ଜାଗର୍

ଅଧ୍ୟାୟ ୧

ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, "ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିରେ ଓ ଆପଣା ସାଦୃଶ୍ୟରେ ମନୁଷ୍ୟର ନିର୍ମାଣ କରୁ," ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ଆପଣା ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିରେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ସୃଷ୍ଟି କଲେ।

2 ପରମେଶ୍ୱର ଭୂମିରୁ ମନୁଷ୍ୟକୁ ସୃଷ୍ଟି କଲେ, ଏବଂ ତା'ର ନାସିକାରେ ଜୀବନର ନିଶ୍ୱାସ ଫୁଙ୍କି ଦେଲେ। ତହିଁରେ ମନୁଷ୍ୟ ବାକ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନ ଜୀବନ୍ତ ପ୍ରାଣୀ ହେଲା।

3 ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ, "ମନୁଷ୍ୟ ଏକାକୀ ରହିବା ଭଲ ନୁହେଁ; ଆମ୍ଭେ ତାହା ପାଇଁ ଏକ ସହାୟିକା ନିର୍ମାଣ କରିବା ।"

4 ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁ ଆଦମଙ୍କୁ ଘୋର ନିଦ୍ରାରେ ଶୁଆଇ ଦେଲେ; ଆଉ ସେ ନିଦ୍ରା ଗଲେ; ପୁଣି, ସେ ତାଙ୍କର ଗୋଟିଏ ପଞ୍ଜରା କାଢ଼ି ତାହା ଉପରେ ମାଂସ ଗଢ଼ି ଗଢ଼ି ଆଦମଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ; ତହିଁରେ ଆଦମ ନିଦ୍ରାରୁ ଜାଗ୍ରତ ହେଲେ, ଆଉ ଦେଖ, ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀ ଠିଆ ହୋଇଛି।

5 ସେତେବେଳେ ସେ କହିଲେ, "ଏ ମୋହର ଅସ୍ଥିର ଏକ ଅସ୍ଥି, ପୁଣି, ଏହାକୁ ନାରୀ ବୋଲି ନାମ ଦିଆଯିବ, ଯେହେତୁ ଏହା ପୁରୁଷଠାରୁ ନିଆଯାଇଅଛି," ଏବଂ ଆଦମ ତାହାର ନାମ ହବା ଦେଲା, ଯେହେତୁ ସେ ସକଳ ଜୀବିତ ପ୍ରାଣୀର ମାତା ହେଲେ।

6 ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଦିନ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ନାମ ଆଦମ ଓ ହବା ଦେଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, "ପ୍ରଜାବନ୍ତ ଓ ବହୁବଂଶ ହୁଅ, ପୁଣି ପୃଥିବୀକୁ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କର।"

7 ଅନନ୍ତର ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଆଦମ ଓ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ନେଇ ଏଦନ ଉଦ୍ୟାନରେ ସଜାଇ ରଖିବା ଓ ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ରଖିଲେ; ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ ଉଦ୍ୟାନର ସମସ୍ତ ବୃକ୍ଷରୁ ଖାଇପାରିବ, କିନ୍ତୁ ଭଲ ମନ୍ଦ ଜ୍ଞାନଦାୟକ ବୃକ୍ଷରୁ ଖାଇବ ନାହିଁ, କାରଣ ଯେଉଁ ଦିନ ତାହା ଖାଇବ, ସେହି ଦିନ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ମରିବ।"

8 ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରି ଆଜ୍ଞା ଦେବା ଉତ୍ତାରେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲେ। ପୁଣି, ଆଦମ ଓ ତାଙ୍କ ଭାର୍ଯ୍ୟା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ଉଦ୍ୟାନରେ ବାସ କଲେ।

9 ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ଯେଉଁ ସର୍ପକୁ ପୃଥିବୀରେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଲଙ୍ଘନ କରିବାକୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲା।

10 ସେତେବେଳେ ସର୍ପ ଜ୍ଞାନ ବୃକ୍ଷର ଫଳ ଖାଇବାକୁ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ପ୍ରଲୋଭିତ କରି ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇଲା, ଏବଂ ସ୍ତ୍ରୀ ସର୍ପର ସ୍ୱର ଶୁଣିଲା, ଏବଂ ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଲଙ୍ଘନ କଲା, ଏବଂ ଭଲ ମନ୍ଦ ଜ୍ଞାନ ବୃକ୍ଷର ଫଳ ଖାଇଲା, ଏବଂ ସେ ସେଥିରୁ ନେଇ ତା'ର ସ୍ୱାମୀକୁ ମଧ୍ୟ ଦେଲା, ଏବଂ ସେ ଖାଇଲା।

11 ଆଦମ ଓ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଲଙ୍ଘନ କଲେ, ଯାହା ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା କରିଥିଲେ; ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ତାହା ଜାଣିଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର କ୍ରୋଧ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ହେଲା ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ ଦେଲେ।

12 ଆଉ, ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ସେହି ଦିନ ଏଦନ ଉଦ୍ୟାନରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଘଉଡ଼ାଇ ଦେଲେ, ଯେଉଁ ଭୂମିରୁ ସେମାନେ ନୀତ ହୋଇଥିଲେ, ସେହି ଭୂମିରେ କୃଷିକର୍ମ କରିବାକୁ, ପୁଣି, ସେମାନେ ଯାଇ ଏଦନ ଉଦ୍ୟାନର ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ବାସ କଲେ; ଆଉ ଆଦମ ଆପଣା ଭାର୍ଯ୍ୟା ହବାଙ୍କ ସହିତ ସନ୍ଧି କଲେ ଏବଂ ସେ ଦୁଇ ପୁତ୍ର ଓ ତିନି କନ୍ୟା ପ୍ରସବ କଲେ।

+\v 13 ସେ ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ପୁତ୍ରର ନାମ କୟିନ ରଖିଲା, କହିଲା, "ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ଏକ ପୁରୁଷ ପାଇଅଛି," ଏବଂ ଅନ୍ୟର ନାମ ହେବଲ (ଅର୍ଥାତ୍) ରଖିଲା; କାରଣ ସେ କହିଲା, "ଆମ୍ଭେମାନେ ଅସାରରେ ପୃଥିବୀରେ ଆସିଥିଲୁ, ଆଉ ଅସାରରେ ତହିଁରୁ ନିଆଯିବା" ।

14 ଅନନ୍ତର ସେହି ବାଳକମାନେ ବଡ଼ ହେଲେ, ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କ ପିତା ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ଦେଶରେ ଅଧିକାର ଦେଲେ; ପୁଣି, କୟିନ ଭୂମିରେ କୃଷକ ଓ ହେବଲ ମେଷପାଳକ ହେଲେ ।

+\v 15 ପୁଣି, କିଛି ବର୍ଷ ଶେଷରେ ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ରାୟ ଉପହାର ଆଣିଲେ, କୟିନ ଭୂମିର ଫଳରୁ କିଛି ଆଣିଲେ ଓ ହେବଲ ଆପଣା ପଲରୁ ପ୍ରଥମଜାତ ପଶୁପଲର ମେଦ ଆଣିଲେ; ତହିଁରେ ପରମେଶ୍ୱର ହେବଲଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କ ନୈବେଦ୍ୟ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିପାତ କଲେ; ଆଉ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ଆକାଶରୁ ଅଗ୍ନି ଆସି ତାହା ଗ୍ରାସ କଲା ।

+\v 16 ମାତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁ କୟିନ ଓ ତାଙ୍କର ନୈବେଦ୍ୟ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିପାତ କଲେ ନାହିଁ, କିଅବା ସେ ତହିଁ ପ୍ରତି ମନୋଯୋଗ କଲେ ନାହିଁ, କାରଣ ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଭୂମିର ନିକୃଷ୍ଟ ଫଳ ଆଣିଥିଲେ; ଆଉ ଏହି ହେତୁ କୟିନ ଆପଣା ଭାଇ ହେବଲ ପ୍ରତି ଈର୍ଷା କରି ତାହାକୁ ବଧ କରିବା ପାଇଁ ବାହାନା ଖୋଜିଲେ ।

17 ଆଉ କିଛି ଦିନ ପରେ, କୟିନ ଓ ତା'ର ଭାଇ ହେବଲ, ଦିନେ ଆପଣା ଆପଣା କାମ କରିବା ପାଇଁ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଗଲେ; ଆଉ ସେମାନେ ଦୁହେଁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଥିଲେ; କୟିନ ଚାଷ କରୁଥିଲା ଓ ହଳ କରୁଥିଲା, ଏବଂ ହେବଲ ଆପଣା ମେଷପଲ ଚରାଉଥିଲା; ଆଉ କୟିନ ଯେଉଁ ଭୂମିରେ ଚାଷ କରିଥିଲେ, ସେହି ଅଂଶ ଦେଇ ପଲ ଚାଲିଗଲା; ଏହି ହେତୁ କୟିନ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖିତ ହେଲା।

+\v 18 ତହୁଁ କୟିନ କ୍ରୋଧରେ ଆପଣା ଭାଇ ହେବଲ ନିକଟକୁ ଯାଇ କହିଲା, "ତୁମ୍ଭର ଓ ମୋହର ମଧ୍ୟରେ କଅଣ ଅଛି ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ଦେଶରେ ବାସ କରିବାକୁ ଓ ଚରାଇବାକୁ ପଶୁପଲକୁ ଆଣି ଆସୁଅଛ ?"

+\v 19 ତହୁଁ ହେବଲ ଆପଣା ଭାଇ କୟିନକୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲା, "ତୁମ୍ଭର ଓ ମୋହର ମଧ୍ୟରେ କଅଣ ଅଛି ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ପଲ ମାଂସ ଖାଇବ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଲୋମରେ ପରିଧାନ କରିବ ?"

+\v 20 ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ଏବେ ଯେଉଁ ମେଷମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରିଧାନ କରିଅଛ, ସେମାନଙ୍କର ଲୋମ କାଢ଼ି ପକାଅ ଓ ଯେଉଁ ଫଳ ଓ ମାଂସ ଖାଇଅଛ, ତହିଁର ପ୍ରତିଫଳ ମୋତେ ଦିଅ; ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେ ଏହା କଲା ଉତ୍ତାରେ ତୁମ୍ଭ ବାକ୍ୟାନୁସାରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ଦେଶରୁ ଚାଲିଯିବି ।"

+\v 21 କୟିନ ଆପଣା ଭାଇ ହେବଲକୁ କହିଲା, "ଆଜି ଯଦି ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ବଧ କରେ, ତେବେ କିଏ ମୋ'ଠାରୁ ତୁମ୍ଭ ରକ୍ତର ପରିଶୋଧ ନେବ ?"

+\v 22 ସେତେବେଳେ ହେବଲ କୟିନକୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲା, "ଯେଉଁ ପରମେଶ୍ୱର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପୃଥିବୀରେ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛନ୍ତି, ସେ ନିଶ୍ଚୟ ମୋହର ବିବାଦର ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବେ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ବଧ କର, ତେବେ ସେ ମୋହର ରକ୍ତପାତର ପରିଶୋଧ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ନେବେ; କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ବିଚାରକର୍ତ୍ତା ଓ ବିଚାରକର୍ତ୍ତା; ସେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ତାହାର ଦୁଷ୍ଟତା ଅନୁସାରେ ଓ ଦୁଷ୍ଟକୁ ପୃଥିବୀରେ ତାହାର ଦୁଷ୍ଟତା ଅନୁସାରେ ପ୍ରତିଫଳ ଦେବେ ।"

23 ଏବେ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଏଠାରେ ବଧ କର, ତେବେ ପରମେଶ୍ୱର ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭ ଗୁପ୍ତ ମତ ଜାଣନ୍ତି; ଆଉ ଆଜି ତୁମ୍ଭେ ମୋ' ପ୍ରତି ଯେଉଁ ମନ୍ଦ କର୍ମ କରିବାକୁ କହିଅଛ, ତହିଁ ନିମନ୍ତେ ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ବିଚାର କରିବେ।

24 କୟିନ ତା'ର ଭାଇ ହବେଲ ଠାରୁ ଯାହା କହିଥିଲା ତାହା ଶୁଣିଲା। ତା'ପରେ କୟିନ ତା' ଉପରେ କୋର୍ଧ କଲା।

+\v 25 ତହୁଁ କୟିନ ଶୀଘ୍ର ଉଠି ଆପଣା ହଳକାରୀ ଅସ୍ତ୍ରର ଲୌହ ଅଂଶ ଘେନି ହଠାତ୍ ଆପଣା ଭାଇକୁ ଆଘାତ କରି ବଧ କଲା; ପୁଣି, କୟିନ ଆପଣା ଭାଇ ହେବଲର ରକ୍ତ ଭୂମିରେ ଢାଳିଦେଲା, ପୁଣି, ପଲ ସମ୍ମୁଖରେ ହେବଲର ରକ୍ତ ଭୂମିରେ ବହିଗଲା ।

26 ଏହା ପରେ କୟିନ ଆପଣା ଭାଇକୁ ହତ୍ୟା କରି ଅନୁତାପ କଲା, ଏବଂ ସେ ଦୁଃଖିତ ହୋଇ ତା' ପାଇଁ ରୋଦନ କଲା ଏବଂ ଏହା ତାକୁ ଅତିଶୟ ବିରକ୍ତ କଲା।

27 ତହୁଁ କୟିନ ଉଠି ପଡ଼ି କ୍ଷେତରେ ଏକ ଗାତ ଖୋଳି ଆପଣା ଭାଇର ଶବକୁ ପୋତି ଦେଲେ ଏବଂ ମାଟି ଉପରେ ଲଦିଦେଲେ।

+\v 28 ଆଉ କୟିନ ଆପଣା ଭାଇ ପ୍ରତି ଯାହା କରିଅଛି, ତାହା ସଦାପ୍ରଭୁ ଜାଣିଲେ; ଆଉ ସଦାପ୍ରଭୁ କୟିନଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଇ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭର ଭାଇ ହେବଲ, ଯେ ତୁମ୍ଭ ସଙ୍ଗରେ ଥିଲା, ସେ କେଉଁଠାରେ ?"

29 ତହୁଁ କୟିନ ଆପଣା ଭାଇର ରକ୍ଷକ ବୋଲି କହିଲା, "ମୁଁ ଜାଣେ ନାହିଁ, ମୁଁ କ'ଣ ମୋ' ଭାଇର ରକ୍ଷକ?" ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ କରିଛ? ଯେଉଁଠାରେ ତୁମ୍ଭେ ତାକୁ ବଧ କରିଅଛ, ସେହି ଭୂମିରୁ ତୁମ୍ଭ ଭାଇର ରକ୍ତର ସ୍ୱର ମୋ' ପ୍ରତି ଡାକୁଅଛି।"

30 କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଭାଇକୁ ବଧ କରିଅଛ ଏବଂ ମୋ' ସମ୍ମୁଖରେ ପରିହାସ କରିଅଛ; ପୁଣି, ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେଖି ନାହିଁ, କିଅବା ତୁମର ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଜାଣି ନାହିଁ ବୋଲି ତୁମେ ମନେ ମନେ କଳ୍ପନା କରିଅଛ।

31 କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ଏହି କର୍ମ କରିଅଛ ଓ ବିନା କାରଣରେ ଆପଣା ଭାଇକୁ ହତ୍ୟା କରିଅଛ, କାରଣ ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ଯଥାର୍ଥ କହିଥିଲା। ତେଣୁ ଏବେ ଯେଉଁ ଭୂମିରେ ତୁମ୍ଭ ଭାଇର ରକ୍ତ ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତରୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଆପଣା ମୁଖ ଖୋଲିଅଛି ଓ ଯେଉଁଠାରେ ତୁମ୍ଭେ ତାହାକୁ କବର ଦେଇଅଛ, ସେହି ଭୂମିରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଅଭିଶପ୍ତ କରାଯାଉ।

32 କିନ୍ତୁ େଯେତେବେଳ ତୁମ୍େଭ କୃଷିକର୍ମ କରିବ, େସେତେବେଳ ତାହା ଆଉ ତୁମ୍ଭର ପୂର୍ବ ପରି ଶକ୍ତି ଦେବ ନାହିଁ। କାରଣ ଭୂମି କଣ୍ଟା ଓ କଣ୍ଟା ଗଛ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବ। ତୁମ୍େଭ ମରଣ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭୂମିେର ଭ୍ରମଣ କରିବ ଏବଂ ଭ୍ରମଣ କରିବ।

33 ଏହାପରେ କୟିନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରୁ ଚାଲିଗଲା। ସେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ଏଦନର ପୂର୍ବ ଦିଗକୁ ଭ୍ରମଣ କଲା।

34 ସହେି ସମୟରେ କୟିନ ତା'ର ସ୍ତ୍ରୀ ସହିତ ସହବାସ କଲା। ସେ ଗର୍ଭବତୀ ହାଇେ ଏକ ପୁତ୍ର ପ୍ରସବ କଲା। ସେ ତା'ର ନାମ ହନୋକ ରଖିଲା। କାରଣ ସେ କହିଲା, "ଏହି ସମୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାକୁ ପୃଥିବୀ ରେ ବିଶ୍ରାମ ଦବୋ ଆରମ୍ଭ କଲେ।"

35 ସେହି ସମୟରେ କୟିନ ମଧ୍ୟ ଏକ ନଗର ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ; ପୁଣି, ସେ ନଗର ନିର୍ମାଣ କରି ଆପଣା ପୁତ୍ରର ନାମାନୁସାରେ ସେହି ନଗରର ନାମ ହନୋକ ରଖିଲେ; କାରଣ ସେହି ସମୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ ପୃଥିବୀରେ ବିଶ୍ରାମ ଦେଇଥିଲେ, ପୁଣି, ସେ ପୂର୍ବ ପରି ଭ୍ରମଣ କିମ୍ବା ଭ୍ରମଣ କଲେ ନାହିଁ।

+\v 36 ଆଉ ଇରଦର ପୁତ୍ର ହନୋକ, ଇରଦର ପୁତ୍ର ମଖୂୟାୟେଲ ଓ ମଖୂୟାୟେଲର ପୁତ୍ର ମଥୁଶାୟେଲ ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୨

+\v 1 ଅନନ୍ତର ଆଦମ ପୃଥିବୀରେ ଆୟୁର ଏକ ଶହ ତିରିଶ ବର୍ଷରେ ପୁନର୍ବାର ଆପଣା ଭାର୍ଯ୍ୟା ହବାଙ୍କ ସହିତ ସହବାସ କଲେ; ପୁଣି, ସେ ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇ ତାଙ୍କ ସାଦୃଶ୍ୟ ଓ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିରେ ଏକ ପୁତ୍ର ପ୍ରସବ କଲେ; ପୁଣି, ସେ ତାହାର ନାମ ଶେଥ ରଖି କହିଲେ, "ପରମେଶ୍ୱର ହେବଲର ବଦଳରେ ମୋତେ ଆଉ ଏକ ସନ୍ତାନ ନିରୂପଣ କରିଅଛନ୍ତି, କାରଣ କୟିନ ତାକୁ ବଧ କରିଅଛି ।"

2 ଶେଥ ଏକଶହ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ବୟସରେ ଏକ ପୁତ୍ର ଜାତ କଲା, ପୁଣି, ଶେଥ ଆପଣା ପୁତ୍ରର ନାମ ଇନୋଶ ରଖି କହିଲେ, "ସେହି ସମୟରେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନମାନେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅବିଶ୍ୱାସ ଓ ବିଦ୍ରୋହ କରି ଆପଣା ଆପଣା ପ୍ରାଣ ଓ ହୃଦୟକୁ କ୍ଲେଶ ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ।"

3 ଇନୋଶର ସମୟରେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଦ୍ରୋହାଚରଣ କରି ପାପ କଲେ, ଯେପରି ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନଗଣ ପ୍ରତି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର କ୍ରୋଧ ବୃଦ୍ଧି ପାଏ।

4 କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟସନ୍ତାନମାନେ ଯାଇ ଅନ୍ୟ ଦେବତାଗଣର ସେବା କଲେ। ସେମାନେ ଏହି ପୃଥିବୀରେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପାଶୋରି ଗଲେ। ସେହି ସମୟରେ ମନୁଷ୍ୟସନ୍ତାନମାନେ ପିତ୍ତଳ, ଲୁହା, କାଠ ଓ ପଥରର ପ୍ରତିମା ନିର୍ମାଣ କରି ପ୍ରଣାମ କରି ସେମାନଙ୍କର ସେବା କଲେ।

5 ପୁଣି, ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଆପଣା ଆପଣା ଦେବତା ନିର୍ମାଣ କଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରଣାମ କଲେ, ପୁଣି, ଇନୋଶର ଓ ତାହାର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ଜୀବନଯାଏ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କଲେ, ପୁଣି ପୃଥିବୀରେ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମ ଓ ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ କ୍ରିୟା ସକାଶୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର କ୍ରୋଧ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ହେଲା।

6 ସଦାପ୍ରଭୁ ଗୀହୋନ ନଦୀର ଜଳ ସଦୃଶ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବୁଡାଇ ଦେଲେ। ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କଲେ। ଏବଂ ପୃଥିବୀର ଏକ ତୃତୀୟାଂଶ ଲୋକକୁ ବିନାଶ କଲେ। ତଥାପି ମନୁଷ୍ୟ ସନ୍ତାନଗଣ ସେମାନଙ୍କର ମନ୍ଦପଥରୁ ଫେରିଲେ ନାହିଁ। ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯାହା ମନ୍ଦ ତାହା କରିବାକୁ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଲା।

7 ସେହି ସମୟରେ ଭୂମିରେ ବୁଣାଯାଉ ନ ଥିଲା କି ଅମଳ ହେଉ ନ ଥିଲା; ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଖାଦ୍ୟ ନ ଥିଲା, ପୁଣି ସେହି ସମୟରେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଅତି ଭୟଙ୍କର ଥିଲା।

8 ସେହି ସମୟରେ ସେମାନେ ଭୂମିରେ ଯେଉଁ ବିହନ ବୁଣିଥିଲେ, ତାହା କଣ୍ଟକ, କଣ୍ଟକ ଓ କାନକୋଳି ହୋଇଗଲା; କାରଣ ଆଦମଙ୍କ ସମୟରୁ ପୃଥିବୀ ବିଷୟରେ ଏହି ଘୋଷଣା ହୋଇଥିଲା, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅଭିଶାପର ବିଷୟ, ଯାହା ସେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆଦମ କରିଥିବା ପାପ ହେତୁ ପୃଥିବୀକୁ ଅଭିଶାପ ଦେଇଥିଲେ।

9 ଯେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଦ୍ରୋହ ଓ ଅବିଶ୍ୱସ୍ତ ହେଲେ, ଏବଂ ଆପଣା ଆପଣା ପଥ ଭ୍ରଷ୍ଟ କଲେ, ସେତେବେଳେ ପୃଥିବୀ ମଧ୍ୟ ଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଗଲା।

10 ଇନୋଶ ନବେ ବର୍ଷ ବୟସରେ ତାଙ୍କର ଏକ ପୁତ୍ର ଜନ୍ମିଲା ଯାହାର ନାମ ଥିଲା କୟିନାନ।

11 କୟିନାନ ବଡ଼ ହୋଇ ଚାଳିଶ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ହେଲେ ଏବଂ ସେ ଜ୍ଞାନୀ ହେଲେ ଏବଂ ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନରେ ଜ୍ଞାନ ଓ ବିଦ୍ୟା ପାଇଲେ; ସେ ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କ ଉପରେ ରାଜତ୍ୱ କଲେ, ଏବଂ ସେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଓ ଜ୍ଞାନ ଆଡ଼କୁ ନେଇଗଲେ; କାରଣ କୟିନାନ ଜଣେ ଅତି ଜ୍ଞାନୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ଏବଂ ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନରେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଥିଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ଜ୍ଞାନରେ ସେ ଆତ୍ମା ଓ ଭୂତମାନଙ୍କ ଉପରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ କଲେ;

12 କୟିନାନ ଆପଣା ଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ଜାଣିଲା ଯେ ପରମେଶ୍ୱର ପୃଥିବୀରେ ପାପ କରିବା ହେତୁ ମନୁଷ୍ୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବିନଷ୍ଟ କରିବେ, ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁ ଶେଷ କାଳରେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଜଳପ୍ଲାବନର ଜଳ ଆଣିବେ।

13 ସେହି ସମୟରେ କୟିନାନ ପ୍ରସ୍ତର ଫଳକରେ ଯାହା ଯାହା ଭବିଷ୍ୟତରେ ଘଟିବ ତାହା ଲେଖି ତାଙ୍କ ଭଣ୍ଡାରରେ ରଖିଲା।

14 କୟିନାନ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀ ଉପରେ ରାଜତ୍ୱ କଲେ, ଏବଂ ସେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସେବାରେ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ।

15 କୟିନାନ ସତୁରି ବର୍ଷ ବୟସରେ ତିନି ପୁତ୍ର ଓ ଦୁଇ କନ୍ୟା ଜନ୍ମ କଲେ।

+\v 16 ଆଉ କୟିନାନର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ନାମ ଏହି, ଜ୍ୟେଷ୍ଠର ନାମ ମହଲଲେଲ, ଦ୍ୱିତୀୟର ନାମ ଐନନ୍ ଓ ତୃତୀୟର ନାମ ମେରଦ, ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କର ଭଉଣୀମାନେ ଆଦା ଓ ସିଲ୍ଲା; ଏମାନେ କୟିନାନର ପାଞ୍ଚ ପୁତ୍ର ଥିଲେ ।

+\v 17 ମଥୂଶାୟେଲର ପୁତ୍ର ଲେମକ ବିବାହଦ୍ୱାରା କୟିନାନ ସହିତ ବନ୍ଧ୍ୟା ହେଲା ଓ ସେ ଆପଣାର ଦୁଇ କନ୍ୟାକୁ ବିବାହ କଲା; ପୁଣି, ଆଦା ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇ ଲେମକର ଏକ ପୁତ୍ର ପ୍ରସବ କଲା; ପୁଣି, ସେ ତାହାର ନାମ ଜାବଲ ରଖିଲା ।

18 ଅନନ୍ତର ସେ ପୁନର୍ବାର ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇ ପୁତ୍ର ପ୍ରସବ କଲା ଓ ତାହାର ନାମ ଯୁବଲ ଦେଲା; ପୁଣି, ସେହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ତାହାର ଭଗିନୀ ସିଲ୍ଲା ବନ୍ଧ୍ୟା ଥିଲା ଓ ତାହାର କୌଣସି ସନ୍ତାନ ନ ଥିଲା ।

19 କାରଣ ସେହି ସମୟରେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅପରାଧ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଏବଂ ସେ ଆଦମଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ, ତାହା ଲଙ୍ଘନ କରି ପୃଥିବୀରେ ପ୍ରଜାବନ୍ତ ଓ ବହୁବଂଶ ହେବାକୁ ଲାଗିଲେ।

20 ପୁଣି, ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଏପରି ପାନୀୟ ପିଆଇଲେ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ବନ୍ଧ୍ୟା ହୋଇଯାଆନ୍ତି, ଯେପରି ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଶରୀରକୁ ରକ୍ଷା କରିପାରିବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ମଳିନ ନ ହେବ।

21 ଯେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ପାନ କରାଇଲେ, ସିଲ୍ଲା ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ପାନ କଲା।

22 ପୁଣି, ସନ୍ତାନ ପ୍ରସବକାରୀ ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ୱାମୀମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଘୃଣ୍ୟ ଦେଖାଯାଉଥିଲେ, କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ବଞ୍ଚିଥିବା ସମୟରେ ସେମାନେ ବିଧବା ପରି ଥିଲେ, କାରଣ ସେମାନେ କେବଳ ବନ୍ଧ୍ୟା ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ହିଁ ଆକର୍ଷିତ ଥିଲେ।

23 ଆଉ ସମୟ ଓ ବର୍ଷ ଶେଷରେ, ସିଲ୍ଲା ବୃଦ୍ଧ ହେଲେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ତାହାର ଗର୍ଭଧାରଣ ସ୍ଥାନ ଖୋଲିଲେ।

24 ହବା ଗର୍ଭବତୀ ହେଲେ ଏବଂ ଏକ ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ପ୍ରସବ କଲେ। ସେ ତାହାର ନାମ ତୁବଲ କୟିନ ଦେଲେ। ସେ କହିଲେ, "ମୁଁ ଶୁଷ୍କ ହେଲା ପରେ, ମୁଁ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ତାହାକୁ ପାଇଲି।"

25 ତା'ପରେ ସେ ପୁନର୍ବାର ଗର୍ଭବତୀ ହେଲେ ଏବଂ ଏକ କନ୍ୟା ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ ଦେଲେ। ସେ ତା'ର ନାମ ନୟମା ରଖିଲେ। କାରଣ ସେ କହିଲେ, "ମୁଁ ଶୁଷ୍କ ହେଲା ପରେ ମୁଁ ପ୍ରକୃତରେ ଆନନ୍ଦ ଓ ଆନନ୍ଦ ପାଇଲି।"

26 ଲେମକ ବୃଦ୍ଧ ଓ ବୃଦ୍ଧ ଥିଲେ, ତାଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ କ୍ଷୀଣ ଥିଲା ଏବଂ ସେ ଦେଖିପାରୁ ନଥିଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ତୁବଲ କୟିନ ତାଙ୍କୁ ଆଗେଇ ନେଉଥିଲେ। ଦିନେ ଲେମକ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଗଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ତୁବଲ କୟିନ ତାଙ୍କ ସହିତ ଥିଲେ। ସେମାନେ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଭ୍ରମଣ କରୁଥିବା ସମୟରେ ଆଦମଙ୍କ ପୁତ୍ର କୟିନ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଗେଇ ଆସିଲେ; କାରଣ ଲେମକ ବହୁତ ବୃଦ୍ଧ ଥିଲେ ଏବଂ ବହୁତ ଦେଖି ପାରୁ ନ ଥିଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ତୁବଲ କୟିନ ବହୁତ ଛୋଟ ଥିଲେ।

27 ତହୁଁ ତୁବଲ କୟିନ ଆପଣା ପିତାଙ୍କୁ ଧନୁ ବାହାର କରିବାକୁ କହିଲା, ଏବଂ ସେ ତୀର ଦ୍ୱାରା ଦୂରରେ ଥିବା କୟିନକୁ ଆଘାତ କରି ବଧ କଲେ, କାରଣ ସେ ପଶୁ ପରି ଦେଖାଗଲା।

28 ତୀରଗୁଡ଼ିକ କୟିନଠାରୁ ଦୂରରେ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତା'ର ଶରୀରକୁ ଦେଇ ଗଲେ। ତୀରଗୁଡ଼ିକ କୟିନଙ୍କ ଶରୀରରେ ପଡ଼ି ଭୂମିରେ ପଡ଼ି ମଲେ।

29 ସଦାପ୍ରଭୁ କୟିନକୁ ତା'ର ଭାଇ ହବେଲ ବିରୁଦ୍ଧ ରେ ଯେଉଁ ପାପ କରିଥିଲେ, ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାକୁ ଦଣ୍ଡ ଦେଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ଯାହା କହିଥିଲେ, ସହେିପରି ସେ କୟିନକୁ ଦଣ୍ଡ ଦେଲେ।

+\v 30 କୟିନ ମଲା ଉତ୍ତାରେ ଲେମକ ଓ ତୁବଲ୍ ଆପଣାମାନଙ୍କ ବଧ କରିଥିବା ପଶୁ ଦେଖିବାକୁ ଗଲେ; ଆଉ ଦେଖିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ପିତା କୟିନ ଭୂମିରେ ମରି ପଡ଼ିଛନ୍ତି ।

31 ଲେମକ ଏହିପରି କରିବାରୁ ବହୁତ ଦୁଃଖିତ ହେଲା, ଏବଂ ହାତାଳି ଦେଇ ତାଳି ମାରିଲା ଏବଂ ତା'ର ମୃତ୍ୟୁର କାରଣ ହେଲା।

32 ଲେମକର ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ଏହା ଶୁଣିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ବଧ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ।

33 ସହେିଦିନଠାରୁ ଲମେକର ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ତାଙ୍କୁ ଘୃଣା କଲେ। କାରଣ ସେ କୟିନ ଓ ତୁବଲ କୟିନକୁ ହତ୍ୟା କରିଥିଲେ। ସହେି ସମୟ ରେ ଲମେକର ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ତାଙ୍କଠାରୁ ପୃଥକ ହାଇେଗଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ କଥା ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ।

34 ଏହା ପରେ ଲେମକ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲେ, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି କଥା ଶୁଣିବା ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କଲେ।

35 ପୁଣି ସେ ଆପଣା ଭାର୍ଯ୍ୟା ଆଦା ଓ ସିଲ୍ଲାଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ଲେମକର ଭାର୍ଯ୍ୟାଗଣ, ମୋହର କଥା ଶୁଣ; କାରଣ ଏବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କଳ୍ପନା କରି କହୁଅଛ ଯେ ମୁଁ ମୋହର କ୍ଷତରେ ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଓ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଦୌରାତ୍ମ୍ୟ ନ ଥିବାରୁ ମୋହର ଆଘାତରେ ଜଣେ ଶିଶୁକୁ ହତ୍ୟା କଲି; କିନ୍ତୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଜାଣ ଯେ ମୁଁ ବୃଦ୍ଧ ଓ ପକ୍ୱକେଶୀ, ଏବଂ ବୟସ ହେତୁ ମୋର ଚକ୍ଷୁ ଭାରୀ ହୋଇଯାଉଛି, ତେଣୁ ମୁଁ ଅଜାଣତରେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛି।

36 ସେତେବେଳେ ଲେମକର ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ଏହି ବିଷୟରେ ତାଙ୍କ କଥା ଶୁଣିଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପିତା ଆଦମଙ୍କ ପରାମର୍ଶ ନେଇ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରି ଆସିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେହି ସମୟଠାରୁ ସେମାନେ ତାଙ୍କର କୌଣସି ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ କଲେ ନାହିଁ, କାରଣ ସେମାନେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ସେହି ସମୟରେ ମନୁଷ୍ୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧ ବୃଦ୍ଧି ପାଉଥିଲା, ଯେପରି ସେମାନଙ୍କ ଦୁଷ୍ଟତା ପାଇଁ ବନ୍ୟା ଜଳ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ଧ୍ୱଂସ କରାଯାଇପାରିବ।

37 କୟିନାନର ପୁତ୍ର ମହଲାଲେଲ ପଞ୍ଚଷଠି ବର୍ଷ ବୟସରେ ଯେରଦକୁ ଜାତ କଲା; ଯେରଦ ବାଷଠି ବର୍ଷ ବୟସରେ ହନୋକଙ୍କୁ ଜାତ କଲା।

ଅଧ୍ୟାୟ 3

1 ହନୋକ ପଞ୍ଚଷଠି ବର୍ଷ ବୟସରେ ମଥୂଶେଲହକୁ ଜାତ କଲେ; ପୁଣି, ମଥୂଶେଲହ ଜନ୍ମ ହେଲା ଉତ୍ତାରେ ହନୋକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ଗମନାଗମନ କଲେ, ଆଉ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ସେବା କଲେ ଓ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର କୁପଥ ତୁଚ୍ଛ କଲେ।

2 ପୁଣି, ହନୋକଙ୍କ ପ୍ରାଣ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଶିକ୍ଷାରେ, ଜ୍ଞାନରେ ଓ ବୁଦ୍ଧିରେ ଆଚ୍ଛାଦିତ ହେଲା; ପୁଣି, ସେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଭାବରେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେଇ ରହିଲେ ଏବଂ ଅନେକ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ନିଜକୁ ଗୁପ୍ତ ରଖିଲେ।

3 ଦାଉଦ ଅନେକ ବର୍ଷ ବିତିଗଲା ପରେ, ଯେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ଘରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ସେବା କରୁଥିଲେ ଓ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଜଣେ ଦୂତ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ତାଙ୍କୁ ଡାକି କହିଲେ, “ମୁଁ ଏଠାରେ ଅଛି।”

4 ଆଉ ସେ କହିଲେ, "ଉଠ, ତୁମ୍ଭେ ନିଜ ଗୃହ ଏବଂ ନିଜକୁ ଲୁଚାଇବା ସ୍ଥାନରୁ ବାହାରକୁ ଯାଅ ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କ ନିକଟେର ଦେଖାଅ। ଏହାଦ୍ୱାରା, ସେମାନେ କେଉଁ ପଥେର ଗନ୍ତବ୍ୟ ହେବା ଉଚିତ୍ ଏବଂ ପରେମଶ୍ୱରଙ୍କ ପଥେର ପ୍ରେବଶ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର କ'ଣ କ'ଣ କରିବା ଉଚିତ୍ ତାହା ଶିଖାଇ ପାରିବ।"

5 ଅନନ୍ତର ହନୋକ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟାନୁସାରେ ଉଠି ଆପଣା ଗୃହ, ଆପଣା ସ୍ଥାନ ଓ ଯେଉଁ କୋଠରୀରେ ଲୁଚିଥିଲେ, ସେହି ସ୍ଥାନରୁ ବାହାରକୁ ଗଲେ, ଆଉ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନଗଣ ନିକଟକୁ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ପଥ ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ; ଆଉ ସେହି ସମୟରେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନଗଣକୁ ଏକତ୍ର କରି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥା ସହିତ ସେମାନଙ୍କୁ ପରିଚିତ କରାଇଲେ।

6 ଆଉ, ସେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନଗଣର ସମସ୍ତ ବାସସ୍ଥାନରେ ଏହା ଘୋଷଣା କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ, କହିଲେ, "ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପଥ ଏବଂ ମଙ୍ଗଳକର୍ମ ଜାଣିବାକୁ ଚାହେଁ ଯେ ଲୋକ ଚାହେଁ, ସେ କାହିଁ ? ସେ ହନୋକ ନିକଟକୁ ଆସୁ ।"

7 ତହୁଁ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଏକତ୍ର ହେଲେ; କାରଣ ଯେଉଁମାନେ ଏହି ବିଷୟ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲେ, ସମସ୍ତେ ହନୋକଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲେ; ତହିଁରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟାନୁସାରେ ହନୋକ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଗଣ ଉପରେ ରାଜତ୍ୱ କଲେ; ପୁଣି, ସେମାନେ ଆସି ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କରି ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶୁଣିଲେ।

8 ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମା ହନୋକଙ୍କ ଉପରେ ଅଧିଷ୍ଠାନ କଲେ, ଏବଂ ସେ ଆପଣା ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଜ୍ଞାନ ଓ ତାହାଙ୍କ ପଥ ବିଷୟରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ। ହନୋକର ଜୀବନଯାପନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ସେବା କଲେ, ଆଉ ସେମାନେ ତାଙ୍କର ଜ୍ଞାନର କଥା ଶୁଣିବାକୁ ଆସିଲେ।

9 ପୁଣି, ମନୁଷ୍ୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ରାଜା, ପ୍ରଥମ ଓ ଶେଷ ସମସ୍ତ ରାଜା, ସେମାନଙ୍କର ଅଧିପତି ଓ ବିଚାରକମାନେ ହନୋକଙ୍କ ଜ୍ଞାନର କଥା ଶୁଣି ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ହନୋକଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ରାଜା ହେବା ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କଲେ, ଯାହା ସେ ସମ୍ମତ ହେଲେ।

10 ପୁଣି, ସେମାନେ ସମୁଦାୟ ଏକ ଶହ ତିରିଶ ଜଣ ରାଜା ଓ ଅଧିପତିଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ହନୋକଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ରାଜା କଲେ; ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କର ଶକ୍ତି ଓ ଆଜ୍ଞାର ଅଧୀନରେ ଥିଲେ।

11 ପୁଣି, ହନୋକ ସେମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ, ଜ୍ଞାନ ଓ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ପଥ ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ, ପୁଣି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ କଲେ, ଆଉ ହନୋକର ଜୀବନକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୃଥିବୀର ସର୍ବତ୍ର ଶାନ୍ତି ବ୍ୟାପ୍ତ ହେଲା।

12 ହନୋକ ଦୁଇ ଶହ ତେୟାଳିଶ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନଗଣ ଉପରେ ରାଜତ୍ୱ କଲେ ଏବଂ ସେ ଆପଣାର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ନ୍ୟାୟ ଓ ଧର୍ମର ବ୍ୟବହାର କଲେ, ଆଉ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପଥରେ ସେମାନଙ୍କୁ କଢ଼ାଇ ନେଲେ।

13 ହନୋକ, ମଥୂଶେଲହ, ଇଲୀଶାୟ ଓ ଇଲିମେଲକଙ୍କର ବଂଶାବଳୀ ଏହି, ତିନି ପୁତ୍ର ଥିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଭଉଣୀମାନେ ଥିଲେ ମଲକା ଓ ନହମା। ମଥୂଶେଲହ ସତାଅଶୀ ବର୍ଷ ବୟସରେ ଲେମକକୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ।

14 ଲେମକର ଜୀବନର ଛପନ ବର୍ଷରେ ଆଦମ ମଲେ; ମୃତ୍ୟୁ ସମୟରେ ସେ ନଅଶହ ତିରିଶ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ଥିଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କର ଦୁଇ ପୁତ୍ର, ହନୋକ ଓ ମଥୂଶେଲହଙ୍କ ସହିତ, ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଗୁମ୍ଫା ବିଷୟରେ କହିଥିଲେ, ସେହି ଗୁମ୍ଫାରେ ରାଜାମାନଙ୍କ କବର ସମୟରେ ଯେପରି ମହାଆଡ଼ମ୍ବରରେ କବର ଦେଇଥିଲେ, ତାହା ତାଙ୍କୁ କବର ଦେଲେ।

15 ଆଉ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନ ଆଦମ ପାଇଁ ମହା ବିଳାପ ଓ କ୍ରନ୍ଦନ କଲେ; ଏହେତୁ ଏହା ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ରୀତି ହୋଇଅଛି।

16 ଆଦମ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନେ ଜ୍ଞାନବୃକ୍ଷର ଫଳ ଖାଇ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ, ଯେପରି ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର କହିଥିଲେ।

17 ଆଦମଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ବର୍ଷରେ, ଯାହା ହନୋକଙ୍କ ରାଜତ୍ୱର ଦୁଇ ଶହ ତେୟାଳିଶ ବର୍ଷ ଥିଲା, ସେହି ସମୟରେ ହନୋକ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସେବା କରିବା ପାଇଁ ନିଜକୁ ମନୁଷ୍ୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କଠାରୁ ପୃଥକ କରିବାକୁ ଏବଂ ପ୍ରଥମ ପରି ଗୁପ୍ତ ରହିବାକୁ ସଂକଳ୍ପ ନେଇଥିଲେ।

18 ତହୁଁ ହନୋକ ସେହିପରି କଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ନିଜକୁ ଗୁପ୍ତ ରଖିଲେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ମନୁଷ୍ୟସନ୍ତାନଗଣଠାରୁ ତିନି ଦିନ ଦୂରରେ ରହି ଗୋଟିଏ ଦିନ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲେ।

19 ସେ ତିନି ଦିନ ଧରି ଆପଣା କୋଠରୀରେ ରହିଲେ ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ। ସେ ଯେଉଁ ଦିନ ସେ ଯାଇ ନିଜ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଲେ, ସେହି ଦିନ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ପଥ ଶିଖାଇଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଯାହା ପଚାରିଲେ, ତାହା ସବୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ।

20 ସେ ଅନେକ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହିପରି କଲେ, ଏବଂ ପରେ ଛଅ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜକୁ ଲୁଚାଇ ରଖିଲେ, ଏବଂ ସାତ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ଦିନ ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଲେ; ଏହା ପରେ ମାସରେ ଥରେ, ଏବଂ ତା'ପରେ ବର୍ଷରେ ଥରେ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ରାଜା, ରାଜକୁମାର ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରମାନେ ତାଙ୍କୁ ଖୋଜିଲେ ନାହିଁ, ଏବଂ ପୁନର୍ବାର ହନୋକଙ୍କ ମୁଖ ଦେଖିବାକୁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶୁଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ; କିନ୍ତୁ

ସେମାନେ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ, କାରଣ ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ହନୋକଙ୍କୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୟ କରୁଥିଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ମୁଖ ଉପରେ ଥିବା ଈଶ୍ୱରୀୟ ଭୟ ହେତୁ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବାକୁ ଭୟ କରୁଥିଲେ; ତେଣୁ କେହି ତାଙ୍କୁ ଚାହିଁ ପାରିଲେ ନାହିଁ, ଭୟ କଲେ ସେ ଦଣ୍ଡିତ ହୋଇ ମରିଯିବେ।

21 ତହୁଁ ସମସ୍ତ ରାଜା ଓ ଅଧିପତିମାନେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରି ହନୋକଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲେ, କାରଣ ସେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେତେବେଳେ ଆସିବେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିପାରିବେ ବୋଲି ଭାବି ସେମାନେ ସେହିପରି କଲେ।

22 ତା'ପରେ ସେହି ଦିନ ଆସିଲା ଯେତେବେଳେ ହନୋକ ବାହାରି ଗଲେ ଏବଂ ସମସ୍ତେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ। ହନୋକ ସେମାନଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ କହିଲେ ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଓ ଜ୍ଞାନ ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ। ସେମାନେ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରଣାମ କରି କହିଲେ, "ରାଜା ଜୀବିତ ହୁଅନ୍ତୁ! ରାଜା ଜୀବିତ ହୁଅନ୍ତୁ!"

23 କିଛି ସମୟ ପରେ, ଯେତେବେଳେ ରାଜା, ଅଧିପତି ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରମାନେ ହନୋକଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଥିଲେ, ଏବଂ ହନୋକ ସେମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପଥ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଦେଖ, ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଜଣେ ଦୂତ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ହନୋକଙ୍କୁ ଡାକି ତାଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଆଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ, ଯେପରି ସେ ପୃଥିବୀରେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ଉପରେ ରାଜତ୍ୱ କରିଥିଲେ, ସେହିପରି ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଉପରେ ରାଜତ୍ୱ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ।

24 ସେହି ସମୟରେ ହନୋକ ଏହା ଶୁଣି ଯାଇ ପୃଥିବୀବାସୀ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଓ ବିଦ୍ୟା ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱରୀୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୋତେ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଆରୋହଣ କରିବାକୁ କୁହାଯାଇଅଛି, ତେଣୁ ମୁଁ କେଉଁ ଦିନ ଯିବି ତାହା ମୁଁ ଜାଣେ ନାହିଁ।

25 ଏନିମନ୍ତେ ଏବେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଓ ଜ୍ଞାନ ଶିକ୍ଷା ଦେବା, ଆଉ ତୁମ୍ଭ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା ପୂର୍ବେ ପୃଥିବୀରେ କିପରି ଆଚରଣ କରି ବଞ୍ଚିବ, ତାହା ଶିକ୍ଷା ଦେବା; ଆଉ ସେ ସେହିପରି କଲେ।

26 ଆଉ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଓ ଜ୍ଞାନ ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁଯୋଗ କଲେ, ଏବଂ ପୃଥିବୀରେ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ବିଧି ଓ ନିୟମ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖିଲେ, ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ କଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ କିଛି ସମୟ ବାସ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ।

27 ଏହି ସମୟରେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରମାନେ ହନୋକଙ୍କ ସହ ଥିଲେ; ହନୋକ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଥିଲେ; ଆଉ ସେମାନେ ଉପରକୁ ଚାହିଁ ଦେଖିଲେ, ଏକ ବୃହତ୍ ଅଶ୍ୱ ତୁଲ୍ୟ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିଲା ଓ ସେହି ଅଶ୍ୱ ସ୍ଥଳରେ ବିଚରଣ କଲା;

28 ଆଉ, ସେମାନେ ଯାହା ଯାହା ଦେଖିଥିଲେ, ତାହା ହନୋକଙ୍କୁ ଜଣାଇଲେ; ହନୋକ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୋ' ସକାଶେ ଏହି ଅଶ୍ୱ ଭୂମିକୁ ଅବତରଣ କରୁଅଛି; ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ, ଯେତେବେଳେ ମୋତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଯିବାକୁ ପଡ଼ିବ, ପୁଣି, ମୁଁ ଆଉ କେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେବି ନାହିଁ।

29 ସେହି ସମୟରେ ସେହି ଘୋଡ଼ାଟି ଓହ୍ଲାଇ ଆସି ହନୋକଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହେଲା, ଆଉ ହନୋକଙ୍କ ସଙ୍ଗୀ ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ତାହାକୁ ଦେଖିଲେ।

30 ଏଉତ୍ତାରେ ହନୋକ ପୁନର୍ବାର ଏକ ସ୍ୱର ଘୋଷଣା କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ, "ଯେଉଁ ଲୋକ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆପଣା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପଥ ଜାଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ, ସେ କାହିଁ? ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ନେଇଯିବା ପୂର୍ବରୁ ସେ ଆଜି ହନୋକ ନିକଟକୁ ଆସୁ।"

31 ଆଉ ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ଏକତ୍ର ହୋଇ ସେହି ଦିନ ହନୋକଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ; ଏବଂ ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ରାଜା ସେମାନଙ୍କର ଅଧିପତି ଓ ମନ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ସେହି ଦିନ ତାଙ୍କ ସହିତ ରହିଲେ; ଏବଂ ହନୋକ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଓ ଜ୍ଞାନ ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱରୀୟ ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ; ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜୀବନସାରା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ସେବା କରିବାକୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ପଥରେ ଚାଲିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ, ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ କଲେ।

32 ଏହା ପରେ ସେ ଉଠି ଅଶ୍ୱ ଉପରେ ଆରୋହଣ କଲେ; ଏବଂ ସେ ବାହାରିଗଲେ ଏବଂ ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ତାଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଗଲେ, ପ୍ରାୟ ଆଠ ଲକ୍ଷ ଲୋକ; ଏବଂ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଗୋଟିଏ ଦିନର ଯାତ୍ରା କଲେ।

33 ଦ୍ୱିତୀୟ ଦିନ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ତମ୍ବୁକୁ ଫେରିଯାଅ, କାହିଁକି ଯିବ? ହୁଏତ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମରିପାର;" ତହିଁରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଚାଲିଗଲେ, ଏବଂ ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଛଅ ଦିନର ପଥ ଗଲେ; ଆଉ ହନୋକ ପ୍ରତିଦିନ ସେମାନଙ୍କୁ କହୁଥିଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ ମରି ନ ପାର, ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ତମ୍ବୁକୁ ଫେରିଯାଅ;" କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଫେରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ନ ହୋଇ ତାଙ୍କ ସହିତ ଗଲେ।

34 ଷଷ୍ଠ ଦିନ ମଧ୍ୟରୁ େକେତକ େଲାକ ରହିେଲ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପାଖ େର ଲାଗି ରହିେଲ। େସମାେନ ତାଙ୍କୁ କହିେଲ, "ତୁମ୍ େଭ େଯଉଁଠାକୁ ଯିବ, ଆମ୍ େଭମାେନ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ଯିବୁ। ସଦାପ୍ରଭୁ ଜୀବିତ ଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, କେବଳ ମୃତ୍ୟୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପୃଥକ କରିବ।"

35 ମାତ୍ର ସେମାନେ ତାହା ସହିତ ଯିବାକୁ ବହୁତ ଅନୁରୋଧ କଲେ, ତେଣୁ ସେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା ବନ୍ଦ କରିଦେଲେ, ପୁଣି ସେମାନେ ତାହା ପଛେ ପଛେ ଗଲେ, ଆଉ ଫେରି ଆସିଲେ ନାହିଁ;
36 ଆଉ ରାଜାମାନେ ଫେରି ଆସିଲା ଉତ୍ତାରେ ହନୋକଙ୍କ ସହିତ ଅବଶିଷ୍ଟ କେତେ ଜଣ ଯାଇଥିଲେ ତାହା ଜାଣିବା ପାଇଁ ଗଣନା କଲେ; ଆଉ ସପ୍ତମ ଦିନରେ ହନୋକ ଅଗ୍ନିମୟ ଅଶ୍ୱ ଓ ରଥ ସହିତ ଘୂର୍ଣ୍ଣିବାୟୁରେ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଗଲେ।
37 ଅଷ୍ଟମ ଦିନରେ ହନୋକଙ୍କ ସହିତ ଥିବା ସମସ୍ତ ରାଜାମାନେ ଲୋକ ପଠାଇ ହନୋକଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ନେଇ ଆସିଲେ।
38 ଆଉ ସେହି ସମସ୍ତ ରାଜା ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ଗଲେ ଏବଂ ସେଠାରେ ପୃଥିବୀ ହିମରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେଖିଲେ, ଏବଂ ହିମ ଉପରେ ବଡ଼ ବଡ଼ ହିମ ପଥର ଥିଲା, ଏବଂ ଜଣେ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଆସ, ଆମେ ହିମ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଦେଖିବା, ହୁଏତ ହନୋକଙ୍କ ସହିତ ରହିଯାଇଥିବା ଲୋକମାନେ ମରିଯାଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ଏବେ ହିମ ପଥର ତଳେ ଅଛନ୍ତି," ଏବଂ ସେମାନେ ଖୋଜିଲେ କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ ପାଇଲେ ନାହିଁ, କାରଣ ସେ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଉଠିଯାଇଥିଲେ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୪

1 ଏହିପରି ଭାବରେ ହନୋକ ପୃଥିବୀରେ 365 ବର୍ଷ ବଞ୍ଚିଲେ।
2 ଅନନ୍ତର ହନୋକ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଆରୋହଣ କରନ୍ତେ, ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ରାଜା ଉଠି ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ମଥୂଶେଲହଙ୍କୁ ନେଇ ଅଭିଷେକ କଲେ, ଆଉ ତାଙ୍କର ପିତାଙ୍କ ପଦରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ରାଜା କଲେ।
3 ମଥୂଶେଲହ ତାଙ୍କ ପିତା ହନୋକଙ୍କ ଶିକ୍ଷାନୁସାରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ନ୍ୟାୟ କର୍ମ କଲେ, ପୁଣି ସେ ଜୀବନସାରା ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ, ଜ୍ଞାନ ଓ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଭୟ ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ; ଏବଂ ସେ ଡାହାଣକୁ କି ବାମକୁ ଫେରିଲେ ନାହିଁ।
4 କିନ୍ତୁ ମଥୂଶେଲହର ଶେଷ ସମୟରେ, ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ବିମୁଖ ହେଲେ, ସେମାନେ ପୃଥିବୀକୁ କଳୁଷିତ କଲେ, ସେମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ଲୁଟିଲେ ଓ ଲୁଣ୍ଠନ କଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଦ୍ରୋହ କଲେ ଓ ସେମାନେ ଲଙ୍ଘନ କଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ପଥ ଭ୍ରଷ୍ଟ କଲେ, ଏବଂ ମଥୂଶେଲହର ରବରେ କର୍ଣ୍ଣପାତ କଲେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଦ୍ରୋହ କଲେ।
5 ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ରୋଧିତ ହେଲେ, ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେହି ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ବିହନ ବିନାଶ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ତେଣୁ ଭୂମିରେ ବୁଣିବା କି କଟାଯିବା ସମ୍ଭବ ହେଲା ନାହିଁ।
6 କାରଣ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ନିଜ ପାଇଁ ଖାଦ୍ୟ ପାଇବା ପାଇଁ ଭୂମି ବୁଣିଲେ, ସେତେବେଳେ ଦେଖ, ଯେଉଁ କଣ୍ଟା ଏବଂ କଣ୍ଟା ଗଛ ସେମାନେ ବୁଣି ନଥିଲେ, ତାହା ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଲା।
7 ତଥାପି ମନୁଷ୍ୟ ସନ୍ତାନମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ମନ୍ଦ ପଥରୁ ଫେରିଲେ ନାହିଁ, ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତ ଆହୁରି ବିସ୍ତାରିତ ଥିଲା, ଏବଂ ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ମନ୍ଦ ପଥରୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ବିରକ୍ତ କଲେ; ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ରୋଧିତ ହେଲେ ଓ ମନୁଷ୍ୟକୁ ନିର୍ମାଣ କରିଥିବାରୁ ଅନୁତାପ କଲେ।
8 ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ ଏବଂ ବିନାଶ କରିବାକୁ ଚିନ୍ତା କଲେ ଏବଂ ସେ ସେହିପରି କଲେ।
9 ମଥୂଶେଲହର ପୁତ୍ର ଲେମକ ଏକ ଶହ ଷାଠିଏ ବର୍ଷ ବୟସରେ ଆଦମର ପୁତ୍ର ଶେଥ ମଲେ।
10 ଏହିପରି ଶେଥ ମୋଟ 912 ବର୍ଷ ବଞ୍ଚି ମୃତ୍ୟୁବରଣ କେଲା।
11 ଲେମକଙ୍କୁ ଯେତେବେଳେ 180 ବର୍ଷ ହୋଇଥିଲା, ସେ ତାଙ୍କ ପିତୃବ୍ୟ ହନୋକର ପୁତ୍ର ଇଲୀଶାୟର କନ୍ୟା ଅସ୍ମୁୟକୁ ବିବାହ କଲେ।
12 ସେହି ସମୟରେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନମାନେ ଭୂମିରେ ବୁଣିଲେ ଏବଂ ଅଳ୍ପ ଖାଦ୍ୟ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଲା, ତଥାପି ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ମନ୍ଦ ପଥରୁ ଫେରିଲେ ନାହିଁ, ଏବଂ ସେମାନେ ଅପରାଧ କଲେ ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଦ୍ରୋହ କଲେ।
13 ଅନନ୍ତର ଲେମକର ସ୍ତ୍ରୀ ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇ ବର୍ଷର ଶେଷ ସମୟରେ ତାହାର ଏକ ପୁତ୍ର ପ୍ରସବ କଲା ।
14 ପୁଣି, ମଥୂଶେଲହ ତାଙ୍କର ନାମ ନୋହ ରଖିଲେ, କାରଣ ସେ କହିଥିଲେ, "ତାଙ୍କ ସମୟରେ ପୃଥିବୀ ବିଶ୍ରାମ ଓ କ୍ଷୟମୁକ୍ତ ଥିଲା," ପୁଣି, ତାଙ୍କ ପିତା ଲେମକ ତାଙ୍କର ନାମ ମନହେମ୍ ରଖିଲେ, କାରଣ ସେ କହିଥିଲେ, "ପରମେଶ୍ୱର ଯେଉଁ ପୃଥିବୀକୁ ଅଭିଶାପ ଦେଇଥିଲେ, ସେହି ଦେଶରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର କର୍ମ ଓ କଷ୍ଟକର ପରିଶ୍ରମରେ ଏ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେବ।"
15 ବାଳକଟି ବଡ଼ ହେଲା ଓ ତାହାକୁ ସ୍ତନ୍ୟପାନ ଛାଡ଼ିଲା। ସେ ତାଙ୍କର ପିତା ମଥୂଶେଲହଙ୍କ ପଥରେ ଚାଲିଲେ। ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ସିଦ୍ଧ ଓ ଧାର୍ମିକ ଥିଲେ।
16 ଆଉ ସେହି ସମୟରେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନଗଣ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପଥରୁ ବିମୁଖ ହେଲେ, ଯେପରି ପୃଥିବୀରେ ସେମାନଙ୍କର ପୁତ୍ରକନ୍ୟା ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ପାଇଲା, ଏବଂ ସେମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ସେମାନଙ୍କର ମନ୍ଦ କ୍ରିୟା ଶିଖାଇଲେ ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ।
17 ଆଉ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଆପଣା ଆପଣା ପାଇଁ ଦେବତା ନିର୍ମାଣ କଲେ, ଆଉ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଆପଣା ଆପଣା ପ୍ରତିବାସୀ ଓ ଆପଣା ଆପଣା ଜ୍ଞାତିକୁ

ଲୁଟ୍ କଲେ, ଏବଂ ପୃଥିବୀକୁ କଳୁଷିତ କଲେ ଓ ପୃଥିବୀ ଦୌରାତ୍ମ୍ୟରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା।

18 ଆଉ ସେମାନଙ୍କର ବିଚାରକର୍ତ୍ତାଗଣ ଓ ଶାସନକର୍ତ୍ତାମାନେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ କନ୍ୟାମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କ ପସନ୍ଦ ଅନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ୱାମୀମାନଙ୍କଠାରୁ ବଳପୂର୍ବକ ସେମାନଙ୍କ ଭାର୍ଯ୍ୟାଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ, ପୁଣି ସେହି ସମୟରେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରମାନେ ପୃଥିବୀର ପଶୁ, କ୍ଷେତ୍ରର ପଶୁ ଓ ଆକାଶର ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ନେଇ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ବିରକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ପ୍ରଜାତିର ପଶୁ ସହିତ ଅନ୍ୟ ପ୍ରଜାତିର ପଶୁମାନଙ୍କର ମିଶ୍ରଣ ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ; ଆଉ ପରମେଶ୍ୱର ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀ ଦେଖିଲେ ଏବଂ ତାହା ଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଗଲା, କାରଣ ପୃଥିବୀରେ ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀ, ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ ଓ ପଶୁ ସେମାନଙ୍କର ପଥ ଭ୍ରଷ୍ଟ କରିଅଛନ୍ତି।

19 ତହୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ଯେଉଁ ମନୁଷ୍ୟକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲି, ତାକୁ ପୃଥିବୀରୁ ଲୋପ କରିବି, ମନୁଷ୍ୟଠାରୁ ଆକାଶର ପକ୍ଷୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଏବଂ କ୍ଷେତ୍ରସ୍ଥ ପଶୁ ଓ ପଶୁମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଲୋପ କରିବି, କାରଣ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିବାରୁ ଅନୁତାପ କରୁଛି।"

20 ସଦାପ୍ରଭୁ ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରତି ଯେଉଁ ଅମଙ୍ଗଳର କଥା କହିଥିଲେ, ତାହା ଘଟାଇବା ପୂର୍ବରୁ ସେହି ସମୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପଥରେ ବାସ କରୁଥିବା ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ ମରି ପଡ଼ିଥିଲେ। ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞାରୁ ଘଟିଥିଲା। ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ମନୁଷ୍ୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଯେଉଁ ଅମଙ୍ଗଳର କଥା କହିଥିଲେ, ତାହା ସେମାନେ ନ ଦେଖିବା।

+\v 21 ଅନନ୍ତର ନୋହ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ, ପୁଣି, ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ସମୁଦାୟ ପୃଥିବୀରେ ସେମାନଙ୍କ ବଂଶ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବା ପାଇଁ ମନୋନୀତ କଲେ ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୫

1 ନୋହଙ୍କ ଜୀବନକାଳର ଚଉରାଅଶୀ ବର୍ଷରେ ଶେଥଙ୍କ ପୁତ୍ର ହନୋକ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ। ସେ ଯେତେବେଳେ ନଅଶହ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ହୋଇଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ।

+\v 2 ନୋହଙ୍କ ବୟସର ଏକ ଶହ ଅଣସ୍ତରି ବର୍ଷରେ ଇନୋଶର ପୁତ୍ର କୟିନାନ ମଲା; କୟିନାନର ବୟସ ସର୍ବସୁଦ୍ଧା ନଅଶହ ଦଶ ବର୍ଷ ଥିଲା; ତହୁଁ ସେ ମଲା ।

3 ନୋହଙ୍କ ବୟସର ଦୁଇଶହ ଚୌତ୍ରିଶ ବର୍ଷରେ କୟିନାନର ପୁତ୍ର ମହଲାଲେଲ ମଲେ। ମହଲାଲେଲର ବୟସ ଆଠଶହ ପଞ୍ଚାନବେ ବର୍ଷ ଥିଲା। ତହୁଁ ସେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ।

4 ନୋହଙ୍କ ବୟସର ତିନିଶହ ଛତିଶ ବର୍ଷରେ ମହଲାଲେଲର ପୁତ୍ର ଯେରଦ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ; ଯେରଦର ବୟସ ସର୍ବସୁଦ୍ଧା ନଅଶହ ବାଷଠି ବର୍ଷ ଥିଲା; ତହୁଁ ସେ ମଲେ।

5 ଆଉ ପରମେଶ୍ୱର ପୃଥିବୀରେ ଯେଉଁ ଅମଙ୍ଗଳ କରିବାକୁ କହିଥିଲେ, ତାହା ଦେଖିବା ପୂର୍ବରୁ ସେହି ସମୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଅନୁଗାମୀ ସମସ୍ତ ଲୋକ ମଲେ।

6 ଅନେକ ବର୍ଷ ବିତିଗଲା ପରେ, ନୋହଙ୍କ ଜୀବନର ଚାରିଶହ ଅଶୀ ବର୍ଷରେ, ଯେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଅନୁଗାମୀ ସମସ୍ତ ଲୋକ ମଲେ, ଏବଂ କେବଳ ମଥୂଶେଲହ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଲେ, ପରମେଶ୍ୱର ନୋହ ଏବଂ ମଥୂଶେଲହଙ୍କୁ କହିଲେ,

7 "ତୁମ୍େଭମାେନ କୁହ ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ କୁହ, 'ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ତୁମ୍େଭମାେନ ନିଜ ନିଜ କୁପଥରୁ ଫେର ଏବଂ ନିଜ ନିଜ କର୍ମ ପରିତ୍ୟାଗ କର। ତାହା େହେଲ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି େଯଉଁ ଅମଙ୍ଗଳ କରିବାକୁ କହିଥିେଲ, େସଥିରୁ େସ ନିବୃତ୍ତ େହେବ, ଯାହା ଘଟିବ ନାହିଁ।'

8 କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହନ୍ତି, ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏକ ଶହ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ ସମୟ ଦେଉଅଛୁ। ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଫେରିବ ଏବଂ ନିଜ ନିଜ କୁପଥ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବ, ତେବେ ଆମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଅମଙ୍ଗଳର କଥା କହିଅଛୁ, ସେଥିରୁ କ୍ଷାନ୍ତ ହେବା। ଏବଂ ତାହା ଘଟିବ ନାହିଁ।" ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି।

9 ତହିଁରେ ନୋହ ଓ ମଥୂଶେଲହ ପ୍ରତିଦିନ ମନୁଷ୍ୟସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ସମସ୍ତ ବାକ୍ୟ କହିଲେ, ନିରନ୍ତର ସେମାନଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କଲେ।

10 ମାତ୍ର ମନୁଷ୍ୟସନ୍ତାନଗଣ ସେମାନଙ୍କର କଥା ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ, କିଅବା ସେମାନଙ୍କ କଥାରେ କର୍ଣ୍ଣପାତ କଲେ ନାହିଁ, ଆଉ ସେମାନେ ଜିଦ୍ଖୋର ହେଲେ।

11 ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ଶହ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ ସମୟ ଦେଲେ, କହିଲେ, ଯଦି ସେମାନେ ଫେରି ଆସିବେ, ତେବେ ପରମେଶ୍ୱର ପୃଥିବୀକୁ ବିନଷ୍ଟ ନ କରିବା ପାଇଁ ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ଅନୁତାପ କରିବେ।

12 ସେହି ସମୟରେ ଲେମକର ପୁତ୍ର ନୋହ ସନ୍ତାନ ପ୍ରସବ କରିବା ନିମନ୍ତେ ବିବାହ କରିବାରୁ ନିବୃତ୍ତ ହୋଇଥିଲେ; କାରଣ ସେ କହିଥିଲେ, "ପରମେଶ୍ୱର ଅବଶ୍ୟ ପୃଥିବୀକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିବେ, ତେବେ ମୁଁ କାହିଁକି ସନ୍ତାନ ପ୍ରସବ କରିବି?"

+\v 13 ନୋହ ଜଣେ ଧାର୍ମିକ ଲୋକ ଥିଲେ, ସେ ତାଙ୍କ ସମୟର ସିଦ୍ଧ ଥିଲେ; ପୁଣି, ସଦାପ୍ରଭୁ ପୃଥିବୀରେ ତାଙ୍କ ବଂଶରୁ ବଂଶ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କଲେ ।

+\v 14 ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁ ନୋହଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ଭାର୍ଯ୍ୟା ନେଇ ସନ୍ତାନ ପ୍ରସବ କର; କାରଣ ଏହି ପୁରୁଷ ମଧ୍ୟରେ ମୁଁ ଆପଣା ସାକ୍ଷାତରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଧାର୍ମିକ ଦେଖିଅଛି ।"

+\v 15 ତୁମ୍ଭେ ଓ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ପୃଥିବୀରେ ତୁମ୍ଭର ସନ୍ତାନମାନେ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବ;" ନୋହ ଯାଇ ଗୋଟିଏ ସ୍ତ୍ରୀ ବିବାହ କରି ହନୋକର ପାଞ୍ଚଶହ ଅଶୀ ବର୍ଷ ବୟସ୍କା କନ୍ୟା ନାମାଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କଲେ ।

16 ନୋହଙ୍କୁ ଯେତେବେଳେ ନାମା ବିବାହ କଲେ, ସେ ଚାରିଶହ ଅଠାନବେ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ଥିଲେ।

17 ନୟମା ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇ ଏକ ପୁତ୍ର ପ୍ରସବ କଲେ। ସେ ତାହାର ନାମ ଯଫେତ୍ ରଖିଲେ। ସେ କହିଲେ, "ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ପୃଥିବୀରେ ବିସ୍ତାର କରିଛନ୍ତି।" ସେ ପୁନର୍ବାର ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇ ଏକ ପୁତ୍ର ପ୍ରସବ କଲେ। ସେ ତାହାର ନାମ ଶେମ ଦେଲେ। କାରଣ ସେ କହିଲେ, "ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ପୃଥିବୀରେ ବଂଶ ବୃଦ୍ଧି କରିବା ପାଇଁ ଅବଶିଷ୍ଟ ରଖିଅଛନ୍ତି।"

18 ନୋହଙ୍କୁ ଯେତେବେଳେ ନୟମା ଶେମ ଜନ୍ମ ଦେଲେ, ସେତେବେଳେ 502 ବର୍ଷ ବୟସ ହୋଇଥିଲା। ଯେତେବେଳେ ନୟମାଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନେ ବଡ଼ ହେଲେ ଓ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ମାର୍ଗ ଅନୁସରଣ କଲେ। ମଥୂଶେଲହ ଓ ସେମାନଙ୍କର ପିତା ନୋହ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିଲେ, ସେହି ଅନୁସାରେ ସେମାନେ ଚାଲିଲେ।

19 ସେହି ସମୟରେ ନୋହଙ୍କର ପିତା ଲେମକ ମଲେ, ତଥାପି ସେ ଆପଣା ପିତାଙ୍କ ପଥରେ ସର୍ବାନ୍ତଃକରଣରେ ଚାଲିଲେ ନାହିଁ; ପୁଣି, ନୋହଙ୍କ ଜୀବନର ଏକ ଶହ ପଞ୍ଚାନବେ ବର୍ଷରେ ସେ ମଲେ।

20 ଲେମକ ସର୍ବସୁଦ୍ଧା ସାତଶହ ସତୁରି ବର୍ଷ ବଞ୍ଚି ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ।

21 ସେହି ବର୍ଷ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଜାଣିଥିବା ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ମଲେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅମଙ୍ଗଳ ଆଣିବା ପୂର୍ବରୁ; କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ମରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ, ଯେପରି ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଅନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କ ଭ୍ରାତୃଗଣ ଓ ଭ୍ରାତୃଗଣ ଉପରେ ଯେଉଁ ଅମଙ୍ଗଳ ଘଟାଇବେ, ତାହା ନ ଦେଖନ୍ତି।

22 ସେହି ସମୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ନୋହ ଓ ମଥୂଶେଲହଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ ଠିଆ ହୋଇ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ ସେହି ସମୟରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଯାହା କହିଥିଲି, ତାହା ସବୁ କୁହ, ହୁଏତ ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା କୁପଥରୁ ଫେରି ପାରନ୍ତି, ଆଉ ମୁଁ ସେହି ଅମଙ୍ଗଳରୁ ଅନୁତାପ କରି ତାହା ଘଟାଇବା ନାହିଁ।"

+\v 23 ସେତେବେଳେ ନୋହ ଓ ମଥୂଶେଲହ ଠିଆ ହୋଇ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଯାହା କହିଥିଲେ, ସେ ସବୁ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କ କର୍ଣ୍ଣଗୋଚରରେ କହିଲେ ।

24 ମାତ୍ର ମନୁଷ୍ୟସନ୍ତାନଗଣ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ କଥା ଶୁଣିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲେ ନାହିଁ, ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ କଥାରେ କର୍ଣ୍ଣପାତ କଲେ ନାହିଁ।

25 ଏହାପେର ସଦାପ୍ରଭୁ ନୋହଙ୍କୁ କହି◌େଲ, "ଆମ୍◌େଭ ସମଗ୍ର ପ୍ରାଣୀର ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ◌େସମାନଙ୍କର ଅନ୍ତିମ ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ◌େହାଇଗଲା। ◌େଦଖ, ଆମ୍◌େଭ ପୃଥିବୀକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିବା।"

+\v 26 ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ଗୋଫର କାଠ ନେଇ କୌଣସି ସ୍ଥାନକୁ ଯାଅ, ଆଉ ଏକ ବଡ଼ ଜାହାଜ ନିର୍ମାଣ କରି ସେହି ସ୍ଥାନରେ ରଖ ।

+\v 27 ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ତାହା ଏହିପରି ନିର୍ମାଣ କରିବ; ତହିଁର ଦୀର୍ଘତା ତିନିଶହ ହାତ, ପ୍ରସ୍ଥ ପଚାଶ ହାତ ଓ ଉଚ୍ଚତା ତିରିଶ ହାତ ହେବ ।

28 ଏବଂ ତୁମ୍◌େଭ ନିଜ ପାଇଁ ଏକ ପାର୍ଶ୍ୱ ଦ୍ୱାର ନିର୍ମାଣ କରିବ। ତହିଁର ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଏକ ହାତ ଖୋଲା ରହିବ ଓ ଉପର ପାର୍ଶ୍ୱ ସମାପ୍ତ କରିବ। ଏବଂ ତହିଁର ଭିତର ଓ ବାହାର ଝୁଣା ଦ୍ୱାରା ଲେପନ କରିବ।

29 " ଦେଖ, ମୁଁ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଜଳପ୍ଲାବନ ଆଣିବା, ତହିଁରେ ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀ ବିନଷ୍ଟ ହେବେ। ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ତଳୁ ପୃଥିବୀସ୍ଥ ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀ ବିନଷ୍ଟ ହେବେ।"

+\v 30 ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ଓ ତୁମ୍ଭ ପରିବାର ଯାଇ ସର୍ବ ପ୍ରକାରର ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ଏକ ଏକ ଯୋଡ଼ା ଏକତ୍ର କରି ପୃଥିବୀରେ ବଂଶ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବା ପାଇଁ ଜାହାଜକୁ ଘେନିଯାଅ ।

+\v 31 ପୁଣି, ତୁମ୍ଭ ନିମନ୍ତେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆହାର ନିମନ୍ତେ ସମସ୍ତ ପଶୁମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଖାଦ୍ୟଯୁକ୍ତ ସମସ୍ତ ଖାଦ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କର ।

32 ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମନୁଷ୍ୟକନ୍ୟା ମଧ୍ୟରୁ ତିନି ଜଣ କନ୍ୟା ବାଛ, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ବିବାହ କରିବେ।

33 ତେଣୁ ନୋହ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ। ନୋହ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଜାହାଜ ନିର୍ମାଣ କଲେ।

34 ନୋହ ପାଞ୍ଚ ଶହ ପଞ୍ଚାନବେ ବର୍ଷରେ ଜାହାଜ ନିର୍ମାଣ କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଜାହାଜ ନିର୍ମାଣ କଲେ।

35 ଏହାପରେ ନୋହ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଅନୁସାରେ ମଥୂଶଲହର ପୁତ୍ର ଇଲିଯାକୀମର ତିନି କନ୍ୟାଙ୍କୁ ବିବାହ କଲେ।

+\v 36 ଆଉ ସେହି ସମୟରେ ହନୋକର ପୁତ୍ର ମଥୂଶେଲହ ନଅଶହ ଷାଠିଏ ବର୍ଷ ବୟସରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ ।

ଅଧ୍ୟାୟ 6

1 ମଥୂଶେଲହର ମୃତ୍ୟୁ ପରେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ନୋହଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପରିବାର ସହିତ ଜାହାଜରେ ପ୍ରବେଶ କର; ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ପୃଥିବୀସ୍ଥ ସମସ୍ତ ପଶୁ, ବନ୍ୟ ପଶୁ ଓ ଆକାଶର ପକ୍ଷୀଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ଏକତ୍ର କରିବା, ପୁଣି, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଆସି ଜାହାଜକୁ ଘେରି ରହିବେ।"

+\v 2 ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ଯାଇ ଜାହାଜର ଦ୍ୱାର ନିକଟରେ ବସିବ, ଆଉ ସମସ୍ତ ପଶୁ, ପଶୁ ଓ ପକ୍ଷୀ ଏକତ୍ର ହୋଇ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହେବେ; ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ଆସି ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ନଇଁବେ, ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବ, ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜାହାଜକୁ ଆଣିବେ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହେବେ, ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେ ବାହାର କରିଯିବ ।

3 ପରଦିନ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାହା ଘଟାଇଲେ, ପୁଣି, ପଶୁ, ପଶୁ ଓ ପକ୍ଷୀମାନେ ମହାଜନତା ସହିତ ଆସି ଜାହାଜକୁ ଘେରିଗଲେ।

+\v 4 ଅନନ୍ତର ନୋହ ଯାଇ ଜାହାଜର ଦ୍ୱାର ନିକଟରେ ବସିଲେ; ପୁଣି, ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନଇଁପଡ଼ିଥିବା ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀକୁ ଜାହାଜ ଭିତରକୁ ଆଣିଲେ, ପୁଣି, ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପୃଥିବୀରେ ଛାଡ଼ି ଦେଲେ ।

+\v 5 ଆଉ ଗୋଟିଏ ସିଂହୀ ଓ ତାହାର ଦୁଇ ଛୁଆ, ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ, ଆସିଲା, ପୁଣି, ତିନି ଜଣ ନୋହଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନଇଁ ପଡ଼ିଲେ; ପୁଣି, ଦୁଇ ଛୁଆ ସିଂହୀ ଉପରେ ଉଠି ତାହାକୁ ଆଘାତ କରି ଆପଣା ସ୍ଥାନରୁ ପଳାଇଗଲେ; ତହିଁରେ ସେ ଚାଲିଗଲା, ପୁଣି, ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ସ୍ଥାନକୁ ଫେରି ନୋହଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଭୂମିରେ ନଇଁ ପଡ଼ିଲେ ।

6 ତେଣୁ ସେ ସିଂହୀ ଦୌଡ଼ି ପଳାଇ ସିଂହମାନଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ଠିଆ ହୋଇ ରହିଲା।

+\v 7 ସେତେବେଳେ ନୋହ ଏହା ଦେଖି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଚମତ୍କୃତ ହେଲେ, ପୁଣି, ଉଠି ସେହି ଦୁଇ ଛୁଆଙ୍କୁ ଧରି ଜାହାଜ ଭିତରକୁ ଆଣିଲେ ।

8 ନୋହ ପୃଥିବୀସ୍ଥ ସମସ୍ତ ଜୀବିତ ପ୍ରାଣୀକୁ ଜାହାଜ ଭିତରକୁ ଆଣିଲେ। ନୋହ ଯେଉଁ ଜୀବିତ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କୁ ଜାହାଜରେ ରଖିଥିଲେ, କେବଳ ସେହି ସବୁ ପ୍ରାଣୀ ବଞ୍ଚି ରହିଲେ।

9 ନୋହ ଦୁଇ ଦୁଇ ଜଣ କରି ଜାହାଜରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ। କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ସେ ଶୁଚି ପଶୁ ଏବଂ ଶୁଚି ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସାତୋଟି ଯୋଡ଼ା ଆଣିଲେ।

10 ସମସ୍ତ ପଶୁ, ପଶୁ ଏବଂ ପକ୍ଷୀ ସେଠାରେ ଥିଲେ। ସେମାନେ ଜାହାଜକୁ ଘେରି ରହିଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ସାତ ଦିନ ପରେ ବର୍ଷା ହୋଇ ନଥିଲା।

11 ସେହି ଦିନ ସଦାପ୍ରଭୁ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀକୁ କମ୍ପିତ କଲେ, ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅନ୍ଧକାରମୟ ହେଲା, ଜଗତର ମୂଳଦୁଆ ଉତ୍ତେଜିତ ହେଲା, ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀ ପ୍ରବଳ ଭାବରେ କମ୍ପିତ ହେଲା, ବିଜୁଳି ଚମକିଲା, ମେଘ ଗର୍ଜ୍ଜନ ହେଲା, ଏବଂ ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ନିର୍ଝର ଭାଙ୍ଗିଗଲା, ଯାହା ପୂର୍ବରୁ ନିବାସୀମାନେ ଜାଣି ନ ଥିଲେ; ଏବଂ ପୃଥିବୀରେ ଆଉ କୌଣସି ଅମଙ୍ଗଳ ନ ଘଟିବା ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱର ମନୁଷ୍ୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଭୟଭୀତ କରିବା ପାଇଁ ଏହି ମହାନ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ।

12 ତଥାପି ମନୁଷ୍ୟସନ୍ତାନମାନେ ଆପଣା ଆପଣା କୁପଥରୁ ଫେରିଲେ ନାହିଁ, ପୁଣି ସେହି ସମୟରେ ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର କ୍ରୋଧ ବଢ଼ାଇଲେ ଓ ଏହିସବୁ ପ୍ରତି ଆପଣା ଆପଣା ହୃଦୟ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ ନାହିଁ।

+\v 13 ଅନନ୍ତର ନୋହଙ୍କ ଆୟୁଷର ଛଅଶହ ବର୍ଷରେ ସାତ ଦିନର ଶେଷରେ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଜଳପ୍ଲାବନ ହେଲା । +\s5

+\v 14 ପୁଣି, ସମୁଦ୍ରର ସମସ୍ତ ନିର୍ଝର ଭାଙ୍ଗିଗଲା ଓ ଆକାଶର ଦ୍ୱାରସବୁ ମୁକ୍ତ ହେଲା, ପୁଣି, ଚାଳିଶ ଦିବାରାତ୍ର ପୃଥିବୀରେ ବୃଷ୍ଟି ହେଲା ।

15 ବନ୍ୟା ଜଳ ହେତୁ ନୋହ ଏବଂ ତାଙ୍କର ପରିବାର ଓ ତାଙ୍କ ସହିତ ଥିବା ସମସ୍ତ ଜୀବିତ ପ୍ରାଣୀ ଜାହାଜ ମଧ୍ୟକୁ ପ୍ରବେଶ କଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ ବନ୍ଦ କରି ଦେଲେ।

16 ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ବର୍ଷାର ଦୁର୍ବିପାକରେ କ୍ଳାନ୍ତ ହୋଇଗଲେ। କାରଣ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଜଳ ପ୍ରବଳ ଭାବରେ ମାଡ଼ି ଆସିଲା। ପଶୁ ଓ ପଶୁମାନେ ଜାହାଜକୁ ଘେରି ରହିଲେ।

+\v 17 ଅନନ୍ତର ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରମାନେ ପ୍ରାୟ ସାତ ଲକ୍ଷ ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ଜାହାଜରେ ନୋହଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ ।

+\v 18 ଆଉ ସେମାନେ ନୋହଙ୍କୁ ଡାକି କହିଲେ, "ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦ୍ୱାର ଫିଟାଅ, ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଜାହାଜରେ ଯିବା; ଆଉ ଆମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ମରିବୁ ?"

19 ନୋହ ଜାହାଜରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ କି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଦ୍ରୋହ କରି କହି ନାହଁ ଯେ ସେ ଅସ୍ତିତ୍ୱରେ ନାହାନ୍ତି ? ଏଥିପାଇଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବା ପାଇଁ ଓ ପୃଥିବୀରୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏହି ଅମଙ୍ଗଳ ଘଟାଇଅଛନ୍ତି ।"

20 ଏହା କ'ଣ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଏକ ଶହ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ କହିଥିଲି, ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ କଥା ଶୁଣିଲ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଏବେ କ'ଣ ତୁମେ ପୃଥିବୀରେ ବଞ୍ଚିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛ?

21 ଏବଂ ସେମାନେ ନୋହଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଆମ୍ଭେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ; କେବଳ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦ୍ୱାର ଫିଟାଅ ଯେପରି ଆମ୍ଭେମାନେ ମରି ନ ମରିବା।"

22 ନୋହ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, "ଦେଖ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପ୍ରାଣର କ୍ଳେଶ ଦେଖି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛ; ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିରୂପିତ ସମୟ ରୂପେ ଯେଉଁ ଶହେ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ ଦାନ କରିଥିଲେ, ସେହି ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ଫେରି ଆସିଲ ନାହିଁ ?"

23 କିନ୍ତୁ ଏବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜ ନିଜ ପ୍ରାଣର କ୍ଳେଶ ହେତୁ ମୋତେ ଏହା କହିବାକୁ ଆସିଛ। ଏବେ ମଧ୍ୟ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କଥା

ଶୁଣିବେ ନାହିଁ, କିଅବା ଆଜି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କଥା ଶୁଣିବେ ନାହିଁ, ତେଣୁ ଏବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜ ନିଜ ଇଚ୍ଛାରେ ସଫଳ ହେବ ନାହିଁ।

24 ସେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନମାନେ ବୃଷ୍ଟି ହେତୁ ଜାହାଜ ଭାଙ୍ଗି ଭିତରକୁ ଯିବାକୁ ନିକଟକୁ ଗଲେ, କାରଣ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ବୃଷ୍ଟି ସହ୍ୟ କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ।

25 ସଦାପ୍ରଭୁ ଜାହାଜ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ସମସ୍ତ ପଶୁ ଏବଂ ପଶୁମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ, ଏବଂ ପଶୁମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରି ସେଠାରୁ ତଡ଼ି ଦେଲେ, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ନିଜ ନିଜ ବାଟରେ ଚାଲିଗଲେ ଏବଂ ପୁନର୍ବାର ଭୂମିରେ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ହୋଇଗଲେ।

+\v 26 ଅନନ୍ତର ପୃଥିବୀରେ ବୃଷ୍ଟି ବୃଷ୍ଟି ହେଉଥିଲା, ଚାଳିଶ ଦିବାରାତ୍ର ବୃଷ୍ଟି ହେଲା; ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଜଳ ଅତିଶୟ ପ୍ରବଳ ହେଲା; ତହିଁରେ ମନୁଷ୍ୟ, ପଶୁ, ପଶୁ, ସରୀସୃପ କି ଆକାଶର ପକ୍ଷୀ, ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଓ ଜଳରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀ ମଲେ; କେବଳ ନୋହ ଓ ଜାହାଜରେ ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗୀ ଲୋକମାନେ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଲେ ।

27 ଆଉ ଜଳ ପ୍ରବଳ ହୋଇ ପୃଥିବୀରେ ଅତିଶୟ ବଢ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲା, ପୁଣି, ସେମାନେ ଜାହାଜ ଉଠାଇଲେ, ଆଉ ତାହା ଭୂମିରୁ ଉଠାଇ ନିଆଗଲା।

28 ଜାହାଜଟି ପାଣି ଉପରେ ଭାସିବାକୁ ଲାଗିଲା ଏବଂ ତାହା ପାଣି ଉପରେ ଏପରି ନିକ୍ଷେପ ହେଲା ଯେ, ଭିତରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀ ପାତ୍ରରେ ଥିବା ପାତ୍ର ପରି ହୋଇଗଲେ।

29 ଜାହାଜରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଜୀବିତ ପ୍ରାଣୀଙ୍କୁ ମହା ଚିନ୍ତା ଆକ୍ରାନ୍ତ କଲା, ଏବଂ ଜାହାଜ ଭାଙ୍ଗିଯିବା ପରି ହେଲା।

30 ଜାହାଜରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀ ଭୟଭୀତ ହେଲେ, ସିଂହ ଗର୍ଜନ କଲେ, ବଳଦମାନେ ଗର୍ଜନ କଲେ, ଗଧିଆମାନେ କାନ୍ଦୁଥିଲେ, ଆଉ ଜାହାଜରେ ଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରାଣୀ ନିଜ ନିଜ ଭାଷାରେ କଥା କହିଲେ ଓ ବିଳାପ କଲେ, ଏପରି ସ୍ୱର ବହୁ ଦୂର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିଲା, ନୋହ ଓ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନେ ସେମାନଙ୍କ କଷ୍ଟରେ କାନ୍ଦିଲେ ଓ ରୋଦନ କଲେ; ସେମାନେ ମୃତ୍ୟୁଦ୍ୱାରରେ ପହଞ୍ଚିଗଲେ ବୋଲି ଅତିଶୟ ଭୟ କଲେ।

31 ତେଣୁ ନୋହ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ଏହି ସକାଶୁ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି କହିଲେ, "ହେ ପ୍ରଭୁ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କର, କାରଣ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଘେରି ରହିଥିବା ଏହି ଅମଙ୍ଗଳ ସହ୍ୟ କରିବାକୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଶକ୍ତି ନାହିଁ; କାରଣ ଜଳର ତରଙ୍ଗ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଘେରି ରହିଅଛି, ଦୁଷ୍ଟ ନଦୀ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଭୟଭୀତ କରିଅଛି, ମୃତ୍ୟୁର ଫାଶ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଅଛି; ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦିଅ, ହେ ପ୍ରଭୁ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦିଅ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆପଣା ମୁଖ ଦୀପ୍ତିମାନ କର ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୃପା କର, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କର ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କର।"

32 ସେତେବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁ ନୋହର ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣିଲେ ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କଲେ।

33 ପୃଥିବୀ ଉପରେ ପବନ ବହିଲା, ଏବଂ ଜଳ ଶାନ୍ତ ହୋଇଗଲା। ଜାହାଜ ସ୍ଥିର ହୋଇଗଲା।

34 ପୁଣି, ସମୁଦ୍ରର ଜଳାକାର ଓ ଆକାଶସ୍ଥ ଦ୍ୱାରସବୁ ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା, ଆଉ ଆକାଶରୁ ବୃଷ୍ଟି ନିବୃତ୍ତ ହେଲା।

35 ସେହି ସମୟରେ ଜଳ ହ୍ରାସ ପାଇଲା, ପୁଣି, ଜାହାଜ ଆରାରଟ ପର୍ବତ ଉପରେ ଲାଗି ରହିଲା ।

36 ଅନନ୍ତର ନୋହ ଜାହାଜର ଝରକା ଖୋଲିଦେଲେ, ଆଉ ନୋହ ସେହି ସମୟରେ ମଧ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଡାକି କହିଲେ, ହେ ପ୍ରଭୁ, ପୃଥିବୀ, ଆକାଶ ଓ ତନ୍ମଧ୍ୟସ୍ଥ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛ, ଏହି ବନ୍ଧନ ଓ ଯେଉଁ କାରାଗାରରେ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ରଖିଅଛ, ସେଥିରୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରାଣକୁ ବାହାର କର; କାରଣ ମୁଁ ଆର୍ତ୍ତନାଦ କରି ବହୁତ କ୍ଳାନ୍ତ ହୋଇଅଛି।

+\v 37 ସେତେବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁ ନୋହଙ୍କ କଥାରେ ମନୋଯୋଗ କରି କହିଲେ, "ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକ ବର୍ଷ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ ତୁମ୍ଭେ ବାହାରିଯିବ ।"

38 ବର୍ଷର ପରିବର୍ତ୍ତନ ସମୟରେ, ନୋହ ଜାହାଜରେ ରହିବାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକ ବର୍ଷ ସମାପ୍ତ ହେଲା, ଏବଂ ପୃଥିବୀ ଉପରୁ ଜଳ ଶୁଖିଗଲା, ଏବଂ ନୋହ ଜାହାଜର ଛାତ କାଢ଼ି ପକାଇଲେ।

39 ଦ୍ୱିତୀୟ ମାସର ସତାଇଶ ଦିନରେ ପୃଥିବୀ ଶୁଖି ଯାଇଥିଲା। କିନ୍ତୁ ନୋହ ଏବଂ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ ଓ ତାଙ୍କ ସହିତ ଥିବା ଲୋକମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁ ବାକ୍ୟ ନ କହିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାହାଜରୁ ବାହାରକୁ ଆସିଲେ ନାହିଁ।

40 ତା'ପରେ ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ବାହାରକୁ ଯିବାକୁ କହିଲେ, ସେହି ଦିନ ଆସିଲା। ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଜାହାଜରୁ ବାହାରି ଆସିଲେ।

41 ଏହାପରେ ସମାନେେ ପ୍ରେତ୍ୟକକ ନିଜ ନିଜ ବାଟକୁ ଓ ନିଜ ନିଜ ସ୍ଥାନକୁ ଫରେିଗଲେ। ନୋହ ଓ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ଦେଶ ରେ ବାସ କଲେ। ସମାନେେ ସାରା ଜୀବନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ସବୋ କଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ନୋହ ଓ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଜାହାଜରୁ ବାହାରକୁ ଆସିବା ସମୟରେ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ।

42 ପୁଣି, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ପ୍ରଜାବନ୍ତ ହୁଅ, ସମୁଦାୟ ପୃଥିବୀକୁ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କର; ବଳବାନ ହୁଅ, ପୃଥିବୀରେ ପ୍ରଚୁର ବୃଦ୍ଧି ପାଇ ବର୍ଦ୍ଧିଷ୍ଣୁ ହୁଅ।"

ଅଧ୍ୟାୟ ୭

+\v 1 ନୋହଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ନାମ ଯେଫତ୍, ହାମ ଓ ଶେମ, ଆଉ ଜଳପ୍ଳାବନ ପୂର୍ବରେ ସେମାନଙ୍କର ଭାର୍ଯ୍ୟା ବିବାହ କରିଥିବାରୁ ଜଳପ୍ଳାବନ ଉତ୍ତାରେ ସେମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନସନ୍ତତି ଜାତ ହେଲେ ।

+\v 2 ଯେଫତ୍‌ର ପୁତ୍ରମାନେ, ଗୋମର, ମାଗୋଗ୍, ମାଦୟ, ଯବନ, ତୁବଲ୍, ମେଶକ୍ ଓ ତୀରସ୍, ଏହି ସାତ ପୁତ୍ର ଥିଲେ ।

3 ଗୋମରର ପୁତ୍ରମାନେ ଥିଲେ: ଅସ୍କିନସ୍, ରଫତ୍ ଓ ତଗର୍ମା।

4 ମାଗୋଗର ପୁତ୍ରମାନେ ଥିଲେ: ଇଲୀକନାଫ ଓ ଲୁବଲ।

5 ମାଦୟଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ ଥିଲେ: ଆଖୋନ୍, ସିଲୋ, ହସୋନି ଏବଂ ଲୋଟ।

6 ଯବନର ପୁତ୍ରମାନେ ଥିଲେ ଇଲୀଶା, ତର୍ଶୀଶ, କିତ୍ତୀମ ଓ ଦୂଦୋନୀମ।

7 ତୁବଲର ପୁତ୍ରମାନେ ଥିଲେ: ଅରିଫି, କେଶଦ୍ ଓ ତାରି।

8 ମେଶକର ପୁତ୍ରମାନେ ଥିଲେ: ଦଦୋନ୍, ସାରୋଣ ଓ ଶବଶ୍ନି।

9 ତିରସର ପୁତ୍ରମାନେ ହେଲେ ବିନିବ, ଗେରା, ଲୁପୀରିୟୋନ ଓ ଗିଲକ। ଏମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ବଂଶାନୁସାରେ ଯେଫତର ସନ୍ତାନ ଥିଲେ; ସେହି ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ପ୍ରାୟ ଚାରି ଶହ ଷାଠିଏ ଜଣ ଥିଲା।

10 ହାମର ସନ୍ତାନମାନେ ଥିଲେ: କୂଶ୍, ମିଶର, ପୁଟ୍ ଓ କିଣାନ। କୂଶର ପୁତ୍ରମାନେ ଥିଲେ: ସବା, ହବୀଲା, ସପ୍ତା, ରୟମା ଓ ସାତେଖା। ରୟମାର ସନ୍ତାନମାନେ ଶିବା ଓ ଦଦାନ୍।

11 ମିଶରର ପୁତ୍ରମାନେ ଥିଲେ: ଲୁଦ୍, ଆନୋମ୍, ପଥ୍ରୋଷ, କସଲୋତ୍ ଓ କପ୍ତୋର।

12 ପୂଟର ପୁତ୍ରମାନେ ଥିଲେ: ଗବୂଲ୍, ହଦନ୍, ବିନା ଓ ଆଦାନ୍।

13 କିଣାନର ପୁତ୍ରମାନେ ହେଲେ ଜିଦନ୍, ହେଥ, ଆମୋରି, ଗର୍ଗାଶି, ହିଭି, ଆରକି, ସେନି, ଆରୋଡି, ଜିମୋଡି ଏବଂ ଚାମୋଥୀ।

+\v 14 ଆପଣା ଆପଣା ବଂଶାନୁସାରେ ଏମାନେ ହାମର ସନ୍ତାନ; ଆଉ ସେହି ସମୟରେ ଏମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ପ୍ରତ୍ୟହ ସାତ ଶହ ତିରିଶ ଲୋକ ଥିଲେ ।

+\v 15 ଶେମର ପାଞ୍ଚ ପୁତ୍ର ଥିଲେ, ଏଲମ୍, ଅଶୂର, ଅର୍ଫକ୍‌ଷଦ, ଲୁଦ୍ ଓ ଅରାମ; ଏଲମର ପୁତ୍ର ଶୂଶନ୍, ମାଖୂଲ ଓ ହାର୍ମନ୍ ।

16 ଆଶେରଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନେ ଥିଲେ ମିରୋଶ୍ ଓ ମୋକୀୟଲ୍। ଅର୍ଫକ୍ଷଦର ପୁତ୍ରମାନେ ଥିଲେ ଶେଲକ୍, ଅନର ଓ ଅସ୍କୋଲ।

17 ଲୂଦର ପୁତ୍ରମାନେ ଥିଲେ ପଥୋର ଓ ବିଷୟୋନ। ଅରାମର ପୁତ୍ରମାନେ ଥିଲେ : ଉସ୍, କୂଲ୍, ଗାଥର ଓ ମଶ୍।

+\v 18 ଆପଣା ଆପଣା ବଂଶାନୁସାରେ ଏମାନେ ଶେମର ସନ୍ତାନ, ଆଉ ସେହି ସମୟରେ ଏମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ଊଣାଧିକ ତିନି ଶହ ଲୋକ ଥିଲେ ।

+\v 19 ଶେମର ବଂଶାବଳୀ ଏହି, ଶେମ ଅର୍ଫକ୍‌ଷଦକୁ ଜାତ କଲା ଓ ଅର୍ଫକ୍‌ଷଦର ସନ୍ତାନ ଶେଲକକୁ ଜାତ କଲା; ଶେଲକ ଏବରକୁ ଜାତ କଲା; ଏବଂ ଏବରର ଦୁଇ ପୁତ୍ର ଜାତ ହେଲେ; ଜଣକର ନାମ ପେଲଗ୍ ଥିଲା; କାରଣ ତାହାର ସମୟରେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନଗଣ ବିଭକ୍ତ ହେଲେ, ଏବଂ ଶେଷ ସମୟରେ ପୃଥିବୀ ବିଭକ୍ତ ହେଲା ।

20 ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟଟିର ନାମ ଯକ୍ତନ୍ ଥିଲା, ଅର୍ଥାତ୍ ତାଙ୍କ ସମୟରେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରମାନଙ୍କର ଜୀବନ ହ୍ରାସ ପାଇଥିଲା।

+\v 21 ଏହି ଯକ୍ତନର ପୁତ୍ର ଅଲମୋଦଦ ଓ ଶେଲଫ୍ ଓ କଷରମୋବତ୍ ଓ ଯିରଖ ଓ ହଦୁରୋମ ଓ ଓତ୍‌ସେଲ ଓ ଦିକ୍ଲା ଓ ଓବଲ ଓ ଅବୀମାୟେଲ୍ ଓ ଶିବା ଓ ଓଫୀର ଓ ହବୀଲା ଓ ଯୋବବ୍, ଏ ସମସ୍ତେ ଯକ୍ତନର ସନ୍ତାନ ।

22 ଆଉ ତାହାର ଭାଇ ପେଲଗ ଯେନକୁ ଜନ୍ମ ଦେଲା, ଯେନ ସରୁଗକୁ ଜନ୍ମ ଦେଲା, ପୁଣି ସରୁଗ ନାହୋରକୁ ଜନ୍ମ ଦେଲା, ନାହୋର ତେରହକୁ ଜନ୍ମ ଦେଲା; ତେରହ ଅଠତିରିଶ ବର୍ଷ ବୟସରେ ହାରଣ ଓ ନାହୋରକୁ ଜନ୍ମ ଦେଲା।

+\v 23 ଆଉ ନୋହଙ୍କର ପୁତ୍ର ହାମର ପୁତ୍ର କୂଶ ବୃଦ୍ଧାବସ୍ଥାରେ ସେହି ସମୟରେ ଏକ ସ୍ତ୍ରୀ ବିବାହ କରି ଏକ ପୁତ୍ର ପ୍ରସବ କଲେ, ପୁଣି, ସେମାନେ ତାହାର ନାମ ନିମ୍ରୋଦ ରଖିଲେ, କାରଣ ସେ କହିଲେ, ସେହି ସମୟରେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରମାନେ ପୁନର୍ବାର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଦ୍ରୋହ ଓ ଅବାଧ ହେବାକୁ ଲାଗିଲେ; ଏବଂ ସେହି ବାଳକ ବଡ଼ ହେଲା, ଆଉ ତାହାର ପିତା ତାହାକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରେମ କଲେ, କାରଣ ସେ ତାଙ୍କର ବୃଦ୍ଧାବସ୍ଥାର ପୁତ୍ର ଥିଲେ ।

24 ଏବଂ ଆଦମ ଓ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଉଦ୍ୟାନରୁ ବାହାରିବା ସମୟରେ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯେଉଁ ଚର୍ମର ବସ୍ତ୍ର ତିଆରି କରିଥିଲେ, ସେଗୁଡ଼ିକ କୂଶକୁ ଦିଆଗଲା।

25 କାରଣ ଆଦମ ଓ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ, ସେହି ବସ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଯରଦଙ୍କ ପୁତ୍ର ହନୋକଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ହନୋକଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟକୁ ନିଆଯାଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ସେ ତାହା ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ମଥୂଶେଲହଙ୍କୁ ଦେଇଥିଲେ।

26 ମଥୂଶେଲହର ମୃତ୍ୟୁ ପରେ, ନୋହ ସେମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଜାହାଜକୁ ଘେନିଗଲେ, ଏବଂ ସେ ଜାହାଜରୁ ବାହାରକୁ ନ ଯିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଥିଲେ।

27 ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଯିବା ସମୟରେ ହାମ ତାଙ୍କ ପିତା ନୋହଙ୍କଠାରୁ ସେହି ବସ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଚୋରି କରି ନେଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଭାଇମାନଙ୍କଠାରୁ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଲୁଚାଇ ରଖିଲେ।

28 ହାମ ତା'ର ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ପୁତ୍ର କୂଶକୁ ଜନ୍ମ ଦେଲାପରେ, ସେ ତାହାକୁ ଗୁପ୍ତ ଭାବରେ ବସ୍ତ୍ର ଦେଲା ଏବଂ ସେମାନେ ବହୁ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୂଶ ସହିତ ରହିଲେ।

29 ଆଉ କୂଶ ମଧ୍ଯ ଆପଣା ପୁତ୍ର ଓ ଭାଇମାନଙ୍କଠାରୁ ତାହା ଲୁଚାଇ ରଖିଲା, ଆଉ କୂଶ ନିମ୍ରୋଦକୁ ଜନ୍ମ ଦେବା ପରେ, ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ପ୍ରେମ ହେତୁ ସେ ତାଙ୍କୁ ସେହି ବସ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଦେଲେ, ଏବଂ ନିମ୍ରୋଦ ବଡ଼ ହେଲେ, ଏବଂ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ ବୟସରେ ସେ ସେହି ବସ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ପିନ୍ଧିଲେ।

30 ନିମ୍ରୋଦ ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧିବା ସମୟରେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୋଇଗଲେ, ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କୁ ଶକ୍ତି ଓ ଶକ୍ତି ଦେଲେ, ଏବଂ ସେ ପୃଥିବୀରେ ଜଣେ ପରାକ୍ରମୀ ବ୍ୟାଧ ହେଲେ, ହଁ, ସେ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଜଣେ ପରାକ୍ରମୀ ବ୍ୟାଧ ଥିଲେ, ଏବଂ ସେ ପଶୁମାନଙ୍କୁ ଶିକାର କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଯଜ୍ଞବେଦି ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପଶୁମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିଥିଲେ।

31 କିନ୍ତୁ ନିମ୍ରୋଦ ନିଜକୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କେଲ। େସ ତା'ର ଭ୍ରାତୃଗଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉଠି ତାଙ୍କ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ ସମସ୍ତ ଶତୃର ବିରୁଦ୍ଧ େର ଯୁଦ୍ଧ କେଲ।

32 ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର ଭ୍ରାତାମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଶତ୍ରୁଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲେ। ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କୁ ସମୟ ସମୟରେ ତାଙ୍କର ଯୁଦ୍ଧରେ ସଫଳ କରାଇଲେ ଓ ସେ ପୃଥିବୀରେ ରାଜତ୍ୱ କଲେ।

33 ତେଣୁ ସେହି ସମୟରେ ଏହା ପ୍ରଚଳିତ ହୋଇଗଲା, ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ତାଲିମପ୍ରାପ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବାହାରକୁ ଆଣି କହୁଥିଲା, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହୁଥିଲା, ପରମେଶ୍ୱର ନିମ୍ରୋଦ ପ୍ରତି ଯେପରି କରିଥିଲେ, ଯେ ପୃଥିବୀରେ ଜଣେ ପରାକ୍ରମୀ ବ୍ୟାଧ ଥିଲା ଏବଂ ଆପଣା ଭ୍ରାତୃଗଣ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧରେ ସଫଳ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିଥିଲେ, ସେହିପରି ପରମେଶ୍ୱର ଆଜି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସବଳ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ଆମକୁ ଉଦ୍ଧାର କରନ୍ତୁ।

34 ନିମ୍ରୋଦଙ୍କୁ ଚାଳିଶ ବର୍ଷ ବୟସ ହେବା ସମୟରେ ଯଫେତର ଭାଇମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ ହେଲା। ଏବଂ ଯଫେତର ସନ୍ତାନମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପରାସ୍ତ ହେଲେ।

35 େସହି ସମୟେର ନିମ୍ରୋଦ କୂଶର ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନଙ୍କୁ ଏବଂ େସମାନଙ୍କ ପରିବାରକୁ ଏକତ୍ର କରି ଏକତ୍ର କେଲ, ପ୍ରେତ୍ୟକକ େଲାକଙ୍କୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ଚାରିଶହ ଷାଠିଏ ଜଣଙ୍କୁ େସ ଏକତ୍ର କେଲ। େସ ତାଙ୍କର ବନ୍ଧୁ ଓ ପରିଚିତ େଲାକମାନଙ୍କ ମଧ୍ଯରୁ ପ୍ରାୟ ଅଶୀ ଜଣଙ୍କୁ ଭଡା େର ଆଣିେଲ ଏବଂ େସମାନଙ୍କୁ େସମାନଙ୍କର ବର୍ତ୍ତନ େନେଲ। େସ େସମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଗେଲ। ପେଥର ଯାଉ ଯାଉ ନିମ୍ରୋଦ ତାଙ୍କ ସହିତ ଯାଉଥିବା େଲାକମାନଙ୍କର ହୃଦଯକୁ ସବଳ କେଲ।

36 େସ େସମାନଙ୍କୁ କହିେଲ, "ଭୟ କର ନାହିଁ, ଭୟ କର ନାହିଁ। କାରଣ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଶତୃ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ହସ୍ତ େର ସମର୍ପିତ େହବ। ତୁମ୍ଭମାେନ ଯାହା ଇଚ୍ଛା ତାହା କରିପାରିବ।"

37 ସେହି ସମସ୍ତ ଲୋକ ପ୍ରାୟ ପାଞ୍ଚ ଶହ ଲୋକ ଥିଲେ। ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କଲେ ଓ ପରାସ୍ତ କଲେ। ପୁଣି ନିମ୍ରୋଦ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ସ୍ଥାପିତ ପଦାଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ।

38 େସ େସମାନଙ୍କର େକେତକ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରି େନେଲ। େସମାେନ ସମସ୍େତ ନିମ୍ରୋଦ ଓ ତା'ର ଭାଇମାନଙ୍କର ଦାସ େହେଲ। ଏବଂ ନିମ୍ରୋଦ ଏବଂ ତା'ର ସମସ୍ତ େଲାକମାେନ ନିଜ ନିଜ ଗୃହକୁ େଫରିଗେଲ।

39 ଆଉ ନିମ୍ରୋଦ ଆପଣା ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରି ଆନନ୍ଦର ସହିତ ଯୁଦ୍ଧରୁ ଫେରି ଆସିବା ପରେ, ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଭାଇମାନେ, ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କୁ ପୂର୍ବେ ଜାଣିଥିଲେ, ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଉପରେ ରାଜା କରିବା ପାଇଁ ଏକତ୍ରିତ ହେଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ମସ୍ତକରେ ରାଜକୀୟ ମୁକୁଟ ପିନ୍ଧାଇଲେ।

40 ପୁଣି, ସେ ରାଜାମାନଙ୍କ ରୀତି ଅନୁସାରେ ଆପଣାର ପ୍ରଜା ଓ ପ୍ରଜା, ଅଧିପତି, ବିଚାରକର୍ତ୍ତା ଓ ଶାସନକର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ।

41 ପୁଣି, ସେ ନାହୋରର ପୁତ୍ର ତେରହକୁ ଆପଣା ସେନାପତି କରି ତାଙ୍କୁ ସମ୍ଭ୍ରାନ୍ତ କଲେ, ପୁଣି ଆପଣାର ସମସ୍ତ ଅଧିପତିଙ୍କଠାରୁ ତାଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ କଲେ।

42 ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ହୃଦୟର ଇଚ୍ଛା ଅନୁସାରେ ରାଜତ୍ୱ କରୁଥିଲେ, ଚାରିପାଖରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଶତ୍ରୁଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିବା ପରେ, ସେ ତାଙ୍କ ପରାମର୍ଶଦାତାମାନଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କ ପ୍ରାସାଦ ପାଇଁ ଏକ ନଗର ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ସେହିପରି କଲେ।

43 ଆଉ ସେମାନେ ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ଏକ ବୃହତ ଉପତ୍ୟକା ପାଇଲେ, ଆଉ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ବୃହତ ଓ ପ୍ରଶସ୍ତ ନଗର ନିର୍ମାଣ କଲେ; ଆଉ ନିମ୍ରୋଦ ଯେଉଁ ନଗର ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ, ତାହାର ନାମ ଶିନିୟର ରଖିଲେ, କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆପଣା ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ପ୍ରବଳ ଭାବରେ ହତ୍ୟାକ୍ତ କରି ବିନାଶ କରିଥିଲେ।

44 ନିମ୍ରୋଦ ଶିନିଯର ରେ ବାସ କରୁଥିଲେ। ସେ ନିରାପଦ ରେ ରାଜ୍ୟ କରୁଥିଲେ। ସେ ନିଜ ଶତୃମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରି ସମାନଙ୍କେୁ ପରାସ୍ତ କରୁଥିଲେ। ସେ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଯୁଦ୍ଧ ରେ ସଫଳ ହେଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମହାନ ହେଲା।

45 ସେତେବେଳେ ସମସ୍ତ ଜାତି ଓ ଭାଷାବାଦୀମାନେ ତାଙ୍କର ପ୍ରସିଦ୍ଧି ଶୁଣି ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଏକତ୍ରିତ ହେଲେ, ପୁଣି ଭୂମିଷ୍ଠ ପ୍ରଣାମ କଲେ, ଓ

ତାଙ୍କ ପାଇଁ ନୈବେଦ୍ୟ ଆଣିଲେ; ତହିଁରେ ସେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଓ ରାଜା ହେଲେ, ଆଉ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଶିନାର ନଗରରେ ତାଙ୍କ ସହିତ ବାସ କଲେ; ଆଉ ନିମ୍ରୋଦ ପୃଥିବୀରେ ନୋହଙ୍କ ସମସ୍ତ ପୁତ୍ରଙ୍କ ଉପରେ ରାଜତ୍ୱ କଲେ, ଆଉ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କ ଶକ୍ତି ଓ ମନ୍ତ୍ରଣା ଅଧୀନରେ ଥିଲେ।

46 ତେଣୁ ସମୁଦାୟ ପୃଥିବୀରେ ଏକ ଭାଷା ଓ ଏକ ଶବ୍ଦ ଥିଲା। କିନ୍ତୁ ନିମ୍ରୋଦ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପଥରେ ଚାଲିଲେ ନାହିଁ। ବନ୍ୟାର ସମୟଠାରୁ ସେହି ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ସେ ଅଧିକ ଦୁଷ୍ଟ ଥିଲା।

47 ଆଉ ସେ କାଠ ଓ ପ୍ରସ୍ତରର ଦେବତା ନିର୍ମାଣ କଲେ, ଆଉ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କଲେ, ଆଉ ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଦ୍ରୋହୀ ହେଲେ, ଆଉ ଆପଣାର ସମସ୍ତ ପ୍ରଜାଙ୍କୁ ଓ ପୃଥିବୀସ୍ଥ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆପଣାର କୁପଥ ଶିଖାଇଲେ; ପୁଣି, ତାହାର ପୁତ୍ର ମର୍ଦ୍ଦୋନ୍ ଆପଣା ପିତା ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଦୁଷ୍ଟ ଥିଲା।

48 ଆଉ ନିମ୍ରୋଦର ପୁତ୍ର ମର୍ଦ୍ଦୋନର କର୍ମସବୁ ଯେଉଁମାନେ ଶୁଣିଲେ, ସେମାନେ ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ କହିଲେ, "ଦୁଷ୍ଟଠାରୁ ଦୁଷ୍ଟତା ବାହାରେ," ଏହେତୁ ଏହା ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀରେ ଏକ ପ୍ରବାଦ ହୋଇଗଲା, ଆଉ ଏହା ସେହି ସମୟଠାରୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ପ୍ରଚଳିତ ଥିଲା।

49 ସେହି ସମୟରେ ନିମ୍ରୋଦର ସୈନ୍ୟଦଳର ଜଣେ ଅଧିପତି ନାହୋରର ପୁତ୍ର ତେରହ ରାଜା ଓ ତାଙ୍କର ପ୍ରଜାମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ମହାନ ଥିଲେ। ରାଜା ଓ ଅଧିପତିମାନେ ତାଙ୍କୁ ଭଲ ପାଉଥିଲେ। ତେଣୁ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉଚ୍ଚପଦରେ ବିବେଚିତ କଲେ।

+\v 50 ତେରହ କର୍ଣ୍ଣେବୋର କନ୍ୟା ଅମ୍ଥଲୋ ନାମ୍ନୀ ଏକ ସ୍ତ୍ରୀ ବିବାହ କଲା; ତେରହର ଭାର୍ଯ୍ୟା ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇ ସେହି ସମୟରେ ତାଙ୍କର ଏକ ପୁତ୍ର ପ୍ରସବ କଲା ।

51 ତେରହକୁ ଯେତେବେଳେ ସତୁରି ବର୍ଷ ବୟସ ହୋଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ସେ ତାଙ୍କ ଔରସରେ ଜନ୍ମିଥିଲେ। ତେରହ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ରର ନାମ ଅବ୍ରାମ ରଖିଲେ, କାରଣ ସେହି ସମୟରେ ରାଜା ତାଙ୍କୁ ପ୍ରତିପାଳନ କରିଥିଲେ ଓ ଆପଣାର ସମସ୍ତ ଅଧିପତିଙ୍କଠାରୁ ତାଙ୍କୁ ଅଧିକ ସମ୍ଭ୍ରାନ୍ତ କରିଥିଲେ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୮

1 ଅବ୍ରାମଙ୍କ ଜନ୍ମ ରାତ୍ରିରେ, ତେରହର ସମସ୍ତ ଦାସ ଓ ନିମ୍ରୋଦର ସମସ୍ତ ବିଦ୍ୱାନ ଲୋକ ଓ ତାଙ୍କର ମନ୍ତ୍ରଜ୍ଞମାନେ ଆସି ତେରହର ଗୃହରେ ଭୋଜନପାନ କଲେ ଓ ସେହି ରାତିରେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଆନନ୍ଦ କଲେ।

2 ତେରହର ଘରୁ ଯେତେବେଳେ ସମସ୍ତ ବିଦ୍ୱାନ ଲୋକମାନେ ଓ ଗଣକମାନେ ବାହାରି ଆସିଲେ, ସେମାନେ ସେହି ରାତିରେ ତାରାମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଆକାଶ ଆଡକୁ ଚାହିଁଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ଦେଖିଲେ, ଆଉ ଦେଖ, ଗୋଟିଏ ଅତି ବଡ଼ ତାରା ପୂର୍ବ ଦିଗରୁ ଆସି ଆକାଶରେ ଦୌଡ଼ି ଆସି ଆକାଶର ଚାରି ପାର୍ଶ୍ୱରୁ ସେହି ଚାରି ତାରାକୁ ଗ୍ରାସ କଲା।

3 ରାଜାଙ୍କ ସମସ୍ତ ବିଦ୍ୱାନ ଲୋକମାନେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ମନ୍ତ୍ରଜ୍ଞମାନେ ଏହି ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ, ଏବଂ ଜ୍ଞାନୀମାନେ ଏହି ବିଷୟ ବୁଝିପାରିଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ଏହାର ଅର୍ଥ ଜାଣିପାରିଲେ।

+\v 4 ଆଉ ସେମାନେ ପରସ୍ପର କହିଲେ, "ଏହା କେବଳ ସେହି ସନ୍ତାନକୁ ସୂଚାଇ ଦିଏ ଯେ ଆଜି ରାତ୍ରିରେ ତେରହଠାରୁ ଯେଉଁ ପୁତ୍ର ଜନ୍ମିଛି, ସେ ବଡ଼ ହେବ, ପ୍ରଜାବନ୍ତ ହେବ, ବହୁବଂଶ ହେବ, ଆଉ ସେ ଓ ତାହାର ସନ୍ତାନମାନେ ଯୁଗେ ଯୁଗେ ସମସ୍ତ ପୃଥିବୀ ଅଧିକାର କରିବେ, ପୁଣି, ସେ ଓ ତାହାର ବଂଶ ମହାନ ରାଜାମାନଙ୍କୁ ବଧ କରିବେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଦେଶ ଅଧିକାର କରିବେ ।"

5 ସେହି ରାତିରେ ଜ୍ଞାନୀ ଲୋକମାନେ ଏବଂ ମନ୍ତ୍ରଜ୍ଞମାନେ ଘରକୁ ଫେରିଗଲେ, ଏବଂ ସକାଳେ ଏହି ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନୀ ଲୋକମାନେ ଏବଂ ମନ୍ତ୍ରଜ୍ଞମାନେ ଅତି ଶୀଘ୍ର ଉଠି ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଗୃହରେ ଏକତ୍ରିତ ହେଲେ।

6 ଏବଂ େସମାେନ ପରସ୍ପର କଥାବାର୍ତ୍ତା େହଉଥିେଲ। "ଆମ୍ େଭମାେନ ଗତ ରାତି େରେ ୟେଉଁ ଦୃଶ୍ୟ େଦଖିଲୁ, ତାହା ରାଜାଙ୍କଠାରୁ ଗୁପ୍ତ ରଖାଯାଇଛି। ଏହା ତାଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଦିଆ ଯାଇନାହିଁ।"

7 ଆଉ ଶେଷ କାଳରେ ଯଦି ଏହି କଥା ମହାରାଜାଙ୍କ ନିକଟରେ ଜଣାଯାଏ, ତେବେ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିବେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ଏହି କଥା ମୋ'ଠାରୁ ଗୋପନ ରଖିଲ? ତାହାହେଲେ ଆମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ ମରିବୁ; ଏହେତୁ ଏବେ ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ରାଜାଙ୍କୁ ଯାହା ଦେଖିଅଛୁ ତାହା ଓ ତାହାର ଅର୍ଥ ଜଣାଇବା, ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଜାଣିବୁ।

8 ତେଣୁ ସେମାନେ ସେହିପରି କଲେ, ତା'ପରେ ସମସ୍ତେ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ତାଙ୍କୁ ଭୂମିଷ୍ଠ ପ୍ରଣାମ କରି କହିଲେ, "ରାଜା ଜୀବିତ ହୁଅନ୍ତୁ, ମହାରାଜ ଜୀବିତ ହୁଅନ୍ତୁ।"

9 ଆମ୍ଭେ ଶୁଣିଲୁ ଯେ, ନାହୋର, ତୁମ୍ଭର ସେନାପତି, ତେରହର ଏକ ପୁତ୍ର ଥିଲା। ଆମ୍ଭେ ଗତକାଲି ରାତ୍ରି ତାଙ୍କ ଘରକୁ ଗଲୁ। ଆମ୍ଭେ ଖାଇପିଇ ଆନନ୍ଦ କଲୁ।

10 ପୁଣି, ଯେତେବେଳେ ଆପଣଙ୍କ ଦାସମାନେ ତେରହ ଗୃହରୁ ଆପଣା ଆପଣା ଘରକୁ ରାତ୍ରି ବିତାଇବା ପାଇଁ ଯିବାକୁ ବାହାରି ଆସିଲେ, ସେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେ ଆକାଶ ଆଡ଼େ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱଦୃଷ୍ଟି କଲୁ, ଆଉ ପୂର୍ବ ଦିଗରୁ ଏକ ମହାନ ତାରା ଆସିବାର ଦେଖିଲୁ, ଆଉ ସେହି ତାରା ଅତି

ବେଗରେ ଦୌଡ଼ି ଯାଇ ଆକାଶର ଚାରି ପାର୍ଶ୍ୱରୁ ଚାରି ମହାନ ତାରାଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ କଲା।

11 ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖିଲୁ, ସେଥିରେ ଆପଣଙ୍କ ଦାସମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ ଓ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୟଭୀତ ହେଲୁ; ଆଉ ଆମ୍ଭେମାନେ ସେହି ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖି ବିଚାର କଲୁ, ଏବଂ ଆପଣା ଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ତାହାର ଯଥାର୍ଥ ଅର୍ଥ ଜାଣିଲୁ ଯେ, ଏହି କଥା ତେରହର ଜାତ ସନ୍ତାନ ପ୍ରତି ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ, ସେ ବଡ଼ ହୋଇ ଅତିଶୟ ବର୍ଦ୍ଧିଷ୍ଣୁ ହେବ, ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେବ, ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ରାଜାଙ୍କୁ ବଧ କରିବ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଦେଶ, ସେ ଓ ତାହାର ବଂଶ ଅନନ୍ତକାଳ ପାଇଁ ଅଧିକାର କରିବ।

12 ଏବେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ଓ ମହାରାଜ, ଦେଖନ୍ତୁ, ଏହି ଶିଶୁ ବିଷୟରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯାହା ଦେଖିଅଛୁ, ତାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଆପଣଙ୍କୁ ଜଣାଇଲୁ।

13 ଯଦି ମହାରାଜାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ରେ ଏହି ବାଳକ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କୁ ମୂଲ୍ୟ ଦବୋକୁ ଭଲ ଲାଗେ, ତବେେ ସେ ବଡ ହାଇେ ଦେଶ ରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବା ପୂର୍ବରୁ ଆମ୍ଭେ ତାଙ୍କୁ ବଧ କରିବା। ପୁଣି ତାଙ୍କର ଅମଙ୍ଗଳ ଆମ ପ୍ରତି ବୃଦ୍ଧି ପାଇବ, ତେଣୁ ତାହାର ଅମଙ୍ଗଳ ଯୋଗୁଁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନେ ବିନଷ୍ଟ ହବେୁ।"

14 ରାଜା ସେମାନଙ୍କର କଥା ଶୁଣିଲେ ଓ ତାହା ତାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଭଲ ଦେଖାଗଲା। ତେଣୁ ସେ ଲୋକ ପଠାଇ ତେରହଙ୍କୁ ଡକାଇଲେ। ତେରହ ରାଜାଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ।

15 ରାଜା ତେରହଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ଶୁଣିଲି ଯେ ଗତକାଲି ରାତ୍ରିରେ ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ଏକ ପୁତ୍ର ଜନ୍ମିଛି, ଆଉ ତାହାର ଜନ୍ମ ସମୟରେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଏହି ପ୍ରକାର ଘଟିଥିଲା।"

16 ତେଣୁ ଏବେ ପିଲାଟିକୁ ମୋତେ ଦିଅ, ତା'ର ଅମଙ୍ଗଳ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତିକୂଳରେ ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ତାକୁ ହତ୍ୟା କରିବା। ତହିଁରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ତାହାର ମୂଲ୍ୟ ସ୍ୱରୂପ ସୁନା ଓ ରୂପାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଗୃହ ଦେବି।

17 ତେରହ ରାଜାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲା, "ହେ ମୋର ପ୍ରଭୁ ମହାରାଜ, ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ କଥା ଶୁଣିଲି। ମୁଁ ଆପଣଙ୍କର ଦାସ, ଯାହା ଆପଣ ଚ୍ହାଁନ୍ତି ତାହା ଆପଣ ପାଳନ କରିବେ।"

18 କିନ୍ତୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ ଓ ମହାରାଜ, ଗତକାଲି ରାତିରେ ମୋ' ପ୍ରତି ଯାହା ଘଟିଲା ତାହା ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ କହିବି, ଯେପରି ମହାରାଜ ଆପଣା ଦାସକୁ କି ପରାମର୍ଶ ଦେବେ ତାହା ମୁଁ ଦେଖିବି, ତହିଁରେ ମୁଁ ମହାରାଜାଙ୍କ କଥାର ଉତ୍ତର ଦେବି; ତହିଁରେ ରାଜା କହିଲେ, "କହନ୍ତୁ।"

19 ତେରହ ରାଜାଙ୍କୁ କହିଲା, "ମୋରେଦର ପୁତ୍ର ଅୟୋନ ଗତକାଲି ରାତିରେ ମୋ' ନିକଟକୁ ଆସିଥିଲା ଏବଂ କହିଲା,

20 ରାଜା ତୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ ମହାନ ଏବଂ ସୁନ୍ଦର ଅଶ୍ୱ ଦେଇଛନ୍ତି, ତାହା ମୋତେ ଦିଅ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ରୂପା, ସୁନା, ନଡ଼ା ଓ ଖାଦ୍ୟ ଦେବି। ମୁଁ ତାଙ୍କୁ କହିଲି, "ତୁମ୍ଭ କଥା ବିଷୟରେ ମୁଁ ରାଜାଙ୍କୁ ଦେଖିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପେକ୍ଷା କର, ଏବଂ ଦେଖ, ରାଜା ଯାହା କହିବେ, ମୁଁ ତାହା କରିବି।"

21 ଏବେ ହେ ମୋର ପ୍ରଭୁ ଓ ମହାରାଜ, ମୁଁ ଏହି କଥା ଆପଣଙ୍କୁ କହିଲି, ଆଉ ମୋର ମହାରାଜ ମୋର ଦାସକୁ ଯେଉଁ ପରାମର୍ଶ ଦେବେ, ମୁଁ ତାହା ପାଳନ କରିବି।

22 ତେରହର କଥା ଶୁଣି ରାଜା କ୍ରୋଧରେ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ହେଲେ, ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କୁ ଜଣେ ମୂର୍ଖ ପରି ଭାବିଲେ।

23 ତହୁଁ ରାଜା ତେରହଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ତୁମ୍ଭେ କି ଏତେ ମୂର୍ଖ, ଅଜ୍ଞ କି ଅବୋଧ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅପୂର୍ଣ୍ଣ ଯେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛ, ରୂପା, ସୁନା, କି ପାଳ ଓ ଖାଦ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଆପଣା ସୁନ୍ଦର ଅଶ୍ୱ ଦେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛ ?"

24 "ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ ଏତେ ସୁନା ଓ ରୂପାର ଅଭାବରୁ ଏହି କାମ କରିବ ଯେ, ତୁମେ ଘୋଡ଼ାକୁ ଖାଇବାକୁ ନଡ଼ା ଓ ଖାଦ୍ୟ ପାଇପାରୁନାହଁ ? ଆଉ ରୂପା ଓ ସୁନା କିମ୍ବା କୁଟା ଓ ଖାଦ୍ୟ କ'ଣ ଯେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ ସୁନ୍ଦର ଘୋଡ଼ା ଦେଇଥିଲି, ତାହା ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀରେ ଆଉ ନାହିଁ, ତୁମେ ତାକୁ ଦେବ ?"

25 ତହୁଁ ରାଜା କଥା କହିବା ବନ୍ଦ କରନ୍ତେ, ତେରହ ରାଜାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲା, "ରାଜା ଆପଣା ଦାସକୁ ଏହିପରି କହିଅଛନ୍ତି; ମୁଁ ଏହିପରି କହିଅଛି ।"

26 ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ବିନୟ କରୁଛି, ହେ ମୋର ପ୍ରଭୁ ଓ ମହାରାଜ, ଆପଣ ମୋତେ ଏପରି କ'ଣ କହୁଛନ୍ତି ଯେ, 'ତୁମ୍ଭର ପୁଅକୁ ଦିଅ, ଆମ୍ଭେ ତାକୁ ବଧ କରିବା, ମୁଁ ତା'ର ମୂଲ୍ୟ ବଦଳରେ ତୁମ୍ଭକୁ ରୂପା ଓ ସୁନା ଦେବି? ମୋ' ପୁଅର ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ମୁଁ ରୂପା ଓ ସୁନା ନେଇ କ'ଣ କରିବି? ମୋ' ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ କିଏ ହେବ? ତେବେ ମୋର ମୃତ୍ୟୁ ସମୟରେ, ସେହି ରୂପା ଓ ସୁନା ମୋ' ରାଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରି ଆସିବ, ଯିଏ ତାହା ଦେଇଥିଲେ।'

27 ତେରହର କଥା ଓ ରାଜାଙ୍କ ବିଷୟରେ ସେ ଯେଉଁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଶୁଣୁଥିଲା, ତାହା ଶୁଣି ରାଜା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖିତ ହେଲେ ଓ ଏହି କଥାରେ ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିଚଳିତ ହେଲେ ଓ ତାଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ କ୍ରୋଧ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ହେଲା।

28 ତେରହ ଦେଖିଲା ଯେ ରାଜାଙ୍କ କ୍ରୋଧ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରଜ୍ଜ୍ୱଳିତ ହେଉଅଛି, ତେଣୁ ସେ ରାଜାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର କରି କହିଲା, "ମୋର ସର୍ବସ୍ୱ ମହାରାଜଙ୍କ ଅଧୀନରେ; ମହାରାଜ ଆପଣା ଦାସ ପ୍ରତି ଯାହା କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ତାହା ସେ କରନ୍ତୁ, ମୋହର ପୁତ୍ର ମଧ ତାହା କରନ୍ତୁ, ସେ ଓ ତାଙ୍କଠାରୁ ବଡ଼ ଦୁଇ ଭାଇ ମହାରାଜଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଅଛନ୍ତି, ମୂଲ୍ୟହୀନ ଭାବରେ।"

29 ତହୁଁ ରାଜା ତେରହଙ୍କୁ କହିଲେ, "ନା, ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ସାନ ପୁଅକୁ ମୂଲ୍ୟ ଦେଇ କିଣିବି।"

30 ତେରହ ରାଜାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲା, "ମୋହର ପ୍ରଭୁ ମହାରାଜ, ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ନିବେଦନ କରୁଛି ଯେ ଆପଣଙ୍କ ଦାସକୁ ଆପଣଙ୍କ

ସମ୍ମୁଖରେ ଗୋଟିଏ କଥା କହିବାକୁ ଦିଅନ୍ତୁ, ଏବଂ ମହାରାଜ ଆପଣା ଦାସର କଥା ଶୁଣନ୍ତୁ।" ତେରହ କହିଲେ, "ମୋହର ମହାରାଜ ମୋତେ ତିନି ଦିନ ସମୟ ଦିଅନ୍ତୁ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ଏହି ବିଷୟଟି ଆପଣା ମନରେ ବିଚାର କରି ମୋହର ମହାରାଜଙ୍କ କଥା ବିଷୟରେ ମୋହର ପରିବାର ସହିତ ପରାମର୍ଶ କରିବି," ଏବଂ ସେ ଏହି କଥାରେ ସମ୍ମତ ହେବା ପାଇଁ ରାଜାଙ୍କୁ ବହୁତ ଅନୁରୋଧ କଲେ।

31 ରାଜା ତେରହର କଥା ଶୁଣିଲେ ଓ ସେ ସେହିପରି କଲେ ଓ ତାଙ୍କୁ ତିନି ଦିନର ସମୟ ଦେଲେ; ତେରହ ରାଜାଙ୍କ ଛାମୁରୁ ବାହାରକୁ ଯାଇ ଆପଣା ପରିବାର ନିକଟକୁ ଫେରି ଆସି ରାଜାଙ୍କ ସମସ୍ତ କଥା ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ; ତହିଁରେ ଲୋକମାନେ ଅତିଶୟ ଭୀତ ହେଲେ।

32 ତୃତୀୟ ଦିନରେ ରାଜା ତେରହକୁ ଲୋକ ପଠାଇ କହିଲେ, "ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଯେପରି କହିଥିଲି, ସେହିପରି ମୂଲ ନେଇ ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ରକୁ ମୋ' ନିକଟକୁ ପଠାଅ; ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଏପରି ନ କର, ତେବେ ମୁଁ ଲୋକ ପଠାଇ ତୁମ୍ଭ ଗୃହରେ ତୁମ୍ଭର ସର୍ବସ୍ୱକୁ ବଧ କରିବି, ଏପରି ଭାବରେ ତୁମ୍ଭ ପାଖରେ ଗୋଟିଏ କୁକୁର ମଧ ରହିବ ନାହିଁ।"

33 ତହୁଁ ରାଜାଙ୍କ ଆଗ୍ରହ ହେତୁ ତେରହ ଶୀଘ୍ର ଯାଇ ଆପଣା ଦାସମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ପୁତ୍ରକୁ ନେଇଗଲା, ଯାହା ସେହି ଦିନ ତାହାର ଦାସୀଠାରୁ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲା; ତେରହ ସେହି ବାଳକକୁ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣି ତାହାଠାରୁ ମୂଲ୍ୟ ପାଇଲା।

34 ଆଉ ନିମ୍ରୋଦ ଯେପରି ଅବ୍ରାମଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର କାରଣ ନ ହୁଅନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହି ବିଷୟରେ ତେରହର ସହିତ ଥିଲେ, ଏବଂ ରାଜା ତେରହରୁ ବାଳକଟିକୁ ନେଇ ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ସହିତ ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡକୁ ଭୂମିରେ ପକାଇ ଦେଲେ, କାରଣ ସେ ଭାବିଲେ ଯେ ଏହା ଅବ୍ରାମ; ଏବଂ ସେହି ଦିନଠାରୁ ଏହା ତାଙ୍କଠାରୁ ଗୁପ୍ତ ଥିଲା, ଏବଂ ରାଜା ଏହା ଭୁଲିଗଲେ, କାରଣ ଏହା ଅବ୍ରାମଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ନ କରାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରଭିଡିନ୍ସର ଇଚ୍ଛା ଥିଲା।

35 ତେରହ ଆପଣା ପୁତ୍ର ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ, ତାଙ୍କ ମାତା ଏବଂ ଧାତ୍ରୀଙ୍କୁ ଗୁପ୍ତରେ ନେଇ ଏକ ଗୁମ୍ଫାରେ ଲୁଚାଇ ରଖିଲେ, ପୁଣି ପ୍ରତି ମାସରେ ସେମାନଙ୍କର ଖାଦ୍ୟ ଯୋଗାଇଲେ।

36 ସଦାପ୍ରଭୁ ଗୁମ୍ଫାରେ ଅବ୍ରାମଙ୍କ ସହିତ ଥିଲେ ଏବଂ ସେ ବଡ଼ ହେଲେ, ଏବଂ ଅବ୍ରାମ ଦଶ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୁମ୍ଫାରେ ରହିଥିଲେ, ଏବଂ ରାଜା ଏବଂ ତାଙ୍କର ରାଜକୁମାରମାନେ, ଗୁଣିଆମାନେ ଏବଂ ଜ୍ଞାନୀମାନେ ଭାବିଲେ ଯେ ରାଜା ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଛନ୍ତି।

ଅଧ୍ୟାୟ ୯

ଅବ୍ରାମଙ୍କର ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ଭାଇ ତେରହର ପୁତ୍ର ହାରୋଣ ସେହି ସମୟରେ ଗୋଟିଏ ସ୍ତ୍ରୀ ବିବାହ କଲା।

2 ହାରଣ ତାଙ୍କୁ ବିବାହ କରିବା ସମୟରେ ଅଣତିରିଶ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ଥିଲେ।

3 ଅନନ୍ତର ପୁନର୍ବାର ସେ ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇ ଏକ କନ୍ୟା ପ୍ରସବ କରି ତାହାର ନାମ ମିଲ୍କା ଦେଲା; ପୁଣି, ପୁନର୍ବାର ସେ ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇ ଏକ କନ୍ୟା ପ୍ରସବ କରି ତାହାର ନାମ ସାରୀ ଦେଲା ।

4 ଅବ୍ରାମଙ୍କ ଜୀବନର ଦଶମ ବର୍ଷରେ ହାରଣଙ୍କୁ ବୟାଳିଶ ବର୍ଷ ବୟସ ହୋଇଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ସେ ସାରୀକୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ। ସେହି ସମୟରେ ଅବ୍ରାମ ତାଙ୍କର ମାତା ଏବଂ ଧାତ୍ରୀ ସହିତ ଗୁମ୍ଫାରୁ ବାହାରକୁ ଆସିଲେ, କାରଣ ରାଜା ଏବଂ ତାଙ୍କର ପ୍ରଜାମାନେ ଅବ୍ରାମଙ୍କ କଥା ପାସୋରି ଯାଇଥିଲେ।

5 ଅବ୍ରାମ ଗୁମ୍ଫାରୁ ବାହାରି ଆସିଲେ। ସେ ନୋହ ଓ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଶମେ ନିକଟକୁ ଗଲେ। ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ଓ ତାଙ୍କର ପଥ ଶିକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ସମାନଙ୍କେ ସହିତ ରହିଲେ। ଅବ୍ରାମ କେଉଁଠାକୁ ଅଛନ୍ତି ତାହା କହେି ଜାଣି ନଥିଲେ। ଅବ୍ରାମ ବହୁତ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନୋହ ଓ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଶମେର ସବୋ କଲେ।

6 ଅବ୍ରାମ ନୋହଙ୍କ ଗୃହରେ ଅଣଚାଳିଶ ବର୍ଷ ଥିଲେ, ଏବଂ ଅବ୍ରାମ ତିନି ବର୍ଷ ବୟସରୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଜାଣିଥିଲେ, ଏବଂ ନୋହ ଓ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଶେମ ତାଙ୍କୁ ଯେପରି ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିଲେ, ସେପରି ସେ ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପଥରେ ଚାଲିଥିଲେ; ଆଉ ସେହି ସମୟରେ ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅତିଶୟ ଅନାଜ୍ଞା କଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଦ୍ରୋହୀ ହେଲେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଦେବତାମାନଙ୍କର ସେବା କଲେ; ଏବଂ ପୃଥିବୀରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିବା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ସେମାନେ ପାସୋରିଗଲେ; ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ପୃଥିବୀବାସୀମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଆପଣା ଆପଣା ଦେବତା ନିର୍ମାଣ କଲେ; କାଠ ଓ ପଥରର ଦେବତା ଯେଉଁମାନେ କଥା କହି, ଶୁଣି କିମ୍ବା ଉଦ୍ଧାର କରି ନ ପାରନ୍ତି, ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରମାନେ ସେମାନଙ୍କର ସେବା କଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଦେବତା ହେଲେ।

7 ରାଜା, ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଦାସ ଓ ତେରହ ଓ ତାଙ୍କର ପରିବାରର ସମସ୍ତ ଲୋକ କାଠ ଓ ପଥର ନିର୍ମିତ ଦେବତାମାନଙ୍କର ପୂଜା କରୁଥିଲେ।

୫ ତେରହର ବର୍ଷର ଦ୍ୱାଦଶ ମାସ ଅନୁସାରେ କାଠ ଓ ପ୍ରସ୍ତରରେ ନିର୍ମିତ ବାରଟି ବଡ଼ ଦେବତା ଥିଲେ, ଆଉ ସେ ପ୍ରତି ମାସରେ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ସେବା କରୁଥିଲେ, ଆଉ ପ୍ରତି ମାସରେ ତେରହ ଆପଣା ଆପଣା ଦେବତାମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଭକ୍ଷ୍ୟ ନୈବେଦ୍ୟ ଓ ପେୟ ନୈବେଦ୍ୟ ଆଣିଥିଲେ; ତେରହ ସମସ୍ତ ଦିନ ଏପରି କଲେ।

9 ପୁଣି ସେହି ପିଢ଼ିର ସମସ୍ତ ଲୋକ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦୁଷ୍ଟ ଥିଲେ ଏବଂ ଏହିପରି ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଆପଣା ଆପଣା ଦେବତା କଲେ; ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ତ୍ୟାଗ କଲେ।

10 ସେହି ସମୟରେ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀରେ ଏପରି ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ଦେଖାଗଲା ନାହିଁ ଯିଏ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଜାଣିଥିଲା (କାରଣ ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଆପଣା ଆପଣା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସେବା କରୁଥିଲେ), କେବଳ ନୋହ ଓ ତାଙ୍କର ପରିବାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ପରାମର୍ଶଦାତା ସମସ୍ତେ ସେ ସମୟରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଜାଣିଥିଲେ।

11 ସେହି ସମୟରେ ନୋହଙ୍କ ବଂଶରେ ତେରହର ପୁତ୍ର ଅବ୍ରାମ ବଡ଼ ହେଉଥିଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କ ସହିତ ଥିଲେ।

12 ସଦାପ୍ରଭୁ ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ ବୁଦ୍ଧିମାନ ହୃଦୟ ଦେଲେ ଏବଂ ସେ ଜାଣିଲେ ଯେ ସେହି ପିଢ଼ିର ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଅସାର ଥିଲା, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଦେବତା ଅସାର ଓ ନିଷ୍ଫଳ ଥିଲେ।

+\v 13 ସେତେବେଳେ ଅବ୍ରାମ ପୃଥିବୀରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଆଲୋକିତ ହେଉଥିବାର ଦେଖିଲେ; ପୁଣି, ଅବ୍ରାମ ମନେ ମନେ କହିଲେ, "ଏବେ ପୃଥିବୀରେ ଆଲୋକିତ ହେଉଥିବା ଏହି ସୂର୍ଯ୍ୟ ହିଁ ପରମେଶ୍ୱର, ଆଉ ମୁଁ ତାଙ୍କର ସେବା କରିବି ।"

14 ସେହି ଦିନ ଅବ୍ରାମ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କର ସେବା କଲେ ଓ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ। ପୁଣି ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅସ୍ତ ହେଲା, ପୁଣି, ଅବ୍ରାମ ମନେ ମନେ କହିଲେ, "ଏ ଲୋକ ପରମେଶ୍ୱର ହୋଇ ପାରିବେ ନାହିଁ?"

15 ଅବ୍ରାମ ମନେ ମନେ କଥା ହେଉଥିଲେ, "ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ କିଏ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି? ପୃଥିବୀରେ କିଏ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି? ସେ କେଉଁଠାରେ?"

16 ତା'ପରେ ରାତି ତାଙ୍କ ଉପରେ ଅନ୍ଧକାର ଘୋଟିଗଲା। ସେ ପଶ୍ଚିମ, ଉତ୍ତର, ଦକ୍ଷିଣ ଏବଂ ପୂର୍ବ ଦିଗକୁ ଚାହିଁଲେ ଏବଂ ଦେଖିଲେ ଯେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ପୃଥିବୀରୁ ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଗଲା ଏବଂ ଦିନ ଅନ୍ଧକାର ହୋଇଗଲା।

17 ସେତେବେଳେ ଅବ୍ରାମ ଆପଣା ସମ୍ମୁଖରେ ଚନ୍ଦ୍ର ଓ ତାରାଗଣଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ ଏବଂ କହିଲେ, "ଏହା ନିଶ୍ଚୟ ପରମେଶ୍ୱର ଯିଏ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀ ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, ଆଉ ଦେଖ, ତାହାଙ୍କର ଏହି ଦାସମାନେ ତାଙ୍କ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଦେବତା ଅଟନ୍ତି; ପୁଣି, ଅବ୍ରାମ ସମସ୍ତ ରାତ୍ରି ଚନ୍ଦ୍ରର ସେବା କରି ତାହା ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ।"

18 ପ୍ରଭାତରେ ଆଲୋକ ହେବା ସମୟରେ ଏବଂ ସୂର୍ଯ୍ୟ ପୂର୍ବରୁ ପରି ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଆଲୋକିତ ହେଉଥିଲା। ଅବ୍ରାମ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିବା ସମସ୍ତ ଜିନିଷ ଦେଖିଲେ।

19 ସେତେବେଳେ ଅବ୍ରାମ ମନେ ମନେ କହିଲେ ଯେ, ଏମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ପୃଥିବୀ ଏବଂ ସମସ୍ତ ମାନବଜାତି ସୃଷ୍ଟିକାରୀ ଦେବତା ନୁହଁନ୍ତି, ବରଂ ଏମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଦାସ, ଆଉ ଅବ୍ରାମ ନୋହଙ୍କ ଗୃହରେ ରହିଲେ ଏବଂ ସେଠାରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପଥଗୁଡ଼ିକୁ ଜାଣିଥିଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ଜୀବନର ସମସ୍ତ ଦିନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ସେବା କଲେ, ଏବଂ ସେହି ପିଢ଼ିର ସମସ୍ତ ଲୋକ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଭୁଲିଗଲେ ଏବଂ କାଠ ଓ ପଥରର ଅନ୍ୟ ଦେବତାମାନଙ୍କର ସେବା କଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଜୀବନସାରା ବିଦ୍ରୋହ କଲେ।

20 ରାଜା ନିମ୍ରୋଦ ନିରାପଦରେ ରାଜତ୍ୱ କଲେ। ସମସ୍ତ ପୃଥିବୀ ତାଙ୍କର ଅଧୀନରେ ଥିଲା। ସମସ୍ତ ପୃଥିବୀ ଏକ ଭାଷା ଓ ଏକ ଶବ୍ଦ ବିଶିଷ୍ଟ ଥିଲା।

21 ତହୁଁ ନିମ୍ରୋଦର ସମସ୍ତ ଅଧିପତି ଓ ତାଙ୍କର ମହାନ ଲୋକମାନେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଫୂଟ୍, ମିସ୍ରୟିମ୍, କୂଶ ଓ କିଣାନ, ଆପଣା ଆପଣା ପରିବାର ସହିତ ଏକତ୍ର ମନ୍ତ୍ରଣା କରି ପରସ୍ପର କହିଲେ, "ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ନଗର ଓ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଦୃଢ଼ ଦୁର୍ଗ ଓ ତହିଁର ଶିଖର ଗଗନସ୍ପର୍ଶୀ ନିର୍ମାଣ କରୁ; ଆଉ ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରସିଦ୍ଧ କରିବା, ଯେପରି ଆମ୍ଭେମାନେ ସମଗ୍ର ଜଗତ ଉପରେ ରାଜତ୍ୱ କରିବୁ, ଯେପରି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କର ଦୁଷ୍ଟତା ନିବୃତ୍ତ ହେବ, ଯେପରି ଆମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ମହାଶକ୍ତିରେ ରାଜତ୍ୱ କରିବୁ, ଯେପରି ସେମାନଙ୍କ ଯୁଦ୍ଧ ହେତୁ ପୃଥିବୀରେ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ନ ହେବୁ।"

22 ତହୁଁ ସମସ୍ତେ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲେ ଓ ରାଜାଙ୍କୁ ଏହି କଥା କହିଲେ; ରାଜା ଏହି ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ମତ ହୋଇ ସେ ସେହିପରି କଲେ।

23 ଆଉ ସମସ୍ତ ପରିବାର ପ୍ରାୟ ଛଅ ଲକ୍ଷ ପୁରୁଷ ଏକତ୍ରିତ ହେଲେ, ଆଉ ସେମାନେ ନଗର ଓ ଦୁର୍ଗ ନିର୍ମାଣ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ବିସ୍ତୃତ ଭୂମି ଅନ୍ୱେଷଣ କରିବାକୁ ଗଲେ, ଆଉ ସେମାନେ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀ ଖୋଜିଲେ, କିନ୍ତୁ ଶିନିୟର ଦେଶର ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ପ୍ରାୟ ଦୁଇ ଦିନର ପଥ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୋଟିଏ ଉପତ୍ୟକା ପରି କୌଣସି ପାଇଲେ ନାହିଁ, ପୁଣି ସେମାନେ ସେଠାରେ ଯାତ୍ରା କରି ସେଠାରେ ବାସ କଲେ।

24 ପୁଣି, ସେମାନେ ନଗର ଓ ଯେଉଁ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଚୀର ସମାପ୍ତ କରିବାକୁ କଳ୍ପନା କରିଥିଲେ, ତାହା ନିର୍ମାଣ କରିବା ପାଇଁ ଇଟା ତିଆରି କଲେ ଓ ଅଗ୍ନି ଜାଳି ଦେଲେ।

25 କିନ୍ତୁ େସମାନଙ୍କ ପ୍ରତି େସହି ପ୍ରହରୀ ନିର୍ମାଣ ଏକ ପାପ ଓ ପାପ ଥିଲା। େତଣୁ େସମାେନ ତାହା ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କେଲ। େସମାେନ ସ୍ୱର୍ଗର ସଦାପ୍ରଭୁ ପରେମଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧ େର ନିର୍ମାଣ କରୁଥିବା ସମୟେର, େସମାେନ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧ େର ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଏବଂ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଆୋରାହଣ କରିବାକୁ ନିଜ ନିଜ ମନ େର େଯାଜନା କେଲ।

26 ଆଉ ଏହି ସମସ୍ତ ଲୋକ ଏବଂ ସମସ୍ତ ପରିବାର ତିନି ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ ହେଲେ; ପ୍ରଥମଟି କହିଲା, "ଆମେ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଉଠି ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା; ଦ୍ୱିତୀୟଟି କହିଲା, "ଆମେ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଉଠି ସେଠାରେ ଆପଣା ଆପଣା ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥାପନ କରି ସେମାନଙ୍କର ସେବା କରିବା;" ଏବଂ ତୃତୀୟଟି କହିଲା, "ଆମେ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଉଠି ଧନୁ ଓ ବର୍ଛା ଦ୍ୱାରା ତାହାକୁ

ଆଘାତ କରିବା; ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ମନ୍ଦ ଚିନ୍ତାଧାରା ଜାଣିଥିଲେ, ଏବଂ ସେ ସେହି ନଗର ଏବଂ ସେମାନେ ନିର୍ମାଣ କରୁଥିବା ଉଚ୍ଚ ଗଡ଼ ଦେଖିଲେ।"

27 ପୁଣି, ସେମାନେ ନିର୍ମାଣ କରିବା ସମୟରେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ବୃହତ ନଗର ଏବଂ ଏକ ଅତି ଉଚ୍ଚ ଏବଂ ଦୃଢ଼ ଦୁର୍ଗ ନିର୍ମାଣ କଲେ; ଆଉ ଯେଉଁମାନେ ଉଠି ଆସିଥିଲେ, ସେମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକ ବର୍ଷ ସମାପ୍ତ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତହିଁର ଉଚ୍ଚତା ହେତୁ ଗାତ ଓ ଇଟା ନିର୍ମାଣକାରୀମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିଲା ନାହିଁ, ପୁଣି, ତହିଁ ଉତ୍ତାରେ ସେମାନେ ଗାତ ଓ ଇଟା ଦେଲେ; ଏହିପରି ପ୍ରତିଦିନ କରାଯାଉଥିଲା।

28 ଆଉ ଦେଖ, ଏମାନେ ସାରା ଦିନ ଉପରକୁ ଉଠିଲେ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇଲେ; ଏବଂ ଯଦି ସେମାନଙ୍କ ହାତରୁ ଗୋଟିଏ ଇଟା ପଡ଼ି ଭାଙ୍ଗିଯାଏ, ତେବେ ସମସ୍ତେ ତାହା ପାଇଁ କାନ୍ଦିବେ, ଏବଂ ଯଦି ଜଣେ ଲୋକ ପଡ଼ି ମରିଯାଏ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ତାକୁ ଚାହିଁବେ ନାହିଁ।

29 ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କର ଭାବନା ଜାଣି ପାରିଲେ। ତେଣୁ ସେମାନେ ନିର୍ମାଣ କରୁଥିବା ସମୟେର ସେମାେନ ଆକାଶ ଆଡକୁ ତୀର ନିକ୍ଷେପ କେଲ। ଏବଂ ସମସ୍ତ ତୀର ରକ୍ତ େର ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ େସମାନଙ୍କ ଉପେର ପଡିଲା। େସମାେନ େସଗୁଡିକୁ େଦଖି ପରସ୍ପର କୁହାକୁହି େହେଲ, "ଆମ୍‌େଭମାେନ ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ସମସ୍ତ େଲାକଙ୍କୁ ବଧ କରିଛୁ।"

\v 30 କାରଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଭ୍ରାନ୍ତିରେ ପକାଇବା ଓ ଭୂମିରୁ ବିନାଶ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ହୋଇଥିଲା।

31 ପୁଣି ସେମାନେ ଦୁର୍ଗ ଓ ନଗର ନିର୍ମାଣ କଲେ, ଆଉ ଅନେକ ଦିନ ଓ ବର୍ଷ ବିତିଯିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତିଦିନ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ।

32 ତା'ପରେ ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ସତୁରି ଦୂତଙ୍କୁ, ତାଙ୍କ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଓହ୍ଲାଇ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କ ଜିହ୍ୱାକୁ ଭେଦ କରୁ, ଯେପରି ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ନିଜ ପ୍ରତିବାସୀର ଭାଷା ବୁଝି ନ ପାରେ।" ତେଣୁ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସେହିପରି କଲେ।

33 ଆଉ ସେହି ଦିନଠାରୁ ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଆପଣା ଆପଣା ପ୍ରତିବାସୀର ଜିହ୍ୱା ପାସୋରିଗଲେ, ଏବଂ ଏକ ଭାଷାରେ କଥା କହିବାକୁ ବୁଝି ପାରିଲେ ନାହିଁ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ନିର୍ମାତା ଆପଣା ପ୍ରତିବାସୀର ହାତରୁ ଚୂନ କିମ୍ବା ପଥର ନେଇଯାଆନ୍ତି, ଯାହା ସେ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ ନ ଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ନିର୍ମାତା ତାହା ଫୋପାଡ଼ି ଦେଇ ଆପଣା ପ୍ରତିବାସୀ ଉପରେ ଫୋପାଡ଼ି ଦେଉଥିଲେ, ତହିଁରେ ସେ ମରିଯାଉଥିଲା।

34 ସେମାନେ ଏପରି ଅନେକ ଦିନ କଲେ, ଏବଂ ଏହି ପ୍ରକାରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ।

35 ଆଉ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେଠାରେ ଥିବା ତିନି ଦଳକୁ ଆଘାତ କଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମ ଓ ମନ୍ତ୍ରଣା ଅନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେଲେ; ଯେଉଁମାନେ କହିଲେ, "ଆମେ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଉଠିଯିବୁ ଏବଂ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦେବତାମାନଙ୍କର ସେବା କରିବୁ," ସେମାନେ ବାନର ଓ ହାତୀ ପରି ହେଲେ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ କହିଲେ, "ଆମେ ତୀର ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଆଘାତ କରିବୁ," ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ବଧ କଲେ, ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ତାଙ୍କ ପ୍ରତିବାସୀର ହସ୍ତ ଦ୍ୱାରା; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ କହିଲେ, "ଆମେ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଉଠି ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା," ସେମାନଙ୍କର ତୃତୀୟ ଦଳ, ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପୃଥିବୀ ସାରା ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ କଲେ।

36 କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଘଟୁଥିବା ବିପଦ ବୁଝିବା ପରେ ଘରଟି ପରିତ୍ୟାଗ କଲେ ଏବଂ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀରେ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ହୋଇଗଲେ।

37 ତେଣୁ ସମାନେେ ନଗର ଓ ଦୁର୍ଗ ନିର୍ମାଣ ବନ୍ଦ କଲେ। ତେଣୁ ସେ ସହେି ସ୍ଥାନର ନାମ ବାବିଲ ରଖିଲେ। କାରଣ ସେଠା ରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ସମୁଦାଯ ପୃଥିବୀର ଭାଷାକୁ ବାବିଲ କରିଦଇେଥିଲେ। ଦେଖ, ଏହା ଶିନିଯର ଦେଶର ପୂର୍ବ ଦିଗ ରେ ଥିଲା।

୩୮ ଆଉ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନମାନେ ଯେଉଁ ଦୁର୍ଗ ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ, ପୃଥିବୀ ତାହାର ମୁଖ ବିସ୍ତାର କରି ତାହାର ଏକ ତୃତୀୟାଂଶ ଗ୍ରାସ କଲା, ପୁଣି ଆକାଶରୁ ଅଗ୍ନି ଆସି ଅନ୍ୟ ଏକ ତୃତୀୟାଂଶ ପୋଡ଼ି ଦେଲା, ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଏକ ତୃତୀୟାଂଶ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାକି ଅଛି, ଏବଂ ତାହା ସେହି ଉଚ୍ଚ ଅଂଶର, ଏବଂ ଏହାର ପରିଧି ତିନି ଦିନର ପାଦପଥ।

39 ଆଉ ସେହି ଗଡ଼ରେ ଅନେକ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ, ଆଉ ଅଗଣିତ ଲୋକ ଥିଲେ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୧୦

1 ଅବ୍ରାମଙ୍କ ତେରହର ପୁତ୍ର ଅବ୍ରାମଙ୍କ ଜୀବନର ଅଠଚାଳିଶ ବର୍ଷରେ ଏବରଙ୍କ ପୁତ୍ର ପେଲଗ ମଲେ। ପେଲଗର ବୟସ ସର୍ବସୁଦ୍ଧା ଦୁଇଶହ ଅଣତିରିଶ ବର୍ଷ ଥିଲା।

2 ଯେତେବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଦୁର୍ଗରେ ପାପ କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ କରିଦେଲେ, ସେମାନେ ଅନେକ ଦଳରେ ବିସ୍ତାରିତ ହେଲେ, ଏବଂ ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ପୃଥିବୀର ଚାରି କୋଣରେ ବିସ୍ତାରିତ ହୋଇଗଲେ।

3 ପ୍ରେତ୍ୟକକ ବଂଶ ନିଜ ନିଜ ଭାଷା, ଭୂମି ଓ ନଗର ଅନୁସାରେ ବିଭକ୍ତ ହେଲେ।

4 ପୁଣି, ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ବଂଶାନୁସାରେ, ଯେଉଁ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ଗଲେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ କରିଥିଲେ, ସେ ସବୁ ସ୍ଥାନରେ ଓ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ କରିଥିଲେ, ସେ ସବୁ ସ୍ଥାନରେ ଅନେକ ନଗର ନିର୍ମାଣ କଲେ।

5 ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଲୋକ ଯେଉଁଠାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ପାଟିତ କରାଯାଇଥିଲା, ସେହି ସ୍ଥାନରେ ନଗର ନିର୍ମାଣ କଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ସେହି ନଗରଗୁଡ଼ିକୁ ନିଜ ନାମ, କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ନାମ, କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଘଟଣା ଅନୁସାରେ ନାମ ଦେଲେ।

6 ନୋହଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯଫେତର ପୁତ୍ରମାନେ ଯାଇ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ବିତାଡିତ ହୋଇଥିଲେ, ସେହି ସବୁ ସ୍ଥାନରେ ନଗର ନିର୍ମାଣ କଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ନଗରଗୁଡ଼ିକୁ ସେମାନଙ୍କ ନାମ ଅନୁସାରେ ନାମିତ କଲେ। ଏବଂ ଯଫେତର ପୁତ୍ରମାନେ ପୃଥିବୀରେ ଅନେକ ବିଭାଗ ଓ ଭାଷାରେ ବିଭକ୍ତ ହେଲେ।

+\v 7 ଆପଣା ଆପଣା ବଂଶାନୁସାରେ ଯେଫତର ସନ୍ତାନ ଗୋମର, ମାଗୋଗ୍, ମଦୟ, ଯବନ, ତୁବଲ୍, ମେଶକ୍ ଓ ତୀରସ, ଏମାନେ ବଂଶାବଳୀ ଅନୁସାରେ ଯେଫତର ସନ୍ତାନ ।

୫ ଆଉ ଗୋମରର ସନ୍ତାନଗଣ, ସେମାନଙ୍କ ନଗର ଅନୁସାରେ, ଫ୍ରାଙ୍କମ୍ ଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ଫ୍ରାଙ୍କସ୍ୱା ଦେଶରେ, ଫ୍ରାଙ୍କସ୍ୱା ନଦୀ ନିକଟରେ, ସନା ନଦୀ ନିକଟରେ ବାସ କରୁଥିଲେ।

9 ଏବଂ ରଫାତର ସନ୍ତାନଗଣ ବାର୍ଟୋନିୟ ଦେଶସ୍ଥ ଲେଦା ନଦୀ ନିକଟରେ ବାସ କରନ୍ତି, ଯାହା ଗୀହୋନ ସମୁଦ୍ର, ଅର୍ଥାତ୍, ସମୁଦ୍ରରେ ଜଳ ଖାଲି କରେ।

10 ଆଉ ତୁଗାର୍ମାର ସନ୍ତାନ ଦଶ ପରିବାର, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ନାମ ଏହି: ବୁଷର, ପରସୁନାକ, ବଲଗାର, ଏଲିକାନମ୍, ରାଗବିବ୍, ତାର୍କି, ବିଦ୍, ସବୁକ୍, ଓଙ୍ଗାଲ୍ ଏବଂ ତିଲମସ୍; ଏମାନେ ସମସ୍ତେ ଉତ୍ତର ଦିଗରେ ବିସ୍ତାରିତ ହୋଇ ବିଶ୍ରାମ କଲେ ଏବଂ ନିଜ ପାଇଁ ନଗର ନିର୍ମାଣ କଲେ।

11 ଆଉ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ନଗରଗୁଡ଼ିକୁ ଆପଣା ଆପଣା ନାମ ଅନୁସାରେ ରଖିଲେ; ସେହି ନଗରଗୁଡ଼ିକ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହିଷ୍ଟା ଓ ଇଟାଲକ୍ ନଦୀ କୂଳରେ ବାସ କରୁଛି।

12 କିନ୍ତୁ ଆଙ୍ଗୋଲି, ବଲଗାର ଏବଂ ପରଜୁନାକର ପରିବାର, ସେମାନେ ଡବନି ମହାନଦୀ କୂଳରେ ବାସ କରନ୍ତି; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନଗରଗୁଡ଼ିକର ନାମ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ନାମ ଅନୁସାରେ ଅଛି।

13 ଆଉ ଯବନର ସନ୍ତାନଗଣ ମକଦୋନିଆ ଦେଶରେ ବାସ କରୁଥିବା ଯବନୀୟ, ମେଦୟାରେର ସନ୍ତାନଗଣ କର୍ସନ ଦେଶରେ ବାସ କରୁଥିବା ଓରେଲୁମ୍, ଏବଂ ତୁବଲର ସନ୍ତାନଗଣ ପଶିୟ ନଦୀ ନିକଟସ୍ଥ ତୁସ୍କନା ଦେଶରେ ବାସ କରୁଥିବା।

14 ମେଶକର ସନ୍ତାନମାନେ ଶିବାଶ୍ନି ଏବଂ ତିରସର ସନ୍ତାନମାନେ ରୁଶାଶ୍, କୂଶନି ଏବଂ ଓଙ୍ଗୋଲିସ୍; ଏମାନେ ସମସ୍ତେ ଯାଇ ନିଜ ନିଜ ପାଇଁ ନଗର ନିର୍ମାଣ କଲେ; ଏଗୁଡ଼ିକ ସମୁଦ୍ର କୂଳରେ କୂରା ନଦୀ ନିକଟରେ ଯାବୁସ୍ ନଦୀ ନିକଟରେ ଅବସ୍ଥିତ, ଯାହା ଟ୍ରାଗନ୍ ନଦୀରେ ନିଜକୁ ଶୁଷ୍କ କରେ।

15 ଆଉ ଇଲୀଶାର ସନ୍ତାନମାନେ ଆଲମାନିୟ, ଏବଂ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଯାଇ ନିଜ ପାଇଁ ନଗର ନିର୍ମାଣ କଲେ; ସେଗୁଡ଼ିକ ଯୋବ ଏବଂ ଶିବାଥମୋ ପର୍ବତ ମଧ୍ୟରେ ଅବସ୍ଥିତ ନଗର; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯୋବ ଏବଂ ଶିବାଥମୋ ପର୍ବତ ସମ୍ମୁଖସ୍ଥ ଲୁମ୍ବାର୍ଦ୍ଦିର ଲୋକମାନେ ଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ଇଟାଲିଆ ଦେଶ ଜୟ କଲେ ଏବଂ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେଠାରେ ଅଛନ୍ତି।

16 ଆଉ କିତ୍ତୀମର ସନ୍ତାନମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ରୋମୀୟ, ଯେଉଁମାନେ ତିବୁ ନଦୀ କୂଳରେ କାନୋପିଆ ଉପତ୍ୟକାରେ ବାସ କରନ୍ତି।

17 ଆଉ ଡୁଦୋନୀମଙ୍କ ସନ୍ତାନଗଣ ବୋର୍ଡଣା ଦେଶର ଗିହୋନ ସମୁଦ୍ରର ନଗରଗୁଡ଼ିକରେ ବାସ କରନ୍ତି।

18 ଯେଫତ୍-ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ବଂଶ ସେମାନଙ୍କର ନଗର ଓ ଭାଷାନୁସାରେ ଏହି, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଦୁର୍ଗ ପରେ ବିଭକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ, ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ନଗରଗୁଡ଼ିକୁ ସେମାନଙ୍କର ନାମ ଓ ଘଟଣା ଅନୁସାରେ ନାମିତ କଲେ, ଆଉ ସେହି ସମୟରେ ସେମାନେ ଦୁର୍ଗ ପରେ ଯେଉଁସବୁ ନଗର ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ପରିବାର ଅନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ନଗରର ନାମ ଏହି।

19 ହାମର ସନ୍ତାନମାନେ ଥିଲେ: କୂଶ୍, ମିଶର, ପୁଟ୍ ଓ କିଣାନ।

20 ଏହି ସମସ୍ତେ ଯାଇ ଆପଣା ଆପଣା ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ସ୍ଥାନ ପାଇ ଆପଣା ଆପଣା ପାଇଁ ନଗର ନିର୍ମାଣ କଲେ, ପୁଣି ଆପଣା ଆପଣା ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କ ନାମାନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କ ନଗରର ନାମ ଦେଲେ କୂଶ, ମିସର, ପୁଟ୍ ଓ କିଣାନ।

21 ମିଶରର ସନ୍ତାନମାନେ ହେଲେ ଲୁଦୀୟ, ଅନାମୀୟ, ଲହାବୀୟ, ନପ୍ତୁଖୀୟ, ପଥ୍ରୋଷୀୟ, କସ୍ଲୁଖୀୟ ଓ କପ୍ତୂରୀୟ। ଏହିପରି ସାତ ପରିବାର।

22 ଏହି ସମସ୍ତ ଲୋକ ମିଶରର ନଦୀ ସୀହୋର ନଦୀ ନିକଟରେ ବାସ କଲେ। ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ନାମ ଅନୁସାରେ ନଗର ନିର୍ମାଣ କଲେ।

23 ପୁଣି, ପାଥ୍ରୋଷ ଓ କସ୍ଲୋକର ସନ୍ତାନମାନେ ପରସ୍ପର ବିବାହ କଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ପଲେଷ୍ଟୀୟ, ଅସାଥୀୟ, ଗରାରୀୟ, ଗିଥୀୟ ଓ ଇକ୍ରୋଣୀୟ, ଏହି ପାଞ୍ଚ ଗୋଷ୍ଠୀରେ ନିର୍ଗତ ହେଲେ; ଏମାନେ ମଧ୍ୟ

ଆପଣା ଆପଣା ପାଇଁ ନଗର ନିର୍ମାଣ କଲେ ଓ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣା ଆପଣା ପିତୃପୁରୁଷଙ୍କ ନାମାନୁସାରେ ନଗର ନାମିତ କଲେ।
24 କିଣାନର ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜ ପାଇଁ ନଗର ନିର୍ମାଣ କଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନଗରର ନାମ ଅନୁସାରେ ଏଗାରଟି ନଗର ରଖିଲେ।
25 ହାମର ପରିବାରର ଚାରି ଜଣ ପୁରୁଷ ପ୍ରାନ୍ତର ଦେଶକୁ ଗଲେ, ସେହି ଚାରି ଜଣଙ୍କର ନାମ ସଦୋମ, ହମୋରା, ଅଦ୍ମା ଓ ସବୋୟୀମ।
26 ପୁଣି, ଏହି ଲୋକମାନେ ପ୍ରାନ୍ତର ଦେଶରେ ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ଚାରି ନଗର ନିର୍ମାଣ କଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନଗରର ନାମ ଆପଣା ଆପଣା ନାମାନୁସାରେ ରଖିଲେ।
27 ଆଉ ସେମାନେ, ସେମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନଗଣ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପରିବାରର ସମସ୍ତ ଲୋକ ସେହି ନଗରରେ ବାସ କଲେ। ଆଉ ସେମାନଙ୍କର ପରିବାରସବୁ ବହୁତ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଲା ଏବଂ ସେମାନେ ଶାନ୍ତିରେ ବାସ କଲେ।
+\v 28 ଅନନ୍ତର କିଣାନର ପ୍ରପୌତ୍ର, ହିବିର ପୌତ୍ର, ହୂରର ପୁତ୍ର ସେୟୀର ଯାଇ ପାରଣ ପର୍ବତ ସମ୍ମୁଖସ୍ଥ ଏକ ଉପତ୍ୟକା ପାଇ ସେଠାରେ ଏକ ନଗର ନିର୍ମାଣ କଲେ, ପୁଣି, ସେ ଓ ତାହାର ସାତ ପୁତ୍ର ଓ ତାହାର ପରିବାର ସେଠାରେ ବାସ କଲେ; ପୁଣି, ସେ ଆପଣା ନାମାନୁସାରେ ସେହି ନଗରର ନାମ ସେୟୀର ରଖିଲେ; ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ସେୟୀର ଦେଶ ଅଛି ।
+\v 29 ଦୁର୍ଗ ଉତ୍ତାରେ ଆପଣା ଆପଣା ଦେଶକୁ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ହେବା ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କ ଭାଷା ଓ ନଗର ଅନୁସାରେ ଏମାନେ ହାମର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ବଂଶ ଥିଲେ ।
+\v 30 ଆଉ ଏବର ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନର ପିତା ନୋହଙ୍କ ପୁତ୍ର ଶେମର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଯାଇ ସେମାନେ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ହୋଇଥିବା ସ୍ଥାନରେ ନଗର ନିର୍ମାଣ କଲେ ଓ ଆପଣା ଆପଣା ନାମ ଅନୁସାରେ ନଗର ରଖିଲେ ।
31 ଶେମର ସନ୍ତାନମାନେ ଥିଲେ: ଏଲମ୍, ଅଶୂର, ଅର୍ଫକ୍ଷଦ, ଲୁଦ୍ ଓ ଅରାମ। ସେମାନେ ନିଜ ପାଇଁ ନଗର ନିର୍ମାଣ କଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନାମ ଅନୁସାରେ ସମସ୍ତ ନଗରର ନାମକରଣ କଲେ।
+\v 32 ସେହି ସମୟରେ ଶେମର ପୁତ୍ର ଅଶୂର ଓ ତାହାର ପୁତ୍ରମାନେ ଓ ପରିବାରବର୍ଗ ଏକ ଅତି ମହାଜନତା ସହିତ ବାହାରକୁ ଗଲେ, ପୁଣି, ସେମାନେ ଯେଉଁ ଦୂର ଦେଶକୁ ଗଲେ, ସେହି ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଅତି ପ୍ରଶସ୍ତ ଉପତ୍ୟକା ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କଲେ; ଆଉ ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ନାମ ଓ ଘଟଣାନୁସାରେ ସେହି ନଗରର ନାମ ଦେଲେ ।
+\v 33 ପୁଣି, ଅଶୂରୀୟ ସନ୍ତାନଗଣ ନୀନିବା, ରେଷନ୍, କାଲାକ୍ ଓ ରହୋବୋଥର ଏହି ଯେଉଁ ନଗର ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କର ନାମ ଏହି; ପୁଣି, ଅଶୂରୀୟ ସନ୍ତାନଗଣ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ବାସ କରନ୍ତି ।
+\v 34 ଅନନ୍ତର ଅରାମୀୟମାନେ ମଧ୍ୟ ଯାଇ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ନଗର ନିର୍ମାଣ କଲେ ଓ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ଭ୍ରାତାର ନାମାନୁସାରେ ସେହି ନଗରର ନାମ ଉଷ୍ ରଖିଲେ, ଓ ସେଠାରେ ବାସ କଲେ; ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ଦେଶ ଉଷ୍ ଅଟେ ।
+\v 35 ଆଉ ଦୁର୍ଗ ନିର୍ମାଣର ଦ୍ୱିତୀୟ ବର୍ଷରେ ବେଲା ନାମରେ ଅଶୂର ବଂଶରୁ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ନୀନିବା ଦେଶରୁ ଆପଣା ପରିବାର ସହିତ ଯେଉଁଠାରେ ସ୍ଥାନ ପାଇପାରେ, ସେଠାରେ ପ୍ରବାସ କରିବାକୁ ଗଲେ; ଆଉ ସେମାନେ ସଦୋମ ସମ୍ମୁଖସ୍ଥ ସମଭୂମିର ନଗର ସମ୍ମୁଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସି ସେଠାରେ ବାସ କଲେ ।
+\v 36 ପୁଣି, ସେ ଉଠି ସେଠାରେ ଏକ କ୍ଷୁଦ୍ର ନଗର ନିର୍ମାଣ କରି ଆପଣା ନାମାନୁସାରେ ତାହାର ନାମ ବେଲା ରଖିଲା; ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ସୋୟର ଦେଶ ଅଛି ।
+\v 37 ଆଉ ଦୁର୍ଗ ଉତ୍ତାରେ ଭୂମିରେ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ହେଲା ଉତ୍ତାରେ ସେମାନଙ୍କ ଭାଷା ଓ ନଗର ଅନୁସାରେ ଏମାନେ ଶେମର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ବଂଶ ଥିଲେ ।
38 ଏହିପରି ନୋହଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକ ରାଜ୍ୟ, ନଗର ଓ ପରିବାର ନିଜ ନିଜ ପାଇଁ ଅନେକ ନଗର ନିର୍ମାଣ କଲେ।
39 ପୁଣି, ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ହେବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ନଗରରେ ସରକାର ସ୍ଥାପନ କଲେ; ନୋହଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ବଂଶ ଚିରକାଳ ପାଇଁ ସେହିପରି କଲେ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୧୧

1 କୂଶର ପୁତ୍ର ନିମ୍ରୋଦ ଶିନିୟର ଦେଶ ରେ ବାସ କରୁଥିଲେ। ସେ ତାହା ଉପରେ ରାଜତ୍ଵ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ସଠାେରେ ବାସ କରୁଥିଲେ। ସେ ଶିନିୟର ଦେଶ ରେ ନଗର ନିର୍ମାଣ କରୁଥିଲେ।
2 ତାଙ୍କ ନିର୍ମାଣ କରିଥିବା ଚାରି ନଗରର ନାମ ଏହି। ସେ ଦୁର୍ଗ ନିର୍ମାଣ ସମୟରେ ଘଟିଥିବା ଘଟଣା ସ୍ୱରୂପେ ସେହି ନଗରର ନାମ ରଖିଲେ।
3 ପୁଣି, ସେ ପ୍ରଥମର ନାମ ବାବିଲର ନାମ ଦେଇ କହିଲେ, "କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେଠାରେ ସମସ୍ତ ପୃଥିବୀର ଭାଷାରେ ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ; ପୁଣି, ଦ୍ୱିତୀୟର ନାମ ଏରକ ରଖିଲେ, କାରଣ ସେଠାରୁ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ କଲେ ।"
4 ତୃତୀୟଟିର ନାମ ସେ ଏକଦ୍ ରଖିଲା, କାରଣ ସେ ସ୍ଥାନରେ ମହାଯୁଦ୍ଧ ହେଉଥିଲା; ଏବଂ ଚତୁର୍ଥଟିର ନାମ କଲନା ରଖିଲା, କାରଣ ସେଠାରେ ତାହାର ଅଧିପତିମାନେ ଓ ବୀରମାନେ ବିନଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲେ, ଏବଂ

ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ବିରକ୍ତ କଲେ, ସେମାନେ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଦ୍ରୋହ କଲେ ଓ ସତ୍ୟ-ଲଙ୍ଘନ କଲେ।

5 ନିମ୍ରୋଦ ଶିନିଯର ଦେଶ ରେ ଏହିସବୁ ନଗର ନିର୍ମାଣ କଲେ, ଏବଂ ସେଠାରେ ତାଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ରେ ଅବଶିଷ୍ଟ ସମସ୍ତ ଲୋକ, ତାଙ୍କ ଅଧିପତିଗଣ ଓ ମହାବିକ୍ରମଶାଳୀ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥାପନ କଲେ।

6 ନିମ୍ରୋଦ ବାବିଲରେ ବାସ କଲେ, ଏବଂ ସେଠାରେ ସେ ତାଙ୍କର ଅନ୍ୟ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କ ଉପରେ ପୁନର୍ବାର ରାଜତ୍ୱ କଲେ, ଏବଂ ସେ ନିରାପଦରେ ରାଜତ୍ୱ କଲେ। ନିମ୍ରୋଦର ପ୍ରଜା ଏବଂ ଅଧିପତିମାନେ ତାଙ୍କର ନାମ ଅମ୍ରାଫଲ୍ ରଖିଥିଲେ, କାରଣ ସେମାନେ କହିଥିଲେ ଯେ ଦୁର୍ଗରେ ତାଙ୍କର ଅଧିପତିମାନେ ଏବଂ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପତିତ ହୋଇଥିଲେ।

7 ତଥାପି ନିମ୍ରୋଦ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରି ଗଲେ ନାହିଁ, ଏବଂ ସେ ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗି ରହିଲେ ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ମନ୍ଦ ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ; ଏବଂ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ମର୍ଦୋନ୍ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ ମନ୍ଦ ଥିଲା ଏବଂ ସେ ଆପଣା ପିତାଙ୍କ ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ କର୍ମରେ ଆହୁରି ବୃଦ୍ଧି କରିବାକୁ ଲାଗିଲା।

8 ପରମେଶ୍ୱର ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପାପ କରାଇଲେ, ତେଣୁ କୁହାଯାଏ ଯେ, 'ଦୁଷ୍ଟଠାରୁ ଦୁଷ୍ଟତା ବାହାରେ।'

9 ସେହି ସମୟରେ ହାମର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ବଂଶ ମଧ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧ ହେଲା। ସେମାନେ ନିର୍ମିତ ନଗରରେ ବାସ କରୁଥିଲେ।

10 ଏଥିଉତ୍ତାରେ ଏଲମର ରାଜା କଦର୍ଲାୟୋମର ହାମ ସନ୍ତାନଗଣର ବଂଶକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କଲେ। ପୁଣି ସେ ସମଭୂମିର ପାଞ୍ଚୋଟି ନଗରକୁ ଗଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କଲେ, ଆଉ ସେମାନେ ତାଙ୍କର ଅଧୀନରେ ରହିଲେ।

+\v 11 ସେମାନେ ବାର ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କର ସେବା କଲେ ଓ ବାର୍ଷିକ କର ଦେଲେ ।

12 ତେରହର ପୁତ୍ର ଅବ୍ରାମଙ୍କ ଜୀବନର ଅଣଚାଳିଶ ବର୍ଷରେ ସରୁଗର ପୁତ୍ର ନାହୋର ମଲା।

13 ତେରହର ପୁତ୍ର ଅବ୍ରାମଙ୍କ ଜୀବନର ପଚାଶତମ ବର୍ଷରେ ଅବ୍ରାମ ନୋହଙ୍କ ଗୃହରୁ ବାହାରି ଆପଣା ପିତାଙ୍କ ଗୃହକୁ ଗଲେ।

14 ଅବ୍ରାମ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଜାଣିଥିଲେ ଏବଂ ସେ ନିଜ ପଥ ଏବଂ ନିୟମ ଅନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କ ସହିତ ଥିଲେ।

15 ତା'ପରେ ତାଙ୍କର ପିତା ତେରହ ନିମ୍ରୋଦର ସୈନ୍ୟଦଳର ସେନାପତି ଥିଲେ। ସେ ତଥାପି ଅନ୍ୟ ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରୁଥିଲେ।

16 ଅବ୍ରାମ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ଗୃହକୁ ଆସିଲେ ଏବଂ ସେଠାରେ ବାରଟି ଦେବତାଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ। ସେମାନଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିବାର ଦେଖିଲେ। ଅବ୍ରାମ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ଗୃହରେ ସେହି ମୂର୍ତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖି କ୍ରୋଧରେ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ହେଲେ।

17 ଏବଂ ଅବ୍ରାମ କହିଲେ, "ସଦାପ୍ରଭୁ ଜୀବିତ ଥିବା ପ୍ରମାଣେ ଏହି ପ୍ରତିମାଗୁଡ଼ିକ ମୋହର ପିତାଙ୍କ ଗୃହରେ ରହିବ ନାହିଁ; ଯଦି ମୁଁ ତିନି ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ସେସବୁ ଭାଙ୍ଗି ନ ଥାଏ, ତେବେ ମୋତେ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିବା ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋହର ପ୍ରତି ସେହିପରି କରିବେ।"

18 ଅନନ୍ତର ଅବ୍ରାମ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରି ଆପଣା ଅନ୍ତରରେ କ୍ରୋଧ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ହେଲା; ପୁଣି, ଅବ୍ରାମ ଶୀଘ୍ର କୋଠରୀରୁ ପିତାଙ୍କ ବାହାର ପ୍ରାଙ୍ଗଣକୁ ଗଲେ; ପୁଣି, ସେ ଆପଣା ପିତାଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କ ସହିତ ସମସ୍ତ ଦାସଙ୍କୁ ବସିଥିବାର ଦେଖିଲେ; ତହିଁରେ ଅବ୍ରାମ ଆସି ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଲେ।

19 ଅବ୍ରାମ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, "ପିତା, ମୋତେ କୁହନ୍ତୁ ଯେ ସ୍ୱର୍ଗ ଓ ପୃଥିବୀ ଏବଂ ପୃଥିବୀରେ ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ ସନ୍ତାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, ଆଉ ଯିଏ ତୁମ୍ଭକୁ ଓ ମୋତେ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, ସେ କେଉଁଠାରେ ଅଛନ୍ତି?" ତେରହ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, "ଦେଖ, ଯେଉଁମାନେ ଆମକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଆମ ସହିତ ଏହି ଗୃହରେ ଅଛନ୍ତି।"

+\v 20 ପୁଣି, ଅବ୍ରାମ ଆପଣା ପିତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ହେ ମୋହର ପ୍ରଭୁ, ବିନୟ କରୁଅଛି, ଏମାନେ ମୋତେ ଦେଖାନ୍ତୁ," ତେରହ ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ ଭିତର ପ୍ରାଙ୍ଗଣର କୋଠରୀକୁ ନେଇଗଲେ; ଆଉ ଅବ୍ରାମ ତାହା ଦେଖିଲେ, ଆଉ ଦେଖ, ସମସ୍ତ କୋଠରୀ କାଷ୍ଠ ଓ ପ୍ରସ୍ତର ନିର୍ମିତ ଦେବତା, ବାର ମହାନ ପ୍ରତିମା ଓ ଅସଂଖ୍ୟ ଅନ୍ୟ ଦେବତାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ।

+\v 21 ତେରହ ଆପଣା ପୁତ୍ରକୁ କହିଲା, ଦେଖ, ଏମାନେ ପୃଥିବୀରେ ଯାହା ଯାହା ଦେଖୁଅଛ, ସେସବୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, ଆଉ ମୋତେ, ତୁମ୍ଭକୁ ଓ ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ।

22 ତେରହ ଆପଣା ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରି ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲେ। ଏବଂ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଅବ୍ରାମ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ସହିତ ଗଲେ।

23 ଅନନ୍ତର ଅବ୍ରାମ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରି ଆପଣା ମାତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଲେ ଓ ଆପଣା ମାତାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଦେଖ, ମୋହର ପିତା ସ୍ୱର୍ଗ ଓ ପୃଥିବୀ ଓ ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟସନ୍ତାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା କରିଅଛନ୍ତି।

24 ଏହେତୁ ଏବେ ଶୀଘ୍ର ପଲରୁ ଗୋଟିଏ ଛେଳିଛୁଆ ଆଣ, ଆଉ ସେଥିରୁ ସୁସ୍ୱାଦୁ ମାଂସ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର, ତହିଁରେ ମୁଁ ତାହା ମୋ' ପିତାଙ୍କ ଦେବତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣି ସେମାନଙ୍କ ଭୋଜନ ନିମନ୍ତେ ନୈବେଦ୍ୟ

ରୂପେ ଭୋଜନ କରିବି, ତହିଁରେ ହୁଏତ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଗ୍ରହଣ କରିବି।

25 ଅନନ୍ତର ତାଙ୍କର ମାତା ସେପରି କଲେ, ପୁଣି, ଗୋଟିଏ ଛେଳିଛୁଆ ଆଣି ସେଥିରୁ ସୁସ୍ୱାଦୁ ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ଅବ୍ରାମଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ; ପୁଣି, ଅବ୍ରାମ ଆପଣା ମାତାଙ୍କଠାରୁ ସୁସ୍ୱାଦୁ ଖାଦ୍ୟ ଘେନି ପିତାଙ୍କ ଦେବତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆଣି ସେମାନଙ୍କ ଭୋଜନ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲେ; ମାତ୍ର ତାଙ୍କ ପିତା ତେରହ ଏହା ଜାଣି ନ ଥିଲେ।

26 ପୁଣି, ସେହି ଦିନ ଅବ୍ରାମ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବସିଥିବାର ଦେଖିଲେ, ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଶବ୍ଦ ନାହିଁ, ଶ୍ରବଣ ନାହିଁ କି ଗତି ନାହିଁ, ଆଉ କେହି ଭୋଜନ କରିବାକୁ ହାତ ବଢ଼ାଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ।

27 ସେତେବେଳେ ଅବ୍ରାମ ସେମାନଙ୍କୁ ପରିହାସ କରି କହିଲେ, "ମୁଁ ଯେଉଁ ସୁସ୍ୱାଦୁ ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲି, ତାହା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ ହୋଇ ନାହିଁ, ଅବା ହୁଏତ ତାହା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅତି କମ ଥିଲା, ତେଣୁ ସେମାନେ ଖାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ ନାହିଁ; ଏନିମନ୍ତେ କାଲି ମୁଁ ଏହାଠାରୁ ଉତ୍ତମ ଓ ପ୍ରଚୁର ସତେଜ ସୁସ୍ୱାଦୁ ମାଂସ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବି, ଯେପରି ମୁଁ ଏହାର ପରିଣାମ ଦେଖିବି।"

28 ପରଦିନ ଅବ୍ରାମ ଆପଣା ମାତାଙ୍କୁ ସୁସ୍ୱାଦୁ ଖାଦ୍ୟ ବିଷୟରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ, ତହିଁରେ ତାଙ୍କ ମାତା ଉଠି ପଲରୁ ତିନୋଟି ସୁନ୍ଦର ଛୁଆ ଆଣି ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ରର ପ୍ରିୟ ସୁସ୍ୱାଦୁ ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ଆପଣା ପୁତ୍ର ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ ଦେଲେ, ମାତ୍ର ତାଙ୍କ ପିତା ତେରହ ଏହା ଜାଣି ନ ଥିଲେ।

29 ସେତେବେଳେ ଅବ୍ରାମ ଆପଣା ମାତାଙ୍କଠାରୁ ସୁସ୍ୱାଦୁ ଖାଦ୍ୟ ଘେନି ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ଦେବତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କୋଠରୀକୁ ଆଣିଲେ; ଆଉ ସେମାନେ ଭୋଜନ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ତାହା ରଖିଲେ; ଆଉ ଅବ୍ରାମ ସାରା ଦିନ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବସି ରହିଲେ, ହୁଏତ ସେମାନେ ଖାଇପାରିବେ ବୋଲି ମନେ କଲେ।

+\v 30 ପୁଣି, ଅବ୍ରାମ ସେମାନଙ୍କୁ ଚାହିଁଲେ, ଆଉ ଦେଖିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ୱର କି ଶ୍ରବଣ ନାହିଁ, କିଅବା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଭୋଜନ କରିବାକୁ ହାତ ବଢ଼ାଇଲେ ନାହିଁ ।

31 ସେହି ଦିନ ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ସେହି ଗୃହରେ ଅବ୍ରାମ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମାକୁ ବସ୍ତ୍ରରୂପକ କରିଥିଲେ।

32 ସେ ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ କହିଲେ, "ହାୟ, ମୋହର ପିତା ଏବଂ ଏହି ଦୁଷ୍ଟ ବଂଶ, ଯେଉଁମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ସମସ୍ତ ଅସାରତା ପ୍ରତି ଆକର୍ଷିତ, ଯେଉଁମାନେ ଖାଦ୍ୟ, ଆଘ୍ରାଣ, ଶୁଣି କିମ୍ବା କଥା କହି ନ ପାରନ୍ତି, ଯେଉଁମାନଙ୍କର କଥା ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କର ମୁଖ ନାହିଁ, ଦୃଷ୍ଟି ନାହିଁ, କାନ ନାହିଁ, ଅନୁଭବ ନାହିଁ, ହାତ ନାହିଁ ଏବଂ ଗୋଡ଼ ଅଛି ଯାହା ଗତି କରି ନ ପାରେ; ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିର୍ମାଣ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପରି।"

33 ଯେତେବେଳେ ଅବ୍ରାମ ଏହିସବୁ ଦେଖିଲେ ତାଙ୍କର ପିତାଙ୍କ ଉପରେ କ୍ରୋଧ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ହେଲା। ତେଣୁ ସେ ଶୀଘ୍ର ଏକ କୁଢ଼ିଆ ଧରି ଦେବତାମାନଙ୍କ କୋଠରୀକୁ ଗଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ଭାଙ୍ଗି ପକାଇଲେ।

34 ପୁଣି, ସେ ପ୍ରତିମାଗଣ ଭାଙ୍ଗିବା ସମାପ୍ତ କଲା ଉତ୍ତାରେ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ମହାଦେବଙ୍କ ହସ୍ତରେ କୁଢ଼ିଆ ଦେଇ ବାହାରକୁ ଗଲା; ଆଉ ତାହାର ପିତା ତେରହ ଗୃହକୁ ଆସିଲେ, କାରଣ ସେ ଦ୍ୱାରରେ କୁଢ଼ିଆର ଆଘାତର ଶବ୍ଦ ଶୁଣିଥିଲେ; ତେଣୁ ତେରହ କ'ଣ ହେଲା ତାହା ଜାଣିବା ପାଇଁ ଗୃହ ଭିତରକୁ ଗଲେ।

35 ତେରହ ମୂର୍ତ୍ତିର କୋଠରୀରେ କଟୁରୀର ଶବ୍ଦ ଶୁଣି ପ୍ରତିମାମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଦୌଡ଼ିଗଲା। ସେହି କୋଠରୀରେ ଅବ୍ରାମ ବାହାରକୁ ଯାଉଥିବାର ଦେଖିଲେ।

36 ତେରହ କୋଠରୀ ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କରି ସମସ୍ତ ମୂର୍ତ୍ତି ପଡ଼ିଥିବାର ଦେଖିଲେ। ଆଉ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଲୋକର ହାତରେ କୁଟୁରା ଥିଲା, ଯାହା ଭାଙ୍ଗି ନଥିଲା। ଏବଂ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଅବ୍ରାମଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ସ୍ୱାଦିଷ୍ଟ ଖାଦ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଛି।

37 ତେରହ ଏହା ଦେଖି ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ରୋଧିତ ହେଲା। ସେ ଶୀଘ୍ର କୋଠରୀରୁ ଅବ୍ରାମଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲେ।

+\v 38 ସେତେବେଳେ ସେ ଆପଣା ପୁତ୍ର ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ ଗୃହରେ ବସିଥିବାର ଦେଖି କହିଲେ, "ମୋହର ଦେବତାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ତୁମ୍ଭେ ଏ କି କର୍ମ କରିଅଛ ?"

+\v 39 ସେତେବେଳେ ଅବ୍ରାମ ଆପଣା ପିତା ତେରହଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, "ନା ପ୍ରଭୁ, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସୁସ୍ୱାଦୁ ଖାଦ୍ୟ ଆଣିଥିଲି, ପୁଣି, ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ଭୋଜନ ପାଇଁ ମାଂସ ନେଇ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲି, ସେତେବେଳେ ସେହି ମହାପୁରୁଷଙ୍କ ହାତ ଖାଇବାକୁ ବଢ଼ାଇବା ପୂର୍ବରୁ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକ ସଙ୍ଗେ ଭୋଜନ କରିବାକୁ ହାତ ବଢ଼ାଇଲେ ।"

40 ତେଣୁ ସେହି ବଡ଼ ଲୋକଟି ତା' ଆଗରେ ସେମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖିଲା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ତା'ର କ୍ରୋଧ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ହେଲା। ସେ ଯାଇ ଘର ଭିତରେ ଥିବା କୁଟୁରି ଧରି ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସି ସବୁକିଛି ଭାଙ୍ଗି ପକାଇଲା। ଦେଖ, ତୁମ୍ଭେ ଦେଖୁଛ ଯେ କୁଟୁରିଟି ଏବେ ମଧ୍ୟ ତା' ହାତରେ ଅଛି।

41 ଏହା କହିବାରୁ ତେରହ ଆପଣା ପୁତ୍ର ଅବ୍ରାମଙ୍କ ପ୍ରତି କ୍ରୋଧିତ ହେଲେ; ତେରହ କ୍ରୋଧରେ ଆପଣା ପୁତ୍ର ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ଏ କି କଥା କହୁଅଛ ? ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ମିଥ୍ୟା କହୁଅଛ ।"

42 ତୁମେ ମୋତେ ଯାହା କହିଲ, ତାହା କରିବା ପାଇଁ ଏହି ଦେବତାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆତ୍ମା, ପ୍ରାଣ କିମ୍ବା ଶକ୍ତି ଅଛି କି? ସେମାନେ କ'ଣ କାଠ ଓ ପଥର ନୁହଁନ୍ତି, ଏବଂ ମୁଁ କ'ଣ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜେ ନିର୍ମାଣ କରିନାହିଁ, ଆଉ ତୁମେ କ'ଣ ଏପରି ମିଥ୍ୟା କହିପାରିବ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଥିବା ମହାଦେବ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଘାତ କରିଛନ୍ତି? ତୁମେ ହିଁ ତାଙ୍କ ହାତରେ କୁଡ଼ିଆ ଦେଇଥିଲ, ଏବଂ ତା'ପରେ କହୁଛ ଯେ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆଘାତ କରିଛନ୍ତି।

43 ସେତେବେଳେ ଅବ୍ରାମ ଆପଣା ପିତାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, "ତେବେ ଯେଉଁମାନଙ୍କଠାରେ କିଛି କରିବାର ଶକ୍ତି ନାହିଁ, ତୁମେ କିପରି ଏହି ପ୍ରତିମାମାନଙ୍କର ସେବା କରିବ ? ଯେଉଁ ପ୍ରତିମାମାନଙ୍କ ଉପରେ ତୁମେ ଭରସା କରୁଅଛ, ସେମାନେ କ'ଣ ତୁମକୁ ଉଦ୍ଧାର କରିପାରିବେ ? ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଡାକିଲେ ସେମାନେ କ'ଣ ତୁମର ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣିପାରିବେ ? ସେମାନେ କ'ଣ ତୁମକୁ ତୁମର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିପାରିବେ ? କି ସେମାନେ ତୁମ ପାଇଁ ତୁମର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ତୁମର ଯୁଦ୍ଧ କରିବେ ? ଯେପରି ତୁମେ କଥା କହି ପାରୁ ନାହଁ କି ଶୁଣି ପାରୁନାହଁ, ସେହି କାଠ ଓ ପଥରର ସେବା କରିବ ?

+\v 44 ଆଉ ଏବେ ଏହିସବୁ କରିବା ତୁମ୍ଭ ପକ୍ଷରେ କିମ୍ବା ତୁମ୍ଭର ସହ ସମ୍ପର୍କୀୟ ମନୁଷ୍ୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଭଲ ନୁହେଁ; ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ଏତେ ମୂର୍ଖ, ଏତେ ମୂର୍ଖ କି ଏତେ ଅବୋଧ ଯେ କାଠ ଓ ପଥରର ସେବା କରି ଏହି ପ୍ରକାର କରିବ ?

45 ଆଉ ଯେ ସ୍ୱର୍ଗ ଓ ପୃଥିବୀ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ପୃଥିବୀରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, ସେହି ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୁଲି ଯାଅ, ଏବଂ ପଥର ଓ କାଠର ସେବା କରି ଏହି ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରାଣ ଉପରେ ମହା ଅମଙ୍ଗଳ ଆଣ?

\v 46 ପୂର୍ବକାଳରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷମାନେ କ'ଣ ଏହି ବିଷୟରେ ପାପ କରି ନ ଥିଲେ ? ଆଉ ଜଗତର ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଜଳପ୍ଲାବନ ଘଟାଇ ସମୁଦାୟ ପୃଥିବୀକୁ ବିନାଶ କରି ନ ଥିଲେ ?

47 ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ କିପରି ଏହା କରି କାଠ ଓ ପଥର ନିର୍ମିତ ଦେବତାମାନଙ୍କର ସେବା କରି ପାରିବ, ଯେଉଁମାନେ ଶୁଣି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ, କହି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ, କିମ୍ବା ଅତ୍ୟାଚାରରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିପାରିବେ ନାହିଁ, ଏହା ଦ୍ୱାରା ଜଗତର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ବର୍ତ୍ତାଇ ପାରିବେ?

+\v 4୪ ଏହେତୁ ଏବେ ମୋହର ପିତା ଏ କଥାରୁ ନିବୃତ୍ତ ହୁଅନ୍ତୁ, ଆଉ ଆପଣା ପ୍ରାଣ ଉପରେ ଓ ଆପଣା ପରିବାର ଉପରେ ଅମଙ୍ଗଳ ଆଣ ନାହିଁ ।

49 ସେତେବେଳେ ଅବ୍ରାମ ଶୀଘ୍ର ଆପଣା ପିତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରୁ ପଳାଇଗଲେ ଓ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ମୂର୍ତ୍ତିର କୁଟୁରା ଧରି ତାହା ଭାଙ୍ଗି ପଳାଇଗଲେ।

50 ତେରହ ଅବ୍ରାମ ଯାହା ଯାହା କରିଥିଲେ, ତାହା ଦେଖି ଶୀଘ୍ର ଆପଣା ଗୃହରୁ ବାହାରି ଯିବାକୁ ଲାଗିଲେ; ପୁଣି ରାଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲେ; ସେ ନିମ୍ରୋଦଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆସି ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହୋଇ ରାଜାଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କଲେ; ରାଜା କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ ଚାହଁ?"

51 ତହୁଁ ସେ କହିଲା, "ହେ ମୋହର ପ୍ରଭୁ, ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ବିନୟ କରୁଅଛି, ମୋହର କଥା ଶୁଣନ୍ତୁ - ପଚାଶ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ମୋହର ଏକ ବାଳକ ଜନ୍ମିଥିଲା, ସେ ମୋହର ଦେବତାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏପରି ବ୍ୟବହାର କରିଅଛି ଓ ଏପରି କହିଅଛି; ଏହେତୁ ହେ ମୋହର ପ୍ରଭୁ ଓ ମହାରାଜ, ଏବେ ତାଙ୍କୁ ଡକାଇ ପଠାନ୍ତୁ, ଯେପରି ସେ ଆପଣଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ବ୍ୟବସ୍ଥାନୁସାରେ ତାହାର ବିଚାର କରିବେ, ଯେପରି ଆମ୍ଭେମାନେ ତାହାର ଦୁଷ୍ଟତାରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବୁ।"

52 ତେଣୁ ରାଜା ତାଙ୍କର ତିନି ଜଣ ଦାସଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ, ସେମାନେ ଯାଇ ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ ରାଜାଙ୍କ ଛାମୁକୁ ଆଣିଲେ। ସେହି ଦିନ ନିମ୍ରୋଦ ଓ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଅଧିପତି ଓ ଦାସମାନେ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଥିଲେ। ତେରହ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଥିଲେ।

53 କିନ୍ତୁ ରାଜା ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପିତା ଓ ତାଙ୍କର ଦେବତାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏ କି ପ୍ରକାର ବ୍ୟବହାର କଲ?" ଅବ୍ରାମ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କୁ ଯାହା କହିଥିଲେ ତାହା ଅନୁସାରେ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, "ଗୃହରେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଥିବା ମହାନ ଦେବତା ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯାହା ଶୁଣିଅଛନ୍ତି, ସେ ସେହିପରି କଲେ।"

54 ରାଜା ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ଯେପରି କହିଅଛ, ସେମାନେ କହିବା, ଖାଇବା ଓ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର କ୍ଷମତା ଅଛି କି?" ଅବ୍ରାମ ରାଜାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, "ଯଦି ସେମାନଙ୍କଠାରେ ଶକ୍ତି ନାହିଁ, ତେବେ ଆପଣ କାହିଁକି ସେମାନଙ୍କର ସେବା କରୁଅଛନ୍ତି? ଏବଂ ଆପଣା ମୂର୍ଖତା ଦ୍ୱାରା ମନୁଷ୍ୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଭ୍ରମିତ କରାଉଅଛନ୍ତି?"

55 ତୁମେ କ'ଣ ଭାବୁଛ ଯେ ସେମାନେ ତୁମକୁ ଉଦ୍ଧାର କରିପାରିବେ କିମ୍ବା କୌଣସି ଛୋଟ କିମ୍ବା ବଡ଼ କାମ କରିପାରିବେ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ସେମାନଙ୍କର ସେବା କରିବ? ଏବଂ ତୁମେ କାହିଁକି ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଅନୁଭବ କରିବ ନାହିଁ, ଯିଏ ତୁମକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଯାହାଙ୍କ ଶକ୍ତିରେ ହତ୍ୟା କରିବା ଏବଂ ଜୀବିତ ରଖିବା?

୫୬ ଠ ମୂର୍ଖ, ସରଳ ଏବଂ ଅଜ୍ଞ ରାଜା, ତୁମ ପ୍ରତି ଚିରକାଳ ଦୁଃଖ ହେଉ।

57 ମୁଁ ଭାବିଥିଲି ଯେ ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଦାସମାନଙ୍କୁ ଯଥାର୍ଥ ପଥ ଶିକ୍ଷା ଦେବ, କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ତାହା କରି ନାହଁ। ତୁମ୍ଭେ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀକୁ ତୁମ୍ଭର ପାପରେ

ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ପଥ ଅନୁସରଣ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପାପରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛ।

58 ତୁମେ କ'ଣ ଜାଣ ନାହିଁ, କି ଶୁଣି ନାହଁ ଯେ, ଏହି ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟ ତୁମେ କରୁଛ, ଯାହା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ ପୂର୍ବ କାଳରେ ପାପ କରିଥିଲେ, ଆଉ ଅନନ୍ତ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଜଳପ୍ଲାବନ ଆଣି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଯୋଗୁଁ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀକୁ ମଧ୍ୟ ବିନାଶ କରିଥିଲେ? ତେବେ ତୁମେ ଓ ତୁମର ଲୋକମାନେ ଏବେ ଉଠି ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ବିଶ୍ୱର ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର କ୍ରୋଧ ଆସିବ ଏବଂ ତୁମର ଓ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀର ଉପରେ ଅମଙ୍ଗଳ ଘଟିବ ?

59 ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେ ଏହି ମନ୍ଦକାର୍ଯ୍ୟକୁ ତ୍ୟାଗ କର। ତୁମ୍ଭ ପ୍ରାଣ ତାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଥିବାରୁ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ସବୋ କର। ଏହା କଲେ ତୁମ୍ଭର ମଙ୍ଗଳ ହବେ।"

60 ଆଉ ଯଦି ତୁମ୍ଭର ଦୁଷ୍ଟ ହୃଦୟ ମୋ' ବାକ୍ୟରେ ମନୋଯୋଗ ନ କରେ ଏବଂ ତୁମକୁ ତୁମ୍ଭର କୁପଥ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଅନନ୍ତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସେବା ନ କରେ, ତେବେ ତୁମେ, ତୁମର ଲୋକମାନେ ଏବଂ ତୁମ ସହିତ ଜଡିତ ସମସ୍ତେ, ତୁମର କଥା ଶୁଣି କିମ୍ବା ତୁମର କୁପଥରେ ଚାଲି ଶେଷ କାଳରେ ଲଜ୍ଜାରେ ମରିବ।

61 ଯେତେବେଳେ ଅବ୍ରାମ ରାଜା ଏବଂ ଅଧିପତିମାନଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବା ବନ୍ଦ କଲେ, ସେ ସ୍ୱର୍ଗ ଆଡ଼କୁ ଚାହିଁଲେ ଏବଂ କହିଲେ, "ସଦାପ୍ରଭୁ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କୁ ଦେଖନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ବିଚାର କରିବେ।"

ଅଧ୍ୟାୟ 12

1 ଅନନ୍ତର ରାଜା ଅବ୍ରାମଙ୍କ କଥା ଶୁଣି ତାଙ୍କୁ କାରାଗାରରେ ବନ୍ଦୀ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ; ଏବଂ ଅବ୍ରାମ ଦଶ ଦିନ କାରାଗାରରେ ରହିଲେ।

2 ସେହି ଦିନର ଶେଷରେ ରାଜା ସମସ୍ତ ରାଜା, ରାଜକୁମାର ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରଦେଶର ରାଜ୍ୟପାଳ ଏବଂ ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆସିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଲେ, ଏବଂ ଅବ୍ରହାମ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବନ୍ଦୀ ଗୃହରେ ଥିଲେ।

3 ରାଜା ଅଧିପତିମାନଙ୍କୁ ଓ ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତେରହର ପୁତ୍ର ଅବ୍ରାମ ଆପଣା ପିତା ପ୍ରତି ଯାହା କରିଅଛି, ତାହା କ'ଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣିଛ? ସେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଏପରି କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ମୋ' ନିକଟକୁ ଆଣିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲି, ଏବଂ ସେ ଏପରି କହିଛନ୍ତି; ତାଙ୍କର ହୃଦୟ ତାଙ୍କୁ ଭୁଲାଇଲା ନାହିଁ, କିଅବା ସେ ମୋ' ସାକ୍ଷାତରେ ଉତ୍ସାହିତ ହେଲା ନାହିଁ, ଆଉ ଦେଖ, ସେ ଏବେ କାରାଗାରରେ ବନ୍ଦୀ ଅଛି।"

\v 4 ତେଣୁ, ଏହି ଲୋକ ଯେ ରାଜାଙ୍କୁ ନିନ୍ଦା କରିଅଛି, ଏବଂ ତୁମେ ଯାହା ଯାହା ଶୁଣିଅଛ, ସେସବୁ କହିଅଛି ଓ କରିଅଛି, ତାହାର କି ଦଣ୍ଡ ହେବା ଉଚିତ୍ ତାହା ବିଚାର କର।

5 ତହିଁରେ ସମସ୍ତେ ରାଜାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର କରି କହିଲେ, "ଯେକୌଣସି ଲୋକ ରାଜାଙ୍କୁ ଅପମାନ କରେ, ତାହାକୁ ଗଛରେ ଫାଶି ଦିଆଯାଉ; ମାତ୍ର ସେ ଯାହା କହିଥିଲା, ସେସବୁ କର୍ମ କରିଥିଲା ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ଅବଜ୍ଞା କରିଥିଲା, ତେଣୁ ତାକୁ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କରାଯିବା ଉଚିତ୍, କାରଣ ଏହି ବିଷୟରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏହା।"

6 ଯଦି ମହାରାଜ ଏହା କରିବାକୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ସେ ତାଙ୍କ ଦାସମାନଙ୍କୁ ଆପଣଙ୍କ ଇଟା ଚୁଲିରେ ରାତି ଓ ଦିନ ଅଗ୍ନି ଜାଳିବାକୁ ଆଦେଶ ଦିଅନ୍ତୁ, ଏବଂ ତା'ପରେ ଆମେ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ସେଥିରେ ପକାଇବୁ। ରାଜା ସେହିପରି କଲେ, ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କ ଦାସମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ ଯେ ସେମାନେ କାସଡିମରେ ଥିବା ରାଜାଙ୍କ ଚୁଲିରେ ତିନି ଦିନ ଓ ତିନି ରାତି ପାଇଁ ଅଗ୍ନି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତୁ; ଏବଂ ରାଜା ସେମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ ଯେ ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ କାରାଗାରରୁ ନେଇ ଜାଳିବା ପାଇଁ ବାହାରକୁ ଆଣନ୍ତୁ।

7 ରାଜାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଦାସ, ଅଧିପତି, ପ୍ରଭୁ, ଦେଶାଧ୍ୟକ୍ଷ ଓ ବିଚାରକର୍ତ୍ତା ଏବଂ ଦେଶର ସମସ୍ତ ବାସିନ୍ଦା, ପ୍ରାୟ ନଅ ଲକ୍ଷ ଲୋକ ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଅଗ୍ନିକୁଣ୍ଡ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହେଲେ।

8 ସେତେବେଳେ ଅବ୍ରାମଙ୍କ କ'ଣ ହେଉଛି ତାହା ଦେଖିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ଓ ବାଳକ ଛାତ ଓ ଦୁର୍ଗ ଉପରେ ଏକତ୍ରିତ ହେଲେ, ଆଉ ସମସ୍ତେ ଦୂରରେ ଏକତ୍ର ଠିଆ ହେଲେ; ପୁଣି, ସେହି ଦିନ ସେହି ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖିବା ପାଇଁ ନ ଆସିଥିବା ପୁରୁଷ ଅବଶିଷ୍ଟ ନ ଥିଲା।

9 ଯେତେବେଳେ ଅବ୍ରାମ ଆସିଲେ, ରାଜାଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରଜ୍ଞମାନେ ଏବଂ ଜ୍ଞାନୀମାନେ ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ। ସେମାନେ ରାଜାଙ୍କୁ ଡାକୁ କହିଲେ, "ହେ ପ୍ରଭୁ, ଏହି ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହାକୁ ଆମେ ଜାଣୁ ଯେ ସେ ସେହି ଶିଶୁ ଥିଲେ ଯାହାଙ୍କ ଜନ୍ମ ସମୟରେ ସେହି ମହାନ ତାରା ଚାରିଟି ତାରାକୁ ଗିଳି ପକାଇଥିଲା, ଯାହାକୁ ଆମେ ପଚାଶ ବର୍ଷ ପରେ ରାଜାଙ୍କୁ ଜଣାଇଥିଲୁ।"

10 ଆଉ ଦେଖ, ତା'ର ପିତା ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରୁଅଛନ୍ତି ଓ ଆଉ ଗୋଟିଏ ପୁତ୍ରକୁ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆଣି ତୁମ୍ଭକୁ ପରିହାସ କରିଛନ୍ତି, ଯାହାକୁ ତୁମ୍ଭେ ମାରିଅଛ।

11 ରାଜା ସେମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣି ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ରୋଧିତ ହେଲେ, ତେଣୁ ସେ ତେରହକୁ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ।

12 ରାଜା କହିଲେ, "ମନ୍ତ୍ରଜ୍ଞମାନେ ଯାହା କହିଛନ୍ତି, ତାହା ତୁମେ ଶୁଣିଛ କି ? ଏବେ ମୋତେ ସତ୍ୟ କୁହ, ତୁମେ କିପରି କଲ ? ଆଉ ଯଦି ତୁମେ ସତ୍ୟ କହିବ, ତେବେ ତୁମେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବ ।"

13 ରାଜାଙ୍କ କ୍ରୋଧ ଏତେ ପ୍ରଜ୍ଜ୍ୱଳିତ ହୋଇଗଲା ଦେଖି ତେରହ ରାଜାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୋର ପ୍ରଭୁ ମହାରାଜ, ଆପଣ ସତ୍ୟ ଶୁଣିଛନ୍ତି ଏବଂ ଜ୍ଞାନୀମାନେ ଯାହା କହିଛନ୍ତି ତାହା ଠିକ୍।" ରାଜା କହିଲେ, "ଆପଣ କିପରି ଏପରି କରି ପାରିବେ ଯେ, ମୋର ଆଦେଶ ଲଙ୍ଘନ କରି ଆପଣ ଯେଉଁ ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ କରି ନାହାଁନ୍ତି ତାହା ମୋତେ ଦେଇ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ମୂଲ୍ୟ ନେଇପାରିବେ?"

14 ତେରହ ରାଜାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୁଁ ସେହି ସମୟରେ ମୋର ପୁତ୍ର ପ୍ରତି ସ୍ନେହରେ ଆକୁଳ ହୋଇଥିଲି, ତେଣୁ ମୁଁ ମୋର ଦାସୀର ଏକ ପୁତ୍ରକୁ ନେଇ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ ନେଇଗଲି।”

15 ରାଜା କହିେଲ, "ତୁମ୍ଭକୁ କିଏ ପରାମର୍ଶ େଦଲା? େମାେତ କୁହ, େମାେତ କିଛି ଲୁଚାଇ ରଖ ନାହିଁ। ତାହା େହେଲ ତୁମ୍େଭ ମରିବ ନାହିଁ।"

16 ତେରହ ରାଜାଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଅତିଶୟ ଭୀତ ହୋଇ ରାଜାଙ୍କୁ କହିଲା, "ମୋହର ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ପୁତ୍ର ହାରଣ ମୋତେ ଏହି କଥା ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲା; ସେହି ସମୟରେ ଅବ୍ରାମ ବତିଶ ବର୍ଷ ବୟସରେ ହାରଣ ଜନ୍ମିଥିଲେ।"

17 କିନ୍ତୁ ହାରଣ ଆପଣା ପିତାଙ୍କୁ କିଛି ପରାମର୍ଶ ଦେଲା ନାହିଁ, କାରଣ ତେରହ ରାଜାଙ୍କଠାରୁ ଆପଣା ପ୍ରାଣ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ରାଜାଙ୍କୁ ଏହି କଥା କହିଥିଲେ, କାରଣ ସେ ବହୁତ ଭୟ କରିଥିଲେ; ପୁଣି, ରାଜା ତେରହକୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭର ଯେଉଁ ପୁତ୍ର ଏହି ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭକୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲା, ସେ ଅବ୍ରାମଙ୍କ ସହିତ ଅଗ୍ନିରେ ମରିବ; କାରଣ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ କରି ରାଜାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଦ୍ରୋହ କରିବା ହେତୁ ତାହା ଉପରେ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ବର୍ତ୍ତିଲା।"

18 ସେହି ସମୟରେ ହାରଣ ଅବ୍ରାମଙ୍କ ପଥ ଅନୁସରଣ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ହେଲା, ମାତ୍ର ସେ ତାହା ନିଜ ମନରେ ସଂରକ୍ଷିତ ରଖିଲା।

+\v 19 ଆଉ ହାରଣ ମନେ ମନେ କହିଲା, "ଦେଖ, ଅବ୍ରାମର ଏହି କର୍ମ ସକାଶୁ ରାଜା ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ ଧରିଅଛନ୍ତି; ଆଉ ଏପରି ଘଟିବ ଯେ, ଯଦି ଅବ୍ରାମ ରାଜାଙ୍କ ଉପରେ ଜୟୀ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ମୁଁ ତାଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଯିବି; ମାତ୍ର ଯଦି ରାଜା ଜୟୀ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ମୁଁ ରାଜାଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଯିବି ।"

20 ତେରହ ରାଜାଙ୍କୁ ଆପଣା ପୁତ୍ର ହାରଣ ବିଷୟରେ ଏହି କଥା କହିବା ଉତ୍ତାରେ ରାଜା ହାରଣକୁ ଅବ୍ରାମଙ୍କ ସହିତ ବନ୍ଦୀ କରିବା ପାଇଁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ।

21 ଆଉ ସେମାନେ ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କର ଭାଇ ହାରଣକୁ ଅଗ୍ନିରେ ପକାଇବା ପାଇଁ ଆଣିଲେ, ପୁଣି, ସେହି ଦିନ ଦେଶର ସମସ୍ତ ଲୋକ, ରାଜଦାସମାନେ ଓ ଅଧିପତିମାନେ, ସ୍ତ୍ରୀଲୋକମାନେ ଓ ବାଳକମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଠିଆ ହୋଇ ଥିଲେ।

22 ଏହା ପରେ ରାଜାଙ୍କର ଦାସମାନେ ଅବ୍ରାମ ଓ ତାଙ୍କ ଭାଇଙ୍କୁ େନଇ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ବସ୍ତ୍ର କାଢ଼ି ପକାଇଲେ। କେବଳ ସେମାନଙ୍କ ଶରୀରରେ ଥିବା କୁଆଁରୀ ବସ୍ତ୍ର ବ୍ୟତୀତ।

23 ପୁଣି, ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ହାତ ଓ ପାଦକୁ ଶୁକ୍ଳବସ୍ତ୍ରରେ ବାନ୍ଧିଲେ, ଆଉ ରାଜାଙ୍କ ଦାସମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଠାଇ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କୁ ଅଗ୍ନିକୁଣ୍ଡରେ ପକାଇ ଦେଲେ।

24 ସଦାପ୍ରଭୁ ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି କୃପା କଲେ। ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସି ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ ଅଗ୍ନିରୁ ରକ୍ଷା କଲେ। ସେ ଦଗ୍ଧ ହେଲେ ନାହିଁ।

25 କିନ୍ତୁ ଅବ୍ରାମ ଯେଉଁ ରଜ୍ଜୁ ରେ ବାନ୍ଧିଥିଲେ, ସେସବୁ ପୋଡି ଗଲା। କିନ୍ତୁ ଅବ୍ରାମ ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟରେ ଚାଲିଲେ।

26 ଆଉ ସେମାନେ ହାରଣକୁ ଅଗ୍ନିରେ ପକାଇବା ସମୟରେ ତାହାର ମୃତ୍ୟୁ ହେଲା, ଏବଂ ସେ ଦଗ୍ଧ ହୋଇ ପାଉଁଶ ହୋଇଗଲା, କାରଣ ତାଙ୍କର ହୃଦୟ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରତି ସିଦ୍ଧ ନ ଥିଲା; ଏବଂ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ ଅଗ୍ନିରେ ପକାଇଥିଲେ, ଅଗ୍ନିର ଅଗ୍ନିଶିଖା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ବ୍ୟାପିଗଲା, ଏବଂ ସେମାନେ ପୋଡ଼ିଗଲେ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବାର ଜଣ ମଲେ।

+\v 27 ଆଉ ଅବ୍ରାମ ତିନି ଦିନ ତିନି ରାତ୍ରି ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟରେ ଭ୍ରମଣ କଲେ; ଆଉ ରାଜାଙ୍କ ସମସ୍ତ ଦାସ ତାଙ୍କୁ ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟରେ ଭ୍ରମଣ କରିବାର ଦେଖି ରାଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି କହିଲେ, "ଦେଖ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟରେ ଭ୍ରମଣ କରିବାର ଦେଖିଲୁ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ଶରୀରର ତଳ ବସ୍ତ୍ର ମଧ୍ୟ ପୋଡ଼ି ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଯେଉଁ ରଜ୍ଜୁରେ ସେ ବନ୍ଧା ହୋଇଥିଲା, ତାହା ପୋଡ଼ି ଯାଇଛି ।"

28 ରାଜା ସେମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣି ତାଙ୍କ ହୃଦୟ ଦୁର୍ବଳ ହୋଇଗଲା ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ନାହିଁ; ତେଣୁ ସେ ଏହି ଘଟଣା ଦେଖିବା ପାଇଁ ଅନ୍ୟ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ରାଜପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ଯାଇ ତାହା ଦେଖିଲେ ଏବଂ ରାଜାଙ୍କୁ କହିଲେ; ଏବଂ ରାଜା ତାହା ଦେଖିବା ପାଇଁ ଉଠିଲେ, ଏବଂ ସେ ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟରେ ଏଣେତେଣେ ବୁଲୁଥିବାର ଦେଖିଲେ, ଏବଂ ସେ ହାରଣର ଶରୀର ଜଳିଯାଇଥିବା ଦେଖିଲେ, ଏବଂ ରାଜା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ।

29 ତହୁଁ ରାଜା ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ ଅଗ୍ନିରୁ ବାହାର କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ, ପୁଣି, ତାଙ୍କ ଦାସମାନେ ତାଙ୍କୁ ବାହାର କରିବାକୁ ନିକଟକୁ ଗଲେ, ମାତ୍ର ସେମାନେ ପାରିଲେ ନାହିଁ, କାରଣ ଚାରିଆଡ଼େ ଅଗ୍ନି ଥିଲା ଓ ଅଗ୍ନିକୁଣ୍ଡରୁ ଅଗ୍ନିଶିଖା ସେମାନଙ୍କ ଆଡକୁ ଉଠି ଆସୁଥିଲା।

30 ରାଜାଙ୍କର ଦାସମାନେ ସେଠାରୁ ପଳାଇ ଗଲେ। ରାଜା ସେମାନଙ୍କୁ ଧମକ ଦେଇ କହିଲେ, "ଶୀଘ୍ର ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ ଅଗ୍ନିରୁ ବାହାର କରି ଆଣ, ନଚେତ୍ ତୁମ୍ଭେ ମରିବ।"

31 ଏହାପରେ ରାଜାଙ୍କର ଦାସମାନେ ପୁନର୍ବାର ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ ବାହାରକୁ ଆଣିବାକୁ ଗଲେ। ମାତ୍ର ଅଗ୍ନିଶିଖା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କର ମୁଖ ପୋଡ଼ି ଦେଲା। ତେଣୁ ଆଠ ଜଣ ମଲେ।
32 ଯେତେବେଳେ ରାଜା ଦେଖିଲେ ଯେ, ତାଙ୍କ ଦାସମାନେ ଦଗ୍ଧ ହେବା ପାଇଁ ଅଗ୍ନି ନିକଟକୁ ଯାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ, ରାଜା ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ ଡାକି କହିଲେ, ହେ ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦାସ, ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟରୁ ବାହାର ହୋଇ ମୋହର ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସ; ତହିଁରେ ଅବ୍ରାମ ରାଜାଙ୍କ ରବ ଶୁଣି ଅଗ୍ନିରୁ ବାହାରକୁ ଯାଇ ରାଜାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହେଲେ।
33 ଅନନ୍ତର ଅବ୍ରାମ ବାହାରକୁ ଆସିବା ମାତ୍ରେ ରାଜା ଓ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଦାସ ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ତଳ ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରି ରାଜାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆସୁଥିବାର ଦେଖିଲେ; କାରଣ ତାହା ପୋଡ଼ି ଯାଇ ନ ଥିଲା, ମାତ୍ର ତାଙ୍କର ବନ୍ଧା ରଜ୍ଜୁ ପୋଡ଼ି ଯାଇଥିଲା ।
+\v 34 ତହୁଁ ରାଜା ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ କିପରି ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ ନ ହେଲ ?"
+\v 35 ତହୁଁ ଅବ୍ରାମ ରାଜାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଯେଉଁ ସ୍ୱର୍ଗ ଓ ପୃଥିବୀର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ମୁଁ ଭରସା କରେ ଓ ଯାହାଙ୍କ ଶକ୍ତିରେ ସର୍ବସ୍ୱ ଅଛି, ସେ ମୋତେ ଯେଉଁ ଅଗ୍ନିରେ ପକାଅ, ତହିଁରୁ ରକ୍ଷା କଲେ ।"
+\v 36 ପୁଣି, ଅବ୍ରାମଙ୍କର ଭ୍ରାତା ହାରଣ ପୋଡ଼ି ପାଉଁଶ ହୋଇଗଲା, ଯେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କର ଶବ ଖୋଜିଲେ, ଆଉ ତାହା କ୍ଷୟ ପାଇଲା ।
37 ହାରଣଙ୍କୁ ବାୟାଶୀ ବର୍ଷ ବୟସ ହୋଇଥିଲା ଯେତେବେଳେ ସେ କସ୍ଦୀମ ଅଗ୍ନିରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ। ରାଜା, ଅଧିପତିମାନେ ଓ ଦେଶବାସୀମାନେ ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ ଅଗ୍ନିରୁ ରକ୍ଷା ପାଇଥିବା ଦେଖି ଅବ୍ରାମଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କଲେ।
3୪ ସେତେବେଳେ ଅବ୍ରାମ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୋତେ ପ୍ରଣାମ କର ନାହିଁ, ବରଂ ଜଗତର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କର, ଯିଏ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, ତାହାଙ୍କର ସେବା କର, ଏବଂ ତାଙ୍କ ପଥରେ ଚାଲ, କାରଣ ସେ ମୋତେ ଏହି ଅଗ୍ନିରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରାଣ ଓ ଆତ୍ମା ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ମାତାର ଗର୍ଭରେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଗଢ଼ି ଜଗତକୁ ଆଣିଛନ୍ତି, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ଦୁଃଖରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବେ।"
39 ଆଉ ରାଜା ଏବଂ ରାଜପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଏହି କଥା ବହୁତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ମନେ ହେଲା ଯେ ଅବ୍ରାମ ଅଗ୍ନିରୁ ରକ୍ଷା ପାଇଲେ ଏବଂ ହାରଣ ପୋଡ଼ିଗଲା; ଏବଂ ରାଜା ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ ଅନେକ ଉପହାର ଦେଲେ ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କୁ ରାଜଗୃହରୁ ତାଙ୍କର ଦୁଇ ମୁଖ୍ୟ ଦାସ ଦେଲେ; ଜଣଙ୍କର ନାମ ଓନି ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କର ନାମ ଇଲୀୟେଜର।
40 ସମସ୍ତ ରାଜା, ଅଧିପତି ଏବଂ ଦାସମାନେ ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ ରୂପା, ସୁନା ଏବଂ ମୁକ୍ତାର ଅନେକ ଉପହାର ଦେଲେ, ଏବଂ ରାଜା ଏବଂ ତାଙ୍କର ଅଧିପତିମାନେ ତାଙ୍କୁ ବିଦାୟ ଦେଲେ, ଏବଂ ସେ ଶାନ୍ତିରେ ଚାଲିଗଲେ।
41 ଅବ୍ରାମ ଶାନ୍ତିରେ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟରୁ ବାହାରି ଗଲେ। ପୁଣି ରାଜାଙ୍କର ଅନେକ ଦାସ ତାଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଗଲେ। ପୁଣି ପ୍ରାୟ ତିନିଶହ ଲୋକ ତାଙ୍କ ସହିତ ଗଲେ।
42 ସେହି ଦିନ ଅବ୍ରାମ ଓ ତାଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଥିବା ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ଗୃହକୁ ଫେରିଗଲେ। ଅବ୍ରାମ ତାଙ୍କ ଜୀବନସାରା ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ସେବା କଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପଥରେ ଚାଲିଲେ ଓ ତାଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ କଲେ।
43 ସେହି ଦିନଠାରୁ ଅବ୍ରାମ ମନୁଷ୍ୟସନ୍ତାନଗଣର ହୃଦୟକୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ସେବା କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇଲେ।
44 ସେହି ସମୟରେ ନାହୋର ଓ ଅବ୍ରାମ ଆପଣା ଭାଇ ହାରଣର କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ବିବାହ କଲେ; ନାହୋରର ସ୍ତ୍ରୀ ମିଲ୍କା ଏବଂ ଅବ୍ରାମଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀର ନାମ ସାରୀ। ଅବ୍ରାମଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ସାରୀ ବନ୍ଧ୍ୟା ଥିଲେ। ସେହି ସମୟରେ ତାଙ୍କର କୌଣସି ସନ୍ତାନ ନ ଥିଲା।
45 ଅବ୍ରାମଙ୍କ ଅଗ୍ନିରୁ ବାହାରିବାର ଦୁଇ ବର୍ଷ ପରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ତାଙ୍କ ଜୀବନର ବାବନ ବର୍ଷରେ, ରାଜା ନିମ୍ରୋଦ ବାବିଲରେ ସିଂହାସନରେ ବସିଥିବାର ଦେଖିଲେ; ରାଜା ନିଦ୍ରାଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିଲେ ଯେ ସେ ରାଜାଙ୍କ ଅଗ୍ନିକୁଣ୍ଡ ସମ୍ମୁଖସ୍ଥ ଏକ ଉପତ୍ୟକାରେ ତାଙ୍କର ସୈନ୍ୟ ଓ ସୈନ୍ୟ ସହିତ ଠିଆ ହୋଇଛନ୍ତି।
46 ସେତେବେଳେ ସେ ଅନାଇ ଦେଖିଲେ ଯେ ଅବ୍ରାମଙ୍କ ସାଦୃଶ୍ୟରେ ଜଣେ ପୁରୁଷ ଅଗ୍ନିକୁଣ୍ଡରୁ ବାହାରକୁ ଆସୁଛନ୍ତି, ପୁଣି, ସେ ଆସି ତାଙ୍କ ନିଷ୍କୋଷ ଖଡ୍ଗ ଧରି ରାଜାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ, ପୁଣି, ରାଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆପଣା ଖଡ୍ଗ ଧରି ଦୌଡ଼ି ଆସିଲେ; ସେତେବେଳେ ରାଜା ସେହି ଲୋକଠାରୁ ପଳାଇଗଲେ, କାରଣ ସେ ଭୟଭୀତ ହୋଇଥିଲେ; ଏବଂ ସେ ଦୌଡ଼ିବା ସମୟରେ ସେହି ଲୋକ ରାଜାଙ୍କ ମସ୍ତକ ଉପରେ ଏକ ଅଣ୍ଡା ଫୋପାଡ଼ି ଦେଲେ, ତହିଁରେ ସେହି ଅଣ୍ଡା ଏକ ବଡ଼ ନଦୀ ହୋଇଗଲା।
47 ରାଜା ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିଲେ ଯେ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟ ସେହି ନଦୀରେ ବୁଡ଼ି ମରିଗଲେ, ଏବଂ ରାଜା ତାଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଥିବା ତିନିଜଣ ଲୋକଙ୍କୁ ନେଇ ପଳାଇଗଲେ ଏବଂ ସେ ରକ୍ଷା ପାଇଗଲେ।
4୪ ରାଜା ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ ଯେ ସେମାନେ ରାଜାଙ୍କ ବସ୍ତ୍ର ପରି ରାଜକୀୟ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିଥିଲେ ଏବଂ ରାଜାଙ୍କ ରୂପ ଏବଂ ମହିମା ଦେଖିଥିଲେ।
49 ଆଉ ସେମାନେ ଦୌଡୁଥିବା ସମୟରେ, ରାଜାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନଦୀ ପୁନର୍ବାର ଏକ ଅଣ୍ଡାରେ ପରିଣତ ହେଲା, ଏବଂ ସେହି ଅଣ୍ଡାରୁ ଗୋଟିଏ

ଛୁଆ ପକ୍ଷୀ ବାହାରି ରାଜାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆସି ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ଦେଇ ଉଡ଼ି ଯାଇ ରାଜାଙ୍କ ଆଖି ଉପାଡ଼ି ଦେଲା।

50 ଏହି ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖି ରାଜା ଦୁଃଖିତ ହେଲେ, ଏବଂ ସେ ନିଦ୍ରାରୁ ଜାଗ୍ରତ ହେଲେ, ତାଙ୍କର ଆତ୍ମା ଉତ୍ତେଜିତ ହେଲା, ଏବଂ ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୟଭୀତ ହେଲେ।

51 ପ୍ରଭାତରେ ରାଜା ଭୟଭୀତ ହୋଇ ଶଯ୍ୟାରୁ ଉଠି ପଡ଼ିଲେ। ସେ ସମସ୍ତ ବିଦ୍ୱାନ ଲୋକ ଓ ମନ୍ତ୍ରଜ୍ଞଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ। ରାଜା ସେମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ସ୍ୱପ୍ନ ବିଷୟରେ କହିଲେ।

52 ଏବଂ ରାଜାଙ୍କର ଜଣେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଦାସ, ଯାହାର ନାମ ଅନୁକି ଥିଲା, ସେ ରାଜାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, "ଏହା ଅବ୍ରାମ ଏବଂ ତାଙ୍କ ବଂଶର ଦୁଷ୍ଟତା ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କିଛି ନୁହେଁ ଯାହା ଶେଷ ଦିନରେ ମୋ ପ୍ରଭୁ ଏବଂ ରାଜାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠିବ।"

53 ଏବଂ ଦେଖ, ଏକ ଦିନ ଆସିବ ଯେତେବେଳେ ଅବ୍ରାମ, ତାଙ୍କ ବଂଶଧର ଓ ତାଙ୍କ ପରିବାରର ସନ୍ତାନମାନେ ମୋ' ରାଜାଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଓ ସୈନ୍ୟବାହିନୀକୁ ପରାସ୍ତ କରିବେ।

54 ଆଉ ତୁମେ ତୁମ ପରି ତିନି ଜଣ ପୁରୁଷଙ୍କୁ ଦେଖି ଯେଉଁମାନେ ରକ୍ଷା ପାଇଲେ, ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଯାହା କହିଛ, ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ଯୁଦ୍ଧରେ ତୁମ ସହିତ ଥିବା ପୃଥିବୀସ୍ଥ ରାଜାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତିନି ଜଣ ରାଜାଙ୍କ ସହିତ କେବଳ ତୁମ୍ଭେ ରକ୍ଷା ପାଇବ।

55 ଆଉ ତୁମେ ନଦୀର ଯାହା ଦେଖିଲ, ଯାହା ପୂର୍ବ ପରି ଅଣ୍ଡାରେ ପରିଣତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ପକ୍ଷୀଟି ତୁମର ଆଖି ଉପାଡ଼ି ନେଉଥିଲା, ତାହା କେବଳ ଅବ୍ରାମର ବଂଶର ଅର୍ଥ, ଯିଏ ଶେଷ ସମୟରେ ରାଜାଙ୍କୁ ବଧ କରିବ।

56 ଏହା ମୋର ମହାରାଜାଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନ, ଏହାର ଅର୍ଥ, ଏବଂ ଏହି ସ୍ୱପ୍ନ ସତ୍ୟ, ଏବଂ ଆପଣଙ୍କ ଦାସ ଆପଣଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଅର୍ଥ ଦେଇଅଛି ତାହା ଯଥାର୍ଥ।

+\v 57 ଏହେତୁ ଏବେ ହେ ମୋହର ମହାରାଜ, ଆପଣ ନିଶ୍ଚୟ ଜାଣନ୍ତି ଯେ, ଅବ୍ରାମର ଜନ୍ମ ସମୟରେ ଆପଣଙ୍କ ଜ୍ଞାନୀମାନେ ଏହା ଦେଖି ବାବନ ବର୍ଷ ହୋଇଗଲାଣି; ଆଉ ଯଦି ମୋହର ମହାରାଜ ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ ପୃଥିବୀରେ ବଞ୍ଚିବାକୁ ଦିଅନ୍ତି, ତେବେ ତାହା ମୋହର ପ୍ରଭୁ ମହାରାଜଙ୍କ ଅମଙ୍ଗଳର କାରଣ ହେବ; କାରଣ ଅବ୍ରାମ ବଞ୍ଚିଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ତୁମେ କିମ୍ବା ତୁମର ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥିର ହେବ ନାହିଁ; କାରଣ ଏହା ପୂର୍ବେ ତାଙ୍କ ଜନ୍ମ ସମୟରେ ଜଣାଯାଇଥିଲା; ତେବେ ଶେଷ କାଳରେ ଯେପରି ତାହାର ଅମଙ୍ଗଳ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ନିବୃତ୍ତ ହେବ, ଏଥିପାଇଁ ମୋହର ମହାରାଜ କାହିଁକି ତାଙ୍କୁ ବଧ କରିବେ ନାହିଁ ?

58 ଏବଂ ନିମରୋଦ ଅନୁକିର କଥା ଶୁଣିଲେ, ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କର କିଛି ଦାସଙ୍କୁ ଗୁପ୍ତରେ ପଠାଇଲେ ଏବଂ ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ ଧରି ରାଜାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ମୃତ୍ୟୁ ଭୋଗ କରିବାକୁ ପଠାଇଲେ।

59 ଏବଂ ରାଜା ଅବ୍ରାମଙ୍କ ଦାସ ଇଲିୟେଜର, ଯାହାଙ୍କୁ ରାଜା ତାଙ୍କୁ ଦେଇଥିଲେ, ସେ ସେହି ସମୟରେ ରାଜାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିଲେ, ଏବଂ ସେ ଅନୁକି ରାଜାଙ୍କୁ କ'ଣ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଅବ୍ରାମଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର କାରଣ ବୋଲି ରାଜା କ'ଣ କହିଥିଲେ ତାହା ଶୁଣିଲେ।

60 ଏବଂ ଇଲିୟେଜର ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ କହିଲେ, ଶୀଘ୍ର ଉଠ ଏବଂ ନିଜ ପ୍ରାଣ ରକ୍ଷା କର, ଯେପରି ରାଜାଙ୍କ ହାତରେ ତୁମେ ମରିବ ନାହିଁ, କାରଣ ସେ ତୁମ ବିଷୟରେ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଏପରି ଦେଖିଥିଲେ, ଏବଂ ଅନୁକି ଏହାର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଅନୁକି ମଧ୍ୟ ତୁମ ବିଷୟରେ ରାଜାଙ୍କୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ।

61 ସେତେବେଳେ ଅବ୍ରାମ ଇଲୀୟେଜରଙ୍କ କଥା ଶୁଣିଲେ, ଏବଂ ଅବ୍ରାମ ଶୀଘ୍ର ନୋହଙ୍କ ଓ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଶେମର ଗୃହକୁ ନିରାପଦରେ ଦୌଡ଼ିଲେ, ଆଉ ସେଠାରେ ନିଜକୁ ଲୁଚାଇ ଏକ ନିରାପଦ ସ୍ଥାନ ପାଇଲେ; ଆଉ ରାଜାଙ୍କ ଦାସମାନେ ତାଙ୍କୁ ଖୋଜିବା ପାଇଁ ଅବ୍ରାମଙ୍କ ଗୃହକୁ ଆସିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ପାଇଲେ ନାହିଁ, ଏବଂ ସେମାନେ ସାରା ଦେଶରେ ଖୋଜାଖୋଜି କଲେ, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ ପାଇଲେ ନାହିଁ, ଏବଂ ସେମାନେ ସବୁ ଦିଗକୁ ଖୋଜିଲେ, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ଦେଖା ମିଳିଲା ନାହିଁ।

62 କିନ୍ତୁ ରାଜାଙ୍କର ଦାସମାନେ ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ ପାଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ। ସେମାନେ ରାଜାଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରି ଗଲେ। ମାତ୍ର ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ ନ ପାଇ ରାଜାଙ୍କ ପ୍ରତି କ୍ରୋଧ ଶାନ୍ତ ହୋଇଗଲା। ଏବଂ ସେ ଅବ୍ରାମଙ୍କ ବିଷୟରେ ଏହି କଥା ତାଙ୍କ ମନରୁ ଦୂରେଇ ଦେଲେ।

63 ଅବ୍ରାମ ଏକ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନୋହଙ୍କ ଗୃହରେ ଲୁଚି ରହିଲେ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାଜା ଏହି କଥା ଭୁଲି ନ ଥିଲେ, ତଥାପି ଅବ୍ରାମ ରାଜାଙ୍କୁ ଭୟ କରୁଥିଲେ; ଏବଂ ତେରହ ନୋହଙ୍କ ଗୃହରେ ଗୋପନରେ ଆପଣା ପୁତ୍ର ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ ଦେଖା କରିବାକୁ ଆସିଲେ; ଏବଂ ତେରହ ରାଜାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ବହୁତ ମହାନ ଥିଲେ।

64 କିନ୍ତୁ ଅବ୍ରାମ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ ଜାଣ ନାହିଁ ଯେ ରାଜା ତାଙ୍କର ଦୁଷ୍ଟ ପରାମର୍ଶଦାତାମାନଙ୍କ ପରାମର୍ଶରେ ମୋତେ ମାରିବାକୁ ଏବଂ ପୃଥିବୀରୁ ମୋର ନାମ ଲୋପ କରିବାକୁ ଯୋଜନା କରୁଛନ୍ତି?"

65 ବର୍ତ୍ତମାନ ଏଠାରେ ତୁମ୍ଭର କିଏ ଅଛି? ଏ ଦେଶରେ ତୁମ୍ଭର କ'ଣ ଅଛି? ଉଠ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଏକତ୍ର କିଣାନ ଦେଶକୁ ଯିବା, ଯେପରି ଆମ୍ଭେମାନେ ତାଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା। ନଚେତ୍ ଶେଷ ଦିନରେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ବିନଷ୍ଟ ହେବ।"

66 ତୁମେ କ'ଣ ଜାଣ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଶୁଣି ନାହଁ ଯେ ନିମରୋଦ ତୁମକୁ ପ୍ରେମ ଦ୍ୱାରା ଏହି ସମସ୍ତ ସମ୍ମାନ ଦେଉଛି, ବରଂ କେବଳ ତାଙ୍କ ଲାଭ ପାଇଁ ସେ ତୁମକୁ ଏହି ସମସ୍ତ ମଙ୍ଗଳ ପ୍ରଦାନ କରୁଛନ୍ତି?

67 ଏବଂ ଯଦି ସେ ତୁମର ଏହାଠାରୁ ଅଧିକ ମଙ୍ଗଳ କରନ୍ତି, ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଏଗୁଡ଼ିକ ଜଗତର ଅସାର, କାରଣ କ୍ରୋଧ ଏବଂ କ୍ରୋଧର ଦିନରେ ଧନ ଏବଂ ସମ୍ପତ୍ତି କିଛି ଲାଭ କରିପାରିବ ନାହିଁ।

+\v 68 ଏହେତୁ ଏବେ ମୋହର ରବ ଶୁଣ; ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଉଠି ନିମ୍ରୋଦର ଅମଙ୍ଗଳରୁ ରକ୍ଷା ପାଇ କିଣାନ ଦେଶକୁ ଯାଉ; ଆଉ ପୃଥିବୀରେ ତୁମ୍ଭକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିବା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ସେବା କର, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭର ମଙ୍ଗଳ ହେବ; ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ସବୁ ଅସାର ବିଷୟର ପଛେ ପଛେ ଯାଉଅଛ, ତାହାସବୁ ତ୍ୟାଗ କର ।

+\v 69 ଅନନ୍ତର ଅବ୍ରାମ କଥା ସାରିବା ପରେ, ନୋହ ଓ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଶେମ ତେରହକୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ଅବ୍ରାମ ତୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ କଥା କହିଛନ୍ତି, ତାହା ସତ୍ୟ ।"

70 ତେରହ ଆପଣା ପୁତ୍ର ଅବ୍ରାମଙ୍କ କଥାରେ ମନୋଯୋଗ କଲେ; ତେରହ ଅବ୍ରାମଙ୍କ କଥାନୁସାରେ ସମସ୍ତ କର୍ମ କଲେ; କାରଣ ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଡୁ ହୋଇଥିଲା, ଯେପରି ରାଜା ଅବ୍ରାମର ମୃତ୍ୟୁର କାରଣ ନ ହୁଅନ୍ତି।

ଅଧ୍ୟାୟ ୧୩

1 ତେରହ ଆପଣା ପୁତ୍ର ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ, ହାରଣର ପୁତ୍ର ଲୋଟଙ୍କୁ, ଆପଣା ପୁତ୍ର ଅବ୍ରାମଙ୍କ ଭାର୍ଯ୍ୟା ସାରୀଙ୍କୁ ଏବଂ ଆପଣା ପରିବାରର ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀଙ୍କୁ ଘେନି ଉର-କସ୍ଦିମଠାରୁ କିଣାନ ଦେଶକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଯାତ୍ରା କଲେ। ସେମାନେ ହାରଣ ଦେଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚି ସେଠାରେ ରହିଲେ, କାରଣ ତାହା ଚରାଭୂମି ନିମନ୍ତେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ତମ ଭୂମି ଥିଲା ଓ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ଥିଲା।

2 ସେତେବେଳେ ହାରଣ ଦେଶର ଲୋକମାନେ ଦେଖିଲେ ଯେ, ଅବ୍ରାମ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଓ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଉତ୍ତମ ଓ ଧାର୍ମିକ, ଆଉ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କ ସହବର୍ତ୍ତୀ ଅଛନ୍ତି; ପୁଣି, ହାରଣ ଦେଶର କେତେକ ଲୋକ ଆସି ଅବ୍ରାମଙ୍କ ସହିତ ସଙ୍ଗରେ ବସିଲେ; ପୁଣି, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଶିକ୍ଷା ଓ ତାଙ୍କର ପଥ ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ; ଆଉ, ଏହି ଲୋକମାନେ ଅବ୍ରାମଙ୍କ ଗୃହରେ ତାଙ୍କ ସହିତ ରହି ତାଙ୍କ ସହିତ ଲାଗି ରହିଲେ।

3 ଅବ୍ରାମ ସେହି ଦେଶରେ ତିନି ବର୍ଷ ରହିଲେ। ତିନି ବର୍ଷ ପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଇ କହିଲେ, "ମୁଁ ସେହି ସଦାପ୍ରଭୁ ଯିଏ ତୁମ୍ଭକୁ ଉର-କାସଦୀମରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲେ ଓ ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ ଶତ୍ରୁଙ୍କଠାରୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଉଦ୍ଧାର କଲେ।"

+\v 4 ଏବେ ଯେବେ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭ ରବରେ ମନୋଯୋଗ କରିବ ଓ ଆମ୍ଭର ଆଜ୍ଞା, ବିଧି ଓ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ କରିବ, ତେବେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ତୁମ୍ଭ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ପରାଜିତ କରିବା, ଓ ଆକାଶର ତାରାଗଣ ତୁଲ୍ୟ ତୁମ୍ଭର ବଂଶ ବୃଦ୍ଧି କରିବା, ଆଉ ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତକୃତ ସମସ୍ତ କର୍ମରେ ଆପଣା ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରେରଣ କରିବା, ଆଉ ତୁମ୍ଭର କୌଣସି ଅଭାବ ହେବ ନାହିଁ ।

5 ଏବେ ଉଠ, ତୁମର ସ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ନେଇ କିଣାନ ଦେଶକୁ ଯାଅ ଏବଂ ସେଠାରେ ବାସ କର। ମୁଁ ସେଠାରେ ତୁମର ପରମେଶ୍ୱର ହେବି ଏବଂ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବି। "ତେଣୁ ଅବ୍ରାମ ଉଠିପଡ଼ି ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ନେଇ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟାନୁସାରେ କିଣାନ ଦେଶକୁ ଗଲେ; ହାରଣରୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରିବା ସମୟରେ ଅବ୍ରାମଙ୍କର ବୟସ ପଚାଶ ବର୍ଷ ହୋଇଥିଲା।"

6 ଅବ୍ରାମ କିଣାନ ଦେଶକୁ ଯାଇ ନଗରର ମଧ୍ୟଭାଗରେ ବାସ କଲେ। ସେହି ସ୍ଥାନରେ ସେ କିଣାନୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କର ତମ୍ବୁ ସ୍ଥାପନ କଲେ।

+\v 7 ଅନନ୍ତର ଅବ୍ରାମ କିଣାନ ଦେଶରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ସମୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଇ କହିଲେ, "ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଓ ତୁମ୍ଭ ଭବିଷ୍ୟତ ବଂଶକୁ ଚିରକାଳ ପାଇଁ ଏହି ଦେଶ ଦେଇଅଛୁ; ଆଉ ଆମ୍ଭେ ଆକାଶର ତାରାଗଣ ତୁଲ୍ୟ ତୁମ୍ଭର ବଂଶ ବୃଦ୍ଧି କରିବା ଓ ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେଖୁଅଛ, ସେସବୁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ବଂଶକୁ ଅଧିକାରାର୍ଥେ ଦେବା ।"

8 ଏବଂ ଅବ୍ରାମ ସହେିଠା ରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କଲେ। ଏବଂ ଅବ୍ରାମ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଉପାସନା କଲେ।

9 ଏହି ସମୟରେ, କିଣାନ ଦେଶରେ ଅବ୍ରାମଙ୍କ ବାସର ତିନି ବର୍ଷ ଶେଷରେ, ସେହି ବର୍ଷ ନୋହ ମଲେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଅବ୍ରାମଙ୍କ ଆୟୁର ଅଠାବନ ବର୍ଷ ଥିଲା; ନୋହଙ୍କର ବୟସ ସର୍ବସୁଦ୍ଧା ନଅଶହ ପଚାଶ ବର୍ଷ ଥିଲା; ତହୁଁ ସେ ମଲେ।

+\v 10 ଅନନ୍ତର ଅବ୍ରାମ, ତାଙ୍କର ଭାର୍ଯ୍ୟା ଓ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ଓ ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗୀ ଲୋକମାନେ, ପୁଣି, ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କ ସହିତ ସଙ୍ଗୀ ହୋଇଥିଲେ, ସେମାନେ କିଣାନ ଦେଶରେ ବାସ କଲେ; ମାତ୍ର ଅବ୍ରାମଙ୍କର ଭ୍ରାତା ନାହୋର, ତାଙ୍କର ପିତା ତେରହ, ହାରଣର ପୁତ୍ର ଲୋଟ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀ ହାରଣରେ ବାସ କଲେ ।

11 ଅବ୍ରାମଙ୍କ କିଣାନ ଦେଶରେ ବାସ କରିବାର ପଞ୍ଚମ ବର୍ଷରେ ସଦୋମ ଓ ହମୋରାର ଲୋକମାନେ ଓ ସମତଳଭୂମିର ସମସ୍ତ ନଗର ଏଲମର ରାଜା କଦର୍ଲାୟୋମରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଦ୍ରୋହ କଲେ; କାରଣ ସମତଳଭୂମିର ସମସ୍ତ ରାଜା ବାର ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଦର୍ଲାୟୋମରଙ୍କର

ସେବା କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ବାର୍ଷିକ କର ଦେଇଥିଲେ, ମାତ୍ର ତ୍ରୟୋଦଶ ବର୍ଷରେ ସେହି ସମୟରେ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଦ୍ରୋହ କଲେ।

12 ଅବ୍ରାମ କିଣାନ ଦେଶରେ ବାସ କରିବାର ଦଶମ ବର୍ଷରେ ଶିନିୟରର ରାଜା ନିମ୍ରୋଦ ଓ ଏଲମର ରାଜା କଦର୍ଲାୟୋମର ମଧ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧ ହେଲା। ନିମ୍ରୋଦ କଦର୍ଲାୟୋମର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଓ ତାକୁ ପରାସ୍ତ କରିବାକୁ ଆସିଲେ।

13 କାରଣ ସେହି ସମୟରେ କଦର୍ଲାୟୋମର ନିମ୍ରୋଦର ସୈନ୍ୟବାହିନୀର ଜଣେ ଅଧିପତି ଥିଲେ; ପୁଣି, ଯେତେବେଳେ ଦୁର୍ଗର ସମସ୍ତ ଲୋକ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ହୋଇଗଲେ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଲେ, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ପୃଥିବୀରେ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ହୋଇଗଲେ, ସେତେବେଳେ କଦର୍ଲାୟୋମର ଏଲମ୍ ଦେଶକୁ ଯାଇ ତହିଁ ଉପରେ ରାଜତ୍ୱ କରି ଆପଣା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଦ୍ରୋହୀ ହେଲେ।

14 ସେହି ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ନିମ୍ରୋଦ ଦେଖିଲେ ଯେ ପ୍ରାନ୍ତରର ନଗରଗୁଡ଼ିକ ବିଦ୍ରୋହ କରିଅଛି, ସେ ଗର୍ବ ଓ କ୍ରୋଧରେ କଦର୍ଲାୟୋମରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଆସିଲେ; ପୁଣି, ନିମ୍ରୋଦ ଆପଣାର ସମସ୍ତ ଅଧିପତି ଓ ପ୍ରଜାଙ୍କୁ, ପ୍ରାୟ ସାତ ଲକ୍ଷ ଲୋକଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରି କଦର୍ଲାୟୋମର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗଲେ; ତହିଁରେ କଦର୍ଲାୟୋମର ପାଞ୍ଚ ହଜାର ଲୋକ ସହିତ ତାଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ବାହାରକୁ ଗଲେ, ଆଉ ସେମାନେ ଏଲମ୍ ଓ ଶିନୀୟରର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ବାବିଲ ଉପତ୍ୟକାରେ ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲେ।

15 ସମସ୍ତ ରାଜାମାେନ େସଠାେର ଯୁଦ୍ଧ କେଲ। ତହୁଁ ନିମ୍ରୋଦ ଓ ତାଙ୍କର େଲାକମାେନ କଦର୍ଲାୟୋମରଙ୍କ େଲାକମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରୁ ପରାସ୍ତ େହେଲ। ନିମ୍ରୋଦର ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରେତ୍ୟକକ 600,000 େଲାକ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କେଲ। ରାଜାଙ୍କର ପୁତ୍ର ମର୍ଦୋନ୍ େସମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟେର ହତ େହଲା।

16 ମାତ୍ର ନିମ୍ରୋଦ ପଳାଇ ଯାଇ ଲଜ୍ଜିତ ଓ ଅପମାନିତ ହୋଇ ଆପଣା ଦେଶକୁ ଫେରିଗଲା; ଆଉ ସେ ବହୁ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଦର୍ଲାୟୋମରର ଅଧୀନରେ ରହିଲା; ପୁଣି, କଦର୍ଲାୟୋମର ଆପଣା ଦେଶକୁ ଫେରି ଆସି ଆପଣା ସୈନ୍ୟବାହିନୀର ଅଧିପତିମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ ରାଜାମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ଇଲାସରର ରାଜା ଅରୀୟୋକ୍ ଓ ଗୋୟିମର ତିଦୀୟଲ ରାଜା ନିକଟକୁ ପଠାଇ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଏକ ନିୟମ କଲା; ଆଉ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କଲେ।

17 ଅବ୍ରାମ କିଣାନ ଦେଶରେ ବାସ କରିବାର ପନ୍ଦର ବର୍ଷରେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଅବ୍ରାମର ଜୀବନର ସତୁରି ବର୍ଷ ଥିଲା। ସେହି ବର୍ଷ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଇ କହିଲେ, "ମୁଁ ସେହି ସଦାପ୍ରଭୁ ଯିଏ ତୁମ୍ଭକୁ ଏହି ଦେଶ ଅଧିକାରାର୍ଥେ ଦେବା ପାଇଁ ଉର-କାସ୍ଦୀମରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲି।"

18 ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେ ମୋ' ସମ୍ମୁଖରେ ଜୀବନଯାପନ କର, ସିଦ୍ଧ ହୁଅ ଏବଂ ମୋର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କର। କାରଣ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଓ ତୁମ୍ଭ ବଂଶକୁ ମିଶର ନଦୀଠାରୁ ମହାନ ନଦୀ ଫରାତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ଦେଶ ଅଧିକାରାର୍ଥେ ଦେବି।"

+\v 19 ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ଶାନ୍ତିରେ ଓ ମଙ୍ଗଳମୟ ହୋଇ ଆପଣା ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବ, ଆଉ ଚତୁର୍ଥ ପୁରୁଷ ଏହି ଦେଶରେ ପୁନର୍ବାର ଆସି ତାହା ଅନନ୍ତକାଳ ଅଧିକାର କରିବେ; ଆଉ ଅବ୍ରାମ ଏକ ଯଜ୍ଞବେଦି ନିର୍ମାଣ କଲେ, ପୁଣି, ଯେଉଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ଦର୍ଶନ ଦେଇଥିଲେ, ତାହାଙ୍କ ନାମରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ଓ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେହି ଯଜ୍ଞବେଦିରେ ବଳିଦାନ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ ।

20 ସେହି ସମୟରେ ଅବ୍ରାମ ଆପଣା ପିତାମାତା ଏବଂ ପିତୃପରିବାରକୁ ଭେଟିବା ପାଇଁ ହାରଣକୁ ଫେରିଗଲେ; ପୁଣି, ଅବ୍ରାମ ଓ ତାଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ହାରଣକୁ ଫେରିଗଲେ; ଏବଂ ଅବ୍ରାମ ହାରଣରେ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ବାସ କଲେ।

21 ହାରଣର ଅନେକ ଲୋକ, ପ୍ରାୟ ବାସ୍ତରି ଜଣ ପୁରୁଷ, ଅବ୍ରାମଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଗଲେ ଏବଂ ଅବ୍ରାମ ସେମାନଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଶିକ୍ଷା ଓ ତାଙ୍କର ପଥ ଶିଖାଇଲେ, ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଜାଣିବା ପାଇଁ ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ।

22 ସେହି ସମୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ହାରଣରେ ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଲେ। ସେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଦେଖ, ମୁଁ ଏହି କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ତୁମ୍ଭକୁ କହିଥିଲି,

23 ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଦେଶ, ତୁମର ଜନ୍ମସ୍ଥାନ ଓ ତୁମର ପିତୃଗୃହ ପରିତ୍ୟାଗ କର। "ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଓ ତୁମ୍ଭ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦବୋକୁ ଦେଖାଇଅଛୁ, ସେହି ଦେଶକୁ ଯାଅ। କାରଣ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବି ଓ ତୁମ୍ଭକୁ ଏକ ମହାନ ଗୋଷ୍ଠୀ କରିବି ଓ ତୁମ୍ଭର ନାମ ମହତ କରିବି। ଆଉ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ପୃଥିବୀର ପରିବାର ଆଶୀର୍ବାଦ ପାଇବେ।"

+\v 24 ଏନିମନ୍ତେ ଏବେ ଉଠି, ତୁମ୍ଭେ, ତୁମ୍ଭ ଭାର୍ଯ୍ୟା ଓ ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ ଜୀବିକା, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭ ଗୃହଜାତ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଓ ହାରଣରେ ତୁମ୍ଭର ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀ, ଏ ସ୍ଥାନରୁ ବାହାର ହୋଇ ଏଠାରୁ ଆପଣା ସଙ୍ଗେ ସେମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରି କିଣାନ ଦେଶକୁ ଫେରିଯିବା ପାଇଁ ଉଠିଯାଅ ।"

25 ଅନନ୍ତର ଅବ୍ରାମ ଉଠି ଆପଣା ଭାର୍ଯ୍ୟା ସାରୀଙ୍କୁ ଓ ଆପଣାର ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ, ଆପଣା ଗୃହଜାତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଓ ହାରଣରେ ଆପଣା ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ପନ୍ନ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କୁ ଘେନି କିଣାନ ଦେଶ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯାତ୍ରା କଲେ ।

26 ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟାନୁସା ରେ ଅବ୍ରାମ କିଣାନ ଦେଶକୁ ଗଲେ। ହାରଣର ପୁତ୍ର ଲୋଟ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ସହିତ ଗଲେ। ଅବ୍ରାମ ପଞ୍ଚସ୍ତରି ବର୍ଷ

ବୟସ ରେ ହାରଣରୁ କିଣାନ ଦେଶକୁ ବାହୁଡି ଯିବା ନିମନ୍ତେ ବାହାରିଥିଲେ।

27 ସଦାପ୍ରଭୁ ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ ଯେଉଁପରି କହିଥିଲେ, ସେହିପରି ସେ କିଣାନ ଦେଶରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ। ସେଠାରେ ସେ ତାଙ୍କର ତମ୍ବୁ ସ୍ଥାପନ କରି ମମ୍ରିର ଆଲୋନ ବୃକ୍ଷ ମୂଳେ ବାସ କଲେ। ତାଙ୍କର ଭାଇର ପୁତ୍ର ଲୋଟ ଓ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ତାଙ୍କ ସହିତ ଥିଲା।

28 ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁ ପୁନର୍ବାର ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଇ କହିଲେ, "ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ବଂଶଧରଙ୍କୁ ଏହି ଦେଶ ଦେବି," ପୁଣି, ସେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଇଥିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏକ ଯଜ୍ଞବେଦି ନିର୍ମାଣ କଲେ; ତାହା ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମମ୍ରିର ଅଲୋନ ବୃକ୍ଷରେ ଅଛି ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୧୪

\s 5 \c 10 \s ଶିନିୟର ଦେଶରେ ଜଣେ ଜ୍ଞାନୀ ଲୋକ ଥିଲା, ଯାହାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନରେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଓ ସୁନ୍ଦର ଦେଖାଯାଉଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସେ ଦରିଦ୍ର ଓ ଦରିଦ୍ର ଥିଲା; ତାହାର ନାମ ରୀକାୟୋନ ଥିଲା ଏବଂ ସେ ନିଜକୁ ପୋଷିବାକୁ କଷ୍ଟକର ଥିଲା।

2 ଏବଂ ସେ ରାଜାଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ମିଶରକୁ, ମିଶରର ରାଜା ଅନୋମଙ୍କ ପୁତ୍ର ଓସୱାରିସଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲେ; କାରଣ ହୁଏତ ସେ ତାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇପାରନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ଉଠାଇ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରତିପାଳନ କରିପାରିବେ; ଏବଂ ରିକାୟୋନ ସେହିପରି କଲେ।

3 ଯେତେବେଳେ ରିକାୟୋନ ମିଶରରେ ପହଞ୍ଚିଲେ, ସେ ମିଶରବାସୀମାନଙ୍କୁ ରାଜାଙ୍କ ବିଷୟରେ ପଚାରିଲେ, ଏବଂ ମିଶରବାସୀମାନେ ତାଙ୍କୁ ମିଶରର ରାଜାଙ୍କ ପ୍ରଥା କହିଲେ, କାରଣ ସେତେବେଳେ ମିଶରର ରାଜାଙ୍କର ପ୍ରଥା ଥିଲା ଯେ ସେ ତାଙ୍କ ରାଜପ୍ରାସାଦରୁ ଯାଇ ବର୍ଷକୁ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଦିନ ବାହାରେ ଦେଖାଯାଉଥିଲେ, ଏବଂ ତା'ପରେ ରାଜା ସେଠାରେ ରହିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ପ୍ରାସାଦକୁ ଫେରି ଯାଉଥିଲେ।

4 ରାଜା େଯେତେବେଳ ଗଲା, େସେତେବେଳ େସ େଦଶର ବିଗ୍ଚର କେଲ। ସମସ୍ତ େଲାକଙ୍କ ନିକେଟର େକୗଣସି ବିଗ୍ଚର ଥିଲା। ରାଜାଙ୍କ ଆେବଦନ ପାଇବା ପାଇଁ େସଦିନ େସଠାକୁ ଆସିେଲ।

5 ଯେତେବେଳେ ରିକାୟୋନ ମିଶରର ପ୍ରଥା ବିଷୟରେ ଶୁଣିଲେ ଏବଂ ରାଜାଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଆସିପାରିବେ ନାହିଁ, ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖିତ ହେଲେ ଏବଂ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖିତ ହେଲେ।

6 ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ରିକାୟୋନ ବାହାରକୁ ଯାଇ ଏକ ଭଗ୍ନଗୃହ ପାଇଲା, ଯାହା ପୂର୍ବରୁ ମିଶରରେ ଏକ ରୋଷେଇ ଘର ଥିଲା। ସେ ସାରା ରାତି ସେଠାରେ ମନର ବିରକ୍ତି ଏବଂ କ୍ଷୁଧାରେ କାଟୁଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ରହିଲା, ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଖିରୁ ନିଦ ହଜିଗଲା।

7 ରାଜାଙ୍କ ଦେଖା ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ନଗରରେ କ'ଣ କରିବା ଉଚିତ୍ ଏବଂ ସେଠାରେ ସେ କିପରି ନିଜକୁ ପ୍ରତିପାଳନ କରିବେ, ସେ ବିଷୟରେ ରିକାୟୋନ ମନେ ମନେ ଚିନ୍ତା କଲେ।

8 ସେ ସକାଳେ ଉଠି ବୁଲିବାକୁ ଗଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ରାସ୍ତାରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭେଟିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ପନିପରିବା ଓ ନାନା ପ୍ରକାରର ବିହନ ବିକ୍ରୟ କରୁଥିଲେ, ଯାହା ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯୋଗାଇଥିଲେ।

9 ଏବଂ ସହରରେ ଭରଣପୋଷଣ ପାଇବା ପାଇଁ ରିକାୟୋନ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରଥା ସହିତ ଅପରିଚିତ ଥିଲେ, ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ଅନ୍ଧ ପରି ଥିଲେ।

10 ଏବଂ ସେ ଯାଇ ନିଜ ପ୍ରତିପୋଷଣ ପାଇଁ ପନିପରିବା ବିକ୍ରୟ କରିବା ପାଇଁ ପାଇଲା, ଏବଂ ଲୋକେ ତାଙ୍କ ଚାରିପାଖରେ ଏକାଠି ହୋଇ ତାଙ୍କୁ ପରିହାସ କଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ପନିପରିବା ତାଙ୍କଠାରୁ ନେଇଗଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ କିଛି ଛାଡିଲେ ନାହିଁ।

11 ଆଉ ସେ ପ୍ରାଣରେ ବିରକ୍ତ ହୋଇ ସେଠାରୁ ଉଠି ଦୀର୍ଘ ନିଶ୍ୱାସ ମାରି ଯେଉଁ ରୋଷେଇ ଘର ଭିତରେ ପୂର୍ବ ରାତି ଥିଲା, ତାହାକୁ ଗଲା, ପୁଣି ଦ୍ୱିତୀୟ ରାତ୍ରି ସେହିଠାରେ ଶୟନ କଲା।

12 ଏବଂ ସେହି ରାତିରେ ସେ ପୁଣି ଥରେ ନିଜକୁ କ୍ଷୁଧାରୁ କିପରି ରକ୍ଷା କରିବେ ତାହା ମନରେ ବିଚାର କଲେ, ଏବଂ କିପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ତାହା ଯୋଜନା କଲେ।

13 ସେ ପ୍ରଭାତରେ ଉଠି ଚତୁରତାର ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ। ସେ ଯାଇ ତିରିଶ ଜଣ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଲୋକଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଯୁଦ୍ଧାସ୍ତ୍ର ହାତରେ ଧରି ମିଶରୀୟ କବରର ଛାତକୁ ନେଇଗଲେ ଏବଂ ସେଠାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ରଖିଲେ।

14 ଆଉ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଲେ, "ରାଜା ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ସବଳ କର ଓ ବିକ୍ରମଶାଳୀ ହୁଅ, ଆଉ ଦୁଇ ଶହ ରୁପା ନ ଦିଆଯିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାହାକୁ ଏଠାରେ କବର ଦିଆ ନ ଯାଉ, ତହିଁରେ ତାହାକୁ କବର ଦିଆ ନ ଯାଏ;" ତେଣୁ ସେହି ଲୋକମାନେ ସେହି ବର୍ଷ ସାରା ମିସର ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ରିକାୟୋନର ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ କର୍ମ କଲେ।

15 ଆଠ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ରିକାୟୋନ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଲୋକମାନେ ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣର ରୂପା ଓ ସୁନା ସଂଗ୍ରହ କଲେ, ଏବଂ ରିକାୟୋନ ଅନେକ ଘୋଡା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପଶୁ ନେଲେ, ଏବଂ ସେ ଅଧିକ ଲୋକଙ୍କୁ ଭଡା

ଦେଲେ, ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଘୋଡା ଦେଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ସହିତ ରହିଲେ।

16 ବର୍ଷର ଶେଷ ବେଳକୁ, ରାଜା ଯେତେବେଳେ ନଗରକୁ ବାହାରକୁ ଗଲେ, ସେତେବେଳେ ମିଶରର ସମସ୍ତ ଲୋକ ରିକାୟୋନ ଓ ତାଙ୍କ ଲୋକଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟରେ ତାଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବାକୁ ଏକତ୍ରିତ ହେଲେ।

17 ତହୁଁ ରାଜା ନିରୂପିତ ଦିନରେ ବାହାରକୁ ଗଲେ; ଆଉ ସମସ୍ତ ମିସ୍ରୀୟ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି କ୍ରନ୍ଦନ କରି କହିଲେ,

18 ମହାରାଜ ଚିରଜୀବୀ ହୁଅନ୍ତୁ। ଏତେ ରୂପା ଓ ସୁନା ନ ଦିଆଯିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣ ନଗରରେ ଆପଣଙ୍କ ଦାସମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏ କ'ଣ କରୁଛନ୍ତି? ପୂର୍ବ ରାଜାମାନଙ୍କ ସମୟରୁ, ଆଦମଙ୍କ ସମୟରୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀରେ କେବେ ଏପରି କରାଯାଇ ଥିଲା କି, ଯେ ମୃତମାନଙ୍କୁ କେବଳ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମୂଲ୍ୟରେ କବର ଦିଆ ନ ଯାଏ?

19 ଆମ୍ଭେ ଜାଣୁ ଯେ ଜୀବିତ ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ବାର୍ଷିକ କର ନେବା ରାଜାମାନଙ୍କର ପ୍ରଥା, କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ କେବଳ ଏହା କରୁ ନାହଁ, ବରଂ ମୃତ ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିଦିନ କର ଆଦାୟ କରୁଛ।

20 ଏବେ ହେ ମହାରାଜ, ଆମେ ଆଉ ସହ୍ୟ କରିପାରୁ ନାହୁଁ, କାରଣ ଏହି କାରଣରୁ ସମସ୍ତ ନଗର ଧ୍ୱଂସ ପାଇଅଛି, ଆଉ ଆପଣ କ'ଣ ତାହା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ?

21 ରାଜା ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ କଥା ଶୁଣି ଅତ୍ୟନ୍ତ କୋରାଧ କେଲ ଓ ଏହି ବିଷଯରେ ତାଙ୍କ ଅନ୍ତର ରେ କୋରାଧ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ହେଲା, କାରଣ ସେ ଏହା ଜାଣି ନ ଥିଲେ।

22 ତହୁଁ ରାଜା କହିଲେ, "ମୋ ଆଜ୍ଞା ବିନା ମୋ ଦେଶରେ ଏହି ଦୁଷ୍ଟ କର୍ମ କରିବାକୁ ଯେ ସାହସ କରେ, ସେ କିଏ ଓ କେଉଁଠାରେ? ତୁମେ ମୋତେ ନିଶ୍ଚୟ କହିବ।"

23 ତା'ପରେ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ରିକାୟୋନ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଜଣାଇଲେ, ରାଜାଙ୍କ କ୍ରୋଧ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ହେଲା, ଏବଂ ସେ ରିକାୟୋନ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆଣିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ।

24 ରିକାୟୋନ ପ୍ରାୟ ଏକ ହଜାର ପିଲା, ପୁଅ ଏବଂ ଝିଅଙ୍କୁ ନେଇ ସେମାନଙ୍କୁ ରେଶମ ଏବଂ କାରୁକାର୍ଯ୍ୟ ପିନ୍ଧାଇଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଶ୍ୱ ଉପରେ ବସାଇ ତାଙ୍କ ଲୋକଙ୍କ ମାଧମରେ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇଲେ, ଏବଂ ସେ ରାଜାଙ୍କ ପାଇଁ ଉପହାର ସ୍ୱରୂପ ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣର ରୂପା, ସୁନା, ମୂଲ୍ୟବାନ ପଥର ଏବଂ ଏକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଏବଂ ସୁନ୍ଦର ଅଶ୍ୱ ମଧ ନେଲେ, ଯାହା ସହିତ ସେ ରାଜାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆସି ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଭୂମିଷ୍ଠ ପ୍ରଣାମ କଲେ; ରାଜା, ତାଙ୍କର ଦାସମାନେ ଏବଂ ସମସ୍ତ ମିଶରବାସୀ ରିକାୟୋନର କାର୍ଯ୍ୟରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ତାଙ୍କର ଧନସମ୍ପତ୍ତି ଏବଂ ରାଜାଙ୍କ ପାଇଁ ସେ ଆଣିଥିବା ଉପହାର ଦେଖିଲେ।

25 ଏଥିରେ ରାଜା ଅତ୍ୟନ୍ତ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଲେ ଏବଂ ସେ ଏଥିରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ରିକାୟୋନ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଲେ, ରାଜା ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟରେ ପଚାରିଲେ, ଏବଂ ରିକାୟୋନ ରାଜା, ତାଙ୍କର ଦାସମାନେ ଏବଂ ମିଶରର ସମସ୍ତ ନିବାସୀଙ୍କୁ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଭାବରେ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ କଥା କହିଲେ।

26 ରାଜା ରିକାୟୋନଙ୍କ କଥା ଓ ତାଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ଶୁଣିବା ମାତ୍ରେ ରିକାୟୋନ ତାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ଓ ଉତ୍ତମ ବାକ୍ୟ ହେତୁ ରାଜାଙ୍କ ସମସ୍ତ ଦାସ ଓ ମିସର ନିବାସୀଙ୍କଠାରୁ ସେ ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ଦୟା ପାଇଲେ, ଏବଂ ସେହି ସମୟଠାରୁ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରେମ କଲେ।

+\v 27 ସେତେବେଳେ ରାଜା ରୀକାୟୋନକୁ ଉତ୍ତର କରି କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭର ନାମ ଆଉ ରୀକାୟୋନ ହେବ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭର ନାମ ଫାରୋ ହେବ, ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ମୃତମାନଙ୍କଠାରୁ କର ଆଦାୟ କରୁଅଛ," ଏଣୁ ସେ ତାହାର ନାମ ଫାରୋ ଦେଲା ।

28 ରାଜା ଏବଂ ତାଙ୍କର ପ୍ରଜାମାନେ ରିକାୟୋନଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ପାଇଁ ଭଲ ପାଉଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ରାଜାଙ୍କ ଅଧୀନରେ ପ୍ରଧାନ କରିବା ପାଇଁ ମିଶରର ସମସ୍ତ ବାସିନ୍ଦାଙ୍କ ସହିତ ପରାମର୍ଶ କଲେ।

29 ତେଣୁ ମିଶରବାସୀ ସମସ୍ତ ଓ ତହିଁର ବିଦ୍ୱାନ ଲୋକମାନେ ସେହିପରି କଲେ। ତେଣୁ ଏହା ମିଶରରେ ଏକ ନିୟମ ହୋଇଗଲା।

30 ଏବଂ ସେମାନେ ମିଶରର ରାଜା ଓସୱାଇରିସ୍ଙ୍କ ଅଧୀନରେ ରିକାୟୋନ୍ ଫାରୋଙ୍କୁ ପ୍ରଧାନ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ, ଏବଂ ରିକାୟୋନ୍ ଫାରୋ ମିଶର ଉପରେ ଶାସନ କରୁଥିଲେ, ପ୍ରତିଦିନ ସମଗ୍ର ନଗରର ନ୍ୟାୟ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ରାଜା ଓସୱାଇରିସ୍ ବର୍ଷରେ ଗୋଟିଏ ଦିନ ଦେଶର ଲୋକମାନଙ୍କର ବିଚାର କରୁଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ସେ ନିଜର ଦର୍ଶନ ଦେବାକୁ ବାହାରକୁ ଯାଉଥିଲେ।

31 ଆଉ ରୀକାୟୋନ ଫାରୋ ଚତୁରତା ସହିତ ମିଶରର ସରକାରକୁ ହଡ଼ପ କଲେ ଏବଂ ମିଶରର ସମସ୍ତ ନିବାସୀଙ୍କଠାରୁ କର ଆଦାୟ କଲେ।

32 ମିଶରର ସମସ୍ତ ଲୋକ ଫାରୋଙ୍କୁ ବହୁତ ଭଲ ପାଉଥିଲେ। ସେମାନେ ଆଜ୍ଞା କଲେ ଯେ, ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏବଂ ମିଶରରେ ସେମାନଙ୍କର ବଂଶଧରମାନଙ୍କ ଉପରେ ରାଜତ୍ୱ କରୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ରାଜାକୁ ଫାରୋ ଡାକିବେ।

+\v 33 ତେଣୁ ସେହି ସମୟଠାରୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମିସରରେ ରାଜତ୍ୱ କରିଥିବା ସମସ୍ତ ରାଜାଙ୍କୁ ଫାରୋ ବୋଲି କୁହାଯାଉଥିଲା ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୧୫

1 ସେହି ବର୍ଷ କିଣାନ ଦେଶରେ ଭୟଙ୍କର ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପଡ଼ିଲା। ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଅତିଶୟ ଭୟଙ୍କର ଥିବାରୁ ସେହି ଦେଶ ନିବାସୀମାନେ ସ୍ଥିର ରହି ପାରିଲେ ନାହିଁ।

2 ତେଣୁ ଅବ୍ରାମ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ପରିବାର ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ହେବାରୁ ମିଶର ଦେଶକୁ ଗଲେ। ସମାନେେ ରାସ୍ତାର କ୍ଳାନ୍ତତାରୁ ବଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ମିଶର ନଦୀ ନିକଟରେ କିଛି ସମୟ ରହିଲେ।

3 ସେତେବେଳେ ଅବ୍ରାମ ଓ ସାରୀଙ୍କ ସହିତ ମିସ୍ରୀୟ ନଦୀର ସୀମାରେ ଭ୍ରମଣ କରୁଥିଲେ; ପୁଣି, ଅବ୍ରାମ ଆପଣା ଭାର୍ଯ୍ୟା ସାରୀଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ, ସେ ବହୁତ ସୁନ୍ଦରୀ।

+\v 4 ସେତେବେଳେ ଅବ୍ରାମ ଆପଣା ଭାର୍ଯ୍ୟା ସାରୀକୁ କହିଲେ, "ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭକୁ ଏପରି ସୁନ୍ଦର ମୁଖମଣ୍ଡପ ସହିତ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିବାରୁ ମୁଁ ମିସ୍ରୀୟମାନଙ୍କଠାରୁ ଭୟ କରେ, କେଜାଣି ସେମାନେ ମୋତେ ବଧ କରି ତୁମ୍ଭକୁ ନେଇଯିବେ, କାରଣ ଏହି ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଭୟ ନାହିଁ ।"

5 ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେ ଏହା କରିବ, ' ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି, ସେ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ଭଉଣୀ ବୋଲି କହିବ।' ତହିଁରେ ମୋହର ମଙ୍ଗଳ ହେବ ଓ ଆମ୍ଭେମାନେ ମରି ନ ଯାଉ, ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚୟ ଏହା କରିବ।'

+\v 6 ଆଉ ଅବ୍ରାମ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ହେତୁ ଆପଣା ସଙ୍ଗରେ ମିସରକୁ ଆସିଥିବା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏହି ପ୍ରକାର ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ, ପୁଣି, ସେ ଆପଣା ଭଣଜା ଲୋଟଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଲେ, "ଯେବେ ମିସ୍ରୀୟ ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ସାରୀ ବିଷୟରେ ପଚାରନ୍ତି, ତେବେ କହିବ ଯେ ସେ ଅବ୍ରାମଙ୍କର ଭଗିନୀ ।"

7 ତଥାପି ଏହିସବୁ ଆଜ୍ଞା ସତ୍ତ୍ୱେ ଅବ୍ରାମ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ନାହିଁ। ସେ ସାରୀଙ୍କୁ ଏକ ସିନ୍ଧୁକରେ ରଖିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଲୁଚାଇ ରଖିଲେ। ମିସ୍ରୀୟମାନଙ୍କର ଦୁଷ୍ଟତା ସକାଶୁ ଅବ୍ରାମ ସାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଅତି ଚିନ୍ତିତ ଥିଲେ।

8 ଅନନ୍ତର ଅବ୍ରାମ ଓ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ପରିବାର ମିସର ନଦୀରୁ ଉଠି ମିସରରେ ପହଞ୍ଚିଲେ; ଆଉ ସେମାନେ ନଗରଦ୍ୱାରରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ଯାଉ ନଥିବା ସମୟରେ ପ୍ରହରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଠିଆ ହୋଇ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଯାହା ଅଛି, ସେଥିରୁ ରାଜାଙ୍କୁ ଦଶମାଂଶ ଦିଅ, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନଗରରେ ପ୍ରବେଶ କରିପାରିବ," ତହିଁରେ ଅବ୍ରାମ ଓ ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗୀମାନେ ସେହିପରି କଲେ।

9 ଅବ୍ରାମ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗୀମାନେ ମିସରକୁ ଆସିଲେ; ସେମାନେ ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚିବା ପରେ, ସାରୀ ଯେଉଁ ସିନ୍ଧୁକରେ ଲୁଚି ରହିଥିଲେ, ତାହା ନେଇ ଆସିଲେ; ମିଶରୀୟମାନେ ସେହି ସିନ୍ଧୁକ ଦେଖିଲେ।

10 ରାଜାଙ୍କର ଦାସମାନେ ଅବ୍ରାମଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି କହିଲେ, "ଆମ୍ଭେମାନେ ଏହି ସିନ୍ଧୁକରେ କାହିଁକି ରଖିଛ? ଏହା ଦେଖି ନାହୁଁ? ଏବେ ସିନ୍ଧୁକ ଖୋଲି ରାଜାଙ୍କୁ ଯାହା ଅଛି ତାହାର ଦଶମାଂଶ ଦିଅ।"

11 କିନ୍ତୁ ଅବ୍ରାମ କହିଲେ, “ମୁଁ ଏହି ସିନ୍ଧୁକ ଖୋଲିବି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ଯାହା ମାଗିବ ତାହା ଦେବି।” ଫାରୋଙ୍କର ଦାସମାନେ ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଏହା ଏକ ମୂଲ୍ୟବାନ ମଣିରେ ନିର୍ମିତ ସିନ୍ଧୁକ। ଏହାର ଦଶମାଂଶ ଆମକୁ ଦିଅ।”

12 ଅବ୍ରାମ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ଯାହା ଚାହିଁବ ମୁଁ ତାହା ଦବେି, କିନ୍ତୁ ସିନ୍ଧୁକ ଖୋଲିବ ନାହିଁ।"

13 ସେତେବେଳେ ରାଜାଙ୍କର ଦାସମାନେ ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ ଚାପି ପକାଇଲେ, ପୁଣି, ସେମାନେ ସିନ୍ଧୁକ ପାଖକୁ ଯାଇ ତାହାକୁ ଜୋରରେ ଖୋଲିଲେ, ଏବଂ ଦେଖିଲେ ଯେ, ସେହି ସିନ୍ଧୁକରେ ଏକ ସୁନ୍ଦରୀ ସ୍ତ୍ରୀ ଅଛି।

14 ରାଜାଙ୍କ ଅଧିପତିମାନେ ସାରୀଙ୍କୁ ଦେଖି ତାଙ୍କ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ, ଏବଂ ଫାରୋଙ୍କର ସମସ୍ତ ଅଧିପତି ଓ ଦାସ ସାରୀଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ଏକତ୍ରିତ ହେଲେ, କାରଣ ସେ ଅତି ସୁନ୍ଦରୀ ଥିଲେ। ରାଜାଙ୍କ ଦାସମାନେ ଦୌଡ଼ି ଯାଇ ଫାରୋଙ୍କୁ ଯାହା ଯାହା ଦେଖିଥିଲେ, ତାହା ସବୁ ଜଣାଇଲେ, ଏବଂ ରାଜାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସାରୀଙ୍କ ପ୍ରଶଂସା କଲେ; ତହୁଁ ଫାରୋ ତାଙ୍କୁ ଆଣିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ, ଏବଂ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ।

15 ଫାରୋ ସାରୀକୁ ଦେଖି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଖୁସି ହେଲେ ଓ ତାଙ୍କର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟରେ ଅତିଶୟ ଖୁସି ହେଲେ। ରାଜା ତାଙ୍କ ଲାଗି ଅତିଶୟ ଆନନ୍ଦିତ ହେଲେ। ପୁଣି, ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଖବର ଆରୋହଣ କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଉପହାର ଦେଲେ।

16 ଏହାପରେ ସହେି ସ୍ତ୍ରୀଲୋକଟିକୁ ଫାରୋଙ୍କ ଗୃହକୁ ଅଣାଗଲା। ଅବ୍ରାମ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ପାଇଁ ଦୁଃଖ କଲେ। ସେ ତାଙ୍କୁ ଫାରୋଙ୍କଠାରୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ।

17 ସେହି ସମୟରେ ସାରୀ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି କହିଲେ, "ହେ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର, ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ପ୍ରଭୁ ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଦେଶରୁ ଓ ତାଙ୍କ ପିତୃଗୃହରୁ କିଣାନ ଦେଶକୁ ଯିବାକୁ କହିଥିଲ, ଏବଂ ଯଦି ସେ ତୁମ୍ଭର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରିବେ, ତେବେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ମଙ୍ଗଳ କରିବେ ବୋଲି ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲ; ଏବେ ଦେଖ, ତୁମ୍ଭେ ଯାହା ଆଜ୍ଞା କରିଥିଲ, ଆମ୍ଭେ ତାହା କରିଅଛୁ, ଏବଂ ଆମେ ଆପଣା ଦେଶ ଓ ଆପଣା ପରିବାର ତ୍ୟାଗ କରି ବିଦେଶୀ ଦେଶକୁ ଓ ପୂର୍ବେ ଜାଣି ନ ଥିବା ଲୋକଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲୁ।"

18 ଆଉ ଆମ୍ଭେମାନେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ଏହି ଦେଶରେ ଆସିଥିଲୁ, ଆଉ ଏହି ମନ୍ଦ ଅମଙ୍ଗଳ ମୋ' ପ୍ରତି ଘଟିଅଛି; ଏହେତୁ ହେ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର, ଏବେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କର ଓ ଏହି ଉପଦ୍ରବୀର

ହସ୍ତରୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କର, ଆଉ ଆପଣା ଦୟା ହେତୁ ମୋ' ପ୍ରତି ମଙ୍ଗଳ କର।
19 ସଦାପ୍ରଭୁ ସାରୀଙ୍କ କଥା ଶୁଣିଲେ। ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁ ଫାରୋଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ସାରୀଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ପାଇଁ ଦୂତଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ।
20 ରାଜା ସାରୀକୁ ଆସି ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଲେ। ଦେଖ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଜଣେ ଦୂତ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିଲେ। ସାରୀଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଇ କହିଲେ, "ଭୟ କର ନାହିଁ, କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭର ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣିଅଛନ୍ତି।"
21 ରାଜା ସାରୀକୁ ନିକଟକୁ ଗଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, "ଯେ ତୁମ୍ଭକୁ ଏଠାକୁ ଆଣିଥିଲା, ସେ କିଏ?" ସ୍ତ୍ରୀ କହିଲା, "ସେ ମୋର ଭାଇ।"
22 ତହୁଁ ରାଜା କହିଲେ, "ତାଙ୍କୁ ମହାନ କରିବା, ତାଙ୍କୁ ଉନ୍ନତ କରିବା ଏବଂ ଆପଣ ଆମକୁ ଯାହା ଯାହା ଆଜ୍ଞା କରିବେ, ତାହା ତାଙ୍କ ପ୍ରତି କରିବା ଆମ ଉପରେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ; ସେହି ସମୟରେ ରାଜା ଅବ୍ରାମଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣରେ ରୂପା, ସୁନା ଓ ବହୁମୂଲ୍ୟ ପଥର, ପଶୁପଲ, ଦାସଦାସୀ ଏବଂ ଦାସୀ ପଠାଇଲେ; ଏବଂ ରାଜା ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ ଆଣିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ, ଏବଂ ସେ ରାଜଗୃହର ପ୍ରାଙ୍ଗଣରେ ବସିଲେ, ଏବଂ ସେହି ରାତିରେ ରାଜା ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ ବହୁତ ଉଚ୍ଚ କଲେ।"
23 ତେଣୁ ରାଜା ସାରୀ ସହିତ କଥା ହେବାକୁ ନିକଟକୁ ଗଲେ। ସାରୀକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରିବା ପାଇଁ ରାଜା ହାତ ବଢ଼ାଇଲେ। ଦୂତ ତାଙ୍କୁ ଅତିଶୟ ଆଘାତ କଲେ। ତେଣୁ ସେ ଭୟଭୀତ ହୋଇଗଲେ।
24 ଯେତେବେଳେ ରାଜା ସାରୀ ନିକଟକୁ ଗଲେ, ଦୂତ ତାଙ୍କୁ ଭୂମିରେ ଆଘାତ କଲେ ଓ ସାରା ରାତ୍ରି ତାହା ପ୍ରତି ଏପରି କଲେ। ତହିଁରେ ରାଜା ଭୟଭୀତ ହୋଇଗଲେ।
25 ସେହି ରାତ୍ରିରେ ଦୂତ ସାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ରାଜାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଦାସ ଓ ତାଙ୍କର ପରିବାରକୁ ମହାବିଳାପ କଲେ। ସେହି ରାତ୍ରିରେ ଫାରୋଙ୍କ ଗୃହରେ ଲୋକମାନେ ମହା ଶୋକ କଲେ।
26 ସେତେବେଳେ ଫାରୋ ଆପଣା ପ୍ରତି ହୋଇଥିବା ଅମଙ୍ଗଳ ଦେଖି କହିଲେ, "ଏହି ସ୍ତ୍ରୀ ଯୋଗୁଁ ମୋ' ପ୍ରତି ଏହି ଘଟଣା ଘଟିଲା ।" ତେଣୁ ସେ ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ କିଛି ଦୂରକୁ ଯାଇ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରୀତିଜନକ କଥା କହିଲେ ।
27 ତେଣୁ ରାଜା ସାରୀକୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ନିବେଦନ କରୁଛି, ଯାହା ସହିତ ତୁମ୍ଭେ ଏଠାକୁ ଆସିଛ, ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ବିଷୟରେ ମୋତେ କୁହ।" ସାରୀ କହିଲା, "ଏହି ଲୋକ ମୋର ସ୍ୱାମୀ, ଏବଂ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ କହିଲି ଯେ ସେ ମୋହର ଭାଇ, କାରଣ ମୁଁ ଭୟ କରୁଥିଲି ଯେ ତୁମେ ତାକୁ ଦୁଷ୍ଟତା ଦ୍ୱାରା ବଧ କରିବ।"
28 ଏଥିରେ ରାଜା ସାରୀଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେଇ ଗଲେ, ପୁଣି, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୂତଙ୍କର ମହାମାରୀ ତାଙ୍କ ଓ ତାଙ୍କ ପରିବାରଠାରୁ ନିବୃତ୍ତ ହେଲା; ପୁଣି, ଫାରୋ ଜାଣିଲେ ଯେ ସାରୀଙ୍କ ସକାଶୁ ସେ ଆଘାତ ପାଇଅଛନ୍ତି, ତହିଁରେ ରାଜା ଏହି କଥାରେ ଅତିଶୟ ଚମତ୍କୃତ ହେଲେ।
29 ପ୍ରଭାତରେ ରାଜା ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ ଡକାଇ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ମୋ' ପ୍ରତି ଏ କି ବ୍ୟବହାର କଲ ? ତୁମେ କାହିଁକି କହିଲ ଯେ, ସେ ମୋହର ଭଉଣୀ, ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ତାକୁ ବିବାହ କରିଥିଲି? ତେଣୁ ମୋ' ପ୍ରତି ଏବଂ ମୋ' ପରିବାର ପ୍ରତି ଏହି ମହାମାରୀ ଆସିଲା।"
30 ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମ୍ଭର ସ୍ତ୍ରୀ ଅଛି। ତାକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ଆମ ଦେଶରୁ ଚାଲିଯାଅ। ନଚେତ୍ ଆମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ ତା' ପାଇଁ ମରିଯିବୁ।" ଫାରୋ ଆହୁରି ଅଧିକ ପଶୁ, ଦାସଦାସୀ ଓ ଦାସୀଗଣଙ୍କ ସହିତ ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ ଟଙ୍କା ଓ ସୁନା ଦେଲେ। ସେ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ ସାରୀକୁ ଫେରାଇ ଦେଲେ।
31 ଅନନ୍ତର ରାଜା ଆପଣା ଉପପତ୍ନୀମାନଙ୍କଠାରୁ ଜାତ ଏକ କନ୍ୟାକୁ ନେଇ ସାରୀକୁ ଦାସୀ ଭାବରେ ଦେଲେ ।
32 ତହୁଁ ରାଜା ଆପଣା କନ୍ୟାକୁ କହିଲେ, "ଏହି ସ୍ତ୍ରୀ ହେତୁରୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେଉଁ ଅମଙ୍ଗଳ ଘଟିଅଛି, ତାହା ଦେଖିବା ପରେ, ମୋହର ଗୃହରେ କନିଷ୍ଠା ହେବା ଅପେକ୍ଷା ଏହି ଲୋକର ଗୃହରେ ଦାସୀ ହେବା ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ଭଲ ।"
33 ଅନନ୍ତର ଅବ୍ରାମ ଉଠିଲେ, ପୁଣି, ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ପରିବାର ସହିତ ମିସର ଦେଶରୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲେ; ପୁଣି, ଫାରୋ ଆପଣା କେତେକ ଲୋକଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସହିତ ଯିବାକୁ ଓ ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗୀ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ।
34 ଅନନ୍ତର ଅବ୍ରାମ କିଣାନ ଦେଶକୁ, ଯେଉଁଠାରେ ସେ ଯଜ୍ଞବେଦି ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ସେ ପୂର୍ବେ ତମ୍ବୁ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ, ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ଫେରିଗଲେ ।
35 ଅବ୍ରାମଙ୍କର ଭ୍ରାତା ହାରଣର ପୁତ୍ର ଲୋଟଙ୍କର ଅନେକ ପଶୁ, ମେଷ, ଗୋରୁଗାଈ ଏବଂ ତମ୍ବୁ ଥିଲା। କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅବ୍ରାମଙ୍କ ସକାଶୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହ କରିଥିଲେ।
+\v 36 ଆଉ ଅବ୍ରାମ ସେହି ଦେଶରେ ବାସ କରିବା ସମୟରେ ଲୋଟଙ୍କର ପଶୁପାଳକମାନେ ଅବ୍ରାମଙ୍କ ପଶୁପାଳକମାନଙ୍କ ସହିତ ବିବାଦ କଲେ; କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତି ଏତେ ଅଧିକ ଥିଲା ଯେ ସେମାନେ ଦେଶରେ ଏକତ୍ର ରହି ପାରିଲେ ନାହିଁ, ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କର ପଶୁପଲ ହେତୁରୁ ସେହି ଦେଶ ସେମାନଙ୍କୁ ପାଳନ କରି ପାରିଲା ନାହିଁ ।
37 ଅବ୍ରାମର ପଶୁପାଳକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପଶୁପଲ ଚରାଇବାକୁ ଯିବା ସମୟରେ ସେମାନେ ସେହି ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କର କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଗଲେ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ଲୋଟଙ୍କ ପଶୁପାଳକମାନେ ଅନ୍ୟଥା କଲେ, କାରଣ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ଦେଶର ଲୋକମାନଙ୍କର କ୍ଷେତ୍ରରେ ଚରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା।

38 ଆଉ ଦେଶର ଲୋକମାନେ ପ୍ରତିଦିନ ଏହି ଘଟଣା ଦେଖିଲେ। ଏବଂ ଲୋଟଙ୍କ ପଶୁପାଳକମାନଙ୍କ ହେତୁ ସେମାନେ ଅବ୍ରାମଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ତାଙ୍କ ସହିତ ବିବାଦ କଲେ।

39 ତେଣୁ ଅବ୍ରାମ ଲୋଟଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ମୋ' ପ୍ରତି ଏ କି ବ୍ୟବହାର କରୁଅଛ? ଏ ଦେଶବାସୀମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ମୋତେ ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ କରୁଅଛ, ଯେ ତୁମେ ତୁମର ପଶୁପାଳକକୁ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ତୁମର ପଶୁପାଳନ କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଉଛ? ତୁମେ କ'ଣ ଜାଣ ନାହିଁ ଯେ ମୁଁ କିଣାନ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ଦେଶରେ ପ୍ରବାସୀ, ଆଉ ତୁମେ ମୋ' ପ୍ରତି ଏପରି କାହିଁକି କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛ?"

40 ଏହି କାରଣରୁ ଅବ୍ରାମ ପ୍ରତିଦିନ ଲୋଟଙ୍କ ସହିତ ଝଗଡ଼ା କରୁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଲୋଟ ଅବ୍ରାମର କଥା ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ। ସେ ସେହିପରି କଲେ ଏବଂ ସେହି ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନେ ଆସି ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ ଏହା ଜଣାଇଲେ।

41 ତେଣୁ ଅବ୍ରାମ ଲୋଟଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ କେତେ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ଦେଶବାସୀମାନଙ୍କ ସହିତ ମୋ' ପ୍ରତି ବିଘ୍ନର କାରଣ ହୋଇ ରହିବ? ଏବେ ମୁଁ ବିନୟ କରୁଛି, ଆମ ମଧ୍ୟରେ ଆଉ କଳହ ନ ହେଉ, କାରଣ ଆମ୍ଭେମାନେ ଭାଇ।"

42 କିନ୍ତୁ ମୁଁ ବିନୟ କରୁଛି, ତୁମ୍ଭେ ମାୋଠାରୁ ପୃଥକ ହୁଅ। ଯାଅ ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ପଶୁଗୁଡ଼ିକ ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ସର୍ବସ୍ୱ ସହିତ ବାସ କରିବାକୁ ଏକ ସ୍ଥାନ ମନୋନୀତ କର। କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ପରିବାର ମାୋଠାରୁ ଦୂର ରେ ରୁହ।

43 ମୋ' ନିକଟରୁ ଯିବାକୁ ଭୟ କର ନାହିଁ; କାରଣ କେହି ଯଦି ତୁମ୍ଭର କ୍ଷତି କରେ, ତେବେ ମୋତେ ଜଣାଅ, ମୁଁ ତା'ଠାରୁ ତୁମର ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବି; କେବଳ ମୋ' ନିକଟରୁ ଦୂରେଇ ଯାଅ।"

+\v 44 ଅନନ୍ତର ଅବ୍ରାମ ଲୋଟଙ୍କୁ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା କହିଲା ଉତ୍ତାରେ ଲୋଟ ଉଠି ଯର୍ଦ୍ଦନ ପ୍ରାନ୍ତର ଆଡ଼େ ଅନାଇଲେ ।

45 ସେ ଦେଖିଲେ ଯେ, ଏହି ସମସ୍ତ ସ୍ଥାନ ପ୍ରଚୁର ଜଳରେ ସୁସଜ୍ଜିତ, ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉପକାରୀ ଏବଂ ପଶୁମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଚରାସ୍ଥାନ ମଧ୍ୟ ଉପଲବ୍ଧ।

46 ଅନନ୍ତର ଲୋଟ ଅବ୍ରାମଙ୍କ ନିକଟରୁ ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ଯାତ୍ରା କଲେ, ପୁଣି, ସେଠାରେ ତାଙ୍କର ତମ୍ବୁ ସ୍ଥାପନ କରି ସଦୋମରେ ବାସ କଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ପରସ୍ପରଠାରୁ ପୃଥକ ହେଲେ।

47 ଏବଂ ଅବ୍ରାମ ହିବ୍ରୋଣ ନିକଟସ୍ଥ ମମ୍ରିର ଆଲୋନ୍ ବୃକ୍ଷମୂଳରେ ବାସ କଲେ। ସେ ସେଠାରେ ତାଙ୍କର ତମ୍ବୁ ସ୍ଥାପନ କଲେ। ଅବ୍ରାମ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ବହୁତ ବର୍ଷ ଧରି ବାସ କଲେ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୧୬

1 ସେହି ସମୟରେ ଏଲମର ରାଜା କଦର୍ଲାୟୋମର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ସମସ୍ତ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ଶିନିୟରର ସେହି ସମୟରେ ତାଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଥିବା ରାଜା ନିମ୍ରୋଦ, ଗୋୟିମର ରାଜା ତିଦୀୟଲ ଓ ଇଲାସରର ରାଜା ଅରିୟୋକଙ୍କ ନିକଟକୁ ଲୋକ ପଠାଇ କହିଲେ, "ମୋ ନିକଟକୁ ଆସି ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କର, ଯେପରି ଆମ୍ଭେ ସଦୋମର ସମସ୍ତ ନଗର ଓ ତହିଁର ନିବାସୀମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିବୁ, କାରଣ ସେମାନେ ତେର ବର୍ଷ ଧରି ଆମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଦ୍ରୋହ କରିଅଛନ୍ତି।"

2 ଏହି ଚାରି ରାଜା ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟ ସହିତ ପ୍ରାୟ ଆଠ ଲକ୍ଷ ସୈନ୍ୟଙ୍କୁ ନେଇ ଯାତ୍ରା କଲେ। ସେମାନେ ଯେପରି ଥିଲେ, ସେହିପରି ଗମନ କଲେ ଏବଂ ନିଜ ନିଜ ପଥରେ ଯାହାଙ୍କୁ ପାଇଲେ, ତାକୁ ବଧ କଲେ।

3 ତେଣୁ ସଦୋମ ଓ ହମୋରାର ପାଞ୍ଚ ରାଜା, ଅଦ୍ମାର ରାଜା ଶିନାବ୍, ସବୋୟିମର ରାଜା ଶିମେବର, ସଦୋମର ରାଜା ବେରା, ହମୋରାର ରାଜା ବେର୍ଶା ଓ ସୋୟରର ରାଜା ବେଲା, ଏହି ପାଞ୍ଚ ରାଜା ସେମାନଙ୍କୁ ଭେଟିବାକୁ ବାହାରିଲେ। ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ସୀଦ୍ଦୀମ ଉପତ୍ୟକାରେ ଏକତ୍ରିତ ହେଲେ।

4 ଏହି ନଅ ଜଣ ରାଜା ସୀଦ୍ଦୀମ ଉପତ୍ୟକାରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ ଓ ସଦୋମର ରାଜାମାନେ ଓ ହମୋରାର ରାଜାମାନେ ଏଲମର ରାଜାମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପରାସ୍ତ ହେଲେ।

5 ସୀଦ୍ଦୀମ ଉପତ୍ୟକା ଚୂନ ଖାତରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା ଏବଂ ଏଲମର ରାଜାମାନେ ସଦୋମର ରାଜାମାନଙ୍କୁ ଗୋଡ଼ାଇଲେ, ଏବଂ ସଦୋମର ରାଜାମାନେ ସେମାନଙ୍କର ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ସହିତ ପଳାଇଗଲେ ଏବଂ ଚୂନ ଖାତରେ ପଡ଼ିଗଲେ, ଏବଂ ଅବଶିଷ୍ଟ ସମସ୍ତେ ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ପର୍ବତକୁ ଗଲେ। ଏଲମର ପାଞ୍ଚ ରାଜା ସେମାନଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଆସି ସଦୋମର ଦ୍ୱାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ ଗୋଡ଼ାଇଲେ ଏବଂ ସଦୋମର ସମସ୍ତ ଦ୍ରବ୍ୟ ଲୁଟି ନେଲେ।

6 ଆଉ ସେମାନେ ସଦୋମ ଓ ହମୋରାର ସମସ୍ତ ନଗର ଲୁଟି ନେଲେ, ଆଉ ଅବ୍ରାମଙ୍କ ଭାଇ ଲୋଟଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଧରିଲେ, ଆଉ ସଦୋମ ନଗରର ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ହରଣ କରି ଚାଲିଗଲେ; ଆଉ ଯୁଦ୍ଧରେ ଥିବା ଅବ୍ରାମଙ୍କ ଦାସ ଉନିକ୍ ଏହା ଦେଖି ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ ରାଜାମାନେ ସଦୋମ ନଗର ପ୍ରତି ଯାହା ଯାହା କରିଥିଲେ ଏବଂ ଲୋଟଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରି ନିଆଯାଇଥିଲା ତାହା ସବୁ ଜଣାଇଲେ।

7 ଅବ୍ରାମ ଏହା ଶୁଣିଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରାୟ ତିନିଶହ ଅଠର ଜଣ ଲୋକ ନେଇ ଉଠିଲେ। ସେହି ରାତ୍ରିରେ ସେ ସେହି ରାଜାମାନଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଗୋଡ଼ାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଘାତ କଲେ। ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଅବ୍ରାମ ଓ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପତିତ ହେଲେ। ସେହି ଚାରି ରାଜା

ପଳାଇ ଯିବା ଛଡ଼ା ଆଉ କେହି ଅବଶିଷ୍ଟ ନ ଥିଲେ। ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ନିଜ ନିଜ ପଥରେ ଚାଲିଗଲେ।
୫ ଅବ୍ରାମ ସଦୋମର ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ପୁନର୍ବାର ପାଇଲେ। ପୁଣି ଲୋଟଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତି, ତାଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀଗଣ ଏବଂ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ଫେରାଇ ଆଣିଲେ। ତେଣୁ ଲୋଟର କୌଣସି ଅଭାବ ହେଲା ନାହିଁ।
9 ପୁଣି ସେ ସେହି ରାଜାମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରି ଫେରି ଆସିବା ପରେ, ସେ ଓ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନେ ସୀଦ୍ଦୀମ ଉପତ୍ୟକା ପାର ହୋଇଗଲେ ଯେଉଁଠାରେ ରାଜାମାନେ ପରସ୍ପର ଯୁଦ୍ଧ କରିଥିଲେ।
10 ଏଥିଉତ୍ତାରେ ସଦୋମର ରାଜା ବେରା ଓ ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗୀମାନେ ଯେଉଁ ଚୂନକାଠରେ ପଡ଼ିଥିଲେ, ସେଥିରୁ ବାହାରି ଅବ୍ରାମ ଓ ତାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ଗଲେ।
11 ଯିରୁଶାଲମର ରାଜା ଅଦୋନିଷେଦକ, ଅର୍ଥାତ୍ ଶେମ, ଅବ୍ରାମ ଓ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ରୋଟୀ ଓ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ସହିତ ଅବ୍ରାମ ଓ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭେଟିବାକୁ ଗଲେ। ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ମେଲକ ଉପତ୍ୟକାରେ ଏକାକୀ ରହିଲେ।
12 ଅନନ୍ତର ଆଦୋନିଷେଦକ ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ; ଏବଂ ଅବ୍ରାମ ଆପଣା ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କଠାରୁ ଲୁଟିତ ଦ୍ରବ୍ୟ ଆଣିଥିବା ସମସ୍ତ ଦ୍ରବ୍ୟର ଦଶମାଂଶ ତାଙ୍କୁ ଦେଲେ; କାରଣ ଆଦୋନିଷେଦକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଯାଜକ ଥିଲେ।
13 ସେତେବେଳେ ସଦୋମ ଓ ହମୋରାର ସମସ୍ତ ରାଜା ଓ ସେମାନଙ୍କର ଦାସମାନେ ଅବ୍ରାମଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ ଏବଂ ସେ ଯେଉଁ ଦାସମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଫେରାଇ ଦେବା ପାଇଁ ଏବଂ ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ନେବା ପାଇଁ ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ ବିନତି କଲେ।
+\v 14 ତହୁଁ ଅବ୍ରାମ ସଦୋମର ରାଜାମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, "ଯେ ସ୍ୱର୍ଗ ଓ ପୃଥିବୀର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା, ମୋହର ପ୍ରାଣକୁ ସମସ୍ତ କ୍ଲେଶରୁ ମୁକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି, ପୁଣି, ଆଜି ମୋହର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କଠାରୁ ମୋତେ ଉଦ୍ଧାର କରି ମୋ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିଅଛନ୍ତି, ସେହି ଜୀବିତ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମରେ ଶପଥ କରି କହୁଅଛି, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କିଛି ନେଇବି ନାହିଁ, ଯେପରି କାଲି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗର୍ବ କରି କହିବ ନାହିଁ ଯେ, ଅବ୍ରାମ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ସମ୍ପତ୍ତି ରକ୍ଷା କରିଥିଲେ, ସେଥିରୁ ସେ ଧନୀ ହୋଇଗଲେ ।"
15 କାରଣ ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପରମେଶ୍ୱର, ଯାହାଙ୍କଠାରେ ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ ମୋତେ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭର କୌଣସି ଅଭାବ ହେବ ନାହିଁ। କାରଣ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତକୃତ ସମସ୍ତ କର୍ମରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବି।"
16 ଏନିମନ୍ତେ ଏବେ ଦେଖ, ଏହି ସବୁ ତୁମ୍ଭର, ତାହା ନେଇ ଯାଅ; ସଦାପ୍ରଭୁ ଜୀବିତ ଥିବା ପ୍ରମାଣେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭଠାରୁ କୌଣସି ଜୀବିତ ପ୍ରାଣୀଠାରୁ ପାଦୁକା କି ସୂତା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନେଇଯିବି ନାହିଁ, କେବଳ ମୋ' ସଙ୍ଗେ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଯାଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ଖାଦ୍ୟର ମୂଲ୍ୟ, ପୁଣି ମୋ' ସଙ୍ଗେ ଯେଉଁମାନେ ଅନାର, ଅସ୍କୋଲ ଓ ମମ୍ରି ଯାଇଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କର ଅଂଶ, ସେମାନେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଲୋକମାନେ, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ସାମଗ୍ରୀ ଜଗି ରହିଥିଲେ, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଲୁଟରୁ ଆପଣା ଆପଣା ଅଂଶ ନେବେ।
17 ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ ସଦୋମର ରାଜାମାନେ ଯାହା କହିଥିଲେ, ତଦନୁସାରେ ସେ ତାହା ଦେଲେ। ଯାହା ସେ ଇଚ୍ଛା କଲେ ତାହା ନେବାକୁ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ମନା କଲେ।
18 ଏହାପରେ ସେ ସଦୋମର ରାଜାମାନଙ୍କୁ ଓ ସମାନଙ୍କେର ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକଙ୍କୁ ବିଦାଯ ଦେଲେ। ସେ ସମାନଙ୍କେୁ ଲୋଟଙ୍କ ବିଷଯ ରେ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ। ତେଣୁ ସମାନେେ ନିଜ ନିଜ ସ୍ଥାନକୁ ଚାଲିଗଲେ।
19 ଏବଂ ତାଙ୍କ ଭାଇର ପୁଅ ଲୋଟଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବିଦାୟ ଦେଲେ। ସେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଗଲେ। ଲୋଟ ନିଜ ଘର ସଦୋମକୁ ଫେରିଗଲେ। ଏବଂ ଅବ୍ରାମ ଓ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନେ ହିବ୍ରୋଣ ନିକଟସ୍ଥ ମମ୍ରିର ଆଲୋନଭୂମିକୁ ଫେରିଗଲେ।
20 ସେହି ସମୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ହିବ୍ରୋଣରେ ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ଦର୍ଶନ ଦେଇ କହିଲେ, "ଭୟ କର ନାହିଁ, ମୋ' ଦୃଷ୍ଟିରେ ତୁମ୍ଭର ପୁରସ୍କାର ବହୁତ ମହତ; କାରଣ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ବହୁବଂଶ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ତୁମ୍ଭକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏବଂ ଆକାଶସ୍ଥ ତାରାଗଣ ତୁଲ୍ୟ, ଯାହାକୁ ଅଗଣିତ କିମ୍ବା ମାପି ପାରିବ ନାହିଁ, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବି ନାହିଁ।"
21 ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ଯାହା ସ୍ୱଚକ୍ଷୁରେ ଦେଖୁଅଛ, ତାହା ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ବଂଶଧରଙ୍କୁ ଦେବି। ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନନ୍ତକାଳ ଅଧିକାର ନିମନ୍ତେ ଦେବି; କେବଳ ତୁମ୍ଭେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୁଅ, ଭୟ କର ନାହିଁ, ଆମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ଚାଲ ଏବଂ ସିଦ୍ଧ ହୁଅ।"
22 ଅବ୍ରାମଙ୍କ ଆୟୁର ଅଠସ୍ତରି ବର୍ଷରେ, ସେହି ବର୍ଷ ପେଲଗର ପୁତ୍ର ରିୟୁ ମଲେ। ରିୟୁଙ୍କର ବୟସ ସର୍ବସୁଦ୍ଧା ଦୁଇଶହ ଅଣତିରିଶ ବର୍ଷ ଥିଲା। ତହୁଁ ସେ ମଲେ।
23 ଅବ୍ରାମଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ହାରଣର କନ୍ୟା ସାରୀ ସେହି ସମୟରେ ବନ୍ଧ୍ୟା ଥିଲେ। ସେ ଅବ୍ରାମଙ୍କ ପାଇଁ କୌଣସି ପୁତ୍ରକନ୍ୟା ଜନ୍ମ କରି ନ ଥିଲେ।
24 ସେ ଦେଖିଲେ ଯେ, ସେ କୌଣସି ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ କରିପାରୁ ନାହାନ୍ତି। ତେଣୁ ସେ ଫାରୋଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦତ୍ତ ଆପଣା ଦାସୀ ହାଗାରକୁ ନେଇ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ଅବ୍ରାମଙ୍କ ସହିତ ବିବାହ ଦେଲେ।
25 କାରଣ ହାଗାର ସାରୀଙ୍କ ସମସ୍ତ ପଥ ଶିଖିଥିଲା ଯେପରି ସାରୀ ତାଙ୍କୁ ଶିଖାଇଥିଲେ, ସେ ତାଙ୍କର ଉତ୍ତମ ପଥ ଅନୁସରଣ କରିବାରେ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଉଣା ନଥିଲେ।

26 ତେବେ ସାରୀ ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଦେଖ, ମୋହର ଦାସୀ ହାଗର, ତାହା ନିକଟକୁ ଯାଅ; ସେ ମୋହର ଆଣ୍ଠୁ ଉପରେ ପ୍ରସବ କରିବ, ତାହା ଦ୍ୱାରା ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସନ୍ତାନପ୍ରାପ୍ତି କରିବି ।"
27 ଅବ୍ରାମ କିଣାନ ଦେଶରେ ଦଶ ବର୍ଷ ବାସ କଲାପରେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଅବ୍ରାମଙ୍କ ଜୀବନର ପଞ୍ଚାଅଶୀ ବର୍ଷ ପରେ, ସାରୀ ତାଙ୍କୁ ହାଗରକୁ ଦେଲେ।
28 ସେତେବେଳେ ଅବ୍ରାମ ଆପଣା ଭାର୍ଯ୍ୟା ସାରୀଙ୍କ କଥାରେ ମନୋଯୋଗ କରି ଆପଣା ଦାସୀ ହାଗରକୁ ସଙ୍ଗରେ ନେଲେ; ପୁଣି, ଅବ୍ରାମ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ ଏବଂ ସେ ଗର୍ଭବତୀ ହେଲେ।
29 ଯେତେବେଳେ ହାଗାର ଗର୍ଭଧାରଣ କଲା, ସେ ଅତିଶୟ ଆନନ୍ଦିତ ହେଲା, ପୁଣି, ତାହାର ମାଲିକାଣୀ ତାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ତୁଚ୍ଛ ହୋଇ ମନେ ମନେ କହିଲା, "ଏହା କେବଳ ଏହି ଯେ ମୁଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ମୋହର ମାଲିକାଣୀ ସାରୀଠାରୁ ଭଲ, କାରଣ ମୋହର ମାଲିକାଣୀ ମୋହର ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହିତ ଥିବା ସମସ୍ତ ଦିନ ସେ ଗର୍ଭଧାରଣ କରି ନାହିଁ, ମାତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏତେ କମ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ମୋତେ ଗର୍ଭଧାରଣ କରାଇଅଛନ୍ତି।"
30 ଯେତେବେଳେ ସାରୀ ଦେଖିଲେ ଯେ, ହାଗାର ଅବ୍ରାମଙ୍କଠାରୁ ଗର୍ଭଧାରଣ କରିଅଛି, ସେତେବେଳେ ସାରୀ ନିଜ ଦାସୀ ପ୍ରତି ଈର୍ଷା କଲେ; ଆଉ ସାରୀ ମନେ ମନେ କହିଲେ, "ଏହା ଅବଶ୍ୟ ମୋ'ଠାରୁ ଭଲ ହେବା ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କିଛି ନୁହେଁ।"
+\v 31 ତହିଁରେ ସାରୀ ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୋହର ଏହି ଅନ୍ୟାୟ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ପଡ଼ିଲା; କାରଣ ଯେଉଁ ସମୟରେ ତୁମ୍ଭେ ସନ୍ତାନସନ୍ତତି ପାଇଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲ, ସେହି ସମୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ମୋତେ ବଂଶ ଦିଅନ୍ତୁ ବୋଲି କାହିଁକି ମୋ' ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲ ନାହିଁ ?"
32 "ମୁଁ ହାଗାର ସହିତ ତୁମ୍ଭ ସାକ୍ଷାତ ରେ କଥା ହେଲେ ସେ ମାରେ କଥା ତୁଚ୍ଛ କରୁଛି। କାରଣ ସେ ଗର୍ଭବତୀ ହାଇେଅଛି। ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେ ତାକୁ କିଛି କହିବ ନାହିଁ। ସଦାପ୍ରଭୁ ମାେ ଓ ତୁମ୍ଭ ମଧିଅରେ ବିଚାର କରନ୍ତୁ। ତୁମ୍ଭେ ମାେ ପ୍ରତି ଯାହା କରିଛ, ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ତାହା କରିବି।"
33 କିନ୍ତୁ ଅବ୍ରାମ ସାରୀକୁ କହିଲେ, " ଦେଖ, ତୁମ୍ଭର ଦାସୀ ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତ ରେ। ତୁମ୍ଭେ ତା'ପ୍ରତି ଯାହା ଭଲ ଦଖାେଅ ତାହା କର।" ତେଣୁ ସାରୀ ତାହାଙ୍କୁ କଷ୍ଟ ଦଲୋ, ହାଗାର ତା' ପାଖରୁ ପ୍ରାନ୍ତରକୁ ପଳାଇଗଲା।
+\v 34 ଆଉ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ସେ ପଳାଇ ଯାଇଥିଲା, ସେହି ସ୍ଥାନରେ, କୂପ ନିକଟରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୂତ ତାହାକୁ ଦେଖି କହିଲେ, "ଭୟ କର ନାହିଁ, କାରଣ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ବଂଶ ବୃଦ୍ଧି କରିବା, କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ପୁତ୍ର ପ୍ରସବ କରିବ, ତାହାର ନାମ ଇଶ୍ମାଏଲ ରଖିବ; ଏଣୁ ଏବେ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ସାଆନ୍ତାଣୀ ସାରୀ ନିକଟକୁ ଫେରି ଯାଅ ଓ ତାଙ୍କର ହସ୍ତରେ ନିଜକୁ ବଶୀଭୂତ କର ।"
35 ଏବଂ ହାଗାର ସେହି କୂପର ନାମ ବେର-ଲହୟ-ରୋୟୀ ରଖିଲା। ଏହା କାଦେଶ ଓ ବେରଦ ପ୍ରାନ୍ତରର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ।
36 ସେହି ସମୟରେ ହାଗର ଆପଣା କର୍ତ୍ତାର ଗୃହକୁ ଫେରିଗଲା, ପୁଣି, ଦିନର ଶେଷରେ ହାଗାର ଅବ୍ରାମଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏକ ପୁତ୍ର ପ୍ରସବ କଲା; ପୁଣି, ଅବ୍ରାମ ତାହାର ନାମ ଇଶ୍ମାଏଲ ଦେଲା; ଆଉ ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ ଜାତ କରିବା ସମୟରେ ଛୟାଅଶୀ ବର୍ଷ ବୟସ ହୋଇଥିଲା।

ଅଧ୍ୟାୟ ୧୭

1 ସେହି ସମୟରେ, ଅବ୍ରାମଙ୍କ ଜୀବନର ଏକାନବବେ ବର୍ଷରେ, କିତ୍ତୀମର ସନ୍ତାନମାନେ ତୁବଲର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ, କାରଣ ଯେତେବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁ ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠରେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ କରିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ କିତ୍ତୀମର ସନ୍ତାନମାନେ ଯାଇ କାନୋପିଆ ସମତଳ ଭୂମିରେ ନିଜକୁ ମୂର୍ତ୍ତି କରିଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ସେଠାରେ ନିଜ ପାଇଁ ନଗର ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଟିବ୍ରେଉ ନଦୀ କୂଳରେ ବାସ କରିଥିଲେ।
2 ତୁବଲର ସନ୍ତାନଗଣ ଟସ୍କାନାରେ ବାସ କଲେ। ସେମାନଙ୍କର ସୀମା ଟିବ୍ରିୟ ନଦୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିଲା। ତୁବଲର ସନ୍ତାନଗଣ ଟସ୍କାନାନରେ ଏକ ନଗର ନିର୍ମାଣ କଲେ। ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷ ତୁବଲର ପୁତ୍ର ସବିନାର ନାମାନୁସାରେ ଏହାର ନାମ ସବିନା ରଖିଲେ। ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ସେଠାରେ ବାସ କରୁଛନ୍ତି।
3 ସେହି ସମୟରେ କିତ୍ତୀମର ଲୋକମାନେ ତୁବଲର ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ। କିତ୍ତୀମଙ୍କ ସନ୍ତାନଗଣ ତୁବଲର ସନ୍ତାନଗଣକୁ ପରାସ୍ତ କଲେ। କିତ୍ତୀମର ଲୋକମାନେ ତୁବଲର ତିନି ଶହ ସତୁରି ଜଣଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ।
+\v 4 ସେହି ସମୟରେ ତୁବଲର ସନ୍ତାନମାନେ କିତ୍ତୀମ ସନ୍ତାନଗଣକୁ ଶପଥ କରି କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିବାହ କରିବ ନାହିଁ, କିତ୍ତୀମର କୌଣସି ପୁତ୍ରକୁ କେହି ଆପଣା କନ୍ୟା ଦେବ ନାହିଁ ।"
+\v 5 କାରଣ ସେସମୟରେ ତୁବଲର ସମସ୍ତ କନ୍ୟା ସୁନ୍ଦରୀ ଥିଲେ; କାରଣ ସେସମୟରେ ସମୁଦାୟ ପୃଥିବୀରେ ତୁବଲର କନ୍ୟାମାନଙ୍କ ପରି ସୁନ୍ଦରୀ କୌଣସି ସ୍ତ୍ରୀ ଦେଖାଯାଇ ନ ଥିଲା ।
6 ଆଉ ଯେଉଁମାନେ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟରେ ଆନନ୍ଦିତ ଥିଲେ, ସେମାନେ ତୁବଲର କନ୍ୟାମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ବିବାହ କଲେ। ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରମାନେ, ରାଜାମାନେ ଓ ରାଜପୁତ୍ରମାନେ, ଯେଉଁମାନେ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ

ଆନନ୍ଦିତ ଥିଲେ, ସେମାନେ ତୁବଲର କନ୍ୟାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବିବାହ କଲେ।

7 ପୁଣି, ତୁବଲର ସନ୍ତାନମାନେ କିତ୍ତୀମର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ଆପଣା କନ୍ୟା ବିବାହ ନ ଦେବା ପାଇଁ ଶପଥ କରିଥିବାର ତିନି ବର୍ଷ ପରେ, କିତ୍ତୀମର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରାୟ କୋଡ଼ିଏ ଜଣ ପୁରୁଷ ତୁବଲର କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ବିବାହ କରିବାକୁ ଗଲେ, ମାତ୍ର ସେମାନେ କୌଣସି କନ୍ୟା ପାଇଲେ ନାହିଁ।

8 କାରଣ ତୁବଲର ସନ୍ତାନଗଣ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ବିବାହ ନ କରିବା ପାଇଁ ଆପଣା ଆପଣା ଶପଥ ରକ୍ଷା କଲେ, ଆଉ ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଶପଥ ଭାଙ୍ଗିଲେ ନାହିଁ।

9 ଅନନ୍ତର ଶସ୍ୟଅମଳ ସମୟରେ ତୁବଲର ସନ୍ତାନମାନେ ଆପଣା ଆପଣା କ୍ଷେତକୁ ଶସ୍ୟଅମଳ କରିବାକୁ ଗଲେ; ସେତେବେଳେ କିତ୍ତୀମର ଯୁବକମାନେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ସବିନା ନଗରରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ; ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ତୁବଲର କନ୍ୟାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ଏକ ଯୁବତୀକୁ ନେଇ ସେମାନଙ୍କର ନଗରକୁ ଆସିଲେ।

10 ତୁବଲର ଲୋକମାନେ ଏହା ଶୁଣିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଗଲେ, ମାତ୍ର ପର୍ବତ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଅତି ଉଚ୍ଚ ଥିଲା, ତେଣୁ ସେମାନେ ଦେଖିଲେ ଯେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିପାରିବେ ନାହିଁ, ତେଣୁ ସେମାନେ ନିଜ ଦେଶକୁ ଫେରିଗଲେ।

11 ଅନନ୍ତର ବର୍ଷର ଆରମ୍ଭରେ ତୁବଲର ସନ୍ତାନଗଣ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟସ୍ଥ ନଗରରୁ ପ୍ରାୟ ଦଶ ହଜାର ଲୋକଙ୍କୁ ବେତନ ଦେଇ କିତ୍ତୀମ ସନ୍ତାନଗଣ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ।

12 ଆଉ ତୁବଲର ସନ୍ତାନଗଣ କିତ୍ତୀମ ସନ୍ତାନଗଣ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରି ସେମାନଙ୍କ ଦେଶ ବିନାଶ ଓ କ୍ଲେଶ ଦେବାକୁ ଗଲେ। ଏହି ଯୁଦ୍ଧରେ ତୁବଲର ସନ୍ତାନଗଣ କିତ୍ତୀମ ସନ୍ତାନଗଣ ଉପରେ ଜୟଲାଭ କଲେ; କିତ୍ତୀମ ସନ୍ତାନଗଣ ନିଜକୁ ଅତିଶୟ କଷ୍ଟ ଦେଇଥିବା ଦେଖି ତୁବଲର କନ୍ୟାମାନଙ୍କଠାରୁ ଜନ୍ମିତ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନିର୍ମାଣ ପ୍ରାଚୀର ଉପରେ ଉଠାଇ ନେଲେ। ଏହା ପରେ ସେମାନେ ତୁବଲର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସ୍ଥାପିତ ପ୍ରାଚୀର ଉପରେ ସେମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ରଖିଲେ।

13 କିତ୍ତୀମର ସନ୍ତାନମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ ନିଜ ନିଜ ପୁତ୍ରକନ୍ୟାମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଆସିଅଛ? ଆଉ ସେହି ସମୟଠାରୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମାଂସ ଓ ଅସ୍ଥି ପରି ଗଣିତ ହୋଇ ନାହୁଁ?”

14 ତହୁଁ ତୁବଲର ଲୋକମାନେ ଏହା ଶୁଣି କିତ୍ତୀମ ଲୋକମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ ବନ୍ଦ କରି ଚାଲିଗଲେ।

15 ତା'ପରେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ନଗରଗୁଡ଼ିକୁ ଫେରିଗଲେ, ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ କିତ୍ତୀମର ସନ୍ତାନମାନେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ସମୁଦ୍ର ନିକଟରେ ଦୁଇଟି ନଗର ନିର୍ମାଣ କଲେ, ଏବଂ ଗୋଟିଏର ନାମ ପୁର୍ତ୍ତୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟଟିର ନାମ ଆରିଜା ରଖିଲେ।

16 ତେରହର ପୁତ୍ର ଅବ୍ରାମଙ୍କର ବୟସ ସେତେବେଳେ ଅନେଶ୍ୱତ ବର୍ଷ ଥିଲା।

17 ସେହି ସମୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଇ କହିଲେ, "ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ଏକ ନିୟମ ସ୍ଥିର କରିବୁ ଓ ତୁମ୍ଭର ବଂଶ ଅତିଶୟ ବୃଦ୍ଧି କରିବୁ; ଆଉ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ଏକ ନିୟମ ସ୍ଥିର କରୁଅଛୁ ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ଏବଂ ତୁମ୍ଭ ଉତ୍ତାରେ ତୁମ୍ଭ ବଂଶର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁରୁଷର ସୁନ୍ନତ ହେବ।"

18 ଆଠ ଦିନ ବୟସରେ ତୁମ୍ଭେ ଗୋଟିଏ ପୁତ୍ରକୁ ସୁନ୍ନତ କରିବ, ଆଉ ତାହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଶରୀରରେ ଅନନ୍ତକାଳୀନ ନିୟମ ହେବ।

+\v 19 ଏହେତୁ ଏବେ ତୁମ୍ଭ ନାମ ଅବ୍ରାମ (ଅବ୍ରାମ) ନୁହେଁ, କେବଳ ଅବ୍ରହାମ (ମହାଶୟ) ନାମରେ ଖ୍ୟାତ ହେବ, ପୁଣି, ତୁମର ଭାର୍ଯ୍ୟା ସାରୀ (ସାରା) ଭାବରେ ଆଉ ଡକାଯିବ ନାହିଁ, କେବଳ ସାରା ।

+\v 20 କାରଣ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବା ଓ ତୁମ୍ଭ ଉତ୍ତାରେ ତୁମ୍ଭର ବଂଶ ବୃଦ୍ଧି କରିବା, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏକ ମହାଗୋଷ୍ଠୀ ହେବ ଓ ତୁମ୍ଭ କଟିଦେଶରୁ ରାଜାମାନେ ଜାତ ହେବେ ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୧୮

1 ଅନନ୍ତର ଅବ୍ରହାମ ଉଠି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ସମସ୍ତ କର୍ମ କଲେ, ପୁଣି, ତାଙ୍କ ପରିବାରର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଓ ଆପଣା ଟଙ୍କାରେ କ୍ରୀତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନେଇ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କର ସୁନ୍ନତ କଲେ ।

2 ଆଉ, ଯାହାର ସେ ସୁନ୍ନତ କରି ନ ଥିଲେ, ଏପରି ଜଣେ ମଧ୍ୟ ଅବଶିଷ୍ଟ ନ ଥିଲା, ଆଉ ଅବ୍ରହାମ ଓ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଇଶ୍ମାଏଲଙ୍କ ଲିଙ୍ଗାଗ୍ର ଚର୍ମ ଛେଦନ ହୋଇଥିଲା; ଇଶ୍ମାଏଲଙ୍କ ବୟସ ତେର ବର୍ଷ ଥିଲା ଯେତେବେଳେ ସେ ଲିଙ୍ଗାଗ୍ର ଚର୍ମ ଛେଦନ କରିଥିଲେ।

3 ତୃତୀୟ ଦିନ ଅବ୍ରହାମ ଶରୀରର ଯନ୍ତ୍ରଣା ସମୟରେ ସୂର୍ଯ୍ୟର ତାପ ଉପଭୋଗ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ତମ୍ବୁ ବାହାରକୁ ଯାଇ ଦ୍ୱାରରେ ବସିଲେ।

4 ସେତେବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମମ୍ରିର ଅଲୋନ ବୃକ୍ଷରେ ତାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଆପଣା ସେବାକାରୀ ଦୂତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତିନି ଜଣଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ; ସେତେବେଳେ ସେ ତମ୍ବୁ ଦ୍ୱାରରେ ବସିଥିଲେ; ସେ ଅନାଇ ଦେଖିଲେ, ଆଉ ଦେଖ, ଦୂରରୁ ତିନି ଜଣ ଲୋକ ଆସୁଅଛନ୍ତି; ପୁଣି, ସେ ଉଠି ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ଦୌଡ଼ିଗଲେ, ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କରି ଆପଣା ଗୃହକୁ ଆଣିଲେ।

5 ଆଉ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଯଦି ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇଲି, ତେବେ ଭିତରକୁ ଯାଇ କିଛି ରୋଟୀ ଭୋଜନ କର," ଏହା କହି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପିଟିଲେ; ସେମାନେ ଭିତରକୁ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ପାଣି ଦେଲେ ଓ ସେମାନେ ପାଦ ଧୋଇ ତମ୍ବୁ ଦ୍ୱାର ନିକଟସ୍ଥ ଏକ ବୃକ୍ଷ ମୂଳେ ରଖିଲେ।

6 ଅବ୍ରହାମ ଦୌଡ଼ିଯାଇ ଗୋଟିଏ ସୁନ୍ଦର ବାଛୁରି ଆଣିଲେ। ସେ ତାକୁ ଶୀଘ୍ର ମାରି ନିଜର ଦାସ ଇଲୀୟେଜରକୁ ରାନ୍ଧି ଖାଇବାକୁ ଦେଲେ।

7 ଅବ୍ରହାମ ସାରାଙ୍କୁ ତମ୍ବୁ ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କରି କହିଲେ, "ତିନି ପାତ୍ର ଉତ୍ତମ ମଇଦା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ଛାଣି ପାତ୍ରରେ ମାଂସ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ପାଇଁ ପିଠା ପ୍ରସ୍ତୁତ କର।"

+\v 8 ସେତେବେଳେ ଅବ୍ରହାମ ଶୀଘ୍ର ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଦହି, ଦୁଗ୍ଧ, ଗୋମାଂସ ଓ ମତ୍ସ୍ୟ ଆଣି ଗୋବତ୍ସର ମାଂସ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଖାଇବାକୁ ଦେଲେ, ତହିଁରେ ସେମାନେ ଖାଇଲେ ।

9 ସମାନେେ ଖାଇ ସାରିବା ପରେ, ସମାନଙ୍କେ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ତାଙ୍କୁ କହିଲା, "ବସନ୍ତ ସମୟରେ ମୁଁ ପୁନର୍ବାର ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆସିବି। ଓ ତୁମର ସ୍ତ୍ରୀ ସାରା ଏକ ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ ଦବେ।"

10 ତା'ପେର େସହି େଲାକମାେନ େସଠାକୁ ଚାଲିଗେଲ। େସମାେନ େଯଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ପଠାଯାଇଥିଲା, େସହି ସ୍ଥାନକୁ ଚାଲିଗେଲ।

11 ସେହି ସମୟରେ ସଦୋମ ଓ ହମୋରାର ସମସ୍ତ ଲୋକ, ପୁଣି ପାଞ୍ଚୋଟି ନଗରର ଲୋକମାନେ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅତିଶୟ ଦୁଷ୍ଟ ଓ ପାପୀ ଥିଲେ। ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଘୃଣ୍ୟ କ୍ରିୟା ଦ୍ୱାରା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ବିରକ୍ତ କଲେ। ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଘୃଣ୍ୟ ଓ ନିନ୍ଦାଜନକ ଭାବରେ ବୃଦ୍ଧ ହେବାରେ ଦୃଢ଼ ହେଲେ। ସେହି ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କର ଦୁଷ୍ଟତା ଓ ଅପରାଧ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ବହୁତ ବଡ଼ ଥିଲା।

12 ସେମାନଙ୍କର ଦେଶରେ ପ୍ରାୟ ଅଧ ଦିନର ପାଦପଥ ପରି ଏକ ଅତି ପ୍ରଶସ୍ତ ଉପତ୍ୟକା ଥିଲା, ଏବଂ ସେଠାରେ ଜଳର ନିର୍ଝର ଥିଲା ଏବଂ ଜଳର ଚାରିପାଖରେ ପ୍ରଚୁର ଘାସ ଥିଲା।

13 ସଦୋମ ଓ ହମୋରାର ସମସ୍ତ ଲୋକ ବର୍ଷକୁ ଚାରିଥର ନିଜ ନିଜ ସ୍ତ୍ରୀ, ସନ୍ତାନସନ୍ତତି ଓ ସମସ୍ତ ଜିନିଷପତ୍ର ସହିତ ସେଠାକୁ ଗଲେ ଓ ଦାରା ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ର ଓ ନୃତ୍ୟ ବଜାଇ ଆନନ୍ଦ କଲେ।

14 ଆଉ ଆନନ୍ଦ ସମୟରେ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଉଠି ଆପଣା ଆପଣା ପ୍ରତିବାସୀର ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଏବଂ କେତେକ, ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତିବାସୀର କୁମାରୀ କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଧରି ଉପଭୋଗ କରୁଥିଲେ; ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁରୁଷ ଆପଣା ଆପଣା ପ୍ରତିବାସୀର ହାତରେ ଆପଣା ଆପଣା ସ୍ତ୍ରୀ ଓ କନ୍ୟାକୁ ଦେଖି ଏକ ଶବ୍ଦ ମଧ୍ୟ କହୁ ନ ଥିଲେ।

15 ଆଉ ସେମାନେ ପ୍ରାତଃକାଳରୁ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହିପରି କଲେ, ପୁଣି ତା'ପରେ ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଆପଣା ଆପଣା ଗୃହକୁ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ତ୍ରୀ ଆପଣା ଆପଣା ତମ୍ବୁକୁ ଫେରିଗଲେ; ଏହିପରି ସେମାନେ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଚାରିଥର କଲେ।

16 ଆହୁରି, ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ବିଦେଶୀ ସେମାନଙ୍କ ନଗରଗୁଡ଼ିକୁ ଆସି ସେଠାରେ ବିକ୍ରୟ କରିବା ପାଇଁ କ୍ରୟ କରିଥିବା ଦ୍ରବ୍ୟ ଆଣି ଆସୁଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଏହି ନଗରଗୁଡ଼ିକର ଲୋକମାନେ, ପୁରୁଷ, ସ୍ତ୍ରୀ, ବାଳକ, ଯୁବା ଓ ବୃଦ୍ଧ, ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ସେହି ଲୋକ ନିକଟକୁ ଯାଇ ବଳପୂର୍ବକ ତାହାର ସମ୍ପତ୍ତି ହରଣ କରୁଥିଲେ, ଏବଂ ଦେଶ ଭିତରକୁ ଆଣିଥିବା ମାଲିକର ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ସମାପ୍ତ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟେକକୁ ଅଳ୍ପ କିଛି ଦେଉଥିଲେ।

17 ଆଉ ଯଦି ସେହି ଜିନିଷପତ୍ରର ମାଲିକ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଝଗଡ଼ା କରି କହେ, "ତୁମେ ମୋ ପ୍ରତି ଏ କ'ଣ କରିଛ?" ତେବେ ସେମାନେ ଜଣ ଜଣ କରି ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସୁଥିଲେ, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ତାଙ୍କୁ ଯାହା ନେଇଥିଲ ତାହା ଦେଖାଇ ତାହାକୁ ପରିହାସ କରି କହୁଥିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଯାହା ଦେଇଥିଲ, ମୁଁ କେବଳ ସେହି ଅଳ୍ପ ନେଇଛି।" ଏବଂ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ଏହି କଥା ଶୁଣି ଦୁଃଖ ଓ ମନର ତିକ୍ତତାରେ ଉଠି ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଚାଲିଯାଉଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଉଠି ତାଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଯାଉଥିଲେ ଏବଂ ମହା ଶବ୍ଦ ଓ କୋଳାହଳ ସହିତ ତାଙ୍କୁ ନଗରରୁ ବାହାର କରି ଦେଉଥିଲେ।

18 ସେତେବେଳେ ଏଲମ ପ୍ରାନ୍ତରୁ ଜଣେ ଲୋକ ଆପଣା ଗର୍ଦ୍ଦଭ ଉପରେ ବସି ପଥ ଦେଇ ଯାଉଥିଲା, ତାହାର ପୋଷାକ ନାନା ରଙ୍ଗର ସୁନ୍ଦର ବସ୍ତ୍ର ଥିଲା, ଏବଂ ସେହି ବସ୍ତ୍ର ଗର୍ଦ୍ଦଭରେ ରଜ୍ଜୁରେ ବନ୍ଧା ଥିଲା।

19 ଆଉ ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ହେବା ସମୟରେ ସେହି ପୁରୁଷ ସଦୋମର ରାସ୍ତା ଦେଇ ଯାଉ ଯାଉ ରାତ୍ରି ରହିବା ପାଇଁ ସେଠାରେ ରହିଲା, ମାତ୍ର କେହି ତାହାକୁ ଆପଣା ଗୃହକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ଦେଲେ ନାହିଁ; ସେହି ସମୟରେ ସଦୋମରେ ଜଣେ ଦୁଷ୍ଟ ଓ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକ ଥିଲା, ସେ ଦୁଷ୍କର୍ମ କରିବାରେ ନିପୁଣ, ତାହାର ନାମ ହେଦଦ୍ ଥିଲା।

20 ପୁଣି ସେ ଅନାଇ ନଗରର ଛକରେ ସେହି ପଥିକକୁ ଦେଖିଲା, ପୁଣି ସେ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ପଚାରିଲା, "ତୁମ୍ଭେ କେଉଁଠାରୁ ଆସିଅଛ ଓ କେଉଁଠାକୁ ଯାଉଅଛ?"

21 ତହିଁରେ ସେହି ମନୁଷ୍ୟ କହିଲା, "ମୁଁ ହିବ୍ରୋଣରୁ ଏଲମକୁ ଯାତ୍ରା କରୁଅଛି, ଯେଉଁଠାରେ ମୁଁ ବାସ କରୁଅଛି; ଆଉ ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ହେବା ସମୟରେ ମୁଁ ଗଲାବେଳେ କେହି ମୋତେ ତାଙ୍କ ଘରକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ଦେଲେ ନାହିଁ, ଯଦିଓ ମୋ' ପାଖରେ ରୋଟୀ, ପାଣି, ଆଉ ଗଧ ପାଇଁ କୁଟା ଓ ଖାଦ୍ୟ ଅଛି, ଆଉ ମୋର କିଛି ଅଭାବ ନାହିଁ।"

22 ତହିଁରେ ହଦଦ୍ ଉତ୍ତର କରି କହିଲା, "ତୁମ୍ଭର ଯାହା ଆବଶ୍ୟକ, ତାହା ମୁଁ ଯୋଗାଇବି; ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ନଗରରେ ରାତ୍ରି ବିତାଇବ ନାହିଁ।"
23 ତହୁଁ ହଦଦ୍ ତାହାକୁ ଆପଣା ଗୃହକୁ ନେଇଗଲା, ପୁଣି ସେ ଦଉଡ଼ି ସାହାଯ୍ୟରେ ଗଧର ବସ୍ତ୍ର କାଢ଼ି ନେଇ ଆପଣା ଗୃହକୁ ଆଣିଲା, ପୁଣି ସେ ଗଧକୁ ନଡ଼ା ଓ ଖାଦ୍ୟ ଦେଲା, ଯେତେବେଳେ ସେହି ପଥିକ ହଦଦର ଗୃହରେ ଭୋଜନପାନ କଲା, ସେ ରାତ୍ରି ସେହିଠାରେ ରହିଲା।
24 ଆଉ ପ୍ରାତଃକାଳରେ ସେହି ପଥିକ ଆପଣା ଯାତ୍ରା ଜାରି ରଖିବା ପାଇଁ ଶୀଘ୍ର ଉଠିଲା, ସେତେବେଳେ ହେଦଦ୍ ତାହାକୁ କହିଲା, "ଅଟ, ରୁଟି ଖଣ୍ଡେ ଦେଇ ଆପଣା ମନକୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦିଅ ଓ ତା'ପରେ ଯାଅ," ଏବଂ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ତାହା କଲା; ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କ ସହିତ ରହିଲା, ଏବଂ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଯିବାକୁ ଉଠିଲା ବେଳେ ସେମାନେ ଦୁହେଁ ଦିନସାରା ଏକତ୍ର ଭୋଜନ ଓ ପାନ କଲେ।
25 ସେତେବେଳେ ହେଦଦ୍ ତାଙ୍କୁ କହିଲା, "ଦେଖ, ଦିନ ସରି ଆସୁଛି, ତୁମର ହୃଦୟ ସାନ୍ତ୍ୱନା ପାଇବା ପାଇଁ ତୁମକୁ ସାରା ରାତ୍ରି ରହିବା ଭଲ।" ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କୁ ଏପରି ବାଧ କଲେ ଯେ ସେ ସାରା ରାତ୍ରି ସେଠାରେ ରହିଲେ, ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦିନ ସେ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବା ପାଇଁ ଶୀଘ୍ର ଉଠିଲେ, ଯେତେବେଳେ ହେଦଦ୍ ତାଙ୍କୁ ବାଧ କରି କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭର ହୃଦୟକୁ ଖଣ୍ଡେ ରୋଟୀ ଦେଇ ଶାନ୍ତ କରି ଯାଅ," ତେଣୁ ସେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦିନ ମଧ ତାଙ୍କ ସହିତ ରହିଲେ ଏବଂ ଭୋଜନ କଲେ, ତା'ପରେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଆପଣା ଯାତ୍ରା ଜାରି ରଖିବା ପାଇଁ ଉଠିଲେ।
26 ହେଦଦ୍ ତାଙ୍କୁ କହିଲା, "ଦେଖ, ଦିନ ସରି ଆସୁଛି, ମୋ' ନିକଟରେ ରହି ନିଜ ହୃଦୟକୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦିଅ ଏବଂ ପ୍ରଭାତରେ ଉଠି ଆପଣା ବାଟରେ ଚାଲିଯାଅ।"
27 କିନ୍ତୁ ସେ ପୁରୁଷ ରହିଲା ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଉଠି ଗଧ ସଜାଇଲା; ପୁଣି ସେ ଗଧ ସଜାଡ଼ିଲା ବେଳେ ହେଦଦର ଭାର୍ଯ୍ୟା ଆପଣା ସ୍ୱାମୀକୁ କହିଲା, "ଦେଖ, ଏହି ଲୋକ ଦୁଇ ଦିନ ହେଲା ଆମ ସହିତ ଭୋଜନପାନ କରିଅଛି, ଆଉ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କିଛି ଦେଇ ନାହିଁ, ଆଉ ଏବେ ସେ କିଛି ନ ଦେଇ ଆମ ନିକଟରୁ ଚାଲିଯିବ?" ଏଥିରେ ହେଦଦ ତାହାକୁ କହିଲା, "ତୁମ୍ଭେ ଚୁପ୍ ହୁଅ।"
28 ତେଣୁ ସେ ପୁରୁଷ ଆପଣା ଗଧକୁ ସଜାଇଲା ଏବଂ ସେ ହେଦଦଙ୍କୁ ଗଧ ଉପରେ ବାନ୍ଧିବା ପାଇଁ ରଜ୍ଜୁ ଓ ବସ୍ତ୍ର ଦେବାକୁ ଅନୁରୋଧ କଲା।
29 ହେଦଦ୍ ତାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ କହୁଛ?" ସେ କହିଲେ, "ଆପଣ ଆପଣା ଗୃହରେ ଯେଉଁ ନାନା ରଙ୍ଗରେ ନିର୍ମିତ ସୂତ୍ର ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ରଙ୍ଗର ବସ୍ତ୍ର ଲୁଚାଇ ରଖିଥିଲେ, ତାହା ମୋତେ ଦିଅନ୍ତୁ। ମୁଁ ତାକୁ ଯତ୍ନ ନେବି।"
+\v 30 ତହୁଁ ହେଦଦ୍ ସେହି ମନୁଷ୍ୟକୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲା, "ତୁମ୍ଭେ ସ୍ୱପ୍ନର ଅର୍ଥ ଏହି, ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ରଜ୍ଜୁ ଦେଖିଲ, ତାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ତୁମ୍ଭର ଆୟୁ ଏକ ରଜ୍ଜୁ ପରି ଦୀର୍ଘ ହେବ, ଏବଂ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ରଙ୍ଗରେ ରଙ୍ଗୀନ ହୋଇଥିବା ବସ୍ତ୍ର ଦେଖିଲା ପରେ, ତୁମ୍ଭର ଏକ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ହେବ, ଯେଉଁଥିରେ ତୁମ୍ଭେ ସର୍ବପ୍ରକାର ଫଳର ବୃକ୍ଷ ରୋପଣ କରିବ ।"
31 ପଥିକ ଉତ୍ତର ଦେଲା, "ନା, ମୋହର ପ୍ରଭୁ, କାରଣ ମୁଁ ଜାଗ୍ରତ ଥିଲି ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ରଜ୍ଜୁ ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ରଙ୍ଗର ବୁଣା ଏକ ଚାଦର ଦେଇଥିଲି, ଯାହାକୁ ଆପଣ ମୋ' ପାଇଁ ଗଧରୁ କାଢ଼ି ଦେଇଥିଲେ।" ହେଦଦ୍ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲା, "ମୁଁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଆପଣଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନର ଅର୍ଥ କହିଲି ଏବଂ ଏହା ଏକ ଭଲ ସ୍ୱପ୍ନ, ଏବଂ ଏହା ଏହାର ଅର୍ଥ।"
32 “ମୁଁ ସ୍ୱପ୍ନର ଅର୍ଥ କହିବା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛି। ତେଣୁ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରମାନେ ମୋତେ ଚାରି ଖଣ୍ଡ ରୂପା ଦେଇଦିଅନ୍ତି। ଆଉ ମୁଁ ତୁମ୍ଭଠାରୁ କେବଳ ତିନି ଖଣ୍ଡ ରୂପା ଚାହୁଁଛି।”
+\v 33 ଏଥିରେ ହେଦଦର କଥାରେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି କ୍ରୋଧିତ ହୋଇ ଅତିଶୟ ରୋଦନ କଲା, ପୁଣି, ସେ ହେଦଦକୁ ସଦୋମର ବିଚାରକର୍ତ୍ତା ସେରକ ନିକଟକୁ ନେଇଗଲା ।
34 ତହିଁରେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ସେରକ ବିଚାରକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆପଣା କଥା ଉପସ୍ଥାପନ କଲା; ତହିଁରେ ହେଦଦ୍ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲା, "ଏହା ସତ୍ୟ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ କଥା ଏହିପରି ଅଛି;" ବିଚାରକର୍ତ୍ତା ପଥିକକୁ କହିଲେ, "ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ହେଦଦ୍ ତୁମ୍ଭକୁ ସତ୍ୟ କହୁଅଛି, କାରଣ ସ୍ୱପ୍ନର ସଠିକ୍ ଅର୍ଥ ପାଇଁ ସେ ନଗରମାନଙ୍କରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ।"
35 ତହିଁରେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ବିଚାରକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କଥାରେ ଚିତ୍କାର କରି କହିଲା, "ନା, ମୋହର ପ୍ରଭୁ, କାରଣ ମୁଁ ଯେଉଁ ଦିନ ତାହାକୁ ଗଧ ଉପରେ ଥିବା ରଜ୍ଜୁ ଓ ବସ୍ତ୍ର ଦେଇଥିଲି, ତାହା ତାଙ୍କ ଘରେ ରଖିବା ପାଇଁ;" ତହିଁରେ ସେମାନେ ଉଭୟ ବିଚାରକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବିବାଦ କଲେ; ଜଣେ କହିଲେ, କଥା ଏପରି ହେଲା, ଅନ୍ୟ ଜଣ କହିଲେ, "ଏପରି ହେଲା।"
36 ସେତେବେଳେ ହେଦଦ୍ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ କହିଲା, "ମୋର ସ୍ୱପ୍ନର ଅର୍ଥ କରିବା ପାଇଁ ମୁଁ ଯେଉଁ ଚାରି ଖଣ୍ଡ ରୂପା ନେଉଛି, ତାହା ମୋତେ ଦିଅ; ମୁଁ କିଛି ଭଡ଼ା ଦେବି ନାହିଁ; ଆଉ ମୋ' ଘରେ ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଚାରି ଖଣ୍ଡ ଭୋଜନ କରିଅଛ, ତାହାର ଖର୍ଚ୍ଚ ମୋତେ ଦିଅ।"
37 ତହିଁରେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ହେଦଦଙ୍କୁ କହିଲା, "ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ଗୃହରେ ଯାହା ଖାଇଥିଲି, ତହିଁର ମୂଲ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେବି; କେବଳ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଗୃହରେ ଯେଉଁ ସୂତ୍ର ଓ ବସ୍ତ୍ର ଲୁଚାଇ ରଖିଅଛ, ତାହା ମୋତେ ଦିଅ।"
38 ତହୁଁ ହେଦଦ୍ ବିଚାରକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉତ୍ତର ଦେଇ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ କହିଲେ, "ମୁଁ କ'ଣ ତୁମକୁ ସ୍ୱପ୍ନର ଅର୍ଥ କହି ନ ଥିଲି ? ରଜ୍ଜୁର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ତୁମର ଆୟୁ ଏକ ରଜ୍ଜୁ ପରି ଦୀର୍ଘ ହେବ, ଏବଂ ବସ୍ତ୍ର ହେଉଛି ଯେ ତୁମର ଏକ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ହେବ ଯେଉଁଥିରେ ତୁମ୍ଭେ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ଫଳ ବୃକ୍ଷ ରୋପଣ କରିବ।"

39 "ତୁମ୍ଭେ ସ୍ୱପ୍ନର ଯଥାର୍ଥ ଅର୍ଥ ଏହି; ଏବେ ମୋତେ ସେହି ଚାରି ଖଣ୍ଡ ରୂପା ଦିଅ, ଯାହା ମୁଁ ପ୍ରତିଫଳ ଭାବରେ ଦେବାକୁ ଚାହୁଁଛି, କାରଣ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ କୌଣସି ଭଡ଼ା ଦେବି ନାହିଁ।"

40 ସେତେବେଳେ ହେଦଦର କଥାରେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଚିତ୍କାର କଲା ଓ ସେ ଦୁହେଁ ବିଚାରକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବିବାଦ କଲେ; ତହିଁରେ ବିଚାରକର୍ତ୍ତା ଆପଣା ଦାସମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ, ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅବିଚାର କରି ଗୃହରୁ ତଡ଼ି ଦେଲେ।

41 ତା'ପେର େସମାେନ ବିଚାରକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସହିତ ଯୁକ୍ତି କରି ଚାଲିଗେଲ। େସଦାମର େଲାକମାେନ ଏହା ଶୁଣିେଲ। େସମାେନ େସମାନଙ୍କ ଚାରିପାଖେ ଏକାଠି େହେଲ ଏବଂ େସହି ବିେଦଶୀ େଲାକଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧ େର ପାଟିତୁଣ୍ଡ କେଲ। େତଣୁ େସମାେନ ତାଙ୍କୁ ନଗରରୁ ତଡି େଦେଲ।

42 ଆଉ ସେ ପୁରୁଷ ପ୍ରାଣରେ ବିଳାପ ଓ ରୋଦନ କରି ଗଧ ଉପରେ ଆପଣା ଭ୍ରମଣ ଜାରି ରଖିଲେ।

+\v 43 ଆଉ ସେ ସେହି ସ୍ଥାନ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଯାଉ ଯାଉ ଭ୍ରଷ୍ଟ ନଗରୀ ସଦୋମରେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ଯାହା ଘଟିଥିଲା, ତାହା ମନେ ପକାଇ କାନ୍ଦିବାକୁ ଲାଗିଲେ|

ଅଧ୍ୟାୟ ୧୯

ସଦୋମ ନଗରର ଚ୍ଚରିଟି ନଗର ପାଇଁ ଚାରି ଜଣ ବିଚାରକର୍ତ୍ତା ଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କର ନାମ ଏହିପରି ଥିଲା, ସଦୋମ ନଗରରେ ସେରକ, ହମୋରାରେ ଶାର୍କଦ, ଅଦ୍ମାରେ ସବନାକ୍ ଏବଂ ସବୋୟିମରେ ମେନୋନ୍।

2 ଆଉ ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ଦାସ ଇଲୀୟେଜର ସେମାନଙ୍କୁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ନାମ ଦେଲେ, ଏବଂ ସେରକଙ୍କୁ ଶକ୍ରା, ଶାର୍କଦଙ୍କୁ ଶକୁରା, ଜେବନାକଙ୍କୁ କସୋବିମ ଏବଂ ମେନନଙ୍କୁ ମାଞ୍ଜଲୋଦିନରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କଲେ।

3 ଆଉ ସେମାନଙ୍କର ଚାରି ଜଣ ବିଚାରକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଇଚ୍ଛାରେ ସଦୋମ ଓ ହମୋରାର ଲୋକମାନେ ନଗରର ଦାଣ୍ଡରେ ଶଯ୍ୟା ସଜାଡୁଥିଲେ, ଏବଂ ଯଦି କେହି ଏହି ସ୍ଥାନଗୁଡ଼ିକୁ ଆସନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ତାହାକୁ ଧରି ସେମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଶଯ୍ୟାକୁ ଆଣି ତାହାକୁ ବଳପୂର୍ବକ ସେହି ଶଯ୍ୟାରେ ଶୁଆଇ ଦେଉଥିଲେ।

4 ଏବଂ ସେ ଶୋଇବା ସମୟରେ, ତିନି ଜଣ ପୁରୁଷ ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ପାଖରେ ଏବଂ ତିନି ଜଣ ତାଙ୍କ ପାଦ ପାଖରେ ଠିଆ ହୋଇ ତାଙ୍କୁ ଶଯ୍ୟାର ଲମ୍ବ ମାପ କରୁଥିଲେ, ଏବଂ ଯଦି ପୁରୁଷ ଜଣକ ଶଯ୍ୟାଠାରୁ ଛୋଟ ଥିଲେ, ଏହି ଛଅ ଜଣ ତାଙ୍କୁ ଦୁଇ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ବିସ୍ତାର କରୁଥିଲେ, ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଡାକୁଥିଲେ, ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଉ ନ ଥିଲେ।

5 ଯଦି ସେ ଶଯ୍ୟାଠାରୁ ଲମ୍ବା ଥାଆନ୍ତା, ତେବେ ସେମାନେ ଶଯ୍ୟାର ଦୁଇ ପାର୍ଶ୍ୱକୁ ଦୁଇ ମୁଣ୍ଡରେ ଯୋଡ଼ି ଥାଆନ୍ତେ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁରୁଷଟି ମୃତ୍ୟୁଦ୍ୱାରରେ ପହଞ୍ଚି ନ ଥାଆନ୍ତା।

6 ଯଦି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଚିତ୍କାର କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ତେବେ ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, 'ଆମ୍ଭର ଦେଶକୁ ଯେ ଆସିବ, ତାହା ପ୍ରତି ଏହି ପ୍ରକାର କରାଯିବ।'

7 ସଦୋମର ଲୋକମାନେ ଯାହା କରିଥିଲେ, ତାହା ଶୁଣି ଲୋକମାନେ ସେଠାକୁ ଯିବାରୁ ନିବୃତ୍ତ ହେଲେ।

8 ଆଉ ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ଦରିଦ୍ର ଲୋକ ସେମାନଙ୍କ ଦେଶରେ ଆସେ, ସେମାନେ ତାହାକୁ ରୂପା ଓ ସୁନା ଦିଅନ୍ତି, ଏବଂ ସାରା ନଗରରେ ଘୋଷଣା କରନ୍ତି ଯେ ତାହାକୁ ଖଣ୍ଡେ ରୁଟି ଖାଇବାକୁ ଦିଅ ନାହିଁ। ଯଦି ସେହି ବିଦେଶୀ ସେଠାରେ କିଛି ଦିନ ରହି ଖାଦ୍ୟ ନ ପାଇ ଭୋକରେ ମରେ, ତେବେ ତାହାର ମୃତ୍ୟୁ ସମୟରେ ନଗରର ସମସ୍ତ ଲୋକ ଆସି ତାକୁ ଦେଇଥିବା ରୂପା ଓ ସୁନା ନେଇଯାଆନ୍ତି।

9 ଆଉ ଯେଉଁମାନେ ତାକୁ ଯେଉଁ ରୂପା କି ସୁନା ଦେଇଥିଲେ, ସେମାନେ ତାହା ଫେରାଇ ନେଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ସମୟରେ ସେମାନେ ତାଙ୍କର ବସ୍ତ୍ର ମଧ କାଢ଼ି ନେଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ତାହା ପାଇଁ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ, ଏବଂ ଯେ ଆପଣା ପ୍ରତିବାସୀ ଉପରେ ଜୟଲାଭ କଲା, ସେ ତାହା ସବୁ ନେଇଗଲା।

+\v 10 ତାହାପରେ ସେମାନେ ତାହାକୁ ବହି ନେଇ ପ୍ରାନ୍ତରସ୍ଥ କିଛି ବୁଦା ତଳେ କବର ଦେଲେ; ଆଉ ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ଆପଣା ଦେଶରେ ମରିଗଲେ, ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସେମାନେ ସବୁଦିନ ଏପରି ବ୍ୟବହାର କଲେ ।

11 କିଛି ସମୟ ପରେ ସାରା ଇଲୀୟେଜରକୁ ଲୋଟଙ୍କୁ ଭେଟିବା ପାଇଁ ଏବଂ ତାଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ ବିଷୟରେ ପଚାରିବା ପାଇଁ ସଦୋମକୁ ପଠାଇଲେ।

12 ଇଲୀୟେଷର ସଦୋମକୁ ଗଲେ। ସେଠାରେ ସେ ଜଣେ ସଦୋମୀକୁ ଦେଖିଲେ, ଯିଏ ଜଣେ ବିଦେଶୀ ସହିତ କଳି କରୁଥିଲା। ତେଣୁ ସେହି ସଦୋମୀ ଲୋକଟି ସେହି ଗରିବ ଲୋକଟିର ସମସ୍ତ ବସ୍ତ୍ର ଚିରି ପକାଇଲା। ଏବଂ ସେ ଚାଲିଗଲା।

13 କିନ୍ତୁ ସେହି ଦରିଦ୍ର ଲୋକଟି ଇଲୀୟେଷରଙ୍କୁ ଡାକି କହିଲା, ସଦୋମର ଲୋକଟି ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଯାହା କରିଥିଲା, ସେଥିପାଇଁ ସେ ତାଙ୍କୁ ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ।

14 ସେ ତାକୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ସେହି ଦରିଦ୍ର ଲୋକ ପ୍ରତି କାହିଁକି ଏପରି ବ୍ୟବହାର କରୁଛ, ଯେ ତୁମ୍ଭ ଭୂମିକୁ ଆସିଥିଲା?"

15 ସଦୋମର ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଇଲୀୟେଜରଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲା, “ଏ ଲୋକଟି କ'ଣ ତୁମ୍ଭ ଭାଇ? ନା, ଏହି ଲୋକ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭେ ଯେ ଆଜି

କହୁଅଛ, ସେଥିପାଇଁ ସଦୋମର ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ବିଚାରକର୍ତ୍ତା କରିଅଛନ୍ତି?"

16 ଇଲୀୟେଷର ସେହି ଦରିଦ୍ର ଲୋକ ପାଇଁ ସଦୋମର ସେହି ଲୋକ ସହିତ ବିବାଦ କଲେ। ଇଲୀୟେଷର ସେହି ଦରିଦ୍ର ଲୋକଠାରୁ ତା'ର ବସ୍ତ୍ର ଫେରାଇ ନେବାକୁ ନିକଟକୁ ଯିବା ସମୟରେ ସେ ଶୀଘ୍ର ଯାଇ ଏକ ପଥରରେ ଇଲୀୟେଷରର କପାଳକୁ ଆଘାତ କଲେ।

17 ଇଲୀୟେଷରଙ୍କ କପାଳରୁ ପ୍ରଚୁର ରକ୍ତ ବହିଲା। ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ରକ୍ତ ଦେଖି ଇଲୀୟେଷରଙ୍କୁ ଧରି କହିଲା, "ତୁମ୍ଭ କପାଳରୁ ଏହି ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ରକ୍ତ ବାହାର କରିଥିବାରୁ ମୋତେ ମୋର ବର୍ତ୍ତନ ଦିଅ, କାରଣ ଆମ ଦେଶର ରୀତି ଓ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏହିପରି ଅଟେ।"

18 ତହୁଁ ଇଲୀୟେଜର ତାହାକୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଆଘାତ କରିଅଛ ଓ ତୁମ୍ଭ ବର୍ତ୍ତନ ଦେବାକୁ ମୋତେ କହିଅଛ;" କିନ୍ତୁ ଇଲୀୟେଜର ସଦୋମର ସେହି ଲୋକର କଥା ଶୁଣିବାକୁ ଅସମ୍ମତ ହେଲେ।

19 ତା'ପରେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଇଲୀୟେଜରକୁ ଧରି ବିଚାରାର୍ଥେ ସଦୋମର ବିଚାରକର୍ତ୍ତା ଶକ୍ରା ନିକଟକୁ ନେଇଗଲେ।

20 ତହୁଁ ସେହି ଲୋକ ବିଚାରକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ କହିଲା, "ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ନିକଟରେ ବିନୟ କରୁଛି, ଏହି ଲୋକ ଏପରି କରିଛି; ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ପଥରରେ ଆଘାତ କରିଥିଲି ଯେ, ତାଙ୍କ କପାଳରୁ ରକ୍ତ ବହିଗଲା; ଆଉ ସେ ମୋତେ ମୋହର ବେତନ ଦେବାକୁ ରାଜି ନୁହଁନ୍ତି।"

21 ତହୁଁ ବିଚାରକର୍ତ୍ତା ଇଲୀୟେଷରଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ତୁମ୍ଭକୁ ସତ୍ୟ କହୁଅଛି, ତାକୁ ତାହାର ବର୍ତ୍ତନ ଦିଅ, କାରଣ ଆମ ଦେଶର ଏହା ପ୍ରଥା।" ଇଲୀୟେଷର ବିଚାରକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କଥା ଶୁଣି ଗୋଟିଏ ପଥର ଉଠାଇ ବିଗ୍ଚରକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଆଘାତ କଲେ, ତହିଁରେ ପଥର ତାଙ୍କ କପାଳରେ ବାଜିଲା, ଏବଂ ବିଗ୍ଚରକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କପାଳରୁ ପ୍ରଚୁର ରକ୍ତ ବହିଲା। ଇଲୀୟେଷର କହିଲେ, "ଯଦି ତୁମ୍ଭ ଦେଶର ପ୍ରଥା ଏପରି ହୁଏ, ତେବେ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଯାହା ଦେବା ଉଚିତ ଥିଲା, ତାହା ଦିଅ; କାରଣ ଏହା ତୁମର ନିଷ୍ପତ୍ତି, ତୁମେ ତାହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଛ।"

22 ତେଣୁ ଇଲୀୟେଷର ସେହି ବିଚାରକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ସଦୋମର ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଚ୍ଚଲିଗଲେ।

23 ଯେତେବେଳେ ଏଲମର ରାଜାମାନେ ସଦୋମର ରାଜାମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ, ସେତେବେଳେ ଏଲମର ରାଜାମାନେ ସଦୋମର ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ହରଣ କଲେ, ପୁଣି ସେମାନେ ଲୋଟଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରି ନେଲେ, ତାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତି ସହିତ। ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ ଏହି କଥା ଜଣାଇବା ମାତ୍ରେ ସେ ଯାଇ ଏଲମର ରାଜାମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ, ପୁଣି ସେ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ଲୋଟର ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ଏବଂ ସଦୋମର ସମ୍ପତ୍ତି ଫେରାଇ ଆଣିଲେ।

+\v 24 ସେହି ସମୟରେ ଲୋଟର ଭାର୍ଯ୍ୟା ତାଙ୍କର ଏକ କନ୍ୟା ପ୍ରସବ କଲା, ପୁଣି, ସେ ତାହାର ନାମ ପଲ୍‌ତୀତ୍ (ପଲ୍‌ତୀତ୍) ରଖିଲେ, କାରଣ ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କୁ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ପରିବାରକୁ ଏଲମର ରାଜାମାନଙ୍କଠାରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିଥିଲେ; ଆଉ ଲୋଟର କନ୍ୟା ପଲ୍‌ତୀତ୍ ବଡ଼ ହେଲା, ଆଉ ସଦୋମର ଜଣେ ପୁରୁଷ ତାହାକୁ ବିବାହ କଲା ।

25 ଅନନ୍ତର ଜଣେ ଦରିଦ୍ର ଲୋକ ଭରଣପୋଷଣ ପାଇବା ପାଇଁ ନଗରକୁ ଆସିଲା, ଆଉ ସେ ନଗରରେ କିଛି ଦିନ ରହିଲା; ଆଉ ସଦୋମର ସମସ୍ତ ଲୋକ ଘୋଷଣା କରି କହିଲେ ଯେ, ସେ ଲୋକଟି ଭୂମିରେ ମରି ନଯିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖଣ୍ଡେ ରୁଟି ଖାଇବାକୁ ଦେବ ନାହିଁ, ତହିଁରେ ସେମାନେ ତାହା କଲେ।

26 ଲୋଟଙ୍କ ଝିଅ ପଲ୍ତୀତ୍ ଦେଖିଲା ଯେ ସେହି ଲୋକଟି ଭୋକରେ ରାସ୍ତା ଉପରେ ପଡ଼ି ରହିଛି, ଏବଂ କେହି ତାକୁ ବଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ କିଛି ଦେଲେ ନାହିଁ। ସେ ମରିଯିବା ଅବସ୍ଥାକୁ ଯାଇଛି।

27 ପୁଣି, ସେହି ପୁରୁଷ ପାଇଁ ତାହାର ପ୍ରାଣ ଦୟାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା, ପୁଣି, ସେ ଅନେକ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୁପ୍ତରେ ତାହାକୁ ଖାଦ୍ୟ ଦେଲା; ତହିଁରେ ତାହାର ପ୍ରାଣ ପୁନର୍ଜୀବିତ ହେଲା।

28 କାରଣ ସେ ପାଣି ଆଣିବାକୁ ବାହାରକୁ ଗଲାବେଳେ ପାଣି ପାତ୍ରରେ ରୁଟି ରଖୁଥିଲା, ଆଉ ଯେତେବେଳେ ସେ ଦରିଦ୍ର ଲୋକଟି ଥିବା ସ୍ଥାନରେ ପହଞ୍ଚିଲା, ସେ ପାତ୍ରରୁ ରୁଟି କାଢ଼ି ତାହାକୁ ଖାଇବାକୁ ଦେଲା; ସେ ଅନେକ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏପରି କଲା।

29 ସଦୋମ ଓ ଗମୋରାର ସମସ୍ତ ଲୋକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ ଯେ ଏହି ଲୋକଟି ଏତେ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ କିପରି ସହି ପାରିବ।

30 ଆଉ ସେମାନେ ପରସ୍ପରକୁ କହିଲେ, "ଏହା କେବଳ ଏହି ଯେ ସେ ଖାଏ ଏବଂ ପିଏ, କାରଣ କେହି ଏତେ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭୋକ ସହ୍ୟ କରିପାରେ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଏହି ଲୋକ ପରି ବଞ୍ଚିପାରେ ନାହିଁ, ଏପରିକି ତା'ର ମୁହଁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ନ ହୋଇ; ଏବଂ ତିନି ଜଣ ଲୋକ ସେହି ଦରିଦ୍ର ଲୋକଟି ରହିଥିବା ସ୍ଥାନରେ ଲୁଚି ରହିଲେ, କିଏ ତାକୁ ଖାଇବାକୁ ରୋଟୀ ଆଣିଥିଲା ତାହା ଜାଣିବା ପାଇଁ।"

31 ସେହି ଦିନ ଲୋଟର କନ୍ୟା ପଲ୍ତୀତ୍ ପାଣି ଆଣିବାକୁ ଗଲା। ସେ ତା'ର ପାତ୍ରରେ ରୋଟୀ ରଖିଲା। ସେ ଗରିବ ଲୋକଟିର ଗୃହକୁ ପାଣି କାଢ଼ିବାକୁ ଗଲା। ସେ ପାତ୍ରରୁ ରୋଟୀ କାଢ଼ି ସେହି ଗରିବ ଲୋକଟିକୁ ଦେଲା ଓ ସେ ଖାଇଲା।

32 ପୁଣି ସେହି ତିନି ଜଣ ଲୋକ ପଲଟିଥ ସେହି ଦରିଦ୍ର ଲୋକଟି ପ୍ରତି ଯାହା କଲେ ତାହା ଦେଖିଲେ। ସେମାନେ ତାକୁ କହିଲେ, "ତୁମେ ହିଁ ତାକୁ ସମର୍ଥନ କରିଛ, ତେଣୁ ସେ ଭୋକରେ ନାହିଁ, ରୂପ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇନାହିଁ କି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପରି ମରିନାହିଁ।"

33 ତହୁଁ ସେହି ତିନି ଜଣ ଯେଉଁଠାରେ ଲୁଚିଥିଲେ, ସେଠାରୁ ବାହାରି ଆସିଲେ ଏବଂ ପଲଟିଥ ଓ ସେହି ଦରିଦ୍ର ଲୋକର ହସ୍ତରେ ଥିବା ରୁଟି ନେଇ ଆସିଲେ।

34 ତହୁଁ ସେମାନେ ପଲ୍‌ଟୀଥକୁ ଧରି ଆପଣାମାନଙ୍କ ବିଚାରକର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ; ଆଉ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ସେ ଏହିପରି କଲା, ଆଉ ସେ ଦରିଦ୍ର ଲୋକକୁ ଖାଦ୍ୟ ଯୋଗାଇଲା, ଏଥିପାଇଁ ସେ ଏତେ କାଳ ମରିଲା ନାହିଁ; ଏଣୁ ଏବେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲଙ୍ଘନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏହି ସ୍ତ୍ରୀର ଦଣ୍ଡ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଅ।"

35 ତା'ପରେ ସଦୋମ ଓ ହମୋରାର ଲୋକମାନେ ଏକତ୍ର ହୋଇ ନଗରର ଛକରେ ଅଗ୍ନି ଜାଳିଲେ। ସେମାନେ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀକୁ ଧରି ନିଆଁରେ ପକାଇ ଦେଲେ। ସେଥିରେ ସେ ପୋଡ଼ି ପାଉଁଶ ହୋଇଗଲା।

36 ଅଦ୍ମା ନଗରରେ ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀ ଥିଲେ, ଯାହା ପ୍ରତି ସେମାନେ ଏହିପରି ବ୍ୟବହାର କଲେ।

37 କାରଣ ଜଣେ ପଥିକ ପ୍ରାତଃକାଳରେ ଘରକୁ ଯିବା ପାଇଁ ମନସ୍ଥ କରି ରାତ୍ରିଯାକ ଅଦ୍ମା ନଗରରେ ରହିବା ପାଇଁ ଆସିଲା, ଆଉ ସେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ପହଞ୍ଚିବା ସମୟରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅସ୍ତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେଠାରେ ରହିବା ପାଇଁ ସେହି ଯୁବତୀର ପିତାଙ୍କ ଗୃହଦ୍ୱାର ସମ୍ମୁଖରେ ବସି ରହିଲା; ଆଉ ସେ ଯୁବତୀ ତାହାକୁ ଗୃହଦ୍ୱାର ପାଖରେ ବସିଥିବାର ଦେଖିଲା।

38 ଆଉ ସେ ତାକୁ ପାଣି ପିଇବାକୁ ମାଗିଲେ ଓ ସେ ତାକୁ କହିଲା, "ତୁମେ କିଏ?" ସେ ତାକୁ କହିଲା, "ମୁଁ ଆଜି ରାସ୍ତାରେ ଯାଉଥିଲି, ଏବଂ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅସ୍ତ ହେବା ପରେ ଏଠାରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲି, ତେଣୁ ମୁଁ ସାରା ରାତି ଏଠାରେ ରହିବି, ଏବଂ ସକାଳେ ଶୀଘ୍ର ଉଠି ମୋର ଯାତ୍ରା ଜାରି ରଖିବି।"

39 ଆଉ ସେହି ଯୁବତୀ ଗୃହକୁ ଗଲା ଓ ସେ ଲୋକଟିକୁ ଖାଇବାକୁ ଓ ପିଇବାକୁ ଦେଇ ଆସିଲା।

40 ପୁଣି, ଏହି କଥା ଅଦ୍ମାର ଲୋକମାନେ ଜାଣିଲେ; ପୁଣି, ସେମାନେ ଏକତ୍ର ହୋଇ ସେହି ଯୁବତୀକୁ ବିଚାରକର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ, ଯେପରି ସେମାନେ ତାହାର ଏହି କର୍ମ ପାଇଁ ତାହାର ବିଚାର କରିବେ।

41 ଏଥିରେ ବିଚାରକର୍ତ୍ତା କହିଲେ, "ଏହି ସ୍ତ୍ରୀଲୋକଟି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲଙ୍ଘନ କରିଥିବାରୁ ତାହାର ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ହେବା ଉଚିତ, ତେଣୁ ଏହା ତାହାର ନିଷ୍ପତ୍ତି।"

42 ତହୁଁ ସେହି ନଗରର ଲୋକମାନେ ଏକତ୍ର ହୋଇ ସେହି ଯୁବତୀକୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲେ ଏବଂ ବିଚାରକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ମୁଣ୍ଡରୁ ପାଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମହୁ ଲଗାଇଲେ। ସେମାନେ ତାକୁ ସେମାନଙ୍କ ମହୁମାଛିରେ ଥିବା ମହୁମାଛିଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖିଲେ। ସେତେବେଳେ ମହୁମାଛିମାନେ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଉଡ଼ି ଆସି ତାଙ୍କୁ ଦଂଶନ କଲେ ଯେ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଶରୀର ଫୁଲିଗଲା।

43 ସେହି ଯୁବତୀ ମହୁମାଛି ପାଇଁ ଚିତ୍କାର କଲେ, କିନ୍ତୁ କେହି ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେଲେ ନାହିଁ କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟା କଲେ ନାହିଁ, ଏବଂ ତାଙ୍କ କାନ୍ଦ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଉଠିଗଲା।

44 ସଦାପ୍ରଭୁ ଏଥିରେ ଏବଂ ସଦୋମର ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖି କ୍ରୋଧିତ ହେଲେ। କାରଣ ସେହି ଲୋକମାନେ ପ୍ରଚୁର ଖାଦ୍ୟ ପାଉଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶାନ୍ତି ଥିଲା। ତଥାପି ସେମାନେ ଗରିବ ଓ ଦରିଦ୍ର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ ନାହିଁ। ସେହି ସମୟରେ, ସେମାନଙ୍କର ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ପାପ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ବହୁତ ବଡ଼ ହେଲା।

45 ଏହାପରେ, ପ୍ରଭୁ ଦୁଇଜଣ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କୁ ସଦୋମ ଓ ତା'ର ନଗରଗୁଡ଼ିକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିବାକୁ ଡ଼କାଇଲେ।

46 ଏହାପରେ ଦୂତମାନେ ଭୋଜନ ଓ ପିଇ ସାରି ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ତମ୍ବୁ ଦ୍ୱାରରୁ ଉଠି ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ସଦୋମରେ ପହଞ୍ଚିଲେ। ସେହି ସମୟରେ ଲୋଟ ସଦୋମ ନଗରର ଦ୍ୱାରରେ ବସିଥିଲେ। ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ସେମାନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ଉଠି ଭୂମିଷ୍ଠ ପ୍ରଣାମ କଲେ।

47 କିନ୍ତୁ ଲୋଟ ସେମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ବାଧ କଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଗୃହକୁ ନେଇଗଲେ। ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଖାଇବାକୁ ଖାଦ୍ୟ ଦେଲେ। ଏବଂ ସେମାନେ ସାରା ରାତି ତାଙ୍କ ଘରେ ରହିଲେ।

48 ଅନନ୍ତର ଦୂତମାନେ ଲୋଟକୁ କହିଲେ, "ଉଠ, ତୁମ୍ଭେ ଓ ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଏ ସ୍ଥାନ ପରିତ୍ୟାଗ କର, ନୋହିଲେ ଏହି ନଗରର ଅପରାଧରେ ତୁମ୍ଭେ ବିନଷ୍ଟ ହେବ; କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହି ସ୍ଥାନ ବିନଷ୍ଟ କରିବେ।"

49 ତେଣୁ ଦୂତମାନେ ଲୋଟଙ୍କର ହାତ, ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କର ହାତ, ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କର ହାତ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ଧରି ତାଙ୍କୁ ନଗର ବାହାରକୁ ନେଇଗଲେ।

50 ଲୋକମାନେ ଲୋଟକୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ନିଜ ଜୀବନ ରକ୍ଷା ପାଇଁ ପଳାଅ।" ତେଣୁ ସେ ଓ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ପଳାଇଗଲା।

51 ସେତେବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁ ସଦୋମ, ହମୋରା ଓ ଏହି ସମସ୍ତ ନଗର ଉପରେ ଆକାଶରୁ ଗନ୍ଧକ ଓ ଅଗ୍ନି ବୃଷ୍ଟି କଲେ।

+\v 52 ପୁଣି, ସେ ଏହି ନଗରଗୁଡ଼ିକୁ, ସମସ୍ତ ପ୍ରାନ୍ତର ଏବଂ ସମସ୍ତ ନଗରନିବାସୀ ଏବଂ ଭୂମିରେ ଉଦ୍ଭିଦୀୟ ସମସ୍ତ ପଦାର୍ଥ ଉତ୍ପାଟନ କଲେ; ପୁଣି, ଲୋଟର ଭାର୍ଯ୍ୟା ଆଦୋ ନଗରଗୁଡ଼ିକର ବିନାଶ ଦେଖିବାକୁ ପଛକୁ ଅନାଇଲେ, କାରଣ ସଦୋମରେ ଅବଶିଷ୍ଟ ଥିବା ଆପଣା କନ୍ୟାମାନଙ୍କ ସକାଶୁ ତାଙ୍କର ଦୟା ବିରକ୍ତ ହୋଇଥିଲା, କାରଣ ସେମାନେ ତାହା ସହିତ ଗଲେ ନାହିଁ ।

53 ସେ ପଛକୁ ଚାହିଁଲା ବେଳେ ଲବଣ ସ୍ତମ୍ଭ ହେଲା। ତାହା ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଅଛି।

54 ପୁଣି ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ବଳଦମାନେ ପ୍ରତିଦିନ ଲୁଣକୁ ପାଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଟୁଥିଲେ, ଏବଂ ସକାଳେ ତାହା ନୂତନ ଭାବରେ ବାହାରି ଆସୁଥିଲା ଏବଂ ସେମାନେ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାକୁ ଚାଟୁଛନ୍ତି।

55 କିନ୍ତୁ ଲୋଟ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଦୁଇ ଝିଅ, ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଥିଲେ, ସେମାନେ ଅଦୁଲ୍ଲମ ଗୁମ୍ଫାକୁ ପଳାଇଗଲେ। ସେମାନେ ସେଠାରେ କିଛି ଦିନ ରହିଲେ।

+\v 56 ଅନନ୍ତର ଅବ୍ରହାମ ପ୍ରଭାତରେ ଉଠି ସଦୋମ ନଗରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯାହା ଘଟିଅଛି, ତାହା ଦେଖିବା ପାଇଁ ଅନାଇଲେ, ଆଉ ଦେଖ, ନଗରଗୁଡିକର ଧୂମ ଭାଟୀର ଧୂମ ପରି ଉଠିବା ପରି ଦେଖାଗଲା ।

+\v 57 ଅନନ୍ତର ଲୋଟ ଓ ତାଙ୍କର ଦୁଇ କନ୍ୟା ଗୁମ୍ଫାରେ ରହିଲେ, ଆଉ ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପିତାଙ୍କୁ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପାନ କରାଇ ତାଙ୍କ ସହିତ ଶୟନ କଲେ; କାରଣ ସେମାନେ କହିଲେ, ପୃଥିବୀରେ ଏପରି କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ନାହିଁ ଯେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ବଂଶ ଉତ୍ପନ୍ନ କରି ପାରିବ, କାରଣ ସେମାନେ ଭାବିଲେ ଯେ ସମୁଦାୟ ପୃଥିବୀ ଧ୍ୱଂସ ହୋଇଗଲା ।

+\v 58 ଅନନ୍ତର ସେମାନେ ଦୁହେଁ ଆପଣା ଆପଣା ପିତାଙ୍କ ସହିତ ଶୟନ କଲେ; ଆଉ ସେମାନେ ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇ ପୁତ୍ର ପ୍ରସବ କଲେ; ପୁଣି, ଜ୍ୟେଷ୍ଠା କନ୍ୟା ଆପଣା ପୁତ୍ରର ନାମ ମୋୟାବ ରଖିଲା, କାରଣ ସେ କହିଲା, "ମୁଁ ଆପଣା ପିତାଙ୍କଠାରୁ ଏହାକୁ ଗର୍ଭରେ ଧାରଣ କରିଅଛି; ସେ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋୟାବୀୟମାନଙ୍କର ଆଦିପୁରୁଷ ।"

59 ସାନ ଝିଅ ତା'ର ନାମ ରଖିଲା ବିନମି। ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳର ଅମ୍ମୋନୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କର ଆଦିପିତା।

+\v 60 ଏଥିଉତ୍ତାରେ ଲୋଟ ଓ ତାଙ୍କର ଦୁଇ କନ୍ୟା ସେଠାରୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରି, ଆପଣା ଦୁଇ କନ୍ୟା ଓ ସେମାନଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ସହିତ ଯର୍ଦ୍ଦନ ନଦୀର ସେପାରିରେ ବାସ କଲେ; ପୁଣି, ଲୋଟର ପୁତ୍ରମାନେ ବଡ଼ ହେଲେ, ପୁଣି, ସେମାନେ ଯାଇ କିଣାନ ଦେଶରୁ ବିବାହ କଲେ, ଆଉ ସେମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନସନ୍ତତି ଜାତ ହେଲେ, ଆଉ ସେମାନେ ପ୍ରଜାବନ୍ତ ଓ ବହୁବଂଶ ହେଲେ ।

ଅଧ୍ୟାୟ 20

1 ଅନନ୍ତର ସେହି ସମୟରେ ଅବ୍ରହାମ ମମ୍ରିର ଆଲୋନ ବୃକ୍ଷରୁ ଯାତ୍ରା କରି ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ଦେଶକୁ ଯାଇ ଗରାରରେ ବାସ କଲେ; ଅବ୍ରହାମ କିଣାନ ଦେଶରେ ରହିବାର ପଚିଶ ବର୍ଷରେ ଏବଂ ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ଜୀବନର ଏକ ଶହ ବର୍ଷ ପରେ ସେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ଦେଶ ଗରାରରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ।

2 ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଦେଶ ପ୍ରବେଶ କଲେ, ସେ ଆପଣା ଭାର୍ଯ୍ୟା ସାରାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ପଚାରିବେ, ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ଭଉଣୀ।" ତାହାହେଲେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଏ ଦେଶବାସୀମାନଙ୍କର ଦୁଷ୍ଟତାରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା।

+\v 3 ପୁଣି, ଅବ୍ରହାମ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ଦେଶରେ ବାସ କରିବା ସମୟରେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ରାଜା ଅବିମେଲକଙ୍କର ଦାସମାନେ ସାରାଙ୍କୁ ଅତି ସୁନ୍ଦରୀ ଦେଖି ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ ପଚାରିଲେ; ତହିଁରେ ସେ କହିଲେ, "ସେ ମୋହର ଭଗିନୀ ।"

4 ଏହାପରେ ଅବିମଲକରେ ଦାସମାନେ ଅବିମଲକ ନିକଟକୁ ଗଲେ ଏବଂ କହିଲେ, "କିଣାନ ଦେଶରୁ ଜଣେ ଲୋକ ଏହି ଦେଶ ରେ ବାସ କରିବାକୁ ଆସିଛନ୍ତି। ତାଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଭଉଣୀ ଅଛି, ସେ ଅତି ସୁନ୍ଦରୀ।"

5 ଅବିମେଲକ ତାଙ୍କର ଦାସମାନେ ସାରାକୁ ପ୍ରଶଂସା କରୁଥିବା କଥା ଶୁଣିଲେ। ତେଣୁ ଅବିମେଲକ ତାଙ୍କର ଦାସମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ, ସେମାନେ ସାରାକୁ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ।

6 ଅନନ୍ତର ସାରା ଅବୀମେଲକର ଗୃହକୁ ଗଲେ; ଆଉ ରାଜା ଦେଖିଲେ ଯେ, ସାରା ସୁନ୍ଦରୀ, ପୁଣି ସେ ତାଙ୍କୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସନ୍ତୋଷିତ କଲା ।

7 ତେଣୁ ସେ ତା' ପାଖକୁ ଯାଇ କହିଲା, "ଯେଉଁ ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ତୁମ୍ଭେ ଆମ ଦେଶକୁ ଆସିଥିଲ, ସେ କ'ଣ? ସାରା ଉତ୍ତର ଦେଲା, "ସେ ମୋହର ଭାଇ, ଆମ୍ଭେମାନେ କିଣାନ ଦେଶରୁ ଆସିଛୁ, ଯେଉଁଠାରେ ସ୍ଥାନ ପାଇପାରିବୁ, ସେଠାରେ ବାସ କରିବାକୁ।"

8 ଅବିମଲକେ ସାରାକୁ କହିଲେ, " ଦେଖ, ମୋରେ ଦେଶ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖ ରେ ଅଛି। ତୁମ୍ଭେ ଏହି ଦେଶର ଯେଉଁ ସ୍ଥାନ ରେ ଚାହଁ, ସହେି ସ୍ଥାନ ରେ ତୁମ୍ଭର ଭାଇକୁ ରଖିପାର। ଆମ୍ଭର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହବେ ଯେ ହେତୁ ସେ ତୁମ୍ଭର ଭାଇ, ଏ ଦେଶସ୍ଥ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ତାଙ୍କୁ ଉନ୍ନତ ଓ ଉନ୍ନତ କରିବା।"

9 ତେଣୁ ଅବିମେଲକ ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ ଡକାଇ ପଠାଇଲେ। ଏବଂ ଅବ୍ରହାମ ଅବିମେଲକଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲେ।

+\v 10 ଅନନ୍ତର ଅବିମେଲକ ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ କହିଲେ, ଦେଖ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ଭଗିନୀ ସାରା ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ଗୌରବ ପାଇବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲି ।

11 ଅନନ୍ତର ଅବ୍ରହାମ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟରୁ ବାହାରି ଗଲେ, ପୁଣି, ରାଜାଙ୍କ ଭେଟି ତାଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଗଲେ।

12 ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ଲୋକମାନେ ଶୟନ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ରାଜା ସିଂହାସନରେ ବସିଥିଲେ; ଆଉ ତାଙ୍କୁ ଘୋର ନିଦ୍ରା ଆସିଲା; ଆଉ ସେ ସିଂହାସନରେ ଶୟନ କରି ସକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୋଇ ରହିଲେ।

\v 13 ପୁଣି, ସେ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିଲେ ଯେ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଜଣେ ଦୂତ ତାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ନିଷ୍କୋଷ ଖଡ୍ଗ ଧରି ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଅଛନ୍ତି; ପୁଣି, ସେହି

ଦୂତ ଅବୀମେଲକଙ୍କ ଉପରେ ଠିଆ ହୋଇ ତାଙ୍କୁ ଖଡ୍ଗରେ ବଧ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲେ; ତହିଁରେ ରାଜା ସ୍ୱପ୍ନରେ ଭୟଭୀତ ହୋଇ ଦୂତଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ କି ପାପ କରିଅଛି ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଖଡ୍ଗରେ ମୋତେ ବଧ କରିବାକୁ ଆସୁଅଛ?”

+\v 14 ସେତେବେଳେ ଦୂତ ଅବିମେଲକଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, "ଦେଖ, ତୁମ୍ଭେ ଗତକାଲି ରାତ୍ରିରେ ଯେଉଁ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ଆପଣା ଗୃହକୁ ଆଣିଥିଲ, ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ପାଇଁ ତୁମ୍ଭର ମୃତ୍ୟୁ ହେଉଅଛି; କାରଣ ସେ ବିବାହିତା, ଅବ୍ରହାମର ଭାର୍ଯ୍ୟା, ଯେଉଁ ସ୍ତ୍ରୀ ତୁମ୍ଭ ଗୃହକୁ ଆସିଥିଲା; ଏହେତୁ ଏବେ ସେହି ପୁରୁଷକୁ ତାହାର ଭାର୍ଯ୍ୟା ଫେରାଇ ଦିଅ, କାରଣ ସେ ତାହାର ଭାର୍ଯ୍ୟା; ଆଉ ଯଦି ତାହାକୁ ଫେରାଇ ନ ଦିଅ, ତେବେ ଜାଣ ଯେ ତୁମ୍ଭେ ଓ ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ ସଂପର୍କୀୟ ନିଶ୍ଚୟ ମରିବ ।"

15 ୈସହି ରାତ୍ରି ୈର ପେଲଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ୈଦଶ ୈର ମହା କାନ୍ଦଣା ୈହଲା। ୈସଠାକାର ୈଲାକମାୈନ ଜେଣ ପୁରୁଷର ପ୍ରତିମା ୈଦଖିୈଲ ଯାହାଙ୍କ ହାତ ୈର ଏକ ନିଷ୍କୋଷ ଖଡ୍ଗ ଧରି ଠିଆ ୈହାଇଥିଲା। ୈତଣୁ ୈସ ୈସଠାୈର ଥିବା ୈଲାକମାନଙ୍କୁ ଖଡ୍ଗ ୈର ଆଘାତ କେଲ, ହଁ, ୈସ ୈସମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କେଲ।

16 ୈସହି ରାତ୍ରି ୈର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଦୂତ ପେଲଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ୈଦଶ ଆଘାତ କେଲ। ତହିଁୈର ୈସହି ରାତ୍ରି ଏବଂ ପରଦିନ ପ୍ରଭାତ ୈର ମହା ୈକାଳାହଳ ୈହଲା।

17 ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗର୍ଭାଶୟ ଓ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରସବ ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା। ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କର ଉପରେ ତାଙ୍କର ହସ୍ତ ଥିଲା। ସାରା ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଥିଲେ, ଯାହାଙ୍କୁ ଅବିମେଲକ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ।

18 ପ୍ରଭାତରେ ଅବିମେଲକ ଭୟଭୀତ ହୋଇ ଉଠିଲା। ତା’ପରେ ସେ ତାଙ୍କର ଦାସମାନଙ୍କୁ ଡକାଇ ତାଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନ ବିଷୟରେ କହିଲେ। ଲୋକମାନେ ଭୟଭୀତ ହେଲେ।

19 ତହୁଁ ରାଜାଙ୍କ ଦାସମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ରାଜାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର କରି କହିଲା, “ହେ ମହାରାଜ, ଏହି ସ୍ତ୍ରୀକୁ ତାହାର ସ୍ୱାମୀକୁ ଫେରାଇଦିଅ, କାରଣ ସେ ତାହାର ସ୍ୱାମୀ; କାରଣ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ମିସରକୁ ଆସିବା ବେଳେ ମିସରର ରାଜା ପ୍ରତି ସେହିପରି ଘଟିଥିଲା।”

+\v 20 ପୁଣି, ସେ ଆପଣା ଭାର୍ଯ୍ୟା ବିଷୟରେ କହିଲେ, "ସେ ମୋହର ଭଗିନୀ; କାରଣ ସେ ଯେଉଁ ଦେଶରେ ପ୍ରବାସ କରିବାକୁ ଆସନ୍ତି, ସେଠାରେ ପ୍ରବାସ କରିବାକୁ ଆସନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ଏପରି ରୀତି ହୋଇଥାଏ ।"

21 ଅନନ୍ତର ଫାରୋ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀଲୋକଟିକୁ ବିବାହ କରିବା ପାଇଁ ପଠାଇଲେ। ମାତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କ ଉପରେ କ୍ଲେଶଦାୟକ ମହାମାରୀ ଘଟାଇଲେ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀଲୋକଟିକୁ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ଦେଲେ।

22 ଏହେତୁ ହେ ମହାରାଜ, ଗତକାଲି ରାତ୍ରିରେ ସମସ୍ତ ଦେଶ ପ୍ରତି କଅଣ ଘଟିଲା, ତାହା ଏବେ ଜାଣ; କାରଣ ସେଠାରେ ମହାବିଳାପ ଓ ମହାବେଦନା ଓ ବିଳାପ ହୋଇଥିଲା; ଆଉ ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣୁ ଯେ ଆପଣ ଯେଉଁ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ବିବାହ କରିଅଛନ୍ତି, ତାହା ହେତୁ ଏହା ଘଟିଲା।

+\v 23 ଏନିମନ୍ତେ ଏବେ ଏହି ସ୍ତ୍ରୀକୁ ତାହାର ସ୍ୱାମୀ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ଦିଅ, ନୋହିଲେ ମିସରର ରାଜା ଫାରୋ ଓ ତାଙ୍କ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେପରି ଘଟିଥିଲା, ସେହିପରି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଘଟିବ, ପୁଣି, ଆମ୍ଭେମାନେ ମରିବୁ ନାହିଁ ।" ଏଥିରେ ଅବିମେଲକ ଶୀଘ୍ର ଡାକି ସାରାଙ୍କୁ ଡକାଇଲେ, ସେ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲେ; ସେ ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ ଡକାଇଲେ, ତହିଁରେ ସେ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଗଲେ ।

24 ଅବିମଲକେ ସମାନଙ୍କେୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭମାନେେ କହି କାହିଁକି କରୁଛ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନେେ ପରସ୍ପର ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀ, ଓ ମୁଁ ଏହି ସ୍ତ୍ରୀଲୋକଟିକୁ ବିବାହ କରିଥିଲି?"

25 ସେତେବେଳେ ଅବ୍ରହାମ କହିଲେ, "ମୁଁ ଭାବିଥିଲି ଯେ ମୋ' ଭାର୍ଯ୍ୟା ସଂଗୃହୀତାରେ ମୁଁ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବି; ଏହିରୂପେ ଅବିମେଲକ ମେଷ, ଗୋରୁ, ଦାସଦାସୀ ଓ ଦାସୀଗଣ, ଆଉ ଏକ ସହସ୍ର ରୂପା ଖଣ୍ଡ ନେଇ ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ ଦେଲେ ଓ ସାରାକୁ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ଫେରାଇ ଦେଲେ ।"

+\v 26 ଏବଂ ଅବିମେଲକ ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଦେଖ, ସମସ୍ତ ଦେଶ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଛି, ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁଠାରେ ଇଚ୍ଛା କର, ସେଠାରେ ବାସ କର ।"

27 ଅବ୍ରହାମ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ସାରା ରାଜାଙ୍କ ଛାମୁରୁ ସମ୍ମାନ ଓ ସମ୍ମାନ ସହିତ ବିଦାୟ ନେଲେ। ସେମାନେ ଗରାର ଦେଶରେ ବାସ କଲେ।

28 କିନ୍ତୁ ସାରା ପାଇଁ ଦୂତ ସାରା ରାତ୍ରିସାରା ଯେଉଁ ମହାମାରୀ ପଠାଇଥିଲେ, ସେଥିପାଇଁ ପଲେଷ୍ଟୀୟ ଦେଶବାସୀ ଓ ରାଜାଙ୍କର ଦାସମାନେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଷ୍ଟରେ କ୍ରନ୍ଦନ କଲେ।

29 ତେଣୁ ଅବିମେଲକ ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ ଡକାଇ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର। ସେ ଯେପରି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏହି ମନ୍ଦକାର୍ଯ୍ୟକୁ ଦୂର କରିବେ।"

30 ଅବ୍ରହାମ ଅବିମେଲକ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣିଲେ। ପୁଣି ଅବିମେଲକ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ପ୍ରଜାଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କଲେ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୨୧

1 ଅନନ୍ତର ଅବ୍ରହାମ ଗରାରରେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ଦେଶରେ ବାସ କରିବାର ଏକ ବର୍ଷ ଚାରି ମାସ ପରେ ପରମେଶ୍ୱର ସାରାଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିପାତ କଲେ, ତହିଁରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କଲେ; ତହିଁରେ ସେ ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇ ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ପୁତ୍ର ପ୍ରସବ କଲେ ।

+\v 2 ସେତେବେଳେ ଅବ୍ରହାମ ସାରାଠାରୁ ଜନ୍ମିତ ପୁତ୍ରର ନାମ ଇସ୍ହାକ (ହାସ୍ୟ) ରଖିଲେ ।

3 ପରମେଶ୍ୱର ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ, ଅବ୍ରହାମ ତାଙ୍କ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବଂଶ ପ୍ରତି ଯେପରି କରିବାକୁ କହିଥିଲେ, ଅବ୍ରହାମ ଆଠ ଦିନ ବୟସରେ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଇସ୍ହାକଙ୍କୁ ସୁନ୍ନତ କଲେ; ଯେତେବେଳେ ଇସ୍ହାକ ଜନ୍ମିଲେ, ସେତେବେଳେ ଅବ୍ରହାମ ଶହେ ଓ ସାରା ନବେ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ଥିଲେ।

4 ବାଳକଟି ବଡ଼ ହେଲା ଏବଂ ତା'ର ଖାଦ୍ୟ ସ୍ତନ୍ୟପାନ ଛାଡ଼ିଲା। ତେଣୁ ଅବ୍ରହାମ ଏକ ମହା ଭୋଜିର ଆୟୋଜନ କଲେ। ଇସ୍ହାକ ଯାହାର ସ୍ତ୍ରୀ ଥିଲେ ତାହା ସେ ଗ୍ରହଣ କଲେ।

5 ଅନନ୍ତର ଶେମ, ଏବର ଏବଂ ଦେଶସ୍ଥ ସମସ୍ତ ପ୍ରଧାନ ଲୋକ, ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ରାଜା ଅବିମେଲକ ଓ ତାହାର ଦାସମାନେ, ଆଉ ତାଙ୍କ ସେନାପତି ଫୀଖୋଲ, ପୁଣି ଅବ୍ରହାମ ଆପଣା ପୁତ୍ର ଇସ୍ହାକଙ୍କର ସ୍ତନ୍ୟପାନ ତ୍ୟାଗ ଦିନର ଯେଉଁ ଭୋଜ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ, ତାହା ଭୋଜନ ଓ ପାନ ଓ ଆନନ୍ଦ କରିବାକୁ ଆସିଲେ ।

6 ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ପିତା ତେରହ ଓ ତାଙ୍କର ଭାଇ ନାହାରେ ହାରଣରୁ ଆସିଥିଲେ। ସମାନେେ ଓ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ପରିବାର ହାରୋଣରୁ ଆସିଥିଲେ। କାରଣ ସାରାର ଏକ ପୁତ୍ର ଜନ୍ମ ହାଇେଛି ବୋଲି ଶୁଣି ସମାନେେ ବହୁତ ଆନନ୍ଦିତ ହେଲେ।

7 ତେଣୁ ସେମାନେ ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲେ। ଏବଂ ଇସ୍ହାକଙ୍କ କ୍ଷୀର ତ୍ୟାଗ କରିବା ଦିନ ଅବ୍ରହାମ ଯେଉଁ ଭୋଜ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ, ତାହା ସମସ୍ତେ ଖାଇଲେ ଓ ପିଇଲେ।

8 ତେରହ ଓ ନାହୋର ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ସହିତ ଆନନ୍ଦ କଲେ। ସେମାନେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ଦେଶରେ ବହୁ ଦିନ ବାସ କଲେ।

9 ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ପୁତ୍ର ଇସ୍ହାକଙ୍କ ଜନ୍ମର ପ୍ରଥମ ବର୍ଷରେ ରିୟୁର ପୁତ୍ର ସରୁଗ ମଲା।

+\v 10 ସରୁଗର ବୟସ ସର୍ବସୁଦ୍ଧା ଦୁଇଶହ ଅଣତିରିଶ ବର୍ଷ ଥିଲା; ତହୁଁ ସେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ ।

+\v 11 ସେହି ସମୟରେ ଅବ୍ରହାମଙ୍କର ପୁତ୍ର ଇଶ୍ମାଏଲ ଚଉଦ ବର୍ଷ ବୟସରେ ବଡ଼ ହୋଇଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ସାରା ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ପାଇଁ ଇସ୍ହାକଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲା ।

12 ପରମେଶ୍ୱର ଅବ୍ରହାମଙ୍କର ପୁତ୍ର ଇଶ୍ମାଏଲର ସହିତ ଥିଲେ। ଇଶ୍ମାଏଲ ବଡ଼ ହେଲେ। ସେ ଧନୁ ବ୍ୟବହାର ଶିକ୍ଷା କରି ଧନୁର୍ଦ୍ଧର ହେଲେ।

13 ଇସ୍ହାକ ଯେତେବେଳେ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ବୟସରେ ଥିଲେ, ସେ ତମ୍ବୁ ଦ୍ୱାରରେ ଇଶ୍ମାଏଲ ସହିତ ବସିଥିଲେ।

14 ସେତେବେଳେ ଇଶ୍ମାଏଲ ଇସ୍ହାକ ନିକଟକୁ ଆସି ତାହା ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଲେ; ପୁଣି, ସେ ଧନୁ ଘେନି ଟାଣି ତୀର ଫୋପାଡ଼ି ଇସ୍ହାକକୁ ବଧ କରିବାକୁ ମନସ୍ଥ କଲେ।

+\v 15 ସେତେବେଳେ ଇଶ୍ମାଏଲ ଆପଣା ପୁତ୍ର ଇସ୍ହାକ ପ୍ରତି ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲେ, ତାହା ସାରା ଦେଖି ଆପଣା ପୁତ୍ର ସକାଶୁ ଅତିଶୟ ଦୁଃଖିତ ହେଲେ । ପୁଣି, ସେ ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ ଡକାଇ କହିଲେ, "ଏହି ଦାସୀକି ଓ ଏହାର ପୁତ୍ରକୁ ବାହାର କରିଦିଅ; କାରଣ ମୋହର ପୁତ୍ର ସହିତ ଏହାର ପୁତ୍ର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହେବ ନାହିଁ; କାରଣ ଆଜି ସେ ତାହା ପ୍ରତି ଏପରି କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲା ।"

16 ଅବ୍ରହାମ ସାରାଙ୍କ କଥା ଶୁଣି ପ୍ରଭାତରେ ଉଠିଲେ। ସେ ବାରଟି ରୋଟୀ ଓ ପାଣି କାଢ଼ି ହାଗରକୁ ଦେଲେ। ତା'ପରେ ସେ ତାକୁ ତା'ର ପୁତ୍ର ସହିତ ବିଦାୟ ଦେଲେ। ହଗର ତା' ପୁତ୍ର ସହିତ ପ୍ରାନ୍ତରକୁ ଗଲା। ସେମାନେ ପାରଣ ପ୍ରାନ୍ତରରେ ପ୍ରାନ୍ତରବାସୀମାନଙ୍କ ସହିତ ବାସ କଲେ। ଇଶ୍ମାଏଲ ଜଣେ ଧନୁର୍ଦ୍ଧର ଥିଲା ଏବଂ ସେ ପ୍ରାନ୍ତରରେ ବହୁ ଦିନ ବାସ କଲା।

17 ଏହା ପରେ ଯୋଷେଫ ଓ ତାଙ୍କ ମାତା ମିଶର ଦେଶକୁ ଗଲେ। ସେଠାରେ ସେମାନେ ବାସ କଲେ। ପୁଣି ହାଗାର ତା'ର ପୁତ୍ର ପାଇଁ ଏକ ମିଶରୀୟ ସ୍ତ୍ରୀ ପାଇଲା, ତାଙ୍କର ନାମ ଥିଲା ମରୀବା।

18 ଇଶ୍ମାଏଲର ସ୍ତ୍ରୀ ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇ ଚାରି ପୁତ୍ର ଓ ଦୁଇ କନ୍ୟାକୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ। ତା'ପରେ ଇଶ୍ମାଏଲ, ତାଙ୍କ ମାତା, ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ସନ୍ତାନମାନେ ପ୍ରାନ୍ତରକୁ ଫେରିଗଲେ।

19 ସେମାନେ ପ୍ରାନ୍ତରରେ ବାସ କରିବାକୁ ଥିବା ସ୍ଥାନରେ ଆପଣା ପାଇଁ ଛାଉଣି ନିର୍ମାଣ କଲେ ଓ ମାସିକ ଓ ବର୍ଷକ ମଧରେ ଯାତ୍ରା କରି ବିଶ୍ରାମ ନେଲେ।

20 ପରମେଶ୍ୱର ଇଶ୍ମାଏଲକୁ ତାଙ୍କର ପିତା ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ସକାଶେ ପଲ ଓ ଗୋରୁଗାଈ ଓ ତମ୍ବୁ ଦେଲେ। ତହିଁରେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ପଶୁପଲରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଲେ।

21 ଇଶ୍ମାଏଲ ମରୁଭୂମିରେ ଓ ତମ୍ବୁରେ ବାସ କଲେ। ସେ ବହୁ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭ୍ରମଣ କଲେ ଓ ବିଶ୍ରାମ ନେଲେ। ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ମୁଖ ଦେଖି ପାରିଲେ ନାହିଁ।

22 କିଛି ଦିନ ପରେ ଅବ୍ରହାମ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ସାରାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ମୋର ପୁତ୍ର ଇଶ୍ମାଏଲକୁ ଦେଖିବାକୁ ଯିବି। ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ, କାରଣ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ବହୁତ ଦିନ ହେଲା ଦେଖି ନାହିଁ।"

23 ଅବ୍ରହାମ ଶୁଣିଲେ ଯେ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ସହିତ ସେ ପ୍ରାନ୍ତରରେ ଏକ ତମ୍ବୁରେ ବାସ କରୁଛନ୍ତି। ତେଣୁ ସେ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଇଶ୍ମାଏଲକୁ ଖୋଜିବା ପାଇଁ ପ୍ରାନ୍ତରକୁ ଓଟ ଉପରେ ଚଢ଼ି ଗଲେ।

24 ଅନନ୍ତର ଅବ୍ରହାମ ପ୍ରାନ୍ତରକୁ ଯାତ୍ରା କରି ମଧ୍ୟାହ୍ନ ସମୟରେ
ଇଶ୍ମାଏଲର ତମ୍ବୁ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଲେ; ସେ ଇଶ୍ମାଏଲକୁ ଖୋଜି ଖୋଜି
ଦେଖିଲେ; ଇଶ୍ମାଏଲର ଭାର୍ଯ୍ୟା ତାଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସହିତ ତମ୍ବୁରେ
ବସିଛନ୍ତି, ଆଉ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ଓ ମାତା ଇଶ୍ମାଏଲ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ନାହାଁନ୍ତି।

25 ଅନନ୍ତର ଅବ୍ରହାମ ଇଶ୍ମାଏଲର ଭାର୍ଯ୍ୟାକୁ ପଚାରିଲେ, "ଇଶ୍ମାଏଲ
କେଉଁଠାରେ ଗଲେ ?" ସେ କହିଲେ, "ସେ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଶିକାର କରିବାକୁ
ଯାଇଛନ୍ତି, ଆଉ ଅବ୍ରହାମ ଓଟ ଉପରେ ଚଢ଼ିଥିଲେ, କାରଣ ସେ ଓଟରୁ
ନ ଉଠିବା ପାଇଁ ଶପଥ କରିଥିବା ପରି ଭୂମିକୁ ଉଠିବାକୁ ଗଲେ ନାହିଁ।"

26 ଅନନ୍ତର ଅବ୍ରହାମ ଇଶ୍ମାଏଲର ସ୍ତ୍ରୀକୁ କହିଲେ, "ହେ ମୋହର କନ୍ୟା,
ମୋତେ କିଛି ପାଣି ପିଇବାକୁ ଦିଅ, ମୁଁ ଯାତ୍ରାରେ କ୍ଳାନ୍ତ ହୋଇଅଛି।"

27 ଇଶ୍ମାଏଲର ସ୍ତ୍ରୀ ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ଆମ୍ଭ ପାଖରେ ପାଣି
ନାହିଁ କି ରୋଟୀ ନାହିଁ।" ସେ ତମ୍ବୁରେ ବସି ରହିଲେ ଏବଂ ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ
ଦେଖିଲେ ନାହିଁ। ସେ ତାଙ୍କୁ ପଚ୍ଚରିଲେ ନାହିଁ ଯେ, ସେ କିଏ।

28 କିନ୍ତୁ ସେ ତମ୍ବୁ ଭିତରେ ତା'ର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପିଟୁଥିଲା, ଏବଂ ସେ
ସେମାନଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ ଦେଉଥିଲା, ଏବଂ ସେ ତା' ସ୍ୱାମୀ ଇଶ୍ମାଏଲକୁ ମଧ୍ୟ
ଅଭିଶାପ ଦେଇ ଭର୍ତ୍ସନା କରୁଥିଲା, ଏବଂ ଅବ୍ରହାମ ଇଶ୍ମାଏଲର ସ୍ତ୍ରୀର
କଥା ତାଙ୍କ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଶୁଣି ବହୁତ କ୍ରୋଧିତ ଓ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଲେ।

+\v 29 ସେତେବେଳେ ଅବ୍ରହାମ ତମ୍ବୁ ବାହାରକୁ ଆପଣା ନିକଟକୁ
ଆସିବାକୁ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଡାକିଲେ; ତହିଁରେ ସେ ସ୍ତ୍ରୀ ଆସି ଅବ୍ରହାମଙ୍କ
ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହେଲା; କାରଣ ଅବ୍ରହାମ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓଟ ଉପରେ
ଆରୋହଣ କରିଥିଲେ ।

30 ଅବ୍ରହାମ ଇଶ୍ମାଏଲଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭର ସ୍ୱାମୀ
ଇଶ୍ମାଏଲ ଘରକୁ ଫେରି ଆସନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେ ତାଙ୍କୁ ଏହି କଥା କହିବ,

31 ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ଦେଶରୁ ଜଣେ ଅତି ବୃଦ୍ଧ ଲୋକ ତୁମ୍ଭକୁ
ଖୋଜିବାକୁ ଏଠାକୁ ଆସିଥିଲା। ତାଙ୍କର ରୂପ ଏବଂ ଆକୃତି ଏପରି ଥିଲା।
ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ପଚ୍ଚରି ନଥିଲି ସେ କିଏ, ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ଏଠାରେ ନ ଥିବାରୁ ସେ
ମୋତେ କହିଲେ, 'ତୁମ୍ଭ ସ୍ୱାମୀ ଇଶ୍ମାଏଲ ଫେରି ଆସିଲେ ତାଙ୍କୁ କୁହ,
ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି କହିଥିଲେ, 'ତୁମ୍ଭେ ଘରକୁ ଫେରି ତମ୍ବୁରେ ଯେଉଁ ଖିଲ
ଲଗାଇଛ ତାହା ବାହାର କରିଦିଅ, ଏବଂ ତା' ସ୍ଥାନରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ଖିଲ
ଲଗାଅ।'

32 ଅନନ୍ତର ଅବ୍ରହାମ ସ୍ତ୍ରୀ ସହିତ ତାଙ୍କର କଥା ସମାପ୍ତ କରି ଓଟ
ଉପରେ ଚଢ଼ି ନିଜ ଗୃହକୁ ଫେରିଗଲେ ।

+\v 33 ଏଥିଉତ୍ତାରେ ଇଶ୍ମାଏଲ ଓ ତାହାର ମାତା ଦୌଡ଼ରୁ ଆସି ତମ୍ବୁକୁ
ଫେରି ଆସିଲେ; ପୁଣି, ତାହାର ଭାର୍ଯ୍ୟା ତାଙ୍କୁ ଏହି କଥା କହିଲା,

34 ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ଦେଶରୁ ଜଣେ ଅତି ବୃଦ୍ଧ ଲୋକ ତୁମ୍ଭକୁ
ଖୋଜିବାକୁ ଆସିଥିଲା, ଏବଂ ତାଙ୍କର ରୂପ ଏବଂ ଆକୃତି ଏପରି ଥିଲା।
ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ପଚାରି ନଥିଲି ସେ କିଏ, ଏବଂ ତୁମେ ଘରେ ନ ଥିବାରୁ ସେ
ମୋତେ କହିଲେ, 'ତୁମ୍ଭ ସ୍ୱାମୀ ଘରକୁ ଆସିଲେ ତାଙ୍କୁ କୁହ, ବୃଦ୍ଧ
ଲୋକଟି ଏପରି କହୁଛି, 'ତୁମ୍ଭେ ଏଠାରେ ଯେଉଁ ତମ୍ବୁର ଖିଲ ଲଗାଇଛ
ତାହା କାଢ଼ି ଦିଅ ଏବଂ ତା' ସ୍ଥାନରେ ଆଉ ଏକ ଖିଲ ଲଗାଅ।'

35 ଇଶ୍ମାଏଲ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀର କଥା ଶୁଣିଲେ। ସେ ଜାଣିଲେ ଯେ ସେ ତାଙ୍କ
ପିତା ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ତାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ କରୁ ନଥିଲେ।

36 ଇଶ୍ମାଏଲ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ କଥା ବୁଝି ପାରିଲେ। ଇଶ୍ମାଏଲ ତାଙ୍କ
ପିତାଙ୍କ କଥା ଶୁଣିଲେ। ଇଶ୍ମାଏଲ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କଲେ, ଏବଂ
ସେ ଚାଲିଗଲା।

37 ଏହା ପରେ ଇଶ୍ମାଏଲ କିଣାନ ଦେଶକୁ ଗଲେ। ସେ ଆଉ ଏକ ସ୍ତ୍ରୀ
ବିବାହ କଲେ। ସେ ତାକୁ ତାଙ୍କର ତମ୍ବୁକୁ ଆଣି ସେ ଯେଉଁଠାରେ ବାସ
କରୁଥିଲେ।

38 ତିନି ବର୍ଷ ପରେ ଅବ୍ରହାମ କହିଲେ, "ମୁଁ ପୁନର୍ବାର ଯାଇ ମୋର ପୁଅ
ଇଶ୍ମାଏଲକୁ ଦେଖିବାକୁ ଯିବି। ମୁଁ ତାହାକୁ ବହୁତ ଦିନ ହେଲା ଦେଖି
ନାହିଁ।"

39 ତେଣୁ ସେ ଓଟ ଉପରେ ଚଢ଼ି ପ୍ରାନ୍ତରକୁ ଗଲେ। ସେ ପ୍ରାୟ ମଧ୍ୟାହ୍ନ
ସମୟରେ ଇଶ୍ମାଏଲର ତମ୍ବୁ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଲେ।

+\v 40 ତହୁଁ ସେ ଇଶ୍ମାଏଲକୁ ପଚାରିଲା ଉତ୍ତାରେ ତାହାର ଭାର୍ଯ୍ୟା
ତମ୍ବୁରୁ ବାହାରକୁ ଆସି କହିଲା, "ହେ ପ୍ରଭୁ, ସେ ଏଠାରେ ନାହାନ୍ତି,
କାରଣ ସେ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଶିକାର କରିବାକୁ ଓ ଓଟମାନଙ୍କୁ ଚରାଇବାକୁ
ଯାଇଛନ୍ତି ।" ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ କହିଲା, "ହେ ପ୍ରଭୁ, ଆପଣ ତମ୍ବୁକୁ
ଯାଇ କିଛି ଆହାର ଭୋଜନ କରନ୍ତୁ, କାରଣ ଯାତ୍ରାରେ ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରାଣ
କ୍ଳାନ୍ତ ହେବ ।"

41 ସେତେବେଳେ ଅବ୍ରହାମ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ଯାତ୍ରା କରିବାକୁ ଶୀଘ୍ର
ଯାଉଛି, ମାତ୍ର ମୋତେ ଟିକିଏ ପାଣି ପିଇବାକୁ ଦିଅ, କାରଣ ମୁଁ ତୃଷାର୍ତ୍ତ।"
ତହିଁରେ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଶୀଘ୍ର ଯାଇ ତମ୍ବୁ ଭିତରକୁ ଦୌଡ଼ି ଯାଇ ଅବ୍ରହାମଙ୍କ
ପାଇଁ ଜଳ ଓ ରୋଟୀ ବାହାର କରି ଆଣି ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖିଲା ଓ
ତାଙ୍କୁ ଖାଇବାକୁ ଅନୁରୋଧ କଲା; ତହୁଁ ସେ ଖାଇପିଇଲେ ଓ ତାଙ୍କର
ହୃଦୟ ସାନ୍ତ୍ୱନା ପାଇଲା ଏବଂ ସେ ଆପଣା ପୁତ୍ର ଇଶ୍ମାଏଲକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ
କଲେ।

42 ଏହାପରେ ସେ ଭୋଜନ ସାରି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ। ଏବଂ
ଇଶ୍ମାଯଲଙ୍କେ ସ୍ତ୍ରୀକୁ କହିଲେ, "ଇଶ୍ମାଯଲେ ଘରକୁ ଆସିଲେ ଏହି କଥା
ତାଙ୍କୁ କହିବ,

43 ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ଦେଶରୁ ଜଣେ ଅତି ବୃଦ୍ଧ ଲୋକ ଆସି ତୁମ୍ଭକୁ
ପଚାରିଲା, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ଏଠାରେ ନଥିଲା; ମୁଁ ତାକୁ ଅନ୍ନ ଓ ଜଳ ଆଣିଲି;
ଆଉ ସେ ଭୋଜନ ଓ ପାନ କଲା ଓ ତାହାର ହୃଦୟ ସୁସ୍ଥିର ହେଲା।

44 ଅନନ୍ତର ସେ ମୋତେ ଏହି କଥା କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭ ସ୍ୱାମୀ ଇଶ୍ମାଏଲ ଘରକୁ ଆସିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ତାଙ୍କୁ କୁହ, ତୁମ୍ଭର ତମ୍ବୁର ଖିଲ ବହୁତ ଭଲ; ତାହା ତମ୍ବୁରୁ ଦୂରରେ ରଖ ନାହିଁ।"

+\v 45 ଅନନ୍ତର ଅବ୍ରହାମ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ଦେଶକୁ ଆପଣା ଗୃହକୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲେ; ତହିଁରେ ଇଶ୍ମାଏଲ ଆପଣା ତମ୍ବୁକୁ ଆସନ୍ତେ, ତାହାର ଭାର୍ଯ୍ୟା ଆନନ୍ଦ ଓ ହୃଷ୍ଟଚିତ୍ତ ହୋଇ ତାଙ୍କୁ ଭେଟିବାକୁ ବାହାରକୁ ଗଲା ।

46 ସେ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକଟି କହିଲା, "ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ଦେଶରୁ ଜଣେ ବୃଦ୍ଧ ଲୋକ ଏଠାକୁ ଆସିଛନ୍ତି। ସେ ଏପରି ଦେଖାଯାଉଥିଲେ। ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ପଚାରିଲା, କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଏଠାରେ ନଥିଲା। ତେଣୁ ମୁଁ ରୋଟୀ ଓ ଜଳ ଆଣିଲି। ସେ ଖାଇଲେ ଓ ପିଇଲେ ଏବଂ ତା'ର ହୃଦୟ ସୁସ୍ଥିର ହେଲା।"

47 ଅନନ୍ତର ସେ ମୋତେ ଏହି କଥା କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭ ସ୍ୱାମୀ ଇଶ୍ମାଏଲ ଗୃହକୁ ଆସିଲେ ତାଙ୍କୁ କୁହ, ତୁମ୍ଭର ଯେଉଁ ତମ୍ବୁର ଖିଲ ଅଛି, ତାହା ବହୁତ ଭଲ; ତାହା ତମ୍ବୁରୁ ଦୂରରେ ରଖ ନାହିଁ।"

48 ଏହା ପରେ ଇଶ୍ମାଏଲ ଜାଣିଲେ ଯେ ସେ ତାଙ୍କର ପିତା ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ତାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ କରିଥିଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଶ୍ମାଏଲଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୨୨

1 ତେଣୁ ଇଶ୍ମାୟଲେ ଉଠି ତାଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ, ପିଲାମାନଙ୍କୁ, ଗାଈ ଏବଂ ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ଧରି ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ଦେଶକୁ ଯାଇ ତାଙ୍କର ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲେ।

2 ଅବ୍ରହାମ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଇଶ୍ମାଏଲଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମ ସ୍ତ୍ରୀ ସହିତ ବିବାହିତ ସମସ୍ତ କର୍ମର ବିବରଣ କହିଲେ।

3 ଇଶ୍ମାଏଲ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନେ ସେହି ଦେଶରେ ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ସହିତ ବହୁ ଦିନ ବାସ କଲେ। ଏବଂ ଅବ୍ରହାମ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ଦେଶରେ ବହୁ ଦିନ ବାସ କଲେ।

4 ଅନନ୍ତର ଦିନ ବୃଦ୍ଧି ପାଇ ଛବିଶ ବର୍ଷ ହେଲା। ଏହା ପରେ ଅବ୍ରହାମ ଓ ତାଙ୍କର ଦାସମାନେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ଦେଶରୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲେ। ସେମାନେ ବହୁତ ଦୂର ସ୍ଥାନକୁ ଯାତ୍ରା କଲେ। ସେମାନେ ହିବ୍ରୋଣର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେଲେ ଏବଂ ସେଠାରେ ରହିଲେ। ଅବ୍ରହାମଙ୍କର ଦାସମାନେ ଜଳର ଅନେକ କୂପ ଖୋଳିଲେ। ଅବ୍ରହାମ ଓ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ପରିବାର ସେହି ଜଳ ନିକଟରେ ବାସ କଲେ। ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ରାଜା ଅବିମେଲକଙ୍କ ଦାସମାନେ ଏହି ଖବର ଶୁଣିଲେ ଯେ ଅବ୍ରହାମଙ୍କର ଦାସମାନେ ସେହି ଦେଶର ସୀମାରେ ଜଳକୂପ ଖୋଳିଛନ୍ତି।

5 ତେଣୁ ସେମାନେ ଆସି ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ଦାସମାନଙ୍କ ସହିତ ବିବାଦ କଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ଯେଉଁ ବୃହତ କୂପ ଖୋଳିଥିଲେ, ତାହା ସେମାନେ ଲୁଟି ନେଲେ।

6 ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ରାଜା ଅବିମେଲକ ଏ କଥା ଶୁଣିଲେ। ତେଣୁ ସେ ତାଙ୍କର ସେନାପତି ଫୀଖୋଲ ଏବଂ ତାଙ୍କର କୋଡ଼ିଏ ଜଣ ଲୋକ ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲେ। ଅବିମେଲକ ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଦାସମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ କହିଲେ। ଅବ୍ରହାମ ଅବିମେଲକକୁ ତାଙ୍କର ଦାସମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ସମାେଲୋଚନା କଲେ, ଯେଉଁ କୂପରୁ ତାଙ୍କର ଦାସମାନେ ତାଙ୍କୁ ଲୁଟି ନେଇଥିଲେ।

7 ଏବଂ ଅବିମେଲକ ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଯେଉଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା, ମୁଁ ଶପଥ କରି କହୁଛି ଯେ ମୋର ଦାସମାନେ ତୁମ୍ଭର ଦାସମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯାହା କରିଛନ୍ତି, ମୁଁ ତାହା ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୁଣି ନାହିଁ।

+\v 8 ଅନନ୍ତର ଅବ୍ରହାମ ଅବିମେଲକଙ୍କୁ ସାତଟା ମେଷବତ୍ସା ନେଇ କହିଲେ, "ମୁଁ ଯେ ଏହି କୂପ ଖୋଳିଅଛି, ତହିଁର ସାକ୍ଷ୍ୟ ହେବ; ବିନୟ କରୁଅଛି, ମୋ' ହସ୍ତରୁ ଏଗୁଡ଼ିକ ନିଅ ।"

+\v 9 ତହିଁରେ ଅବିମେଲକ ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦତ୍ତ ସାତୋଟା ମେଷବତ୍ସା ଘେନି ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଚୁର ପଶୁ ଓ ଗୋମେଷାଦି ଦେଇଥିଲେ । ପୁଣି, ଅବିମେଲକ ସେହି କୂପ ବିଷୟରେ ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ ଶପଥ କରି ସେହି କୂପର ନାମ ବେର୍‌ଶେବା ରଖିଲେ, କାରଣ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ସେମାନେ ଦୁହେଁ ତାହା ବିଷୟରେ ଶପଥ କରିଥିଲେ ।

10 ଅନନ୍ତର ସେମାନେ ଦୁହେଁ ବେର୍‌ଶେବାରେ ନିୟମ ସ୍ଥିର କଲେ; ତହିଁରେ ଅବିମେଲକ ଆପଣା ସୈନ୍ୟଦଳର ସେନାପତି ଫୀଖୋଲ ସହିତ ଉଠି ସମସ୍ତ ଲୋକ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ଦେଶକୁ ଫେରିଗଲେ; ପୁଣି, ଅବ୍ରହାମ ଓ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଲୋକ ବେର୍‌ଶେବାରେ ବାସ କଲେ ଓ ସେଠାରେ ବହୁ ଦିନ ଧରି ବାସ କଲେ ।

11 ଅବ୍ରହାମ ବେର୍‌ଶେବାରେ ଏକ ବୃହତ୍‌ ଆଶେରା ବୃକ୍ଷ ରୋପଣ କଲେ, ଏବଂ ତହିଁର ଚାରିପାର୍ଶ୍ୱକୁ ମୁହଁ କରି ଚାରି ଦ୍ୱାର କଲେ ଓ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ରୋପଣ କଲେ; ଯେପରି କୌଣସି ଯାତ୍ରୀ ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ, ସେ ତାଙ୍କର ପଥ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଯେକୌଣସି ଦ୍ୱାରରେ ପ୍ରବେଶ କରି ସେଠାରେ ରହି ଭୋଜନପାନ କରି ତୃପ୍ତ ହୋଇ ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲେ।

12 କାରଣ ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ପରିବାର ସର୍ବଦା ପଥିକ ଓ ପଛେ ପଛେ ଆସୁଥିବା ମନୁଷ୍ୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଖୋଲା ଥିଲା, ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରତିଦିନ ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ଘରେ ଭୋଜନପାନ କରିବାକୁ ଆସୁଥିଲେ।

13 ଆଉ ଯେକୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି କ୍ଷୁଧାର୍ତ୍ତ ହୋଇ ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ଘରକୁ ଆସନ୍ତି, ଅବ୍ରହାମ ତାଙ୍କୁ ଖାଇବା ପିଇବା ପାଇଁ ଖାଦ୍ୟ ଦେଉଥିଲେ ଏବଂ

ଯେକେହି ଉଲଗ୍ନ ହୋଇ ତାଙ୍କ ଘରକୁ ଆସେ, ସେ ଯେପରି ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ସେହିପରି ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧାନ୍ତି ଏବଂ ତାକୁ ରୂପା ଓ ସୁନା ଦେଇ ପୃଥିବୀରେ ତାଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିବା ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପରିଚିତ କରାନ୍ତି; ଅବ୍ରହାମ ଜୀବନସାରା ଏହା କରୁଥିଲେ।

14 ଅବ୍ରହାମ ଓ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ପରିବାର ବେରଶେବାରେ ବାସ କଲେ। ଅବ୍ରହାମ ହିବ୍ରୋଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କର ତମ୍ବୁ ସ୍ଥାପନ କଲେ।

15 ଅବ୍ରହାମଙ୍କର ଭାଇ ନାହୋର, ତାଙ୍କର ପିତା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ପରିବାର ହାରଣରେ ବାସ କରୁଥିଲେ। କାରଣ ସେମାନେ ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ସହିତ କିଣାନ ଦେଶକୁ ଯାଇ ନ ଥିଲେ।

16 ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ସାରାର ଭଉଣୀ ମିଲ୍କା ହାରୋଣଙ୍କ କନ୍ୟା ଥିଲେ।

17 ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କର ନାମ ଏହି : ଉଷ୍, ବୂଷ, କମୂୟେଲ, କେଶଦ୍, କାସୋ, ପିଲଦଶ୍, ତିଦଲଫ୍ ଓ ବଥୂୟେଲ। ଏମାନେ ଆଠ ଜଣଙ୍କୁ ଅବ୍ରହାମଙ୍କର ଭ୍ରାତା ନାହୋର ସହିତ ଜନ୍ମ କରିଥିଲେ। ମିଲ୍କା ଏହି ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଜନ୍ମ କରିଥିଲା।

18 ନାହୋରର ରୂମା ନାମ୍ନୀ ଏକ ଉପପତ୍ନୀ ଥିଲା। ସେ ନାହୋରର ଔରସରେ ସବକ୍, ଗଖଶ, ତଖଶ ଓ ମାଖାଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲା।

19 ନାହୋରର ବାର ଜଣ ପୁତ୍ର ଥିଲେ। ଏହି ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତାଙ୍କର ବାର ଜଣ ପୁତ୍ର ଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନେ ହାରଣରେ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ।

20 ନାହୋରର ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ପୁତ୍ର ଉଷର ପୁତ୍ରମାନେ ଥିଲେ ଅବୀ, କେରଫ, ଗାଦିନ୍, ମେଲୁସ୍ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଭଉଣୀ ଦବୋରା।

21 ବୂଷଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ ଥିଲେ ବରାଖେଲ, ନୟମାତ୍, ଶିବା ଓ ମାଦୋନୁ।

22 କମୂୟେଲର ପୁତ୍ର ଅରାମ ଓ ରେଖବ।

23 କେଷଦର ପୁତ୍ରମାନେ ଥିଲେ: ଅନାମଲେକ୍, ମୈଶୟ, ବିନୋନ ଓ ଯିଫୀ। ହସୋର ପୁତ୍ର ପିଲଦଶ୍, ମେଖୀ ଓ ଓଫର।

24 ପିଲଦଶର ପୁତ୍ରମାନେ ଥିଲେ: ଅରୁଦ, କମୁମ, ମେରଦ ଓ ମୋଲକ।

25 ତିଦଲଫଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନେ ଥିଲେ: ମୁଷନ୍, କୁଶନ୍ ଓ ମୁସ୍ସି।

26 ବଥୂୟେଲର ପୁତ୍ରମାନେ ଥିଲେ: ସେଖର, ଲାବନ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଭଉଣୀ ରିବିକା।

27 ହାରଣରେ ସେମାନଙ୍କ ଔରସରେ ଜନ୍ମିଥିବା ନାହୋରର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ବଂଶ ଏହି; କମୂୟେଲର ପୁତ୍ର ଅରାମ ଓ ତାହାର ଭ୍ରାତା ରେଖବ ହାରଣରୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରି ଫରାତ୍ ନଦୀର ନିକଟସ୍ଥ ଏକ ଉପତ୍ୟକା ପାଇଲେ।

28 ପୁଣି, ସେମାନେ ସେଠାରେ ଏକ ନଗର ନିର୍ମାଣ କରି ଅରାମର ପୁତ୍ର ପଥୋରର ନାମାନୁସାରେ ସେହି ନଗରର ନାମ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅରାମ ନାହେରୟିମ ନାମରେ ପରିଚିତ।

29 ପୁଣି କେଷଦର ସନ୍ତାନମାନେ ମଧ୍ୟ ଯେଉଁଠାରେ ସ୍ଥାନ ପାଇ ପାରିଲେ, ସେଠାରେ ବାସ କରିବାକୁ ଗଲେ। ସେମାନେ ଶିନିୟର ଦେଶର ସମ୍ମୁଖସ୍ଥ ଏକ ଉପତ୍ୟକା ପାଇ ସେଠାରେ ବସତି ଆରମ୍ଭ କଲେ।

+\v 30 ପୁଣି, ସେମାନେ ସେଠାରେ ଆପଣା ପାଇଁ ଏକ ନଗର ନିର୍ମାଣ କରି ଆପଣା ଆପଣା ପିତୃପୁରୁଷଙ୍କ ନାମାନୁସାରେ ନଗରର ନାମ କେଶଦ୍ ରଖିଲେ; ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ଦେଶ କସ୍‌ଦୀମ ବୋଲି ଜଣାଯାଏ; ପୁଣି, କସ୍‌ଦୀମ ଲୋକମାନେ ସେହି ଦେଶରେ ବାସ କଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ପ୍ରଜାବନ୍ତ ଓ ଅତିଶୟ ବହୁବଂଶ ହେଲେ ।

31 ଅନନ୍ତର ନାହୋର ଓ ଅବ୍ରହାମଙ୍କର ପିତା ତେରହ ବୃଦ୍ଧାବସ୍ଥାରେ ଯାଇ ଅନ୍ୟ ଏକ ସ୍ତ୍ରୀ ବିବାହ କଲେ; ତାହାର ନାମ ପଲିଲା ଥିଲା। ସେ ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇ ତାହାର ଏକ ପୁତ୍ର ପ୍ରସବ କଲା, ଏବଂ ମୋଶା ତାହାର ନାମ ସୋବା ରଖିଲେ ।

32 ସୋବାର ଜନ୍ମ ପରେ ତେରହ ପଚିଶ ବର୍ଷ ବଞ୍ଚିଲା।

33 ଅବ୍ରହାମଙ୍କର ପୁତ୍ର ଇସ୍ହାକଙ୍କ ଜନ୍ମର ପଞ୍ଚତିରିଶ ବର୍ଷରେ ତେରହ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ।

+\v 34 ତେରହର ବୟସ ଦୁଇଶହ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ଥିଲା; ପରେ ତାଙ୍କୁ ହାରଣରେ କବର ଦିଆଗଲା ।

35 ତେରହର ପୁତ୍ର ସୋବା ତିରିଶ୍ ବର୍ଷ ବୟସରେ ଅରାମ, ଅହଲିଶ୍ ଓ ମରୀକଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ।

36 ସୋବାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଅରାମ, ତେରହଙ୍କ ପୌତ୍ର, ତିନି ସ୍ତ୍ରୀ ଥିଲେ। ତାଙ୍କର ବାର ପୁତ୍ର ଓ ତିନି କନ୍ୟା ଜାତ ହେଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ସୋବାର ପୁତ୍ର ଅରାମଙ୍କୁ ଧନ-ସମ୍ପତ୍ତି, ସମ୍ପତ୍ତି ଏବଂ ବହୁତ ଗୋରୁ, ମେଷ ଓ ଗୋରୁ ଦେଇଥିଲେ।

37 ଅନନ୍ତର ସୋବାର ପୁତ୍ର ଅରାମ ଓ ତାହାର ଭ୍ରାତା ଓ ସମସ୍ତ ପରିବାର ହାରଣଠାରୁ ଯାତ୍ରା କଲେ, ପୁଣି, ସେମାନେ ଯେଉଁଠାରେ ସ୍ଥାନ ପାଇପାରିବେ ସେଠାରେ ବାସ କରିବାକୁ ଗଲେ; କାରଣ ହାରଣରେ ରହିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତି ଅତି ପ୍ରଚୁର ଥିଲା; କାରଣ ସେମାନେ ଆପଣା ଭ୍ରାତା ନାହୋରର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସହିତ ହାରଣରେ ରହି ପାରିଲେ ନାହିଁ।

38 ସୋବାର ପୁତ୍ର ଅରାମ ତାଙ୍କର ଭାଇମାନଙ୍କ ସହିତ ଗଲେ। ସେମାନେ ପୂର୍ବ ଦିଗକୁ ଏକ ଉପତ୍ୟକା ପାଇଲେ। ତେଣୁ ସେମାନେ ସେଠାରେ ବସତି ଆରମ୍ଭ କଲେ।

+\v 39 ପୁଣି, ସେମାନେ ସେଠାରେ ଏକ ନଗର ନିର୍ମାଣ କରି ଆପଣାମାନଙ୍କ ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ଭ୍ରାତାର ନାମାନୁସାରେ ତାହାର ନାମ ଅରାମ ରଖିଲେ; ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅରାମ୍ ସୋବା ନାମରେ ପରିଚିତ ।

40 ଅବ୍ରହାମଙ୍କର ପୁତ୍ର ଇସ୍ହାକ ବଡ଼ ହେଉଥିଲେ। ତାଙ୍କର ପିତା ଅବ୍ରହାମ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଜାଣିବା ପାଇଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ପଥ ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କ ସହିତ ଥିଲେ।

41 ଇସ୍ହାକଙ୍କୁ ଯେତେବେଳେ ସଇଁତିରିଶ ବର୍ଷ ହୋଇଥିଲା, ତାଙ୍କର ଭାଇ ଇଶ୍ମାଏଲ ତାଙ୍କ ସହିତ ତମ୍ବୁରେ ଭ୍ରାତା ଥିଲେ।

42 ଆଉ ଇଶ୍ମାଏଲ ଇସ୍ହାକଙ୍କ ନିକଟରେ ନିଜକୁ ଗର୍ବ କରି କହିଲେ, "ଯେତେବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋ' ପିତାଙ୍କୁ ଆମର ସୁନ୍ନତ କରିବାକୁ କହିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ମୁଁ ତେର ବର୍ଷ ବୟସର ଥିଲି, ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଯେଉଁ ବାକ୍ୟ ମୋ' ପିତାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, ମୁଁ ସେହି ଅନୁସାରେ କଲି; ଏବଂ ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ମୋର ପ୍ରାଣ ସମର୍ପଣ କଲି, ଏବଂ ସେ ମୋ' ପିତାଙ୍କୁ ଯାହା ଆଜ୍ଞା କରିଥିଲେ, ମୁଁ ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଲଙ୍ଘନ କରି ନ ଥିଲି।"

+\v 43 ତହୁଁ ଇସ୍ହାକ ଇଶ୍ମାଏଲକୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଶରୀରରୁ ଯେଉଁ ମାଂସ ନେଇଅଛ, ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛନ୍ତି, ତାହା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ମୋ' ନିକଟରେ କାହିଁକି ଗର୍ବ କରୁଅଛ ?

44 ମୋ' ପିତା ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପ୍ରଭୁ ଜୀବିତ ଥିବା ପ୍ରମାଣେ, ଯଦି ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋ' ପିତାଙ୍କୁ କହିଥାନ୍ତେ, "ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ର ଇସ୍ହାକକୁ ନେଇ ମୋ' ସମ୍ମୁଖରେ ବଳିଦାନ ଉତ୍ସର୍ଗ କର," ତେବେ ମୁଁ ମନା କରିବି ନାହିଁ, ବରଂ ଆନନ୍ଦରେ ତାହା ଗ୍ରହଣ କରିବି।

45 ଇସ୍ହାକଙ୍କ କଥା ଇଶ୍ମାଏଲକୁ କଥିତ କଲା, ସଦାପ୍ରଭୁ ତାହା ଶୁଣିଲେ; ଆଉ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାହା ଦୃଷ୍ଟିରେ ଭଲ ବୋଧ କଲେ; ପୁଣି, ଏହି ବିଷୟରେ ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବାକୁ ସେ ଇଚ୍ଛା କଲେ।

46 ତା'ପରେ ସେହି ଦିନ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା ଯେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନେ ଆସି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହେଲେ, ଏବଂ ଶୟତାନ ମଧ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ସହିତ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା।

47 ସଦାପ୍ରଭୁ ଶୟତାନକୁ ପଚାରିେଲ, "ତୁମ୍ େଭ କେଉଁଠାରୁ ଆସିଲ?" ଶୟତାନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଉତ୍ତର େଦଲା, "ମୁଁ ପୃଥିବୀର ଏଣେତେଣେ ବିଚରଣ କରୁଥିଲି।"

48 ସଦାପ୍ରଭୁ ଶୟତାନକୁ ପଚାରିଲେ, "ପୃଥିବୀସ୍ଥ ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ତୁମେ ମୋ' ପ୍ରତି କ'ଣ ବାକ୍ୟ କହିଛ?" ଶୟତାନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲା, "ମୁଁ ପୃଥିବୀସ୍ଥ ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନଙ୍କୁ ଦେଖିଛି ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭର ସେବା କରନ୍ତି ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତୁମଠାରୁ କିଛି ଚାହାଁନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ମନେ ରଖନ୍ତି।"

49 ଆଉ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଯାହା ଇଚ୍ଛା କର, ତାହା ଦିଅ, ସେମାନେ ଶାନ୍ତିରେ ବସିବେ ଓ ତୁମ୍ଭକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବେ। ସେମାନେ ଆଉ ତୁମ୍ଭକୁ ମନେ ପକାଇବେ ନାହିଁ।

50 ତୁମେ କ'ଣ ତେରହର ପୁତ୍ର ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ ଦେଖିଛ? ତାଙ୍କର ପୂର୍ବେ ସନ୍ତାନ ନ ଥିଲା। ସେ ତୁମ୍ଭର ସେବା କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଯେଉଁଠାକୁ ଯିବାକୁ ଆସିଥିଲେ, ସେଠାରେ ଯଜ୍ଞବେଦି ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ। ସେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ନୈବେଦ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିଥିଲେ ଏବଂ ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନଙ୍କ ନିକଟରେ ତୁମ୍ଭ ନାମକୁ ନିରନ୍ତର ପ୍ରଚାର କରିଥିଲେ।

51 ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଇସ୍ହାକ ଜନ୍ମ ହେଲାପରେ ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଛନ୍ତି। ସେ ଏହି ଦେଶବାସୀ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ମହା ଭୋଜି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପାଶୋରି ଯାଇଛନ୍ତି।

+\v 52 କାରଣ ସେ ଯାହା ଯାହା କରିଅଛନ୍ତି, ସେହି ସବୁ ମଧ୍ୟରେ ସେ ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ କୌଣସି ବଳିଦାନ; ହୋମବଳି କି ମଙ୍ଗଳାର୍ଥକ ନୈବେଦ୍ୟ, କି ଗୋରୁ, ମେଷବତ୍ସ କି ଛାଗ ଆଣି ନାହାଁନ୍ତି, ଯାହା ସେ ଆପଣା ପୁତ୍ରକୁ ସ୍ତନ୍ୟପାନ ତ୍ୟାଗ କରାଇବା ଦିନ ବଧ କରିଥିଲେ।

53 ତାଙ୍କ ପୁତ୍ରର ଜନ୍ମଠାରୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଅର୍ଥାତ୍ ସଇଁତିରିଶ ବର୍ଷ ଧରି ସେ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖ ରେ କୌଣସି ଯଜ୍ଞବଦୀ ନିର୍ମାଣ କରି ନାହାଁନ୍ତି କିମ୍ବା ନୈବେଦ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ କରି ନାହାଁନ୍ତି। କାରଣ ସେ ଦେଖିଛନ୍ତି ଯେ ତୁମ୍ଭେ ତାଙ୍କ ମାଗିଥିବା ଜିନିଷ ସବୁ ଦାନ କରୁଅଛ। ତେଣୁ ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ତ୍ୟାଗ କରିଛନ୍ତି।

54 ତହୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଶୟତାନକୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ ମୋହର ଦାସ ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ ଏପରି ଦେଖିଲ ? କାରଣ ପୃଥିବୀରେ ତାଙ୍କ ପରି କେହି ନାହିଁ, ମୋହର ସାକ୍ଷାତରେ ଜଣେ ସିଦ୍ଧ ଓ ଧାର୍ମିକ ବ୍ୟକ୍ତି, ଯେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୟ କରେ ଏବଂ ମନ୍ଦରୁ ଦୂରେଇ ରଖେ; ମୁଁ ଜୀବିତ ଥିବା ପ୍ରମାଣେ, ଯଦି ମୁଁ ତାକୁ କହେ, 'ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ର ଇସ୍ହାକକୁ ମୋ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରସବ କର,' ତେବେ ସେ ମୋଠାରୁ ତାକୁ ମନା କରିବେ ନାହିଁ, ମୁଁ ଯଦି ତାକୁ ତା'ର ପଲ କିମ୍ବା ଗୋମେଷାଦି ମଧ୍ୟରୁ ମୋ ସମ୍ମୁଖରେ ହୋମବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବାକୁ କହିଥାଏ, ତେବେ ସେ ତାକୁ ମୋଠାରୁ ଅଧିକ ମନା କରିବେ ନାହିଁ।"

55 ଶୟତାନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲା, “ତୁମ୍ଭେ ଯାହା କହିଲ, ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ ସେହିପରି କୁହ। ତାହାହେଲେ ତୁମ୍ଭେ ଦେଖିବ ଯେ ସେ ଆଜି ଅବାଧ ହେବେ ନାହିଁ ଓ ତୁମ୍ଭର ବାକ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବେ ନାହିଁ।”

ଅଧ୍ୟାୟ ୨୩

+\v 1 ସେହି ସମୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା; ସେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ଅବ୍ରହାମ, "ତୁମ୍ଭେ ଏଠାରେ ଅଛ ।"

+\v 2 ସେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭର ପୁତ୍ରକୁ, ତୁମ୍ଭର ଏକମାତ୍ର ପୁତ୍ରକୁ, ଯାହାକୁ ତୁମ୍ଭେ ସ୍ନେହ କର, ଅର୍ଥାତ୍, ଇସ୍‌ହାକକୁ ଘେନି ମୋରୀୟା ଦେଶକୁ ଯାଅ; ପୁଣି, ଯେଉଁ ପର୍ବତ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେଖାଯିବ, ସେହି ପର୍ବତ ଉପରେ ତାହାକୁ ହୋମାର୍ଥେ ଉତ୍ସର୍ଗ କର; କାରଣ ସେଠାରେ ତୁମ୍ଭେ ମେଘ ଓ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମହିମା ଦେଖିବ ।"

3 ଅବ୍ରହାମ ମନେ ମନେ କହିଲେ, “ମୁଁ କିପରି ମୋର ପୁତ୍ର ଇସ୍ହାକକୁ ତା’ର ମାତା ସାରାଠାରୁ ଭିନ୍ନ କରିବି? ମୁଁ ତାକୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ହୋମବଳି ପାଇଁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବି।”

+\v 4 ସେତେବେଳେ ଅବ୍ରହାମ ତମ୍ବୁରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଆପଣା ଭାର୍ଯ୍ୟା ସାରା ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଲେ; ପୁଣି, ସେ ତାଙ୍କୁ ଏହି କଥା କହିଲେ,

5 ମୋହର ପୁତ୍ର ଇସ୍‌ହାକ ବଡ଼ ହୋଇଅଛି ଏବଂ ସେ ଅନେକ ଦିନ ଧରି ଆପଣା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସେବା ଅଧ୍ୟୟନ କରି ନାହିଁ, ଏବେ କାଲି ମୁଁ ଯାଇ ତାହାକୁ ଶେମ ଓ ତାହାର ପୁତ୍ର ଏବରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିବି, ଆଉ ସେଠାରେ ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ପଥ ଶିଖିବ; କାରଣ ସେମାନେ ତାହାକୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଜାଣିବାକୁ ଶିଖାଇବେ ଏବଂ ଜାଣିବାକୁ ଦେବେ ଯେ ସେ ନିରନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ, ସେ ତାହାର ଉତ୍ତର ଦେବେ; ଏନିମନ୍ତେ ସେଠାରେ ସେ ଆପଣା ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ସେବା କରିବାର ଉପାୟ ଜାଣିବ।

6 ସାରା କହିଲା, "ତୁମ୍ଭେ ଭଲ କହିଲ। ମହାଶୟ, ଯାଅ ଏବଂ ଯାହା କହିଲ, ତାଙ୍କ ପ୍ରତି କର। କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ ମୋ'ଠାରୁ ବହୁତ ଦୂରରେ ନେଇଯାଅ ନାହିଁ। ତାଙ୍କୁ ସେଠାରେ ଅଧିକ ସମୟ ରହିବାକୁ ଦିଅ ନାହିଁ। କାରଣ ମୋର ଆତ୍ମା ତାଙ୍କ ଆତ୍ମା ମଧରେ ସଂଲଗ୍ନ।"

7 ପୁଣି, ଅବ୍ରହାମ ସାରାକୁ କହିଲେ, "ଆମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଯେପରି ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ କରିବେ ।"

୪ ତେଣୁ ସାରା ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଇସ୍ହାକଙ୍କୁ ନେଲା ଏବଂ ଇସ୍ହାକ ତାଙ୍କ ପାଖ ରେ ରାତିସାରା ରହିଲା। ଏହାପରେ ସେ ତାଙ୍କୁ ଚୁମ୍ବନ ଦଲୋ, ଆଲିଙ୍ଗନ କଲା ଏବଂ ସକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କୁ ବୁଝାଇ ଦଲୋ।

9 ଏହାପରେ ରାହେଲ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, " ହେ ମାରେ ପୁତ୍ର, ମୁଁ କିପରି ତୁମ୍ଭଠାରୁ ନିଜକୁ ଅଲଗା କରି ପାରିବି?" ସେ ପୁନର୍ବାର ତାଙ୍କୁ ଚୁମ୍ବନ ଦେଲେ ଓ ଆଲିଙ୍ଗନ କଲେ। ଏବଂ ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ବିଷୟ ରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ।

+\v 10 ପୁଣି, ସାରା ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ କହିଲେ, "ହେ ମୋହର ପ୍ରଭୁ, ମୁଁ ବିନୟ କରୁଅଛି, ଆପଣଙ୍କ ପୁତ୍ର ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦିଅନ୍ତୁ ଓ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି କରନ୍ତୁ, କାରଣ ତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ମୋହର ଆଉ କୌଣସି ପୁତ୍ର କି କନ୍ୟା ନାହିଁ ।"

11 ତାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କର ନାହିଁ। ଯଦି ସେ କ୍ଷୁଧିତ ହୁଏ, ତେବେ ତାହାକୁ ଅନ୍ନ ଦିଅ, ଯଦି ସେ ତୃଷିତ ହୁଏ, ତେବେ ତାହାକୁ ପାଣି ପିଇବାକୁ ଦିଅ; ତାକୁ ପାଦରେ ଯିବାକୁ ଦିଅ ନାହିଁ, କିଅବା ସୂର୍ଯ୍ୟ ତଳେ ବସିବାକୁ ଦିଅ ନାହିଁ।

12 ତାଙ୍କୁ ବାଟରେ ଏକାକୀ ଯିବାକୁ ଦିଅ ନାହିଁ, ଏବଂ ତାଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ଅନୁସାରେ ତାଙ୍କୁ ବାଧ କର ନାହିଁ। ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ଯାହା କହିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି, ତାହା ତାଙ୍କ ପ୍ରତି କର।

13 ତେଣୁ ସାରା ରାତ୍ରିସାରା ଇସ୍ହାକଙ୍କ ପାଇଁ ଅତିଶୟ କାନ୍ଦିଲା। ଆଉ ସକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଲା।

14 ପ୍ରଭାତରେ ସାରା ଅବିମେଲକ ତାଙ୍କୁ ଯେଉଁ ବସ୍ତ୍ର ଦେଇଥିଲେ, ସେଥିମଧ୍ୟରୁ ଏକ ଅତି ସୁନ୍ଦର ବସ୍ତ୍ର ବାଛିଲା।

+\v 15 ତହୁଁ ସେ ଆପଣା ପୁତ୍ର ଇସ୍‌ହାକଙ୍କୁ ତାହା ପିନ୍ଧାଇଲେ, ପୁଣି, ତାଙ୍କ ମସ୍ତକରେ ପଗଡି ପିନ୍ଧାଇଲେ, ଓ ପଗଡିର ଉପରିଭାଗରେ ଏକ ମୂଲ୍ୟବାନ ମଣି ଗୁଡ଼ାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ପଥ ପାଇଁ ଖାଦ୍ୟ ଦେଲେ, ତହିଁରେ ସେମାନେ ବାହାରିଗଲେ; ପୁଣି, ଇସ୍‌ହାକ ଆପଣା ପିତା ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ସହିତ ଗଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଦାସମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ସେମାନଙ୍କୁ ବାଟ ଦେଇ ଦେଖିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଗଲେ ।

16 ପୁଣି, ସାରା ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ବାହାରକୁ ଗଲା, ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ବାଟରେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଗଲା; ପୁଣି, ସେମାନେ ତାହାକୁ କହିଲେ, "ତମ୍ବୁକୁ ଫେରିଯାଅ ।"

+\v 17 ସେତେବେଳେ ସାରା ଆପଣା ପୁତ୍ର ଇସ୍‌ହାକଙ୍କର କଥା ଶୁଣି ଅତ୍ୟନ୍ତ ରୋଦନ କଲେ, ପୁଣି, ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ଅବ୍ରହାମ ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ରୋଦନ କଲେ, ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କ ପୁତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ରୋଦନ କଲେ, ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଯାଇଥିବା ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ରୋଦନ କଲେ ।

18 ସେତେବେଳେ ସାରା ଆପଣା ପୁତ୍ର ଇସ୍‌ହାକକୁ ଧରି ନିଜ କୋଳରେ ଧରିଲା, ପୁଣି, ତାହାକୁ ଆଲିଙ୍ଗନ କରି ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ରୋଦନ କଲା; ପୁଣି, ସାରା କହିଲା, "ଆଜି ପରେ ମୁଁ ଯେ ଆଉ କେବେ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେଖି ପାରିବି, କିଏ ଜାଣେ ?"

+\v 19 ଆଉ, ଅବ୍ରହାମ, ସାରା ଓ ଇସ୍‌ହାକ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ପଥରେ ଯିବା ଲୋକମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକତ୍ର ରୋଦନ କଲେ; ପୁଣି, ସାରା ଆପଣା ପୁତ୍ର ନିକଟରୁ ଅତିଶୟ ରୋଦନ କରି ଫେରିଗଲା; ପୁଣି, ତାହାର ଦାସଦାସୀ ସମସ୍ତେ ତାହା ସହିତ ତମ୍ବୁକୁ ଫେରି ଆସିଲେ ।

20 ଅବ୍ରହାମ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଇସ୍ହାକଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସହିତ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବାକୁ ଗଲେ।

+\v 21 ଅନନ୍ତର ଅବ୍ରହାମ ଆପଣାର ଦୁଇ ଯୁବାଙ୍କୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ହାଗରର ପୁତ୍ର ଇଶ୍ମାଏଲକୁ ଓ ଆପଣା ଦାସ ଇଲୀୟେଜରକୁ ସଙ୍ଗରେ ନେଲେ, ଆଉ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଗମନ କଲେ; ପୁଣି, ସେମାନେ ବାଟରେ ଯାଉ ଯାଉ ଆପଣା ଆପଣାକୁ ଏହି କଥା କହିଲେ,

22 ଇଶ୍ମାଏଲ ଇଲୀୟେଷରଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୋର ପିତା ଅବ୍ରହାମ ତାଙ୍କ ସହିତ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ହୋମବଳି ପାଇଁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି, ଯାହା ସେ ତାଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ।"

23 ଏବେ ସେ ଫେରି ଆସିଲେ, ସେ ଆପଣାର ସର୍ବସ୍ୱ ମୋତେ ଦେବେ, ତାଙ୍କ ପରେ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହେବା ପାଇଁ, କାରଣ ମୁଁ ତାଙ୍କର ଜ୍ୟେଷ୍ଠପୁତ୍ର।

24 ତହୁଁ ଇଲୀୟେଜର ଇଶ୍ମାଏଲକୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, "ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଅବ୍ରହାମ ତୁମ୍ଭକୁ ତୁମ୍ଭ ମାତାଙ୍କ ସହିତ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଶପଥ କରିଥିଲେ ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ସର୍ବସ୍ୱରୁ କୌଣସି ଅଧିକାର ପାଇବ ନାହିଁ ? ସେ ଆପଣାର ସର୍ବସ୍ୱ ଓ ସମସ୍ତ ଧନସମ୍ପତ୍ତି କାହାକୁ ଦେବେ ? କେବଳ ମୋ ଗୃହରେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଭାବରେ ରହି, ଦିନରାତି ତାହାର ସେବା କରି, ମୋହର ସମସ୍ତ ଇଚ୍ଛା ପୂରଣ କରି, ମୋହର ମୃତ୍ୟୁ ସମୟରେ ସେ ଆପଣାର ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ମୋତେ ଦାନ କରିବେ ।"

+\v 25 ଅନନ୍ତର ଅବ୍ରହାମ ଆପଣା ପୁତ୍ର ଇସ୍‌ହାକଙ୍କ ସହିତ ପଥ ଦେଇ ଯାଉଥିବା ସମୟରେ ଶୟତାନ ଆସି ଏକ ଅତି ବୃଦ୍ଧ, ନମ୍ର ଓ ଦୁଃଖିତ ଆତ୍ମାର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିରେ ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଇ କହିଲା, "ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ ମୂର୍ଖ କି ପାଶବିକ ଯେ, ଆଜି ଆପଣାର ଏକମାତ୍ର ପୁତ୍ର ପ୍ରତି ଏପରି କରିବାକୁ ଯାଉଅଛ ?"

\v 26 କାରଣ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମର ଶେଷ ସମୟରେ, ତୁମର ବୃଦ୍ଧାବସ୍ଥାରେ ତୁମକୁ ଗୋଟିଏ ପୁତ୍ର ଦେଇଥିଲେ; ଆଉ ସେ କୌଣସି ଦୌରାତ୍ମ୍ୟ କରି ନ ଥିବାରୁ ତୁମ୍ଭେ କି ଆଜି ତାକୁ ବଧ କରିବାକୁ ଯାଉଛ ? ଆଉ ତୁମେ କି ଭୂମିରୁ ତୁମର ଏକମାତ୍ର ପୁତ୍ରର ପ୍ରାଣ ଲୋପ କରିବ ?

27 ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ ଜାଣ ନାହିଁ ଏବଂ ବୁଝୁ ନାହଁ ଯେ ଏହି କଥା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ? କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ପୃଥିବୀରେ ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରତି ଏପରି ଅମଙ୍ଗଳ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ଯେ, ସେ ତାକୁ କହିବେ, ଯାଅ, ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ରକୁ ବଧ କର ।

28 ଅବ୍ରହାମ ଏହା ଶୁଣିଲେ ଏବଂ ଜାଣିଲେ ଯେ ଏହା ଶୟତାନର ବାକ୍ୟ ଯାହା ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପଥରୁ ଦୂର କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛି, କିନ୍ତୁ ଅବ୍ରହାମ ଶୟତାନର କଥା ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ, ତେଣୁ ଅବ୍ରହାମ ତାହାକୁ ଧମକ ଦେଇ ଚାଲିଗଲେ।

29 ଅନନ୍ତର ଶୟତାନ ଫେରି ଇସ୍‌ହାକ ନିକଟକୁ ଆସିଲା, ପୁଣି, ସେ ସୁନ୍ଦର ଓ ସୁନ୍ଦର ଯୁବକ ରୂପରେ ଇସ୍‌ହାକଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଲା।

30 ସେ ଇସ୍‌ହାକଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ ଜାଣ ନାହିଁ ଓ ବୁଝୁ ନାହଁ ଯେ, ତୁମ୍ଭର ବୃଦ୍ଧ ମୂର୍ଖ ପିତା ଆଜି ବିନା ମୂଲ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭକୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ନିଆଯାଉଛି?"

31 ତେଣୁ ହେ ମୋହର ପୁତ୍ର, ତାହାର କଥା ଶୁଣ ନାହିଁ କି ତାହା କଥାରେ ଧ୍ୟାନ ଦିଅ ନାହିଁ, କାରଣ ସେ ଜଣେ ମୂର୍ଖ ବୃଦ୍ଧ ଲୋକ, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭର ବହୁମୂଲ୍ୟ ପ୍ରାଣ ଓ ସୁନ୍ଦର ପ୍ରତିମା ପୃଥିବୀରୁ ନଷ୍ଟ ନ ହେଉ।

+\v 32 ସେତେବେଳେ ଇସ୍‌ହାକ ଏହା ଶୁଣି ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ କହିଲେ, "ହେ ମୋହର ପିତା, ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହା କହିଲା, ତାହା ଆପଣ କ'ଣ ଶୁଣିଅଛନ୍ତି ? ସେ ସେହିପରି କହିଅଛନ୍ତି ।"

+\v 33 ସେତେବେଳେ ଅବ୍ରହାମ ଆପଣା ପୁତ୍ର ଇସ୍‌ହାକଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, "ତାହା ବିଷୟରେ ସାବଧାନ ହୁଅ, ତାହାର କଥାରେ ମନୋଯୋଗ କର ନାହିଁ, ଅବା ତାହା ପ୍ରତି ମନୋଯୋଗ କର ନାହିଁ, କାରଣ ସେ ଶୟତାନ, ଆଜି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାରୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିପଥଗାମୀ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଅଛି ।"

34 ତଥାପି ଅବ୍ରହାମ ଶୟତାନକୁ ଭର୍ତ୍ସନା କଲେ, ଏବଂ ଶୟତାନ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଚାଲିଗଲା, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରି ନ ପାରିବାରୁ ସେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ନିଜକୁ ଲୁଚାଇଲା, ଏବଂ ସେ ରାସ୍ତାରେ ସେମାନଙ୍କ ଆଗରୁ ଚାଲିଗଲା; ଏବଂ ସେ ରାସ୍ତାରେ ଏକ ବଡ଼ ଜଳସ୍ରୋତରେ ନିଜକୁ ପରିବର୍ତ୍ତିତ କଲା, ଏବଂ ଅବ୍ରହାମ, ଇସ୍ହାକ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଦୁଇ ଯୁବକ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ପହଞ୍ଚିଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ମହାଜଳ ପରି ଏକ ବଡ଼ ଏବଂ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ନଦୀ ଦେଖିଲେ।

35 ଆଉ ସେମାନେ ନଦୀରେ ପ୍ରବେଶ କରି ତହିଁ ମଧ୍ୟଦେଇ ଗଲେ; ପୁଣି ଜଳ ପ୍ରଥମେ ସେମାନଙ୍କ ଗୋଡ଼ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିଲା।

36 ଅନନ୍ତର ସେମାନେ ନଦୀର ଗଭୀର ଭିତରକୁ ଗଲେ, ଆଉ ଜଳ ସେମାନଙ୍କ କାନ୍ଧ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଢ଼ିଲା, ଆଉ ଜଳ ହେତୁ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଭୟଭୀତ ହେଲେ; ପୁଣି, ସେମାନେ ନଦୀ ପାର ହେବା ସମୟରେ ଅବ୍ରହାମ ସେହି ସ୍ଥାନ ଚିହ୍ନିଲେ, ପୁଣି, ସେ ଜାଣିଲେ ଯେ ସେଠାରେ ପୂର୍ବରୁ ଜଳ ନାହିଁ।

37 ଅନନ୍ତର ଅବ୍ରହାମ ଆପଣା ପୁତ୍ର ଇସ୍‌ହାକଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ଏହି ସ୍ଥାନ ଜାଣେ, ଯେଉଁଠାରେ ନଦୀ କି ଜଳ ନ ଥିଲା; ତେଣୁ ଆଜି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାରୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିଚଳିତ କରିବା ପାଇଁ ଏହି ଶୟତାନ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏହିସବୁ କରୁଅଛି ।"

38 ସେତେବେଳେ ଅବ୍ରହାମ ତାହାକୁ ଅନୁଯୋଗ କରି କହିଲେ, ପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଅନୁଯୋଗ କରନ୍ତୁ, ହେ ଶୟତାନ, ଆମ ନିକଟରୁ ଦୂର ହୁଅ, କାରଣ ଆମ୍ଭେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରୁ।

39 ଅବ୍ରହାମଙ୍କ କଥା ଶୁଣି ଶୟତାନ ଭୟଭୀତ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଚାଲିଗଲା, ଏବଂ ସେହି ସ୍ଥାନଟି ପୂର୍ବ ପରି ପୁନର୍ବାର ଶୁଷ୍କ ଭୂମି ହୋଇଗଲା।

40 ଅବ୍ରହାମ ଇସ୍ହାକଙ୍କ ସହିତ ପରମେଶ୍ୱର କହିଥିବା ସ୍ଥାନକୁ ଗଲେ।

41 ତୃତୀୟ ଦିନର ଯାତ୍ରା ପରେ ଅବ୍ରହାମ ଉପରକୁ ଚାହିଁଲେ ଓ ଦୂରରେ ସେହି ସ୍ଥାନ ଦେଖିଲେ, ଯେଉଁଠାକୁ ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ।

42 ତା'ପେର େସ େଦଖିେଲ େଯ ଏକ ଅଗ୍ନିସ୍ତମ୍ଭ ପୃଥିବୀରୁ ଆକାଶକୁ ସ୍ପର୍ଶ କଲା। ପର୍ବତ ଉପେର େଗୗରବମୟ ମେଘ ଥିଲା। ମେଘ ମଧ୍ୟେର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ମହିମା େଦଖାଗଲା।

+\v 43 ସେତେବେଳେ ଅବ୍ରହାମ ଇସ୍‌ହାକଙ୍କୁ କହିଲେ, "ପୁତ୍ର, ଆମ୍ଭେମାନେ ଦୂରରୁ ଯାହା ଦେଖୁଅଛୁ, ତାହା କି ତୁମ୍ଭେ ଦେଖୁଅଛ, ମୁଁ ତାହା ଉପରେ ଯାହା ଦେଖୁଅଛି ?"

+\v 44 ସେତେବେଳେ ଇସ୍‌ହାକ ଆପଣା ପିତାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, "ମୁଁ ଦେଖୁଅଛି, ଆଉ ଦେଖ, ଅଗ୍ନିର ଏକ ସ୍ତମ୍ଭ ଓ ଏକ ମେଘ, ଆଉ ସେହି ମେଘ ଉପରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ପ୍ରତାପ ଦେଖାଯାଉଛି ।"

45 ଅବ୍ରହାମ ଜାଣିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଇସ୍ହାକଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱର ହୋମବଳି ପାଇଁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ।

46 ଅନନ୍ତର ଅବ୍ରହାମ ଇଲୀୟେଷର ଓ ଆପଣା ପୁତ୍ର ଇଶ୍ମାଏଲକୁ କହିଲେ, "ଆମ୍ଭେମାନେ ଦୂରରେ ଥିବା ପର୍ବତରେ ଯାହା ଦେଖୁଅଛୁ, ତାହା କି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦେଖୁଅଛ ?"

47 ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ଆମ୍ଭେମାନେ ପୃଥିବୀର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପର୍ବତମାନଙ୍କ ପରି ଆଉ କିଛି ଦେଖୁନାହୁଁ।" ଅବ୍ରହାମ ଜାଣିପାରିଲେ ଯେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯିବା ପାଇଁ ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହଁନ୍ତି, ତେଣୁ ଅବ୍ରହାମ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ଓ ମୋହର ପୁତ୍ର ଇସ୍ହାକ ସେହି ପର୍ବତକୁ ଯିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏବଂ ସେଠାରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପାସନା କରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରି ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହିଠାରେ ଗଧ ସହିତ ରୁହ।"

48 ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ଇଲିୟେଷର ଓ ଇଶ୍ମାଏଲ ସେଠାରେ ରହିଲେ।

49 ତେଣୁ ଅବ୍ରହାମ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଇସ୍ହାକର କାନ୍ଧରେ ହୋମବଳି ନିମନ୍ତେ କାଠ ରଖିଲେ। ଅବ୍ରହାମ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଛୁରୀ ଏବଂ ନିଆଁ ନେଇ ଦୁହେଁ ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ଗଲେ।

+\v 50 ଆଉ ସେମାନେ ବାଟ ଦେଇ ଗଲାବେଳେ ଇସ୍‌ହାକ ଆପଣା ପିତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଦେଖ, ମୁଁ ଏଠାରେ ଅଗ୍ନି ଓ କାଷ୍ଠ ଦେଖୁଅଛି, ତେବେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ହୋମବଳି ନିମନ୍ତେ ମେଷଶାବକ କାହିଁ ?"

51 ଅବ୍ରହାମ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଇସ୍ହାକଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, "ସଦାପ୍ରଭୁ ମେଷଶାବକ ବଦଳରେ ତୁମ୍ଭକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋମବଳି ରୂପେ ମନୋନୀତ କରିଅଛନ୍ତି।"

+\v 52 ଅନନ୍ତର ଇସ୍‌ହାକ ଆପଣା ପିତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଯାହା କହିଅଛନ୍ତି, ମୁଁ ଆନନ୍ଦ ଓ ହୃଷ୍ଟଚିତ୍ତରେ ସେସବୁ କରିବି ।"

+\v 53 ଅନନ୍ତର ଅବ୍ରହାମ ଆପଣା ପୁତ୍ର ଇସ୍‌ହାକଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର କହିଲେ, "ଏ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭ ମନରେ କି କୌଣସି ଭାବନା ବା ମନ୍ତ୍ରଣା ଅଛି, ଯାହା ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ ? ପୁତ୍ର, ମୁଁ ବିନୟ କରୁଅଛି, ମୋ'ଠାରୁ ତାହା ଗୁପ୍ତ ରଖ ନାହିଁ ।"

+\v 54 ତହୁଁ ଇସ୍‌ହାକ ଆପଣା ପିତା ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, "ପିତଃ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଜୀବିତ ଥିବା ପ୍ରମାଣେ ଓ ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରାଣ ଜୀବିତ ଥିବା ପ୍ରମାଣେ, ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ ବାକ୍ୟ କହିଅଛନ୍ତି, ତହିଁରୁ ଡାହାଣକୁ କି ବାମକୁ ବିଚଳିତ କରିବା ପାଇଁ ମୋ' ହୃଦୟରେ କିଛି ନାହିଁ ।"

55 ଏଥିରେ କୌଣସି ଅଙ୍ଗ କିମ୍ବା ମାଂସପେଶୀ ଗତି କରିନାହିଁ କିମ୍ବା ଉତ୍ତେଜନା ପ୍ରକାଶ କରିନାହିଁ, ନା ମୋ ହୃଦୟରେ ଏ ବିଷୟରେ କୌଣସି ଚିନ୍ତାଧାରା କିମ୍ବା ମନ୍ଦ ମନ୍ତ୍ରଣା ଅଛି।

56 କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଏହି ବିଷଯ ରେ ଆନନ୍ଦିତ ଓ ଉଲ୍ଲସିତ ହୃଦଯରେ ଅଛି। ମୁଁ କହିବି, "ସଦାପ୍ରଭୁ ଧନ୍ୟ ହୁଅନ୍ତୁ, ଯେ ଆଜି ମାେତେ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖ ରେ ହାମବେଳି ପାଇଁ ମନୋନୀତ କଲେ।"

57 ଅବ୍ରହାମ ଇସ୍ହାକଙ୍କ କଥାରେ ବହୁତ ଆନନ୍ଦିତ ହେଲେ। ଏବଂ ସେମାନେ ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ଯାଇ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିବା ସ୍ଥାନକୁ ଗଲେ।

58 ଏହାପରେ ଅବ୍ରହାମ ସହେି ସ୍ଥାନ ରେ ଯଜ୍ଞବଦେୀ ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଗଲେ। ଅବ୍ରହାମ କାନ୍ଦିବାକୁ ଲାଗିଲେ। ଇସ୍ହାକ ଯଜ୍ଞବଦେୀ ନିର୍ମାଣ ସମାପନ ନ କରିବା ପର୍ୟ୍ୟନ୍ତ ପଥର ଓ ଚୂନ ଆଣିଲେ।

59 ଅବ୍ରହାମ ସେହି କାଠ ନେଇ ନିଜ ନିର୍ମିତ ଯଜ୍ଞବେଦି ଉପରେ ସଜାଡ଼ିଲେ।

60 ଏହା ପରେ ଅବ୍ରହାମ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଇସ୍ହାକଙ୍କୁ ବାନ୍ଧି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ହୋମବଳି ପାଇଁ ବଧ କରିବା ପାଇଁ ଯଜ୍ଞବେଦିର କାଠ ଉପରେ ରଖିଲେ।

+\v 61 ସେତେବେଳେ ଇସ୍‌ହାକ ଆପଣା ପିତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୋତେ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ବାନ୍ଧି ବେଦି ଉପରେ ରଖ, ନୋହିଲେ ମୁଁ ଫେରି ଘୁଞ୍ଚିବି, ପୁଣି, ଛୁରୀର ବଳ ମୋହର ମାଂସ ଉପରେ ପଡ଼ି ଯିବ ଓ ହୋମବଳି ଅପବିତ୍ର କରିବି," ତହିଁରେ ଅବ୍ରହାମ ସେହିପରି କଲେ ।

+\v 62 ସେତେବେଳେ ଇସ୍‌ହାକ ଆପଣା ପିତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ପିତଃ, ତୁମେ ମୋତେ ବଧ କରି ବଳିଦାନ ରୂପେ ଦଗ୍ଧ କଲା ଉତ୍ତାରେ ମୋହର ଭସ୍ମରୁ ଯାହା ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିବ ତାହା ସଙ୍ଗେ ନେଇ ମୋ' ମାତା ସାରାଙ୍କ

ନିକଟକୁ ଆଣି କୁହ, ଏହା ଇସ୍ହାକର ସୁଗନ୍ଧି; ମାତ୍ର ସେ କୂପ ନିକଟରେ କି କୌଣସି ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀରେ ବସିଲେ, ତାହା ତାଙ୍କୁ କୁହ ନାହିଁ, ନୋହିଲେ ସେ ମୋ' ପଛେ ପଛେ ପ୍ରାଣ ପକାଇ ମରିଯିବ ।"

63 ସେତେବେଳେ ଅବ୍ରହାମ ଇସ୍ହାକଙ୍କ କଥା ଶୁଣିଲେ, ଏବଂ ଇସ୍ହାକ ଏହି କଥା କହିବା ମାତ୍ରେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ ରୋଦନ କଲେ; ଆଉ ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ଲୁହ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଇସ୍ହାକଙ୍କ ଉପରେ ପଡ଼ିଲା, ଏବଂ ଇସ୍ହାକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ରୋଦନ କଲେ; ପୁଣି, ସେ ଆପଣା ପିତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ହେ ମୋହର ପିତା, ଶୀଘ୍ର କର, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଯାହା ଆଜ୍ଞା କରିଅଛନ୍ତି, ତାହା ମୋ' ପ୍ରତି କର ।"

+\v 64 ଆଉ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହି ଆଜ୍ଞା ଶୁଣି ଅବ୍ରହାମ ଓ ଇସ୍ହାକଙ୍କର ହୃଦୟ ଆନନ୍ଦିତ ହେଲା, ମାତ୍ର ଚକ୍ଷୁ ଅତିଶୟ କାନ୍ଦିଲା ଓ ହୃଦୟ ଆନନ୍ଦିତ ହେଲା ।

+\v 65 ତହୁଁ ଅବ୍ରହାମ ଆପଣା ପୁତ୍ର ଇସ୍ହାକଙ୍କୁ ବାନ୍ଧି ବେଦିର କାଠ ଉପରେ ଶୁଆଇଲେ; ପୁଣି, ଇସ୍ହାକ ଆପଣା ପିତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବେକ ବିସ୍ତାର କରି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପୁତ୍ରକୁ ହୋମବଳି ରୂପେ ବଧ କରିବା ପାଇଁ ଛୁରୀ ଧରି ହସ୍ତ ବିସ୍ତାର କଲେ ।

66 ସେହି ସମୟରେ କରୁଣାର ଦୂତମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆସି ଇସ୍ହାକଙ୍କ ବିଷୟରେ କହିଲେ,

67 0 ପ୍ରଭୁ, ତୁମେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଏବଂ ପୃଥିବୀରେ ଯାହା ସୃଷ୍ଟି କରିଛ, ସେହି ସବୁ ଉପରେ ଜଣେ ଦୟାଳୁ ଏବଂ ଦୟାଳୁ ରାଜା ଅଟ ଏବଂ ତୁମେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମର୍ଥନ କରୁଛ; ତେଣୁ ତୁମେ ଆପଣା ଦାସ ଇସ୍ହାକଙ୍କ ବଦଳରେ ମୁକ୍ତି ଏବଂ ମୁକ୍ତି ଦିଅ, ଏବଂ ଅବ୍ରହାମ ଓ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଇସ୍ହାକଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟା ଓ ଦୟା କର, ଯେଉଁମାନେ ଆଜି ତୁମର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି।

+\v 68 ହେ ପ୍ରଭୁ, ତୁମ୍ଭ ଦାସ ଅବ୍ରହାମର ପୁତ୍ର ଇସ୍ହାକ କିପରି ପଶୁ ତୁଲ୍ୟ ହତ ହେବାକୁ ବନ୍ଧାଯାଇଅଛି, ତାହା କି ତୁମ୍ଭେ ଦେଖିଅଛ ? ଏହେତୁ ହେ ପ୍ରଭୁ, ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟା ପ୍ରକାଶ କର ।

69 ସେହି ସମୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଲେ ଏବଂ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ତାଙ୍କୁ ଡାକି କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ସେହି ବାଳକ ଉପରେ ହାତ ବିସ୍ତାର କର ନାହିଁ, କିଅବା ତାହା ପ୍ରତି କିଛି କର ନାହିଁ, କାରଣ ଏବେ ମୁଁ ଜାଣିଲି ଯେ ତୁମେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଏବଂ ତୁମର ପୁତ୍ର, ତୁମର ଏକମାତ୍ର ପୁତ୍ରକୁ ମୋ'ଠାରୁ ମନା କରି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୟ କରୁଛ ।"

+\v 70 ଅନନ୍ତର ଅବ୍ରହାମ ଅନାଇ ଦେଖିଲେ, ଆଉ ଦେଖ, ଏକ ମେଷର ଶୃଙ୍ଗ ବୁଦାରେ ବନ୍ଧା ପଡ଼ିଅଛି; ସେହି ମେଷକୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ପୃଥିବୀ ନିର୍ମାଣ କରିବା ସମୟରେ ପୃଥିବୀରେ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ ।

71 କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେହି ଦିନଠାରୁ ଏହି ମେଷକୁ ଇସ୍ହାକଙ୍କ ବଦଳରେ ହୋମବଳି ରୂପେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ।

72 ଆଉ ସେହି ମେଷ ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସୁଥିବା ସମୟରେ ଶୟତାନ ତାଙ୍କୁ ଧରି ତାହାର ଶିଙ୍ଗ ବୁଦାରେ ବାନ୍ଧିଦେଲା, ଯେପରି ସେ ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ରକୁ ବଧ କରିପାରିବେ।

73 ଅନନ୍ତର ଅବ୍ରହାମ ମେଷକୁ ଆପଣା ନିକଟକୁ ଆସୁଥିବାର ଦେଖି ଶୟତାନ ତାକୁ ବାଧା ଦେଉଥିବାର ଦେଖି ତାହାକୁ ଘେନି ଯଜ୍ଞବେଦି ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ; ପୁଣି, ସେ ଆପଣା ପୁତ୍ର ଇସ୍ହାକଙ୍କୁ ବନ୍ଧନରୁ ଫିଟାଇଲେ, ପୁଣି, ତାଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ମେଷକୁ ରଖିଲେ; ପୁଣି, ଅବ୍ରହାମ ବେଦି ଉପରେ ମେଷକୁ ବଧ କରି ଆପଣା ପୁତ୍ର ଇସ୍ହାକଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ନୈବେଦ୍ୟ ରୂପେ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ।

+\v 74 ସେତେବେଳେ ଅବ୍ରହାମ ବେଦି ଉପରେ ମେଷର କିଛି ରକ୍ତ ଛିଞ୍ଚି କହିଲେ, ଆଉ ସେ କହିଲେ, "ଏହା ମୋ' ପୁତ୍ରର ସ୍ଥାନରେ; ଏହା ଆଜି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ମୋ' ପୁତ୍ରର ରକ୍ତ ପରି ବିବେଚନା ହେଉ"।

75 ଆଉ ଏହି ସମୟରେ ଅବ୍ରହାମ ଯଜ୍ଞବେଦି ନିକଟରେ ଯାହା ଯାହା କରିଥିଲେ, ସେ ସମସ୍ତ ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ କହିଲେ, "ଏହା ମୋ ପୁତ୍ରର କୋଠରୀରେ ଅଛି, ଏବଂ ଆଜି ଏହା ମୋ ପୁତ୍ରର ସ୍ଥାନରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବିବେଚନା ହେଉ;" ଏବଂ ଅବ୍ରହାମ ଯଜ୍ଞବେଦି ନିକଟରେ ସମସ୍ତ ସେବା ସମାପ୍ତ କଲେ, ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସେବା ଗ୍ରହଣ କରାଗଲା, ଏବଂ ଏହା ଇସ୍ହାକ ପରି ଗଣିତ ହେଲା; ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେହି ଦିନ ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ବଂଶକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ।

76 ଶୟତାନ ସାରାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲା। ସେ ତାଙ୍କୁ ଜଣେ ଅତି ନମ୍ର ଓ ନମ୍ର ବୃଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ରୂପରେ ଦେଖାଦେଲା। ଅବ୍ରହାମ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ହୋମବଳିରେ ବ୍ୟସ୍ତ ଥିଲେ।

77 ସେତେବେଳେ ସେ ତାହାକୁ କହିଲେ, "ଆଜି ଅବ୍ରହାମ ତୁମର ଏକମାତ୍ର ପୁତ୍ର ସହିତ ଯାହା ଯାହା କରିଅଛନ୍ତି, ତାହା କ'ଣ ତୁମ୍ଭେ ଜାଣ ନାହିଁ ? କାରଣ ସେ ଇସ୍ହାକଙ୍କୁ ଘେନି ଏକ ଯଜ୍ଞବେଦି ନିର୍ମାଣ କଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ବଧ କଲେ, ଏବଂ ବେଦି ଉପରେ ବଳିଦାନ ସ୍ୱରୂପେ ତାହାକୁ ଉଠାଇଲେ; ତହିଁରେ ଇସ୍ହାକ ଆପଣା ପିତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କାନ୍ଦି କାନ୍ଦି ରୋଦନ କଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିପାତ କଲେ ନାହିଁ, କିଅବା ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟା କଲେ ନାହିଁ।"

78 ଶୟତାନ ଏହି କଥାଗୁଡ଼ିକ ପୁନରାବୃତ୍ତି କଲା, ଏବଂ ସେ ତା' ପାଖରୁ ଚାଲିଗଲା, ଏବଂ ସାରା ଶୟତାନର ସମସ୍ତ କଥା ଶୁଣିଲା, ଏବଂ ସେ ତାକୁ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ବୃଦ୍ଧ ଲୋକ ଭାବରେ କଳ୍ପନା କଲା ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ସହିତ ଥିଲେ ଏବଂ ଆସି ତାଙ୍କୁ ଏହି କଥା କହିଥିଲେ।

+\v 79 ସେତେବେଳେ ସାରା ଆପଣା ପୁତ୍ର ନିମନ୍ତେ ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ ରୋଦନ ଓ କ୍ରନ୍ଦନ କଲା; ପୁଣି, ଭୂମିରେ ପଡ଼ି ଆପଣା ମସ୍ତକରେ ଧୂଳି ପକାଇ କହିଲା, "ହେ ମୋହର ପୁତ୍ର, ମୋହର ପୁତ୍ର ଇସ୍ହାକ, ଆହା, ଆଜି ତୁମ୍ଭ ବଦଳେ ମୁଁ ମରିଯାଆନ୍ତୁ ।" ପୁଣି, ସେ ରୋଦନ କରି କହିଲା, "ହେ ମୋହର ପୁତ୍ର, ମୋହର ପୁତ୍ର ଇସ୍ହାକ, ଆହା, ତୁମ୍ଭ ନିମନ୍ତେ ମୋତେ ଦୁଃଖ ହେଉଅଛି, ଆହା, ଆଜି ତୁମ୍ଭ ବଦଳେ ମୁଁ ମରିଯାଆନ୍ତୁ ।"

୪0 ସେ ତଥାପି ରୋଦନ କରି କହିଲା, "ମୁଁ ତୁମକୁ ପାଳନ କରିବା ଓ ପ୍ରତିପାଳନ କରିବା ପରେ ତୁମ ପାଇଁ ମୋତେ ଦୁଃଖ ଲାଗୁଛି; ଏବେ ମୋହର ଆନନ୍ଦ ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ଶୋକରେ ପରିଣତ ହୋଇଅଛି, ମୁଁ ତୁମ ପାଇଁ ଆକାଂକ୍ଷା କରିଥିଲି ଏବଂ ନବେ ବର୍ଷ ବୟସରେ ତୁମକୁ ପ୍ରସବ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ରୋଦନ ଓ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲି; ଆଉ ଏବେ ତୁମେ ଆଜି ବଳିଦାନ ହେବା ପାଇଁ ଛୁରୀ ଓ ଅଗ୍ନି ପାଇଁ ପରିଶ୍ରମ କରିଅଛ ।"

୪1 କିନ୍ତୁ ହେ ମୋହର ପୁତ୍ର, ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେଉଛି ଯେ ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରିଅଛ; କାରଣ ଯାହାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜୀବନ୍ତ ପ୍ରାଣୀର ପ୍ରାଣ ଅଛି, ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟ କିଏ ଲଙ୍ଘନ କରିପାରିବ ?

୪2 ହେ ପ୍ରଭୁ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର, ତୁମ୍ଭେ ଧାର୍ମିକ ଅଟ, କାରଣ ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ତମ ଓ ଧର୍ମାଚରଣ କରେ; କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ବାକ୍ୟ ଆଜ୍ଞା କରିଅଛ, ମୁଁ ସେଥିରେ ଆନନ୍ଦିତ, ଏବଂ ମୋହର ଚକ୍ଷୁ ଅତିଶୟ କାନ୍ଦୁଥିବା ବେଳେ ମୋର ହୃଦୟ ଆନନ୍ଦିତ ହୁଏ ।

୪3 ଏହା ପରେ ସାରା ତାଙ୍କର ଦାସୀର କୋଳ ଉପରେ ମୁଣ୍ଡ ରଖିଲେ ।

୪4 ଏହାପରେ ସେ ଉଠି ହିବ୍ରୋଣ ରେ ପହଞ୍ଚିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏଣେତେଣେ ବୁଲି ବୁଲି କଥାବାର୍ତ୍ତା କଲା। ସେ ପଥରେ ଯାଉଥିବା ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ପଚାରିଲା। କିନ୍ତୁ କହେ ତାକୁ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ରର କ'ଣ ହେଲା ତାହା କହି ପାରିଲେ ନାହିଁ।

୪5 ଅନନ୍ତର ସେ ଆପଣା ଦାସୀଗଣ ଓ ଦାସମାନଙ୍କ ସହିତ କିରୀୟଥ୍-ଅର୍ବ, ଅର୍ଥାତ୍ ହିବ୍ରୋଣକୁ ଆସି ଆପଣା ପୁତ୍ର ବିଷୟରେ ପଚାରିଲା, ପୁଣି, ସେ ସେଠାରେ ରହି ଅବ୍ରହାମ ଇସ୍ହାକଙ୍କ ସହିତ ଯେଉଁଠାକୁ ଯାଇଥିଲେ, ତାହା ଖୋଜିବା ପାଇଁ ଆପଣା ଦାସମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ପଠାଇଲା; ସେମାନେ ଶେମ ଓ ଏବରଙ୍କ ଗୃହରେ ତାଙ୍କୁ ଖୋଜିବାକୁ ଗଲେ, ମାତ୍ର ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ପାଇଲେ ନାହିଁ, ପୁଣି, ସେମାନେ ସାରା ଦେଶରେ ଖୋଜିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ସେଠାରେ ନ ଥିଲେ।

୪6 ଆଉ ଦେଖ, ଶୟତାନ ବୃଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ରୂପରେ ସାରାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହେଲା, ଏବଂ ତାଙ୍କୁ କହିଲା, "ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ମିଥ୍ୟା କହିଲି, କାରଣ ଅବ୍ରହାମ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ରକୁ ବଧ କରି ନାହାଁନ୍ତି ଏବଂ ସେ ମରି ନାହିଁ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ଏହି କଥା ଶୁଣିଲେ, ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଆନନ୍ଦ ଏତେ ଉଗ୍ର ହେଲା ଯେ, ତାଙ୍କ ପ୍ରାଣ ଆନନ୍ଦରେ ବାହାରକୁ ଚାଲିଗଲା; ସେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସଂଗୃହୀତ ହେଲେ।"

୪7 ଅବ୍ରହାମ ତାଙ୍କର ସେବା ସମାପ୍ତ କଲାପରେ, ସେ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଇସ୍ହାକଙ୍କୁ ସହିତ ତାଙ୍କ ଦାସମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିଗଲେ। ଏହା ପରେ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ବେର୍ଶେବାକୁ ଗଲେ। ଏବଂ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ବେର୍ଶେବାକୁ ଗଲେ। ଏବଂ ସେମାନେ ସ୍ୱସ୍ଥାନକୁ ଫେରିଗଲେ।

୪୪ ଅବ୍ରହାମ ସାରାଙ୍କୁ ଖୋଜିଲେ, କିନ୍ତୁ ପାଇଲେ ନାହିଁ। ତେଣୁ ସେ ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ ପଚାରିଲେ। ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁଠାକୁ ଯାଇଥିଲ, ସେଠାରୁ ତୁମକୁ ଖୋଜିବା ପାଇଁ ସେ ହିବ୍ରୋଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଲା, କାରଣ ତାକୁ ଏହିପରି ଜଣାଯାଇଥିଲା।"

୪9 ସେତେବେଳେ ଅବ୍ରହାମ ଓ ଇସ୍ହାକ ହିବ୍ରୋଣକୁ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲେ, ଆଉ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଦେଖିଲେ ଯେ ସେ ମରିଯାଇଛି, ସେମାନେ ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ରୋଦନ କଲେ; ପୁଣି ଇସ୍ହାକ ତାଙ୍କ ମାତାର ମୁହଁ ମାଡ଼ି ପଡ଼ି ତାଙ୍କ ପାଇଁ ରୋଦନ କଲେ, ଆଉ କହିଲେ, "ହେ ମୋହର ମାତା, ମୋହର ମାତା, ତୁମେ ମୋତେ କିପରି ଛାଡି ଆସିଲ, ଆଉ କେଉଁଠାକୁ ଚାଲିଗଲ? ହେ କିପରି, ତୁମେ ମୋତେ କିପରି ଛାଡି ଆସିଲ!"

90 ଅବ୍ରହାମ ଓ ଇସ୍ହାକ ସାରା ପାଇଁ ବହୁତ କାନ୍ଦିଲେ। ଆଉ ସେମାନଙ୍କର ଦାସମାନେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ସହିତ ସାରା ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିଳାପ କଲେ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୨୪

1 ସାରାଙ୍କର ଆୟୁ 127 ବର୍ଷ ଥିଲା, ପୁଣି ସାରା ମଲେ; ପୁଣି ଅବ୍ରହାମ ଆପଣା ଭାର୍ଯ୍ୟା ସାରାଙ୍କୁ କବର ଦେବା ପାଇଁ କବର ସ୍ଥାନ ଅନ୍ୱେଷଣ କରିବାକୁ ମୃତ ଦେହରୁ ଉଠିଗଲେ; ପୁଣି, ସେ ଯାଇ ସେହି ଦେଶନିବାସୀ ହେତର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ କହିଲେ,

2 "ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦେଶ ରେ ଜଣେ ବିଦେଶୀ ଏବଂ ପ୍ରବାସୀ ଅଟେ। ମାରେ ସ୍ତ୍ରୀକୁ କବର ଦବୋପାଇଁ ସ୍ଥାନ ମାରେ ନାହିଁ। ଦୟାକରି ମାେେତେ ମାରେ ଦେଶ ରେ ଏକ କବର ସ୍ଥାନ ଦିଅ।"

+\v 3 ତହୁଁ ହେତର ସନ୍ତାନମାନେ ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ କହିଲେ, ଦେଖ, ଏ ଦେଶ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଛି; ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ କବର ସ୍ଥାନର ପସନ୍ଦ ସ୍ଥାନରେ ଆପଣା ମୃତା ଭାର୍ଯ୍ୟାକୁ କବର ଦିଅ, କାରଣ ତୁମ୍ଭ ମୃତା ଭାର୍ଯ୍ୟାକୁ କବର ଦେବା ପାଇଁ କେହି ତୁମକୁ ମନା କରିବ ନାହିଁ ।"

+\v 4 ସେତେବେଳେ ଅବ୍ରହାମ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି କଥାରେ ସମ୍ମତ, ତେବେ ଯାଅ, ସୋଖରର ପୁତ୍ର ଇଫ୍ରୋଣ ନିକଟକୁ ମୋ' ନିମନ୍ତେ ନିବେଦନ କର । ସେ ତାଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରର

ପ୍ରାନ୍ତରେ ଥିବା ମକ୍‌ପେଲାର ଗୁହା ମୋତେ ଦେବାକୁ ଅନୁରୋଧ କର; ତହିଁରେ ସେ ଯାହା ଇଚ୍ଛା କରିବେ, ତାହା ଦେଇ ମୁଁ ତାହାଠାରୁ ତାହା କିଣିବି ।"

+\v 5 ସେତେବେଳେ ଇଫ୍ରୋଣ ହେତର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କଲା; ତେଣୁ ସେମାନେ ଯାଇ ତାହାକୁ ଡକାଇଲେ; ତହୁଁ ସେ ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲେ; ତହିଁରେ ଇଫ୍ରୋଣ ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଦେଖ, ତୁମ୍ଭ ଦାସ ଯାହା କହିବ, ତାହା ସବୁ କରିବ;" ଅବ୍ରହାମ କହିଲେ, "ନା, କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭର ଯେଉଁ ଗୁହା ଓ କ୍ଷେତ୍ର ଅଛି, ତାହା ମୁଁ ମୂଲ୍ୟ ଦେଇ କିଣିବି, ଯେପରି ତାହା ଅନନ୍ତକାଳ ପାଇଁ କବର ସ୍ଥାନର ଅଧିକାର ହେବ ।"

+\v 6 ସେତେବେଳେ ଇଫ୍ରୋଣ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲା, "ଦେଖ, ଏହି କ୍ଷେତ୍ର ଓ ଗୁମ୍ଫା ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଛି, ଯାହା ଇଚ୍ଛା ତାହା ଦିଅ; ତହିଁରେ ଅବ୍ରହାମ କହିଲେ, "ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତରୁ, ତୁମ୍ଭ ନଗରଦ୍ୱାରରେ ପ୍ରବେଶକାରୀମାନଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ଓ ସର୍ବଦା ତୁମ୍ଭ ବଂଶର ହସ୍ତରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମୂଲ୍ୟରେ ତାହା କିଣିବି ।"

7 ଏହା ଶୁଣି ଇଫ୍ରୋଣ ଓ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଭାଇମାନେ ଏହା ଶୁଣିଲେ, ଏବଂ ଅବ୍ରହାମ ଇଫ୍ରୋଣ ଓ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଭାଇମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଇଫ୍ରୋଣକୁ ଚାରିଶହ ଶେକଲ ରୁପା ତୁଳନାରେ ଦେଲେ; ଏବଂ ଅବ୍ରହାମ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଲେଖିଲେ, ଏବଂ ସେ ତାହା ଲେଖି ଚାରି ଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଲେ।

8 ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କର ନାମ ଏହି: ହିତ୍ତୀୟ ଅବୀଶନର ପୁତ୍ର ଅମୀଗଲ୍, ହିବ୍ବୀୟ ଅଶୂନାକର ପୁତ୍ର ଅଦୀଖୋରମ୍, ଗୋମେରୀୟ ଅହୀରାମର ପୁତ୍ର ଅବଦୋନ୍, ସୀଦୋନୀୟ ଅବୂଦୀଶର ପୁତ୍ର ବକ୍ତିଲ୍।

9 ସେତେବେଳେ ଅବ୍ରହାମ କ୍ରୟ ପୁସ୍ତକ ନେଇ ଆପଣା ଭଣ୍ଡାରରେ ରଖିଲେ, ଆଉ ଅବ୍ରହାମ ପୁସ୍ତକରେ ଯାହା ଲେଖିଥିଲେ, ତାହା ଏହି; ଯଥା:

+\v 10 ଅବ୍ରହାମ ହିତ୍ତୀୟ ଇଫ୍ରୋଣଠାରୁ ଓ ତାଙ୍କ ବଂଶଠାରୁ, ପୁଣି, ତାଙ୍କ ନଗରରୁ ବାହାରକୁ ପ୍ରବାସୀ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ବଂଶରୁ ଅନନ୍ତକାଳ ନିମନ୍ତେ ସେହି ଗୁମ୍ଫା ଓ କ୍ଷେତ୍ର କିଣିଥିଲେ, ତାହା ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ଓ ତାଙ୍କ ବଂଶର ଓ ତାଙ୍କ କଟିଦେଶରୁ ନିର୍ଗତ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କର ଅନନ୍ତକାଳୀନ କବରସ୍ଥାନର ଅଧିକାର ନିମନ୍ତେ କ୍ରୟ ହେବ; ପୁଣି, ସେ ତହିଁରେ ଏକ ମୁଦ୍ରା ଲଗାଇ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଲେ ।

+\v 11 ଏହିରୂପେ ସେହି କ୍ଷେତ୍ର, ତନ୍ମଧ୍ୟସ୍ଥିତ ଗୁହା ଓ ସେହି ସମସ୍ତ ସ୍ଥାନ ଅବ୍ରହାମ ଓ ତାଙ୍କ ଉତ୍ତାରେ ହିତ୍ତୀୟ ସନ୍ତାନଗଣଠାରୁ ତାଙ୍କ ବଂଶଧରମାନଙ୍କୁ କ୍ରୀତଦାସ କରାଗଲା; ଦେଖ, ତାହା ମମ୍ରିର ସମ୍ମୁଖସ୍ଥ ହିବ୍ରୋଣରେ କିଣାନ ଦେଶସ୍ଥ ଥିଲା ।

+\v 12 ଏହି ଉତ୍ତାରେ ଅବ୍ରହାମ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଆପଣା ଭାର୍ଯ୍ୟା ସାରାଙ୍କୁ କବର ଦେଲେ; ପୁଣି, ସେହି ସ୍ଥାନ ଓ ତହିଁର ସମସ୍ତ ସୀମା ଅବ୍ରହାମଙ୍କର ଓ ତାଙ୍କ ବଂଶର କବର ସ୍ଥାନର ଅଧିକାର ସ୍ୱରୂପ ହେଲା ।

13 ଅବ୍ରହାମ ରାଜାମାନଙ୍କ ସମାଧି ସମୟରେ ଯେପରି ପାଳନ କରାଯାଏ ସେହିପରି ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ସହିତ ସାରାଙ୍କୁ କବର ଦେଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଅତି ସୁନ୍ଦର ଏବଂ ସୁନ୍ଦର ପୋଷାକ ପିନ୍ଧାଇ କବର ଦିଆଗଲା।

+\v 14 ଆଉ ଶେମ, ତାହାର ପୁତ୍ର ଏବର ଓ ଅବୀମେଲକ୍, ପୁଣି, ଅନର, ଅସ୍କୋଲ ଓ ମମ୍ରି, ପୁଣି, ଦେଶର ସମସ୍ତ ପ୍ରଧାନ ଲୋକ ତାହାର ଶୟନାଗାର ନିକଟରେ ଠିଆ ହେଲେ ।

15 ସାରା 127 ବର୍ଷ ବଞ୍ଚିଲେ ଏବଂ ତା'ପରେ ସେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ। ଅବ୍ରହାମ ବହୁତ ଶୋକ କଲେ। ପୁଣି ସାତ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୋକ କଲେ।

16 ପୁଣି, ଦେଶ ନିବାସୀ ସମସ୍ତ ଲୋକ ସାରା ନିମନ୍ତେ ଅବ୍ରହାମ ଓ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଇସ୍‌ହାକଙ୍କୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା କଲେ ।

17 ସେମାନଙ୍କ ଶୋକ ଦିନ ଶେଷ ହେବାପରେ ଅବ୍ରହାମ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଇସ୍ହାକଙ୍କୁ ବିଦାୟ ଦେଲେ। ସେ ଶେମ ଓ ଏବରଙ୍କ ଗୃହକୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ପଥ ଓ ତାଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ଶିକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଗଲେ। ଅବ୍ରହାମ ସେଠାରେ ତିନି ବର୍ଷ ରହିଲେ।

18 ଏହାପରେ ଅବ୍ରହାମ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଦାସମାନେ ଉଠି ବରେଶବୋକୁ ଫେରିଗଲେ। ଅବ୍ରହାମ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଦାସମାନେ ସମସ୍ତେ ବରେଶବୋ ରେ ରହିଲେ।

19 କିନ୍ତୁ ସେହି ବର୍ଷ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ରାଜା ଅବୀମେଲକ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ; ମୃତ୍ୟୁ ସମୟରେ ତାଙ୍କର ବୟସ ଏକ ଶହ ତେୟାନବେ ବର୍ଷ ହୋଇଥିଲା; ପୁଣି ଅବ୍ରହାମ ତାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସହିତ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ଦେଶକୁ ଗଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ସମସ୍ତ ପରିବାରକୁ ଏବଂ ସମସ୍ତ ଦାସଙ୍କୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେଲେ; ତହିଁ ଉତ୍ତାରେ ସେ ଫେରି ନିଜ ଗୃହକୁ ଗଲେ।

20 ଅବୀମେଲକର ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଗରାରର ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କର ବାର ବର୍ଷ ବୟସର ପୁତ୍ର ବିକ୍ଲଲିକକୁ ନେଇଗଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ କବର ଦେଲେ।

21 ତେଣୁ ଗରାରରେ ସେମାନଙ୍କର ଏହିପରି କରିବାର ପ୍ରଥା ଥିଲା। ଅବିମେଲକ ତାଙ୍କର ପିତାଙ୍କ ନାମ ଅନୁସାରେ ତାଙ୍କ ନାମ ଅବୀମେଲକ ରଖିଲେ। ଅବୀମେଲକ ତାଙ୍କର ପିତାଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ରାଜ୍ୟ କଲେ ଓ ତାଙ୍କର ସିଂହାସନରେ ବସିଲେ।

22 ଇସ୍ହାକଙ୍କ ଆୟୁର ଅଣଚାଳିଶ ବର୍ଷରେ ହାରଣର ପୁତ୍ର ଲୋଟ ମଧ୍ୟ ସେହି ସମୟରେ ମଲେ। ଲୋଟ ସର୍ବସୁଦ୍ଧା ଏକଶହ ଚାଳିଶ ବର୍ଷ ବଞ୍ଚି ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ।

+\v 23 ଆଉ ଏମାନେ ଲୋଟର ସନ୍ତାନ; ତାହାଙ୍କ କନ୍ୟାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାତ; ଜ୍ୟେଷ୍ଠର ନାମ ମୋୟାବ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟର ନାମ ବିନାମି ।

24 ଲୋଟର ଦୁଇ ପୁତ୍ର କିଣାନ ଦେଶରୁ ବିବାହ କଲେ। ଏବଂ ସମାନଙ୍କେର ସନ୍ତାନ ପ୍ରସବ କଲେ। ମାୟୋବର ଚାରି ପୁତ୍ର ଥିଲେ। ଏମାନେ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାୟୋବର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ପିତା।

+\v 25 ପୁଣି, ଲୋଟଙ୍କ ସନ୍ତାନଗଣର ସମସ୍ତ ବଂଶ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରବାହିତ ହେବା ଉଚିତ, ସେହି ସ୍ଥାନରେ ବାସ କରିବାକୁ ଗମନ କଲେ; କାରଣ ସେମାନେ ପ୍ରଜାବନ୍ତ ଓ ପ୍ରଚୁର ବୃଦ୍ଧି ପାଇଲେ ।

26 ତେଣୁ ସେମାନେ ଯାଇ ନିଜ ନିଜ ବାସସ୍ଥାନରେ ନଗର ନିର୍ମାଣ କଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ଯେଉଁ ନଗର ନିର୍ମାଣ କଲେ, ସେହି ସମସ୍ତ ନଗର ନିଜ ନାମ ଅନୁସାରେ ନାମିତ କଲେ।

+\v 27 ଆଉ ଅବ୍ରହାମଙ୍କର ଭ୍ରାତା ତେରହର ପୁତ୍ର ନାହୋର ଇସ୍‌ହାକଙ୍କ ଆୟୁର ଚାଳିଶ ବର୍ଷରେ ସେହି ସମୟରେ ମଲେ; ନାହୋରର ବୟସ ସର୍ବସୁଦ୍ଧା ଏକଶହ ବାସ୍ତରି ବର୍ଷ ଥିଲା; ତହୁଁ ସେ ମଲେ ଓ ହାରଣରେ କବର ପାଇଲେ ।

+\v 28 ଯେତେବେଳେ ଅବ୍ରହାମ ଆପଣା ଭାଇର ମୃତ୍ୟୁ ଶୁଣିଲେ, ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶୋକ କଲେ, ଆଉ ଅନେକ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣା ଭାଇ ପାଇଁ ଶୋକ କଲେ ।

29 ଅନନ୍ତର ଅବ୍ରହାମ ଆପଣା ଗୃହ ବିଷୟରେ ଆଜ୍ଞା ଦେବା ପାଇଁ ଆପଣା ପ୍ରଧାନ ଦାସ ଇଲୀୟେଜରକୁ ଡାକିଲେ;

+\v 30 ଅନନ୍ତର ଅବ୍ରହାମ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଦେଖ, ମୁଁ ବୃଦ୍ଧ ହୋଇଅଛି, କେଉଁ ଦିନ ମୋହର ମୃତ୍ୟୁ ହେବ ତାହା ମୁଁ ଜାଣେ ନାହିଁ; କାରଣ ମୋହର ବୟସ ଅଧିକ ହୋଇଅଛି; ଏଣୁ ଏବେ ଉଠି ଯାଅ, ଏହି ସ୍ଥାନରୁ ଓ ଏହି ଦେଶରୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ଯେଉଁ କିଣାନୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ବାସ କରୁଅଛୁ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମୋ' ପୁତ୍ରର ବିବାହ କରାଇ ଦିଅ ନାହିଁ ।"

31 କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ଦେଶକୁ ଓ ମୋହର ଜନ୍ମସ୍ଥାନକୁ ଯାଅ ଏବଂ ସେଠାରୁ ମୋହର ପୁତ୍ର ପାଇଁ କନ୍ୟା ଆଣି ଆଣ। ସ୍ୱର୍ଗ ଓ ପୃଥିବୀର ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ମୋହର ପିତାଙ୍କ ଗୃହରୁ ଆଣି ଏହି ସ୍ଥାନକୁ ଆଣି ମୋତେ କହିଲେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ବଂଶକୁ ଅନନ୍ତକାଳ ପାଇଁ ଅଧିକାରାର୍ଥେ ଏହି ଦେଶ ଦେବି। ସେ ତୁମ୍ଭ ଆଗେ ଆଗେ ଆପଣା ଦୂତ ପଠାଇ ତୁମ୍ଭ ପଥ ସଫଳ କରିବେ, ଯେପରି ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ପରିବାରରୁ ଓ ମୋହର ପିତାଙ୍କ ଗୃହରୁ ମୋହର ପୁତ୍ର ପାଇଁ କନ୍ୟା ପାଇବ।

+\v 32 ସେତେବେଳେ ସେହି ଦାସ ଆପଣା ପ୍ରଭୁ ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲା, "ଦେଖ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ଜନ୍ମସ୍ଥାନ ଓ ତୁମ୍ଭ ପିତୃଗୃହକୁ ଯାଉଅଛି, ଏବଂ ସେହି ସ୍ଥାନରୁ ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ର ପାଇଁ କନ୍ୟା ଆଣିବି; ମାତ୍ର ଯେବେ ସେ କନ୍ୟା ମୋହର ସହିତ ଏ ଦେଶକୁ ଆସିବାକୁ ସମ୍ମତ ନ ହୁଏ, ତେବେ ମୁଁ କି ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ରକୁ ପୁନର୍ବାର ତୁମ୍ଭ ଜନ୍ମସ୍ଥାନକୁ ନେଇଯିବି ?"

+\v 33 ସେତେବେଳେ ଅବ୍ରହାମ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ସାବଧାନ, ମୋ' ପୁତ୍ରକୁ ଆଉ ଏଠାକୁ ନେଇଯାଅ ନାହିଁ; କାରଣ ମୁଁ ଯେଉଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଗମନାଗମନ କରିଅଛି, ସେ ତୁମ୍ଭ ଆଗେ ଆଗେ ଆପଣା ଦୂତ ପଠାଇ ତୁମ୍ଭର ପଥ ସଫଳ କରିବେ ।"

34 ତହୁଁ ଇଲୀୟେଜର ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ କଲେ, ପୁଣି, ଇଲୀୟେଜର ଏହି ବିଷୟରେ ଆପଣା ପ୍ରଭୁ ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ନିକଟରେ ଶପଥ କଲେ; ପୁଣି, ଇଲୀୟେଜର ଉଠି ଆପଣା ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଦଶ ଓଟ ଓ ଆପଣା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦାସମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦଶ ଜଣ ପୁରୁଷଙ୍କୁ ସଙ୍ଗରେ ନେଲେ, ଆଉ ସେମାନେ ଉଠି ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ପୁତ୍ର ଇସ୍‌ହାକଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଭାର୍ଯ୍ୟା ଆଣିବା ନିମନ୍ତେ ଅବ୍ରହାମ ଓ ନାହୋରଙ୍କ ନଗର ହାରଣକୁ ଗଲେ; ପୁଣି, ସେମାନେ ଗଲାବେଳେ ଅବ୍ରହାମ ଶେମ ଓ ଏବରଙ୍କ ଗୃହକୁ ଲୋକ ପଠାଇ ସେଠାରୁ ଆପଣା ପୁତ୍ର ଇସ୍‌ହାକଙ୍କୁ ଆଣିଲେ।

+\v 35 ଅନନ୍ତର ଇସ୍‌ହାକ ବେର୍‌ଶେବାରେ ଆପଣା ପିତୃଗୃହକୁ ଫେରିଗଲେ; ପୁଣି, ଇଲୀୟେଜର ଓ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନେ ହାରଣରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ନଗରରେ ଜଳସ୍ଥାନ ନିକଟରେ ଅଟକିଲେ; ପୁଣି, ସେ ଆପଣା ଓଟମାନଙ୍କୁ ଜଳ ନିକଟରେ ଆଣ୍ଠୁମାଡ଼ି ବସାଇଲା, ତହିଁରେ ସେମାନେ ସେଠାରେ ରହିଲେ ।

36 ଅବ୍ରହାମଙ୍କର ଦାସ ଇଲୀୟେଷର ପ୍ରାର୍ଥନା କରି କହିଲେ, " ହେ ମୋରେ ପ୍ରଭୁ ଅବ୍ରହାମଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର, ଆଜି ଶୀଘ୍ର ଶୁଭେଚ୍ଛା ଜଣାଅ। ମୋରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟା କର। ମୋରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପରିବାରରୁ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ପାଇଁ ଆଜି ଏକ ସ୍ତ୍ରୀ ସ୍ଥିର କର।"

37 ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଲୀୟେଷରର ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣିଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର ଦାସ ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ। ବଥୂୟେଲର କନ୍ୟାକୁ ଭେଟିଲେ। ବଥୂୟେଲ ମିଲ୍କାର ପୁତ୍ର ଥିଲେ। ମିଲ୍କା ମିଲ୍କାର ପୁତ୍ର ଥିଲେ, ଯିଏ କି ଅବ୍ରହାମଙ୍କର ଭାଇ ନାହୋରର ସ୍ତ୍ରୀ ଥିଲେ। ଇଲୀୟେଷର ତାଙ୍କ ଘରକୁ ଗଲେ।

38 ଇଲୀୟେଷର ତାଙ୍କ ସମସ୍ତ କଥା ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଏବଂ ସେ ଅବ୍ରହାମଙ୍କର ଦାସ ବୋଲି କହିଲେ। ସେମାନେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ବହୁତ ଆନନ୍ଦିତ ହେଲେ।

39 ଆଉ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଲେ ଯେ ଏହି ଘଟଣା ଘଟାଇଲେ; ପୁଣି ଇସ୍ହାକ ପାଇଁ ବଥୂୟେଲର କନ୍ୟା ରିବିକାକୁ ବିବାହ କଲେ।

40 ସେ ଯୁବତୀଟି ବହୁତ ସୁନ୍ଦରୀ ଥିଲା, ସେ ଜଣେ କୁମାରୀ ଥିଲା। ସେହି ସମୟରେ ରିବିକା ଦଶ ବର୍ଷ ବୟସ୍କା ଥିଲେ।

41 ସେହି ରାତ୍ରିରେ ବଥୂୟେଲ, ଲାବନ ଓ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ ଏକ ଭୋଜି ଦେଲେ। ଇଲୀୟେଷର ଏବଂ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନେ ସେହି ରାତିରେ ଭୋଜନପାନ କରି ଆନନ୍ଦ କଲେ।

42 ଇଲୀୟେଷର ପ୍ରଭାତରେ ଉଠି ବଥୂୟେଲର ସମସ୍ତ ପରିବାରବର୍ଗକୁ ଡାକି କହିଲେ, "ମୋତେ ମୋ' କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବାକୁ ବିଦାୟ କର।" ତହିଁରେ ସେମାନେ ଉଠି ରିବିକାକୁ ଓ ଉଷର କନ୍ୟା ଦବୋରାକୁ ବିଦାୟ କଲେ, ପୁଣି ସେମାନେ ତାହାକୁ ରୂପା ଓ ସୁନା, ଦାସଦାସୀ ଓ ଦାସୀ ଦେଲେ ଓ ତାହାକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ।

43 ତହୁଁ ସେମାନେ ଇଲୀୟେଜରକୁ ତାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିଦାୟ କଲେ, ପୁଣି, ସେହି ଦାସମାନେ ରିବିକାକୁ ନେଇ କିଣାନ ଦେଶକୁ ଆପଣା ପ୍ରଭୁ ନିକଟକୁ ଫେରିଗଲେ।

44 ଇସ୍ହାକ ରିବିକାକୁ ବିବାହ କଲେ। ସେ ତାଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ ହେଲେ। ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ତମ୍ବୁକୁ ଆଣିଲେ।

45 ଇସ୍ହାକ ଚାଳିଶ ବର୍ଷ ବୟସରେ ତାଙ୍କ ମାମୁଁ ବଥୂୟେଲର କନ୍ୟା ରିବିକାକୁ ବିବାହ କଲେ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୨୫

1 ଏହି ସମୟରେ ଅବ୍ରହାମ ବୃଦ୍ଧ ବୟସରେ ପୁନର୍ବାର ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀ ବିବାହ କଲେ। ତାଙ୍କର ନାମ ଥିଲା କଟୂରା। ସେ କିଣାନ ଦେଶରୁ ଆସିଥିଲେ।

2 ଆଉ ସେ ସିମ୍ରନ୍, ଯକ୍ଷନ୍, ମଦାନ୍, ମିଦିୟନ୍, ଯିଶ୍ବକ୍ ଓ ଶୂହକୁ଼ୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ। ସିମ୍ରନ୍ର ପୁତ୍ରମାନେ ଥିଲେ ଅବୀହେନ୍, ମୋଲିକ୍ ଓ ନାରୀମ୍।

3 ଯକ୍ଷନ୍ର ପୁତ୍ରମାନେ ଥିଲେ: ଶିବା ଓ ଦଦାନ୍। ମଦାନ୍ର ପୁତ୍ରମାନେ ଥିଲେ ଅମିଦା, ଯୋୟାବ, ଗୋଖୀ, ଇଲୀଶାୟ ଓ ନୋଥକ୍। ମିଦିୟନର ପୁତ୍ରମାନେ ଥିଲେ: ଐଫା, ଏଫର, ହନୋକ, ଅବୀଦ ଓ ଇଲଦାୟା।

4 ଯିଶ୍ବକ଼୍ର ପୁତ୍ରମାେନ ଥିେଲ ମାଖୀରୋ, ବିୟୋଦୂଯ ଓ ଟାଟୋର।

5 ଶୂହକର ପୁତ୍ରମାନେ ଥିଲେ: ବିଲଦଦ୍, ମମଦଦ୍, ମୁନାନ୍ ଓ ମେବାନ୍। ଏମାନେ ଏବ୍ରୀ ଅବ୍ରହାମଙ୍କଠାରୁ ଜନ୍ମିତ କିଣାନୀୟା କଟୂରାର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ବଂଶ।

6 ଏହାପରେ ଅବ୍ରହାମ ସହେି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବିଦାଯ ଦେଲେ ଏବଂ ସମାନଙ୍କେୁ ଉପହାର ଦେଲେ। ସମାନେେ ଇସ୍ହାକଙ୍କ ନିକଟରୁ ଚାଲିଗଲେ, ସମାନେେ ଯେଉଁଠା ରେ ସ୍ଥାନ ପାଇପାରିବେ ସେଠା ରେ ରହିବା ପାଇଁ।

7 ଏହି ଲୋକମାନେ ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ପର୍ବତକୁ ଗଲେ ଏବଂ ନିଜ ପାଇଁ ଛଅଟି ନଗର ନିର୍ମାଣ କଲେ। ସେହି ସହରରେ ସେମାନେ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାସ କରୁଛନ୍ତି।

8 ମାତ୍ର ଯକ୍ଷନର ସନ୍ତାନଗଣ ଶିବା ଓ ଦଦାନର ସନ୍ତାନଗଣ ଓ ସେମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନଗଣ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ସେମାନଙ୍କ ନଗରରେ ବାସ କଲେ ନାହିଁ। ସେମାନେ ଯାତ୍ରା କରି ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଶରେ ଓ ମରୁଭୂମିରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି।

9 ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ପୁତ୍ର ମିଦିଯନର ସନ୍ତାନଗଣ କୂଶ ଦେଶର ପୂର୍ବ ଦିଗକୁ ଗଲେ। ସମାନେେ ପୂର୍ବ ଦିଗ ରେ ଏକ ବିରାଟ ଉପତ୍ୟକା ପାଇଲେ। ଏହାପରେ ସମାନେେ ସଠାେରେ ରହି ଏକ ନଗର ନିର୍ମାଣ କଲେ। ସଠାେରେ ବାସ କଲେ। ସହେି ନଗର ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମିଦିଯନୀଯ ଦେଶ ଅଟେ।

10 ମିଦିଯନୀଯମାେନ ତାଙ୍କର ନିର୍ମିତ ନଗର େର ବାସ କେଲ। େସ ତାଙ୍କର ପାଞ୍ଚ ପୁତ୍ର ଓ ତାଙ୍କ ପରିବାରବର୍ଗ ଥିେଲ।

+\v 11 ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କ ନଗରରେ ମିଦୀୟନର ସନ୍ତାନଗଣର ନାମ ଐଫା ଓ ଏଫର ଓ ହନୋକ ଓ ଅବୀଦ ଓ ଇଲଦାୟା ।

12 ଐଫାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ ଥିଲେ ମଥକ୍, ମେଶାର୍, ଅବୀ ଓ ତସନୁୟ। ଏଫରର ପୁତ୍ରମାନେ ଥିଲେ ଇଫ୍ରୋଣ, ସୂର, ଆଲିରୁଣ ଓ ମେଦୀନ୍। ହାନୋକର ପୁତ୍ରମାନେ ଥିଲେ ରୁୟେଲ, ରେକମ୍, ଅସି, ଅଲିୟୋଶବ୍ ଓ ଆଲଦ୍।

13 ଅବୀଦର ପୁତ୍ରମାନେ ଥିଲେ କୂର, ମେଲୁଦ, କରୁରୀ ଓ ମୋଲକି। ଇଲଦାୟର ପୁତ୍ରମାନେ ଥିଲେ ମିକର, ରେବା, ମଲକିୟ ଓ ଗାବୋଲ। ମିଦିୟନୀୟମାନଙ୍କ ବଂଶାନୁସାରେ ଏହିସବୁ ନାମ ଥିଲା। ପରେ ମିଦିୟନୀୟ ପରିବାର ମିଦିୟନୀୟ ଦେଶରେ ବ୍ୟାପିଗଲା।

14 ଏହା ସାରାର ଦାସୀ ହାଗାରର ପୁତ୍ର, ଇଶ୍ମାଏଲଙ୍କର ବଂଶାବଳୀ।

15 ଇଶ୍ମାଯଲେ ମିଶର ଦେଶୀଯ ଗୋଟିଏ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ବିବାହ କଲେ, ତାଙ୍କର ନାମ ଥିଲା ରିବା, ମରୀବା।

16 ରିବାହ ଇଶ୍ମାଯଲେ ଔରସ ରେ ନବାୟୋତ୍, କଦର, ଅଦ୍ବଲେ, ମିବ୍ସମ୍ ଓ ସମାନଙ୍କେର ଭଉଣୀ ବସ୍ମତକୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ।

+\v 17 ଅନନ୍ତର ଇଶ୍ମାଏଲ ଆପଣା ଭାର୍ଯ୍ୟା ରିବାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରନ୍ତେ, ସେ ତାହା ନିକଟରୁ ମିସରକୁ ଆପଣା ପିତୃଗୃହକୁ ଫେରିଗଲା; ପୁଣି, ସେଠାରେ ବାସ କଲା; କାରଣ ଇଶ୍ମାଏଲ ଓ ତାଙ୍କର ପିତା ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସେ ଅତି କୁକର୍ମ କରିଥିଲା ।

18 ଏହାପରେ ଇଶ୍ମାଯଲେ କିଣାନ ଦେଶରୁ ଏକ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ବିବାହ କଲେ। ତାଙ୍କର ନାମ ଥିଲା ମାଲକୂତ। ସେ ତାଙ୍କର ଔରସରୁ ନିଶ୍ମା, ଦୂମା, ମାସା, ଚଦଦ୍, ତେମା, ୟିଟୁର, ନାଫୀଶ୍ ଓ କେଦମାଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ।

19 ଏହିମାନେ ଇଶ୍ମାଏଲର ପୁତ୍ର, ସେମାନଙ୍କର ନାମ ଏହି, ସେମାନଙ୍କ ଗୋଷ୍ଠୀ ଅନୁସାରେ ବାର ଜଣ ରାଜକୁମାର ଥିଲେ। ପରେ ଇଶ୍ମାଏଲର ପରିବାର ବିସ୍ତାରିତ ହେଲେ; ପୁଣି, ଇଶ୍ମାଏଲ ଆପଣା ସନ୍ତାନଗଣକୁ, ଆପଣା ଉପାର୍ଜିତ ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି, ଆପଣା ପରିବାରର ପ୍ରାଣ ଓ ଆପଣାର ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ନେଇ, ସେମାନେ ଯେଉଁଠାରେ ସ୍ଥାନ ପାଇବେ ସେଠାରେ ବାସ କରିବାକୁ ଗଲେ।

20 ସେମାନେ ପାରଣ ମରୁଭୂମି ନିକଟରେ ବାସ କଲେ। ସେମାନଙ୍କର ବସତି ହବୀଲାରୁ ମିଶରର ପାଖରେ ଶୂରକୁ ଅଶୂରିଆ ଦିଗରେ ଥିଲା।

21 ଇଶ୍ମାଏଲ ଓ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ ସେହି ଦେଶରେ ବାସ କଲେ। ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନସନ୍ତତି ଜାତ ହେଲେ। ସେମାନେ ପ୍ରଜାବନ୍ତ ଓ ବହୁସଂଖ୍ୟକ ହେଲେ।

22 ଇଶ୍ମାଏଲର ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ପୁତ୍ର ନବାୟୋତ୍ର ନାମ ଏହି। ମେଣ୍ଡ, ସେଣ୍ଡ, ମାୟୋନ୍। କେଦରର ପୁତ୍ରମାନେ ଥିଲେ: ଅଲିୟୋନ୍, କଷେମ୍, ହମଦ୍ ଓ ଏଲି।

23 ଅଦବେଲର ପୁତ୍ର ହମଦ୍ ଓ ଯାବୀନ୍। ମିବ୍ସମ୍ର ପୁତ୍ରମାନେ ଥିଲେ ଓବଦିୟ, ଏବଦମେଲକ୍ ଓ ୟିଯୂଶ। ଏମାନେ ଇଶ୍ମାଯଲରେ ସ୍ତ୍ରୀ ରୀବାର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ବଂଶ ଥିଲେ।

24 ଇଶ୍ମାଏଲର ପୁତ୍ର ମିଶମର ପୁତ୍ର ଶମ୍ମୂୟ, ଜିଖରିୟୋନ ଓ ଓବେଦ। ଦୁମାର ପୁତ୍ରମାନେ ଥିଲେ, କଷେଦ୍, ଏଲି, ମଲ୍ମଦ୍ ଓ ଆମଦ୍।

25 ମାସାର ପୁତ୍ରମାନେ ଥିଲେ: ମେଲନ୍, ମୂଲା ଓ ଏବୀଦାଦୋନ୍। ଚଦଦର ପୁତ୍ରମାନେ ଥିଲେ: ଅସୂର, ମିନ୍ସର ଓ ଏବଦମେଲକ୍। ତେମାଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନେ ଥିଲେ: ସେୟୀର, ସାଦୋନ୍ ଓ ଯାକୋଲ୍।

26 ୟେଟୁରର ପୁତ୍ରମାନେ ଥିଲେ ମରୀତ୍, ଯାୟୀଶ୍, ଅଲ୍ଲୋ ଓ ପାହୋତ୍। ନାଫୀଶର ପୁତ୍ରମାନେ ଥିଲେ ଏବଦ୍-ତାମେଦ୍, ଅବୀୟାସଫ୍ ଓ ମୀର। କେଦମାର ପୁତ୍ରମାନେ ଥିଲେ କଲୀପ୍, ତକ୍ତି ଓ ଓମୀର। ଏମାନେ ନିଜ ନିଜ ବଂଶ ଅନୁସାରେ ଇଶ୍ମାଏଲର ଭାର୍ଯ୍ୟା ମଲ୍କୂତର ସନ୍ତାନ।

27 ସେମାନଙ୍କ ବଂଶାବଳୀ ଅନୁସାରେ ଏହି ସମସ୍ତେ ଇଶ୍ମାଏଲର ବଂଶ ଥିଲେ। ଏବଂ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ଯେଉଁଠାରେ ନଗର ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ, ସେଠାରେ ବାସ କରୁଥିଲେ।

28 ସେହି ସମୟରେ ଅବ୍ରହାମଙ୍କର ପୁତ୍ର ଇସ୍‌ହାକଙ୍କ ଭାର୍ଯ୍ୟା ବଥୂୟେଲର କନ୍ୟା ରିବିକା ବନ୍ଧ୍ୟା ଥିଲେ, ତାଙ୍କର କୌଣସି ସନ୍ତାନ ନ ଥିଲା; ତେଣୁ ଇସ୍‌ହାକ କିଣାନ ଦେଶରେ ଆପଣା ପିତାଙ୍କ ସହିତ ବାସ କଲେ; ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁ ଇସ୍‌ହାକଙ୍କ ସହବର୍ତ୍ତୀ ଥିଲେ; ସେହି ସମୟରେ, ନୋହଙ୍କର ପୁତ୍ର ଶେମର ପୁତ୍ର ଅର୍ଫକ୍‌ଷଦ, ଇସ୍‌ହାକର ଜୀବନର ଅଠଚାଳିଶ ବର୍ଷରେ ମଲେ; ଏବଂ ଅର୍ଫକ୍‌ଷଦର ବୟସ ସର୍ବସୁଦ୍ଧା ଚାରିଶହ ଅଠତିରିଶ ବର୍ଷ ଥିଲା; ତହୁଁ ସେ ମଲେ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୨୬

ଅବ୍ରହାମଙ୍କର ପୁତ୍ର ଇସ୍ହାକଙ୍କ ଜୀବନର ଅଣପଞ୍ଚନ ବର୍ଷରେ ତାଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ ରିବିକା ବନ୍ଧ୍ୟା ଥିଲେ।

+\v 2 ରିବିକା ଇସ୍‌ହାକଙ୍କୁ କହିଲେ, "ହେ ମୋହର ପ୍ରଭୁ, ତୁମ୍ଭ ପିତା ମୋହର ପ୍ରଭୁ ଅବ୍ରହାମ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ ସେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗର୍ଭବତୀ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ସତ୍ୟ ଶୁଣିଲି ଯେ, ତୁମ୍ଭ ମାତା ସାରା ତାଙ୍କ ଜୀବନ କାଳରେ ବନ୍ଧ୍ୟା ଥିଲେ ।"

3 ଏଣୁ ଏବେ ଉଠ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କର, ସେ ତୁମ୍ଭର ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣିବେ ଓ ନିଜ କୃପା ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିବେ।

4 ଇସ୍ହାକ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ରିବିକାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଅବ୍ରହାମ ମୋ’ ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଛନ୍ତି ଯେ ସେ ତାଙ୍କ ବଂଶ ବୃଦ୍ଧି କରନ୍ତୁ। ଏହେତୁ ଏବେ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଏହି ବନ୍ଧ୍ୟାତା ଆମକୁ ମିଳିବାକୁ ପଡ଼ିବ।”

5 ରିବିକା ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ଏବେ ଉଠ ଏବଂ ପ୍ରାର୍ଥନା କର, ଯେପରି ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭର ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣନ୍ତି ଏବଂ ମୋତେ ସନ୍ତାନ ଦିଅନ୍ତି," ଇସ୍‌ହାକ ତାଙ୍କ ଭାର୍ଯ୍ୟାଙ୍କ କଥା ଶୁଣିଲେ; ପୁଣି, ଇସ୍‌ହାକ ଓ ତାଙ୍କ ଭାର୍ଯ୍ୟା ଉଠି ମୋରୀୟା ଦେଶକୁ ଯାଇ ସେଠାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ଓ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଅନ୍ୱେଷଣ କରିବାକୁ ଗଲେ; ଆଉ ସେମାନେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ପହଞ୍ଚିବା ପରେ ଇସ୍‌ହାକ ଠିଆ ହୋଇ ତାଙ୍କ ଭାର୍ଯ୍ୟା ବନ୍ଧ୍ୟା ହେବାରୁ ତାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ।

6 ଇସ୍ହାକ କହିଲେ, " ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ସ୍ୱର୍ଗ ଓ ପୃଥିବୀର ପରମେଶ୍ୱର, ଯାହାଙ୍କର ଦୟା ଓ କୃପା ପୃଥିବୀ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ! ତୁମ୍ଭେ ମୋ' ପିତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ଗୃହରୁ ଓ ଜନ୍ମସ୍ଥାନରୁ ଆଣି ଏହି ଦେଶକୁ ଆଣିଥିଲ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ କହିଥିଲ, 'ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ବଂଶକୁ ଏହି ଦେଶ ଦେବି।' ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରି କହିଥିଲ, 'ମୁଁ ତୁମର ବଂଶକୁ ଆକାଶର ତାରାଗଣ ଓ ସମୁଦ୍ରର ବାଲି ପରି ବୃଦ୍ଧି କରିବି।' ଏବେ ତୁମ୍ଭେ ମୋ' ପିତାଙ୍କୁ କହିଥିବା ତୁମ୍ଭର କଥା ସତ୍ୟ ହେଉ।"

7 "ତୁମ୍‌ େଭ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଅଟ। ତୁମ୍‌ େଭ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲ େଯପରି ଆମ୍‌ େଭମା େନ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ରଖିଛୁ। ଆମ୍‌ େଭମା େନ ତୁମ୍ଭ ବଂଶକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ନିର୍ଭର କରୁଛୁ। କାରଣ ତୁମ୍‌ େଭ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ଅଟ ଓ ଆମ୍ଭର ଦୃଷ୍ଟି କେବଳ ତୁମ୍ଭ ଉପେର ନିର୍ଭର କରୁଛି।"

8 ସେତେବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ପୁତ୍ର ଇସ୍‌ହାକଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣିଲେ ଓ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ, ତହିଁରେ ତାଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ ରିବିକା ଗର୍ଭବତୀ ହେଲେ।

9 ଆଉ ପ୍ରାୟ ସାତ ମାସ ପରେ ତା ଗର୍ଭରେ ଶିଶୁମାନେ ଏକତ୍ର ସଂଘର୍ଷ କଲେ, ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ହେତୁରୁ ସେ କ୍ଳାନ୍ତ ହୋଇ ପଡ଼ିବାରୁ ତାକୁ ଅତିଶୟ କଷ୍ଟ ହେଲା; ତେଣୁ ସେ ସେ ସମୟରେ ଦେଶର ସମସ୍ତ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକଙ୍କୁ କହିଲା, "ମୋ' ପ୍ରତି ଯେପରି ଘଟିଲା, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ କ'ଣ ଏପରି ଘଟିଲା?" ସେମାନେ ତାହାକୁ କହିଲେ, "ନା।"

10 ଆଉ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲା, "ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୁଁ ଏକାକୀ କାହିଁକି? ଏହି କାରଣ ପାଇଁ ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ସାହାଯ୍ୟ

ମାଗିବା ପାଇଁ ମୋରିୟା ଦେଶକୁ ଗଲେ। ସେ ଶେମ ଓ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଏବରଙ୍କୁ ଏ ବିଷୟରେ ପଚାରିବା ପାଇଁ ଏବଂ ଏହି ବିଷୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବା ପାଇଁ ଗଲେ।"

11 ପୁଣି, ସେ ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଯାହା ଘଟିଗଲା, ତାହା ବିଷୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ପଚାରିବାକୁ ଓ ପଚାରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ।

12 ତହିଁରେ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏ ବିଷୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ତହୁଁ ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରୁ ତାହାକୁ ବାକ୍ୟ ଆଣି କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭ ଗର୍ଭରେ ଦୁଇ ପୁତ୍ର ଅଛନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୁଇ ଗୋଷ୍ଠୀ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବେ; ଏକ ଗୋତ୍ର ଅନ୍ୟ ଗୋତ୍ରଠାରୁ ବଳବାନ ହେବ, ପୁଣି, ଜ୍ୟେଷ୍ଠ କନିଷ୍ଠର ସେବା କରିବ।"

13 ତା'ର ପ୍ରସବ ସମୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ େହଲା ପେର େସ ଆଣ୍ଠୁମାଡ଼ି ପଡିଲା। ଏବଂ େସ େଦଖିଲା େଯ ତା'ର ଗର୍ଭ େର ଯାଆଁଳା ସନ୍ତାନ ଅଛନ୍ତି। ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଅନୁସାେର ଘଟିଲା।

14 ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ପିଲାଟି ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ଦେଖାଯାଉଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କର ଚର୍ମ ଲୋମଶ ବସ୍ତ୍ର ପରି ଥିଲା। ତେଣୁ ସମସ୍ତ ଲୋକ ତାହାର ନାମ ଏଷୌ ଦେଲେ। ସମାନେେ କହିଲେ, "ଏ ଗର୍ଭରୁ ସିଦ୍ଧ ହାଇେଛି।"

15 ତା'ପରେ, ତାହାର ଭ୍ରାତା ଏଷୌର ଗୋଇଠି ଧରି ଜନ୍ମ ହେଲା। ତେଣୁ ତାହାର ନାମ ଯାକୁବ ଦିଆଗଲା।

16 ଅବ୍ରହାମଙ୍କର ପୁତ୍ର ଇସ୍ହାକ ଷାଠିଏ ବର୍ଷ ବୟସରେ ଏହି ଏମାନେ ଜନ୍ମ ହେଲେ।

17 ସେହି ବାଳକମାନେ ପନ୍ଦର ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଡ଼ ହେଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ମାନବ ସମାଜ ମଧରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ। ଏଷୌ ଜଣେ ମନ୍ତ୍ରଜ୍ଞ ଏବଂ ପ୍ରବଞ୍ଚକ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲା, ଏବଂ କ୍ଷେତ୍ରର ଜଣେ ନିପୁଣ ବ୍ୟାଧ ଥିଲା। ଯାକୁବ ଜଣେ ସିଦ୍ଧ ଓ ଜ୍ଞାନୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲା, ସେ ତମ୍ବୁରେ ବାସ କରୁଥିଲା, ମେଷପଲ ଚରାଉଥିଲା ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ଏବଂ ଆପଣା ପିତାମାତାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଶିଖୁଥିଲା।

18 ଇସ୍ହାକ ଏବଂ ତାଙ୍କର ପରିବାରର ଲୋକମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଅନୁସାରେ କିଣାନ ଦେଶରେ ବାସ କଲେ।

19 ଅନନ୍ତର ଅବ୍ରହାମଙ୍କର ପୁତ୍ର ଇଶ୍ମାଏଲ ଓ ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନଗଣ ଓ ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ସହିତ ହବୀଲା ଦେଶକୁ ଫେରିଗଲେ ଓ ସେଠାରେ ବାସ କଲେ।

20 ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ଉପପତ୍ନୀମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନ ପୂର୍ବ ଦିଗସ୍ଥ ଦେଶରେ ବାସ କରିବାକୁ ଗଲେ। କାରଣ ଅବ୍ରହାମ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ରଠାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଦାୟ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପହାର ଦେଇଥିଲେ। ତେଣୁ ସେମାନେ ଗ୍ଭଲିଗଲେ।

21 ଅବ୍ରହାମ ତାଙ୍କର ସର୍ବସ୍ୱ ଇସ୍ହାକକୁ ଦେଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ତାଙ୍କୁ ଦେଲେ।

22 ପୁଣି ସେ ତାଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ, "ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ ଜାଣ ନାହିଁ କି ବୁଝୁ ନାହଁ ଯେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ସ୍ୱର୍ଗ ଓ ପୃଥିବୀର ପରମେଶ୍ୱର ଅଟନ୍ତି, ଆଉ ତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କେହି ନାହିଁ ?

23 ଆଉ ସେ ମୋତେ ମୋହର ପିତୃଗୃହରୁ ଓ ମୋର ଜନ୍ମସ୍ଥାନରୁ ଆଣିଅଛନ୍ତି ଓ ପୃଥିବୀର ସକଳ ଆନନ୍ଦ ମୋତେ ଦେଇଅଛନ୍ତି; ସେ ମୋତେ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରଣାରୁ ରକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି, କାରଣ ମୁଁ ତାଙ୍କଠାରେ ଭରସା କଲି।

24 ଆଉ ସେ ମୋତେ ଏହି ସ୍ଥାନକୁ ଆଣି ଉର କାସଦୀମରୁ ଉଦ୍ଧାର କଲେ; ଆଉ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, "ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ବଂଶକୁ ଏହି ସମସ୍ତ ଦେଶ ଦେବି, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ଆଜ୍ଞା, ବିଧି ଓ ଶାସନ ଯାହା ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଜ୍ଞା କରିଅଛୁ ଓ ଯାହା ଆଜ୍ଞା କରିବୁ, ତାହା ପାଳନ କରିବେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ତାହା ଅଧିକାର କରିବେ।"

25 ଏଣୁ ହେ ମୋହର ପୁତ୍ର, ମୋହର କଥା ଶୁଣ। ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଯେଉଁ ଆଜ୍ଞା ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେଇଅଛି, ତାହା ପାଳନ କର। ଦକ୍ଷିଣକୁ କି ବାମକୁ ଫେରିବ ନାହିଁ। ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭର ଓ ତୁମ୍ଭ ପରେ ତୁମ୍ଭ ସନ୍ତାନଗଣର ଅନନ୍ତକାଳ ପାଇଁ ମଙ୍ଗଳ ହେବ।

\v 26 ଆଉ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁଗଣ ହସ୍ତରୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରି ଓ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରାଜିତ କରାଇ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର୍ମ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରକାଶିତ ଦୟା ସ୍ମରଣ କର; ଏହେତୁ ଏବେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଯାହା ଯାହା ଆଜ୍ଞା କରିଅଛି, ତାହା ପାଳନ କର ଓ ଆପଣା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାରୁ ବିମୁଖ ନ ହୁଅ, ଓ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କାହାରି ସେବା କର ନାହିଁ, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭର ଓ ତୁମ୍ଭ ଉତ୍ତାରେ ତୁମ୍ଭ ବଂଶର ମଙ୍ଗଳ ହେବ।

27 ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ସନ୍ତାନଗଣକୁ ଓ ଆପଣା ସନ୍ତାନଗଣକୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ଓ ଆଜ୍ଞା ଶିଖାଅ, ସେମାନଙ୍କର ଗନ୍ତବ୍ୟ ପଥରେ ଯିବା ଉଚିତ୍, ତାହା ଶିକ୍ଷା ଦିଅ, ତହିଁରେ ସେମାନଙ୍କର ଅନନ୍ତକାଳ ମଙ୍ଗଳ ହେବ।

28 ଇସ୍‌ହାକ ଆପଣା ପିତାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, "ମୋହର ପ୍ରଭୁ ଯାହା ଆଜ୍ଞା କରିଅଛନ୍ତି, ମୁଁ ତାହା କରିବି, ଓ ମୁଁ ଆପଣା ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାରୁ ବିମୁଖ ହେବି ନାହିଁ, ସେ ଯାହା ମୋତେ ଆଜ୍ଞା କରିଛନ୍ତି, ତାହା ସବୁ ପାଳନ କରିବି; ପୁଣି, ଅବ୍ରହାମ ଆପଣା ପୁତ୍ର ଇସ୍‌ହାକକୁ ଓ ତାଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ; ପୁଣି, ଅବ୍ରହାମ ଯାକୁବଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଶିକ୍ଷା ଓ ତାଙ୍କର ପଥ ଶିଖାଇଲେ ।"

29 ଇସ୍ହାକଙ୍କର ପୁତ୍ର ଯାକୁବ ଓ ଏଷୌଙ୍କ ଆୟୁର ପନ୍ଦର ବର୍ଷରେ ଅବ୍ରହାମଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହେଲା। ଅବ୍ରହାମଙ୍କର ବୟସ ସର୍ବସୁଦ୍ଧା ଏକଶହ ପଞ୍ଚସ୍ତରି ବର୍ଷ ଥିଲା। ଏହା ପରେ ସେ ବୃଦ୍ଧ ଓ ପରିତୃପ୍ତ ବୟସରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ। ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଇସ୍ହାକ ଓ ଇଶ୍ମାଏଲ ତାଙ୍କୁ କବର ଦେଲେ।

30 ଯେତେବେଳେ କିଣାନ ଦେଶବାସୀମାନେ ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଶୁଣିଲେ, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ସେମାନଙ୍କର ରାଜାମାନେ, ଅଧିପତିମାନେ ଏବଂ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ କବର ଦେବାକୁ ଆସିଲେ।
31 ଅନନ୍ତର ହାରଣ ଦେଶର ସମସ୍ତ ନିବାସୀ, ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ବଂଶର ସମସ୍ତ ପରିବାର, ସମସ୍ତ ଅଧିପତି ଓ ପ୍ରଧାନବର୍ଗ, ଏବଂ ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ଉପପତ୍ନୀମାନଙ୍କଠାରୁ ସନ୍ତାନ ସମସ୍ତେ ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଖବର ଶୁଣି ଆସିଲେ। ସେମାନେ ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ଦୟା ପ୍ରତିଫଳ ଦେଲେ ଓ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଇସ୍‌ହାକଙ୍କୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେଲେ। ପୁଣି, କବର ସ୍ଥାନ ଅଧିକାର ନିମନ୍ତେ ଅବ୍ରହାମ ହିତ୍ତୀୟ ଇଫ୍ରୋଣ ଓ ତାଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କଠାରୁ ଯେଉଁ ଗୁମ୍ଫା କ୍ରୟ କରିଥିଲେ, ସେହି ଗୁମ୍ଫାରେ ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ କବର ଦେଲେ।
32 କିଣାନ ଦେଶବାସୀ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ ଜାଣିଥିଲେ, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ପାଇଁ ରୋଦନ କଲେ ଏବଂ ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଶୋକ କଲେ।
33 ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ପାଇଁ ସମସ୍ତ ବାଳକ ଏବଂ ଦେଶବାସୀ ସମସ୍ତେ ରୋଦନ କଲେ। କାରଣ ଅବ୍ରହାମ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟାଳୁ ଥିଲେ, ଏବଂ ସେ ପରମେଶ୍ୱର ଓ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଧାର୍ମିକ ଥିଲେ।
34 ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ପରି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୟ କରୁଥିବା ଜଣେ ପୁରୁଷ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇ ନଥିଲେ; କାରଣ ସେ ବାଲ୍ୟକାଳରୁ ଆପଣା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୟ କରୁଥିଲେ ଓ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ସେବା କରୁଥିଲେ, ଏବଂ ବାଲ୍ୟକାଳଠାରୁ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୀବନକାଳରେ ସମସ୍ତ ପଥରେ ଚାଲିଥିଲେ।
35 ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କ ସହିତ ଥିଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ନିମ୍ରୋଦ ଓ ତାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କର ପରାମର୍ଶରୁ ତାଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କଲେ। ସେ ଏଲମର ଚାରି ରାଜାଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କଲେ।
36 ପୁଣି ସେ ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସେବା କରିବାକୁ ଆଣିଲେ, ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ପଥ ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଜାଣିବାକୁ ଦେଲେ।
37 ସେ ଗୋଟିଏ ଜନ୍ତୁ ତିଆରି କଲେ ଏବଂ ସେଠାରେ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ରୋପଣ କଲେ। ସେ ସର୍ବଦା ତାଙ୍କ ତମ୍ବୁରେ ଖାଦ୍ୟ ଓ ପାନୀୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥିଲେ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଦେଶ ଦେଇ ଗଲେ। ସେମାନେ ଯେପରି ତାଙ୍କ ଗୃହରେ ତୃପ୍ତ ହୁଅନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ସେ ସର୍ବଦା ତାଙ୍କ ତମ୍ବୁରେ ଖାଦ୍ୟ ଓ ପାନୀୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥିଲେ।
38 ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ସକାଶେ ସମସ୍ତ ପୃଥିବୀକୁ ରକ୍ଷା କଲେ।
39 ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଉତ୍ତାରେ ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଇସ୍‌ହାକଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ, ଆଉ ସଦାପ୍ରଭୁ ଯେପରି ଆପଣା ପିତା ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ସହ ଥିଲେ, ସେହିପରି ଇସ୍‌ହାକଙ୍କ ସହ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ; କାରଣ ଇସ୍‌ହାକ ଆପଣା ପିତା ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଜ୍ଞାିତ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମସ୍ତ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରିଥିଲେ; ସେ ଆପଣା ପିତାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ଯେଉଁ ସତ୍ୟ ପଥ ଦେଇ ଥିଲେ, ତାହାଠାରୁ ଦକ୍ଷିଣରେ କି ବାମରେ ଫେରିଲେ ନାହିଁ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୨୭

1 ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଏଷୌ ଅଧିକାଂଶ ସମୟରେ ଶିକାର କରିବାକୁ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଯାଉଥିଲେ।
2 ବାବିଲର ରାଜା ନିମ୍ରୋଦ, ଅର୍ଥାତ୍ ଅମ୍ରାଫଲ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାୟତଃ ଆପଣା ବୀରମାନଙ୍କ ସହିତ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ମୃଗୟା କରିବାକୁ ଏବଂ ଶୀତଳ ସମୟରେ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ଭ୍ରମଣ କରିବାକୁ ଯାଉଥିଲେ।
3 ଏବଂ ନିମ୍ରୋଦ ଏଷୌକୁ ସବୁ ଦିନ ଦୃଷ୍ଟି ରଖିଲେ। କାରଣ ନିମ୍ରୋଦଙ୍କ ମନରେ ଏଷୌ ପ୍ରତି ସର୍ବଦା ଈର୍ଷା ଜନ୍ମିଥିଲା।
4 ଦିନେ ଏଷୌ ଶିକାର କରିବାକୁ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଗଲା। ଆଉ ସେ ନିମ୍ରୋଦଙ୍କୁ ତା'ର ଦୁଇ ଜଣଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରାନ୍ତରରେ ବୁଲୁଥିବାର ଦେଖିଲା।
5 ତା'ପରେ ସମସ୍ତ ବୀର ସୈନିକ ଓ ଲୋକମାନେ ପ୍ରାନ୍ତରରେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ତାଙ୍କଠାରୁ ଦୂରରେ ରହିଲେ, ଏବଂ ଶିକାର କରିବା ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ଦିଗକୁ ଗଲେ। ଏଷୌ ନିମ୍ରୋଜ ପାଇଁ ନିଜକୁ ଲୁଚାଇ ରଖିଲା ଏବଂ ମରୁଭୂମିରେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଲୁଚି ରହିଲା।
6 କିନ୍ତୁ ନିମ୍ରୋଦ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗୀ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ପାରିଲେ ନାହିଁ। ନିମ୍ରୋଦ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଲୋକମାନେ ଦିନର ଶୀତଳ ସମୟରେ କ୍ଷେତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ବୁଲି ବୁଲି ତାଙ୍କର ଲୋକମାନେ କ୍ଷେତ୍ରର କେଉଁଠାରେ ଶିକାର କରୁଛନ୍ତି ତାହା ଜାଣିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ।
+\v 7 ଆଉ ନିମ୍ରୋଦ ଓ ତାହାର ସଙ୍ଗୀ ଦୁଇ ଜଣ ଲୋକ ଯେଉଁଠାରେ ଥିଲେ, ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତେ, ଏଷୌ ହଠାତ୍ ଆପଣା ଗୁପ୍ତ ସ୍ଥାନରୁ ବାହାରି ଖଡ୍ଗ ବାହାର କରି ଶୀଘ୍ର ନିମ୍ରୋଦ ନିକଟକୁ ଦୌଡ଼ି ଯାଇ ତାହାର ମସ୍ତକ କାଟି ପକାଇଲା ।
8 ସେତେବେଳେ ନିମ୍ରୋଦର ସହିତ ଥିବା ଦୁଇ ଜଣଙ୍କ ସହିତ ଏଷୌ ଭୟଙ୍କର ଯୁଦ୍ଧ କଲେ। ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଡାକିଲେ, ଏଷୌ ସେମାନଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଫେରି ଖଡ୍ଗରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବଧ କଲେ।
9 ଆଉ ନିମ୍ରୋଦର ଯେଉଁ ବୀରମାନେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରାନ୍ତରକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଛାଡ଼ି ଆସିଥିଲେ, ସେମାନେ ଦୂରରୁ ସେହି କ୍ରନ୍ଦନ ଶୁଣିଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ସେହି ଦୁଇ ଜଣଙ୍କ ସ୍ୱର ଚିହ୍ନି ପାରିଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ଏହାର କାରଣ ଜାଣିବା ପାଇଁ ଦୌଡ଼ିଗଲେ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ରାଜା ଏବଂ ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗୀ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କୁ ପ୍ରାନ୍ତରରେ ମୃତ ଅବସ୍ଥାରେ ପଡ଼ିଥିବା ଦେଖିଲେ।

10 ଆଉ ଏଷୌ ଦୂରରୁ ନିମ୍ରୋଦର ବୀରମାନଙ୍କୁ ଆସୁଥିବାର ଦେଖି ପଳାଇଗଲା, ପୁଣି, ନିମ୍ରୋଦଙ୍କ ପିତା ନିମ୍ରୋଦଙ୍କୁ ଯେଉଁ ବହୁମୂଲ୍ୟ ବସ୍ତ୍ର ଦେଇଥିଲେ, ଏବଂ ଯେଉଁ ବସ୍ତ୍ର ସାହାଯ୍ୟରେ ନିମ୍ରୋଦ ସମସ୍ତ ଦେଶ ଉପରେ ଜୟଲାଭ କରିଥିଲା, ତାହା ଏଷୌ ନେଇ ଦୌଡ଼ିଯାଇ ଆପଣା ଗୃହରେ ତାହାସବୁ ଲୁଚାଇ ରଖିଲା।

11 ତେଣୁ ଏଷୌ ନିମ୍ରୋଦର ଲୋକମାନଙ୍କ ଭୟରେ ସେହି ପୋଷାକଗୁଡ଼ିକ ନେଇ ନଗରକୁ ଦୌଡ଼ିଗଲା। ସେ ଯୁଦ୍ଧରୁ କ୍ଳାନ୍ତ ଓ କ୍ଳାନ୍ତ ହୋଇ ପିତୃଗୃହକୁ ଆସିଲା। ସେ ଦୁଃଖରେ ମରିଯିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ସେ ତାଙ୍କ ଭାଇ ଯାକୁବଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସି ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଲା।

12 ସେ ତାଙ୍କର ଭାଇ ଯାକୁବକୁ କହିଲେ, "ଦେଖ, ମୁଁ ଆଜି ମରିବି, ତେବେ ମୁଁ କାହିଁକି ଜ୍ୟେଷ୍ଠାଧିକାର ଚାହେଁ?" ଯାକୁବ ଏହି ବିଷୟରେ ଏଷୌ ସହିତ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କଲେ। ଏବଂ ଏଷୌ ତାଙ୍କର ଜ୍ୟେଷ୍ଠାଧିକାର ଯାକୁବକୁ ବିକ୍ରୟ କଲେ, କାରଣ ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିଲା।

13 ଆଉ ଅବ୍ରହାମ କବର ସ୍ଥାନ ଅଧିକାର ନିମନ୍ତେ ହେତର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କଠାରୁ ଯେଉଁ ମକପେଲା କ୍ଷେତ୍ରସ୍ଥିତ ଗୁହାରେ ଏଷୌର ଅଂଶ କିଣିଥିଲେ, ତାହା ମଧ୍ୟ ଏଷୌ ଯାକୁବକୁ ବିକ୍ରୟ କଲେ, ପୁଣି, ଯାକୁବ ଆପଣା ଭ୍ରାତା ଏଷୌଠାରୁ ମୂଲ୍ୟ ଦେଇ ସେସବୁ କିଣିଲେ।

14 ଏବଂ ଯାକୁବ ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଏକ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖିଲେ, ଏବଂ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ସହିତ ସେହି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଲେ, ଏବଂ ସେ ତାହା ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କଲେ, ଏବଂ ସେହି ପୁସ୍ତକ ଯାକୁବର ହସ୍ତରେ ରହିଲା।

15 ଯେତେବେଳେ କୂଶର ପୁତ୍ର ନିମ୍ରୋଦ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ, ତାଙ୍କର ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ ଉଠାଇ ନେଇଗଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ନଗରରେ କବର ଦେଲେ। ଏହିପରି ନିମ୍ରୋଦ 215 ବର୍ଷ ବଞ୍ଚିଲା ପରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ।

16 ନିମ୍ରୋଦ ସେହି ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏକ ଶହ ପଞ୍ଚାଶୀ ବର୍ଷ ରାଜତ୍ୱ କଲେ; ପୁଣି, ନିମ୍ରୋଦ ଲଜ୍ଜା ଓ ଅପମାନରେ ଏଷୌର ଖଡ୍ଗରେ ମଲେ, ଆଉ ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ବଂଶ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଦେଖିଥିବା ପରି ତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ।

17 ଏବଂ ନିମ୍ରୋଦଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ତାଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଅନେକ ବିଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ ହୋଇଗଲା, ଏବଂ ନିମ୍ରୋଦ ଯେଉଁ ସବୁ ଅଂଶ ଉପରେ ରାଜତ୍ୱ କରିଥିଲେ, ସେସବୁ ଦେଶର ସମ୍ପୃକ୍ତ ରାଜାମାନଙ୍କୁ ଫେରାଇ ଦିଆଗଲା, ଯେଉଁମାନେ ନିମ୍ରୋଦଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ପୁନର୍ବାର ଫେରାଇ ଆଣିଥିଲେ, ଏବଂ ନିମ୍ରୋଦଙ୍କ ପରିବାରର ସମସ୍ତ ଲୋକ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ପାଇଁ ଦେଶର ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ରାଜାଙ୍କ ଦାସ ଥିଲେ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୨୮

1 ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ, ସେହି ବର୍ଷ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେହି ଦେଶରେ ଭୟଙ୍କର ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ କରାଇଲେ। କିଣାନ ଦେଶରେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପ୍ରବଳ ହେବା ସମୟରେ ଇସ୍ହାକ ତାଙ୍କ ପିତା ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ପରି ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ହେତୁରୁ ମିଶର ଦେଶକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଉଠିଲେ।

2 ସେହି ରାତ୍ରିରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଇସ୍ହାକଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ମିଶର ଦେଶକୁ ଯାଅ ନାହିଁ। ମାତ୍ର ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ରାଜା ଅବିମେଲକ ନିକଟକୁ ଗରାରରେ ଯାଅ। ଆଉ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ସ୍ଥଗିତ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେଠାରେ ରୁହ।"

3 ତେଣୁ ଇସ୍ହାକ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ଗରାରକୁ ଗଲେ। ଇସ୍ହାକ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଏକ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିଲେ।

+\v 4 ଅନନ୍ତର ଇସ୍‌ହାକ ଗରାରରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତେ, ସେହି ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କ ଭାର୍ଯ୍ୟା ରିବିକାଙ୍କୁ ସୁନ୍ଦରୀ ଦେଖିଲେ; ପୁଣି, ଗରାରୀୟ ଲୋକମାନେ ଇସ୍‌ହାକଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଭାର୍ଯ୍ୟା ବିଷୟରେ ପଚାରିଲେ; ତେଣୁ ସେ କହିଲେ, "ସେ ମୋହର ଭଗିନୀ," କାରଣ ସେ ତାଙ୍କୁ ଆପଣା ଭାର୍ଯ୍ୟା ବୋଲି କହିବାକୁ ଭୟ କରୁଥିଲେ, କାଳେ ସେହି ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କ ସକାଶୁ ତାଙ୍କୁ ବଧ କରିବେ ।

5 ତହୁଁ ଅବିମେଲକର ଅଧିପତିମାନେ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀର ପ୍ରଶଂସା କଲେ; ମାତ୍ର ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କିଛି ଉତ୍ତର ଦେଲେ ନାହିଁ, କିଅବା ସେମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ।

6 କିନ୍ତୁ ଯୋଷଫେ ଶୁଣିଲେ ଯେ ଇସ୍ହାକ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଭଉଣୀ ବୋଲି କହିଛନ୍ତି। ତେଣୁ ରାଜା ଏହା ନିଜ ଭିତରେ ସଂରକ୍ଷିତ ରଖିଲେ।

+\v 7 ଇସ୍‌ହାକ ସେହି ଦେଶରେ ତିନି ମାସ ରହିଲା ଉତ୍ତାରେ ଅବିମେଲକ ଝରକା ଦେଇ ନିରୀକ୍ଷଣ କରି ଦେଖିଲେ, ଆଉ ଇସ୍‌ହାକ ଆପଣା ଭାର୍ଯ୍ୟା ରିବିକା ସହିତ କୌତୁକ କରୁଛନ୍ତି; କାରଣ ଇସ୍‌ହାକ ରାଜଗୃହର ବାହାର ଗୃହରେ ବାସ କରୁଥିଲେ; ତେଣୁ ଇସ୍‌ହାକଙ୍କର ଗୃହ ରାଜଗୃହ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିଲା ।

8 ରାଜା ଇସ୍ହାକଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଭାର୍ଯ୍ୟାକୁ ଆପଣା ଭଉଣୀ ବୋଲି କହି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏ କି ବ୍ୟବହାର କଲ ? ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ମହାନ ଲୋକ କିପରି ସହଜରେ ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଶୟନ କରିଥାନ୍ତେ, ତାହା କଲେ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦୋଷ ଲଦିଥାନ୍ତ ।"

9 ଇସ୍ହାକ ଅବିମେଲକଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ଭୟ କରୁଥିଲି ଯେ ମୁଁ ମୋର ସ୍ତ୍ରୀ ମଧ୍ୟରେ ମରିଯିବି। ତେଣୁ ମୁଁ କହିଲି, 'ସେ ମୋହର ଭଉଣୀ।'

10 ତେଣୁ ଅବିମଲକେ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଅଧିପତିମାନଙ୍କୁ ଓ ମହାନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ। ସମାନେେ ଇସ୍ହାକ ଓ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ରିବିକାଙ୍କୁ ରାଜାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆଣିଲେ।

11 ରାଜା ସେମାନଙ୍କୁ ରାଜକୀୟ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧାଇବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ଏବଂ ନଗରର ଛକରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଘୋଡାଇ ଦେବାକୁ କହିଲେ। ପୁଣି ଦେଶସାରା ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଘୋଷଣା କରି କୁହ, 'ଏ ସେହି ଲୋକ ଏବଂ ଏ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ; ଯେକେହି ଏହି ଲୋକକୁ କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରିବ, ସେ ନିଶ୍ଚିତ ମରିବ।'" ଇସ୍ହାକ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ସହିତ ରାଜଗୃହକୁ ଫେରିଗଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ଇସ୍ହାକଙ୍କ ସହିତ ଥିଲେ ଏବଂ ସେ ବଡ଼ ହୋଇଗଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର କୌଣସି ଅଭାବ ହେଲା ନାହିଁ।

12 ସଦାପ୍ରଭୁ ଅବିମେଲକ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ପ୍ରଜାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଇସ୍ହାକଙ୍କୁ ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କଲେ। ଅବିମେଲକ ଇସ୍ହାକଙ୍କ ପ୍ରତି ମଙ୍ଗଳ କଲେ। କାରଣ ଅବିମେଲକ ତାଙ୍କର ପିତା ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ସହିତ ହୋଇଥିବା ଶପଥ ଓ ନିୟମକୁ ସ୍ମରଣ କଲେ।

+\v 13 ଅନନ୍ତର ଅବିମେଲକ ଇସ୍‌ହାକଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଦେଖ, ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଛି; ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଦେଶକୁ ଫେରି ନ ଯିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେଉଁଠାରେ ଭଲ ଦିଶେ, ସେଠାରେ ବାସ କର; ପୁଣି, ଅବିମେଲକ ଇସ୍‌ହାକଙ୍କୁ କ୍ଷେତ୍ର ଓ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ଓ ଗରାର ଦେଶର ସର୍ବୋତ୍ତମ ଅଂଶ ଦେଲେ; ଦୁର୍ଭିକ୍ଷର ଦିନ ଶେଷ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ବୁଣିବା ଓ ଅମଳ କରିବା ଓ ଭୂମିର ଫଳ ଖାଇବା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଦେଲେ ।"

14 ଇସ୍ହାକ ସେହି ଦେଶରେ କୃଷିକର୍ମ କରି ସେହି ବର୍ଷ ଶହେ ଗୁଣ ଅମଳ କଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ।

15 ଏହେତୁ ଯାକୁବ ବଡ଼ ହେଲା। ତାଙ୍କର ମେଷ, ଗୋମେଷାଦି, ଏବଂ ଦାସଦାସୀ ହେଲେ।

+\v 16 ଅନନ୍ତର ଦୁର୍ଭିକ୍ଷର ଦିନ ଶେଷ ହୁଅନ୍ତେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଇସ୍‌ହାକଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଇ କହିଲେ, "ଉଠ, ଏ ସ୍ଥାନରୁ ବାହାରି ଯାଅ, ପୁଣି, ଆପଣା ଦେଶ କିଣାନ ଦେଶକୁ ଫେରିଯାଅ," ତହିଁରେ ଇସ୍‌ହାକ ଉଠି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ କିଣାନ ଦେଶସ୍ଥ ହିବ୍ରୋଣକୁ ଫେରିଗଲେ, ସେ ଓ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ସହିତ।

17 ଏଥିଉତ୍ତାରେ ସେହି ବର୍ଷ, ଅର୍ଥାତ୍, ଯାକୁବ ଓ ଏଷୌଙ୍କର ଆୟୁର ଅଠର ବର୍ଷରେ ଅର୍ଫକ୍‌ଷଦର ପୁତ୍ର ଶେଲକ୍ ମଲା; ଶେଲକ୍‌ର ବୟସ ସର୍ବସୁଦ୍ଧା ଚାରିଶହ ତେତିଶ ବର୍ଷ ଥିଲା; ତହୁଁ ସେ ମଲା।

18 ସେହି ସମୟରେ ଇସ୍‌ହାକ ଆପଣା କନିଷ୍ଠ ପୁତ୍ର ଯାକୁବଙ୍କୁ ଶେମ ଓ ଏବରଙ୍କ ଗୃହକୁ ପଠାଇଲେ, ଆଉ ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ଶିଖିଲେ; ତହିଁରେ ଯାକୁବ ବତିଶ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶେମ ଓ ଏବରଙ୍କ ଗୃହରେ ରହିଲା, ପୁଣି, ତାହାର ଭ୍ରାତା ଏଷୌ ଗଲା ନାହିଁ, କାରଣ ସେ ଯିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲା ନାହିଁ, ଏବଂ ସେ କିଣାନ ଦେଶରେ ଆପଣା ପିତୃଗୃହରେ ରହିଲା।

19 ଏବଂ ଏଷୌ ସବୁଦିନେ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଶିକାର କରି ଘରକୁ ଆଣିବାକୁ ଲାଗିଲେ।

20 ଏଷୌ ଜଣେ ଚତୁର ଓ ଛଳନାକାରୀ ମନୁଷ୍ୟ ଥିଲା, ସେ ମନୁଷ୍ୟର ହୃଦୟ ଶିକାର କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଛଳନା କରୁଥିଲା, ପୁଣି, ଏଷୌ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଜଣେ ବୀର ପୁରୁଷ ଥିଲା, ଆଉ ସମୟକ୍ରମେ ପୂର୍ବପରି ଶିକାର କରିବାକୁ ଗଲା; ପୁଣି, ସେୟୀର କ୍ଷେତ୍ର, ଅର୍ଥାତ୍, ଇଦୋମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା।

21 ଯୋନାଥନ ସଯୋୀର ଦେଶ ରେ ଶିକାର କରି ଏକ ବର୍ଷ ଚାରି ମାସ ରହିଲେ।

+\v 22 ସେଠାରେ ଏଷୌ ସେୟୀର ଦେଶରେ ଏକ କିଣାନୀୟ ପୁରୁଷର କନ୍ୟାକୁ ଦେଖିଲା, ତାହାର ନାମ ଯିହୁଦୀତ୍ ଥିଲା, ସେ କିଣାନର ପୁତ୍ର ହେତର ବଂଶୀୟ ଏଫରର ପୌତ୍ର ବେରିର କନ୍ୟା ଥିଲା ।

23 ଅନନ୍ତର ଏଷୌ ତାହାକୁ ବିବାହ କରି ତାହାର ନିକଟକୁ ଗଲା; ଏଷୌ ଚାଳିଶ ବର୍ଷ ବୟସରେ ତାହାକୁ ବିବାହ କରି ଆପଣା ପିତାଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନ ହିବ୍ରୋଣକୁ ଆଣି ସେଠାରେ ବାସ କଲା ।

+\v 24 ସେହି ସମୟରେ, ଇସ୍‌ହାକଙ୍କ ଆୟୁର ଏକଶହ ବର୍ଷରେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଯାକୁବର ଆୟୁର ପଚାଶ ବର୍ଷରେ, ସେହି ବର୍ଷ ନୋହଙ୍କର ପୁତ୍ର ଶେମ ମଲେ; ମୃତ୍ୟୁ ସମୟରେ ଶେମ ଛଅଶହ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ଥିଲେ ।

25 ଏହା ପରେ ଶେମର ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଯାକୁବ ତାଙ୍କର ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ କିଣାନ ଦେଶସ୍ଥ ହିବ୍ରୋଣକୁ ଫେରିଗଲେ।

26 ଯାକୁବଙ୍କ ଛପନ ବର୍ଷରେ ହାରଣରୁ କେତେକ ଲୋକ ଆସିଲେ। ରିବିକାକୁ ବଥୂୟେଲର ପୁତ୍ର ଲାବନ ବିଷୟରେ ଶୁଣାଗଲା।

+\v 27 କାରଣ ସେହି ସମୟରେ ଲାବନର ଭାର୍ଯ୍ୟା ବନ୍ଧ୍ୟା ଥିଲା ଓ କୌଣସି ସନ୍ତାନ ଜାତ କଲା ନାହିଁ, ପୁଣି, ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଦାସୀ ତାଙ୍କର ଔରସରେ କୌଣସି ସନ୍ତାନ ପ୍ରସବ କଲେ ନାହିଁ ।

+\v 28 ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁ ଲାବନର ଭାର୍ଯ୍ୟା ଅଦୀନାକୁ ସ୍ମରଣ କଲେ; ଆଉ ସେ ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇ ଯମଜ କନ୍ୟା ପ୍ରସବ କଲା; ପୁଣି, ଲାବନ ଆପଣା କନ୍ୟାମାନଙ୍କ ନାମ, ଜ୍ୟେଷ୍ଠାର ନାମ ଲେୟା ଓ କନିଷ୍ଠାର ନାମ ରାହେଲ ରଖିଲା ।

29 ଲୋକମାନେ ଆସି ରିବିକାଙ୍କୁ ଏହି କଥା ଜଣାଇଲେ। ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କ ଭାଇର ପ୍ରତି ଦୟା କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କ ଭାଇ ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ ହୋଇଛି, ଏହା ଦେଖି ରିବିକା ବହୁତ ଆନନ୍ଦିତ ହେଲେ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୨୯

+\v 1 ଅନନ୍ତର ଅବ୍ରହାମଙ୍କର ପୁତ୍ର ଇସ୍‌ହାକ ବୃଦ୍ଧ ଓ ବୃଦ୍ଧାବସ୍ଥାରେ ପରିଣତ ହେଲେ, ପୁଣି, ବୃଦ୍ଧାବସ୍ଥାରେ ତାଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ଭାରୀ ହେଲା, କ୍ଷୀଣ ହୋଇ ଦେଖି ପାରିଲେ ନାହିଁ ।

+\v 2 ସେହି ସମୟରେ ଇସ୍‌ହାକ ଆପଣା ପୁତ୍ର ଏଷୌକୁ ଡାକି କହିଲେ, "ମୁଁ ବିନୟ କରୁଅଛି, ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଅସ୍ତ୍ର, ତୂଣ ଓ ଧନୁ ଘେନି ଉଠି

କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଯାଇ ମୋ' ପାଇଁ ମୃଗୟା ମାଂସ ଆଣି ଆଣ, ପୁଣି, ସ୍ୱସ୍ୱାଦୁ ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ମୋ' ନିକଟକୁ ଆଣ, ତହିଁରେ ମୁଁ ଭୋଜନ କରି ମୃତ୍ୟୁ ପୂର୍ବେ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବି, କାରଣ ମୁଁ ବୃଦ୍ଧ ଓ ପକ୍ୱକେଶ ହୋଇଅଛି ।"

3 ଏଷୌ ସେହିପରି କଲେ, ପୁଣି, ପିତାଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବା ନିମନ୍ତେ, ଯେପରି ସେ ତାଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିଥିଲେ, ସେପରି ଆଣି ଆପଣା ଅସ୍ତ୍ର ଘେନି ସର୍ବଦା ପରି ମୃଗୟା ମାଂସ ଶିକାର କରିବାକୁ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଗଲା।

+\v 4 ସେତେବେଳେ ଇସ୍‌ହାକ ଏଷୌଙ୍କୁ ଯାହା କହିଥିଲେ, ରିବିକା ତାହା ସବୁ ଶୁଣି ଶୀଘ୍ର ଆପଣା ପୁତ୍ର ଯାକୁବକୁ ଡକାଇ କହିଲା, "ତୁମ୍ଭ ପିତା ତୁମ୍ଭ ଭ୍ରାତା ଏଷୌକୁ ଏହିପରି କହିଥିଲେ, ଆଉ ମୁଁ ମଧ ଏହିପରି ଶୁଣିଲି; ଏଣୁ ଏବେ ଶୀଘ୍ର କର, ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଯାହା କହିବି, ତାହା କର ।"

+\v 5 ବିନୟ କରୁଅଛି, ଉଠି ପଲ ନିକଟକୁ ଯାଇ ଦୁଇଟି ସୁନ୍ଦର ଛେଳିଛୁଆ ଆଣ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ପିତାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସୁସ୍ୱାଦୁ ଖାଦ୍ୟ ଆଣିବି; ପୁଣି, ତୁମ୍ଭ ଭ୍ରାତା ଦୌଡ଼ରୁ ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ ତୁମ୍ଭେ ସୁସ୍ୱାଦୁ ଖାଦ୍ୟ ଆଣିବ, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭ ପିତା ତୁମ୍ଭକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବେ ।"

6 ଯାକୁବ ଶୀଘ୍ର ତାଙ୍କ ମାତାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଅନୁସାରେ କାମ କଲେ। ଏଷୌ ତାଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ ସେ ସୁସ୍ୱାଦୁ ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ।

7 ଇସ୍ହାକ ଯାକୁବକୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ କିଏ, ମାରେ ପୁତ୍ର?" ସେ କହିଲେ, "ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ପ୍ରଥମଜାତ ଏଷୌ। ତୁମ୍ଭେ ଯାହା ଆଜ୍ଞା ଦଇେଥିଲ, ମୁଁ ତାହା କରିଛି। ତେଣୁ ଏବେ ଉଠ, ମାରେ ଶିକାର ମାଂସ ଭୋଜନ କର। ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେ ମାେତେ ଯେପରି କହିଥିଲ, ସହେିପରି ମାେତେ ଆଶୀର୍ବାଦ କର।"

8 ତହୁଁ ଇସ୍‌ହାକ ଉଠି ଭୋଜନପାନ କଲେ, ଆଉ ତାଙ୍କର ହୃଦୟ ସାନ୍ତ୍ୱନା ପାଇଲା, ପୁଣି, ସେ ଯାକୁବଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ, ପୁଣି, ଯାକୁବ ଆପଣା ପିତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲେ; ଆଉ ଇସ୍‌ହାକ ଯାକୁବଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରି ପ୍ରସ୍ଥାନ କରିବା ମାତ୍ରେ, ଦେଖ, ଏଷୌ କ୍ଷେତ୍ରରୁ ଶିକାରରୁ ଆସିଲା, ପୁଣି, ସେ ମଧ ସୁସ୍ୱାଦୁ ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ପିତାଙ୍କୁ ଭୋଜନ କରିବା ଓ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବା ପାଇଁ ତାହା ଆଣିଲା।

9 ଇସ୍ହାକ ଏଷୌକୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ ଯେ ମୃଗୟା ମାଂସ ଖାଇ ମୋ' ନିକଟକୁ ଆଣିଥିଲା, ଏବଂ ମୁଁ ଯାହାକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିଥିଲି, ସେ କିଏ ଥିଲା?" ଏଷୌ ଜାଣିଲା ଯେ, ତାହାର ଭାଇ ଯାକୁବ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛି, ଏବଂ ଏଷୌ ତା' ପ୍ରତି ଏପରି କରିବାରୁ ତାହାର କ୍ରୋଧ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ହେଲା।

10 ଏଷୌ କହିଲା, "ତାହାର ନାମ କି ଯାକୁବ ନୁହେଁ ? କାରଣ ସେ ମୋତେ ଦୁଇଥର ପ୍ରବଞ୍ଚନା କରିଅଛି, ମୋର ଜ୍ୟେଷ୍ଠାଧିକାର ହରଣ କରିଅଛି, ଆଉ ଏବେ ସେ ମୋର ଆଶୀର୍ବାଦ ହରଣ କରିଅଛି; ଆଉ ଏଷୌ ବହୁତ ରୋଦନ କଲା; ପୁଣି, ଇସ୍‌ହାକ ଆପଣା ପୁତ୍ର ଏଷୌର ରୋଦନ ଶୁଣି ଇସ୍‌ହାକ ଏଷୌକୁ କହିଲେ, "ପୁତ୍ର, ମୁଁ କ'ଣ କରିବି? ତୋର ଭାଇ ଚତୁର ହୋଇ ଆସି ତୋର ଆଶୀର୍ବାଦ ହରଣ କରିନେଲା; ଆଉ ପିତାଙ୍କଠାରୁ ଯେଉଁ ଆଶୀର୍ବାଦ ପାଇଥିଲା, ସକାଶୁ ଏଷୌ ଆପଣା ଭାଇ ଯାକୁବକୁ ଘୃଣା କଲା, ଆଉ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି କ୍ରୋଧ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ହେଲା।"

+\v 11 ଅନନ୍ତର ଯାକୁବ ଆପଣା ଭ୍ରାତା ଏଷୌଠାରୁ ଅତିଶୟ ଭୀତ ହେଲା; ତେଣୁ ସେ ଉଠି ଶେମର ପୁତ୍ର ଏବରର ଗୃହକୁ ପଳାଇଲା, ଓ ଆପଣା ଭ୍ରାତା ସକାଶୁ ସେଠାରେ ଆପଣାକୁ ଲୁଚାଇଲା; କିଣାନ ଦେଶରୁ ହିବ୍ରୋଣରୁ ବାହାରି ଆସିବା ସମୟରେ ଯାକୁବ ତେଷଠି ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ହୋଇଥିଲେ; ଆଉ ଯାକୁବ ଆପଣା ଭ୍ରାତା ଏଷୌ ସକାଶୁ ଚଉଦ ବର୍ଷ ଏବରର ଗୃହରେ ଗୋପନରେ ରହିଲା; ପୁଣି, ସେ ସେଠାରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ପଥ ଓ ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଶିଖିଲା ।

12 ଯେତେବେଳେ ଏଷୌ ଦେଖିଲେ ଯେ ଯାକୁବ ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ପଳାଇ ଯାଇଛି, ଏବଂ ଯାକୁବ ଚତୁରତାର ସହିତ ଆଶୀର୍ବାଦ ପାଇଛନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଏଷୌ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖିତ ହେଲେ, ଏବଂ ସେ ଆପଣା ପିତାମାତାଙ୍କ ପ୍ରତି ମଧ କ୍ରୋଧିତ ହେଲେ; ପୁଣି, ଉଠି ଆପଣା ଭାର୍ଯ୍ୟାକୁ ଘେନି ସେୟୀର ଦେଶକୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲେ, ଆଉ ସେଠାରେ ବାସ କଲେ; ଆଉ ଏଷୌ ସେଠାରେ ହେତର କନ୍ୟାମାନଙ୍କ ମଧରୁ ଏକ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ଦେଖି, ତାହାର ନାମ ହିତ୍ତୀୟ ଏଲୋନର କନ୍ୟା ବସ୍ମତ୍, ସେ ହିତ୍ତୀୟ, ବିବାହ କରି ତାହାକୁ ଆପଣା ପ୍ରଥମାସ୍ତ୍ରୀ ବ୍ୟତୀତ ବିବାହ କଲେ; ଏବଂ ଏଷୌ ତାହାର ନାମ ଆଦା ରଖିଲେ, କାରଣ ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କଠାରୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ଚାଲିଗଲା।

13 ଏଷୌ ସେୟୀର ଦେଶରେ ଛଅ ମାସ ରହିଲା। ସେ ଆପଣା ପିତାମାତାଙ୍କୁ ଦେଖା କଲେ ନାହିଁ। ଏହା ପରେ ଏଷୌ ତା'ର ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ନେଇ କିଣାନ ଦେଶକୁ ଫେରିଗଲା। ପୁଣି ଏଷୌ ନିଜ ପିତାଙ୍କ ଗୃହ ହିବ୍ରୋଣରେ ନିଜ ଦୁଇ ଭାର୍ଯ୍ୟାଙ୍କୁ ରଖିଲେ।

14 ଏଷୌର ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ଇସ୍ହାକ ଓ ରିବିକାଙ୍କୁ ବିରକ୍ତ କଲେ। କାରଣ ସମାନେେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ପଥ ଅନୁସରଣ କଲେ ନାହିଁ। ସମାନେେ ସମାନଙ୍କେର ପିତାଙ୍କର କାଷ୍ଠ ଓ ପଥର ନିର୍ମିତ ଦବେତାମାନଙ୍କର ପୂଜା କଲେ। ସମାନଙ୍କେର ପିତା ସମାନଙ୍କ୍ରେ ଯେପରି ଆଜ୍ଞା ଦଇେଥିଲେ, ସହେିପରି ସମାନେେ କଲେ। ମାତ୍ର ସମାନେେ ତାଙ୍କର ପିତାଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଦୁଷ୍ଟ ଥିଲେ।

15 ତେଣୁ ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ହୃଦୟର ମନ୍ଦ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ, ଏବଂ ବାଲ୍ ଦେବଗଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବଳିଦାନ କଲେ ଓ ଧୂପ ଜ୍ୱଳାଇଲେ। ତେଣୁ ଇସ୍‌ହାକ ଓ ରିବିକା ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କ୍ଳାନ୍ତ ହେଲେ।

16 ରିବିକା କହିଲେ, "ଏହି ହିତ୍ତୀୟ କନ୍ୟାମାନଙ୍କ ସକାଶୁ ମୁଁ ମୋହର ପ୍ରାଣରେ ବିରକ୍ତ ହେଉଅଛି; ଯେବେ ଯାକୁବ ଏହି ଦେଶର କନ୍ୟାମାନଙ୍କ ପରି କୌଣସି ହିତ୍ତୀୟ କନ୍ୟାକୁ ବିବାହ କରେ, ତେବେ ମୋହର ବଞ୍ଚିବାର କି ଲାଭ?"

+\v 17 ସେହି ସମୟରେ ଏଷୌର ଭାର୍ଯ୍ୟା ଆଦା ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇ ତାହାର ଏକ ପୁତ୍ର ପ୍ରସବ କଲା, ପୁଣି, ଏଷୌ ଆପଣାର ଔରସଜାତ ପୁତ୍ରର ନାମ ଇଲୀଫସ୍ ଦେଲା; ଆଉ ପ୍ରସବ କରିବା ସମୟରେ ଏଷୌ ପଞ୍ଚଷଠି ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ଥିଲେ ।

18 ଅବ୍ରହାମଙ୍କର ପୁତ୍ର ଇଶ୍ମାଏଲ ଯାକୁବର ଆୟୁର ଚତୁର୍ଥ ବର୍ଷରେ ମଲେ। ଇଶ୍ମାଏଲଙ୍କର ଜୀବନକାଳ ସର୍ବସୁଦ୍ଧା ଏକଶହ ସଇଁତିରିଶ ବର୍ଷ ଥିଲା। ତା'ପରେ ସେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ।

+\v 19 ସେତେବେଳେ ଇସ୍‌ହାକ ଇଶ୍ମାଏଲର ମରଣ ଶୁଣି ତାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଶୋକ କଲେ, ପୁଣି, ଇସ୍‌ହାକ ତାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଅନେକ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୋକ କଲେ ।

20 ଏବରର ଗୃହରେ ଯାକୁବଙ୍କ ବାସର ଚଉଦ ବର୍ଷ ଶେଷରେ, ଯାକୁବ ଆପଣା ପିତାମାତାଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ। ତେଣୁ ଯାକୁବ ହିବ୍ରୋଣକୁ ଆପଣା ପିତାମାତାଙ୍କ ଗୃହକୁ ଆସିଲେ। ଆଉ ସେହି ସମୟରେ ଏଷୌ ତାଙ୍କଠାରୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ନେଇ ଯାକୁବ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଯାହା କରିଥିଲେ, ତାହା ସେ ସମୟରେ ପାସୋରି ଗଲେ।

21 ଯେତେବେଳେ ଏଷୌ ଯାକୁବକୁ ତାଙ୍କ ପିତାମାତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବାର ଦେଖିଲେ, ସେ ମନେ ପକାଇଲେ ଯେ ଯାକୁବ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି କ'ଣ କରିଥିଲା। ତେଣୁ ଏଷୌ ତା' ପ୍ରତି ଅତି କ୍ରୋଧିତ ହେଲେ ଏବଂ ତାକୁ ବଧ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ।

22 ଅବ୍ରହାମଙ୍କର ପୁତ୍ର ଇସ୍ହାକ ବୃଦ୍ଧ ଓ ଦୀର୍ଘଜୀବି ଥିଲେ। ଏଷୌ କହିଲା, “ମୋର ପିତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ସମୟ ସନ୍ନିକଟ। ସେ ମଲେ ମୁଁ ଆପଣା ଭାଇ ଯାକୁବକୁ ହତ୍ୟା କରିବି।”

23 ଏହି କଥା ରିବିକାକୁ ଜଣାଇବା ପରେ ସେ ଶୀଘ୍ର ଲୋକ ପଠାଇ ଆପଣା ପୁତ୍ର ଯାକୁବଙ୍କୁ ଡକାଇ ଆଣି କହିଲା, "ଉଠ, ମୋହର ଭାଇ ଲାବନ ନିକଟକୁ ହାରଣକୁ ପଳାଇ ଯାଅ, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ତୁମ୍ଭ ଭ୍ରାତାର କ୍ରୋଧ ନିବୃତ୍ତ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କିଛି କାଳ ସେଠାରେ ରୁହ, ତହିଁ ଉତ୍ତାରେ ତୁମ୍ଭେ ଫେରି ଆସିବ।"

+\v 24 ସେତେବେଳେ ଇସ୍‌ହାକ ଯାକୁବଙ୍କୁ ଡାକି କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ କିଣାନ ଦେଶର କନ୍ୟାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି କନ୍ୟା ଗ୍ରହଣ କର ନାହିଁ, କାରଣ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତା ଅବ୍ରହାମ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହି ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ, ଯଥା, "ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ବଂଶକୁ ଏହି ଦେଶ ଦେବା; ଯେବେ ତୁମ୍ଭ ସନ୍ତାନମାନେ ତୁମ୍ଭ ସହିତ କୃତ ଆମ୍ଭର ନିୟମ ପାଳନ କରନ୍ତି, ତେବେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଯାହା କହିଅଛୁ, ତାହା ତୁମ୍ଭ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ସଫଳ କରିବା ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ତ୍ୟାଗ କରିବା ନାହିଁ ।"

+\v 25 ଏହେତୁ ଏବେ ମୋହର ପୁତ୍ର ମୋହର କଥାରେ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଯାହା ଯାହା ଆଜ୍ଞା ଦେଉଅଛୁ, ସେସବୁ ଶୁଣ; କିଣାନର କନ୍ୟାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି କନ୍ୟା ଗ୍ରହଣ କର ନାହିଁ; ଉଠି ହାରଣକୁ ଆପଣା ମାତାର ପିତା ବଥୂୟେଲର ଗୃହକୁ ଯାଅ, ପୁଣି, ସେଠାରୁ ଆପଣା ମାତୁଳ ଲାବନର କନ୍ୟାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ କନ୍ୟା ଗ୍ରହଣ କର ।"

26 “ଏଥିପାଇଁ ସାବଧାନ ରୁହ, ଯେଉଁ ଦେଶକୁ ତୁମ୍ଭେ ଯାଉଛ, ସେହି ଦେଶରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ସମସ୍ତ ପଥକୁ ଭୁଲିଯିବ ନାହିଁ ଏବଂ ସେହି ଦେଶର ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ସଙ୍ଗରେ ଆସକ୍ତ ହେବ ନାହିଁ ଏବଂ ଅସାରତାର ଅନୁଗାମୀ ହେବ ନାହିଁ ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବ।

27 ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ଯେତେବେଳେ ସେଠାରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ସେବା କରିବ, ସେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁ ପଥ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛୁ ଓ ଯେଉଁ ପଥ ଶିଖାଇଅଛ, ତହିଁର ଦକ୍ଷିଣରେ କି ବାମରେ ଫେରିବ ନାହିଁ।

28 ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ପୃଥିବୀସ୍ଥ ଲୋକମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅନୁଗ୍ରହ କରନ୍ତୁ। ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ପସନ୍ଦ ଅନୁସାରେ ଏକ ସ୍ତ୍ରୀ ଗ୍ରହଣ କର, ଯିଏ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପଥରେ ଧାର୍ମିକ ଓ ଧାର୍ମିକ ହେବ।

29 ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭ ପିତା ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ପରି ତୁମ୍ଭକୁ ଓ ତୁମ୍ଭ ବଂଶକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରନ୍ତୁ। ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ପ୍ରଜାବନ୍ତ ଓ ବହୁବଂଶ କରନ୍ତୁ। ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଦେଶକୁ ଯାଉଛ, ସେହି ଦେଶରେ ତୁମ୍ଭ ବଂଶ ବହୁସଂଖ୍ୟକ ହୁଅନ୍ତୁ। ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭକୁ ସନ୍ତାନସନ୍ତତି, ପ୍ରଚୁର ଧନ, ଆନନ୍ଦ ଓ ଆନନ୍ଦ ସହିତ ଏହି ଦେଶକୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମ୍ଭ ପିତାଙ୍କ ବାସସ୍ଥାନକୁ ଫେରାଇ ଆଣନ୍ତୁ।

+\v 30 ଅନନ୍ତର ଇସ୍‌ହାକ ଯାକୁବଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବା ସମାପ୍ତ କଲେ, ପୁଣି, ତାଙ୍କୁ ରୁପା ଓ ସୁନା ସହିତ ଅନେକ ଉପହାର ଦେଇ ବିଦାୟ କଲେ; ପୁଣି, ଯାକୁବ ଆପଣା ପିତାମାତାଙ୍କ କଥାରେ ମନୋଯୋଗ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଚୁମ୍ବନ କରି ଉଠି ପଦ୍ଦନ୍ ଅରାମକୁ ଗଲେ; ଯାକୁବ ବେର୍‌ଶେବାରୁ କିଣାନ ଦେଶରୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରିବା ସମୟରେ ସତାସ୍ତରି ବର୍ଷ ବୟସରେ ଥିଲେ ।

+\v 31 ଅନନ୍ତର ଯାକୁବ ହାରଣକୁ ଯିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରନ୍ତେ, ଏଷୌ ଆପଣା ପୁତ୍ର ଇଲୀଫସକୁ ଡାକି ଗୁପ୍ତରେ କହିଲା, "ତୁମ୍ଭେ ଶୀଘ୍ର କର, ହାତରେ ଖଡ୍ଗ ଘେନି ଯାକୁବର ପଛେ ପଛେ ଗୋଡ଼ାଅ ଓ ପଥରେ ତାହାର ଆଗେ ଆଗେ ଯିବ, ଆଉ ତାହାର ପାଇଁ ଲୁଚି ରୁହ, ଆଉ ପର୍ବତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ଏକ ସ୍ଥାନରେ ଖଡ୍ଗ ଦ୍ୱାରା ତାହାକୁ ବଧ କର, ପୁଣି, ତାହାର ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ନେଇ ଫେରି ଆସ ।"

32 ଏଷୌର ପୁତ୍ର ଇଲୀଫସ୍ ଜଣେ ନିପୁଣ ପୁରୁଷ ଥିଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ଶିକ୍ଷାନୁସାରେ ଧନୁର୍ଦ୍ଧାରୀରେ ନିପୁଣ ଥିଲେ। ସେ କ୍ଷେତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ନିପୁଣ ବ୍ୟାଧ ଏବଂ ମହାବିକ୍ରମଶାଳୀ ପୁରୁଷ ଥିଲେ।

33 ଇଲୀଫସ୍ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଅନୁସାରେ କଲେ। ସେତେବେଳେ ଇଲୀଫସ୍ ତେର ବର୍ଷ ବୟସ ହୋଇଥିଲା। ଇଲୀଫସ୍ ଉଠି ଯାଇ ଦଶ ମାତାର ଭାଇଙ୍କୁ ସାଙ୍ଗରେ ନେଇ ଯାକୁବଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଗୋଡ଼ାଇଲା।

34 ତେଣୁ ଅବ୍ରହାମ ଯାକୁବଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କଲେ। ସେ ଶିଖିମ ନଗରର ସମ୍ମୁଖସ୍ଥ କିଣାନ ଦେଶର ସୀମାରେ ଯାକୁବଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରିବା ପାଇଁ ଗୁପ୍ତ ରହିଲେ।

35 ପୁଣି, ଯାକୁବ ଇଲୀଫସ୍ ଓ ତାହାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ପଛେ ପଛେ ଗୋଡ଼ାଉ ଥିବାର ଦେଖିଲା, ଆଉ ଯାକୁବ ଏ ବିଷୟ ଜାଣି ନ ଥିବାରୁ, ସେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ଯାଉଥିଲା, ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଠିଆ ହୋଇ ରହିଲା; ତହିଁରେ ଇଲୀଫସ୍ ଆପଣା ଖଡ୍ଗ ବାହାର କରି ଯାକୁବଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଅଗ୍ରସର ହେଲା; ତହିଁରେ ଯାକୁବ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲା, "ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କ'ଣ ହେଲା ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏଠାକୁ ଆସିଅଛ ? ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଖଡ୍ଗ ଧରି ପଛେ ପଛେ ଗୋଡ଼ାଉଅଛ ?"

+\v 36 ତହୁଁ ଇଲୀଫସ୍ ଯାକୁବଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲା, "ମୋ' ପିତା ମୋତେ ଏହିପରି ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ, ତେଣୁ ମୁଁ ମୋ' ପିତାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାରୁ ବିମୁଖ ହେବି ନାହିଁ ।" ଏଷୌ ବଳ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ଇଲୀଫସ୍ ସହିତ କଥା କହିଅଛି ବୋଲି ଯାକୁବ ଦେଖିଲା, ସେତେବେଳେ ଯାକୁବ ନିକଟକୁ ଯାଇ ଇଲୀଫସ୍ ଓ ତାହାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିନତି କରି କହିଲା,

37 ଦେଖ, ମୋର ଯାହା ସବୁ ଅଛି ଏବଂ ମୋ' ପିତାମାତା ମୋତେ ଯାହା ଦେଇଛନ୍ତି, ତାହା ସବୁ ତୁମକୁ ନେଇ ମୋ' ନିକଟରୁ ଚାଲିଯାଅ, ଏବଂ ମୋତେ ହତ୍ୟା କର ନାହିଁ, ଆଉ ଏହା ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ଧାର୍ମିକତା ବୋଲି ବିବେଚିତ ହେଉ।”

38 ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁ ଏଷୌର ପୁତ୍ର ଇଲୀଫସ୍ ଓ ତାହାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯାକୁବଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହପ୍ରାପ୍ତ କଲେ; ତହିଁରେ ସେମାନେ ଯାକୁବର ରବ ଶୁଣି ତାଙ୍କୁ ବଧ କଲେ ନାହିଁ; ତହିଁରେ ଇଲୀଫସ୍ ଓ ତାହାର ଲୋକମାନେ ବେର୍‌ଶେବାରୁ ଯାକୁବ ସହିତ ଆନୀତ ରୂପା ଓ ସୁନା, ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ସହିତ ନେଇଗଲେ, ଆଉ ତାଙ୍କୁ କିଛି ଛାଡିଲେ ନାହିଁ।

39 ଏହାପରେ ଇଲୀଫସ୍ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଚାଲିଗଲେ। ସମାନେେ ବରେଶବୋକୁ ଏଷୌ ନିକଟକୁ ଫରେିଗଲେ। ସମାନେେ ଯାକୁବଙ୍କ ସହିତ ଯାହା ଘଟିଥିଲା, ସେ ସମସ୍ତ ବିଷଯ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ। ତେଣୁ ସମାନେେ ଯାକୁବଙ୍କଠାରୁ ଯାହା ନଇେଥିଲେ ତାହା ସବୁ ତାଙ୍କୁ ଦେଲେ।

+\v 40 ଅନନ୍ତର ଯାକୁବଙ୍କୁ ବଧ ନ କରିବାରୁ ଏଷୌ ଆପଣା ପୁତ୍ର ଇଲୀଫସ୍ ଓ ତାହାର ସଙ୍ଗୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ରାଗିଲା ।

+\v 41 ସେମାନେ ଏଷୌକୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, "ଯାକୁବ ଏହି ବିଷୟରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିନତି କରିବାରୁ, ତାହାକୁ ବଧ ନ କରିବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲା, ତେଣୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦୟା ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ହେଲା, ତେଣୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ତାହାର ସର୍ବସ୍ୱ ଘେନି ଆପଣଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିଲୁ; ପୁଣି, ଏଷୌ ଯାକୁବଙ୍କଠାରୁ ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ରୂପା ଓ ସୁନା ନେଇଥିଲା, ତାହା ନେଇ ଆପଣା ଗୃହରେ ରଖିଲା ।"

+\v 42 ଆଉ, ଇସ୍‌ହାକ ଯାକୁବଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରି ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ କିଣାନ ଦେଶର କୌଣସି କନ୍ୟାକୁ ବିବାହ କର ନାହିଁ, ଆଉ ଇସ୍‌ହାକ ଓ ରିବିକାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ କିଣାନର କନ୍ୟାମାନେ ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ", ଏହା ଯେତେବେଳେ ଏଷୌ ଜାଣିଲେ,

43 ଏହାପେର େସ ଆପଣା ପିତୃବ୍ୟ ଇଶ୍ମାୟେଲଙ୍କ ଗୃହକୁ ଗେଲ। େସ ତାଙ୍କର ବଡ଼ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ବିବାହ କେଲ। ଇଶ୍ମାୟେଲର କନ୍ୟା ମଖଲତ୍କୁ ଏବଂ ନବାଯୋତର ଭଉଣୀକୁ ବିବାହ କେଲ।

ଅଧ୍ୟାୟ 30

+\v 1 ଅନନ୍ତର ଯାକୁବ ହାରଣ ଅଭିମୁଖେ ପଥ ଦେଇ ବାହାରି ମୋରୀୟା ପର୍ବତରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ଓ ଲୂସ ନଗର ନିକଟରେ ସମସ୍ତ ରାତ୍ରି ସେଠାରେ ରହିଲେ; ପୁଣି, ସେହି ରାତ୍ରିରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେଠାରେ ଯାକୁବଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଇ କହିଲେ, "ଆମ୍ଭେ ଅବ୍ରହାମର ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଓ ତୁମ୍ଭ ପିତା ଇସ୍‌ହାକର ପରମେଶ୍ୱର; ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଦେଶରେ ଶୟନ କରୁଅଛ, ତାହା ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଓ ତୁମ୍ଭ ବଂଶକୁ ଦେବା ।"

+\v 2 ଆଉ ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଅଛୁ, ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ଯିବ, ସେହି ସେହି ସ୍ଥାନରେ ତୁମ୍ଭକୁ ରକ୍ଷା କରିବା, ଓ ଆକାଶର ତାରାଗଣ ପରି ତୁମ୍ଭର ବଂଶ ବୃଦ୍ଧି କରିବା, ଓ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ ଶତ୍ରୁଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ପରାଜିତ କରିବା; ଏବଂ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ପରାସ୍ତ କରିପାରିବେ ନାହିଁ; ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଆନନ୍ଦ, ସନ୍ତାନସନ୍ତତି ଓ ମହାଧନ ସହିତ ତୁମ୍ଭକୁ ପୁନର୍ବାର ଏହି ଦେଶକୁ ଆଣିବା ।

+\v 3 ଅନନ୍ତର ଯାକୁବ ନିଦ୍ରାରୁ ଜାଗ୍ରତ ହେଲେ ଓ ଯେଉଁ ଦର୍ଶନ ଦେଖିଥିଲେ, ସେଥିସକାଶେ ସେ ଅତି ଆନନ୍ଦିତ ହେଲେ, ପୁଣି, ସେହି ସ୍ଥାନର ନାମ ବେଥେଲ୍ ରଖିଲେ ।

4 ଯାକୁବ ବହୁତ ଖୁସି ହୋଇ ସେଠାରୁ ଉଠିଲା। ସେ ଚାଲିବା ବେଳେ ତା'ର ପାଦ ଆନନ୍ଦରେ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖାଗଲା। ସେଠାରୁ ପୂର୍ବଦିଗସ୍ଥ

ଦେଶକୁ ଯାତ୍ରା କରି ହାରଣକୁ ଫେରିଗଲା ଏବଂ ମେଷପାଳକର କୂପ ନିକଟରେ ଛିଡ଼ା ହେଲା।

+\v 5 ପୁଣି, ସେ ସେଠାରେ ହାରଣରୁ ପଶୁପଲ ଚରାଇବା ନିମନ୍ତେ କେତେକ ଲୋକଙ୍କୁ ପାଇଲା; ସେତେବେଳେ ଯାକୁବ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରି ପଚାରିଲା, ସେମାନେ କହିଲେ, "ଆମ୍ଭେମାନେ ହାରଣରୁ ଆସିଅଛୁ ।"

6 ଯାକୁବ ପଚାରିଲେ, "ତୁମ୍ଭମାନେେ ନାହାରେର ପୁତ୍ର ଲାବନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନ କି?" ସମାନେେ କହିଲେ, "ଆମ୍ଭେ ତାକୁ ଜାଣୁ। ଦେଖ, ତାଙ୍କର କନ୍ୟା ରାହେଲ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କର ମଷେପଲ ଚରାଇବାକୁ ଆସୁଛି।"

+\s5 +\v 7 ଯାକୁବ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଏପ୍ରକାର କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଥିଲା, ଦେଖ, ଲାବନର କନ୍ୟା ରାହେଲ ଆପଣା ପିତାଙ୍କର ମେଷପଲ ଚରାଇବାକୁ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା, କାରଣ ସେ ମେଷପାଳିକା ଥିଲେ ।

8 ଯେତବେେେଳେ ଯାକୁବ ତାଙ୍କ ମାତୃ ଭାଇ ଲାବନର କନ୍ୟା ରାହେଲକୁ ଦେଖିଲେ, ସେ ଦୌଡ଼ିଗଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଚୁମ୍ବନ ଦେଲେ। ଏବଂ ଜାଣୁ ସେ ବହୁତ କାନ୍ଦିଲେ।

9 ଯାକୁବ ରାହେଲକୁ କହିଲେ ଯେ ସେ ତାଙ୍କ ପିତୃଭଗିନୀ ରିବିକାର ପୁତ୍ର। ତେଣୁ ରାହେଲ ଦୌଡ଼ିଯାଇ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କୁ କହିଲେ। ଯାକୁବ ଲାବନର ଗୃହକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ପାଖରେ କିଛି ନ ଥିବାରୁ ସେ କାନ୍ଦିବାକୁ ଲାଗିଲା।

10 ଲାବନ ତାଙ୍କ ଭଉଣୀର ପୁତ୍ର ଯାକୁବ ଆସୁଥିବାର ଶୁଣିଲେ। ତେଣୁ ଲାବନ ଦୌଡ଼ିଯାଇ ତାଙ୍କୁ ଚୁମ୍ବନ ଦେଲେ ଓ ଆଲିଙ୍ଗନ କଲେ। ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କ ଗୃହକୁ ନେଇଗଲେ। ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟ ଦେଲେ।

11 ଯାକୁବ ଲାବନଙ୍କୁ କହିଲେ ଯେ, ତାଙ୍କର ଭାଇ ଏଷୌ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଯାହା କରିଥିଲା, ସେ ବିଷୟରେ ସେ ସବୁ କହିଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ରାସ୍ତାରେ ଇଲୀଫସ୍ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି କିପରି କରିଥିଲେ, ତାହା ସବୁ କହିଲେ।

+\v 12 ଯାକୁବ ଲାବନର ଗୃହରେ ଏକ ମାସ ରହିଲେ, ପୁଣି, ଯାକୁବ ଲାବନର ଗୃହରେ ଭୋଜନପାନ କଲେ । ତହିଁ ଉତ୍ତାରେ ଲାବନ ଯାକୁବକୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭର ବର୍ତ୍ତନ କ'ଣ ହେବ, ମୋତେ କୁହ ? ତୁମେ ବିନା ମୂଲରେ ମୋହର ଦାସ୍ୟକର୍ମ କିପରି କରିବ ?"

13 ଲାବନର କୌଣସି ପୁତ୍ର ନ ଥିଲା, କେବଳ କନ୍ୟାମାନେ ଥିଲେ। ସେହି ସମୟରେ ତାଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଭାର୍ଯ୍ୟାମାନେ ଓ ଦାସୀମାନେ ବନ୍ଧ୍ୟା ଥିଲେ; ଲାବନଙ୍କଠାରୁ ତାଙ୍କର ଭାର୍ଯ୍ୟା ଅଦୀନା ଯେଉଁ କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଜନ୍ମ କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କର ନାମ ଏହି; ଜ୍ୟେଷ୍ଠାର ନାମ ଲେୟା ଓ କନିଷ୍ଠାର ନାମ ରାହେଲ; ଲେୟା ନୟନ କୋମଳ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ରାହେଲ ସୁନ୍ଦରୀ ଓ ରୂପବତୀ ଥିଲା, ପୁଣି, ଯାକୁବ ତାହାକୁ ପ୍ରେମ କରୁଥିଲେ।

+\v 14 ଅନନ୍ତର ଯାକୁବ ଲାବନକୁ କହିଲା, "ତୁମ୍ଭର କନିଷ୍ଠା କନ୍ୟା ରାହେଲ ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ସାତ ବର୍ଷ ତୁମ୍ଭର ଦାସ୍ୟକର୍ମ କରିବି;" ଲାବନ ଏଥିରେ ସମ୍ମତ ହେଲେ; ପୁଣି, ଯାକୁବ ଆପଣା କନ୍ୟା ରାହେଲ ନିମନ୍ତେ ସାତ ବର୍ଷ ଲାବନର ଦାସ୍ୟକର୍ମ କଲେ ।

+\v 15 ଆଉ ହାରଣରେ ଯାକୁବଙ୍କ ବାସର ଦ୍ୱିତୀୟ ବର୍ଷରେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଯାକୁବଙ୍କ ଜୀବନର ଅଣସ୍ତରି ବର୍ଷରେ, ସେହି ବର୍ଷ ଶେମର ପୁତ୍ର ଏବର ମଲେ; ମୃତ୍ୟୁ ସମୟରେ ସେ ଚାରିଶହ ଚୌଷଠି ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ଥିଲେ ।

+\v 16 ଏବରର ମୃତ୍ୟୁର କଥା ଶୁଣି ଯାକୁବ ଅତିଶୟ ଶୋକ କଲେ, ପୁଣି, ତାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଅନେକ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୋକ ଓ ଶୋକ କଲେ ।

17 ଯାକୁବ ହାରଣରେ ବାସ କରିବାର ତୃତୀୟ ବର୍ଷରେ ଏଷୌର ଭାର୍ଯ୍ୟା, ଇଶ୍ମାଏଲର କନ୍ୟା, ବସ୍ମତ୍ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଏକ ପୁତ୍ର ପ୍ରସବ କଲେ। ଏଷୌ ତାହାର ନାମ ରୁୟେଲ ଦେଲା।

18 ଯାକୁବ ଲାବନର ଗୃହରେ ବାସ କରିବାର ଚତୁର୍ଥ ବର୍ଷରେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଲାବନକୁ ଭେଟିଲେ ଏବଂ ଯାକୁବଙ୍କ ହେତୁ ତାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ ଜାତ ହେଲେ; ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମଜାତ ପୁତ୍ର ବିୟୋର, ଦ୍ୱିତୀୟ ପୁତ୍ର ଆଲିବ ଏବଂ ତୃତୀୟ ପୁତ୍ର କୋରାଶ ଥିଲା।

19 ସଦାପ୍ରଭୁ ଲାବନକୁ ଧନ, ସମ୍ମାନ ଏବଂ ପୁତ୍ର କନ୍ୟା ଦେଲେ। ଏବଂ ଯାକୁବ ପାଇଁ ସେ ଅତିଶୟ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଲେ।

20 ସେହି ସମୟରେ ଯାକୁବ ଗୃହ ଓ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାବନର ସେବା କରୁଥିଲେ; ପୁଣି ଗୃହ ଓ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଲାବନଙ୍କର ସର୍ବସ୍ୱ ପ୍ରତି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦ ଥିଲା।

21 ପଞ୍ଚମ ବର୍ଷ ରେ ଏଷୌର ସ୍ତ୍ରୀ ବରିେର କନ୍ୟା ଯିହୁଦୀତ୍ କିଣାନ ଦେଶ ରେ ମଲା। ଯିହୁଦୀତ୍ଙ୍କର କୌଣସି ପୁତ୍ର ନ ଥିଲା। ତାଙ୍କର କବଳେ କନ୍ୟାମାନେ ଥିଲେ।

+\v 22 ଏଷୌର ଓ ତାହାର ପ୍ରସବ ହୋଇଥିବା କନ୍ୟାମାନଙ୍କର ନାମ ଏହି । ଜ୍ୟେଷ୍ଠାର ନାମ ମର୍ସୀତ ଓ କନିଷ୍ଠାର ନାମ ପୂୟିତ୍ ।

23 ଯିହୁଦୀତର ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଏଷୌ ଉଠି ସବୁଦିନ ପରି କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଶିକାର କରିବା ପାଇଁ ସେୟୀରକୁ ଗଲେ। ଏବଂ ଏଷୌ ସେୟୀର ଦେଶରେ ବହୁ ଦିନ ବାସ କଲା।

24 ଏଷୌର ଷଷ୍ଠ ବର୍ଷରେ ଏଷୌ ତା'ର ଅନ୍ୟ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ହିବ୍ବୀୟ ସବିୟୋନର କନ୍ୟା ଅହଲୀବାମାକୁ ବିବାହ କଲେ। ସେ ତାକୁ କିଣାନ ଦେଶକୁ ନେଇଗଲେ।

+\v 25 ଅନନ୍ତର ଅହଲୀବାମା ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇ ଏଷୌର ତିନି ପୁତ୍ର ପ୍ରସବ କଲା, ସେମାନେ ହେଲେ ଯିୟୂଶ୍, ଯାଲନ୍ ଓ କୋରହ ।

+\v 26 ସେହି ସମୟରେ କିଣାନ ଦେଶରେ, ଏଷୌର ପଶୁପାଳକମାନଙ୍କ ଓ କିଣାନ ଦେଶ ନିବାସୀ ପଶୁପାଳକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦ ହେଲା; କାରଣ ଏଷୌର ପଶୁପଲ ଓ ସମ୍ପତ୍ତି ଏତେ ପ୍ରଚୁର ଥିଲା

ଯେ ସେ କିଣାନ ଦେଶରେ, ଆପଣା ପିତୃଗୃହରେ ରହି ପାରିଲେ ନାହିଁ, ପୁଣି, ତାହାର ପଶୁପଲ ହେତୁ କିଣାନ ଦେଶ ତାହାକୁ ବହନ କରିପାରିଲା ନାହିଁ ।

+\v 27 ଅନନ୍ତର ଏଷୌ ଯେ ଦେଖି କିଣାନ ଦେଶନିବାସୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଆପଣାର ବିବାଦ ବଢ଼ି ଯାଉଛି, ସେତେବେଳେ ସେ ଉଠି ଆପଣା ଭାର୍ଯ୍ୟାଗଣ, ପୁତ୍ରକନ୍ୟାଗଣ, ଆପଣାର ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି, ଆପଣାର ପଶୁଗଣ ଓ କିଣାନ ଦେଶରେ ଉପାର୍ଜ୍ଜିତ ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ଘେନି ଦେଶନିବାସୀମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ସେୟୀର ଦେଶକୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲେ; ପୁଣି, ଏଷୌ ଓ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ସେୟୀର ଦେଶରେ ବାସ କଲା ।

28 କିନ୍ତୁ ଏଷୌ କେତେ ବେଳେ କିଣାନ ଦେଶକୁ ଯାଉଥିଲା। ଏଷୌ ହୋରୀୟମାନଙ୍କ ସହିତ ବିବାହ କଲା। ସେ ନିଜ କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ସୟେୀରର ହୋରୀୟ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଦେଲେ।

+\v 29 ପୁଣି, ସେ ଆପଣା ଭାର୍ଯ୍ୟାର ଭ୍ରାତା ସିବୀୟୋନର ପୁତ୍ର ଅନାକୁ ଆପଣା ଜ୍ୟେଷ୍ଠା କନ୍ୟା ମର୍ସୀତକୁ ଦାନ କଲେ, ଓ ହୋରୀୟ ବିଲ୍ହନର ପୁତ୍ର ଆସାରକୁ ପ୍ରୀତ୍ ଦାନ କଲେ; ତହୁଁ ଏଷୌ ଓ ତାହାର ସନ୍ତାନମାନେ ପର୍ବତରେ ବାସ କଲେ, ଆଉ ସେମାନେ ପ୍ରଜାବନ୍ତ ଓ ବହୁବଂଶ ହେଲେ ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୩୧

1 ସପ୍ତମ ବର୍ଷରେ ଯାକୁବ ଲାବନଙ୍କ ସେବାର ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ କଲେ। ଯାକୁବ ଲାବନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୋହର ସେବାର ସମସ୍ତ ଦିନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା, ତେଣୁ ମୋତେ ମୋ' ଭାର୍ଯ୍ୟା ଦିଅ।" ଲାବନ ସେହିପରି କଲେ। ଲାବନ ଓ ଯାକୁବ ସେହି ସ୍ଥାନର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରି ଭୋଜ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ।

2 ସନ୍ଧ୍ୟା ରେ ଲାବନ ଘରକୁ ଆସିଲେ। ତା'ପରେ ଯାକୁବ ଏବଂ ଲୋକମାନେ ଭୋଜିରେ ଥିବା ଲୋକମାନେ ସେଠାକୁ ଆସିଲେ। ଲାବନ ଘରର ସମସ୍ତ ପ୍ରଦୀପ ଲିଭାଇ ଦେଲେ।

+\v 3 ପୁଣି, ଯାକୁବ ଲାବନକୁ କହିଲା, "ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏପରି କାହିଁକି କରୁଅଛ ? ତହିଁରେ ଲାବନ ଉତ୍ତର କଲା, "ଏ ଦେଶରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏହି ପ୍ରକାର ରୀତି ।"

4 ଏହାପରେ ଲାବନ ତାଙ୍କର ଝିଅ ଲୟୋକୁ ବିବାହ କଲେ। ସେ ତାକୁ ଯାକୁବଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ। ଯାକୁବ ତାଙ୍କୁ ଜାଣିପାରିଲେ ନାହିଁ ଯେ ସେ ଲୟୋ ଅଟେ।

5 ଆଉ ଲାବନ ଆପଣା କନ୍ୟା ଲେୟାର ଦାସୀ ହେବା ନିମନ୍ତେ ସିଳ୍ପାକୁ ଦେଲା।

6 ସମସ୍ତ ଲୋକ ଜାଣିଲେ ଯେ ଲାବନ ଯାକୁବ ପାଇଁ କ'ଣ କରିଛନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ସମାନେେ ଏ କଥା ଯାକୁବକୁ କହିଲେ ନାହିଁ।

7 ସେହି ରାତିରେ ସମସ୍ତ ପଡ଼ୋଶୀ ଯାକୁବଙ୍କ ଘରକୁ ଆସିଲେ, ସେମାନେ ଖାଇପିଇ ଆନନ୍ଦ କଲେ, ଆଉ ଲେୟାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ତମ୍ବୁରା ବଜାଇ ନାଚିଲେ, ଆଉ ଯାକୁବଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ହେଲିଆ, ହେଲିଆ।"

8 ଯାକୁବ ସେମାନଙ୍କର କଥା ଶୁଣିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେଗୁଡ଼ିକର ଅର୍ଥ ବୁଝି ପାରିଲେ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ସେ ଭାବିଲେ ଯେ ଏ ଦେଶରେ ସେମାନଙ୍କର ଏପରି ପ୍ରଥା ହେବ।

9 ସେହି ରାତିରେ ପଡ଼ୋଶୀମାନେ ଯାକୁବଙ୍କୁ ଏହି କଥା କହିଲେ। ଏବଂ ସେହି ରାତିରେ ଲାବନଙ୍କ ଘରର ସମସ୍ତ ଆଲୋକ ଲିଭାଇ ଦିଆଗଲା।

10 ପ୍ରଭାତରେ ଯେତେବେଳେ ଦିନ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ହେଲା, ଯାକୁବ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ପାଖକୁ ଫେରି ଦେଖିଲେ ଯେ ସେ ଲେୟାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ କୋଳରେ ଶୋଇଛନ୍ତି। ଯାକୁବ କହିଲେ, "ଦେଖ, ଗତକାଲି ରାତିରେ ପଡ଼ୋଶୀମାନେ ଯାହା କହିଥିଲେ, ତାହା ମୁଁ ଜାଣିପାରିଲି, ହେଲିୟା," ସେମାନେ କହିଲେ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଜାଣି ନଥିଲି।

11 ତହୁଁ ଯାକୁବ ଲାବନକୁ ଡାକି କହିଲା, "ତୁମ୍ଭେ ମୋ' ସହିତ ଏ କି ବ୍ୟବହାର କଲ ? ମୁଁ ରାହେଲ ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭର ଦାସ୍ୟକର୍ମ କଲି; ଆଉ ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ମୋତେ ପ୍ରବଞ୍ଚନା କରି ମୋତେ ଲେୟା ଦେଲ ?"

+\v 12 ତହିଁରେ ଲାବନ ଯାକୁବକୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲା, "ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦେଶରେ ବଡ଼ ଥାଉ ଥାଉ ସାନକୁ ଦାନ କରିବା ନିୟମ ନାହିଁ; ଏହେତୁ ଯେବେ ତୁମ୍ଭେ ସେହିପରି ତାହାର ଭଉଣୀକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କର, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ଆଉ ସାତ ବର୍ଷ ମୋହର ଦାସ୍ୟକର୍ମ କରିବା ନିମନ୍ତେ ତାହାକୁ ନେଇଯାଅ ।"

13 ଅନନ୍ତର ଯାକୁବ ସେପରି କଲେ, ପୁଣି, ରାହେଲକୁ ମଧ ବିବାହ କଲେ ଓ ସାତ ବର୍ଷ ଲାବନର ଦାସ୍ୟକର୍ମ କଲେ; ପୁଣି, ଯାକୁବ ରାହେଲ ନିକଟକୁ ଗଲେ; ଆଉ ସେ ଲେୟା ଅପେକ୍ଷା ରାହେଲକୁ ଅଧିକ ପ୍ରେମ କଲେ; ପୁଣି, ଲାବନ ଆପଣା ଦାସୀ ବିଲହାକୁ ଦାସୀ ରୂପେ ତାହାକୁ ଦେଲେ ।

14 ସଦାପ୍ରଭୁ ଦେଖିଲେ ଯେ, ଲେୟା ଘୃଣିତ ହେଉଛି। ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଲିଆକୁ ଗର୍ଭବତୀ କରାଇଲେ। ସେ ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇ ଯାକୁବର ଚାରି ପୁତ୍ର ଜନ୍ମ କଲେ।

+\v 15 ସେମାନଙ୍କର ନାମ ଏହି, ରୁବେନ୍-ଶିମୀୟୋନ, ଲେବୀ ଓ ଯିହୁଦା, ଏବଂ ତାହାପରେ ସେ ପ୍ରସବ କଲା ।

+\v 16 ସେହି ସମୟରେ ରାହେଲ ବନ୍ଧ୍ୟା ଥିଲା, ତାଙ୍କର କୌଣସି ସନ୍ତାନ ନ ଥିଲା; ତେଣୁ ରାହେଲ ଆପଣା ଭଗିନୀ ଲେୟା ପ୍ରତି ଈର୍ଷା କଲା; ପୁଣି, ରାହେଲ ଯାକୁବଠାରୁ ଆପଣାର କୌଣସି ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ ନ ହେବାର ଦେଖି ଆପଣା ଦାସୀ ବିଲ୍ହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ଯାକୁବର ଦୁଇ ପୁତ୍ର ପ୍ରସବ କଲା, ସେମାନେ ଦାନ୍ ଓ ନପ୍ତାଲି ।

17 ଲେୟା ଦେଖିଲା ଯେ, ସେ ପିଲା ଜନ୍ମ କରି ପାରିବ ନାହିଁ। ତେଣୁ ସେ ଆପଣା ଦାସୀ ସିଲ୍ପାକୁ ଆଣି ଯାକୁବଙ୍କୁ ଦେଲେ। ପୁଣି ଯାକୁବ ସିଲ୍ପାରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଯାକୁବର ଦୁଇ ପୁତ୍ର ଜନ୍ମ କଲା, ସେମାନେ ହେଲେ ଗାଦ୍ ଓ ଆଶେର।

18 ଅନନ୍ତର ଲେୟା ପୁନର୍ବାର ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇ ଯାକୁବକୁ ଦୁଇ ପୁତ୍ର ଓ ଗୋଟିଏ କନ୍ୟା ପ୍ରସବ କଲା। ସେମାନଙ୍କର ନାମ ଇଷାଖର, ସବୂଲୁନ୍ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଭଉଣୀ ଦୀଣା।

+\s5 +\v 19 ସେହି ସମୟରେ ରାହେଲ ବନ୍ଧ୍ୟା ଥିଲେ; ତେଣୁ ରାହେଲ ସେହି ସମୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି କହିଲେ, "ହେ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର, ମୋତେ ସ୍ମରଣ କର ଓ ମୋର ତତ୍ତ୍ୱ ନିଅ; ମୁଁ ବିନୟ କରୁଅଛି, ମୋହର ସ୍ୱାମୀ ମୋତେ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବେ, କାରଣ ମୁଁ ତାଙ୍କ ପାଇଁ କୌଣସି ସନ୍ତାନ ପ୍ରସବ କରି ନାହିଁ ।"

20 ଏବେ ହେ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର, ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ମୋହର ନିବେଦନ ଶୁଣ, ମୋହର ଦୁଃଖ ଦେଖ, ପୁଣି, ଦାସୀ ତୁଲ୍ୟ ମୋତେ ସନ୍ତାନ ଦିଅ, ତହିଁରେ ମୁଁ ଆଉ ମୋହର ଅପମାନ ସହ୍ୟ କରିବି ନାହିଁ।

+\v 21 ସେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱର ତାହାର କଥା ଶୁଣିଲେ, ପୁଣି, ରାହେଲ ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇ ପୁତ୍ର ପ୍ରସବ କରି କହିଲେ, "ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋହର ଅପମାନ ଦୂର କଲେ," ଏଣୁ ସେ ତାହାର ନାମ ଯୋଷେଫ (ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଆଉ ଏକ ପୁତ୍ର ଦିଅନ୍ତୁ) ରଖିଲା, ଆଉ ଯାକୁବଙ୍କୁ ପ୍ରସବ କରିବା ସମୟରେ ଏକାନବେ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ଥିଲେ ।

22 ସେହି ସମୟରେ ଯାକୁବର ମାତା ରିବିକା ଆପଣା ଧାତ୍ରୀ ଉଷର କନ୍ୟା ଦବୋରାକୁ ଏବଂ ଇସ୍ହାକଙ୍କର ଦୁଇ ଦାସଙ୍କୁ ଯାକୁବଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇଲେ।

23 ଅନନ୍ତର ସେମାନେ ହାରଣରେ ଯାକୁବଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି କହିଲେ, "ରିବେକା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ପଠାଇଅଛନ୍ତି ଯେ ତୁମ୍ଭେ କିଣାନ ଦେଶକୁ ଆପଣା ପିତୃଗୃହକୁ ଫେରିଯାଅ," ଯାକୁବ ଆପଣା ମାତାର ଏହି କଥା ଶୁଣି ସେମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣିଲେ ।

+\v 24 ଏହି ସମୟରେ ଯାକୁବ ରାହେଲ ନିମନ୍ତେ ଲାବନର ସେବାର ଆଉ ସାତ ବର୍ଷ ସମାପ୍ତ ହେଲା । ହାରଣରେ ଚଉଦ ବର୍ଷ ବାସ କଲା ଉତ୍ତାରେ ଯାକୁବ ଲାବନକୁ କହିଲେ, "ମୋହର ଭାର୍ଯ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ମୋତେ ଦିଅ ଏବଂ ମୋତେ ବିଦାୟ କର, ମୁଁ ସ୍ୱଦେଶକୁ ଯିବି; କାରଣ ଦେଖ, ମୋହର ମାତା କିଣାନ ଦେଶରୁ ମୋତେ ମୋହର ପିତୃଗୃହକୁ ଫେରି ଯିବା ପାଇଁ ପଠାଇଥିଲେ ।"

+\v 25 ତହିଁରେ ଲାବନ ତାହାକୁ କହିଲା, "ମୁଁ ବିନୟ କରୁଅଛି, ଏପରି ନୁହେଁ; ମୁଁ ଯଦି ତୁମ୍ଭ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇଅଛି, ତେବେ ମୋତେ ପରିତ୍ୟାଗ କର ନାହିଁ; ମୋତେ ଆପଣା ବର୍ତ୍ତନ ନିରୂପଣ କର, ମୁଁ ତାହା ଦେବି, ପୁଣି, ମୋ' ନିକଟରେ ରହିବି ।"

+\v 26 ତହିଁରେ ଯାକୁବ ତାହାକୁ କହିଲା, "ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଏହି ବର୍ତ୍ତନ ଦେବ, ଆଜି ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ ପଲ ମଧ୍ୟଦେଇ ଯାଇ ମେଷ ଓ ଛାଗଳ ମଧ୍ୟରୁ ଚିତ୍ରବିଚିତ୍ର, ବିନ୍ଦୁଚିହ୍ନିତ ଓ କଳାବର୍ଣ୍ଣ ମେଷସବୁକୁ ପୃଥକ କରିବି; ଆଉ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ମୋ' ପାଇଁ ଏହି କର୍ମ କର, ତେବେ ମୁଁ ଫେରି ଆସି ତୁମ୍ଭର ପଲକୁ ଚରାଇ ପୂର୍ବ ପରି ରକ୍ଷା କରିବି ।"

27 ଲାବନ ସେହିପରି କଲେ। ଲାବନ ଯାକୁବଙ୍କ କଥାନୁସାରେ ସମସ୍ତ ଜିନିଷ ପଲରୁ ନେଇ ତାଙ୍କୁ ଦେଲେ।

28 ଯାକୁବ ଲାବନର ମେଷପଲରୁ ଆଣିଥିବା ସବୁ ଜିନିଷ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲେ। ଆଉ ଯାକୁବ ଅବଶିଷ୍ଟ ପଶୁମାନଙ୍କୁ ଚରାଇବାକୁ ଲାଗିଲେ।

29 ଅନନ୍ତର ଯାକୁବ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ କିଣାନ ଦେଶକୁ ଆପଣା ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରି ଯିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ନାହିଁ, ଏହା ଦେଖି ଇସ୍ହାକଙ୍କ ଯେଉଁ ଦାସମାନେ ଯାକୁବଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇଥିଲେ, ସେମାନେ ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରି କିଣାନ ଦେଶକୁ ଫେରିଗଲେ ।

30 ଅନନ୍ତର ଦବୋରା ହାରଣରେ ଯାକୁବଙ୍କ ସହିତ ରହିଲେ, ପୁଣି, ସେ ଇସ୍ହାକର ଦାସମାନଙ୍କ ସହିତ କିଣାନ ଦେଶକୁ ଫେରିଲେ ନାହିଁ; ତହିଁରେ ଦବୋରା ଯାକୁବଙ୍କ ଭାର୍ଯ୍ୟା ଓ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସହିତ ହାରଣରେ ବାସ କଲେ।

31 ଯାକୁବ ଛଅ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲାବନର ସେବା କଲେ। ପୁଣି, ଯେତେବେଳେ ମେଷ ଜନ୍ମ ହେଲେ, ସେତେବେଳେ ଯାକୁବ ଲାବନ ସହିତ ଯେପରି ନିରୂପଣ କରିଥିଲେ, ସେହିପରି ଚିତ୍ରବିଚିତ୍ର ଓ ବିନ୍ଦୁଚିହ୍ନିତ ମେଷମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରି ଦେଲେ। ଯାକୁବ ଲାବନଙ୍କ ନିକଟରେ ଛଅ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏପରି କଲେ। ତହିଁରେ ସେହି ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରଚୁର ବୃଦ୍ଧି ପାଇଲା ଏବଂ ତାଙ୍କର ଗୋରୁ, ଦାସଦାସୀ, ଦାସଦାସୀ, ଓଟ ଓ ଗଧ ହେଲେ।

32 ଯାକୁବଙ୍କର ଦୁଇ ଶହ ପଶୁପଲ ଥିଲେ। ତାଙ୍କର ପଶୁପଲ ବଡ଼ ଆକାରରେ ସୁନ୍ଦର ଦେଖାଯାଉଥିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଫଳ ବହୁତ ଥିଲା। ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ ପରିବାର ଯାକୁବଙ୍କର ପଶୁପଲ ପାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ, କାରଣ ସେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଧନୀ ଥିଲେ।

33 ଅନେକ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ଯାକୁବଙ୍କ ମେଷପଲ ଭେଟିବାକୁ ଆସିଲେ। ଯାକୁବ ସେମାନଙ୍କୁ ଦାସ କିମ୍ବା ଦାସୀ ବଦଳରେ ମେଷ, ଗଧ କିମ୍ବା ଓଟ ବଦଳରେ ମେଷ ଦେଲେ। ଯାକୁବ ଯାହା ମାଗିଲେ, ତାହା ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଦେଲେ।

34 ଏହି ବ୍ୟବସାୟ ଦ୍ୱାରା ଯାକୁବ ଧନ, ସମ୍ଭ୍ରମ ଓ ସମ୍ପତ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା। ପୁଣି ଲାବନର ସନ୍ତାନଗଣ ତାଙ୍କୁ ଏହି ସମ୍ମାନ ପାଇଁ ଈର୍ଷା କଲେ।

35 ଦିନେ ଯାକୁବ ଲାବନର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣିଲେ। ସମାନେେ
କହିଲେ, "ଯାକୁବ ସବୁକିଛି ନଇେ ଯାଇଛି ଯାହା ତାଙ୍କର ପିତାଙ୍କର
ଥିଲା। ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତାଙ୍କଠାରୁ ସବୁକିଛି ନଇେ ସେ ଧନୀ ହାଇେଛି।"
+\v 36 ପୁଣି, ଯାକୁବ ଲାବନ ଓ ତାହାର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ମୁଖ ଦେଖି
ପୂର୍ବ ପରି ସେତେବେଳକୁ ତାହା ପ୍ରତି ନୁହେଁ ବୋଲି ଦେଖିଲେ ।
+\v 37 ଆଉ ଛଅ ବର୍ଷ ସମାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଯାକୁବଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ
ଦେଇ କହିଲେ, "ଉଠ, ଏହି ଦେଶ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଆପଣା ଜନ୍ମସ୍ଥାନକୁ
ଫେରିଯାଅ; ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ସହବର୍ତ୍ତୀ ହେବି ।"
+\v 38 ସେହି ସମୟରେ ଯାକୁବ ଉଠି ଆପଣା ସନ୍ତାନଗଣ ଓ
ଭାର୍ଯ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଓ ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ଓଟ ଉପରେ ଚଢ଼ାଇ ଆପଣା ପିତା
ଇସ୍‌ହାକଙ୍କ ନିକଟକୁ କିଣାନ ଦେଶକୁ ଯିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲା ।
39 ଲାବନ ଜାଣି ନ ଥିଲେ ଯେ, ଯାକୁବ ତାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଯାଇଛି। ସେହି
ଦିନ ଲାବନ ମେଷମାନଙ୍କର ଲୋମ ଛେଦନ କରୁଥିଲେ।
40 ରାହେଲ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କର ପ୍ରତିମାମାନଙ୍କୁ ଚୋରି କଲା ଏବଂ ସେ
ସହେି ପ୍ରତିମାମାନଙ୍କୁ ନଇଗେଲେ। ସେ ଯେଉଁ ଓଟ ଉପରେ ବସିଥିଲେ,
ତାହା ଉପରେ ଲୁଚାଇ ରଖି ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲା।
41 ଆଉ ମୂର୍ତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ବିଧି ଏହି; ପ୍ରଥମଜାତ ପୁରୁଷକୁ ନେଇ ତାକୁ ବଧ
କରିବା, ତାହାର ମସ୍ତକର କେଶ କାଟିବା, ଲବଣ ନେଇ ମସ୍ତକରେ ଲୁଣ
ଲଗାଇବା ଏବଂ ତୈଳରେ ଅଭିଷେକ କରିବା, ତହୁଁ ଏକ କ୍ଷୁଦ୍ର ପିତ୍ତଳ
ଫଳକ କିମ୍ବା ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଫଳକ ନେଇ ତହିଁ ଉପରେ ନାମ ଲେଖିବା, ଏବଂ
ସେହି ଫଳକଟି ଆପଣା ଜିଭ ତଳେ ରଖିବା, ଏବଂ ସେହି ଫଳକଟି ଜିଭ
ତଳେ ରଖିବା, ଏବଂ ସେହି ମୁଣ୍ଡଟି ନେଇ ଗୃହରେ ରଖିବା, ଏବଂ ତାହା
ସମ୍ମୁଖରେ ଦୀପ ଜାଳିବା ଏବଂ ତାହା ନିକଟରେ ପ୍ରଣାମ କରିବା।
42 ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଏହାକୁ ପ୍ରଣାମ କରନ୍ତି,
ସେତେବେଳେ ଏହା ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ନାମର ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଯାହା
ମାଗିଥାଏ, ତାହା କୁହେ।
43 ଆଉ କେତେକ ପୁରୁଷଙ୍କ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିରେ ସୁନା ଓ ରୁପାରେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ
ତିଆରି କରନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଜ୍ଞାତ ସମୟରେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଯାଆନ୍ତି,
ଏବଂ ସେହି ପ୍ରତିମାଗୁଡ଼ିକ ତାରାମାନଙ୍କର ପ୍ରଭାବ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ଏବଂ
ସେମାନଙ୍କୁ ଭବିଷ୍ୟତ କଥା କୁହନ୍ତି, ଏବଂ ଏହି ପ୍ରକାରେ ସେହି
ପ୍ରତିମାଗୁଡ଼ିକ ଥିଲା ଯାହା ରାହେଲ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କଠାରୁ ଚୋରି
କରିଥିଲେ।
44 ଏବଂ ରାହେଲ ଆପଣା ପିତାଙ୍କର ସେହି ପ୍ରତିମାଗୁଡ଼ିକୁ ଚୋରି କଲା,
ଯାହା ଲାବନ ଜାଣି ନ ପାରିବ, ଯାକୁବ କେଉଁଆଡ଼େ ଯାଇଛି।
45 ଅନନ୍ତର ଲାବନ ଗୃହକୁ ଆସି ଯାକୁବ ଏବଂ ତାହାର ପରିବାର
ବିଷୟରେ ପଚାରିଲେ, ମାତ୍ର ସେ ମିଳିଲେ ନାହିଁ; ପୁଣି, ଯାକୁବ
କେଉଁଠାକୁ ଯାଇଛି ତାହା ଜାଣିବା ପାଇଁ ଲାବନ ଆପଣା ପ୍ରତିମା
ଖୋଜିଲେ, କିନ୍ତୁ ପାଇଲେ ନାହିଁ, ପୁଣି, ଅନ୍ୟ ପ୍ରତିମା ନିକଟକୁ ଯାଇ ସେ
ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ; ସେମାନେ କହିଲେ ଯେ, ଯାକୁବ ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ
ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ଗୃହ କିଣାନ ଦେଶକୁ ପଳାଇଯାଇଛି।
46 ତେଣୁ ଲାବନ ତାଙ୍କର ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ସମସ୍ତ ଦାସମାନଙ୍କୁ
ସାଙ୍ଗରେ ନେଇ ଯାକୁବକୁ ଧରି ଗୋଡ଼ାଇଲେ। ଯାକୁବକୁ ଗିଲିୟଦ
ପର୍ବତ ଉପରେ ଧରି ତାଙ୍କୁ ଧରିଲେ।
+\v 47 ତହିଁରେ ଲାବନ ଯାକୁବକୁ କହିଲା, "ତୁମ୍ଭେ ମୋହର କନ୍ୟାଗଣ
ଓ ସେମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନଗଣକୁ ଖଡ୍ଗରେ ବନ୍ଦୀ କରି ନେଇ ପଳାଇ ଯିବାକୁ
ଓ ମୋତେ ପ୍ରବଞ୍ଚନା କରିବାକୁ ମୋ' ସହିତ ଏ କି ବ୍ୟବହାର
କରିଅଛ ?"
48 ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ସେମାନଙ୍କୁ ଚୁମ୍ବନ କରିବାକୁ ଦେଲ ନାହିଁ। ଏବଂ
ମୋର ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ଚୋରି କରି ଚାଲିଗଲ।
+\v 49 ତହୁଁ ଯାକୁବ ଲାବନକୁ ଉତ୍ତର କଲା, "ମୁଁ ଭୟ କଲି, କାରଣ
ତୁମ୍ଭେ ଯେବେ ମୋ'ଠାରୁ ଆପଣା କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ବଳପୂର୍ବକ ନେଇଯିବ,
ତେବେ ଏବେ ଯାହା ନିକଟରେ ତୁମ୍ଭର ଦେବତାମାନେ ପାଇବେ, ସେ
ମରିବ ।"
50 ଲାବନ ସେହି ମୂର୍ତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ଖୋଜିଲେ। ସେ ଯାକୁବର ସମସ୍ତ ତମ୍ବୁରେ
ଥିବା ସମସ୍ତ ଆସବାବପତ୍ର ଖୋଜିଲେ କିନ୍ତୁ କେଉଁଠାରେ ପାଇଲେ
ନାହିଁ।
+\v 51 ଅନନ୍ତର ଲାବନ ଯାକୁବଙ୍କୁ କହିଲା, "ଆମ୍ଭେମାନେ ଏକ ନିୟମ
ସ୍ଥିର କରୁ, ତାହା ତୁମ୍ଭ ସହିତ ଆମ୍ଭର ସାକ୍ଷୀ ହେବ; ଯେବେ ତୁମ୍ଭେ ମୋ'
କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ କ୍ଲେଶ ଦେବ, କିଅବା ମୋ' କନ୍ୟାମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ
ଭାର୍ଯ୍ୟା ଗ୍ରହଣ କରିବ, ତେବେ ପରମେଶ୍ୱର ଏ ବିଷୟରେ ମୋହର ଓ
ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ସାକ୍ଷୀ ହେବେ ।"
+\v 52 ତହୁଁ ସେମାନେ ପ୍ରସ୍ତର ଆଣି ଗୋଟିଏ ରାଶି କଲେ; ପୁଣି,
ଲାବନ କହିଲା, "ଏହି ରାଶି ତୁମ୍ଭ ଆମ୍ଭର ସାକ୍ଷୀ ହୋଇ ରହିଲା;
ଏଣୁକରି ସେ ତହିଁର ନାମ ଗିଲୀୟଦ ରଖିଲା ।"
+\s5 +\v 53 ଅନନ୍ତର ଯାକୁବ ଓ ଲାବନ ପର୍ବତରେ ବଳିଦାନ କଲେ,
ଆଉ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଗଦା ପାଖରେ ଭୋଜନ କରି ସମସ୍ତ ରାତ୍ରି
ପର୍ବତରେ ରହିଲେ । ପୁଣି, ଲାବନ ପ୍ରଭାତରେ ଉଠି ଆପଣା
କନ୍ୟାମାନଙ୍କ ସହିତ ରୋଦନ କଲା ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଚୁମ୍ବନ କରି ସ୍ୱସ୍ଥାନକୁ
ଫେରିଗଲା ।
54 ଏହା ପରେ ସେ ଶୀଘ୍ର ଆପଣା ପୁତ୍ର ବିୟୋରକୁ, ସତର ବର୍ଷ
ବୟସ୍କକୁ ଓ ନାହୋରର ପୌତ୍ର, ଉଷର ପୁତ୍ର ଅବୀଖୋରଫଙ୍କୁ ଓ
ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଦଶ ଜଣଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ।

55 ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କର ଲୋକମାନେ ଶୀଘ୍ର ଯାତ୍ରା କଲେ, ଏବଂ ଯାକୁବର ଆଗେ ଆଗେ ଗଲେ। ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ଏକ ପଥ ଦେଇ ସେୟୀର ଦେଶକୁ ଗଲେ।

56 ତେଣୁ ସେମାନେ ଏଷୌ ନିକଟକୁ ଯାଇ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭର ଭାଇ ଏବଂ ଜ୍ଞାତି। ତୁମ୍ଭର ମାମୁଁ ଲାବନ, ବଥୂୟେଲର ପୁତ୍ର, ସେ କହୁଛନ୍ତି,

57 ତୁମର ଭାଇ ଯାକୁବ ମୋ' ପ୍ରତି କ'ଣ କରିଅଛି, ତାହା କ'ଣ ତୁମେ ଶୁଣିଛ? ସେ ପ୍ରଥମେ ଉଲଗ୍ନ ଓ ଉଲଗ୍ନ ହୋଇ ମୋ' ନିକଟକୁ ଆସିଥିଲା, ମୁଁ ତାକୁ ଭେଟିବାକୁ ଯାଇ ସମ୍ମାନ ସହିତ ମୋର ଘରକୁ ଆଣିଲି, ଏବଂ ମୁଁ ତାକୁ ମହାନ କଲି, ଏବଂ ମୋର ଦୁଇ ଝିଅଙ୍କୁ ବିବାହ କରିଥିଲି ଏବଂ ମୋର ଦୁଇ ଦାସୀ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ଦେଲି।

58 ପରମେଶ୍ୱର ମୋ' ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ। ସେ ବହୁତ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର, କନ୍ୟା ଓ ଦାସୀ ଜନ୍ମ ହେଲେ।

59 ଆଉ, ତାହାର ମେଷପଲ, ଗୋରୁପଲ, ଓଟ ଓ ଗଧ, ଆଉ ପ୍ରଚୁର ରୂପା ଓ ସୁନା ଅଛି; ଆଉ ଯେତେବେଳେ ସେ ଦେଖିଲେ ଯେ ତାହାର ଧନ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି, ମୁଁ ମୋହର ମେଷମାନଙ୍କର ଲୋମ କାଟିବାକୁ ଯିବା ସମୟରେ ସେ ମୋତେ ଛାଡ଼ି ପଳାଇଗଲା, ଆଉ ସେ ଉଠି ଗୋପନରେ ପଳାଇଗଲା।

60 ତେଣୁ ଅବ୍ରହାମ ତାଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଓ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଓଟ ଉପରେ ବସାଇଲେ। ସେ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ପଶୁ ଏବଂ ମୋର ଦେଶରେ ଯେଉଁ ସମ୍ପତ୍ତି ଉପାର୍ଜ୍ଜିତ ହୋଇଥିଲା ତାହା ସବୁ ନେଇଗଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ପିତା ଇସ୍ହାକଙ୍କ ନିକଟକୁ କିଣାନ ଦେଶକୁ ଯିବା ପାଇଁ ମୁଖ ଉଠାଇଲେ।

61 କିନ୍ତୁ ସେ ମୋତେ ମୋର କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଚୁମ୍ବନ କରିବାକୁ ଦେଲେ ନାହିଁ। ସେ ମୋର କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଖଡ୍ଗରେ ବନ୍ଦୀ କରି ନେଇଗଲେ। ସେ ମୋର ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଚୋରି କରି ପଳାଇ ଗଲେ।

62 ଆଉ ଏବେ ମୁଁ ତାକୁ ଓ ତାହାର ସର୍ବସ୍ୱକୁ ଯାବୁକ ନଦୀର ପର୍ବତରେ ଛାଡ଼ି ଆସିଅଛି; ତାହାର କୌଣସି ଅଭାବ ନାହିଁ।

+\v 63 ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କର, ତେବେ ଯାଅ, ସେଠାରେ ତାଙ୍କୁ ପାଇବ, ଆଉ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରାଣ ଯାହା ଇଚ୍ଛା କରେ, ତାହା ପ୍ରତି କରି ପାରିବ ।" ତେଣୁ ଲାବନର ଦୂତମାନେ ଆସି ଏଷୌଙ୍କୁ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ଜଣାଇଲେ ।

64 ଏଷୌ ଲାବନର ଦୂତମାନେ ଯାହା କହିଛନ୍ତି ତାହା ଶୁଣିଲା। ଏବଂ ତା'ର କ୍ରୋଧ ଯାକୁବ ଉପରେ ବହୁତ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ହେଲା। ସେ ଆପଣା ଘୃଣା ମନେ ରଖିଲା ଏବଂ ତା'ର କ୍ରୋଧ ତା' ଅନ୍ତରରେ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ହେଲା।

+\v 65 ଏଷୌ ଶୀଘ୍ର ଆପଣା ସନ୍ତାନଗଣ, ଦାସଗଣ ଓ ପରିବାରର ଷାଠିଏ ଜଣଙ୍କୁ ଘେନି ଯାଇ ହୋରୀୟ ସେୟୀରର ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ତିନି ଶହ ଚାଳିଶ ଜଣଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କଲା, ପୁଣି, ନିଷ୍କୋଷ ଖଡ୍ଗଧାରୀ ଚାରି ଶହ ଲୋକଙ୍କୁ ଧରି ଯାକୁବଙ୍କୁ ଆଘାତ କରିବାକୁ ଗଲା ।

66 ଏଷୌ ଏହି ସଂଖ୍ୟାକୁ ଅନେକ ଅଂଶରେ ବିଭକ୍ତ କଲା। ତା'ପରେ ସେ ତା'ର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଷାଠିଏ ଜଣଙ୍କୁ ଏବଂ ଦାସମାନଙ୍କୁ ନେଇ ନିଜର ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ପୁତ୍ର ଇଲୀଫସକୁ ତାହାର ଯତ୍ନ ନେବାରେ ଦେଲା।

67 ପୁଣି ଅବଶିଷ୍ଟ ମୁଖିଆ ସେଯୀରର ହୋରୀଯ ଛଅ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ସମାନଙ୍କେର ଯତ୍ନ ନଇେ ଦେଲେ। ସେ ପ୍ରେତ୍ୟକକ ପୁରୁଷକୁ ତାହାର ବଂଶଧର ଓ ସନ୍ତାନଗଣର ଉପରେ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ।

68 ଏହିପରି ସମସ୍ତ ଦଳ ଯେପରି ଥିଲା ସେହିପରି ଗ୍ଲିଗଲେ। ଏଷୌ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯାକୁବଙ୍କ ପାଖକୁ ଗଲେ। ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦ୍ରୁତ ଗତିରେ ଆଗେଇ ନେଲେ।

69 ଏହା ପରେ ଲାବନର ଦୂତମାନେ ଏଷୌଠାରୁ ବାହାରି କିଣାନ ଦେଶକୁ ଗଲେ। ସେମାନେ ଯାକୁବ ଓ ଏଷୌର ମାତା ରିବିକାର ଘରକୁ ଗଲେ।

+\v 70 ଆଉ ସେମାନେ ତାହାକୁ କହିଲେ, "ଦେଖ, ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ର ଏଷୌ ଚାରିଶହ ଲୋକ ନେଇ ଆପଣା ଭାଇ ଯାକୁବ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବାହାରିଅଛି, କାରଣ ସେ ଶୁଣିଲା ଯେ, ସେ ଆସୁଅଛି, ତେଣୁ ସେ ତାହା ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ, ତାହାକୁ ଆଘାତ କରିବାକୁ ଓ ତାହାର ସର୍ବସ୍ୱ ହରଣ କରିବାକୁ ବାହାରିଅଛି ।"

+\v 71 ସେତେବେଳେ ରିବିକା ଶୀଘ୍ର ଇସ୍ହାକଙ୍କ ଦାସମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବାସ୍ତରି ଜଣଙ୍କୁ ପଥରେ ଯାକୁବଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରିବା ପାଇଁ ପଠାଇଲେ, କାରଣ ସେ କହିଲା, "କେଜାଣି ଏଷୌ ପଥରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବ, ଆଉ ସେ ତାହାକୁ ଭେଟିବ ।"

72 ଆଉ ଏହି ଦୂତମାନେ ଯାକୁବଙ୍କୁ ଭେଟିବା ପାଇଁ ପଥରେ ଗଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ଯବୁକ ନଦୀର ବିପରୀତ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ନଦୀର ପଥରେ ତାଙ୍କୁ ଭେଟିଲେ; ଏବଂ ଯାକୁବ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖି କହିଲେ, ଏହି ଛାଉଣି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ମୋ' ପାଇଁ ନିରୂପିତ; ତେଣୁ ଯାକୁବ ସେହି ସ୍ଥାନର ନାମ ମହ୍ନାୟିମ୍ ରଖିଲେ।

73 ଯାକୁବ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ପରିବାରକୁ ଜାଣିଥିଲେ। ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଚୁମ୍ବନ ଦେଲେ, ଆଲିଙ୍ଗନ କଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଗଲେ। ଯାକୁବ ସେମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ପିତାମାତାଙ୍କ ବିଷୟରେ ପଚାରିଲେ। ସେମାନେ କହିଲେ, "ସେମାନେ ଭଲ ଅଛନ୍ତି।"

+\v 74 ପୁଣି, ସେହି ଦୂତମାନେ ଯାକୁବଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭ ମାତା ରିବିକା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ପଠାଇ ଏହି କଥା କହିଅଛନ୍ତି, ହେ ମୋହର ପୁତ୍ର, ମୁଁ ଶୁଣିଲି ଯେ, ତୁମ୍ଭ ଭ୍ରାତା ଏଷୌ ହୋରୀୟ ସେୟୀର ସନ୍ତାନଗଣ ସହିତ ପଥରେ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବାହାରି ଆସିଅଛି ।"

75 ତେଣୁ, ହେ ମୋହର ପୁତ୍ର, ମୋହର କଥା ଶୁଣ ଏବଂ ତୁମେ କ'ଣ କରିବ ତାହା ମନ୍ତ୍ରଣା ସହିତ ଦେଖ; ସେ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆସେ, ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କର, ଅବାଧ ଭାବରେ କଥା ନ କହି, ଆଉ ତୁମର ଯାହା ଅଛି ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମକୁ ଯାହା ଦେଇଅଛନ୍ତି, ତାହାରୁ ତାଙ୍କୁ ଉପହାର ଦିଅ।

76 ଆଉ ଯେତେବେଳେ ସେ ତୁମକୁ ତୁମର କାମ ବିଷୟରେ ପଚାରନ୍ତି, ତାଙ୍କଠାରୁ କିଛି ଗୁପ୍ତ ରଖ ନାହିଁ, ହୁଏତ ସେ ତୁମ ପ୍ରତିକୂଳରେ ତାଙ୍କର କ୍ରୋଧରୁ ଫେରି ପାରିବେ ଏବଂ ଏହା ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ତୁମର ପ୍ରାଣ ରକ୍ଷା କରିପାରିବ, ତୁମେ ଏବଂ ତୁମର ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି, କାରଣ ତାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ କରିବା ତୁମର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ, କାରଣ ସେ ତୁମର ବଡ଼ ଭାଇ।

+\v 77 ପୁଣି, ଦୂତମାନେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି କଥିତ ମାତାର ଏହି କଥା ଶୁଣି ଯାକୁବ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ ରୋଦନ କଲା, ପୁଣି, ମାତାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ କର୍ମ କଲା ।

ଅଧ୍ୟାୟ 32

1 ସେହି ସମୟରେ ଯାକୁବ ତାଙ୍କର ଭାଇ ଏଷୌ ନିକଟକୁ ସେୟୀର ଦେଶକୁ ଦୂତ ପଠାଇଲେ। ସେଠାରେ ଏଷୌ ତାଙ୍କୁ ବିନତିର ବାକ୍ୟ କହିଲେ।

2 ଯାକୁବ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏଷୌଙ୍କୁ ଏହି କଥା କହିବ, ତୁମ୍ଭର ଦାସ ଯାକୁବ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ମୋ' ପିତାଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦ ମୋ' ପାଇଁ ଲାଭଦାୟକ ହୋଇଅଛି ବୋଲି ମୋ' ପ୍ରଭୁ ଭାବନ୍ତୁ ନାହିଁ।

+\v 3 କାରଣ ମୁଁ ଲାବନ ସହିତ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ ହେଲାଣି, ଆଉ ମୋ' ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ସମସ୍ତ କଥା ପୂର୍ବରୁ କୁହାଯାଇଥିବା ଅନୁସାରେ ସେ ମୋତେ ପ୍ରବଞ୍ଚନା କରି ଦଶଥର ମୋର ବେତନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଛି ।

4 ଆଉ ମୁଁ ତାଙ୍କ ଗୃହରେ ଅତି କଠିନ ପରିଶ୍ରମ କରି ତାହାଙ୍କର ସେବା କଲି; ପୁଣି ପରମେଶ୍ୱର ମୋର ଦୁଃଖ, ମୋର ପରିଶ୍ରମ ଓ ମୋହର ହସ୍ତର ପରିଶ୍ରମ ଦେଖିଲେ, ପୁଣି ସେ ମୋତେ ତାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇଲେ।

5 ପରେ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅପାର ଦୟା ଓ ଦୟା ହେତୁ ମୁଁ ବଳଦ, ଗର୍ଦ୍ଦଭ, ଗୋରୁଗାଈ ଏବଂ ଦାସଦାସୀ ପାଇଲି।

+\v 6 ଏବେ ମୁଁ ଆପଣା ଦେଶକୁ ଓ କିଣାନ ଦେଶସ୍ଥ ମୋହର ପିତାମାତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସୁଅଛି; ଆଉ ମୋହର ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇବା ପାଇଁ ମୁଁ ମୋହର ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଏହିସବୁ ଜଣାଇବା ପାଇଁ ପଠାଇଲି, ଯେପରି ମୁଁ ଆପେ ଧନ ଲାଭ କରିଅଛି, କିଅବା ମୋହର ପିତା ମୋତେ ଯେଉଁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିଅଛନ୍ତି, ତାହା ମୋର ଉପକାର କରିଅଛି ବୋଲି ସେ ଯେପରି ଭାବି ନ ପାରନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ ତାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇବା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଏହିସବୁ ଜଣାଇବାକୁ କହିଲି ।

7 ଅନନ୍ତର ସେହି ଦୂତମାନେ ଏଷୌ ନିକଟକୁ ଯାଇ ତାଙ୍କୁ ଇଦୋମ ଦେଶର ସୀମାରେ ଯାକୁବ ଆଡ଼କୁ ଯିବାକୁ ଦେଖିଲେ; ସେହି ସମୟରେ ସେୟୀର ହୋରୀୟ ବଂଶର ଚାରି ଶହ ଲୋକ ନିଷ୍କୋଷ ଖଡ଼୍ଗ ଧରି ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିଲେ।

8 ଯାକୁବର ଦୂତମାନେ ଏଷୌଙ୍କ ବିଷୟରେ ଯାକୁବ ଯାହା କହିଥିଲେ, ତାହା ସବୁ ଏଷୌଙ୍କୁ କହିଲେ।

+\v 9 ତହୁଁ ଏଷୌ ଗର୍ବ ଓ ତୁଚ୍ଛତା ସହିତ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲା, "ମୁଁ ସତ୍ୟ ଶୁଣିଅଛି; ଯାକୁବ ଲାବନ ପ୍ରତି ଯାହା କରିଅଛି, ତାହା ମୋତେ ସତ୍ୟ କୁହାଯାଇଅଛି; ସେ ତାଙ୍କୁ ଆପଣା ଗୃହରେ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ କଲା ଓ ତାହାକୁ ଆପଣା କନ୍ୟାଗଣ ବିବାହ କରାଇଲା, ପୁଣି, ସେ ପୁତ୍ରକନ୍ୟା ଜାତ କଲା, ଆଉ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲାବନର ଗୃହରେ ଧନ ଓ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ପ୍ରଚୁର ବୃଦ୍ଧି କଲା ।"

10 ଯାକୁବ ଦେଖିଲେ ଯେ ତାଙ୍କର ଧନସମ୍ପତ୍ତି ବହୁତ ଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ଧରି ସେ ଲାବନର ଘରୁ ପଳାଇ ଗଲେ। ସେ ଲାବନର କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ବନ୍ଦୀପରି ନେଇଗଲେ। ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ କିଛି ନ କହି ଖଡ୍ଗରେ ବନ୍ଧୀପରି ଥିଲେ।

+\v 11 ଆଉ, ଯାକୁବ କେବଳ ଲାବନ ପ୍ରତି ନୁହେଁ, ମୋ' ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ଏପରି କରିଅଛି, ସେ ମୋତେ ଦୁଇଥର ପ୍ରବଞ୍ଚନା କରିଅଛି, ମୁଁ କି ନୀରବ ରହିବି ?

12 ତେଣୁ ଆଜି ମାରେ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ସହିତ ତାହାଙ୍କସ୍ଟ ଭେଟିବାକୁ ଆସିଛି। ମୁଁ ମାରେ ମନର ଇଚ୍ଛା ଅନୁସାରେ ତା' ପ୍ରତି ଦବେି।

13 ଦୂତମାନେ ଫେରି ଯାକୁବଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇ କହିଲେ, "ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଭାଇ ଏଷୌ ନିକଟକୁ ଗଲୁ ଓ ତୁମ୍ଭେ ଯାହା କହିଥିଲ, ତାହା ତାଙ୍କୁ କହିଲୁ। ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହିପରି ଉତ୍ତର ଦେଇଛନ୍ତି। ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ଭେଟିବାକୁ 400 ଲୋକଙ୍କୁ ଧରି ଆସୁଛନ୍ତି।"

14 ଏବେ କ'ଣ କରିବାକୁ ହେବ, ଏହା ଚିନ୍ତା କର ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର ଯେପରି ତୁମ୍ଭେ ତାଙ୍କଠାରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବ।

15 ଯାକୁବଙ୍କ ଦୂତମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଭାଇର କଥା ଶୁଣିଲେ। ତେଣୁ ଯାକୁବ ବହୁତ ଭୟଭୀତ ହେଲା ଓ ବ୍ୟାକୁଳ ହେଲା।

16 ଯାକୁବ ତାଙ୍କର ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି କହିଲେ, "ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପୂର୍ବପୁରୁଷ ଅବ୍ରହାମ ଓ ଇସ୍ହାକର ପରମେଶ୍ୱର, ମୁଁ ମୋର ପିତାଙ୍କ ଗୃହରୁ ଗଲା ବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ କହିଥିଲ,

17 ଆମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭର ପୂର୍ବପୁରୁଷ ଅବ୍ରହାମଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ଓ ଇସ୍ହାକର ପରମେଶ୍ୱର। ମୁଁ ଏହି ଦେଶ ଓ ତୁମ୍ଭ ଭବିଷ୍ୟତ ବଂଶ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେବି। ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ବଂଶକୁ ଆକାଶର ତାରାଗଣ ପରି ବୃଦ୍ଧି କରିବି। ତୁମ୍ଭେ

ଆକାଶର ଚାରିକଣରେ ବ୍ୟାପିବ। ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଓ ତୁମ୍ଭ ବଂଶଠାରୁ ପୃଥିବୀସ୍ଥ ସମସ୍ତ ପରିବାର ଆଶୀର୍ବାଦ ପାଇବେ।

18 ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ବାକ୍ୟ ସ୍ଥିର କରିଅଛ, ଆଉ ମୋ' ପ୍ରାଣର ଅତି ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ମୋତେ ଧନ, ସନ୍ତାନସନ୍ତତି ଓ ପଶୁ ଦେଇଅଛ; ମୁଁ ଯାହା ମାଗିଥିଲି, ତାହା ମୋତେ ଦେଇଅଛ; ତେଣୁ ମୋର କିଛି ଅଭାବ ହୋଇ ନାହିଁ।

19 କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ େଭ େମା େତ କହିଲ, 'ତୁମ୍ େଭ ତୁମର ପିତାମାତାଙ୍କ ନିକଟକୁ େଫରିଯିବା ପାଇଁ। ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ମଙ୍ଗଳ କରିବି।'

+\v 20 ଆଉ ଏବେ ମୁଁ ଆସିଅଛି, ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଲାବନଠାରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିଅଛ, ମୁଁ ଏଷୌ ହସ୍ତରେ ପଡ଼ିବି, ଯେଉଁମାନେ ମୋତେ, ହଁ, ମୋହର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମାତାମାନଙ୍କୁ ବଧ କରିବେ ।

21 ତେଣୁ ଏବେ, ହେ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର, ବିନୟ କରୁଅଛି, ମୋହର ଭ୍ରାତା ଏଷୌର ହସ୍ତରୁ ମୋତେ ମଧ୍ୟ ରକ୍ଷା କର, କାରଣ ମୁଁ ତାହାକୁ ବହୁତ ଭୟ କରେ।

22 ଯଦି ମୁଁ ଧାର୍ମିକତା ନାହିଁ, ତେବେ ଅବ୍ରହାମ ଓ ମୋର ପିତା ଇସ୍ହାକଙ୍କ ପାଇଁ ତାହା କର।

23 କାରଣ ମୁଁ ଜାଣେ ଯେ ଦୟା ଓ ଦୟା ଦ୍ୱାରା ମୁଁ ଏହି ଧନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛି; ଏହେତୁ ମୁଁ ବିନୟ କରୁଅଛି, ଆଜି ନିଜ ଦୟା ଦ୍ୱାରା ମୋତେ ଉଦ୍ଧାର କର ଓ ମୋତେ ଉତ୍ତର ଦିଅ।

24 ସେତେବେଳେ ଯାକୁବ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ବନ୍ଦ କଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ, ମେଷପଲ ଓ ଗୋରୁମାନଙ୍କୁ ଦୁଇ ଦଳରେ ବିଭକ୍ତ କଲେ। ସେ ଅଧା ଅଂଶ ଅବ୍ରହାମଙ୍କର ଦାସ ଇଲୀୟେଷରର ପୁତ୍ର ଦମେଶକକୁ ତାଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସହିତ ଏକ ଛାଉଣି ପାଇଁ ଦେଲେ, ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଅଧା ଅଂଶ ତାଙ୍କ ଭ୍ରାତା ଇଲୀୟେଷରର ପୁତ୍ର ଇଲିୟାନକୁ ତାଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସହିତ ଏକ ଛାଉଣି ପାଇଁ ଦେଲେ।

25 ଆଉ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଛାଉଣି ସହିତ ଦୂରରେ ରୁହ, ପୁଣି ପରସ୍ପର ନିକଟକୁ ଅଧିକ ଯାଅ ନାହିଁ; ଆଉ ଯଦି ଏଷୌ ଆସି ଗୋଟିଏ ଛାଉଣିକୁ ବଧ କରେ, ତେବେ ଦୂରରେ ଥିବା ଅନ୍ୟ ଛାଉଣି ତାହାଠାରୁ ପଳାଇଯିବ।"

26 ଯାକୁବ ରାତ୍ରି ସେହି ସ୍ଥାନରେ ରହିଲେ ଏବଂ ସାରା ରାତ୍ରି ତାଙ୍କ ଦାସମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପିଲାମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ।

27 ସେହି ଦିନ ସଦାପ୍ରଭୁ ଯାକୁବର ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣିଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ଏଷୌର ହସ୍ତରୁ ଯାକୁବକୁ ରକ୍ଷା କଲେ।

28 ସଦାପ୍ରଭୁ ସ୍ୱର୍ଗର ଦୂତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତିନି ଜଣ ଦୂତଙ୍କୁ ଏଷୌଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇଲେ। ସେମାନେ ଏଷୌଙ୍କ ଆଗେ ଆଗେ ଯାଇ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲେ।

+\v 29 ଅନନ୍ତର ଏହି ଦୂତମାନେ ଏଷୌ ଓ ତାହାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦୁଇ ହଜାର ଲୋକ ପରି ଦର୍ଶନ ଦେଲେ, ସେମାନେ ନାନା ପ୍ରକାର ଯୁଦ୍ଧାସ୍ତ୍ରରେ ସଜ୍ଜିତ ଅଶ୍ୱାରୋହୀ ଥିଲେ; ଆଉ ଏଷୌ ଓ ତାହାର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସେମାନେ ଚାରି ଦଳରେ ବିଭକ୍ତ ହେଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଚାରି ଜଣ ପ୍ରଧାନ ଥିଲେ ।

30 ଗୋଟିଏ ଦଳ ଆଗକୁ ଗଲା, ଆଉ ସେମାନେ ଦେଖିଲେ ଯେ ଏଷୌ ଚାରିଶହ ଲୋକ ତାଙ୍କ ଭାଇ ଯାକୁବଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସୁଛନ୍ତି। ସେହି ଦଳ ଏଷୌ ଓ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଡ଼କୁ ଦୌଡ଼ିଗଲା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୟଭୀତ କଲା। ତେଣୁ ଏଷୌ ଭୟରେ ଘୋଡ଼ାରୁ ପଡ଼ିଗଲା ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଲୋକ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ତାଙ୍କଠାରୁ ଅଲଗା ହୋଇଗଲେ, କାରଣ ସେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୟଭୀତ ହୋଇଗଲେ।

31 ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଏଷୌ ସମ୍ମୁଖରୁ ପଳାଇଲେ, ସେତେବେଳେ ସମସ୍ତ ଛାଉଣି ସେମାନଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଜୟଧ୍ୱନି କଲେ। ସମସ୍ତ ଯୋଦ୍ଧା ଲୋକ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ,

32 ନିଶ୍ଚୟ ଆମେ ଯାକୁବଙ୍କ ଦାସ, ଯିଏ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଦାସ, ଆଉ ଆମ ବିରୁଦ୍ଧରେ କିଏ ଠିଆ ହୋଇପାରିବ ?" ଏଷୌ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲା, "ତେବେ ମୋହର ପ୍ରଭୁ ଏବଂ ଭାଇ ଯାକୁବ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ, ଯାହାଙ୍କୁ ମୁଁ ଏହି କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ ହେଲା ଦେଖି ନାହିଁ, ଏବଂ ଆଜି ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଆସିଲି, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋ' ସହିତ ଏପରି ବ୍ୟବହାର କରୁଅଛ କି?"

33 ଦୂତମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ପ୍ରଭୁ ଜୀବିତ ଥିବା ପ୍ରମାଣେ, ଯାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ତୁମେ ତୁମର ଭାଇ କହୁଛ, ସେ ଯାକୁବ ନଥିଲେ, ଆମ୍ଭେ ତୁମକୁ ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ବି ଜୀବିତ ରଖି ନ ଥିଲୁ। କେବଳ ଯାକୁବଙ୍କ ପାଇଁ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ କିଛି କରିବୁ ନାହିଁ।"

+\v 34 ଅନନ୍ତର ଏହି ଛାଉଣି ଏଷୌ ଓ ତାହାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିକଟରୁ ଗଲା, ପୁଣି, ଚାଲିଗଲା, ପୁଣି, ଏଷୌ ଓ ତାହାର ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ପ୍ରାୟ ଏକ ଯୁଗ ପରିତ୍ୟାଗ କଲେ, ସେତେବେଳେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଛାଉଣି ସର୍ବପ୍ରକାର ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଘେନି ତାହା ଆଡ଼କୁ ଆସିଲା; ପୁଣି, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ପୂର୍ବ ଛାଉଣି ପ୍ରତି ଯେପରି କରିଥିଲେ, ସେପରି ଏଷୌ ଓ ତାହାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କଲେ ।

35 ଆଉ ସେମାନେ ଯିବା ପାଇଁ ଛାଡ଼ିଲା ମାତ୍ରେ, ଦେଖ, ତୃତୀୟ ଦଳ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲା; ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଭୟଭୀତ ହେଲେ; ତହିଁରେ ଏଷୌ ଘୋଡ଼ାରୁ ପଡ଼ିଗଲା, ପୁଣି, ସମସ୍ତ ଦଳ ଚିତ୍କାର କରି କହିଲେ,

"ଆମ୍ଭେମାନେ ଅବଶ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦାସ ଯାକୁବର ଦାସ, ଆଉ ଆମ ବିରୁଦ୍ଧରେ କିଏ ଠିଆ ହୋଇପାରିବ ?"

+\v 36 ଏଷୌ ପୁନର୍ବାର ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ହେ ମୋହର ପ୍ରଭୁ, ମୋହର ପ୍ରଭୁ ଯାକୁବ, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ମୋହର ଭାଇ, କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ ହେଲା ମୁଁ ତାହାର ମୁଖ ଦେଖି ନାହିଁ, ପୁଣି, ସେ ଆସୁଥିବାର ଆଜି ଶୁଣି ନାହିଁ, ଆଜି ମୁଁ ତାହାଙ୍କୁ ଭେଟିବାକୁ ଯାଇଥିଲି, ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋ' ପ୍ରତି ଏପରି ବ୍ୟବହାର କରୁଅଛ ?"

37 ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁ ଜୀବିତ ଥିବା ପ୍ରମାଣେ, ଯାକୁବ କ’ଣ ତୁମ୍ଭର ଭାଇ ନ ଥିଲା, ଯେପରି ତୁମ୍ଭେ କହିଥିଲ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ବି ବଞ୍ଚି ନ ଥିଲୁ। କିନ୍ତୁ ଯାକୁବ ଯାହାଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଭାଇ ବୋଲି କହୁଛ, ସେଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ସହିତ କିମ୍ବା ତୁମ୍ଭର ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବୁ ନାହିଁ।”

38 ତା'ପେର ତୃତୀୟ ଦଳ େସମାନଙ୍କ ପାଖରୁ ଗଲା। ତା'ପେର େସ ତାଙ୍କର େଲାକମାନଙ୍କ ସହିତ ଯାକୁବ ଆଡକୁ ଗେଲ। ଏଥିମେଧ୍ୟର ଚତୁର୍ଥ ଦଳ ତାଙ୍କ ଆଡକୁ ଆସିଲା। େସମାେନ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି େଯପରି କରିଥିେଲ, ତାହା ତାଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କର େଲାକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କେଲ।

39 ଆଉ, ସେହି ଚାରି ଦୂତ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଓ ତାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେଉଁ ଅନିଷ୍ଟ କରିଥିଲେ, ତାହା ଦେଖି ଏଷୌ ଆପଣା ଭାଇ ଯାକୁବଙ୍କୁ ଅତିଶୟ ଭୟ କଲେ; ସେ ତାହାକୁ ଶାନ୍ତିରେ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ଗଲେ।

40 ଏଷୌ ଯାକୁବ ପ୍ରତି ନିଜର ଘୃଣା ଗୁପ୍ତ ରଖିଲେ, କାରଣ ସେ ଆପଣା ଭାଇ ଯାକୁବ ସକାଶେ ଆପଣା ପ୍ରାଣକୁ ଭୟ କରୁଥିଲେ, ଏବଂ ସେ ଭାବିଥିଲେ ଯେ ଯେଉଁ ଚାରି ଦଳ ଉପରେ ସେ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ, ସେମାନେ ଯାକୁବର ଦାସ ଥିଲେ।

+\v 41 ଅନନ୍ତର ଯାକୁବ ଆପଣା ଦାସମାନଙ୍କ ସହିତ ସେମାନଙ୍କ ଛାଉଣିରେ ସେହି ରାତ୍ରିରେ ରହିଲେ, ପୁଣି, ଆପଣାର ସର୍ବସ୍ୱରୁ ଓ ଆପଣାର ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତିରୁ ଏଷୌକୁ ଏକ ଭେଟି ଦେବାକୁ ସେ ଆପଣା ଦାସମାନଙ୍କ ସହିତ ସ୍ଥିର କଲେ; ତହିଁରେ ଯାକୁବ ଓ ତାହାର ଲୋକମାନେ ପ୍ରଭାତରେ ଉଠି ଏଷୌର ନିମନ୍ତେ ପଶୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଭେଟି ବାଛିଲେ ।

+\v 42 ଆଉ ଯାକୁବ ଆପଣା ଭ୍ରାତା ଏଷୌକୁ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ପଲରୁ ଏହି ପରିମାଣ ବାଛିଥିଲା; ପୁଣି, ସେ ପଲ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇ ଶହ ଚାଳିଶ ଗୋରୁ ଓ ଓଟ ଓ ଗର୍ଦ୍ଦଭ ମଧ୍ୟରୁ ତିରିଶ ଗୋରୁ ଓ ଗୋରୁ ମଧ୍ୟରୁ ପଚାଶ ଗୋରୁ ନେଇଲା ।

43 ସେ ସମସ୍ତ ପଲକୁ ଦଶ ପଲ କରି ପୃଥକ କଲେ। ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପଲକୁ ପୃଥକ କଲେ। ପୁଣି ସେ ଆପଣାର ଦଶ ଜଣ ଦାସଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ପଲକୁ ପୃଥକ କଲେ।

+\v 44 ଅନନ୍ତର ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରସ୍ପରଠାରୁ ଦୂରରେ ରୁହ, ପୁଣି, ପଲପଲ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଥାନ ରଖ; ତହିଁରେ ଏଷୌ ଓ ତାହାର ସଙ୍ଗୀମାନେ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଭେଟି ପଚାରିବେ, ତୁମ୍ଭେ କାହାର ? କେଉଁଠାକୁ ଯାଉଅଛ ? ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏହି ସମସ୍ତ କାହାର, ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିବ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଯାକୁବର ଦାସ, ଆଉ ଆମ୍ଭେମାନେ ଶାନ୍ତିରେ ଏଷୌ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ଆସିବୁ; ଆଉ ଦେଖ, ଯାକୁବ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଆସୁଅଛି ।"

+\v 45 ଆଉ ଯାହା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଛି, ତାହା ଯାକୁବଙ୍କଠାରୁ ଆପଣା ଭ୍ରାତା ଏଷୌ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରେରିତ ଉପହାର ଅଟେ;

+\v 46 ଆଉ ଯଦି ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପଚାରନ୍ତି, ସେ ଆପଣା ଭାଇକୁ ଭେଟିବାକୁ ଓ ତାହାର ମୁଖ ଦେଖିବାକୁ ଆସିବାରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପଛେ ପଛେ କାହିଁକି ବିଳମ୍ବ କରୁଅଛି, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିବ, ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଆପଣା ଭାଇକୁ ଭେଟିବାକୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଆନନ୍ଦରେ ଆସୁଅଛି; କାରଣ ସେ କହିଲା, ମୁଁ ତାହା ନିକଟକୁ ଯେଉଁ ଭେଟି ଯିବ, ତାହା ଦ୍ୱାରା ତାହାକୁ ଶାନ୍ତ କରିବି, ତହିଁ ଉତ୍ତାରେ ମୁଁ ତାହାର ମୁଖ ଦେଖିବି, ହୁଏତ ସେ ମୋ'ଠାରୁ ଗ୍ରହଣ କରିବ ।

47 ଏହିରୂପେ ସମସ୍ତ ଉପହାର ତାଙ୍କ ଦାସମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଗଲା, ଏବଂ ସେହି ଦିନ ତାଙ୍କ ଆଗରେ ଗଲା; ସେ ସେହି ରାତ୍ରି ଯାବୁକ ନଦୀର ସୀମା ନିକଟରେ ଆପଣା ଛାଉଣି ସହିତ ରହିଲା; ପୁଣି, ସେ ରାତ୍ରି ମଧ୍ୟରେ ଉଠି ଆପଣା ଭାର୍ଯ୍ୟାମାନଙ୍କ ଓ ଦାସୀମାନଙ୍କୁ ଓ ଆପଣାର ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ଘେନି ସେହି ରାତ୍ରିରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାବୁକ ଘାଟ ପାର କରାଇ ଗଲା।

48 ଯାକୁବ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ନଦୀ ପାର କରାଇଲେ, ମାତ୍ର ସେ ଏକାକୀ ରହିଗଲେ, ତହିଁରେ ଜଣେ ପୁରୁଷ ତାଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କଲେ; ସେହି ରାତ୍ରିରେ ସେ ପ୍ରଭାତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହା ସହିତ ମଲ୍ଲଯୁଦ୍ଧ କଲେ; ତହିଁରେ ତାଙ୍କ ସହିତ ମଲ୍ଲଯୁଦ୍ଧ କରିବାରୁ ଯାକୁବର ଜଙ୍ଘର ସନ୍ଧି ବାହାରିଗଲା।

49 ପ୍ରଭାତ ହେବା ମାତ୍ରେ ସେହି ମନୁଷ୍ୟ ଯାକୁବଙ୍କୁ ସେଠାକୁ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଗଲା। ସେ ତାଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରି ଚାଲିଗଲା। ପୁଣି ପ୍ରଭାତ ହେବା ମାତ୍ରେ ଯାକୁବ ନଦୀ ପାର ହୋଇ ଆପଣା ଜଙ୍ଘରେ ବସି ରହିଲା।

50 ଯାକୁବ ନଦୀ ପାର େହଲାପେର ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉଦୟ େହଲା। େସ ତାଙ୍କର ପଶୁପଲ ଓ ପିଲାମାନଙ୍କ ସ୍ଥାନକୁ ଗେଲ।

51 େତଣୁ େସମାେନ ମଧାହ୍ନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲିେଲ, ଆଉ େଯେତେବେଳ େସମାେନ ଯାଉଥିେଲ, ଉପହାର େସମାନଙ୍କ ଆଗ େର ଚାଲିଗଲା।

+\v 52 ଅନନ୍ତର ଯାକୁବ ଅନାଇ ଦେଖିଲା, ଆଉ ଦେଖ, ଏଷୌ ଦୂରରୁ ଆସୁଅଛନ୍ତି, ପୁଣି, ପ୍ରାୟ ଚାରିଶହ ଲୋକ ତାଙ୍କ ସହିତ ଆସୁଅଛନ୍ତି; ତେଣୁ ଯାକୁବ ଭ୍ରାତାକୁ ଅତିଶୟ ଭୟ କଲା ।

53 ଯାକୁବ ଶୀଘ୍ର ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବାଣ୍ଟି ଦେଲେ ଏବଂ ତା'ର ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଓ ଦାସୀମାନଙ୍କ ହାତରେ ଦେଲେ। ପୁଣି, ସେ ତାଙ୍କର କନ୍ୟା ଦୀଣାକୁ ଏକ ସିନ୍ଦୁକରେ ରଖି ଆପଣା ଦାସମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲେ।

54 ଅନନ୍ତର ସେ ଆପଣା ଭ୍ରାତାକୁ ଭେଟିବା ପାଇଁ ଆପଣା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଓ ଭାର୍ଯ୍ୟାମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଗଲେ, ପୁଣି, ଭୂମିରେ ପ୍ରଣାମ କଲେ, ପୁଣି, ଭାଇ ନିକଟକୁ ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାତଥର ପ୍ରଣାମ କଲେ, ତହିଁରେ ପରମେଶ୍ୱର ଯାକୁବକୁ ଏଷୌ ଓ ତାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କଲେ, କାରଣ ପରମେଶ୍ୱର ଯାକୁବର ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣିଥିଲେ।

55 ଅନନ୍ତର ଯାକୁବ ପ୍ରତି ଭୟ ଓ ଭୟ ତାଙ୍କ ଭାଇ ଏଷୌ ଉପରେ ପଡ଼ିଲା, କାରଣ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୂତମାନେ ଏଷୌ ପ୍ରତି ଯାହା କରିଥିଲେ, ତାହା ଦେଖି ଏଷୌ ଯାକୁବକୁ ଅତି ଭୟ କଲେ, ଏବଂ ଯାକୁବ ପ୍ରତି ଏଷୌର କ୍ରୋଧ ଦୟାରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେଲା ।

56 ସେତେବେଳେ ଏଷୌ ଯାକୁବଙ୍କୁ ଆପଣା ଆଡ଼କୁ ଦୌଡ଼ି ଆସିବାର ଦେଖିଲା, ସେ ମଧ୍ୟ ତାହା ପାଖକୁ ଦୌଡ଼ିଗଲା, ପୁଣି, ତାହାକୁ ଆଲିଙ୍ଗନ କଲା, ପୁଣି, ତାହାର ଗଳା ଧରି ଆଲିଙ୍ଗନ କଲା, ଆଉ ସେମାନେ ଚୁମ୍ବନ କରି ରୋଦନ କଲେ।

57 ପରମେଶ୍ୱର ଏଷୌଙ୍କ ସହିତ ଆସିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ହୃଦଯ ରେ ଯାକୁବ ପ୍ରତି ଭୟ ଓ ଦୟା ଦେଲେ। ସମାନେେ ମଧ୍ୟ ଯାକୁବକୁ ଚୁମ୍ବନ ଦେଲେ ଓ ଆଲିଙ୍ଗନ କଲେ।

58 ଏଷୌର ପୁତ୍ର ଇଲୀଫସ୍ ଏବଂ ତା'ର ଚାରି ଭାଇ, ଅର୍ଥାତ୍ ଏଷୌର ପୁତ୍ରମାନେ ଯାକୁବଙ୍କ ସହିତ କାନ୍ଦିଲେ। ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଚୁମ୍ବନ ଦେଲେ ଓ ତାହାକୁ ଆଲିଙ୍ଗନ କଲେ। କାରଣ ଯାକୁବକୁ ଭୟ କରୁଥିଲେ।

59 ଏଷୌ ଉପରକୁ ଚାହିଁଲା ଓ ସେ ଦେଖିଲେ ଯେ, ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକମାନେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନେ, ଯାକୁବଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନେ ଏଷୌଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଆସୁଛନ୍ତି। ସେମାନେ ପଥ ଦେଇ ପ୍ରଣାମ କରୁଛନ୍ତି।

+\v 60 ତହିଁରେ ଏଷୌ ଯାକୁବକୁ କହିଲା, "ହେ ଭାଇ, ତୁମ୍ଭ ସଙ୍ଗେ ଏମାନେ କିଏ ? ଏମାନେ କି ତୁମ୍ଭର ସନ୍ତାନ ନା ତୁମ୍ଭର ଦାସ ?" ଯାକୁବ ଏଷୌକୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲା, "ଏମାନେ ମୋହର ସନ୍ତାନ, ପରମେଶ୍ୱର ଏମାନଙ୍କୁ କୃପା କରି ତୁମ୍ଭ ଦାସକୁ ଦେଇଅଛନ୍ତି ।"

+\v 61 ପୁଣି, ଯାକୁବ ଏଷୌ ଓ ତାହାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଥିବା ସମୟରେ, ଏଷୌ ସମସ୍ତ ଛାଉଣିକୁ ଦେଖି ଯାକୁବକୁ କହିଲେ, "ଗତକାଲି ରାତିରେ ମୁଁ ଯେଉଁ ଛାଉଣିରେ ଭେଟିଥିଲି, ତାହା ତୁମେ କେଉଁଠାରୁ ପାଇଲ ?" ଯାକୁବ କହିଲା, "ମୋ' ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇବା ପାଇଁ, ପରମେଶ୍ୱର କୃପା କରି ଆପଣଙ୍କ ଦାସକୁ ଏହା ଦେଇଥିଲେ ।"

+\v 62 ଅନନ୍ତର ଏଷୌ ନିକଟକୁ ଭେଟି ଆସନ୍ତେ, ଯାକୁବ ଏଷୌଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରି କହିଲା, "ମୁଁ ବିନୟ କରୁଅଛି, ମୋ' ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯେଉଁ ଭେଟି ଆଣିଅଛି, ତାହା ନିଅ ।" ତହିଁରେ ଏଷୌ କହିଲା, "ମୋର ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କାହିଁକି ? ତୁମ୍ଭର ଯାହା ଅଛି, ତାହା ଆପଣା ପାଖରେ ରଖ ।"

+\v 63 ଯାକୁବ କହିଲା, "ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ମୁଖ ଦେଖିଲି, ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେ ଶାନ୍ତିରେ ବାସ କର, ଏହା ମୋହର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।"

+\v 64 ମାତ୍ର ଏଷୌ ସେହି ଭେଟି ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ମନା କଲା; ତେଣୁ ଯାକୁବ ତାଙ୍କୁ କହିଲା, "ହେ ମୋହର ପ୍ରଭୁ, ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ବିନୟ କରୁଅଛି, ମୁଁ ଯଦି ଆପଣଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇଲି, ତେବେ ମୋ' ହସ୍ତରୁ ସେହି ଭେଟି ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତୁ; କାରଣ ଆପଣ ମୋ' ପ୍ରତି ସନ୍ତୋଷ ହେବାରୁ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ମୁଖ ଦେଖିଲି, ଯେପରି ମୁଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ତୁଲ୍ୟ ମୁଖ ଦେଖିଲି ।"

+\v 65 ତହୁଁ ଏଷୌ ସେହି ଭେଟି ଗ୍ରହଣ କଲା, ପୁଣି, ଯାକୁବ ମଧ୍ୟ ଏଷୌକୁ ରୂପା, ସୁନା ଓ ମୋହର ଦେଲେ, କାରଣ ସେ ତାହାକୁ ଏତେ ଘୃଣା କଲା ଯେ, ସେ ତାହାସବୁ ନେଇଲା ।

66 ଆଉ ଏଷୌ ଛାଉଣିର ପଶୁମାନଙ୍କୁ ଦୁଇ ଭାଗ କଲେ, ପୁଣି, ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଆସିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅଧା ଦେଲେ; କାରଣ ସେମାନେ ଭଡ଼ା ନେଇ ଆସିଥିଲେ; ପୁଣି, ଅନ୍ୟ ଅଧା ଆପଣା ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲେ।

67 ଏବଂ ସେ ଆପଣା ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ପୁତ୍ର ଇଲୀଫସ୍ ହସ୍ତରେ ସେହି ରୂପା, ସୁନା ଓ ମୁଦ୍ରା ଦେଲେ। ଏଷୌ ଯାକୁବକୁ କହିଲା, "ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ରହିବାକୁ ଦିଅ। ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ଧୀରେ ଧୀରେ ଯିବୁ। ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭେ ମୋ' ସହିତ ମୋ' ସ୍ଥାନକୁ ନ ଆସିବ, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମ୍ଭେମାନେ ସେଠାରେ ଏକତ୍ର ବାସ କରିବା।"

+\v 68 ତହିଁରେ ଯାକୁବ ଆପଣା ଭ୍ରାତାକୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲା, "ମୋହର ପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଯାହା କହନ୍ତି, ମୁଁ ତାହା କରିବି; ମାତ୍ର ମୋହର ପ୍ରଭୁ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ବାଳକମାନେ କୋମଳ, ଆଉ ମୋ' ସଙ୍ଗରେ ଥିବା ମେଷପଲ ଓ ଗୋରୁପଲ ଛୁଆମାନଙ୍କ ସହିତ ଧୀରେ ଧୀରେ ଯାଆନ୍ତି, କାରଣ ସେମାନେ ଶୀଘ୍ର ଗଲେ ସମସ୍ତେ ମରିଯିବେ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ଭାର ଓ କ୍ଲାନ୍ତତା ଜାଣ ।"

69 ତେଣୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ ଆପଣା ଦାସର ଆଗେଇ ଯାଅ, ମୁଁ ମୋର ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସ୍ଥାନ ସେୟୀରରେ ଉପସ୍ଥିତ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋର ପିଲାମାନଙ୍କ ଓ ପଶୁପଲ ପାଇଁ ଧୀରେ ଧୀରେ ଯିବି।

+\v 70 ତହୁଁ ଏଷୌ ଯାକୁବକୁ କହିଲା, "ପଥ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭର ଯତ୍ନ ନେବା ପାଇଁ ଓ ତୁମ୍ଭର କ୍ଳାନ୍ତତା ଓ ଭାର ବହିବା ପାଇଁ ମୁଁ ମୋହର ସଙ୍ଗୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭ ସଙ୍ଗରେ ରଖିବି," ଆଉ ସେ କହିଲା, "ହେ ପ୍ରଭୁ, ମୁଁ ଯଦି ଆପଣଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅନୁଗ୍ରହ ପାଏ, ତେବେ ଏଥିରେ କ'ଣ ଆବଶ୍ୟକ ?"

71 ଦେଖ, ମୁଁ ସେୟୀରକୁ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆସିବି, ଯେପରି ତୁମ୍ଭେ କହିଅଛ, ସେହିପରି ସେଠାରେ ଏକତ୍ର ବାସ କରିବି; ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଯାଅ, କାରଣ ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ଅନୁସରଣ କରିବି।”

72 ଯାକୁବ ଏଷୌକୁ ଏହି କଥା କହିଲେ, କାରଣ ସେ ଏଷୌ ଏବଂ ତା'ର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିଜ ନିକଟରୁ ଦୂର କରିଦେବେ। ଏବଂ ଯାକୁବ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ଗୃହ କିଣାନ ଦେଶକୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରିବ।

+\v 73 ଅନନ୍ତର ଏଷୌ ଯାକୁବର କଥା ଶୁଣିଲା; ତହିଁରେ ଏଷୌ ଓ ତାହାର ସଙ୍ଗୀ ଚାରିଶହ ଲୋକ ସେୟୀରକୁ ଯିବା ପଥରେ ଫେରି ଆସିଲେ; ପୁଣି, ଯାକୁବ ଓ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଜୀବ ସେହି ଦିନ କିଣାନ ଦେଶର ସୀମାସ୍ଥିତ ପ୍ରାନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାତ୍ରା କରି ସେଠାରେ କିଛି କାଳ ରହିଲେ ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୩୩

1 କିଛି ଦିନ ପରେ ଯାକୁବ ସେ ଦେଶରୁ ଗଲା। ସେ କିଣାନ ଦେଶସ୍ଥ ଶିଖିମ ନାମକ ଏକ ନଗରରେ ପହଞ୍ଚି ନଗରର ସମ୍ମୁଖରେ ବିଶ୍ରାମ ନେଲେ।

2 ପୁଣି, ସେ ସେହି ଦେଶୀୟ ହମୋରର ସନ୍ତାନଗଣଠାରୁ ପାଞ୍ଚ ଶେକଲ ଶେକଲ ଦେଇ ସେହି କ୍ଷେତ୍ରଖଣ୍ଡ କିଣିଲେ।

3 ଯାକୁବ ସହେିଠା ରେ ଆପଣା ପାଇଁ ଏକ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କଲେ। ସେ ସଠାେରେ ତାଙ୍କର ତମ୍ବୁ ପକାଇଲେ ଓ ପଶୁମାନଙ୍କ ପାଇଁ କୁଡ଼ିଆ ନିର୍ମାଣ କଲେ। ତେଣୁ ସହେି ସ୍ଥାନର ନାମ ସୁକ୍କୋତ ହେଲା।

4 ଯାକୁବ ସୁକ୍କୋତରେ ଏକ ବର୍ଷ ଛଅ ମାସ ରହିଲେ।

5 ସେହି ସମୟରେ ଦେଶନିବାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ସ୍ତ୍ରୀ ନଗରନିବାସୀମାନଙ୍କ କନ୍ୟାମାନଙ୍କ ସହିତ ନୃତ୍ୟ ଓ ଆନନ୍ଦ କରିବାକୁ ଶିଖିମ ନଗରକୁ ଗଲେ। ସେମାନେ ବାହାରକୁ ଗଲେ, ସେତେବେଳେ ଯାକୁବର ଭାର୍ଯ୍ୟା ରାହେଲ ଓ ଲେୟା, ସେମାନଙ୍କ ପରିବାର ସହିତ ନଗରନିବାସୀ କନ୍ୟାମାନଙ୍କର ଆନନ୍ଦ ଦେଖିବାକୁ ଗଲେ।

6 ଯାକୁବର କନ୍ୟା ଦୀଣା ମଧ୍ୟ ସମାନଙ୍କେ ସହିତ ଗଲା ଏବଂ ସହେି ନଗରର କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଲା। ସମାନେେ ସହେି ସ୍ଥାନ ରେ ସହେି କନ୍ୟାମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖ ରେ ରହିଲେ। ନଗରର ସମସ୍ତ ଲୋକ ସମାନଙ୍କେର ଆନନ୍ଦ ଦେଖିବା ପାଇଁ ସମାନଙ୍କେ ନିକଟରେ ଠିଆ ହାଇେଥିଲେ ଏବଂ ନଗରର ସବୁ ମହାନ ଲୋକମାନେ ସଠାେରେ ଥିଲେ।

7 ସେହି ଦେଶର ରାଜା ହମୋରର ପୁତ୍ର ଶିଖିମ ମଧ୍ୟ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ।

+\v 8 ଆଉ ଶିଖିମ ଯାକୁବର କନ୍ୟା ଦୀଣାକୁ ନଗରସ୍ଥ କନ୍ୟାମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆପଣା ମାତାଙ୍କ ସହିତ ବସିଥିବାର ଦେଖିଲା; ସେହି କନ୍ୟା ତାକୁ ଅତିଶୟ ପସନ୍ଦ କଲା; ପୁଣି, ସେ ସେଠାରେ ଆପଣା ମିତ୍ରଗଣ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲା, "ମୁଁ ଏହି ନଗରରେ ଯେଉଁ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଜାଣେ ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେ କାହାର କନ୍ୟା?"

9 ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଏହା ପ୍ରକୃତରେ ଇସ୍ହାକଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯାକୁବର କନ୍ୟା, ଯିଏ କି ଏବ୍ରୀୟ ଇସ୍ହାକର ପୁତ୍ର, ଯେକି ଏହି ନଗରରେ ବହୁକାଳରୁ ପ୍ରବାସ କରିଅଛନ୍ତି; ଆଉ ଯେତେବେଳେ ଦେଶର କନ୍ୟାମାନେ ଆନନ୍ଦ କରିବାକୁ ବାହାରକୁ ଯାଉଛନ୍ତି, ଏହି ସମ୍ବାଦ ପାଇଲେ, ସେ ନିଜ ମାତା ଓ ଦାସୀମାନଙ୍କ ସହିତ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବସିବାକୁ ଗଲେ, ଯେପରି ତୁମେ ଦେଖୁଛ।"

10 ଶିଖିମ ଯାକୁବର କନ୍ୟା ଦୀଣାକୁ ଦେଖିଲା ଏବଂ ଶିଖିମ ତାକୁ ଚାହିଁଲା। ଶିଖିମ ଦୀଣା ଉପରେ ନିର୍ଭର କଲା।

11 ଆଉ ସେ ଲୋକ ପଠାଇ ତାହାକୁ ବଳପୂର୍ବକ ଉଠାଇ ନେଇଗଲା; ପୁଣି, ଦୀଣା ଶିଖିମର ଗୃହକୁ ଆସି ତାହାକୁ ବଳପୂର୍ବକ ଧରି ତାହା ସହିତ ଶୟନ କରି ତାହାକୁ ଅପମାନ କଲା; ଆଉ ସେ ତାହାକୁ ଅତିଶୟ ପ୍ରେମ କରି ଆପଣା ଗୃହରେ ରଖିଲା।

+\v 12 ପୁଣି, ସେମାନେ ଆସି ଯାକୁବଙ୍କୁ ଏହି କଥା କହିଲେ; ପୁଣି, ଶିଖିମ ଆପଣା କନ୍ୟା ଦୀଣାକୁ ଭ୍ରଷ୍ଟା କରିଥିବା କଥା ଯାକୁବ ଶୁଣିଲେ, ତେଣୁ ଯାକୁବ ଆପଣାର ବାର ଜଣ ଦାସଙ୍କୁ ଶିଖିମ ଗୃହରୁ ଦୀଣାକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ପଠାଇଲେ; ତହୁଁ ସେମାନେ ଯାଇ ସେଠାରୁ ଦୀଣାକୁ ନେଇଯିବା ପାଇଁ ଶିଖିମ ଗୃହକୁ ଗଲେ ।

13 ତହିଁରେ ସେମାନେ ଆସିଲା ଉତ୍ତାରେ ଶିଖିମ ଓ ତାହାର ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ବାହାରକୁ ଗଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଘରୁ ତଡ଼ି ଦେଲେ, ଆଉ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୀଣାର ନିକଟକୁ ଆସିବାକୁ ଦେଲେ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ଶିଖିମ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଦୀଣା ସହିତ ବସି ତାକୁ ଚୁମ୍ବନ କଲା ଓ ଆଲିଙ୍ଗନ କଲା।

14 ଯାକୁବର ଦାସମାନେ ଫେରି ଆସି ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେ ଯେତେବେଳେ ସେ ଫେରି ଆସିଲୁ, ସେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନେ

ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଘଉଡ଼ାଇ ଦେଲେ। ପୁଣି ଶିଖିମ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଦୀଣାକୁ ଏହିପରି କଲା।"

15 ଯାକୁବ ଜାଣିଲା ଯେ ଶିଖିମ ତାଙ୍କ ଝିଅ ଉପରେ ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାର କରିଛି, କିନ୍ତୁ ସେ କିଛି କହିଲେ ନାହିଁ। ତାଙ୍କ ପୁଅମାନେ କ୍ଷେତ୍ର ରେ ପଶୁପଲ ଚରାଉଥିଲେ। ଯାକୁବ ସମାନଙ୍କେ ଫରେ ନ ଆସିବା ପର୍ୟ୍ୟନ୍ତ ଚୁପ୍ ରହିଲେ।

16 ଯାକୁବ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ ଘରକୁ ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ ଯାକୁବ ତାଙ୍କର ଦୁଇ ଦାସୀଙ୍କୁ ଶିଖିମକୁ ଦୀଣାର ଯତ୍ନ ନେବାକୁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହିତ ରହିବାକୁ ପଠାଇଲେ। ଶିଖିମ ତାଙ୍କର ତିନି ଜଣ ବନ୍ଧୁଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପିତା ହମୋର ନିକଟକୁ ପଠାଇଲେ। ହମୋର କିଦ୍ଦେକମର ପୁତ୍ର ଥିଲା ଏବଂ ସେ ପେରଦର ପୌତ୍ର ଥିଲା। ଏହି ଝିଅ ସହିତ ମୋହର ବିବାହ କରି ଦିଅ।

17 ଅନନ୍ତର ହିବ୍ବୀୟ କିଦ୍ଦେକମର ପୁତ୍ର ହମୋର ଆପଣା ପୁତ୍ର ଶିଖିମର ଗୃହକୁ ଗଲା, ଏବଂ ଶିଖିମ ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଲା; ପୁଣି ହମୋର ଆପଣା ପୁତ୍ର ଶିଖିମକୁ କହିଲା, "ତୁମ୍ଭର ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧରେ କ'ଣ ଏପରି କୌଣସି ସ୍ତ୍ରୀ ନାହିଁ ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ବଂଶର ନୁହେଁ, ଏପରି ଏକ ଏବ୍ରୀୟା ସ୍ତ୍ରୀକୁ ବିବାହ କରିବ ?"

+\v 18 ସେତେବେଳେ ଶିଖିମ ତାହାକୁ କହିଲା, "ତୁମ୍ଭେ ମୋ' ପାଇଁ କେବଳ ତାହା ହିଁ ଆଣିପାର, କାରଣ ସେ ମୋ' ଦୃଷ୍ଟିରେ ପ୍ରିୟ," ଆଉ ହମୋର ଆପଣା ପୁତ୍ରର ବାକ୍ୟାନୁସାରେ କଲା, କାରଣ ସେ ତାହାର ଅତିଶୟ ପ୍ରିୟ ଥିଲା ।

+\v 19 ତହୁଁ ହମୋର ଏହି ବିଷୟରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବା ପାଇଁ ଯାକୁବ ନିକଟକୁ ଗଲା; ତହୁଁ ସେ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଶିଖିମ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବା ପାଇଁ ଯାକୁବ ନିକଟକୁ ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କ ଘରୁ ଗଲା, ଦେଖ, ହମୋରର ପୁତ୍ର ଶିଖିମର ଏହି କର୍ମ ଶୁଣିବା ମାତ୍ରେ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ କ୍ଷେତ୍ରରୁ ଆସି ଆସିଲେ ।

20 କିନ୍ତୁ େସହି ଦୁଇ ଭାଇ ତାଙ୍କ ଭଉଣୀ ପାଇଁ ବହୁତ ଦୁଃଖ କେଲ। େସମାେନ ସମସ୍େତ ପଶୁପଲ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ନିଜ ନିଜ ଘରକୁ େଫରିଗେଲ।

+\v 21 ତହୁଁ ସେମାନେ ଆସି ଆପଣା ପିତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବସି କ୍ରୋଧରେ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ହୋଇ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଏ ଲୋକ ଏବଂ ତାହାର ପରିବାରର ମୃତ୍ୟୁ ନିଶ୍ଚୟ ହେଉ, କାରଣ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀର ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ନୋହଙ୍କୁ ଓ ତାହାର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ ଯେ, ମନୁଷ୍ୟ କେବେ ଚୋରି କରିବ ନାହିଁ କି ବ୍ୟଭିଚାର କରିବ ନାହିଁ; ଏବେ ଦେଖ, ଶିଖିମ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭଗିନୀ ସହିତ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିଅଛି ଏବଂ ବ୍ୟଭିଚାର କରିଅଛି, ପୁଣି, ନଗରର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ତାହାଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ କଥା ମଧ କହି ନାହିଁ ।"

22 ତୁମେ ଜାଣ ଏବଂ ବୁଝ ଯେ ଶିଖିମ, ତାହାର ପିତା ଏବଂ ସମସ୍ତ ନଗରର ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ତାହାର କୃତ କର୍ମ ଯୋଗୁଁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଘଟିବ।

23 ଅନନ୍ତର ସେମାନେ ଏହି ବିଷୟରେ ପିତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଥିବାବେଳେ, ଦେଖ, ଶିଖିମର ପିତା ହମୋର ଯାକୁବକୁ ଦୀଣା ବିଷୟରେ ଆପଣା ପୁତ୍ରର କଥା କହିବାକୁ ଆସିଲା, ତହିଁରେ ସେ ଯାକୁବ ଓ ତାହାର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଲା ।

+\v 24 ସେତେବେଳେ ହମୋର ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲା, "ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କନ୍ୟା ପ୍ରତି ମୋ' ପୁତ୍ର ଶିଖିମର ପ୍ରାଣ ଆସକ୍ତ ହୋଇଅଛି; ମୁଁ ବିନୟ କରୁଅଛି, ତାହା ସହିତ ତାହାକୁ ବିବାହ ଦିଅ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ବିବାହ କର; ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ କନ୍ୟାଗଣ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦିଅ, ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ କନ୍ୟାଗଣକୁ ଦେବା, ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦେଶରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ବାସ କରିବ ଓ ଦେଶରେ ଏକଲୋକ ହେବା ।"

25 କାରଣ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦେଶ ଅତି ବିସ୍ତୃତ, ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତହିଁରେ ବାସ କର, ବାଣିଜ୍ୟ କର ଓ ଅଧିକାର କର, ଆଉ ଯାହା ଇଚ୍ଛା କର, ତାହା କର; କେହି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କଥା କହି ବାଧା ଦେବ ନାହିଁ।

26 ଅନନ୍ତର ହମୋର ଯାକୁବ ଓ ତାହାର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା ସାରିବା ପରେ, ତାହାର ପୁତ୍ର ଶିଖିମ ତାହାର ପଛେ ପଛେ ଆସି ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଲା ।

+\v 27 ପୁଣି, ଶିଖିମ ଯାକୁବ ଓ ତାହାର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କହିଲା, "ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଆପଣା କନ୍ୟା ଦିଅ, ଏହା ମୋହର ଅନୁଗ୍ରହ ହେଉ, ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଯାହା କହିବ, ତାହା ମୁଁ ତାହା ପାଇଁ କରିବି ।"

28 ମୋତେ ପ୍ରଚୁର ଯୌତୁକ ଓ ଦାନ ମାଗ, ମୁଁ ତାହା ଦେବି; ଆଉ ତୁମେ ମୋତେ ଯାହା କହିବ, ମୁଁ ତାହା କରିବି; ଆଉ ଯେ କେହି ତୁମର ଆଜ୍ଞା ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଦ୍ରୋହ କରିବ, ସେ ହତ ହେବ; କେବଳ ଏହି କନ୍ୟାକୁ ମୋତେ ବିବାହ ଦିଅ।

29 କିନ୍ତୁ ଶିମିୟୋନ ଓ ଲେବୀ ହମୋର ଓ ଶିଖିମକୁ ଛଳ ଭାବରେ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯାହା କହିଲ, ତାହା ସବୁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ କରିବୁ।"

30 ପୁଣି ଦେଖ, ଆମ୍ଭର ଭଉଣୀ ତୁମ୍ଭ ଗୃହରେ ଅଛି। କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ପିତା ଇସ୍ହାକଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏହି ବିଷୟରେ ପଠାଇବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାକୁ ସମ୍ପର୍କ ରଖ ନାହିଁ। ତାଙ୍କ ଅନୁମତି ବିନା ଆମ୍ଭେ କିଛି କରି ପାରିବୁ ନାହିଁ।

31 କାରଣ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତା ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ଆଚରଣ ଜାଣନ୍ତି, ଆଉ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯାହା କହିବେ, ତାହା ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିବୁ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ କିଛି ଗୋପନ କରିବୁ ନାହିଁ।

32 ଶିମିୟୋନ ଏବଂ ଲେବୀ ଶିଖିମ ଓ ତା'ର ପିତାଙ୍କୁ ଏହି କଥା କହିଲେ। ସେମାନେ ଶିଖିମ ଓ ତା'ର ନଗର ପ୍ରତି କ'ଣ କରାଯିବ, ଏହା ମନ୍ତ୍ରଣା କରିବାକୁ ସେମାନେ ଏକ ସୁଯୋଗ ଖୋଜି ବାହାର କଲେ।

+\v 33 ଶିମୀୟୋନ ଓ ଲେବୀର ଏହି କଥା ଶିଖିମ ଓ ତାହାର ପିତା ଶୁଣି ଖୁସି ହେଲେ; ତହିଁରେ ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଗୃହକୁ ଫେରିଯିବା ପାଇଁ ବାହାରକୁ ଗଲେ ।

+\v 34 ଆଉ ସେମାନେ ଚାଲିଗଲା ଉତ୍ତାରେ ଯାକୁବଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପିତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଦେଖ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣୁ ଯେ ଏହି ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କର ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନଗରର ମୃତ୍ୟୁ ହେତୁ, କାରଣ ସେମାନେ ନୋହଙ୍କୁ, ତାଙ୍କ ସନ୍ତାନଗଣକୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍ତାରେ ତାଙ୍କ ବଂଶକୁ ପରମେଶ୍ୱର ଯାହା ଆଜ୍ଞା କରିଥିଲେ, ତାହା ଲଙ୍ଘନ କରିଅଛନ୍ତି ।"

35 ପୁଣି ଶିଖିମ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭଉଣୀ ଦୀଣାକୁ ଅପବିତ୍ର କରି ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଏହିପରି କରିଥିଲା, କାରଣ ଏହିପରି ଘୃଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେବେ ହେବ ନାହିଁ।

36 ତେଣୁ ଏବେ ବିବେଚନା କର ଏବଂ ବୁଝ, ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ କରିବ, ସେହି ନଗରର ସମସ୍ତ ନିବାସୀଙ୍କୁ ବଧ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କ'ଣ କରାଯିବ, ତାହାର ମନ୍ତ୍ରଣା ଏବଂ ସୁଯୋଗ ଖୋଜ।

37 ତହିଁରେ ଶିମୀୟୋନ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହା ଏକ ଯଥାର୍ଥ ମନ୍ତ୍ରଣା ଦେଉଅଛି; ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁରୁଷକୁ ସୁନ୍ନତ କରିବାକୁ କୁହ, ଆଉ ଯଦି ସେମାନେ ଏହା କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ନ କରନ୍ତି, ତେବେ ଆମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ କନ୍ୟାକୁ ନେଇ ଚାଲିଯିବା।"

38 ଆଉ ଯଦି ସେମାନେ ଏହା କରିବାକୁ ସମ୍ମତ ହୁଅନ୍ତି ଏବଂ ତାହା କରନ୍ତି, ତେବେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଯନ୍ତ୍ରଣାରେ ମରିଯିବେ, ଆମେ ଶାନ୍ତ ଓ ଶାନ୍ତିପ୍ରିୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଉପରେ ଯେପରି ଆକ୍ରମଣ କରୁ, ସେହିପରି ଖଡ୍ଗ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁରୁଷକୁ ବଧ କରିବା।

39 ଶିମିୟୋନଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରଣା ସେମାନଙ୍କର ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଲା, ପୁଣି ଶିମିୟୋନ ଓ ଲେବୀ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯାହା କରିବାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲେ।

40 ତା'ପର ଦିନ ପ୍ରଭାତ ରେ ଶିଖିମ ଓ ତା'ର ପିତା ହ ମାରେ ପୁନର୍ବାର ଯାକୁବ ଓ ତା'ର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ। ସମାନେେ ଦୀଣାର ବିଷଯ ରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବାକୁ ଏବଂ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ସମାନଙ୍କେ କଥାର ଉତ୍ତର ଶୁଣିବାକୁ ଆସିଲେ।

+\v 41 ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଛଳ ଭାବରେ କହିଲେ, "ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ କଥାର ସମସ୍ତ କଥା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତା ଇସ୍ହାକଙ୍କୁ କହିଥିଲୁ, ଆଉ ତୁମ୍ଭର କଥା ସେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଲେ ।"

\v 42 କିନ୍ତୁ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତାହାଙ୍କ ପିତା ଅବ୍ରହାମ ସମଗ୍ର ଜଗତର ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ତାଙ୍କୁ ଏହିପରି ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ, ଯେକେହି ତାହାଙ୍କ ବଂଶଧର ନୁହେଁ, ଯଦି କେହି ତାହାଙ୍କ କନ୍ୟାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ, ତେବେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରି ସୁନ୍ନତ ହୋଇ ଆପଣାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁରୁଷକୁ ସୁନ୍ନତ କରାଇବ, ଆଉ ତାହାପରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ କନ୍ୟା ବିବାହ କରିବା।

+\v 43 ଏବେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେ ସମସ୍ତ ଆଚରଣ କହିଥିଲେ, ତାହା ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣଙ୍କୁ ଜଣାଇଅଛୁ; କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯାହା କହିଥିଲ, ତାହା ଆମ୍ଭେମାନେ କରି ନ ପାରୁ, ଏକ ଅସୁନ୍ନତ ପୁରୁଷକୁ ଆପଣା କନ୍ୟା ଦେବା, ଯେହେତୁ ଏହା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅପମାନଜନକ ।

+\v 44 ମାତ୍ର ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରି ହେବାକୁ, ଯେପରି ଆମ୍ଭେମାନେ ସୁନ୍ନତ ହୋଇଅଛୁ, ସେହିପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁରୁଷକୁ ସୁନ୍ନତ କରିବାକୁ ସମ୍ମତ ହେବ, ତେବେ ଏହି କଥାରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ଆପଣା ଆପଣା କନ୍ୟା ଦେବାକୁ ସମ୍ମତ ହେବା, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭ କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଆପଣାମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଓ ତୁମ୍ଭ ବାକ୍ୟାନୁସାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରି ଏକ-ଗୋଷ୍ଠୀ ହେବା ।

45 ଆଉ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁରୁଷକୁ ସୁନ୍ନତ କରିବାକୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ କଥା ନ ଶୁଣ, ତେବେ ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆସି ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ କନ୍ୟାକୁ ଘେନି ଚାଲିଯିବୁ।

+\v 46 ଅନନ୍ତର ଶିଖିମ ଓ ତାହାର ପିତା ହମୋର ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କର କଥା ଶୁଣି ଅତ୍ୟନ୍ତ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଲେ; ପୁଣି, ଶିଖିମ ଓ ତାହାର ପିତା ହମୋର ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ପୂରଣ କରିବାକୁ ଶୀଘ୍ର ହେଲେ; କାରଣ ଶିଖିମ ଦୀଣାକୁ ବହୁତ ସ୍ନେହ କରୁଥିଲା ଓ ତାହାର ମନ ତା ପ୍ରତି ଆକର୍ଷିତ ହୋଇଥିଲା ।

47 ଶିଖିମ ଓ ତା'ର ପିତା ହ ମାରେ ଶୀଘ୍ର ନଗରଦ୍ୱାରକୁ ଗଲେ। ସମାନେେ ତାଙ୍କ ନଗରର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କଲେ। ଯାକୁବଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କର କଥା ସମାନଙ୍କେୁ କହିଲେ।

48 ଆମ୍ଭେମାନେ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ କନ୍ୟା ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ କଥା ହେଲୁ; ଆଉ ଏହି ଲୋକମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ସମ୍ମତ ହେବେ; ଆଉ ଦେଖ, ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦେଶ ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣର, ଆଉ ସେମାନେ ତହିଁରେ ବାସ କରିବେ ଓ ବାଣିଜ୍ୟ କରିବେ, ଆଉ ଆମ୍ଭେମାନେ ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ହେବା; ସେମାନଙ୍କ କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଓ ଆପଣା ଆପଣା କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ବିବାହ ଦେବା।

+\v 49 ମାତ୍ର କେବଳ ଏହି ସର୍ତ୍ତରେ ଏହି ଲୋକମାନେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ସମ୍ମତ ହେବେ, ଅର୍ଥାତ୍, ସେମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁରୁଷ ସୁନ୍ନତ ହେବ; ଆଉ ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେମାନେ ସୁନ୍ନତ ହେବାର ଆଜ୍ଞା ଅନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବୁ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ, ସେମାନଙ୍କ ପଶୁଗଣ ଓ ସମ୍ପତ୍ତି ସହିତ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରିବେ, ଆଉ ଆମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଏକ-ଲୋକ ହେବା ।

+\v 50 ଅନନ୍ତର ସେହି ନଗରର ସମସ୍ତ ଲୋକ ଶିଖିମ ଓ ତାହାର ପିତା ହମୋରର କଥା ଶୁଣନ୍ତେ, ସେହି ନଗରର ସମସ୍ତ ଲୋକ ଏହି କଥାରେ ରାଜି ହେଲେ ଓ ସେମାନେ ସୁନ୍ନତ ହେବାକୁ ରାଜି ହେଲେ; କାରଣ ଶିଖିମ ଓ ତାହାର ପିତା ହମୋର ଦେଶର ଅଧିପତି ହୋଇଥିବାରୁ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅତି ସମ୍ଭ୍ରାନ୍ତ ଥିଲେ ।

51 ତା'ପର ଦିନ ଶିଖିମ ଓ ତା'ର ପିତା ହମୋର ପ୍ରଭାତରେ ଉଠି ତାଙ୍କ ନଗରର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ନଗରର ମଧ୍ୟଭାଗରେ ଏକତ୍ର କଲେ। ସେମାନେ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଡକାଇଲେ। ସେମାନେ ସେହି ଦିନ ଏବଂ ତା' ପରଦିନ ସମସ୍ତ ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ସୁନ୍ନତ କଲେ।

52 ଏହାପରେ ସମାନେେ ଶିଖିମ, ତାହାର ପିତା ହମୋର ଏବଂ ଶିଖିମର ପାଞ୍ଚ ଭାଇଙ୍କର ସୁନ୍ନତ କଲେ। ତା'ପରେ ସମସ୍ତେ ଉଠି ନିଜ ନିଜ ଗୃହକୁ ଫେରିଗଲେ। କାରଣ ଏହା ଶିଖିମ ନଗର ବିରୁଦ୍ଧ ରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଡୁ ଥିଲା। ଏବଂ ଯାକୁବର ଦୁଇ ପୁତ୍ରଙ୍କ ହସ୍ତ ରେ ଶିଖିମ ନଗରକୁ ସମର୍ପଣ କରିବା ପାଇଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହି ବିଷଯ ରେ ଶିମିଯୋନର ମନ୍ତ୍ରଣା ଥିଲେ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୩୪

12:1 ସମୁଦାଯ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା 645 ଜଣ ପୁରୁଷ ଓ 246 ଜଣ ବାଳକ ଥିେଲ।

2 ମାତ୍ର ହମୋରର ପିତା ପେରଦର ପୁତ୍ର କିଦ୍ଦେକେମ ଓ ତାଙ୍କର ଛଅ ଭାଇ ଶିଖିମ ଓ ତାଙ୍କର ପିତା ହମୋରର କଥା ଶୁଣିବାକୁ ଅସମ୍ମତ ହେଲେ, କି ସେମାନଙ୍କର ସୁନ୍ନତ ହେବାକୁ ଅସମ୍ମତ ହେଲେ, କାରଣ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କର ପ୍ରସ୍ତାବ ସେମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଘୃଣ୍ୟ ଥିଲା, ଏବଂ ଏଥିରେ ସେମାନଙ୍କର କ୍ରୋଧ ଅତିଶୟ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ହେଲା, କାରଣ ନଗରର ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କ କଥାରେ ମନୋଯୋଗ କରି ନ ଥିଲେ।

3 ଦ୍ୱିତୀୟ ଦିନ ସନ୍ଧ୍ୟାବେଳେ ସେମାନେ ଆଠଟି ଛୋଟ ପିଲାଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ସୁନ୍ନତ ହୋଇ ନ ଥିଲା। କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ମାତାମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶିଖିମ, ତାହାର ପିତା ହମୋର ଏବଂ ନଗରର ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ଲୁଚାଇ ରଖିଥିଲେ।

4 ଶିଖିମ ଏବଂ ତା'ର ପିତା ହମୋର, ଶିଖିମ ଏବଂ ତା'ର ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସୁନ୍ନତ କରିବା ପାଇଁ ପଠାଇଲେ। ସେତେବେଳେ କିଦ୍ଦେକମ୍ ଏବଂ ତା'ର ଛଅ ଭାଇ ସେମାନଙ୍କର ଖଡ୍ଗ ଧରି ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ।

5 େସହି ଭାଇମାେନ ଶିଖିମ ଏବଂ ତା'ର ପିତା ହ େମାରକୁ ମଧ୍ଯ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ େଚଷ୍ଟା କେଲ। ଏହି କଥା ସକାଶୁ ଦୀଣାକୁ ମଧ୍ଯ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ େସମାେନ େଚଷ୍ଟା କେଲ।

+\v 6 ପୁଣି, ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏ କି କର୍ମ କଲ ? ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭ୍ରାତୃଗଣ କିଣାନୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କର କନ୍ୟାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କି କେହି ସ୍ତ୍ରୀ ନାହିଁ ଯେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୂର୍ବେ ଯେଉଁ ଏବ୍ରୀୟମାନଙ୍କୁ ଜାଣି ନ ଥିଲ, ସେମାନଙ୍କ କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଆପଣାମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛ ? ଆଉ ଏପରି କର୍ମ କରିବ ଯାହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ ନାହାନ୍ତି ?

7 ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ ଭାବୁଛ ଯେ, ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ? ଆଉ ତୁମ୍ଭ ଭାଇ କିଣାନୀୟମାନେ କାଲି ଆସି ତୁମ୍ଭକୁ ଏହି ବିଷୟ ପଚାରିବେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭେ କି ଉତ୍ତର ଦେବ ?

୪ କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ତୁମ୍ଭର କାର୍ଯ୍ୟ ନ୍ୟାୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ଭଲ ନ ଦେଖାଯାଏ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣି ନ ଥିବାରୁ ନିଜ ନିଜ ଜୀବନ ପାଇଁ କ'ଣ କରିବ? ଏବଂ ମୁଁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଜୀବନ ପାଇଁ କ'ଣ କରିବି?

9 "ଯଦି ସଠାେରେ ନିବାସୀମାନେ ଓ ତୁମ୍ଭର ଭାଇମାନେ ହାମର ସନ୍ତାନଗଣ ତୁମ୍ଭ କର୍ମ ବିଷଯ ରେ ଶୁଣିବେ ଓ କହିବେ, 'ତୁମ୍ଭର ଦାସମାନଙ୍କୁ ମାର।'

10 ଶିଖିମ, ତାହାର ପିତା ହମୋର ଓ ସେମାନଙ୍କ ନଗର ନିବାସୀ ସମସ୍ତେ ଏକ ଏବ୍ରୀୟା ସ୍ତ୍ରୀ ହେତୁରୁ ଏପରି କର୍ମ କଲେ ଯାହା ସେମାନେ ଅଜ୍ଞାତ ଥିଲେ ଏବଂ ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ କେବେ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ ନ ଥିଲେ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କିଣାନ ଦେଶ ନିବାସୀ ତୁମ୍ଭ ଭାଇମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଜୀବନସାରା କେଉଁଠାକୁ ପଳାଇବ କିମ୍ବା କେଉଁଠାରେ ଆପଣା ଲଜ୍ଜା ଲୁଚାଇବ ?

11 ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛ, ତାହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ସହ୍ୟ କରିପାରିବୁ ନାହିଁ। କିଅବା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଯୁଆଳି ଆଜ୍ଞା ଦେଇ ନାହାନ୍ତି, ତାହା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ଭାରଯୁକ୍ତ ହେବ ନାହିଁ।

12 ଦେଖ, କାଲି ଆମ୍ଭେମାନେ ଯାଇ ଏହି ଦେଶ ନିବାସୀ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଭ୍ରାତୃଗଣଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରିବା, ପୁଣି ଆମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ଆସି ତୁମ୍ଭକୁ ଓ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଥିବା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆଘାତ କରିବା,

ଯେପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଅବଶିଷ୍ଟ
ରହିବ ନାହିଁ।
13 ହମୋର, ତାହାର ପୁତ୍ର ଶିଖିମ ଏବଂ ନଗରସ୍ଥ ସମସ୍ତ ଲୋକ
କୀଦ୍ଦେକମ ଓ ତାହାର ଭାଇମାନଙ୍କର କଥା ଶୁଣିଲେ, ସେମାନେ
ସେମାନଙ୍କ କଥାରେ ଆପଣା ଆପଣା ପ୍ରାଣ ବିଷୟରେ ଅତିଶୟ
ଭୟଭୀତ ହେଲେ ଓ ଆପଣା ଆପଣା କୃତ କର୍ମରୁ ଅନୁତାପ କଲେ।
14 ଶିଖିମ ଓ ତାହାର ପିତା ହମୋର ଆପଣା ପିତା କିଦ୍ଦେକମକୁ ଓ
ଆପଣା ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ,
"ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଯାହା କହିଅଛ, ତାହା ସବୁ ସତ୍ୟ ।"
\v 15 ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷମାନେ ଯାହା ଆଜ୍ଞା ଦେଇ ନ ଥିଲେ, ଏହା
ଏବ୍ରୀୟମାନଙ୍କ ପ୍ରେମ ହେତୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲୁ,
ଏହା ଏବେ କୁହ ନାହିଁ, କିଅବା ହୃଦୟରେ କଳ୍ପନା କର ନାହିଁ।
୧୬ କିନ୍ତୁ ଆମେ ଦେଖିଲୁ ଯେ ଏହି ସର୍ତ୍ତ ବ୍ୟତୀତ, ସେମାନଙ୍କ ଝିଅକୁ
ନେବା ପାଇଁ ଆମର ଇଚ୍ଛାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ସେମାନଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ
ଏବଂ ଇଚ୍ଛା ନୁହେଁ, ତେଣୁ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣିଲୁ ଏବଂ
ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଆମର ଇଚ୍ଛା ପାଇବା ପାଇଁ ତୁମେ ଯାହା ଦେଖିଲ ତାହା
କଲୁ।
17 ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଆମ୍ଭର ନିବେଦନ ପାଇଲେ, ଆମ୍ଭେ
ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିଯିବୁ ଓ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯାହା କହିବ,
ତାହା ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରିବୁ।
18 ତେଣୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିନତି କରୁଛୁ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଶରୀର ସୁସ୍ଥ ନ ହୁଏ ଏବଂ ଆମ୍ଭେମାନେ ପୁନର୍ବାର
ବଳବାନ ନ ହୁଅ, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପେକ୍ଷା କର ଏବଂ ଅପେକ୍ଷା କର,
ତା'ପରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଏକତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯାଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ
ହୃଦୟରେ ଓ ଆମ ହୃଦୟରେ ଯାହା ଅଛି, ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ତାହା
କରିବା।
19 ଯାକୁବର କନ୍ୟା ଦୀଣା, କିଦ୍ଦେକମ ଓ ତା'ର ଭାଇମାନେ ଯାହା
କହିଥିଲେ, ପୁଣି ହମୋର ଓ ତାହାର ପୁତ୍ର ଶିଖିମ ଓ ତାଙ୍କ ନଗର
ନିବାସୀମାନେ ଯାହା କହିଥିଲେ, ସେହି ସମସ୍ତ କଥା ଶୁଣିଲା।
20 ତହୁଁ ସେ ଶୀଘ୍ର ଶିଖିମ ଗୃହରେ ତାହା ପ୍ରତିପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ
ପିତା ଯେଉଁ ଦାସୀକୁ ପଠାଇଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଦାସୀକୁ
ତାଙ୍କ ପିତା ଯାକୁବ ଓ ତାଙ୍କ ଭାଇମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇଲା, ଏହି କଥା
କହିଲା,
21 କିଦ୍ଦେକେମ ଓ ତାହାର ଭାଇମାନେ ତୁମ୍ଭ ବିଷୟରେ ଏହିପରି ମନ୍ତ୍ରଣା
ଦେଇଥିଲେ, ଆଉ ହମୋର, ଶିଖିମ ଓ ନଗର ନିବାସୀମାନେ
ସେମାନଙ୍କୁ ଏହିପରି ଉତ୍ତର ଦେଇଥିଲେ।
+\v 22 ଯେତେବେଳେ ଯାକୁବ ଏହି କଥା ଶୁଣିଲେ, ସେ କ୍ରୋଧରେ
ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ କ୍ରୋଧିତ ହେଲେ ଓ
ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତିକୂଳରେ ତାଙ୍କର କ୍ରୋଧ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ହେଲା ।
23 ତହିଁରେ ଶିମୀୟୋନ ଓ ଲେବୀ ଶପଥ କରି କହିଲେ, "ସମଗ୍ର
ପୃଥିବୀର ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପ୍ରଭୁ ଜୀବିତ ଥିବା ପ୍ରମାଣେ, କାଲି ଏହି
ସମୟ ସୁଦ୍ଧା ସମଗ୍ର ନଗରରେ ଜଣେ ବି ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିବ ନାହିଁ।"
24 ଆଉ କୋଡ଼ିଏ ଜଣ ଅସୁନ୍ନତ ଯୁବକ ଲୁଚି ରହିଥିଲେ, ଆଉ ସେହି
ଯୁବାମାନେ ଶିମୀୟୋନ ଓ ଲେବୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ, ପୁଣି
ଶିମୀୟୋନ ଓ ଲେବୀ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଠର ଜଣଙ୍କୁ ବଧ କଲେ,
ପୁଣି ଦୁଇ ଜଣ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ପଳାଇ ନଗର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଚୂନ
ଗୁମ୍ଫାକୁ ପଳାଇଗଲେ; ଆଉ ଶିମୀୟୋନ ଓ ଲେବୀ ସେମାନଙ୍କୁ
ଖୋଜିଲେ, ମାତ୍ର ପାଇଲେ ନାହିଁ।
25 ଶିମିୟୋନ ଓ ଲେବୀ ନଗର ମଧ୍ୟରେ ଭ୍ରମଣ କଲେ ଓ ନଗରର
ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଖଡ୍‌ଗଧାରରେ ହତ୍ୟା କଲେ। କାହାରିକୁ ଅବଶିଷ୍ଟ
ରଖିଲେ ନାହିଁ।
26 ନଗର ମଧ୍ୟରେ ମହା କୋଳାହଳ ହେଲା, ନଗରର ଲୋକମାନଙ୍କର
କ୍ରନ୍ଦନ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଉଠିଲା, ଆଉ ସମସ୍ତ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ଓ ବାଳକ ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ
କାନ୍ଦୁଥିଲେ।
+\v 27 ପୁଣି ଶିମୀୟୋନ ଓ ଲେବୀ ସମୁଦାୟ ନଗରକୁ ଆଘାତ କଲେ;
ସମୁଦାୟ ନଗରରେ ଗୋଟିଏ ପୁରୁଷ ଅବଶିଷ୍ଟ ରଖିଲେ ନାହିଁ ।
28 ଦୀଣାର ଭାଇଶିମିୟୋନର ଭାଇ ହ ମାରେ ଓ ଶିଖିମକୁ ମଧ ଖଡ୍ଗ
ରେ ହତ୍ୟା କଲେ। ଏହାପରେ ସମାନେେ ଦୀଣାକୁ ଶିଖିମର ଘରୁ
ନଇଗେଲେ। ଏହାପରେ ସମାନେେ ସେଠାରୁ ଚାଲିଗଲେ।
+\v 29 ଅନନ୍ତର ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ଯାଇ ଫେରି ଆସିଲେ, ଓ ହତ
ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କଲେ, ପୁଣି, ନଗର ଓ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଥିବା
ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ଲୁଟ କଲେ ।
30 ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଲୁଟଦ୍ରବ୍ୟ ଲୁଟିବାକୁ ଯାଉଥିଲେ,
ସେତେବେଳେ ତିନି ଶହ ଲୋକ ଉଠି ସେମାନଙ୍କୁ ପଥର ମାରି
ପକାଉଥିଲେ। ଶିମିୟୋନ ସେମାନଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଫେରି ସେମାନଙ୍କୁ
ଖଡ୍ଗଧାରରେ ବଧ କଲେ। ଶିମିୟୋନ ଲେବୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରୁ ଫେରି
ନଗରକୁ ଫେରି ଆସିଲେ।
31 ତେଣୁ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ମେଷ, ଗୋରୁ, ପଶୁ, ଆଉ ଅବଶିଷ୍ଟ
ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ଓ ବାଳକମାନଙ୍କୁ ନେଇଗଲେ। ସେମାନେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ
ନେଇଗଲେ। ଏବଂ ଏକ ଦ୍ୱାର ଫିଟାଇ ବାହାରକୁ ଯାଇ ସାହସରେ
ଆପଣା ପିତା ଯାକୁବଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ।
+\v 32 ଅନନ୍ତର ଯାକୁବ ନଗର ପ୍ରତି ସେମାନେ ଯାହା ଯାହା କରିଥିଲେ,
ଏବଂ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଲୁଟିତ ଦ୍ରବ୍ୟ ଦେଖିଲା, ତାହା ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି

ଅତି କ୍ରୋଧିତ ହେଲା । ଯାକୁବ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲା, "ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋ' ପ୍ରତି ଏ କି ବ୍ୟବହାର କଲ ? ଦେଖ, ମୁଁ ସେହି ଦେଶର କିଣାନୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଶ୍ରାମ ପାଇଲି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ମୋ' ସହିତ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କଲେ ନାହିଁ ।"

+\v 33 ଆଉ ଏବେ ତୁମ୍ଭେ ଏହି ଦେଶ ନିବାସୀ କିଣାନୀୟ ଓ ପରିଜୀୟମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ମୋତେ ଘୃଣାଜନକ କରିଅଛ; ମୁଁ ଅଳ୍ପ ଲୋକ, ତେଣୁ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ମୋ' ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକତ୍ର ହୋଇ ଆପଣା ଆପଣା ଭାଇମାନଙ୍କ ସହିତ ତୁମ୍ଭର କର୍ମର କଥା ଶୁଣି ମୋତେ ବଧ କରିବେ; ତହିଁରେ ମୁଁ ଓ ମୋହର ପରିବାର ବିନଷ୍ଟ ହେବି ।

34 ଶିମିୟୋନ ଓ ଲେବୀ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଭାଇମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପିତା ଯାକୁବଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, "ଦେଖ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଏ ଦେଶରେ ବାସ କରୁଛୁ, ଏବଂ ଶିଖିମ କ'ଣ ଆମ ଭଉଣୀ ପ୍ରତି ଏପରି କରିବ ? ଶିଖିମ ଯାହା କରିଛି, ସେ ବିଷୟରେ ତୁମେ କାହିଁକି ଚୁପ୍ ରହିଅଛ ? ସେ କ'ଣ ଆମ ଭଉଣୀ ପ୍ରତି ରାସ୍ତାର ବେଶ୍ୟା ପରି ବ୍ୟବହାର କରିବ ?"

35 ଶିମିୟୋନ ଓ ଲେବୀ ଶିଖିମ ସହରରୁ ଯେଉଁ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରି ଆଣିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ ବଧ କରି ନ ଥିଲେ। ସେମାନେ ପଞ୍ଚାଅଶୀ ଜଣ ଥିଲେ। ଯେଉଁମାନେ ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଜାଣି ନ ଥିଲେ।

36 ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବୁନା ନାମ୍ନୀ ଏକ ସୁନ୍ଦରୀ ଓ ସୁନ୍ଦରୀ ଯୁବତୀ ଥିଲା। ଶିମିୟୋନ ତାକୁ ବିବାହ କଲା। ସେମାନେ ଯେଉଁ ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରି ନେଇ ନ ଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ସତଚାଳିଶ ଜଣ ଥିଲା ଓ ଅବଶିଷ୍ଟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବଧ କଲେ।

37 ମାତ୍ର ଶିମିୟୋନ ଓ ଲେବୀ ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ଯୁବକ ଓ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଶିଖିମରୁ ବନ୍ଦୀ କରି ଆଣିଥିଲେ, ସେମାନେ ଯାକୁବଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କର ଓ ତାଙ୍କ ପରେ ତାଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ଦାସ ହୋଇ ରହିଲେ। ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ମିଶର ଦେଶରୁ ବାହାରକୁ ଆସିବା ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ଦାସ ହୋଇ ରହିଲେ।

+\v 3୮ ଶିମୀୟୋନ ଓ ଲେବୀ ନଗରରୁ ବାହାରକୁ ଗଲା ଉତ୍ତାରେ, ଯେଉଁ ଦୁଇ ଯୁବା ଅବଶିଷ୍ଟ ଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ନଗରରେ ଲୁଚି ରହିଥିଲେ ଏବଂ ନଗରର ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମଲେ ନାହିଁ, ସେମାନେ ଉଠି ସେହି ଯୁବାମାନେ ନଗରରେ ପ୍ରବେଶ କରି ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଭ୍ରମଣ କଲେ; ଆଉ ନଗରକୁ ପୁରୁଷଶୂନ୍ୟ ଓ କେବଳ ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ରୋଦନ କରୁଥିବାର ଦେଖିଲେ; ତେଣୁ ସେହି ଯୁବାମାନେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ କହିଲେ, ଦେଖ, ଏବ୍ରୀୟ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ଆଜି କିଣାନୀୟ ନଗର ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରି ସମସ୍ତ କିଣାନ ଦେଶର ପ୍ରାଣ ପ୍ରତି ଭୟ କଲେ ନାହିଁ, ଏହି ନଗର ପ୍ରତି ଏହି ଅମଙ୍ଗଳ କଲେ ।

+\v 39 ଆଉ ସେହି ଲୋକମାନେ ନଗର ପରିତ୍ୟାଗ କରି ତପ୍ପକ ନଗରକୁ ଗଲେ; ଆଉ ସେମାନେ ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚି ତପ୍ପକ ନିବାସୀମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯାହା ଯାହା ଘଟିଥିଲା ଓ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ଶିଖିମ ନଗର ପ୍ରତି ଯାହା ଯାହା କରିଥିଲେ, ତାହା ସବୁ ଜଣାଇଲେ ।

40 ଆଉ ଏହି ଖବର ତପ୍ପକର ରାଜା ଯାଶୂବଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଲା, ତେଣୁ ସେ ସେହି ଯୁବାମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଶିଖିମ ନଗରକୁ ଲୋକ ପଠାଇଲେ, କାରଣ ରାଜା ଏହି କଥାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ନାହିଁ, ସେ କହିଲେ, "ଶିଖିମ ପରି ଏକ ବୃହତ ନଗରକୁ ଦୁଇଜଣ ଲୋକ କିପରି ଧ୍ୱଂସ କଲେ?"

+\v 41 ଏଉତ୍ତାରେ ଯାଶୂବର ଦୂତମାନେ ପୁନର୍ବାର ଆସି ତାଙ୍କୁ ଜଣାଇ କହିଲେ, "ଆମ୍ଭେମାନେ ନଗରକୁ ଆସିଥିଲୁ, ଆଉ ତାହା ଧ୍ୱଂସ ହୋଇଅଛି, ସେଠାରେ କୌଣସି ପୁରୁଷ ନାହିଁ, କେବଳ ରୋଦନକାରୀ ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ଅଛନ୍ତି; ସେଠାରେ କୌଣସି ମେଷପଲ କି ପଶୁ ନାହିଁ, କାରଣ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ନଗରର ସର୍ବସ୍ୱ ହରଣ କରି ନେଇଥିଲେ ।"

42 ଯାଶୂବ ଏଥିରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ କହିଲେ, "ଏପରି ଦୁଇ ଜଣ ଲୋକ କିପରି ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ଯେ ଏତେ ବଡ଼ ନଗରକୁ ଧ୍ୱଂସ କଲେ, ଆଉ ଜଣେ ହେଲେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଠିଆ ହୋଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ?"

43 କାରଣ ନିମ୍ରୋଦଙ୍କ ସମୟରୁ ଏପରି କେବେ ହୋଇନାହିଁ, ଏବଂ ଦୂର କାଳରୁ ମଧ୍ୟ ଏପରି ଘଟି ନାହିଁ; ତପ୍ପକର ରାଜା ଯାଶୂବ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲା, "ସାହସ କର, ଆମ୍ଭେମାନେ ଯାଇ ଏହି ଏବ୍ରୀୟମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା, ଏବଂ ସେମାନେ ନଗର ପ୍ରତି ଯେପରି କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସେହିପରି କରିବା, ତହିଁରେ ନଗର ନିବାସୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବା।"

44 ତପ୍ପକର ରାଜା ଯାଶୂବ୍ ଏ ବିଷୟରେ ଆପଣା ମନ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ପରାମର୍ଶ କଲେ। ତାଙ୍କର ମନ୍ତ୍ରୀମାନେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ କେବଳ ଏବ୍ରୀୟମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିପାରିବ ନାହିଁ, କାରଣ ସମସ୍ତ ନଗରରେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ।"

45 ଯଦି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇଜଣ ଲୋକ ସମଗ୍ର ନଗରକୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରନ୍ତି, ଆଉ କେହି ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଠିଆ ନ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯିବ, ତେବେ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଆମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠିବେ ଓ ସେହିପରି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିନଷ୍ଟ କରିବେ।

+\v 46 ମାତ୍ର ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ ସମସ୍ତ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଲୋକ ପଠାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରିବାକୁ ଦିଅ, ତେବେ ଆମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଯାଇ ଯାକୁବ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିବ ।

47 ପୁଣି ଯାଶୂବ ଆପଣା ମନ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ କଥା ତାଙ୍କ ଓ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କଲା, ତେଣୁ ସେ ସେହିପରି କଲେ; ତପୂଖର ରାଜା ଯାଶୂବ ଶିଖିମ ଓ ତପୂଖ ଘେରି ରହିଥିବା ଇମୋରୀୟମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏହା କହି ପଠାଇଲେ,

+\v 48 ମୋ' ସଙ୍ଗେ ଉଠି ଯାଇ ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କର, ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଏବ୍ରୀୟ ଯାକୁବକୁ ଓ ତାହାର ସମସ୍ତ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଆଘାତ କରିବା, ଓ ପୃଥିବୀରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ବିନଷ୍ଟ କରିବା; କାରଣ ସେ ଶିଖିମ ନଗର ପ୍ରତି ଏପରି କରିଥିଲା, ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ତାହା ଜାଣ ନାହିଁ ?

49 ଇମୋରୀୟମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ରାଜାମାନେ ଶିଖିମ ନଗରରେ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ କରିଥିବା ପାପର କଥା ଶୁଣିଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ଭୟଭୀତ ହେଲେ।

50 ତହୁଁ ଇମୋରୀୟମାନଙ୍କ ସାତ ରାଜା ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟ ସହିତ, ପ୍ରାୟ ଦଶ ହଜାର ନିଷ୍କୋଷ ଖଡ୍ଗଧାରୀ ଲୋକ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ଯାକୁବଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଆସିଲେ; ପୁଣି, ଇମୋରୀୟମାନଙ୍କ ରାଜାମାନେ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ଏହା ଯାକୁବ ଶୁଣିଲେ; ତେଣୁ ଯାକୁବ ଅତିଶୟ ଭୀତ ହେଲେ, ଏବଂ ଏହା ତାଙ୍କୁ ବ୍ୟାକୁଳ କଲା।

51 ଯାକୁବ ଶିମିୟୋନ ଓ ଲେବୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଚିତ୍କାର କରି କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏ କି କାର୍ଯ୍ୟ କଲ ? ତୁମେ କାହିଁକି ମୋତେ ଆଘାତ କଲ ? କିଣାନର ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନଙ୍କୁ ମୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆଣି ମୋତେ ଓ ମୋ ପରିବାରକୁ ବିନାଶ କଲ ? କାରଣ ମୁଁ ଓ ମୋର ପରିବାର ବିଶ୍ରାମ ପାଇଥିଲୁ, ଆଉ ତୁମେ ମୋ ପ୍ରତି ଏହି କର୍ମ କରିଅଛ ଓ ନିଜ ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଦେଶ ନିବାସୀମାନଙ୍କୁ ମୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉତ୍ତେଜିତ କରିଅଛ।"

52 ଯିହୁଦା ଆପଣା ପିତାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲା, "ମୋହର ଭାଇ ଶିମିୟୋନ ଓ ଲେବୀ କ'ଣ ବିନା କାରଣରେ ଶିଖିମ ନିବାସୀ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବଧ କରିଥିଲେ ? ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଏହା ହୋଇଥିଲା କାରଣ ଶିଖିମ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭଉଣୀକୁ ନମ୍ର କରିଥିଲା ଏବଂ ନୋହ ଓ ତାଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଲଙ୍ଘନ କରିଥିଲା, କାରଣ ଶିଖିମ ବଳପୂର୍ବକ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭଉଣୀକୁ ନେଇଯାଇ ତାଙ୍କ ସହିତ ବ୍ୟଭିଚାର କରିଥିଲା ।"

53 ଶିଖିମ ଏହିସବୁ ମନ୍ଦକାର୍ଯ୍ୟ କଲା, କିନ୍ତୁ ତାହାର ନଗରର କହେି ଜଣେ ହେଲେ ତାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ ନାହିଁ, "ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ଏହା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛ? ମାରେ ଭାଇମାନେ ନଗରକୁ ଆକ୍ରମଣ କଲେ, କିନ୍ତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ସମାନଙ୍କେୁ ପରାସ୍ତ କଲେ, କାରଣ ତହିଁର ଲୋକମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାକୁ ଅମାନ୍ୟ କରିଥିଲେ। ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାହା ସମାନଙ୍କେ ହସ୍ତ ରେ ସମର୍ପଣ କଲେ। ସମାନେେ କ'ଣ ଏସବୁ କରିଛନ୍ତି?"

54 ଏବେ ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ଭୟ କରୁଛ କିମ୍ବା ବ୍ୟସ୍ତ ହେଉଛ? ମୋହର ଭାଇମାନଙ୍କ ଉପରେ କାହିଁକି ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଉଛ ଓ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କାହିଁକି ତୁମ୍ଭ କ୍ରୋଧ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ହେଉଛ ?

55 ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ଶିଖିମ ନଗରକୁ ଓ ତାହାର ନିବାସୀମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲେ। ସେହି କିଣାନୀୟ ରାଜାମାନେ ଆମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆସି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରାଇବେ। ଆଉ ଆମ୍ଭର ଭାଇମାନେ ଶିଖିମ ପ୍ରତି ଯେପରି କରିଥିଲେ, ଆମ୍ଭେ ମଧ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହିପରି କରିବୁ।

56 ଏବେ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଶାନ୍ତ ହୁଅ। ତୁମ୍ଭର ଭୟକୁ ଦୂର କର। କିନ୍ତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖ। ତାଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କର, ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବେ। ଏବଂ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବେ।

57 ଏହାପରେ ଯିହୁଦା ତା'ର ପିତାଙ୍କର ଜଣେ ଦାସକୁ ଡାକି କହିଲା, "ଆମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧ ରେ ଆସୁଥିବା ରାଜାମାନେ ସମାନଙ୍କେର ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ସହିତ କେଉଁଠା ରେ ଅଛନ୍ତି, ଯାଅ।"

58 ତହୁଁ ସେହି ଦାସ ଯାଇ ଦୂରରୁ ଅନାଇ ସୀହୋନ ପର୍ବତ ଉପରକୁ ଉଠିଗଲା ଓ ଦେଖି, ରାଜଗଣର ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବାର ଦେଖିଲା । ତହୁଁ ସେ ଯିହୁଦାକୁ ଫେରି ଆସି କହିଲା, ଦେଖ, ରାଜାମାନେ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ସହିତ କ୍ଷେତ୍ର ମଧରେ ଅଛନ୍ତି, ସମୁଦ୍ର ତୀରର ବାଲି ପରି ଅସଂଖ୍ୟ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ।

59 ଯିହୁଦା ଶିମିୟୋନ, ଲବେୀ ଓ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଭ୍ରାତାଙ୍କୁ କହିଲା, "ତୁମ୍ଭମାନେେ ନିଜକୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କର ଏବଂ ସାହସୀ ହୁଅ। କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ଅଛନ୍ତି। ସମାନଙ୍କେୁ ଭୟ କର ନାହିଁ।"

60 ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଆପଣା ଆପଣା ଯୁଦ୍ଧାସ୍ତ୍ର, ଧନୁ ଓ ଖଡ୍ଗ ସହିତ କଟିବନ୍ଧନ କରି ଠିଆ ହୁଅ, ଆଉ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯାଇ ଏହି ଅସୁନ୍ନତ ଲୋକମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା; ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର, ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ରାଣ କରିବେ।

61 ତହିଁରେ ସେମାନେ ଉଠିଲେ, ସାନ ବଡ଼ଠାରୁ ବଡ଼ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଆପଣା ଆପଣା ଯୁଦ୍ଧାସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କଲେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଯାକୁବଙ୍କର ଏଗାର ଜଣ ପୁତ୍ର ଓ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଯାକୁବଙ୍କର ସମସ୍ତ ଦାସ।

62 ଇସ୍ହାକଙ୍କ ସହିତ ହିବ୍ରୋଣରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଦାସ ଇସ୍ହାକଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ। ସେମାନେ ସର୍ବପ୍ରକାର ଯୁଦ୍ଧାସ୍ତ୍ରରେ ସଜ୍ଜିତ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ। ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଦାସମାନେ,

ଅର୍ଥାତ୍ 112 ଜଣ, ଏହି ରାଜାମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲେ। ଯାକୁବ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଗଲେ।

63 ଯାକୁବଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପିତା ଇସ୍ହାକଙ୍କ ନିକଟକୁ ହିବ୍ରୋଣକୁ, ଅର୍ଥାତ୍ କିରିୟଥ-ଅର୍ବକୁ ପଠାଇଲେ। ସେମାନେ କହିଲେ,

64 ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର, ସେ ଯେପରି କିଣାନୀୟମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆସୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରନ୍ତି ଏବଂ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କରନ୍ତି।"

65 ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ପୁତ୍ର ଇସ୍ହାକ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି କହିଲେ, "ହେ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର, ତୁମ୍ଭେ ମୋ' ପିତାଙ୍କୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲ, ମୁଁ ଆକାଶର ତାରାଗଣ ପରି ତୁମର ବଂଶ ବୃଦ୍ଧି କରିବି, ଆଉ ଏବେ ଯେ କିଣାନର ରାଜାମାନେ କୌଣସି ହିଂସା କରି ନ ଥିବାରୁ ମୋ' ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଏକତ୍ର ହେଉଛନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରି ତୁମ୍ଭର ବାକ୍ୟ ସଫଳ କର।"

66 ତେଣୁ ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର, ତୁମ୍ଭେ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀର ପରମେଶ୍ୱର, ମୁଁ ବିନୟ କରୁଛି, ଏହି ରାଜାମାନେ ମୋର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧ ରେ ଯୁଦ୍ଧ ନ କରିବା ପାଇଁ ସମାନଙ୍କେର ମନ୍ତ୍ରଣାକୁ ପୃଥକ କର।

67 ଏବଂ ମୋ ପୁଅମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଭୟଭୀତ ହୋଇ ଏହି ରାଜାମାନେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଲୋକଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ପ୍ରଭାବିତ କର ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଗର୍ବକୁ ତଳକୁ କର, ଏବଂ ସେମାନେ ମୋ ପୁଅମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେଇ ଯାଆନ୍ତୁ।

68 ଆଉ, ତୁମ୍ଭର ମହାନ ହସ୍ତ ଓ ବିସ୍ତାରିତ ବାହୁ ଦ୍ୱାରା ମୋର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଦାସମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ କବଳରୁ ରକ୍ଷା କର। କାରଣ ଏହିସବୁ କରିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭର ଶକ୍ତି ଓ ପରାକ୍ରମ ଅଛି।

69 ଆଉ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଦାସମାନେ ଏହି ରାଜାମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ଯିବା ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କ ପିତା ଯାକୁବ ମଧ୍ୟ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି କହିଲେ, ହେ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର, ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଓ ଉନ୍ନତ ପରମେଶ୍ୱର, ଯିଏ ପୂର୍ବ କାଳରୁ, ସେଠାରୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏବଂ ଅନନ୍ତକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାଜତ୍ୱ କରି ଆସିଅଛନ୍ତି;

70 ତୁମେ ହିଁ ଯୁଦ୍ଧ ସୃଷ୍ଟି କର ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ନିବୃତ୍ତ କର, ତୁମ ହାତରେ ଉନ୍ନତ ଏବଂ ପତନ କରିବା ପାଇଁ ଶକ୍ତି ଓ ପରାକ୍ରମ ଅଛି; ହେ ମୋର ପ୍ରାର୍ଥନା ତୁମ ସମ୍ମୁଖରେ ଗ୍ରହଣୀୟ ହେଉ ଯେ ତୁମେ ନିଜ ଦୟାରେ ମୋ ପ୍ରତି ଫେରିବ, ମୋ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ଭୟରେ ଏହି ରାଜାମାନେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିବ, ସେମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଶିବିରକୁ ଭୟଭୀତ କରିବ, ଏବଂ ତୁମ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଥିବା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭର ମହାଦୟା ଦ୍ୱାରା ଉଦ୍ଧାର କରିବ, କାରଣ ତୁମେ ହିଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆମ ଅଧୀନରେ ଆଣି ପାରିବ ଏବଂ ଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ଆମ ଅଧୀନରେ କମ କରିପାରିବ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୩୫

1 ତେଣୁ ଇମାରୋୟମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ରାଜାମାନେ ଆସି କ୍ଷେତ୍ର ରେ ଠିଆ ହେଲେ। ସମାନେେ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କ'ଣ କରାଯିବ ତାହା କରିବାକୁ ସମାନଙ୍କେର ପରାମର୍ଶଦାତାମାନଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ। କାରଣ ସମାନେେ ତଥାପି ସମାନଙ୍କୁେ ଭୟ କରୁଥିଲେ। ସମାନେେ କହିଲେ, " ଦେଖ, ଏହି ଦୁଇଜଣ ରାଜା ଶିଖିମ ନଗରର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ମାରି ଦେଲେ।"

2 ସଦାପ୍ରଭୁ ଇସ୍ହାକ ଓ ଯାକୁବଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣିଲେ। ଏବଂ ରାଜାମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ପରାମର୍ଶଦାତାଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ଭୟଭୀତ କଲେ। ସେମାନେ ଏକ ମନରେ କହିଲେ,

3 ଆଜି କି ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୂର୍ଖ, ନା ତୁମ୍ଭଠାରେ ବୁଦ୍ଧି ନାହିଁ ଯେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏବ୍ରୀୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବ ? ଆଜି କାହିଁକି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ବିନାଶରେ ଆନନ୍ଦ କରିବ ?

4 ଦେଖ, ସେହି ଦୁଇଜଣ ଯୁବକ ଭୟଭୀତ ହୋଇ ଶିଖିମ ନଗରକୁ ଗଲେ। ସେମାନେ ନଗରର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ। ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କେହି ଠିଆ ହେଲେ ନାହିଁ। ତେବେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ସମସ୍ତଙ୍କ ସହିତ କିପରି ଯୁଦ୍ଧ କରିପାରିବ?

5 ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ଯେ ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭଲ ପାଆନ୍ତି। ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏପରି ମହାନ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ଯାହା ପୂର୍ବ କାଳରୁ କେବେ ହୋଇ ନାହିଁ। ଏବଂ ସମସ୍ତ ଗୋଷ୍ଠୀୟ ଦେବତାଗଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ, ତାଙ୍କ ମହାନ କ୍ରିୟା ତୁଲ୍ୟ ଆଉ କେହି ନାହିଁ।

6 ସେ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କର ପିତା ଏବ୍ରୀୟ ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ ନିମ୍ରୋଦଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ରକ୍ଷା କରିଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କୁ ବଧ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ।

7 ରାଜା ନିମ୍ରୋଦ ଯେଉଁ ଅଗ୍ନି ରେ ନିକ୍ଷେପ କରିଥିଲେ, ସେ ତାଙ୍କୁ ସେଥିରୁ ରକ୍ଷା କଲେ। ଏବଂ ତାଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କୁ ସେଥିରୁ ରକ୍ଷା କଲେ।

8 ଆଉ କିଏ ଏପରି କରିପାରିବ? ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଅବ୍ରହାମ ହିଁ ଏଲମର ପାଞ୍ଚ ଜଣ ରାଜାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତାଙ୍କର ଭାଇର ପୁତ୍ରକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରିଥିଲେ, ଯିଏ ସେହି ସମୟରେ ସଦୋମରେ ବାସ କରୁଥିଲେ।

9 ପୁଣି, ସେ ଆପଣା ଗୃହର ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଦାସ ଓ ତାହାର କିଛି ଲୋକଙ୍କୁ ଧରି ଏକ ରାତ୍ରିରେ ଏଲମର ରାଜାମାନଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଗୋଡ଼ାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ବଧ କଲେ, ପୁଣି, ତାହାର ଭ୍ରାତୃପୁତ୍ରଠାରୁ ଯାହା ସେମାନେ ଲୁଟି ନେଇଥିଲେ, ତାହା ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ତାହାର ଭ୍ରାତୃପୁତ୍ରକୁ ଫେରାଇ ଦେଲେ।

+\v 10 ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଜାଣ ଯେ ଏହି ଏବ୍ରୀୟମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟନ୍ତ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ, ଆଉ ସେମାନେ ମଧ ତାହାଙ୍କଠାରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ, କାରଣ ସେ ସେମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ଶତ୍ରୁଠାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିଛନ୍ତି ବୋଲି ସେମାନେ ଜାଣନ୍ତି ।

11 ଆଉ ଦେଖ, ତାଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରେମ ହେତୁ, ଅବ୍ରହାମ ତାଙ୍କର ଏକମାତ୍ର ଏବଂ ବହୁମୂଲ୍ୟ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ନେଇ ତାଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ହୋମବଳି ଭାବରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବାକୁ ମନସ୍ଥ କଲେ, ଏବଂ ଯଦି ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କୁ ଏହା କରିବାରୁ ବାଧା ଦେଇ ନ ଥାଆନ୍ତେ, ତେବେ ସେ ତାଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରେମ ହେତୁ ଏହା କରିଥାଆନ୍ତେ।

12 ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖିଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଶପଥ କଲେ ଏବଂ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କଲେ ଯେ ସେ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସମସ୍ତ ବଂଶକୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଘଟିବାକୁ ଥିବା ସମସ୍ତ କ୍ଲେଶରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବେ, କାରଣ ସେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ପ୍ରେମ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ସନ୍ତାନ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର କରୁଣାକୁ ଦମନ କରିଥିଲେ।

13 ତୁମ୍ଭମାନେେ ଶୁଣିଛ କି ସମାନଙ୍କେର ପରମେଶ୍ୱର ମିଶରର ରାଜା ଫାରୋ ଓ ଗରାରର ରାଜା ଅବିମଲକେଙ୍କ ପ୍ରତି ଯାହା କରିଥିଲେ, ତାହା ତୁମ୍ଭମାନେେ ଶୁଣି ନାହଁ। ସେ ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ବିବାହ କରିଥିଲେ। କାରଣ ସେ କହିଥିଲେ, "ସେ ମାରେ ଭଉଣୀ।" "କଥା ନ ହେଲେ ସମାନେେ ତାଙ୍କୁ ମାରି ଦବେେ। ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହିତ ବିବାହ କରିବାକୁ ମନସ୍ଥ କରିପାରନ୍ତି।" ପରମେଶ୍ୱର ସମାନଙ୍କେ ଓ ସମାନଙ୍କେର ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯାହା ଯାହା ଶୁଣିଛ, ତାହା ସବୁ କଲେ।

+\v 14 ଆଉ ଦେଖ, ଆମ୍ଭେମାନେ ନିଜେ ନିଜ ଚକ୍ଷୁରେ ଦେଖିଲୁ ଯେ, ଯାକୁବର ଭ୍ରାତା ଏଷୌ ଚାରିଶହ ଲୋକ ସଙ୍ଗେ ନେଇ ତାକୁ ବଧ କରିବାକୁ ଆସିଥିଲା, କାରଣ ସେ ସ୍ମରଣ କରିଥିଲା ଯେ ସେ ଆପଣା ପିତାଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦ ହରଣ କରିଥିଲା ।

15 ଯେତେବେଳେ ସେ ଅରାମରୁ ଆସିଲେ, ସେ ତାଙ୍କ ମାଆଙ୍କୁ ପିଲାମାନଙ୍କ ସହିତ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଗଲେ। ତାଙ୍କ ହାତରୁ ତାଙ୍କୁ କିଏ ରକ୍ଷା କଲା, କେବଳ ତାଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ଯାହାଙ୍କ ଉପରେ ସେ ନିର୍ଭର କରୁଥିଲେ? ସେ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଭାଇଙ୍କ ହାତରୁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ହାତରୁ ରକ୍ଷା କଲେ, ଏବଂ ସେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ରକ୍ଷା କରିବେ।

16 କିଏ ଜାଣେ ନାହିଁ ଯେ ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ଶିଖିମ ନଗର ପ୍ରତି ଅମଙ୍ଗଳ ଘଟାଇବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଶକ୍ତି ସହିତ ଉତ୍ସାହିତ କରିଥିଲେ ଯାହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣିଛ?

17 ତେବେ କ'ଣ ଦୁଇଜଣ ଲୋକ ନିଜ ଶକ୍ତି ବଳରେ ଶିଖିମ ପରି ଏକ ବଡ଼ ନଗରକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିପାରିଥାନ୍ତେ, ଯଦି ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ଯାହାଙ୍କ ଉପରେ ସେମାନେ ନିର୍ଭର କରି ନ ଥାଆନ୍ତେ? ସେ ଏହିସବୁ କହିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନଗରରେ ନଗର ନିବାସୀମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କଲେ।

18 ଆଉ ଯଦି ତୁମ୍ଭ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ହଜାର ଗୁଣ ଅଧିକ ଲୋକ ଆସିବେ, ତେବେ ତୁମେ କ'ଣ ସେମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିପାରିବ? ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭ ନଗରରୁ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଆସିଛନ୍ତି?

19 ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଜାଣ ଏବଂ ବୁଝ ଯେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଆସି ନାହଁ, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଆସିଅଛ, ଯିଏ ସେମାନଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କରିଥିଲେ; ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ଆଜି ବିନଷ୍ଟ ହେବାକୁ ଆସିଅଛ।

20 ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପ୍ରତି ଯେଉଁ ମନ୍ଦ ଘଟାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଅଛ, ତାହାରୁ ନିବୃତ୍ତ ହୁଅ; ତହିଁରେ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଯୁଦ୍ଧକୁ ନ ଯିବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଭଲ ହେବ, ଯଦିଓ ସେମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ଅଳ୍ପ, କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଅଛନ୍ତି।

21 ଇମାରୋୟ ରାଜାମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପରାମର୍ଶଦାତାମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ କଥା ଶୁଣିଲେ, ସେମାନେ ଭୟଭୀତ ହେଲେ। ସେମାନେ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଭୟ କଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ମନା କଲେ।

22 ତହୁଁ ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ମନ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ କଥାରେ କର୍ଣ୍ଣପାତ କଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ କଥା ଶୁଣିଲେ; ଆଉ ମନ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ କଥା ରାଜାମାନଙ୍କୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କଲାରୁ ସେମାନେ ସେହିପରି କଲେ।

23 ମାତ୍ର ରାଜାମାନେ ବିମୁଖ ହୋଇ ଯାକୁବଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେଇ ଗଲେ, କାରଣ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ସାହସ କଲେ ନାହିଁ, କାରଣ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅତିଶୟ ଭୟ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ସେମାନଙ୍କ ଭୟରେ ତରଳି ଗଲା।

24 କାରଣ ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଘଟିଲା, କାରଣ ସେ ଆପଣା ଦାସ ଇସ୍ହାକ ଓ ଯାକୁବଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣିଲେ, କାରଣ

ସେମାନେ ତାହାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ; ଆଉ ସେହି ଦିନ ଏହି ସମସ୍ତ ରାଜା ଆପଣା ଆପଣା ଛାଉଣି ସହିତ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଆପଣା ଆପଣା ନଗରକୁ ଫେରି ଆସିଲେ; ସେହି ସମୟରେ ସେମାନେ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ ନାହିଁ।

25 ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ସେହି ଦିନ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୀହୋନ ପର୍ବତ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହୋଇ ରହିଲେ; ଆଉ ସେହି ରାଜାମାନେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଆସି ନ ଥିବା ଦେଖି ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ସ୍ୱସ୍ଥାନକୁ ଫେରିଗଲେ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୩୬

+\p +\v 1 ସେହି ସମୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଯାକୁବଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଇ କହିଲେ, "ଉଠ, ବୈଥେଲକୁ ଯାଅ, ସେଠାରେ ବାସ କର; ଆଉ ସଦାପ୍ରଭୁ ଯେ ତୁମ୍ଭକୁ ଦର୍ଶନ ଦେଇଅଛନ୍ତି, ଯେ ତୁମ୍ଭକୁ ଓ ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଦୁଃଖରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିଛନ୍ତି, ତାହାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେଠାରେ ଏକ ଯଜ୍ଞବେଦି ନିର୍ମାଣ କର ।"

2 ଅନନ୍ତର ଯାକୁବ ଓ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ ଓ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ଉଠି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟାନୁସାରେ ବୈଥେଲକୁ ଗଲେ ।

+\v 3 ଯାକୁବ ବୈଥେଲକୁ ଯିବା ସମୟରେ ଅନେଶ୍ୱତ ବର୍ଷ ବୟସରେ ଥିଲେ; ପୁଣି, ଯାକୁବ ଓ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ ଓ ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗୀ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଲୂସରେ ବୈଥେଲରେ ରହିଲେ; ପୁଣି, ସେ ସେଠାରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଇଥିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏକ ଯଜ୍ଞବେଦି ନିର୍ମାଣ କଲେ; ପୁଣି, ଯାକୁବ ଓ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ ବୈଥେଲରେ ଛଅ ମାସ ରହିଲେ ।

4 ସେହି ସମୟରେ ଯାକୁବର ସଙ୍ଗୀ ରିବିକାର ଧାତ୍ରୀ ଉଷର କନ୍ୟା ଦବୋରାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହେଲା, ପୁଣି, ଯାକୁବ ବୈଥେଲର ତଳେ ଥିବା ଅଲୋନ ବୃକ୍ଷମୂଳେ ତାକୁ କବର ଦେଲେ।

5 ଆଉ ଯାକୁବର ମାତା ବଥୂୟେଲର କନ୍ୟା ରିବିକା ମଧ ସେହି ସମୟରେ ହିବ୍ରୋଣରେ, ଅର୍ଥାତ୍, କିରୀୟଥ-ଅର୍ବରେ ମଲେ; ପୁଣି ଅବ୍ରହାମ ହେତୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ କ୍ରୟ କରିଥିବା ମକପେଲାର ଗୁହାରେ ତାହାଙ୍କୁ କବର ଦିଆଗଲା।

6 ରିବିକାର ବୟସ ଏକ ଶହ ତେତିଶ ବର୍ଷ ଥିଲା; ତହୁଁ ସେ ମଲେ। ଯାକୁବ ଆପଣା ମାତା ରିବିକାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଶୁଣି ଆପଣା ମାତାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ରୋଦନ କଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଓ ଅଲୋନ ବୃକ୍ଷ ତଳେ ଥିବା ତାହାର ଧାତ୍ରୀ ଦବୋରାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମହାବିଳାପ କଲେ, ପୁଣି, ସେହି ସ୍ଥାନର ନାମ ଅଲୋନ-ବାଖୁତ୍ (ବାଖୁତ୍) ରଖିଲେ।

+\v 7 ସେହି ସମୟରେ ଅରାମୀୟ ଲାବନ ମଲା; କାରଣ ସେ ଓ ଯାକୁବଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ନିୟମ ଲଙ୍ଘନ କରିବାରୁ ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କୁ ଆଘାତ କଲେ ।

+\v 8 ଯେତେବେଳେ ଯାକୁବଙ୍କୁ ଏକ ଶହ ବର୍ଷ ବୟସ ହୋଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଇ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ ଓ ତାଙ୍କର ନାମ ଇସ୍ରାଏଲ ରଖିଲେ । ସେହି ସମୟରେ ଯାକୁବଙ୍କ ଭାର୍ଯ୍ୟା ରାହେଲ ଗର୍ଭବତୀ ହେଲେ ।

9 ଏହି ସମୟରେ ଯାକୁବ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ପରିବାର ବୈଥେଲ ଛାଡ଼ି ହିବ୍ରୋଣକୁ ତାଙ୍କ ପିତୃଗୃହକୁ ଗଲେ।

10 ସେମାନେ ବାଟରେ ଯାଉ ଯାଉ ଇଫ୍ରାଥାରେ ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ଅଳ୍ପ ବାଟ ବାକି ଥିଲା। ରାହେଲର ଏକ ପୁତ୍ର ପ୍ରସବ ହେଲା ଏବଂ ତାହାର ପ୍ରସବ ଯନ୍ତ୍ରଣା ହେଲା। ତା'ପରେ ସେ ମରିଗଲା।

+\v 11 ଅନନ୍ତର ଯାକୁବ ତାହାକୁ ଇଫ୍ରାଥା, ଅର୍ଥାତ୍, ବେଥଲିହିମକୁ ଯିବା ପଥ ନିକଟରେ କବର ଦେଲେ, ପୁଣି, ତାହାର କବର ଉପରେ ଏକ ସ୍ତମ୍ଭ ସ୍ଥାପନ କଲେ, ତାହା ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଛି; ପୁଣି, ରାହେଲର ବୟସ ପଞ୍ଚଚାଳିଶ ବର୍ଷ ହେଲା; ତହୁଁ ସେ ମଲା ।

+\v 12 ପୁଣି, ଯାକୁବ ରାହେଲଠାରୁ ଜନ୍ମିତ ଆପଣାର ପୁତ୍ରର ନାମ ବିନ୍ୟାମୀନ (ବିନ୍ୟାମୀନ) ରଖିଲେ; କାରଣ ସେ ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗରେ ଦେଶରେ ଜନ୍ମିତ ଥିଲା ।

+\v 13 ରାହେଲର ମୃତ୍ୟୁ ଉତ୍ତାରେ ଯାକୁବ ତାଙ୍କ ଦାସୀ ବିଲହାର ତମ୍ବୁରେ ତମ୍ବୁ ସ୍ଥାପନ କଲେ ।

14 ତେଣୁ ରୁବେନ୍ ନିଜର ମାତା ଲେୟା ପ୍ରତି ଈର୍ଷା କଲେ। ସେ କ୍ରୋଧରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ। ସେ ଯାଇ ବିଲହା ତମ୍ବୁକୁ ଗଲେ ଏବଂ ସେଠାରୁ ଆପଣା ପିତାଙ୍କର ଶଯ୍ୟା ସ୍ଥାନାନ୍ତର କଲେ।

15 ଏହି ସମୟରେ ରୁବେନ୍ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କର ଶଯ୍ୟା ଅପବିତ୍ର କରିଥିବାରୁ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ ଜନ୍ମଗତ ଅଧିକାର, ରାଜକୀୟ ଓ ଯାଜକୀୟ କାର୍ଯ୍ୟସବୁ କାଢ଼ି ନେଲେ। ତେଣୁ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ଜ୍ୟେଷ୍ଠାଧିକାର, ଯିହୁଦାକୁ ରାଜକୀୟ ଏବଂ ଲେବୀକୁ ଯାଜକତ୍ୱ ଦିଆଗଲା, କାରଣ ରୁବେନ୍ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କର ଶଯ୍ୟାକୁ ଅଶୁଚି କରିଥିଲେ।

+\v 16 ପଦ୍ଦନ୍ ଅରାମରେ ଯାକୁବଙ୍କଠାରୁ ଜନ୍ମିଥିବା ଯାକୁବଙ୍କର ବଂଶାବଳୀ ଏହି । ଯାକୁବଙ୍କର ବାର ପୁତ୍ର ଥିଲେ ।

17 ଲେୟାର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ପୁତ୍ର ରୁବେନ୍, ଶିମୀୟୋନ, ଲେବୀ, ଯିହୁଦା, ଇଷାଖର, ସବୂଲୂନ୍ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଭଉଣୀ ଦୀଣା, ପୁଣି ରାହେଲର ସନ୍ତାନ ଯୋଷେଫ ଓ ବିନ୍ୟାମୀନ।

18 ଲେୟାର ଦାସୀ ସିଲ୍ପାର ସନ୍ତାନ ଗାଦ୍ ଓ ଆଶେର ଓ ରାହେଲର ଦାସୀ ବିଲ୍‌ହାର ସନ୍ତାନ ଦାନ୍ ଓ ନପ୍ତାଲି, ଏମାନେ ଯାକୁବଙ୍କର ଏହି ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନ ପଦ୍ଦନ୍ ଅରାମରେ ଜନ୍ମିଥିଲେ।

19 ଅନନ୍ତର ଯାକୁବ ଓ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ ଓ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ପରିବାର ଯାତ୍ରା କରି ହିବ୍ରୋଣର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ମମ୍ରିରେ, ଅର୍ଥାତ୍, କିରୀୟଥ୍-ଅର୍ବ ନାମରେ ପରିଚିତ, ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚିଲେ; ଯେଉଁଠାରେ ଅବ୍ରହାମ ଓ

ଇସ୍ହାକ ପ୍ରବାସ କରିଥିଲେ, ପୁଣି, ଯାକୁବ ଓ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ ଓ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ପରିବାର ସହିତ ହିବ୍ରୋଣରେ ଆପଣା ପିତାଙ୍କ ନିକଟରେ ବାସ କଲେ।

20 ଅନନ୍ତର ତାହାର ଭ୍ରାତା ଏଷୌ ଓ ତାହାର ପୁତ୍ରମାନେ ଓ ତାହାର ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀ ସେୟୀର ଦେଶକୁ ଯାଇ ସେଠାରେ ବାସ କଲେ ଓ ସେୟୀର ଦେଶରେ ଅଧିକାର କଲେ; ପୁଣି ଏଷୌର ସନ୍ତାନଗଣ ସେୟୀର ଦେଶରେ ଅତିଶୟ ପ୍ରଜାବନ୍ତ ଓ ବହୁବଂଶ ହେଲେ।

+\v 21 କିଣାନ ଦେଶରେ ଜନ୍ମିଥିବା ଏଷୌଙ୍କର ବଂଶାବଳୀ ଏହି । ଏଷୌର ପାଞ୍ଚ ପୁତ୍ର ଥିଲେ ।

+\v 22 ଅନନ୍ତର ଏଷୌର ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ପୁତ୍ର ଆଦା ଇଲୀଫସକୁ ଜନ୍ମ କଲା ଓ ସେ ତାହାର ଔରସରୁ ରୁୟେଲକୁ ପ୍ରସବ କଲା । ଅହଲୀବାମାର ଔରସରେ ଯିୟୂଶ, ଯାଲମ ଓ କୋରହ ପ୍ରସବ କଲା ।

+\v 23 କିଣାନ ଦେଶରେ ଜନ୍ମିଥିବା ଏଷୌର ସନ୍ତାନ ଏହି। ଆଉ ଏଷୌର ପୁତ୍ର ଇଲୀଫସର ପୁତ୍ର ତୈମନ୍ ଓ ଓମାର୍ ଓ ସଫୋ ଓ ଗୟିତମ୍ ଓ କନସ୍ ଓ ଅମାଲେକ୍ସ, ପୁଣି, ରୁୟେଲର ପୁତ୍ର ନହତ୍ ଓ ସେରହ୍ ଓ ଶାମହ ଓ ମିସା ।

24 ଯିୟୁଶଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ ଥିଲେ ତିମ୍ନ, ଅଲ୍ୱା ଓ ଯେଥେତ୍। ଯାଲମର ପୁତ୍ରମାନେ ଥିଲେ ଆଲା, ପୀନୋର ଓ କନସ୍।

+\v 25 ପୁଣି, କୋରହର ସନ୍ତାନ ତୈମନ୍, ମିବ୍ସର୍, ମଗ୍ଦୀୟେଲ୍ ଓ ଏରାମ୍, ସେୟୀର ଦେଶର ଆପଣା ଆପଣା ରାଜାବଂଶ ଅନୁସାରେ ଏଷୌର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ବଂଶ ଏଷୌର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ବଂଶ ଥିଲେ ।

+\v 26 ଆଉ ସେୟୀର ଦେଶନିବାସୀ ହୋରୀୟ ସେୟୀରର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ନାମ ଏହି; ଲୋଟନ୍, ଶୋବଲ୍, ସିବୀୟୋନ୍, ଅନା, ଦୀଶନ୍, ଏତ୍ସର ଓ ଦିଶୋନ୍, ଏହି ସାତ ପୁତ୍ର ଥିଲେ ।

27 ଲୋଟନର ପୁତ୍ର ହୋରି, ହେମନ୍ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଭଉଣୀ ତିମ୍ନା, ଅର୍ଥାତ୍ ତିମ୍ନା, ଯିଏ ଯାକୁବ ଓ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରିଥିଲା, ମାତ୍ର ସେମାନେ ତାହା କଥା ଶୁଣିବାକୁ ମନା କଲେ। ସେ ଯାଇ ଏଷୌର ପୁତ୍ର ଇଲୀଫସର ଉପପତ୍ନୀ ହେଲା ଓ ସେ ତାହାର ଔରସରେ ଅମାଲେକକୁ ଜନ୍ମ କଲା।

28 ଶୋବଲର ପୁତ୍ରମାନେ ଥିଲେ ଅବଲନ୍, ମାନହତ୍, ଏବଲ, ଶଫୋ ଓ ଓନମ୍। ସିବିୟୋନର ପୁତ୍ରମାନେ ଥିଲେ ଅଜା ଓ ଅନା। ଅନା ନିଜର ପିତା ସିବିୟୋନର ଗଧ ଚରାଇବା ସମୟରେ ପ୍ରାନ୍ତରରେ ଯହେମୀମାନଙ୍କୁ ପାଇଥିଲା।

29 ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ଗଧମାନଙ୍କୁ ଚରାଉଥିବା ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ମରୁଭୂମିକୁ ଚରାଇବାକୁ ନେଇଯାଉଥିଲେ।

30 ଆଉ ଗୋଟିଏ ଦିନ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମୁଦ୍ରକୂଳର ଏକ ମରୁଭୂମିକୁ ଆଣିଲେ, ଯାହା ଲୋକମାନଙ୍କ ମରୁଭୂମିର ସମ୍ମୁଖବର୍ତ୍ତୀ ଥିଲା। ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟ ଦେଉଥିଲେ, ହଠାତ୍ ସମୁଦ୍ରର ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ୱରୁ ଏକ ଅତି ପ୍ରବଳ ଝଡ଼ ଆସି ସେଠାରେ ଚରିଥିବା ଗଧମାନଙ୍କ ଉପରେ ବସି ପଡ଼ିଲା, ଏବଂ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଠିଆ ହୋଇଗଲେ।

31 ଏହା ପରେ ସମୁଦ୍ରର ଆର ପାର୍ଶ୍ୱସ୍ଥ ପ୍ରାନ୍ତରରୁ ପ୍ରାୟ ଏକ ଶହ କୋଡ଼ିଏଟି ବୃହତ୍ ଏବଂ ଭୟଙ୍କର ପଶୁ ବାହାରି ଆସିଲେ। ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଗଧ ଥିବା ସ୍ଥାନରେ ପହଞ୍ଚି ସେଠାରେ ବସିଲେ।

32 ପୁଣି, ସେହି ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟଭାଗରୁ ତଳ ଭାଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଆକୃତି ଥିଲା, ଆଉ ମଧ୍ୟଭାଗରୁ ଉପରକୁ, କେତେକ ଭାଲୁର ଆକୃତି ଥିଲା, ଆଉ କେତେକ ରକ୍ଷକଙ୍କ ଆକୃତି ଥିଲା; ସେମାନଙ୍କ ପଛପଟେ ସେମାନଙ୍କ ଲାଙ୍ଗୁଡ଼ ସ୍କନ୍ଧ ମଧ୍ୟରୁ ଭୂମିକୁ ଲମ୍ବାଇ ଥିଲା, ଯେପରି ଦୁଖୀଫାଟର ଲାଙ୍ଗୁଡ଼। ଏହି ପଶୁମାନେ ଆସି ସେହି ଗଧମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆରୋହଣ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଘେନିଗଲେ, ଏବଂ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲିଯାଇଛନ୍ତି।

33 ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ପଶୁ ଅନା ନିକଟକୁ ଆସି ତା'ର ଲାଞ୍ଜରେ ତାକୁ ଆଘାତ କଲା ଏବଂ ସେଠାରୁ ପଳାଇଗଲା।

34 ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖି ସେ ନିଜ ଜୀବନ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୟଭୀତ ହୋଇ ନଗରକୁ ପଳାଇଗଲା।

35 ଯୋଷଫେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଘଟିଥିବା ସମସ୍ତ କଥା ତାଙ୍କର ପୁଅମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ଭାଇମାନଙ୍କୁ କହିଲେ। ବହୁତ ଲୋକ ଗଧମାନଙ୍କୁ ଖୋଜିବାକୁ ଗଲେ, କିନ୍ତୁ ଗଧମାନେ ପାଇଲେ ନାହିଁ। ସହେି ଦିନଠାରୁ ଅନା ଏବଂ ତା'ର ଭାଇମାନେ ଆଉ ସେଠାକୁ ଗଲେ ନାହିଁ। ସମାନେେ ନିଜ ଜୀବନ ବିଷଯ ରେ ବହୁତ ଭୟଭୀତ ହେଲେ।

36 ସେୟୀରର ପୁତ୍ର ଅନାର ପୁତ୍ର ଦିଶୋନ୍ ଓ ତାହାର ଭଉଣୀ ଅହଲୀବାମା। ଦିଶୋନର ପୁତ୍ରମାନେ ଥିଲେ, ହେମ୍ଦନ୍, ଇଶ୍ବନ୍, ଯିଥ୍ରନ୍ ଓ କରାଣ। ଏତ୍ସରଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ ଥିଲେ: ବିଲ୍ହନ୍, ସାବନ୍ ଓ ଯାକନ୍। ଦିଶୋନର ପୁତ୍ରମାନେ ଥିଲେ: ଊସ୍ ଓ ଅରାଣ।

+\v 37 ସେୟୀର ଦେଶର ହୋରୀୟ ସେୟୀରର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ବଂଶ ଏମାନେ ଥିଲେ ।

38 ଏଷୌ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନେ ସେୟୀର ନାମକ ସେହି ଦେଶ ନିବାସୀ ହୋରୀୟ ଦେଶରେ ବାସ କଲେ। ସେଠାରେ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତି ଥିଲା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ବହୁସଂଖ୍ୟକ ପରିବାର ଥିଲା। ତେଣୁ ଯାକୁବ, ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନଗଣ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ପରିବାର ସେମାନଙ୍କ ପିତା ଇସ୍ହାକଙ୍କ ନିକଟରେ କିଣାନ ଦେଶରେ ବାସ କଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ଯେପରି ସେମାନଙ୍କ ପିତା ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୩୭

+\v 1 ଯାକୁବଙ୍କ ଆୟୁର ଏକଶହ ପଞ୍ଚମ ବର୍ଷରେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଯାକୁବ ଆପଣା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସହିତ କିଣାନ ଦେଶରେ ବାସ କରିବାର ନବମ ବର୍ଷରେ, ସେ ପଦ୍ଦନ୍-ଅରାମରୁ ଆସିଲେ ।

2 ସେହି ସମୟରେ ଯାକୁବ ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସହିତ ହିବ୍ରୋଣରୁ ଯାତ୍ରା କଲେ। ସେମାନେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ଶିଖିମ ନଗରକୁ ଫେରି ଆସିଲେ ଓ ସେଠାରେ ବାସ କଲେ। କାରଣ ଯାକୁବର ସନ୍ତାନମାନେ ଶିଖିମ ନଗରରେ ଆପଣା ଆପଣା ପଶୁପଲ ପାଇଁ ଉତ୍ତମ ଓ ଉର୍ବର ଚରାଭୂମି ପାଇଲେ; ଶିଖିମ ନଗର ପୁନର୍ବାର ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲା; ସେଠାରେ ପ୍ରାୟ ତିନି ଶହ ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ଥିଲେ।

+\v 3 ଶିମୀୟୋନ ଓ ଲେବୀ ନଗର ପରାସ୍ତ କରିବା ପୂର୍ବେ ଯାକୁବ ପଦ୍ଦନ୍ ଅରାମରୁ ଆସିବା ସମୟରେ ଶିଖିମର ପିତା ହମୋରଠାରୁ ଯେଉଁ କ୍ଷେତ୍ର କ୍ରୟ କରିଥିଲେ, ଯାକୁବ, ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନଗଣ ଓ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ସେହି କ୍ଷେତରେ ବାସ କଲେ ।

4 ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ପୁନର୍ବାର ଶିଖିମକୁ ଆସି ସେଠାରେ ବାସ କରୁଛନ୍ତି ବୋଲି ଶିଖିମ ନିକଟସ୍ଥ କିଣାନୀୟ ଓ ଇମୋରୀୟ ରାଜାମାନେ ଶୁଣିଲେ।

5 ସେମାନେ କହିଲେ, "ଏବ୍ରୀୟ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ କ'ଣ ନଗର ନିବାସୀମାନଙ୍କୁ ଆଘାତ କରି ତଡ଼ି ଦେଇ ପୁନର୍ବାର ନଗରକୁ ଆସି ସେଠାରେ ବାସ କରିବେ ? ଏବେ ସେମାନେ ଫେରି ଆସି ନଗରରେ ବାସ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତଡ଼ି ଦେବେ, ନା ସେମାନଙ୍କୁ ବଧ କରିବେ ?"

6 କିଣାନର ସମସ୍ତ ରାଜାମାନେ ପୁନର୍ବାର ଏକତ୍ରିତ ହେଲେ। ସେମାନେ ଯାକୁବ ଓ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ଏକତ୍ରିତ ହେଲେ।

7 ତପ୍ପୂକର ରାଜା ଯାଶୂବ୍ ତାଙ୍କର ସଙ୍ଗୀ ସମସ୍ତ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ଗାଶର ରାଜା ଏଲନ୍, ଶୀଲୋର ରାଜା ୟିହୁରି, କସ୍ବରର ରାଜା ପାରାଥୋନ୍, ସାର୍ଟୋନର ରାଜା ସୂଷୀ, ବୈଥ୍କୋରଣର ରାଜା ଲାବନ ଓ ଅନୃୟମାର ରାଜା ଶାବୀର ନିକଟକୁ କହି ପଠାଇଲା,

+\v 8 ମୋ' ନିକଟକୁ ଉଠି ଆସି ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କର, ପୁଣି, ଆମ୍ଭେମାନେ ଏବ୍ରୀୟ ଯାକୁବକୁ ଓ ତାହାର ପୁତ୍ରଗଣକୁ ଓ ତାହାର ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଆଘାତ କରୁ; କାରଣ ସେମାନେ ପୂର୍ବ ପରି ଶିଖିମକୁ ଅଧିକାର କରିବାକୁ ଓ ତହିଁର ନିବାସୀମାନଙ୍କୁ ବଧ କରିବାକୁ ପୁନର୍ବାର ଆସିଅଛନ୍ତି ।"

9 ତହୁଁ ଏହି ସମସ୍ତ ରାଜାମାନେ ଏକତ୍ରିତ ହେଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ସହିତ ଆସିଲେ। ସେମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ସମୁଦ୍ର ତୀରସ୍ଥ ବାଲି ପରି ଅସଂଖ୍ୟ ଥିଲା; ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ତପପ୍ପୂ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିଲେ।

10 ତହୁଁ ତପ୍ପୂକର ରାଜା ଯାଶୂବ୍ ଓ ତାହାର ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବାହାରିଲେ, ଓ ସେ ନଗରର ବାହାରେ ତପ୍ପୂକ ସମ୍ମୁଖସ୍ଥ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ; ଆଉ ସେହି ସମସ୍ତ ରାଜାଙ୍କୁ ସେମାନେ ସାତ ଦଳରେ ବିଭକ୍ତ କଲେ; ସେମାନେ ଯାକୁବଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସାତୋଟି ଦଳ ଥିଲେ।

11 ତେଣୁ ସେମାନେ ଯାକୁବ ଏବଂ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏକ ଖବର ପଠାଇଲେ। ସେମାନେ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ବାହାର ହୋଇ ଆମ ପାଖକୁ ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଉପତ୍ୟକାରେ ଏକତ୍ର ସାକ୍ଷାତ କରିବୁ ଏବଂ ଶିଖିମର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ନଗରରେ ହତ୍ୟା କରିଥିଲୁ, ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବା। ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୁନର୍ବାର ଶିଖିମ ନଗରକୁ ଫେରିଯିବ ଏବଂ ସେଠାରେ ବାସ କରିବ ଏବଂ ପୂର୍ବ ପରି ତହିଁର ନିବାସୀମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବ।"

12 ଯାକୁବଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ ଏହା ଶୁଣିଲେ, ଏବଂ କିଣାନୀୟ ରାଜାମାନଙ୍କ କଥାରେ ସେମାନଙ୍କ କ୍ରୋଧ ଅତିଶୟ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ହେଲା; ଆଉ ଯାକୁବଙ୍କର ଦଶ ପୁତ୍ର ଶୀଘ୍ର ଉଠି ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଆପଣା ଆପଣା ଯୁଦ୍ଧାସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କଲେ; ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ସେମାନଙ୍କର ଏକ ଶହ ଦୁଇ ଜଣ ଦାସ ଯୁଦ୍ଧାସ୍ତ୍ରରେ ସସଜ୍ଜ ହେଲେ।

13 ତେଣୁ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଦାସମାନେ ସମସ୍ତ ରାଜାମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲେ। ସେମାନଙ୍କ ପିତା ଯାକୁବ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଥିଲେ। ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଶିଖିମରେ ଥିବା ରାଶି ଉପରେ ଠିଆ ହେଲେ।

14 ଯାକୁବ ଆପଣା ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ, ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ଆପଣା ହସ୍ତ ବିସ୍ତାର କରି କହିଲେ, "ହେ ପରମେଶ୍ୱର, ତୁମ୍ଭେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱର, ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତା, ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିର୍ମାଣ କରିଅଛ ଏବଂ ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତର କର୍ମ; ମୁଁ ବିନୟ କରୁଛି, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଦୟା ଦ୍ୱାରା ମୋ' ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ରକ୍ଷା କର, ଯେଉଁମାନେ ଆଜି ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବାକୁ ଆସୁଛନ୍ତି, କାରଣ ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତରେ ବଳ ଓ ପରାକ୍ରମ ଅଛି, ଯେପରି ଅଳ୍ପ ଲୋକଙ୍କୁ ଅନେକଙ୍କଠାରୁ ରକ୍ଷା କର।"

15 ଆଉ, ମାରେ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ, ତୁମ୍ଭର ଦାସମାନଙ୍କୁ, ହୃଦଯ ଏବଂ ଶକ୍ତି ଦିଅ, ସମାନେେ ସମାନଙ୍କେର ଶତୃମାନଙ୍କ ବିରକ୍ସ୍ଟଦ୍ଧ ରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ, ସମାନଙ୍କେୁ ପରାସ୍ତ କରିବାକୁ ଓ ସମାନଙ୍କେର ଶତୃମାନଙ୍କୁ ସମାନଙ୍କେ ସମ୍ମକ୍ସ୍ଟଖ ରେ ପରାଜିତ କରାଇବା ପାଇଁ। ମାରେ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଓ ସମାନଙ୍କେର ଦାସମାନଙ୍କୁ କିଣାନ ଲୋକମାନଙ୍କ ହସ୍ତ ରେ ହତ୍ୟା ନ କର।"

16 କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ମାରେ ପକ୍ସ୍ଟତ୍ରମାନଙ୍କ ଏବଂ ସମାନଙ୍କେ ଦାସମାନଙ୍କ ଜୀବନ ନବୋକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛ, ତବେେ ସମାନଙ୍କୁେ ତୁମ୍ଭର ମହାଦୟା ଦଖାେଅ। ତୁମ୍ଭର ଦାସମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମାନଙ୍କୁେ ଗ୍ରହଣ କର। ଯେପରି ସମାନେେ ଆଜି ଇ ମାରୋୀଯ ରାଜାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହତ ହବେେ ନାହିଁ।"

17 ଯାକୁବ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ବନ୍ଦ କଲା ମାତ୍ରେ ପୃଥିବୀ କମ୍ପିତ ହେଲା ଓ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅନ୍ଧକାରମୟ ହୋଇଗଲା। ତେଣୁ ସମସ୍ତ ରାଜାମାନେ ଭୟଭୀତ ହେଲେ ଏବଂ ଏକ ମହାବିଶୃଙ୍ଖଳତା ସେମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରାନ୍ତ କଲା।

18 ସଦାପ୍ରଭୁ ଯାକୁବର ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣିଲେ। ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁ ସମସ୍ତ ରାଜାମାନଙ୍କ ଓ ସେମାନଙ୍କର ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଭୟଭୀତ କଲେ।

19 କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ରଥର ଶବ୍ଦ, ଯାକୁବଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କର ବଳବାନ୍ ଅଶ୍ୱର ଶବ୍ଦ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଆସୁଥିବା ମହାସୈନ୍ୟବାହିନୀର ଶବ୍ଦ ଶୁଣାଇଲେ।

20 ସେହି ରାଜାମାନେ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅତିଶୟ ଭୟଭୀତ ହେଲେ। ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ, ମାତ୍ର ଦେଖ, ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ଏକ ଶହ ବାର ଜଣ ପୁରୁଷଙ୍କୁ ନେଇ ମହା ମହା ଜ୍ୱଳନ୍ତ ଚିତ୍କାର ସହିତ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆସିଲେ।

21 ତହୁଁ ରାଜାମାନେ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଆସିବାର ଦେଖିଲେ, ସେମାନେ ଆହୁରି ଭୟଭୀତ ହେଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରୁ ପୂର୍ବ ପରି ପଛକୁ ହଟିଯିବାକୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ ନ କରିବାକୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇଲେ।

+\v 22 ମାତ୍ର ସେମାନେ ପଛକୁ ଗଲେ ନାହିଁ, ଏହା କହି କହିଲେ, "ଏବ୍ରୀୟମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରୁ ଏପରି ଦୁଇଥର ପଛକୁ ହଟିଯିବା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଲଜ୍ଜାଜନକ ହେବ।"

23 ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ସେହି ସମସ୍ତ ରାଜାମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ। ସେମାନେ ଦେଖିଲେ ଯେ, ସେମାନେ ସମୁଦ୍ର ତୀରର ବାଲି ପରି ଏକ ଅତି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଲୋକ ଥିଲେ।

24 ଅନନ୍ତର ଯାକୁବଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଡାକି କହିଲେ, "ହେ ପ୍ରଭୁ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ କର, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଉତ୍ତର ଦିଅ; କାରଣ ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଅଛୁ; ପୁଣି, ଆଜି ଯେଉଁ ଅସୁନ୍ନତ ଲୋକମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆସିଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ମରିବା ନାହିଁ।"

25 ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ଯୁଦ୍ଧାସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧିଥିଲେ। ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଆପଣା ଆପଣା ଢାଲ ଓ ବର୍ଛା ହାତରେ ଧରି ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଗଲେ।

26 ତେଣୁ ଯାକୁବର ପୁତ୍ର ଯିହୁଦା ଆପଣା ଭାଇମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରଥମେ ଦୌଡ଼ିଗଲା। ତା' ସହିତ ତାଙ୍କର ଦଶ ଜଣ ଦାସ ଓ ତାଙ୍କ ସହିତ ଦଶ ଜଣ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଦୌଡ଼ି ଗଲା।

27 ତପ୍ପକର ରାଜା ଯାଶୂବ୍ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଥମେ ନିଜର ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ସହିତ ଯିହୁଦା ବିରୁଦ୍ଧରେ ବାହାରି ଆସିଲେ। ଯିହୁଦା ଦେଖିଲା ଯେ ଯାଶୂବ୍ ଓ ତାଙ୍କର ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ତାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଆସୁଛନ୍ତି। ଯିହୁଦାର କ୍ରୋଧ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ହେଲା, ଏବଂ ତାହାର କ୍ରୋଧ ତାଙ୍କ ମଧରେ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ହେଲା। ସେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଆଗେଇ ଆସିଲେ ଯେଉଁଥିରେ ଯିହୁଦା ନିଜ ପ୍ରାଣ ବଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ ସାହସ କଲା।

28 ଯାଶୂବ୍ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟ ଯିହୁଦା ଆଡକୁ ଆଗେଇ ଆସୁଥିଲେ। ସେ ଏକ ଅତି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଓ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଅଶ୍ୱ ଉପରେ ଆରୋହଣ କରୁଥିଲେ। ଯାଶୂବ୍ ଜଣେ ଅତି ସାହସୀ ପୁରୁଷ ଥିଲା ଓ ତା'ର ମୁଣ୍ଡଠାରୁ ପାଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲୌହ ଓ ପିତ୍ତଳରେ ଆଚ୍ଛାଦିତ ଥିଲା।

29 ଏବଂ ସେ ଘୋଡ଼ା ଉପରେ ଥିବା ସମୟରେ, ସେ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଯୁଦ୍ଧରେ ଯେପରି ତାଙ୍କର ପଦ୍ଧତି ଥିଲା, ସେହିପରି ଆଗ ଏବଂ ପଛ ଉଭୟ ହାତରେ ତୀର ମାରିଲେ, ଏବଂ ସେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ତାଙ୍କ ତୀର ନିକ୍ଷେପ କରିଥିଲେ, ସେହି ସ୍ଥାନକୁ କେବେ ହରାନ୍ତି ନାହିଁ।

30 ଏହାପେର ଯାଶୂବ୍ ଯିହୁଦା ବିରୁଦ୍ଧ େର ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଆସିଲା ଏବଂ େସ ଯିହୁଦା ବିରୁଦ୍ଧ େର ବହୁ ତୀର ନିକ୍ଷେପ କଲା। ସଦାପ୍ରଭୁ ଯାଶୂବର ହସ୍ତକୁ ବାନ୍ଧି ପକାଇେଲ। ଏବଂ େସ େଯଉଁ ତୀର ମାରିଥିଲା େସଗୁଡ଼ିକ ତାହାର ନିଜ େଲାକମାନଙ୍କ ଉପେର ପରାଜିତ େହଲା।

31 ତଥାପି, ଯାଶୂବ୍ ତୀର ସାହାଯ୍ୟରେ ତାହାକୁ ମୁକାବିଲା କରିବା ପାଇଁ ଯିହୁଦା ଆଡ଼କୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ିଲା, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାୟ ତିରିଶ ହାତ ଦୂରତା ଥିଲା, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଯିହୁଦା ଯାଶୂବ୍‌କୁ ନିଜ ବିରୁଦ୍ଧରେ ତୀର ବିସ୍ତାର କରୁଥିବାର ଦେଖିଲା, ସେ କ୍ରୋଧ-ଉତ୍ତେଜିତ ଶକ୍ତିରେ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଦୌଡ଼ିଗଲା।

32 ତହିଁରେ ଯିହୁଦା ଭୂମିରୁ ଏକ ବଡ଼ ପଥର ଉଠାଇଲା, ଯାହାର ପରିମାଣ ଷାଠିଏ ଶେକଲ ଥିଲା। ଯିହୁଦା ଯାଶୂବ ନିକଟକୁ ଦୌଡ଼ିଗଲା; ଏବଂ ସେହି ପଥର ତାହାର ଢାଲରେ ବାଜିଲା; ତେଣୁ ଯାଶୂବ ଆଘାତରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଘୋଡ଼ାରୁ ଭୂମିରେ ପଡ଼ିଗଲା।

33 ତହୁଁ ଯାଶୂବର ହସ୍ତରୁ ଢାଲଟି ଫାଟିଗଲା ଏବଂ ଆଘାତର ବଳରେ ପ୍ରାୟ ପନ୍ଦର ହାତ ଦୂରକୁ ବ୍ୟାପିଗଲା। ଆଉ ଦ୍ୱିତୀୟ ଛାଉଣି ସମ୍ମୁଖରେ ତାହା ପଡ଼ିଗଲା।

34 ଯାଶୂବଙ୍କ ସହିତ ଆସିଥିବା ରାଜାମାନେ ଦୂରରୁ ଯାକୁବର ପୁତ୍ର ଯିହୁଦାର ପରାକ୍ରମ ଏବଂ ତାହାର ଅତ୍ୟାଚାର ଦେଖିଲେ। ତେଣୁ ସେମାନେ ଯିହୁଦାକୁ ଭୟ କଲେ।

35 ଆଉ ସେମାନେ ଯାଶୂବର ବିଭ୍ରାନ୍ତ ଦେଖି ତାହାର ଛାଉଣି ନିକଟରେ ଏକତ୍ରିତ ହେଲେ, ଏବଂ ଯିହୁଦା ଆପଣା ଖଡ୍ଗ ବାହାର କରି ଯାଶୂବର ଛାଉଣିର ବୟାଳିଶ ଜଣଙ୍କୁ ଆଘାତ କଲା, ତହୁଁରେ ଯାଶୂବର ସମସ୍ତ ଛାଉଣି ଯିହୁଦା ସମ୍ମୁଖରେ ପଳାଇଲା, ଆଉ କେହି ତାହାର ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ନ ହୋଇ, ସେମାନେ ଯାଶୂବକୁ ଛାଡ଼ି ତାହା ନିକଟରୁ ପଳାଇଗଲେ; ଏବଂ ଯାଶୂବ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭୂମିରେ ପଡ଼ି ରହିଲା।

36 ଯାଶୂବ ଦେଖିଲା ଯେ, ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରୁ ପଳାଇ ଯାଇଛନ୍ତି। ତେଣୁ ସେ ଶୀଘ୍ର ଯିହୁଦା ପ୍ରତିକୂଳରେ ଭୟଭୀତ ହୋଇ ଉଠି ପଡ଼ିଲେ। ସେ ଯିହୁଦା ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିଜ ଗୋଡ଼ରେ ଠିଆ ହୋଇ ରହିଲା।

37 ତା'ପରେ ଯାଶୂବ୍ ଯିହୁଦା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକାକୀ ଯୁଦ୍ଧ କଲା, ସେ ଢାଲ ଉପରେ ଢାଲ ରଖିଲା; ତହୁଁରେ ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟ ପଳାୟନ କଲେ, କାରଣ ସେମାନେ ଯିହୁଦାକୁ ବହୁତ ଭୟ କଲେ।

38 ତା'ପରେ ଯାଶୂବ ନିଜର ବର୍ଚ୍ଛା ଧରି ଯିହୁଦାର ମସ୍ତକରେ ଆଘାତ କଲା। କିନ୍ତୁ ଯିହୁଦା ଶୀଘ୍ର ଆପଣା ଢାଲକୁ ଯାଶୂବର ବର୍ଚ୍ଛା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣା ମସ୍ତକରେ ରଖିଲା, ତେଣୁ ଯିହୁଦାର ଢାଲକୁ ଯାଶୂବର ବର୍ଚ୍ଛା ଦ୍ୱାରା ଆଘାତ କରାଗଲା ଏବଂ ତାହା ଢାଲ ମଧ୍ୟ ଦୁଇ ଭାଗରେ ବିଦ୍ଧ ହେଲା।

39 ଯେତେବେଳେ ଯିହୁଦା ଦେଖିଲେ ଯେ, ତା'ର ଢାଲ ଚିରି ଯାଇଛି, ସେ ଶୀଘ୍ର ନିଜର ଖଡ୍ଗ ବାହାର କରି ଯାଶୂବର ଗୋଡ଼ରେ ଆଘାତ କଲେ ଏବଂ ତାହାର ପାଦ କାଟି ଦେଲେ। ଯାଶୂବ ଭୂମିରେ ପଡ଼ିଗଲା ଓ ତା' ହାତରୁ ବର୍ଚ୍ଛା ଖସି ପଡ଼ିଲା।

40 ଯିହୁଦା ଶୀଘ୍ର ଯାଶୂବର ବର୍ଚ୍ଛା ଉଠାଇଲା ଏବଂ ତା'ର ମୁଣ୍ଡ କାଟି ଆପଣା ପାଦ ପାଖରେ ପକାଇଲା।

41 ଯେତେବେଳେ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ଦେଖିଲେ ଯେ ଯିହୁଦା ଯାଶୂବ ପ୍ରତି ଯାହା କରିଛି, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଅନ୍ୟ ରାଜାମାନଙ୍କ ଦଳରେ ପଳାୟନ କଲେ। ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ଯାଶୂବର ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ସହିତ ଏବଂ ସେଠାରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ରାଜାଙ୍କ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ।

42 ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପନ୍ଦର ହଜାର ଲୋକଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ। ସେମାନେ କଉଡ଼ିକୁ ମାରିବା ପରି ସେମାନଙ୍କୁ ଆଘାତ କଲେ। ଅବଶିଷ୍ଟ ସମସ୍ତେ ପ୍ରାଣ ବଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ ପଳାଇଲେ।

43 ଏବଂ ଯିହୁଦା ଯାଶୂବର ଶବ ନିକଟରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇ ରହିଲା ଏବଂ ତା'ର ସାଞ୍ଜୁଆ କାଢ଼ି ନେଲା।

44 ଯିହୁଦା ମଧ୍ୟ ଯାଶୂବ ନିକଟରୁ ଲୌହ ଓ ପିତ୍ତଳ ମୁକ୍ତ କଲା। ଏବଂ ଯାଶୂବର ନଅ ଜଣ ସେନାପତି ଯିହୁଦା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଆସିଲେ।

45 କିନ୍ତୁ ଯିହୁଦା ଶୀଘ୍ର ଭୂମିରୁ ଗୋଟିଏ ପଥର ଉଠାଇଲା। ତହୁଁରେ ସେମାନେ ଜଣକର ମୁଣ୍ଡକୁ ଆଘାତ କଲେ। ତେଣୁ ତାଙ୍କର ଖପୁରି ଭାଙ୍ଗିଗଲା ଏବଂ ତାଙ୍କର ଶରୀର ମଧ୍ୟ ଘୋଡ଼ାରୁ ଭୂମିରେ ପଡ଼ିଗଲା।

46 କିନ୍ତୁ ଆଠ ଜଣ େସନାପତି ଯିହୁଦାର ଶକ୍ତି େଦଖି ଭୟଭୀତ େହେଲ ଏବଂ େଦୗଡି ପଳାଇେଲ। ଯିହୁଦା ଏବଂ ତାହାର ଦଶଜଣ ସୈନିକ େସମାନଙ୍କୁ େଗାଡ଼ାଇେଲ। େସମାେନ େସମାନଙ୍କୁ ଧରି ହତ୍ୟା କେଲ।

47 ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାଜାମାନଙ୍କ ସୈନ୍ୟବାହିନୀକୁ ପରାସ୍ତ କରୁଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରୁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେହି ରାଜାମାନେ ସାହସର ସହିତ ସେମାନଙ୍କର ସେନାପତିମାନଙ୍କ ସହିତ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ଥାନରୁ ପଛକୁ ଫେରି ନଥିଲେ, ଏବଂ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରୁ ପଳାଇଥିବା ସେମାନଙ୍କ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେମାନେ ଚିତ୍କାର କଲେ, କିନ୍ତୁ କେହି ସେମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ, କାରଣ ସେମାନେ ମରିଯିବା ପାଇଁ ଭୟ କରୁଥିଲେ।

48 ତା'ପେର ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାେନ ସମସ୍ତ ରାଜ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିସାରିବା ପେର ଯିହୁଦାର ରାଜ୍ୟପାଳ େହାଇ େଫରି ଆସିେଲ। ଯିହୁଦା େସହି ସମୟେର ମଧ୍ୟ ଯାଶୂବର ଆଠଜଣ େସନାପତିଙ୍କୁ ବଧ କରୁଥିଲା ଏବଂ େସମାନଙ୍କର ବସ୍ତ୍ର କାଢି ନେଉଥିଲା।

49 ଲେବୀ ଦେଖିଲେ ଯେ ଗାଶ୍ର ରାଜା ଏଲୋନ୍, ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଚଉଦ ଜଣ ସେନାପତିଙ୍କୁ ନେଇ ଆସୁଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଲେବୀ ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଜାଣି ନ ଥିଲେ।

50 ତହୁଁ ଏଲୋନ୍ ଓ ତାହାର ସେନାପତିମାନେ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ; ପୁଣି, ଲେବୀ ପଛକୁ ଅନାଇ ଦେଖିଲେ ଯେ, ତାଙ୍କୁ ପଛଆଡ଼େ ଯୁଦ୍ଧ ଦେବାକୁ ସ୍ଥିର କରାଯାଇଛି; ତହୁଁରେ ଲେବୀ ଆପଣାର ବାର ଜଣ ଦାସ ସହିତ ଦୌଡ଼ିଲେ, ଆଉ ସେମାନେ ଯାଇ ଏଲୋନ୍ ଓ ତାଙ୍କର ସେନାପତିମାନଙ୍କୁ ଖଡ୍ଗଧାରରେ ବଧ କଲେ।

ଅଧ୍ୟାୟ 38

1 ଏଥିଉତ୍ତାରେ ଶୀଲୋର ରାଜା ଇହୁରି ଏଲୋନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଆସିଲେ, ଏବଂ ସେ ଯାକୁବଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲେ, ତହୁଁରେ ଯାକୁବ ଆପଣା ହସ୍ତସ୍ଥିତ ଧନୁ ବାହାର କରି ଏକ ତୀର ଇହୁରିକୁ ଆଘାତ କଲେ, ଯାହାର କାରଣ ହେଲା ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ।

2 ଆଉ ଯେତେବେଳେ ଶୀଲୋର ରାଜା ଯିହୂରି ମଲେ, ଅବଶିଷ୍ଟ ଚାରି ରାଜା ଅନ୍ୟ ସେନାପତିମାନଙ୍କ ସହିତ ଆପଣା ଆପଣା ସ୍ଥାନରୁ ପଳାଇଗଲେ; ସେମାନେ ପଳାୟନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରି କହିଲେ,

"ଏବ୍ରୀୟମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ତିନି ରାଜାଙ୍କୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସେନାପତିମାନଙ୍କୁ ବଧ କରିବା ପରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆଉ କୌଣସି ଶକ୍ତି ନାହିଁ।"

3 ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ଦେଖିଲେ ଯେ ଅବଶିଷ୍ଟ ରାଜାମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ଥାନରୁ ଚାଲିଗଲେ, ତେଣୁ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଗୋଡ଼ାଇଲେ। ତେଣୁ ଯାକୁବ ମଧ୍ୟ ଶିଖିମର ଢିପିରୁ ଯେଉଁଠାରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ, ସେଠାରୁ ଆସିଲେ ଏବଂ ରାଜାମାନଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଗଲେ। ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଦାସମାନଙ୍କ ସହିତ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲେ।

4 ତହୁଁ ରାଜାମାନେ, ସେନାପତିମାନେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଅବଶିଷ୍ଟ ସୈନ୍ୟମାନେ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସୁଥିବା ଦେଖି ଆପଣା ଆପଣା ପ୍ରାଣ ଭୟରେ ଭୟଭୀତ ହୋଇ କଷର ନଗରରେ ପହଞ୍ଚିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଳାଇଲେ।

5 ଯାକୁବଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନେ କସ୍ବର ନଗରର ଦ୍ୱାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ ପଛେ ପଛେ ଗୋଡ଼ାଇଲେ। ସେମାନେ ରାଜାମାନଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କର ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାୟ ଚାରି ହଜାର ଲୋକଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କଲେ। ସେମାନେ ରାଜାମାନଙ୍କର ସୈନ୍ୟକୁ ଆଘାତ କରିବା ସମୟରେ ଯାକୁବ ନିଜର ଧନୁରେ ବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ ରାଜାମାନଙ୍କୁ ଆଘାତ କରିବା ପାଇଁ ନିଜକୁ ନିବଦ୍ଧ କଲେ ଏବଂ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବଧ କଲେ।

6 ସେ କସ୍ବରର ରାଜା ପାରାଥୋନଙ୍କୁ କସ୍ବର ନଗର ଦ୍ୱାର ରେ ବଧ କଲେ। ଏହାପରେ ସେ ସାର୍ଟନର ରାଜା ସୂଷୀଙ୍କୁ ଓ ବୈଥୋରୀଣର ରାଜା ଲାବନଙ୍କୁ ଓ ମକନୟମାହର ରାଜା ଶାବୀରଙ୍କୁ ଆଘାତ କଲେ। ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ତୀର ଦ୍ୱାରା ବଧ କଲେ, ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ତୀର ଦେଲେ। ତେଣୁ ସମାନେେ ମଲେ।

7 ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ଦେଖିଲେ ଯେ ସମସ୍ତ ରାଜାମାନେ ମରିଯାଇଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ିଛନ୍ତି ଏବଂ ପଳାୟନ କରୁଛନ୍ତି। ତେଣୁ ସେମାନେ କଷର ନଗର ଦ୍ୱାର ନିକଟରେ ଥିବା ରାଜାମାନଙ୍କ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ ଜାରି ରଖିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାୟ ଚାରି ଶହ ଲୋକଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ।

8 ସେହି ଯୁଦ୍ଧରେ ଯାକୁବର ଦାସମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତିନି ଜଣ ହତ ହେଲେ। ଯିହୁଦା ଯେତେବେଳେ ଦେଖିଲା ଯେ ତା'ର ତିନି ଜଣ ଦାସ ମରିଛନ୍ତି, ଏହା ତାଙ୍କୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖିତ କଲା, ଏବଂ ଇମୋରୀୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତିକୂଳରେ ତା'ର କ୍ରୋଧ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ହେଲା।

9 ତହୁଁ ରାଜ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅବଶିଷ୍ଟ ଥିବା ସମସ୍ତ ଲୋକ ଆପଣା ଆପଣା ପ୍ରାଣ ବିଷୟରେ ଭୟଭୀତ ହୋଇ ଦୌଡ଼ିଯାଇ କସ୍ବର ନଗରର ପ୍ରାଚୀରର ଦ୍ୱାର ଭାଙ୍ଗି ପକାଇଲେ ଓ ସମସ୍ତେ ନିରାପଦ ପାଇଁ ନଗର ମଧ୍ୟକୁ ପ୍ରବେଶ କଲେ।

10 ପୁଣି, ସେମାନେ କସ୍ବର ନଗରର ମଧ୍ୟରେ ଲୁଚି ରହିଲେ; କାରଣ କସ୍ବର ନଗର ଅତି ବିସ୍ତୃତ ଓ ପ୍ରଶସ୍ତ ଥିଲା, ଆଉ ଏହି ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟ ନଗରରେ ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତେ, ଯାକୁବଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ନଗରକୁ ଦୌଡ଼ିଲେ।

11 ଆଉ ଯୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଜ୍ଞ ଚାରି ଜଣ ବୀର ନଗରରୁ ବାହାରକୁ ଗଲେ ଏବଂ ହସ୍ତରେ ନିଷ୍କୋଷ ଖଡ୍ଗ ଓ ବର୍ଛା ଧରି ନଗରଦ୍ୱାର ନିକଟରେ ଠିଆ ହେଲେ। ସେମାନେ ଯାକୁବଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଠିଆ ହେଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ନଗରରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ଦେଲେ ନାହିଁ।

12 ମାତ୍ର ନପ୍ତାଲି ଦୌଡ଼ିଯାଇ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା ଓ ଖଡ୍‌ଗ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କୁ ଆଘାତ କଲା ଓ ଏକାଥରକେ ସେମାନଙ୍କର ମୁଣ୍ଡ ଛେଦନ କଲା।

13 ଇଲୀଶାୟ ଅନ୍ୟ ଦୁଇଜଣଙ୍କୁ େଦଖିେଲ, େସମାେନ ପଳାଇ ଯାଇଛନ୍ତି। େସ େସମାନଙ୍କ ପଛ େର େଗାଡ଼ାଇେଲ, େସମାନଙ୍କୁ ଧରି ପକାଇେଲ, େସମାନଙ୍କୁ ଆଘାତ କରି ହତ୍ୟା କେଲ।

+\v 14 ଅନନ୍ତର ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ନଗରକୁ ଆସି ଦେଖିଲେ, ଆଉ ଦେଖ, ନଗରର ଆଉ ଏକ ପ୍ରାଚୀର ଅଛି; ତେଣୁ ସେମାନେ ପ୍ରାଚୀରର ଦ୍ୱାର ଖୋଜିଲେ, କିନ୍ତୁ ତାହା ପାଇଲେ ନାହିଁ; ତହିଁରେ ଯିହୁଦା ପ୍ରାଚୀର ଉପରେ ଦୌଡ଼ି ଗଲା; ପୁଣି, ଶିମୀୟୋନ ଓ ଲେବୀ ତାହାର ପଛେ ପଛେ ଗଲେ; ପୁଣି, ସେ ତିନି ଜଣ ପ୍ରାଚୀରରୁ ନଗରକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିଲେ ।

15 ଶିମିୟୋନ ଓ ଲେବୀ ନଗରକୁ ନିରାପଦରେ ପଳାୟନ କରୁଥିବା ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ। ସେମାନେ ନଗରବାସୀମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଓ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଖଡ୍ଗରେ ହତ୍ୟା କଲେ। ନଗରର ଆର୍ତ୍ତନାଦ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଉଠିଲା।

+\v 16 ତହୁଁ ଦାନ୍ ଓ ନପ୍ତାଲି ବିଳାପର ଶବ୍ଦ କ'ଣ ହେଉଅଛି ତାହା ଦେଖିବା ପାଇଁ ପ୍ରାଚୀର ଉପରେ ଉଡ଼ିଗଲେ; କାରଣ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଭାଇମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତିତ ହେଲେ; ଆଉ ସେମାନେ ନଗରନିବାସୀମାନେ କ୍ରନ୍ଦନ ଓ ବିନତି ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଥିବା ଶୁଣିଲେ, ନଗରରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ନେଇ ଚାଲିଯାଅ, କେବଳ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବଧ କର ନାହିଁ ।

17 ଯେତେବେଳେ ଯିହୁଦା, ଶିମୀୟୋନ ଓ ଲେବୀ ନଗରନିବାସୀମାନଙ୍କୁ ଆଘାତ କରିବା ବନ୍ଦ କଲେ, ସେମାନେ ପ୍ରାଚୀର ଉପରକୁ ଉଠିଗଲେ ଏବଂ ପ୍ରାଚୀର ଉପରେ ଥିବା ଦାନ୍ ଓ ନପ୍ତାଲିଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଭ୍ରାତୃଗଣଙ୍କୁ ଡାକିଲେ; ତହିଁରେ ଶିମୀୟୋନ ଓ ଲେବୀ ସେମାନଙ୍କୁ ନଗରରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାର ସୂଚନା ଦେଲେ; ଆଉ ଯାକୁବର ସମସ୍ତ ପୁତ୍ର ଲୁଟଦ୍ରବ୍ୟ ଆଣିବାକୁ ଆସିଲେ।

18 ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ କସ୍ବର ନଗରର ଲୁଟିତ ଦ୍ରବ୍ୟ, ମଷେପଲ, ଗାଇଗୋରୁ ଏବଂ ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ଲୁଟି ନଇେ ସହେିଦନ ସମାନେେ ନଗରରୁ ପଳାଇ ଗଲେ।

19 ପରଦିନ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ସାର୍ଟନକୁ ଗଲେ, କାରଣ ସେମାନେ ଶୁଣିଲେ ଯେ ନଗରରେ ଅବଶିଷ୍ଟ ଥିବା ସାର୍ଟନର ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କ ରାଜାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାରୁ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ଏକତ୍ରିତ ହେଉଛନ୍ତି। ସାର୍ଟନ ଏକ ଅତି ଉଚ୍ଚ ଏବଂ ସୁଦୃଢ଼ ନଗର ଥିଲା, ଏବଂ ନଗର ଚାରିପାଖରେ ଏକ ଗଭୀର ପ୍ରାଚୀର ଥିଲା।

20 ସେହି ପ୍ରାଚୀରର ସ୍ତମ୍ଭ ପ୍ରାୟ ପଚାଶ ହାତ ଓ ପ୍ରସ୍ଥ ଚାଳିଶ ହାତ ଥିଲା, ଆଉ ସେହି ପ୍ରାଚୀର ହେତୁ ନଗରରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ସ୍ଥାନ ନ ଥିଲା। ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ନଗରର ପ୍ରାଚୀର ଦେଖି ତହିଁରେ ପ୍ରବେଶ ଦ୍ୱାର ଖୋଜିଲେ, ମାତ୍ର ତାହା ପାଇଲେ ନାହିଁ।

21 କାରଣ ନଗରର ପ୍ରବେଶ ପଥ ପଛ ଭାଗରେ ଥିଲା। ଯେଉଁ ଲୋକ ନଗର ଭିତରକୁ ଯିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲେ, ସେ ସେହି ରାସ୍ତା ଦେଇ ଆସୁଥିଲେ। ଏବଂ ନଗର ସହିତ ସାରା ପରିକ୍ରମା କରି ନଗରରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ।

22 ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ନଗରରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାର ପଥ ପାଇଲେ ନାହିଁ ଦେଖି ସେମାନଙ୍କର କ୍ରୋଧ ଅତିଶୟ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ହେଲା, ଏବଂ ନଗରବାସୀମାନେ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସୁଥିବାର ଦେଖି ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଅତିଶୟ ଭୀତ ହେଲେ, କାରଣ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ବଳ ଏବଂ କସ୍ବର ପ୍ରତି ସେମାନେ ଯାହା କରିଥିଲେ, ତାହା ଶୁଣିଥିଲେ।

23 ସାର୍ଟନ ନଗରର ଲୋକମାନେ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ନଗରରେ ଏକତ୍ରିତ ହେବା ପରେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ବାହାରକୁ ଯାଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ, ଯେପରି ସେମାନେ ନଗରରେ ପ୍ରବେଶ କରିପାରିବେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଦେଖିଲେ ଯେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଆସୁଛନ୍ତି, ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଅତିଶୟ ଭୟ କଲେ, କାରଣ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ବଳ ଏବଂ ସେମାନେ କଷର ପ୍ରତି ଯାହା କରିଥିଲେ, ତାହା ଶୁଣିଥିଲେ।

24 ତେଣୁ ସାର୍ଟନର ବାସିନ୍ଦାମାନେ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ ନଗରର ରାସ୍ତାର ପୋଲଟିକୁ ତା'ର ସ୍ଥାନରୁ ଶୀଘ୍ର କାଢ଼ିଦେଲେ ଏବଂ ନଗରକୁ ଆଣିଲେ।

25 ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ନଗରରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାର ପଥ ଖୋଜୁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ପାଇଲେ ନାହିଁ। ତେଣୁ ନଗରବାସୀମାନେ ପ୍ରାଚୀର ଉପରକୁ ଯାଇ ଦେଖିଲେ ଯେ, ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ନଗରରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ପଥ ଖୋଜୁଥିଲେ।

26 ଆଉ ନଗର ନିବାସୀମାନେ ପ୍ରାଚୀର ଉପରୁ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ନିନ୍ଦା କଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ ଦେଲେ। ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ସେହି ନିନ୍ଦା ଶୁଣିଲେ। ସେମାନେ ଅତିଶୟ କ୍ରୋଧିତ ହେଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ କ୍ରୋଧ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ହେଲା।

27 ଯାକୁବଙ୍କ ପୁତ୍ରମାେନ େସମାନଙ୍କ ଉପେର ବହୁତ ରାଗିଗେଲ। େସମାେନ ନିଜ ନିଜ ଶକ୍ତି ବଳ େର ପ୍ରାଚୀର ଉପେର ଝୁଲି ପଡିେଲ। େସମାେନ େସମାନଙ୍କର ଶକ୍ତି ବଳ େର ପ୍ରାଚୀରର ଚାଳିଶ ହାତ ପ୍ରସ୍ଥ ଅତିକ୍ରମ କେଲ।

28 େସମାେନ ପ୍ରାଚୀର ଅତିକ୍ରମ କରି ନଗରର ପ୍ରାଚୀର ତେଳ ଠିଆ େହେଲ। େସମାେନ େଦଖିେଲ ନଗରର ସମସ୍ତ ଦ୍ୱାର ଲୁହା ଦ୍ୱାର େର ଆବଦ୍ଧ ଥିଲା।

+\v 29 ଅନନ୍ତର ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ନଗରଦ୍ୱାରର ଦ୍ୱାର ଭାଙ୍ଗିବାକୁ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ, ମାତ୍ର ନିବାସୀମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ଦେଲେ ନାହିଁ, କାରଣ ସେମାନେ ପ୍ରାଚୀର ଉପରୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ପଥର ଓ ତୀର ଫୋପାଡ଼ିଥିଲେ ।

+\v 30 ପ୍ରାଚୀର ଉପରେ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ପ୍ରାୟ ଚାରି ଶହ ଥିଲା; ନଗର ନିବାସୀମାନେ ନଗରର ଦ୍ୱାରସବୁ ଖୋଲିବାକୁ ଦେଉ ନାହାନ୍ତି ବୋଲି ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ଦେଖିଲେ, ସେମାନେ ଦୌଡ଼ି ଯାଇ ପ୍ରାଚୀର ଉପର ଦେଇ ଚଢ଼ିଗଲେ; ଆଉ ଯିହୁଦା ପ୍ରଥମେ ନଗରର ପୂର୍ବ ଦିଗକୁ ଉଠିଗଲା ।

31 ତା'ପରେ ଗାଦ୍ ଓ ଆଶରେ ନଗରର ପଶ୍ଚିମ ଦିଗକୁ ତାଙ୍କ ପଛ ରେ ଚଢିଗଲେ। ଉତ୍ତର ରେ ଶିମିୟୋନ ଓ ଲବୀେ ଓ ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗ ରେ ଦାନ ଓ ରୁବନ୍େ ଗଲେ।

32 ପୁଣି, ପ୍ରାଚୀର ଉପରେ ଥିବା ଲୋକମାନେ, ଅର୍ଥାତ୍, ନଗର ନିବାସୀମାନେ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବାର ଦେଖି ପ୍ରାଚୀରରୁ ପଳାଇ ନଗରକୁ ଓହ୍ଲାଇ ନଗର ମଧ୍ୟରେ ଲୁଚି ରହିଲେ।

33 କିନ୍ତୁ ଇଷାଖର ଓ ନପ୍ତାଲି ନଗରର ଦ୍ୱାର ଭାଙ୍ଗି ପକାଇଲେ। ସମାନେେ ନଗର ଦ୍ୱାର ରେ ଅଗ୍ନି ଲଗାଇଲେ। ତେଣୁ ଲୌହ ତରଳିଗଲା। ଯାକୁବର ସମସ୍ତ ପୁତ୍ର ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଲୋକ ନଗରକୁ ଆସିଲେ। ସମାନେେ ସାର୍ଟୋନ ନଗରବାସୀମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧ ରେ ଯୁଦ୍ଧ କରି ସମାନଙ୍କେୁ ଖଡ୍ଗ ରେ ହତ୍ୟା କଲେ। ସମାନଙ୍କେ ସମ୍ମୁଖ ରେ କହେି ଠିଆ ହାଇେ ପାରିଲେ ନାହିଁ।

34 ପ୍ରାୟ 200 ଲୋକ ନଗରରୁ ପଳାଇ ପଳାଇଲେ। ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ନଗରର ଏକ ଦୁର୍ଗରେ ଲୁଚି ରହିଲେ। ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନେ ଦୁର୍ଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଗୋଡ଼ାଇଲେ ଏବଂ ସେ ଦୁର୍ଗ ଭାଙ୍ଗି ପକାଇଲେ। ତେଣୁ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ମଲେ।

35 ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ସେହି ଗଡ଼ର ଛାତର ପଥ ଦେଇ ଚଢ଼ିଗଲେ। ସେମାନେ ଦେଖିଲେ, ନଗରରେ କିଛି ଦୂରରେ ଆଉ ଏକ ଦୃଢ଼ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ଗଡ଼ ଅଛି, ଏବଂ ତାହାର ଉପର ଭାଗ ଗଗନସ୍ପର୍ଶୀ। ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ଶୀଘ୍ର ଓହ୍ଲାଇଗଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ସେହି ଗଡ଼କୁ ଗଲେ। ସେମାନେ ଦେଖିଲେ ଯେ ତାହା ପ୍ରାୟ ତିନି ଶହ ପୁରୁଷ, ସ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ବାଳକମାନଙ୍କରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ।

36 ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ସେହି ଦୁର୍ଗରେ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ। ତେଣୁ ସେମାନେ ସେଠାରୁ ଦୌଡ଼ି ପଳାଇଲେ।

37 ଶିମିୟୋନ ଓ ଲେବୀ ସେମାନଙ୍କୁ ଗୋଡ଼ାଇଲେ, ଯେତେବେଳେ ବାର ଜଣ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଓ ବିକ୍ରମଶାଳୀ ସୈନ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ଲୁଚିବା ସ୍ଥାନରୁ ବାହାରି ଆସିଲେ।

38 ଆଉ ସେହି ବାର ଜଣ ଶିମିୟୋନ ଓ ଲେବୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରବଳ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ, କିନ୍ତୁ ଶିମିୟୋନ ଓ ଲେବୀ ସେମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ, ଏବଂ ସେହି ବୀରମାନେ ଶିମିୟୋନ ଓ ଲେବୀଙ୍କ ଢାଲ ଭାଙ୍ଗି ଦେଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଆପଣା ଖଡ୍ଗରେ ଲେବୀର ମସ୍ତକକୁ ଆଘାତ କଲା, ସେତେବେଳେ ଲେବୀ ଶୀଘ୍ର ଆପଣା ହାତ ତାଙ୍କ ମସ୍ତକରେ ରଖିଲା, କାରଣ ସେ ଖଡ୍ଗକୁ ଭୟ କଲେ, ଏବଂ ଖଡ୍ଗ ଲେବୀର ହସ୍ତକୁ ଆଘାତ କଲା, ଏବଂ ଲେବୀର ହସ୍ତ କଟାଯିବା ପାଇଁ ଏହା ଅଳ୍ପ ଆବଶ୍ୟକ କଲା।

39 ପୁଣି ଲେବୀ ସେହି ବିକ୍ରମଶାଳୀ ପୁରୁଷର ଖଡ୍‌ଗ ହସ୍ତରେ ଧରି ତାହାଠାରୁ ବଳପୂର୍ବକ ଛଡ଼ାଇ ନେଲେ, ଆଉ ତଦ୍ଦ୍ୱାରା ସେ ବୀରର ମସ୍ତକରେ ଆଘାତ କରି ତାହାର ମସ୍ତକ ଛେଦନ କଲେ।

40 ଲେବୀଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ଏଗାର ଜଣ ଲୋକ ଗଲେ। ସେମାନେ ଦେଖିଲେ ଯେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ମରିଯାଇଛି। ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ। କିନ୍ତୁ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ, କାରଣ ସେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଥିଲେ।

41 ଯାକୁବଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନେ ଦେଖିଲେ ଯେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିପାରିବେ ନାହିଁ। ତେଣୁ ଶିମିୟୋନ ଏକ ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ ଚିତ୍କାର କଲେ, ଏବଂ ଏଗାର ଜଣ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସୈନିକ ଶିମିୟୋନଙ୍କ ଚିତ୍କାର ଶୁଣି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ।

42 ଯିହୁଦା ଦୂରରୁ ଶିମିୟୋନର ଚିତ୍କାରର ଶବ୍ଦ ଶୁଣିଲା। ନପ୍ତାଲି ଓ ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଢାଲ ଧରି ଶିମିୟୋନ ଓ ଲେବୀ ନିକଟକୁ ଦୌଡ଼ିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଥିବାର ଦେଖିଲେ, କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ଢାଲ ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଥିଲା, ତେଣୁ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ।

43 ନପ୍ତାଲି ଦେଖିଲେ ଯେ, ଶିମିୟୋନ ଏବଂ ଲେବୀର ଢାଲଗୁଡ଼ିକ ଭଙ୍ଗା ଯାଇଥିଲା। ସେ ତା'ର ଦାସଠାରୁ ଦୁଇଟି ଢାଲ ନେଇ ଶିମିୟୋନ ଓ ଲେବୀଙ୍କୁ ଆଣିଲେ।

44 ସେହି ଦିନ ଶିମିୟୋନ, ଲେବୀ ଓ ଯିହୁଦା ତିନି ଜଣ ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ଏଗାର ଜଣ ବୀରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ; ମାତ୍ର ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ।

45 ଯାକୁବ ଏହି କଥା ଶୁଣି ବହୁତ ଦୁଃଖିତ ହେଲେ। ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ। ସେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ନପ୍ତାଲି ସେହି ବୀରମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗଲେ।

46 ସେତେବେଳେ ଯାକୁବ ନିକଟକୁ ଯାଇ ଧନୁ ଟାଣି ସେହି ବୀରମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ଧନୁରେ ସେମାନଙ୍କର ତିନି ଜଣଙ୍କୁ ବଧ କଲେ, ପୁଣି ଅବଶିଷ୍ଟ ଆଠ ଜଣ ପଛକୁ ଫେରିଗଲେ, ଆଉ ଦେଖ, ଆଗ ଓ ପଛ ଉଭୟ ଦିଗରେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ତେଣୁ ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପ୍ରାଣ ବିଷୟରେ ଅତିଶୟ ଭୟ କଲେ, ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହୋଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ; ତେଣୁ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରୁ ପଳାଇଗଲେ।

47 ସେମାନେ ପଳାୟନ କରୁଥିବା ସମୟେର ଦାନ ଓ ଆଶେର ସୈନ୍ୟଦଳ ସେମାନଙ୍କ ଆଡକୁ ଆସୁଥିବାର ଦେଖିଲେ। ସେମାନେ ହଠାତ୍ ସେମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କେଲ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କେଲ। ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କେଲ। ତା'ପେର ଯିହୁଦା ଏବଂ ତା'ର ଭାଇମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପଛରେ ଗୋଡାଇେଲ, ଏବଂ ଅବଶିଷ୍ଟ ସବୁକଥାକୁ ହତ୍ୟା କେଲ।

48 ତହୁଁ ଯାକୁବର ସମସ୍ତ ପୁତ୍ର ଫେରି ନଗରରେ ବୁଲି ବୁଲି କୌଣସି ପୁରୁଷ ପାଇଲେ କି ନାହିଁ ଖୋଜିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ନଗରର ଏକ ଗୁମ୍ଫାରେ ପ୍ରାୟ କୋଡ଼ିଏ ଜଣ ଯୁବକଙ୍କୁ ପାଇଲେ; ଗାଦ୍ ଓ ଆଶେର ସେମାନଙ୍କୁ ବଧ କଲେ, ଆଉ ଦାନ୍ ଓ ନପ୍ତାଲି ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୁର୍ଗରୁ ପଳାଇ ଯାଇଥିବା ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବଧ କଲେ।

49 ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ସାର୍ଟନ ନଗରର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ। ମାତ୍ର ସ୍ତ୍ରୀଲୋକମାନଙ୍କୁ ଓ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ ନଗର ମଧ୍ୟରେ ଛାଡ଼ି ଦେଲେ। ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ମାରି ଦେଲେ ନାହିଁ।

50 ଆଉ ସାର୍ଟନ୍ ନଗରର ସମସ୍ତ ବାସିନ୍ଦା ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଲୋକ ଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ହଜାର ଲୋକଙ୍କୁ ଗୋଡ଼ାଇବ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇ ଜଣ ଅବଶିଷ୍ଟ ଦଶ ହଜାର ଲୋକଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରି ନ ଥିଲେ।

51 ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ସାର୍ଟନ ସହର ନିବାସୀମାନଙ୍କୁ ଖଡ୍ଗଧାରରେ ହତ୍ୟା କଲେ। ତେଣୁ କେହି ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଠିଆ ହେଲେ ନାହିଁ। ସେମାନେ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ନଗର ମଧ୍ୟରେ ଛାଡି ଦେଲେ।

52 ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ନଗରର ସମସ୍ତ ଲୁଟିତ ଦ୍ରବ୍ୟ ନେଇଗଲେ, ଏବଂ ଯାହା ସେମାନେ ଚାହୁଁଥିଲେ ତାହା ହରଣ କଲେ, ପୁଣି ସେମାନେ ନଗରରୁ ମେଷପଲ, ଗୋରୁପଲ ଏବଂ ସମ୍ପତ୍ତି ହରଣ କଲେ। ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ କସ୍ସର ଓ ତହିଁର ନିବାସୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେପରି କରିଥିଲେ, ସେହିପରି ସାର୍ଟନ ଓ ତହିଁର ନିବାସୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କଲେ, ପୁଣି ସେମାନେ ଫେରି ଚାଲିଗଲେ।

ଅଧ୍ୟାୟ 39

1 ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ସାର୍ଟନ ନଗରରୁ ଯାଉଥିଲେ। ସେମାନେ ପ୍ରାୟ ଦୁଇ ଶହ ହାତ ବାଟ ଗଲାପରେ ତପ୍ପକର ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଆସୁଥିବାର ଦେଖିଲେ। ସେମାନେ ତପ୍ପକର ରାଜାଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିଥିବାରୁ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ବାହାରି ଆସିଲେ।

2 ତେଣୁ ତପ୍ପକ ନଗରର ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକମାନେ ଯାକୁବଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ବାହାରି ଆସିଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ କସ୍ସର ଓ ସର୍ଟୋନରୁ ଲୁଟିତ ଦ୍ରବ୍ୟ ଏବଂ ଲୁଟଦ୍ରବ୍ୟ ଫେରାଇ ନେବାକୁ ବିଚାର କଲେ।

3 ତପ୍ପକର ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକମାନେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ। ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ବଧ କଲେ। ତେଣୁ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରୁ ପଳାଇଲେ। ସେମାନେ ଅର୍ବେଲନ୍ ନଗର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ ଗୋଡ଼ାଇ ଗୋଡ଼ାଇଲେ। ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଯାକୁବଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପଡ଼ିଲେ।

4 ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ତପ୍ପାକର ଲୁଟିତ ଦ୍ରବ୍ୟ ହରଣ କରିବା ପାଇଁ ଫେରି ତପ୍ପାକକୁ ଆସିଲେ। ସେମାନେ ତପ୍ପାକରେ ପହଞ୍ଚି ଶୁଣିଲେ ଯେ ଅର୍ବେଲାନର ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଭାଇମାନଙ୍କର ଲୁଟିତ ଦ୍ରବ୍ୟ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଭେଟିବାକୁ ବାହାରି ଆସିଛନ୍ତି। ତେଣୁ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ନଗର ଲୁଟ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ଦଶ ଜଣଙ୍କୁ ତପ୍ପାକରେ ଛାଡ଼ି ଅର୍ବେଲାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲେ।

5 ତହିଁରେ ଅରବେଲାନର ଲୋକମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଭାର୍ଯ୍ୟାମାନଙ୍କ ସହିତ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ବାହାରକୁ ଗଲେ; କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ଭାର୍ଯ୍ୟାମାନେ ଯୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଜ୍ଞ ଥିଲେ, ଆଉ ପ୍ରାୟ ଚାରି ଶହ ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ବାହାରକୁ ଗଲେ।

6 ତହୁଁ ଯାକୁବର ସମସ୍ତ ପୁତ୍ର ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ ଚିତ୍କାର କଲେ, ଆଉ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ମହା ଓ ମହାସ୍ୱରରେ ଅର୍ବେଲାନ୍ ନିବାସୀମାନଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଦୌଡ଼ିଗଲେ।

7 ତହୁଁ ଅରବେଲାନ ନିବାସୀମାନେ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କର ଚିତ୍କାରର ଶବ୍ଦ ଓ ସିଂହର ଗର୍ଜନ ପରି, ସମୁଦ୍ର ଓ ତାହାର ତରଙ୍ଗର ଗର୍ଜନ ପରି ସେମାନଙ୍କର ଗର୍ଜନ ଶୁଣିଲେ।

8 ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ସକାଶୁ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଭୟ ଓ ଆତଙ୍କିତ ହେଲା, ଆଉ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୟ କଲେ, ତେଣୁ ସେମାନେ ପଛେ ପଛେ ନଗରକୁ ପଳାଇଲେ; ଆଉ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ନଗରଦ୍ୱାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଗୋଡ଼ାଇ ଗୋଡ଼ାଇ ନଗରରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କଲେ।

9 ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ନଗର ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ। ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଛାଟିଣୀରେ ବ୍ୟସ୍ତ ହେଲେ। ସେହି ଦିନ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଘୋର ଯୁଦ୍ଧ ହେଲା।

10 ମାତ୍ର ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ, ଏବଂ ସେହି ଯୁଦ୍ଧରେ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ପ୍ରାୟ ବିନଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲେ, ଏବଂ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ଡାକ ପକାଇଲେ ଏବଂ ସନ୍ଧ୍ୟା ବେଳକୁ ଅତିଶୟ ବଳ ପାଇଲେ; ଏବଂ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ଅର୍ବେଲାନର ସମସ୍ତ ନିବାସୀଙ୍କୁ ଖଡ୍ଗଧାରରେ ଆଘାତ କଲେ, ପୁରୁଷ, ସ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ବାଳକମାନଙ୍କୁ।

11 ଆଉ ସାର୍ଟନରୁ ପଳାୟନ କରିଥିବା ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ, ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ଅର୍ବେଲନରେ ପରାସ୍ତ କଲେ, ଏବଂ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ କଷର ଓ ସାର୍ଟନ ପ୍ରତି ଯେପରି କରିଥିଲେ, ସେହିପରି ଅର୍ବେଲନ ଓ ତପନାକ ପ୍ରତି କଲେ, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ଦେଖିଲେ ଯେ ସମସ୍ତ ପୁରୁଷ ମୃତ, ସେମାନେ ନଗରର ଛାତ ଉପରେ ଯାଇ ବର୍ଷା ପରି ପଥର ବୃଷ୍ଟି କରି ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଆଘାତ କଲେ।

12 ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ଶୀଘ୍ର ନଗରକୁ ଗଲେ ଓ ସମସ୍ତ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକଙ୍କୁ ଧରି ଖଡ୍ଗଧାରରେ ହତ୍ୟା କଲେ। ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ଲୁଟିତ ଦ୍ରବ୍ୟ, ସମସ୍ତ ମେଷପଲ ଓ ଗାଈଗୋରୁ ଲୁଟି ନେଲେ।

13 ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ତପନକ, କସ୍ସର ଓ ଶୀଲୋ ପ୍ରତି ଯେପରି କରିଥିଲେ, ସେହିପରି ମକ୍ସୟିମା ପ୍ରତି କଲେ ଓ ସେମାନେ ସେଠାରୁ ଫେରି ଗ୍ଲିଗଲେ।

14 ପଞ୍ଚମ ଦିନରେ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ଶୁଣିଲେ ଯେ ଗାଶ୍ର ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଛନ୍ତି, କାରଣ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ରାଜା ଓ ସେନାପତିମାନଙ୍କୁ ବଧ

କରିଥିଲେ; କାରଣ ଗାଶ୍ ନଗରରେ ଚଉଦ ଜଣ ସେନାପତି ଥିଲେ ଏବଂ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ପ୍ରଥମ ଯୁଦ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବଧ କରିଥିଲେ।

15 ସେହି ଦିନ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ଯୁଦ୍ଧାସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରି ଗାଶ୍ ନିବାସୀମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଗଲେ। ଗାଶ୍ରେ ଇମୋରୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କର ଏକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଓ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଲୋକ ଥିଲା। ଗାଶ୍ ଇମୋରୀୟମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ନଗର ମଧ୍ୟରେ ସବୁଠାରୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଏବଂ ସର୍ବୋତ୍ତମ ପ୍ରାଚୀର ବିଶିଷ୍ଟ ନଗର ଥିଲା, ଏବଂ ଏହାର ତିନି ପ୍ରାଚୀର ଥିଲା।

16 ଅନନ୍ତର ଯାକୁବଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ ଗାଶ୍ରେ ପହଞ୍ଚି ନଗରର ଦ୍ୱାରଗୁଡ଼ିକ ରୁଦ୍ଧ ହୋଇଥିବାର ଓ ବାହାର ପ୍ରାଚୀର ଉପରେ ପ୍ରାୟ ପାଞ୍ଚ ଶହ ଲୋକ ଠିଆ ହୋଇଥିବାର ଦେଖିଲେ, ଆଉ ସମୁଦ୍ରତୀରର ବାଲି ପରି ଅସଂଖ୍ୟ ଲୋକ ନଗରର ବାହାରେ ଯାକୁବଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଛକି ବସିଥିଲେ ।

17 ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ନଗରର ଦ୍ୱାର ଫିଟାଇବାକୁ ନିକଟକୁ ଗଲେ। ସେମାନେ ନିକଟତର ହେବା ମାତ୍ରେ, ଦେଖ, ନଗରର ପଛ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଲୁଚି ରହିଥିବା ସୈନ୍ୟମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ସ୍ଥାନରୁ ବାହାରି ଆସି ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଘେରିଗଲେ।

18 ଯାକୁବଙ୍କ ପୁତ୍ରମାେନ ଗାଶର େଲାକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟେର ଘେରି ରହିେଲ। େସମାନଙ୍କର ସମ୍ମୁଖ ଓ ପଛ ପଟେ ଯୁଦ୍ଧ ବ୍ୟାପିଗଲା। ପ୍ରାଚୀର ଉପେର ଥିବା ସମସ୍ତ େଲାକ ପ୍ରାଚୀରରୁ େସମାନଙ୍କ ଉପେର ତୀର ଓ ପଥର ଫୋପାଡ଼ିେଲ।

19 ଗାଶ୍ର ଲୋକମାନେ ଯେତେବେଳେ ଦେଖିଲେ ଯେ, ଗାଶ୍ର ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖିତ ହୋଇ ଯାଉଛନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ରୋଧିତ ଓ ମହା ଚିତ୍କାର କଲେ। ଯିହୁଦାର କ୍ରନ୍ଦନ ଶବ୍ଦରେ ଗାଶ୍ର ସମସ୍ତ ଲୋକ ଭୟଭୀତ ହେଲେ। ତାଙ୍କର ମହା ଚିତ୍କାରରେ ଲୋକମାନେ ପ୍ରାଚୀରରୁ ପଡ଼ିଗଲେ। ନଗର ବାହାରେ ଓ ଭିତରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଲୋକ ଭୟଭୀତ ହେଲେ।

20 ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ନଗରର ଫାଟକ ଭାଙ୍ଗିବାକୁ ନିକଟକୁ ଗଲେ, ସେତେବେଳେ ଗାଶ୍ର ଲୋକମାନେ ପ୍ରାଚୀର ଉପରୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ପଥର ଓ ତୀର ଫୋପାଡ଼ି ସେମାନଙ୍କୁ ନଗରଦ୍ୱାରରୁ ପଳାଇ ଗଲେ।

21 ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ନଗରର ବାହାରେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଥିବା ଗାଶ୍ ଲୋକଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଫେରି ଆସିଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଭୟଙ୍କର ଭାବରେ ଆଘାତ କଲେ ଯେ ସେମାନେ ଫଳ ଗଛରେ ଆଘାତ କଲେ। ତେଣୁ ସେମାନେ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଠିଆ ହୋଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ, କାରଣ ଯିହୁଦାର କ୍ରନ୍ଦନରେ ସେମାନେ ଭୟଭୀତ ହୋଇଗଲେ।

22 ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ନଗର ବାହାରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ। ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ନଗର ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ଏବଂ ନଗର ପ୍ରାଚୀର ତଳେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ନିକଟତର ହେଲେ। କିନ୍ତୁ ଗାଶ୍ ନିବାସୀମାନେ ଯେଉଁମାନେ ନଗରରେ ଅବଶିଷ୍ଟ ଥିଲେ, ସେମାନେ ତାହା କରିପାରିଲେ ନାହିଁ। କାରଣ ଗାଶ୍ର ସମସ୍ତ ନିବାସୀ ଗାଶ୍ର ପ୍ରାଚୀରକୁ ଚାରିପାଖରେ ଘେରି ରହିଥିଲେ। ତେଣୁ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ନଗର ନିକଟକୁ ଯାଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ।

23 ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ପ୍ରାଚୀର ତଳେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ କୋଣର ନିକଟତର ହେଲେ। ଗାଶ୍ର ଲୋକମାନେ ବର୍ଷା ପରି ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ତୀର ଓ ପଥର ଫୋପାଡ଼ିଲେ। ତେଣୁ ସେମାନେ ପ୍ରାଚୀର ତଳୁ ପଳାଇ ପଳାଇଲେ।

24 ପୁଣି, ଗାଶର ଲୋକମାନେ ପ୍ରାଚୀର ଉପରେ ଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଦେଖିଲେ ଯେ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ପ୍ରାଚୀର ତଳୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ, ତେଣୁ ସେମାନେ ଏହି କଥାରେ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ନିନ୍ଦା କରି କହିଲେ,

25 "ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ଯୁଦ୍ଧରେ କ'ଣ କରିଛ ଯାହାକୁ ତୁମେ ପରାସ୍ତ କରିପାରିବ ନାହିଁ? ତେବେ ତୁମେ କ'ଣ ଗାଶ୍ ନାମକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ନଗର ଏବଂ ତା'ର ନିବାସୀମାନଙ୍କୁ ସେହିପରି କରିପାର ଯେପରି ତୁମେ ଇମୋରୀୟମାନଙ୍କ ନଗର ପ୍ରତି କରିଥିଲ, ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ ଏତେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ନ ଥିଲେ? ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ତୁମେ ଆମ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଦୁର୍ବଳ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତୁମେ ଏହିପରି କରିଥିଲ ଏବଂ ନଗରର ପ୍ରବେଶ ସ୍ଥାନରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବଧ କରିଥିଲ, କାରଣ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ କ୍ରନ୍ଦନର ଶବ୍ଦରେ ଭୟଭୀତ ହୋଇଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଶକ୍ତି ନଥିଲା।"

26 ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନେେ ଏବେ ଏହି ସ୍ଥାନ ରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିପାରିବ କି? ତୁମ୍ଭମାନେେ ସମସ୍ତେ ଏହିଠା ରେ ମରିବ। ତୁମ୍ଭମାନେେ ଯେଉଁ ନଗରଗୁଡ଼ିକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିଅଛ, ତା'ର ପ୍ରତିଶୋଧ ଆମ୍ଭେ ନବୁ।

27 ଗାଶ୍ର ଲୋକମାନେ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ନିନ୍ଦା କଲେ। ସେମାନଙ୍କର ଦେବତାଗଣଙ୍କ ପରି ସେମାନଙ୍କୁ ନିନ୍ଦା କଲେ। ଆଉ ସେମାନେ ପ୍ରାଚୀରରୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ତୀର ଓ ପଥର ଫୋପାଡ଼ିଲେ।

28 ଯିହୁଦା ଏବଂ ତା'ର ଭାଇମାନେ ଗାଶ ନିବାସୀମାନଙ୍କର ଏହି କଥା ଶୁଣିଲେ। ସମାନେେ ଅତିଶଯ କୋରଧିତ ହେଲେ। ଯିହୁଦା ଏହି ବିଷଯ ରେ ଆପଣା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ଇର୍ଷାପରାୟଣ ହେଲା। ତେଣୁ ସେ ଚିତ୍କାର କରି କହିଲା, " ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ଆମକୁ ଏବଂ ଆମ୍ଭ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କର।"

29 ସେ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ସହିତ ଦୌଡ଼ି ପଳାଇଲା। ତାଙ୍କ ହାତରେ ଏକ ଖଡ୍ଗ ଥିଲା। ସେ ଭୂମିରୁ ଉଠି ପଡ଼ିଲା ଏବଂ ନିଜ ଶକ୍ତି ବଳରେ କାଛ ଉପରେ ଚଢ଼ିଗଲା। ଆଉ ତା'ର ଖଡ୍ଗ ତାଙ୍କ ହାତରୁ ଖସି ପଡ଼ିଲା।

30 ପୁଣି ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନେ ପ୍ରାଚୀର ଉପରେ ଚିତ୍କାର କଲେ, ଆଉ ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରାଚୀର ଉପରେ ଥିଲେ, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଭୟଭୀତ ହେଲେ। ପୁଣି କେତେକ ପ୍ରାଚୀରରୁ ନଗରରେ ପଡ଼ି ମଲେ। ଆଉ ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରାଚୀର ଉପରେ ଥିଲେ, ସେମାନେ ଯିହୁଦାର ଶକ୍ତି ଦେଖି ଅତିଶୟ ଭୟଭୀତ ହେଲେ ଓ ନିରାପଦ ପାଇଁ ନିଜ ନିଜ ଜୀବନ ବଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ ନଗରକୁ ପଳାଇଲେ।

31 କିନ୍ତୁ କେତେକ ଲୋକ ପ୍ରାଚୀର ଉପରେ ଯିହୁଦା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ସାହସୀ ହେଲେ। ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ନିକଟକୁ ଗଲେ, କାରଣ ସେମାନେ ଦେଖିଲେ ଯେ ଯିହୁଦାର ହସ୍ତରେ ଖଡ୍ଗ ନାହିଁ। ତେଣୁ ସେମାନେ ତାକୁ ପ୍ରାଚୀରରୁ ତା'ର ଭାଇମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫୋପାଡ଼ି ଦେବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲେ। ନଗରର କୋଡ଼ିଏ ଜଣ ଲୋକ ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଆସିଲେ। ସେମାନେ ଯିହୁଦାକୁ ଘେରିଗଲେ। ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ତାକୁ ଘେରିଗଲେ। ସେମାନେ ଖଡ୍ଗ ଧରି ତାହା ନିକଟକୁ ଗଲେ। ସେମାନେ ଯିହୁଦାକୁ ଭୟଭୀତ କଲେ ଏବଂ ଯିହୁଦା ପ୍ରାଚୀର ଉପରୁ ତା'ର ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଡାକିଲେ।

32 କିନ୍ତୁ ଯାକୁବ ଓ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ କାଛ ତଳୁ ଧନୁ ଟାଣି ପ୍ରାଚୀର ଉପରେ ଥିବା ତିନି ଜଣଙ୍କୁ ଆଘାତ କଲେ। ତହିଁରେ ଯିହୁଦା ଚିତ୍କାର କରି କହିଲା, "ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କର, ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କର।" ଏହା କହି ସେ କାଛ ଉପରେ ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ ଚିତ୍କାର କଲା, ଆଉ ସେହି କ୍ରନ୍ଦନ ବହୁ ଦୂର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୁଣାଗଲା।

33 ଏହା ପରେ, ଯୋଷେଫ ପୁନର୍ବାର କହିଲେ। ପ୍ରାଚୀର ଉପରେ ଥିବା ଯିହୁଦାର ସୈନ୍ୟମାନେ ଭୟଭୀତ ହୋଇଗଲେ। ଯିହୁଦାର ଚିତ୍କାର ଓ କମ୍ପନ ଶବ୍ଦ ଶୁଣି ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ନିଜ ନିଜ ଖଡ୍ଗ ଫୋପାଡ଼ି ଦେଇ ପଳାଇଗଲେ।

34 ତେଣୁ ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ଖସି ପଡ଼ିଥିବା ଖଡ୍ଗଗୁଡ଼ିକୁ ନେଲେ। ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ ଓ ପ୍ରାଚୀର ଉପରେ ସେମାନଙ୍କର କୋଡ଼ିଏ ଜଣଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ।

35 କିନ୍ତୁ ପ୍ରାୟ ଅଶୀ ଜଣ ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ନଗରର ବାହାରକୁ ଗଲେ। ସେମାନେ ଯିହୁଦାକୁ ଘେରି ରହିଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଯିହୁଦା ପ୍ରତି ଭୟଭୀତ କରାଇଲେ। ତେଣୁ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇପାରିଲେ ନାହିଁ।

+\v 36 ଅନନ୍ତର ଯାକୁବ ଓ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ସଙ୍ଗୀମାନେ ପ୍ରାଚୀର ତଳୁ ଧନୁ ଟାଣିଲେ; ପୁଣି, ସେମାନେ ପ୍ରାଚୀର ଉପରେ ଦଶ ଜଣଙ୍କୁ ବଧ କଲେ; ତହିଁରେ ସେମାନେ ଯାକୁବ ଓ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରାଚୀର ତଳେ ପଡ଼ିଲେ ।

37 ପ୍ରାଚୀର ଉପରେ ଥିବା ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର କୋଡ଼ିଏ ଜଣ ସୈନ୍ୟଙ୍କୁ ହତ ହୋଇଥିବାର ଦେଖିଲେ। ତେଣୁ ସେମାନେ ଖଡ୍ଗ ଧରି ଯିହୁଦା ଆଡ଼କୁ ଦୌଡ଼ିଲେ। କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ତାଙ୍କର ନିକଟକୁ ଯାଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ କାରଣ ସେମାନେ ଯିହୁଦାର ଶକ୍ତିକୁ ଦେଖି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୟଭୀତ ହୋଇଗଲେ।

38 ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ବୀର ସୈନ୍ୟ, ଯାହାର ନାମ ଅରୁଦ ଥିଲା, ଯିହୁଦାର ମସ୍ତକରେ ଖଡ୍ଗ ଆଘାତ କରିବାକୁ ନିକଟକୁ ଗଲା, ତହିଁରେ ଯିହୁଦା ଶୀଘ୍ର ଆପଣା ଢାଲ ଆପଣା ମସ୍ତକରେ ରଖିଲା, ତହିଁରେ ଖଡ୍ଗ ଢାଲକୁ ଆଘାତ କଲା, ଆଉ ତାହା ଦୁଇଖଣ୍ଡ ହୋଇଗଲା।

39 ସେହି ବୀର ପୁରୁଷ ଯିହୁଦାକୁ ଆଘାତ କଲା ପରେ, ଯିହୁଦାକୁ ଭୟ କରି ନିଜ ଜୀବନ ବଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ ଦୌଡ଼ିଲା। ଏବଂ ତା'ର ପାଦ କାଛରେ ଖସିଗଲା। ତେଣୁ ସେ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପଡ଼ିଗଲା। ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ତାହାକୁ ବଧ କଲେ।

40 ସେହି ବୀରର ଆଘାତରେ ଯିହୁଦାର ମୁଣ୍ଡ ଯନ୍ତ୍ରଣା ପାଇଲା ଏବଂ ଯିହୁଦା ପ୍ରାୟ ମରିଗଲା।

41 ଆଉ, ଦାନ୍ ତାଙ୍କ କଥା ଶୁଣି ଯିହୁଦା ସେହି ଆଘାତର ଯନ୍ତ୍ରଣା ହେତୁ ପ୍ରାଚୀର ଉପରେ ଚିତ୍କାର କଲା, ଓ ତାହାର ଅନ୍ତରରେ କ୍ରୋଧ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ହେଲା; ଆଉ ସେ ମଧ୍ୟ ଉଠି ଦୂରକୁ ଯାଇ ଦୌଡ଼ି ଭୂମିରୁ ଡେଇଁ ପଡ଼ି ଆପଣା କ୍ରୋଧ-ପ୍ରବୃତ୍ତ ବଳରେ ପ୍ରାଚୀର ଉପରେ ଚଢ଼ିଗଲା।

42 କିନ୍ତୁ ଦାନ ଯେତେବେଳେ ଯିହୁଦାର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରାଚୀର ଉପରେ ପହଞ୍ଚିଲା, ସେତେବେଳେ ପ୍ରାଚୀରରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଲୋକ ପଳାଇଗଲେ, ଯେଉଁମାନେ ଯିହୁଦାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ। ସେମାନେ ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରାଚୀର ଆଡ଼କୁ ଗଲେ। ଏବଂ ସେମାନେ ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରାଚୀରରୁ ଦାନ ଓ ଯିହୁଦାର ଲୋକଙ୍କ ଉପରେ ତୀର ଓ ପଥର ଫିଙ୍ଗି ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାଚୀରରୁ ତୀର ମାରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ।

43 ତୀର ଓ ପଥର ଦାନ ଓ ଯିହୁଦାକୁ ଆଘାତ କଲା। ସେମାନେ ପ୍ରାଚୀରରେ ପ୍ରାୟ ହତ ହେଲେ। ଦାନ ଓ ଯିହୁଦା ପ୍ରାଚୀରରୁ ଯେଉଁଠାକୁ ପଳାଇଲେ, ସେଠାକୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରାଚୀରରୁ ସେମାନେ ତୀର ଓ ପଥର ଦ୍ୱାରା ଆଘାତ ପାଇଲେ।

44 ଯାକୁବ ଓ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ ପ୍ରଥମ ପ୍ରାଚୀର ତଳେ ନଗରଦ୍ୱାରରେ ଥିଲେ। ସେମାନେ ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରାଚୀର ଉପରେ ଥିବାରୁ ନଗର ନିବାସୀମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ପାରିଲେ ନାହିଁ, ତେଣୁ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଧନୁ ଟାଣି ପାରିଲେ ନାହିଁ।

45 ଆଉ ଦାନ ଓ ଯିହୁଦା, ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରାଚୀରରୁ ପଡ଼ିଥିବା ପଥର ଓ ତୀରଗୁଡ଼ିକୁ ଆଉ ସହ୍ୟ କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ। ତେଣୁ ସେମାନେ

ନଗରର ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରାଚୀର ଉପରେ ଦୌଡ଼ି ପଳାଇଲେ। ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରାଚୀର ଉପରେ ଥିବା ନଗରର ଲୋକମାନେ ଦେଖିଲେ ଯେ ଦାନ ଓ ଯିହୁଦା ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରାଚୀର ଉପରେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଛନ୍ତି, ତେଣୁ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଚିତ୍କାର କରି ପ୍ରାଚୀର ମଧ୍ୟରେ ତଳକୁ ଗଡ଼ିଗଲେ।

46 ଯାକୁବ ଏବଂ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ ନଗରର ଲୋକମାନଙ୍କର କ୍ରନ୍ଦନର ଶବ୍ଦ ଶୁଣିଲେ। ସେମାନେ ନଗରର ପ୍ରବେଶ ଦ୍ୱାରରେ ରହିଲେ। ସେମାନେ ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରାଚୀର ଉପରେ ଥିବା ଦାନ ଓ ଯିହୁଦାଙ୍କୁ ଦେଖି ନ ପାରିବା ପାଇଁ ଚିନ୍ତିତ ହେଲେ।

47 ତହୁଁ ନପ୍ତାଲି କ୍ରୋଧରେ ଉତ୍ତେଜିତ ହୋଇ ନଗରରେ ଯେଉଁ ଶବ୍ଦ ଶୁଣିଥିଲେ, ତାହାର କାରଣ କ'ଣ ତାହା ଦେଖିବା ପାଇଁ ପ୍ରଥମ ପ୍ରାଚୀର ଉପରେ ଦୌଡ଼ି ଗଲା; ଆଉ ଇଷାଖର ଓ ସବୂଲୂନ୍ ନଗରର ଦ୍ୱାର ଭାଙ୍ଗିବାକୁ ନିକଟତର ହେଲେ, ପୁଣି ସେମାନେ ନଗରର ଦ୍ୱାର ଫିଟାଇ ନଗରରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ।

48 ଏଥିଉତ୍ତାରେ ନପ୍ତାଲି ପ୍ରଥମ ପ୍ରାଚୀରରୁ ଦ୍ୱିତୀୟକୁ ଡେଇଁ ପଡ଼ି ଆପଣା ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଓ ପ୍ରାଚୀର ଉପରେ ଥିବା ଗାଶ୍ ନିବାସୀମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଆସିଲା; ନପ୍ତାଲି ତୃତୀୟ ଲୋକ ଯିଏ ଆପଣା ଭାଇମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଆସିଥିଲା, ତାହା ଦେଖି ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ପଳାଇ ନଗରକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିଲେ; ପୁଣି, ଯାକୁବ, ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ପୁତ୍ର ଓ ସେମାନଙ୍କର ଯୁବାଲୋକ ସମସ୍ତେ ନଗରରେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ।

49 କିନ୍ତୁ ଯିହୁଦା, ଦାନ ଏବଂ ନପ୍ତାଲି ଲୋକମାନେ ପ୍ରାଚୀରରୁ ଓହ୍ଲାଇ ନଗର ଭିତରକୁ ଗଲେ। ଏବଂ ନଗରରେ ବାସ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଗୋଡ଼ାଇଲେ। ଶିମିୟୋନ ଓ ଲେବୀ ନଗର ବାହାରେ ଥିଲେ ଏବଂ ଫାଟକ ଖୋଲା ଥିବାର ଜାଣି ନ ଥିଲେ। ତେଣୁ ସେମାନେ ପ୍ରାଚୀର ଉପରକୁ ଯାଇ ନଗରରେ ନିଜର ଭାଇମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିଲେ।

50 ନଗରର ସମସ୍ତ ଲୋକ ନଗର ଭିତରକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିଲେ। ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ପୃଥକ ପୃଥକ ଦିଗରୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ। ଆଗରୁ ପଛରୁ ଯୁଦ୍ଧ ଲାଗି ରହିଲା। ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୟଙ୍କର ଭାବରେ ଆଘାତ କଲେ ଏବଂ ପ୍ରାୟ କୋଡ଼ିଏ ହଜାର ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ବଧ କଲେ। ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ହେଲେ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଠିଆ ହୋଇପାରିଲେ ନାହିଁ।

51 ନଗରରେ ପ୍ରଚୁର ରକ୍ତ ପ୍ରବାହିତ ହେଲା, ଏବଂ ତାହା ଜଳସ୍ରୋତ ପରି ଥିଲା, ଏବଂ ରକ୍ତ ନଗରର ବାହାର ଭାଗକୁ ନଦୀ ପରି ପ୍ରବାହିତ ହୋଇ ବୈଥ୍-କୋରୀଣ ପ୍ରାନ୍ତର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିଲା।

52 ସେତେବେଳେ ବେଥ୍-କୋରୀଣର ଲୋକମାନେ ଦୂରରେ ଗାଶ୍ ନଗରରୁ ରକ୍ତ ବହିଯାଉଥିବା ଦେଖିଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରାୟ ସତୁରି ଜଣ ରକ୍ତ ଦେଖିବାକୁ ଦୌଡ଼ିଲେ; ଆଉ ସେମାନେ ଯେଉଁଠାରେ ରକ୍ତ ଥିଲା, ସେହି ସ୍ଥାନରେ ପହଞ୍ଚିଲେ।

53 ଆଉ ସେମାନେ ରକ୍ତର ପଥ ଅନୁସରଣ କରି ଗାଶ ନଗରର ପ୍ରାଚୀର ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଲେ; ଆଉ ସେମାନେ ନଗରରୁ ରକ୍ତ ନିର୍ଗତ ହେଉଥିବାର ଦେଖିଲେ, ଏବଂ ଗାଶ ନିବାସୀମାନଙ୍କ କ୍ରନ୍ଦନର ଶବ୍ଦ ଶୁଣିଲେ, କାରଣ ତାହା ଆକାଶକୁ ଉଠିଲା, ଏବଂ ରକ୍ତ ଜଳସ୍ରୋତ ପରି ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣରେ ବହିବାକୁ ଲାଗିଲା।

54 ଯାକୁବଙ୍କର ସମସ୍ତ ପୁତ୍ର ଗାଶ ନିବାସୀମାନଙ୍କୁ ଆଘାତ କରି ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାୟ କୋଡ଼ିଏ ହଜାର ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ବଧ କଲେ। କୋରୀନ୍ର ଲୋକମାନେ କହିଲେ, "ଏହା ନିଶ୍ଚୟ ଏବ୍ରୀୟମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ, କାରଣ ସେମାନେ ଇମୋରୀୟମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ନଗରରେ ଯୁଦ୍ଧ ଚଳାଇ ଅଛନ୍ତି।"

55 ତେଣୁ ସେମାନେ ଶୀଘ୍ର ବୈଥ-କୋରୀଣକୁ ଦୌଡ଼ିଗଲେ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଆପଣା ଆପଣା ଯୁଦ୍ଧାସ୍ତ୍ର ଧରି ବେଥ-କୋରୀଣ ନିବାସୀ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଡାକିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଯୁଦ୍ଧାସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରିଥିଲେ।

56 ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ଗାଶ ନିବାସୀମାନଙ୍କୁ ବଧ କରିସାରିବା ପରେ, ସେମାନେ ସମସ୍ତ ମୃତ ଲୋକମାନଙ୍କର ଲୁଣ୍ଠନ କରିବା ପାଇଁ ନଗରର ଚାରିପାଖେ ବୁଲିଲେ। ସେମାନେ ନଗରର ଅନ୍ତର୍ଭାଗରେ ପହଞ୍ଚି ଆଗକୁ ଯାଇ ତିନି ଜଣ ମହାରଥୀ ସୈନ୍ୟଙ୍କୁ ଭେଟିଲେ। ସେମାନଙ୍କର ହାତରେ ଖଡ୍ଗ ନ ଥିଲା।

57 ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ଯେଉଁଠାରେ ଥିଲେ, ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ଆସିଲେ ଏବଂ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଲୋକମାନେ ଦୌଡ଼ି ପଳାଇଲେ। ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ସବୂଲୂନ୍‌କୁ ନେଇ ଯାଇଥିଲା। ସେ ଜଣେ ଛୋଟ ଶିଶୁକୁ ଦେଖିଲା ଓ ତା'ର ଶକ୍ତି ବଳରେ ତାକୁ ଭୂମିରେ ପକାଇ ଦେଲା।

58 ଯାକୁବ ନିଜର ଖଡ୍ଗ ନେଇ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଦୌଡ଼ିଗଲେ; ଯାକୁବ ଖଡ୍ଗରେ ତାଙ୍କର କଟିଦେଶରେ ତାଙ୍କୁ ଆଘାତ କରି ଦୁଇ ଖଣ୍ଡ କଲେ, ଓ ତାଙ୍କ ଶରୀର ସବୂଲୂନ ଉପରେ ପଡ଼ିଲା।

59 ତା'ପରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଜଣକ ଯାକୁବକୁ ଧରି ଭୂମିରେ ପକାଇ ଦଲୋ। ଯାକୁବ ତା' ଆଡକୁ ଚାହିଁ ଡାକିଲା। ଶିମିୟୋନ ଓ ଲବେୀ ଦୌଡ଼ିଗଲେ ଏବଂ ଖଡ୍ଗ ରେ ତାଙ୍କର କଟିଦେଶକୁ ଆଘାତ କରି ଭୂମିରେ ପକାଇ ଦେଲେ।

60 ତା'ପରେ ସେହି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଲୋକଟି କ୍ରୋଧରେ ଉତ୍ତେଜିତ ହୋଇ ଭୂମିରୁ ଉଠି ପଡ଼ିଲା, ଏବଂ ସେ ପାଦ ଧରିବା ପୂର୍ବରୁ ଯିହୁଦା ତାହା ନିକଟକୁ ଆସି ଖଡ୍ଗରେ ତାହାର ମୁଣ୍ଡକୁ ଆଘାତ କଲା, ଏବଂ ତାହାର ମୁଣ୍ଡ ଫାଟିଗଲା ଏବଂ ସେ ମରିଗଲା।

61 ଏବଂ ତୃତୀୟ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ବ୍ୟକ୍ତି, ତାଙ୍କ ସାଥୀମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରାଯାଇଥିବା ଦେଖି, ଯାକୁବଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରୁ ଦୌଡ଼ି ପଳାଇଲା, ଏବଂ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ନଗରରେ ତାଙ୍କୁ ପିଛା କଲେ; ଏବଂ ସେହି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ବ୍ୟକ୍ତି ପଳାୟନ କରୁଥିବା ସମୟରେ ସେ ନଗରବାସୀମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଖଣ୍ଡା ପାଇଲେ, ଏବଂ ସେ ତାହା ଉଠାଇ ଯାକୁବଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଫେରି ସେହି ଖଣ୍ଡାରେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ।

62 ଆଉ ସେହି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଲୋକ ଖଡ୍ଗରେ ତାହାର ମସ୍ତକରେ ଆଘାତ କରିବା ପାଇଁ ଯିହୁଦା ନିକଟକୁ ଦୌଡ଼ିଗଲା, ମାତ୍ର ଯିହୁଦାର ହସ୍ତରେ କୌଣସି ଢାଲ ନ ଥିଲା; ଏବଂ ସେ ତାହାକୁ ଆଘାତ କରିବାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଥିବା ସମୟରେ ନପ୍ତାଲି ଶୀଘ୍ର ଆପଣା ଢାଲ ନେଇ ଯିହୁଦାର ମସ୍ତକରେ ଦେଲା; ତହିଁରେ ସେହି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଲୋକର ଖଡ୍ଗ ନପ୍ତାଲିର ଢାଲକୁ ଆଘାତ କଲା ଏବଂ ଯିହୁଦା ଖଡ୍ଗରୁ ରକ୍ଷା ପାଇଲା।

63 ଆଉ ଶିମିୟୋନ ଓ ଲେବୀ ସେମାନଙ୍କର ଖଣ୍ଡା ଧରି ସେହି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଲୋକ ଉପରେ ଦୌଡ଼ିଗଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଖଣ୍ଡାରେ ଜୋରଜବରଦସ୍ତ ଆଘାତ କଲେ, ଏବଂ ଦୁଇଟି ଖଣ୍ଡା ସେହି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଲୋକର ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରି ତାହାକୁ ଲମ୍ବ ଭାବରେ ଦୁଇ ଭାଗ କଲେ।

64 ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ସେହି ସମୟରେ ତିନି ଜଣ ବୀରଙ୍କୁ ଏବଂ ଗାଶ୍ ନିବାସୀମାନଙ୍କୁ ବଧ କଲେ। ଆଉ ଦିନ ସରିବାକୁ ଗଲା।

65 ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ଗାଶ ନଗରର ସମସ୍ତ ଲୁଟିତ ଦ୍ରବ୍ୟ ହରଣ କଲେ, ସେମାନେ ବାଳକ ଓ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜୀବିତ ରଖିଲେ ନାହିଁ। ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ସାର୍ଟନ ଓ ଶୀଲୋ ପ୍ରତି ଯେପରି କରିଥିଲେ, ସେହିପରି ଗାଶ ପ୍ରତି କଲେ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୪୦

1 ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ଗାଶର ସମସ୍ତ ଲୁଟିତ ଦ୍ରବ୍ୟ ଲୁଟି ନଇଗେଲେ। ସମାନେେ ରାତ୍ରି ରେ ନଗର ପରିତ୍ୟାଗ କଲେ।

2 ସେମାନେ ବୈଥ୍-କୋରୀଣର ଦୁର୍ଗ ଆଡ଼କୁ ଯାତ୍ରା କରି ଯାଉଥିଲେ। ବୈଥ୍-କୋରୀଣର ନିବାସୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ସେହି ଦୁର୍ଗକୁ ଯାଉଥିଲେ। ସେହି ରାତିରେ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ବୈଥ୍-କୋରୀଣର ଦୁର୍ଗରେ ବୈଥ୍-କୋରୀଣର ନିବାସୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ।

3 ବୈଥ୍-କୋରୀଣର ସମସ୍ତ ଲୋକ ସାହସୀ ଯୋଦ୍ଧା ଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ହେଲେ ହଜାର ସୈନ୍ୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରୁ ପଳାଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ। ସେହି ରାତ୍ରିରେ ସେମାନେ ଦୁର୍ଗ ଉପରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ। ସେହି ରାତ୍ରିରେ ସେମାନଙ୍କ ଚିତ୍କାର ଦୂରରୁ ଶୁଣାଗଲା। ସେମାନଙ୍କର ଚିତ୍କାରରେ ପୃଥିବୀ କମ୍ପିତ ହେଲା।

4 ଯାକୁବର ସମସ୍ତ ପୁତ୍ର ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭୟ କଲେ, କାରଣ ସେମାନେ ଅନ୍ଧାରରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଅଭ୍ୟସ୍ତ ନଥିଲେ; ତେଣୁ ସେମାନେ ଅତିଶୟ ଲଜ୍ଜିତ ହେଲେ; ଆଉ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଡାକ ପକାଇ କହିଲେ, "ହେ ପ୍ରଭୁ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କର, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କର, ଯେପରି ଆମ୍ଭେମାନେ ଏହି ଅସୁନ୍ନତ ଲୋକମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ମରି ନ ଯାଉ।"

5 ସଦାପ୍ରଭୁ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କର ରବ ଶୁଣିଲେ, ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁ ବୈଥ୍-କୋରୀଣର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମହା ଭୟଭୀତ ଓ ବ୍ୟାକୁଳ କରାଇଲେ। ତହୁଁ ସେମାନେ ରାତିର ଅନ୍ଧକାରରେ ପରସ୍ପର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ ଏବଂ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ।

6 ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ଜାଣିଲେ ଯେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିପଥଗାମୀ ଆତ୍ମା ବର୍ତ୍ତାଇଛନ୍ତି, ପୁଣି, ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଆପଣା ଆପଣା ପ୍ରତିବାସୀ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଛନ୍ତି। ତେଣୁ ସେମାନେ ବୈଥ୍କୋରୀଣୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ସୈନ୍ୟଦଳରୁ ବାହାରି ବୈଥ୍କୋରୀଣ ଦୁର୍ଗର ଘାଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏବଂ ଆହୁରି ଦୂରକୁ ଗଲେ; ଆଉ ସେହି ରାତ୍ରିରେ ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଯୁବାମାନଙ୍କ ସହିତ ନିରାପଦରେ ସେଠାରେ ରହିଲେ।

7 ତହିଁରେ ବୈଥ୍-କୋରୀଣର ଲୋକମାନେ ସାରା ରାତ୍ରି ଯୁଦ୍ଧ କଲେ, ଜଣେ ଲୋକ ଆପଣା ଭାଇ ସହିତ, ଆଉ ଜଣେ ପ୍ରତିବାସୀ ସହିତ, ଆଉ ସେମାନେ ଦୁର୍ଗର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଚିତ୍କାର କଲେ; ତହୁଁ ସେମାନଙ୍କର କ୍ରନ୍ଦନ ଦୂର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୁଣାଗଲା, ପୁଣି ସେମାନଙ୍କର ରବରେ ସମୁଦାୟ ପୃଥିବୀ କମ୍ପିତ ହେଲା, କାରଣ ସେମାନେ ପୃଥିବୀସ୍ଥ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଥିଲେ।

8 ପୁଣି, କିଣାନୀୟମାନଙ୍କ ନଗର ନିବାସୀ ହିତ୍ତୀୟ, ଇମୋରୀୟ, ହିବ୍ବୀୟ ଓ କିଣାନୀୟ ରାଜାଗଣ, ଆଉ ଯର୍ଦ୍ଦନ ସେପାରିସ୍ଥ ସମସ୍ତ ଲୋକ ସେହି ରାତ୍ରିରେ ଜୟଧ୍ୱନି ଶୁଣିଲେ।

\v 9 ପୁଣି, ସେମାନେ କହିଲେ, "ଏବ୍ରୀୟମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଏହି ଯୁଦ୍ଧ କରନ୍ତି, ଯେଉଁ ସାତୋଟି ନଗର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଥିଲେ; ଆଉ ଏହି ଏବ୍ରୀୟମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କିଏ ଠିଆ ହୋଇପାରିବ ?"

10 କିଣାନୀୟମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ନଗରରେ ବାସ କରୁଥିବା ଲୋକମାନେ ଏବଂ ଯର୍ଦ୍ଦନ ନଦୀର ଆରପାରିସ୍ଥ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଯାକୁବଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଭୟ କଲେ। ସେମାନେ କହିଲେ, “ଦେଖ, ଏହି ନଗରଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ଯେପରି କରାଯାଇଥିଲା, ଆମ୍ଭ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ସେହିପରି କରାଯିବ। ସେମାନଙ୍କ ମହାଶକ୍ତି ବିରୁଦ୍ଧରେ କିଏ ଠିଆ ହୋଇପାରିବ?”

11 ସେହି ରାତ୍ରିରେ କୋରୀୟମାନଙ୍କ କ୍ରନ୍ଦନ ଅତିଶୟ ପ୍ରବଳ ହେଲା, ଏବଂ ଆହୁରି ବଢ଼ିଗଲା; ପୁଣି ସେମାନେ ସକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରସ୍ପରକୁ ଆକ୍ରମଣ କଲେ; ପୁଣି ଅନେକ ଲୋକ ହତ ହେଲେ।

12 ପ୍ରଭାତ ହେଲା, ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ସମସ୍ତେ ପ୍ରଭାତ ହେବା ସମୟରେ ଉଠି ଦୁର୍ଗକୁ ଗଲେ; ଆଉ ସେମାନେ କୋରୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭୟଙ୍କର ଭାବରେ ଆଘାତ କଲେ; ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଦୁର୍ଗରେ ହତ ହେଲେ।

13 ଅନନ୍ତର ଷଷ୍ଠ ଦିନ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା, ଆଉ କିଣାନ ନିବାସୀ ସମସ୍ତେ ଦୂରରୁ ବେଥ୍-କୋରୀଣର ପ୍ରାସାଦରେ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ମୃତ ଅବସ୍ଥାରେ ପଡ଼ିଥିବାର ଦେଖିଲେ, ଆଉ ସେମାନେ ମେଷଶାବକ ଓ ଛାଗର ଶବ ପରି ଏଣେତେଣେ ବିସ୍ତାରିତ ହୋଇ ପଡ଼ିଛନ୍ତି ।

14 ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ଗାଶରୁ ଲୁଟିତ ଦ୍ରବ୍ୟ ନେଇ ବୈଥ-କୋରୀଣକୁ ଗଲେ। ସେମାନେ ନଗରକୁ ସମୁଦ୍ରର ବାଲି ପରି ଲୋକରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ପାଇଲେ। ତେଣୁ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ। ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେଠାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ।

15 ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ଗାଶ୍, ତପନକ୍, କଷର, ସର୍ତ୍ତୋନ ଓ ଶୀଲୋ ପ୍ରତି ଯେପରି କରିଥିଲେ, ସେହିପରି ବୈଥ୍-କୋରୀମ ପ୍ରତି କଲେ।

16 ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ବୈଥ୍-କୋରୀଣର ଲୁଟିତ ଦ୍ରବ୍ୟ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନଗରର ସମସ୍ତ ଲୁଟିତ ଦ୍ରବ୍ୟ ନେଇଗଲେ। ସେହି ଦିନ ସେମାନେ ଶିଖିମକୁ ଆପଣା ଗୃହକୁ ଗଲେ।

17 ଯାକୁବଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ ଶିଖିମ ନଗରକୁ ଫେରିଗଲେ। ସେମାନେ ନଗର ବାହାରେ ରହିଲେ। ପରେ ସେମାନେ ଯୁଦ୍ଧରୁ ବିଶ୍ରାମ ନେଇ ରାତ୍ରିସାରା ସେହିଠାରେ ରହିଲେ।

18 ଏବଂ େସମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଦାସ ଓ ନଗରରୁ ଲୁଟିତ ଦ୍ରବ୍ୟ ସହିତ େସମାେନ ନଗର ବାହାରକୁ ଗେଲ ଏବଂ ନଗର ଭିତରକୁ ପ୍ରେବଶ କେଲ ନାହିଁ। କାରଣ େସମାେନ କହିେଲ, "ଯଦି ଆମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧ େର ଆହୁରି ଯୁଦ୍ଧ ହୁଏ, େତେବ େସମାେନ ଶିଖିମକୁ ଆସି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଘେରି ରହିେବ।"

19 ଯାକୁବ, ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ ଓ ତାଙ୍କର ଦାସମାନେ ସେହି ରାତ୍ରି ଏବଂ ପରଦିନ ସେହି କ୍ଷେତ୍ରର ସେହି ଅଂଶରେ ରହିଲେ, ଯେଉଁ ସ୍ଥାନ ହମୋରଠାରୁ ପାଞ୍ଚ ଶେକଲ ମୁଦ୍ରାରେ କ୍ରୟ କରାଯାଇଥିଲା। ଯାକୁବ ଲୁଟି ନେଇଥିବା ସମସ୍ତ ଜିନିଷ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଥିଲା।

20 ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ଯେଉଁସବୁ ଲୁଟିତ ଦ୍ରବ୍ୟ ଲୁଟି ନେଇଥିଲେ, ସେସବୁ କ୍ଷେତ୍ରସ୍ଥ ଥିଲା। ତାହା ସମୁଦ୍ର କୂଳର ବାଲି ପରି ବିଶାଳ ଥିଲା।

21 ପୁଣି, ସେହି ଦେଶ ନିବାସୀମାନେ ଦୂରରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ; ପୁଣି, ଏହିପରି କର୍ମ କରିଥିବା ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ସେ ଦେଶ ନିବାସୀ ସମସ୍ତେ ଭୟ କଲେ; କାରଣ ପୂର୍ବକାଳର କୌଣସି ରାଜା ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରି ନ ଥିଲେ।

22 ଅନନ୍ତର କିଣାନୀୟମାନଙ୍କର ସାତ ଜଣ ରାଜା ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ସହିତ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି କଲେ, କାରଣ ସେମାନେ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଭୟ କରୁଥିଲେ।

23 ଆଉ ସପ୍ତମ ଦିନ ଥିଲା, ହିବ୍ରୋଣର ରାଜା ଯାଫିୟ ଗୁପ୍ତ ଭାବରେ ଅୟର ରାଜା, ଗିବିୟୋନର ରାଜା, ଶାଲେମର ରାଜା, ଅଦୁଲାମର ରାଜା, ଲାଖୀଶର ରାଜା, କସ୍ବରର ରାଜା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଥିବା ସମସ୍ତ କିଣାନୀୟ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇ କହିଲେ,

24 ମୋ' ସହିତ ପର୍ବତ ଉପରକୁ ଆସ ଏବଂ ମୋ' ନିକଟକୁ ଆସ। ଆମ୍ଭେ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବା। ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରିବୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଏକ ଚୁକ୍ତି କରିବୁ। ନଚେତ୍ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ଖଡ୍ଗ ଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଦେଶ ବିନଷ୍ଟ ହେବ, ଯେପରି ସେମାନେ ଶିଖିମ ଏବଂ ତା'ର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ ନଗରଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି କରିଥିଲେ, ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣିଅଛ ଓ ଦେଖିଅଛ।

25 ଆଉ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ମୋ' ନିକଟକୁ ଆସ, ସେତେବେଳେ ଅନେକ ଲୋକ ସହିତ ଆସ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ପ୍ରତ୍ୟେକ ରାଜା ଆପଣା ଆପଣା ତିନି ଜଣ ପ୍ରଧାନ ସେନାପତିଙ୍କୁ ଆଣନ୍ତୁ, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସେନାପତି ଆପଣା ଆପଣା ତିନି ଜଣ କାର୍ଯ୍ୟକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଆଣନ୍ତୁ।

26 ଆଉ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ହିବ୍ରୋଣକୁ ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଏକତ୍ର ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବା, ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ଶାନ୍ତିର ଏକ ଚୁକ୍ତି କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ନିବେଦନ କରିବା।

27 ଆଉ ସେହି ସମସ୍ତ ରାଜା ହିବ୍ରୋଣର ରାଜା ଯେପରି ପଠାଇଥିଲେ, ସେହିପରି କଲେ; କାରଣ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କର ମନ୍ତ୍ରଣା ଓ ଆଜ୍ଞାର ଅଧୀନରେ ଥିଲେ; କିଣାନର ସମସ୍ତ ରାଜା ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ସହିତ ସନ୍ଧି କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଏକତ୍ରିତ ହେଲେ; ତହୁଁ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ଫେରି ଯାଇ ଶିଖିମସ୍ଥ କ୍ଷେତ୍ରର ଅଂଶକୁ ଗଲେ; କାରଣ ସେମାନେ ଦେଶର ରାଜାମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କଲେ ନାହିଁ।

28 ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ଫରେି ଆସିଲେ। ସମାନେେ ଦଶ ଦିନ ଧରି କ୍ଷତେ ରେ ରହିଲେ। ମାତ୍ର ସମାନଙ୍କେ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ କହେି ଆସିଲେ ନାହିଁ।

+\v 29 ଅନନ୍ତର ଯାକୁବଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ ଯୁଦ୍ଧର ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖି ସମସ୍ତ ଏକତ୍ର ହୋଇ ଶିଖିମ ନଗରକୁ ଗଲେ, ଆଉ ଯାକୁବଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ ଶିଖିମରେ ରହିଲେ ।

30 ଅନନ୍ତର ଚାଳିଶ ଦିନ ପରେ ଇମୋରୀୟମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ରାଜା ଆପଣା ଆପଣା ସ୍ଥାନରୁ ଏକତ୍ରିତ ହେଲେ ଓ ହିବ୍ରୋଣର ରାଜା ଯାଫୀୟ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ।

31 ଯାକୁବଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ସହିତ ସନ୍ଧି କରିବା ପାଇଁ ହିବ୍ରୋଣକୁ ଆସିଥିବା ରାଜାମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ଏକବିଶ ଜଣ ଥିଲା, ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଆସିଥିବା ସେନାପତିମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ଅଣଷଠି ଜଣ ଥିଲା, ସେମାନଙ୍କର ପୁରୁଷ ଏକ ଶହ ଅଣଅନେଶ ଜଣ ଥିଲେ; ଏହି ସମସ୍ତ ରାଜା ଓ ସେମାନଙ୍କର ଲୋକମାନେ ହିବ୍ରୋଣ ପର୍ବତ ନିକଟରେ ବିଶ୍ରାମ ନେଇଥିଲେ।

32 ତହୁଁ ହିବ୍ରୋଣର ରାଜା ତାଙ୍କର ତିନି ସେନାପତି ଓ ନଅ ଜଣ ପୁରୁଷଙ୍କ ସହିତ ବାହାରକୁ ଗଲେ, ଆଉ ଏହି ରାଜାମାନେ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ ପାଇଁ ଯାକୁବଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି କଲେ।

33 ସେମାନେ ହିବ୍ରୋଣର ରାଜାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ଲୋକମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆଗେ ଆଗେ ଯାଅ, ଯାକୁବଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ସହିତ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ କଥା କୁହ, ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭର ପଛେ ପଛେ ଆସି ତୁମ୍ଭ କଥା ଦୃଢ଼ କରିବୁ।" ତହିଁରେ ହିବ୍ରୋଣର ରାଜା ସେହିପରି କଲେ।

34 ଅନନ୍ତର ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ଶୁଣିଲେ ଯେ କିଣାନର ସମସ୍ତ ରାଜା ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ହିବ୍ରୋଣରେ ବିଶ୍ରାମ ନେଉଛନ୍ତି; ତେଣୁ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଚାରି ଜଣ ଦାସଙ୍କୁ ଗୁପ୍ତଚର ଭାବରେ ପଠାଇ କହିଲେ, "ଯାଅ, ଏହି ରାଜାମାନଙ୍କୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କର, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଲୋକଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଅଳ୍ପ କି ଅନେକ ତାହା ଅନୁସନ୍ଧାନ କରି ପରୀକ୍ଷା କର; ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ସଂଖ୍ୟାରେ ଅଳ୍ପ, ତେବେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଗଣନା କରି ଫେରି ଆସ।"

35 ଯାକୁବର ଦାସମାନେ ଗୁପ୍ତରେ ଏହି ରାଜାମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲେ ଏବଂ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ଯେପରି ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ ତାହା କଲେ। ସେହି ଦିନ ସେମାନେ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରି ଆସି ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଆମ୍ଭେ ସେହି ରାଜାମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଗଲୁ, ଏବଂ ସେମାନେ ସଂଖ୍ୟାରେ ଅଳ୍ପ, ଏବଂ ଆମେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଗଣନା କଲୁ, ଆଉ ଦେଖ, ସେମାନେ ଦୁଇ ଶହ ଅଠାଅଶୀ ଜଣ, ରାଜା ଏବଂ ପୁରୁଷ ଥିଲେ।"

36 ତହୁଁ ଯାକୁବଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ କହିଲେ, "ସେମାନେ ସଂଖ୍ୟାରେ ଅଳ୍ପ, ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବୁ ନାହିଁ; ତହିଁରେ ପ୍ରଭାତରେ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ଉଠି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବାଷଠି ଜଣଙ୍କୁ ବାଛିଲେ; ପୁଣି, ଯାକୁବଙ୍କର ଦଶ ପୁତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଗଲେ; ଆଉ ସେମାନେ ଯୁଦ୍ଧାସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କଲେ, କାରଣ ସେମାନେ କହିଲେ, ସେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଆସୁଛନ୍ତି, କାରଣ ସେମାନେ ଜାଣି ନ ଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଶାନ୍ତି କରିବାକୁ ଆସୁଛନ୍ତି।"

37 ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଦାସମାନଙ୍କ ସହିତ ଶିଖିମ ନଗର ଦ୍ୱାରରେ ସେହି ରାଜାମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲେ। ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ସେମାନଙ୍କର ପିତା ଯାକୁବ ଥିଲେ।

38 ଆଉ ସେମାନେ ବାହାରି ଗଲା ଉତ୍ତାରେ ଦେଖ, ହିବ୍ରୋଣର ରାଜା ଓ ତାଙ୍କର ତିନି ଜଣ ସେନାପତି ଓ ତାଙ୍କ ସହିତ ନଅ ଜଣ ଲୋକ ପଥ ଦେଇ ଯାକୁବଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆସୁଅଛନ୍ତି; ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ଅନାଇ ଦେଖିଲେ ଯେ, କିଛି ଦୂରରେ ହିବ୍ରୋଣର ରାଜା ଯାଫିୟ ଓ ତାଙ୍କର ସେନାପତିମାନେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସୁଅଛନ୍ତି; ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ଶିଖିମ ଦ୍ୱାର ନିକଟରେ ଠିଆ ହୋଇ ରହିଲେ, ଆଉ ଆଗକୁ ଗଲେ ନାହିଁ।

39 ହିବ୍ରୋଣର ରାଜା ଓ ତାଙ୍କର ସେନାପତିମାନେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିଲେ। ଶେଷରେ ସେ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ। ତେଣୁ ସେ ଓ ତାଙ୍କର ସେନାପତିମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୂମିଷ୍ଠ ପ୍ରଣାମ କଲେ। ହିବ୍ରୋଣର ରାଜା ତାଙ୍କର ସେନାପତିମାନଙ୍କ ସହିତ ଯାକୁବ ଓ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଲେ।

40 ଯାକୁବଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ହେ ହିବ୍ରୋଣର ରାଜା, ତୁମ୍ଭର କ'ଣ ହେଲା? ଆପଣ ଆଜି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ କାହିଁକି ଆସିଛନ୍ତି? ଆପଣ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ କ'ଣ ଚାହାଁନ୍ତି?" ହିବ୍ରୋଣର ରାଜା ଯାକୁବଙ୍କୁ କହିଲେ, "ହେ ପ୍ରଭୁ, ମୁଁ ବିନୟ କରୁଅଛି, କିଣାନୀୟ ସମସ୍ତ ରାଜା ଆଜି ଆପଣଙ୍କ ସହିତ ସନ୍ଧି କରିବାକୁ ଆସିଅଛନ୍ତି।"

41 ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ହିବ୍ରୋଣର ରାଜାଙ୍କର କଥା ଶୁଣିଲେ। ସେମାନେ ତାଙ୍କର ପରାମର୍ଶରେ ରାଜି ହେଲେ ନାହିଁ। କାରଣ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ତାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ନାହିଁ। ସେମାନେ ଭାବିଲେ ଯେ ହିବ୍ରୋଣର ରାଜା ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରବଞ୍ଚନାପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା କହୁଛନ୍ତି।

42 ହିବ୍ରୋଣର ରାଜା ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ କଥାରୁ ଜାଣିଲେ ଯେ ସେମାନେ ତାଙ୍କର କଥା ବିଶ୍ୱାସ କରୁନାହାଁନ୍ତି। ତେଣୁ ହିବ୍ରୋଣର ରାଜା ଯାକୁବଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ହେ ମୋର ପ୍ରଭୁ, ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ନିବେଦନ କରୁଛି ଯେ ଏହି ସମସ୍ତ ରାଜା ଶାନ୍ତିରେ ଆପଣଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଛନ୍ତି, କାରଣ ସେମାନେ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ଆସି ନାହାଁନ୍ତି, କିଅବା ସେମାନେ ଯୁଦ୍ଧାସ୍ତ୍ର ସାଙ୍ଗରେ ଆଣି ନାହାଁନ୍ତି, କାରଣ ସେମାନେ ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କଠାରୁ ଶାନ୍ତି ପାଇବାକୁ ଆସିଛନ୍ତି।"

43 ତହୁଁ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ହିବ୍ରୋଣର ରାଜାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର କରି କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ଏହି ସମସ୍ତ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଅ, ଆଉ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସତ୍ୟ କଥା କୁହ, ତେବେ ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ

ଏକାକୀ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆସନ୍ତୁ; ଆଉ ଯଦି ସେମାନେ ନିଃଶସ୍ତ୍ର ହୋଇ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବେ, ତେବେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିବୁ ଯେ ସେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ ଶାନ୍ତି ଖୋଜୁଅଛନ୍ତି।"

44 ହିବ୍ରୋଣର ରାଜା ୟାଫିୟ ତାଙ୍କର ଜଣେ ସୈନ୍ୟଙ୍କୁ ରାଜାମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇଲେ। ସମାନେେ ସମସ୍ତେ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖ ରେ ଆସି ଭୂମିଷ୍ଠ ପ୍ରଣାମ କଲେ। ଏହି ସୈନ୍ୟମାନେ ଯାକୁବ ଓ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖ ରେ ବସି ସମାନଙ୍କେୁ କହିଲେ,

45 ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଖଡ୍ଗ ଦ୍ୱାରା ଓ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବଳବାନ ବାହୁ ଦ୍ୱାରା ଇମୋରୀୟ ରାଜାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କିପରି ବ୍ୟବହାର କରିଅଛ, ତାହା ଆମ୍ଭେ ଶୁଣିଅଛୁ; ଯେହେତୁ କେହି ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହୋଇ ପାରିଲା ନାହିଁ; ଏବଂ ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପ୍ରାଣ ପାଇଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଭୟ କରୁଥିଲୁ, କେଜାଣି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେପରି ଘଟିଥିଲା, ସେହିପରି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ଘଟିବ।

46 ତେଣୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶାନ୍ତିର ଏକ ଚୁକ୍ତି କରିବାକୁ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆସିଅଛୁ; ଏହେତୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ତୁମ୍ଭ ସହିତ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରି ନାହୁଁ, ସେହିପରି ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବ ନାହିଁ ବୋଲି ଶାନ୍ତି ଓ ସତ୍ୟର ଏକ ନିୟମ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ସ୍ଥିର କର।

47 ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ଜାଣିଲେ ଯେ ସେମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଶାନ୍ତି ପାଇବାକୁ ଆସିଛନ୍ତି। ତେଣୁ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ସେମାନଙ୍କର କଥା ଶୁଣିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଏକ ନିୟମ କଲେ।

48 ପୁଣି ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବେ ନାହିଁ ବୋଲି ଶପଥ କଲେ, ଆଉ କିଣାନୀୟ ସମସ୍ତ ରାଜା ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଶପଥ କଲେ, ପୁଣି ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ସେହି ଦିନଠାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦାସ କଲେ।

49 ଏଥିଉତ୍ତାରେ ଏହି ସମସ୍ତ ରାଜାମାନଙ୍କର ଅଧିପତିମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ଯାକୁବ ଓ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ହସ୍ତରେ ଉପହାର ଘେନି ଯାକୁବଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ଓ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଭୂମିଷ୍ଠ ପ୍ରଣାମ କଲେ।

50 ତହୁଁ ସେହି ରାଜାମାନେ ଯାକୁବଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହିତ କଲେ ଏବଂ ଇମୋରୀୟମାନଙ୍କ ସାତୋଟି ନଗରରୁ ଯେଉଁ ଲୁଟଦ୍ରବ୍ୟ ସେମାନେ ନେଇଥିଲେ, ତାହା ଫେରାଇ ଦେବାକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ। ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ସେହିପରି କଲେ, ଆଉ ସେମାନେ ଯାହା ଯାହା ନେଇଥିଲେ, ସେସବୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ, ବାଳକ, ପଶୁ ଏବଂ ସମସ୍ତ ଲୁଟଦ୍ରବ୍ୟ ଫେରାଇ ଆଣିଲେ, ଆଉ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଦାୟ ଦେଲେ, ଆଉ ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଆପଣା ଆପଣା ନଗରକୁ ଫେରିଗଲେ।

51 ଏହି ସମସ୍ତ ରାଜାମାନେ ପୁନର୍ବାର ଯାକୁବଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କଲେ, ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅନେକ ଉପହାର ପଠାଇଲେ କିମ୍ବା ଆଣିଲେ। ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ଏହି ରାଜାମାନଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିଦାୟ ଦେଲେ, ତହିଁରେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଶାନ୍ତିରେ ଆପଣା ଆପଣା ନଗରକୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲେ, ପୁଣି ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ମଧ୍ୟ ଆପଣା ଆପଣା ଗୃହ ଶିଖିମକୁ ଫେରିଗଲେ।

52 ଅନନ୍ତର ଇସ୍ରାଏଲ-ସନ୍ତାନଗଣ କିଣାନ ଦେଶ ଅଧିକାର କରିବାକୁ ନ ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ଦିନଠାରୁ ଯାକୁବଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ଓ କିଣାନୀୟ ରାଜାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶାନ୍ତି ରହିଲା।

ଅଧ୍ୟାୟ ୪୧

1 ବର୍ଷର ଆରମ୍ଭ ରେ ଯାକୁବଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନେ ଶିଖିମ ଛାଡି ହିବ୍ରୋଣକୁ ଯାତ୍ରା କଲେ। ସମାନେେ ତାଙ୍କର ପିତା ଇସ୍ହାକଙ୍କ ନିକଟକୁ ହିବ୍ରୋଣ ରେ ପହଞ୍ଚିଲେ। ସମାନେେ ସଠାେରେ ବାସ କଲେ। କିନ୍ତୁ ଲୋକମାନେ ନିଜର ପଶୁପଲ ଏବଂ ପଶୁପଲ ପାଇଁ ପ୍ରତିଦିନ ଶିଖିମ ରେ ଚରାଉଥିଲେ। ସହେି ସମୟରେ ସଠାେରେ ଉତ୍ତମ ଏବଂ ପ୍ରଚୁର ଚାରଣଭୂମି ଥିଲା। ଯାକୁବ, ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ ଏବଂ ସମାନଙ୍କେର ପରିବାର ସମସ୍ତ ହିବ୍ରୋଣ ଉପତ୍ୟକା ରେ ବାସ କରୁଥିଲେ।

2 ସେହି ସମୟରେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଯାକୁବଙ୍କ ଆୟୁର ଛଅଶହ ବର୍ଷରେ, ପଦ୍ଦନ୍-ଅରାମରୁ ଯାକୁବଙ୍କର ଆସିବାର ଦଶମ ବର୍ଷରେ ଯାକୁବଙ୍କର ଭାର୍ଯ୍ୟା ଲେୟାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହେଲା; ସେ ହିବ୍ରୋଣରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବା ସମୟରେ ଏକାବନ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ଥିଲେ।

3 ଯାକୁବ ଓ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ ତାଙ୍କୁ ହିବ୍ରୋଣର ମକ୍ପେଲା କ୍ଷେତ୍ରସ୍ଥିତ ଗୁହାରେ କବର ଦେଲେ। ସେହି ଗୁହାକୁ ଅବ୍ରହାମ କବର ସ୍ଥାନର ଅଧିକାର ନିମନ୍ତେ ହେତୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କଠାରୁ କ୍ରୟ କରିଥିଲେ।

4 ଯାକୁବଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ନିକଟରେ ହିବ୍ରୋଣ ଉପତ୍ୟକାରେ ବାସ କଲେ। ସେଠାକାର ସମସ୍ତ ଲୋକ ସେମାନଙ୍କର ଶକ୍ତି ଜାଣିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର କୀର୍ତ୍ତି ସାରା ଦେଶରେ ବ୍ୟାପିଗଲା।

5 ଯାକୁବଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯୋଷଫେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଭାଇ ବିନ୍ୟାମୀନ, ଯାକୁବଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ରାହେଲର ପୁତ୍ର ଥିଲେ। ସେତବେେଳେ ସମାନେେ ସାନ ଥିଲେ। ଇ ମାରୋୀଯମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ନଗର ରେ ସମାନଙ୍କେର ଯୁଦ୍ଧ ସମୟରେ ସମାନେେ ତାଙ୍କ ଭାଇମାନଙ୍କ ସହିତ ବାହାରକୁ ଗଲେ ନାହିଁ।

6 ଯୋଷେଫ ଆପଣା ଭ୍ରାତୃଗଣର ବଳ ଓ ସେମାନଙ୍କ ମହତ୍ତ୍ୱ ଦେଖି ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରଶଂସା କଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଶଂସା କଲେ, କିନ୍ତୁ

ସେମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ନିଜକୁ ମହାନ କଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ନିଜକୁ ଉଚ୍ଚ କଲେ; ଆଉ ତାଙ୍କର ପିତା ଯାକୁବ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ପୁତ୍ର ଅପେକ୍ଷା ତାଙ୍କୁ ଅଧିକ ସ୍ନେହ କଲେ, କାରଣ ସେ ତାଙ୍କର ବୃଦ୍ଧାବସ୍ଥାର ପୁତ୍ର ଥିଲେ, ତେଣୁ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ସ୍ନେହ ହେତୁ ସେ ତାଙ୍କୁ ନାନା ବର୍ଣ୍ଣର ଏକ ଅଙ୍ଗରଖା ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ।

7 ଯୋଷଫେ ଦେଖିଲେ ଯେ ତାଙ୍କର ପିତା ତାଙ୍କର ଭାଇମାନଙ୍କଠାରୁ ଯୋଷଫେକୁ ଅଧିକ ସ୍ନେହ କରନ୍ତି। ତେଣୁ ଯୋଷଫେ ନିଜକୁ ତାଙ୍କ ଭାଇମାନଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ ଉଚ୍ଚ କଲେ। ତେଣୁ ସେ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ସମାନଙ୍କେ ବିରୁଦ୍ଧ ରେ ଥିବା ମନ୍ଦର ଖବର ଦେଉଥିଲେ।

8 ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ଦେଖିଲେ ତାଙ୍କର ପିତା ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ଅଧିକ ଭଲ ପାଉଛନ୍ତି। ତେଣୁ ସେମାନେ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ଘୃଣା କଲେ। ସେମାନେ ସର୍ବଦା ତାଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କଲେ ନାହିଁ।

+\v 9 ଯୋଷେଫ ସତର ବର୍ଷ ବୟସର ଥିଲେ, ଏବଂ ସେ ଆପଣା ଭାଇମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ନିଜକୁ ବଡ଼ ମନେ କରୁଥିଲେ, ପୁଣି ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ନିଜକୁ ଅଧିକ ଉଚ୍ଚ କରିବାକୁ ମନସ୍ଥ କରିଥିଲେ ।

+\v 10 ସେତେବେଳେ ସେ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିଲା । ସେ ଆପଣା ଭାଇମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ସେମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ସ୍ୱପ୍ନ ଜଣାଇଲା; ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲା, "ମୁଁ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିଲି, ଦେଖ, ଆମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବିଡ଼ା ବାନ୍ଧୁଥିଲୁ; ଆଉ ମୋହର ବିଡ଼ା ଉଠି ଭୂମିରେ ପଡ଼ିଲା, ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିଡ଼ା ତାହା ଘେରି ପ୍ରଣାମ କଲା ।"

11 ତା'ର ଭାଇମାନେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିଲ, ତା'ର ଅର୍ଥ କ'ଣ? ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ ମନ ଭିତରେ ରାଜା ହେବାକୁ କିମ୍ବା ଆମ ଉପରେ ରାଜତ୍ୱ କରିବାକୁ ଭାବୁଛ?"

12 ତେଣୁ ଯୋଷଫେ ତାଙ୍କ ପିତା ଯାକୁବଙ୍କୁ ଯାଇ ଏହି କଥା କହିଲେ। ଯାକୁବ ତାଙ୍କ ମୁଖରୁ ଏହି କଥା ଶୁଣି ଯୋଷଫେକୁ ଚୁମ୍ବନ ଦେଲେ। ଏହାପରେ ଯାକୁବ ଯୋଷଫେକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ।

13 ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ଦେଖିଲେ ଯେ ତାଙ୍କର ପିତା ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଚୁମ୍ବନ ଦେଇଛନ୍ତି। ଏବଂ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ବହୁତ ଭଲ ପାଉଛନ୍ତି। ସେମାନେ ଦେଖିଲେ ଯେ ସେମାନେ ଯୋଷେଫଙ୍କ ପ୍ରତି ଈର୍ଷା କଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଅଧିକ ଘୃଣା କଲେ।

+\v 14 ଏଥିଉତ୍ତାରେ ଯୋଷେଫ ଆଉ ଏକ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିଲେ ଏବଂ ଭାଇମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଆପଣା ପିତାଙ୍କୁ ସେହି ସ୍ୱପ୍ନ ବିଷୟରେ କହିଲେ; ପୁଣି, ଯୋଷେଫ ଆପଣା ପିତା ଓ ଭାଇମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଦେଖ, ମୁଁ ପୁନର୍ବାର ଏକ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିଅଛି, ଦେଖ, ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଚନ୍ଦ୍ର ଓ ଏକାଦଶ ନକ୍ଷତ୍ର ମୋତେ ପ୍ରଣାମ କଲେ ।"

+\v 15 ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ପିତା ଯୋଷେଫଙ୍କ କଥା ଓ ତାଙ୍କର ସ୍ୱପ୍ନ ଶୁଣିଲେ, ମାତ୍ର ସେହି କଥା ସକାଶୁ ତାଙ୍କର ଭାଇମାନେ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ଘୃଣା କରିବାର ଦେଖି ଯାକୁବ ସେହି କଥା ସକାଶୁ ଭାଇମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ଅନୁଯୋଗ କରି କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିଅଛ, ଓ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ବଡ଼ ଭାଇମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଆପଣାକୁ ବଡ଼ କରିବା, ଏହାର ଅର୍ଥ କଅଣ ?"

16 ତୁମେ କ'ଣ ମନେ କରୁଛ ଯେ ମୁଁ, ତୁମ ମା ଏବଂ ତୁମର ଏଗାର ଭାଇ ଆସି ତୁମକୁ ପ୍ରଣାମ କରିବୁ, ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଏହି କଥା କହିବ?

17 ତା'ପରେ ଯୋଷେଫଙ୍କର ଭାଇମାନେ ତା' ପ୍ରତି ଈର୍ଷା କଲେ। ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଘୃଣା କଲେ। ଯାକୁବ ସେହି ସ୍ୱପ୍ନଗୁଡ଼ିକୁ ନିଜ ହୃଦୟରେ ସାଇତି ରଖିଲେ।

18 ଦିନେ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ଶିଖିମକୁ ଆପଣା ପିତାଙ୍କ ପଶୁପଲ ଚରାଇବା ପାଇଁ ଗଲେ; କାରଣ ସେହି ସମୟରେ ସେମାନେ ପଶୁପାଳକ ଥିଲେ; ସେହି ଦିନ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ଶିଖିମରେ ଚରାଇବା ବେଳେ ସେମାନେ ବିଳମ୍ବ କଲେ; ପୁଣି, ପଶୁପାଳନର ସମୟ ଶେଷ ହେଲା, ତଥାପି ସେମାନେ ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚି ନଥିଲେ।

+\v 19 ଆଉ ଯାକୁବ ଶିଖିମରେ ଆପଣା ପୁତ୍ରମାନଙ୍କର ବିଳମ୍ବ ଦେଖି ମନେ ମନେ କହିଲା, "କିନ୍ତୁ ଶିଖିମ ନିବାସୀ ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଉଠି ଅଛନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ସେମାନେ ଆଜି ବିଳମ୍ବ କରିଅଛନ୍ତି ।"

+\v 20 ତହୁଁ ଯାକୁବ ଆପଣା ପୁତ୍ର ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ଡାକି ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଲା, "ଦେଖ, ତୁମ୍ଭ ଭ୍ରାତୃଗଣ ଆଜି ଶିଖିମରେ ଚରୁଅଛନ୍ତି, ଆଉ ଦେଖ, ସେମାନେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଫେରି ଆସି ନାହାଁନ୍ତି; ଏନିମନ୍ତେ ଏବେ ଯାଇ ଦେଖ, ସେମାନେ କେଉଁଠାରେ ଅଛନ୍ତି, ଆଉ ତୁମ୍ଭ ଭ୍ରାତୃଗଣର ମଙ୍ଗଳ ଓ ପଶୁପଲର ମଙ୍ଗଳ ବିଷୟରେ ମୋତେ ସମ୍ବାଦ ଆଣ ।"

+\v 21 ଅନନ୍ତର ଯାକୁବ ଆପଣା ପୁତ୍ର ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ହିବ୍ରୋଣର ଉପତ୍ୟକାକୁ ପଠାଇଲେ; ତହିଁରେ ଯୋଷେଫ ଆପଣା ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଡାକି ଶିଖିମକୁ ଆସିଲେ, ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କୁ ପାଇଲେ ନାହିଁ; ତେଣୁ ଯୋଷେଫ ଆପଣା ଭାଇମାନେ କେଉଁଠାକୁ ଯାଇଛନ୍ତି, ତାହା ଦେଖିବା ପାଇଁ ଶିଖିମ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ କ୍ଷେତ୍ର ଭ୍ରମଣ କଲେ; ମାତ୍ର ସେ ପ୍ରାନ୍ତରରେ ଆପଣା ପଥ ଭୁଲିଗଲେ; ପୁଣି, କେଉଁ ପଥକୁ ଯିବେ ତାହା ଜାଣି ନ ଥିଲେ ।

22 ସେତେବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଜଣେ ଦୂତ ତାଙ୍କୁ କ୍ଷେତ୍ର ଆଡ଼କୁ ପଥ ମଧ୍ୟରେ ଭ୍ରମଣ କରୁଥିବାର ଦେଖିଲେ; ତେଣୁ ଯୋଷେଫ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଦୂତଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ମୋହର ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଖୋଜୁଅଛି; ସେମାନେ କେଉଁଠାରେ ଖାଦ୍ୟ ଖାଉଅଛନ୍ତି, ତାହା କ'ଣ ତୁମେ ଶୁଣି ନାହଁ ? ଆଉ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଦୂତ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ତୁମ ଭାଇମାନଙ୍କୁ

ଏଠାରେ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବାକୁ ଦେଖିଲି, ଆଉ ସେମାନେ ଦୋଥନରେ ଚରାଇବାକୁ ଯିବେ ବୋଲି କହୁଥିବାର ମୁଁ ଶୁଣିଲି।"

23 ଯୋଷେଫ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଦୂତଙ୍କ କଥା ଶୁଣି ଦୋଥନରେ ତାଙ୍କ ଭାଇମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲେ। ସେହିଠାରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ମେଣ୍ଢା ଚରାଉଥିବାର ଦେଖିଲେ।

+\v 24 ଅନନ୍ତର ଯୋଷେଫ ଆପଣା ଭାଇମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲେ, ପୁଣି, ସେ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିବା ପୂର୍ବେ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ବଧ କରିବାକୁ ସଂକଳ୍ପ କରିଥିଲେ ।

25 ଶିମିୟୋନ ତା'ର ଭାଇମାନଙ୍କୁ କହିଲା, “ଦେଖ, ସ୍ୱପ୍ନଦର୍ଶକ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଆଜି ଆମ ନିକଟକୁ ଆସୁଛନ୍ତି। ତେଣୁ ଆସ, ଆମ୍ଭେ ତାକୁ ହତ୍ୟା କରିବା ଏବଂ ମରୁଭୂମିର କୌଣସି ଏକ ଗାତରେ ପକାଇ ଦେବା। ତା'ର ପିତା ଆମ ନିକଟରୁ ତାକୁ ଖୋଜି ପାଇଲେ, ଆମ୍ଭେ କହିବା ଯେ ତାକୁ ଏକ ହିଂସ୍ର ଜନ୍ତୁ ଖାଇ ଗଲା।”

+\v 26 ଅନନ୍ତର ରୁବେନ୍ ଯୋଷେଫ ବିଷୟରେ ଭାଇମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣି ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲା, "ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏପରି କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ, କାରଣ ଆମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତା ଯାକୁବଙ୍କୁ କିପରି ଅନାଇ ପାରିବୁ ? ତାକୁ ଏହି ଗର୍ତ୍ତରେ ପକାଇ ଦିଅ, ସେଠାରେ ମର, ମାତ୍ର ତାହାର ରକ୍ତପାତ ପାଇଁ ତାହା ଉପରେ ହାତ ବିସ୍ତାର କର ନାହିଁ; ଆଉ ରୁବେନ୍ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ତାକୁ ରକ୍ଷା କରି ପିତା ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ଆଣିବା ପାଇଁ ଏହା କହିଲା ।"

+\v 27 ଅନନ୍ତର ଯୋଷେଫ ଆପଣା ଭାଇମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସନ୍ତେ, ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଲେ; ତହିଁରେ ସେମାନେ ତାକୁ ଆକ୍ରମଣ କରି ତାକୁ ଧରି ଭୂମିରେ ଆଘାତ କଲେ, ପୁଣି, ତାହାର ଦେହର ନାନା ବର୍ଣ୍ଣର ଅଙ୍ଗରଖା କାଢ଼ିନେଲେ ।

28 ତେଣୁ ସେମାନେ ତାକୁ ଧରି ଏକ କୂଅ ମଧ୍ୟରେ ପକାଇ ଦେଲେ। ସେହି କୂଅରେ ପାଣି ନ ଥିଲା, କେବଳ ସର୍ପ ଓ ବିଛା ଥିଲେ। ଯୋଷେଫ ସେହି କୂଅ ଭିତରେ ଥିବା ସର୍ପ ଓ ବିଛାଙ୍କୁ ଭୟ କରୁଥିଲେ। ଯୋଷେଫ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ ଚିତ୍କାର କଲେ, ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେହି ସର୍ପ ଓ ବିଛାକୁ ଗର୍ତ୍ତର ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଲୁଚାଇ ଦେଲେ। ସେମାନେ ଯୋଷେଫଙ୍କର କୌଣସି କ୍ଷତି କଲେ ନାହିଁ।

+\v 29 ତହୁଁ ଯୋଷେଫ ଗର୍ତ୍ତରୁ ଆପଣା ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଡାକି କହିଲେ, "ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କଅଣ କଲି ? ମୁଁ କେଉଁ ପାପ କଲି ? ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ମୋ' ବିଷୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଭୟ କରୁ ନାହଁ ? ମୁଁ କି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅସ୍ଥି ଓ ମାଂସର ନୁହେଁ ? ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତା ଯାକୁବ କି ମୋହର ପିତା ନୁହଁ ? ଆଜି ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋ' ପ୍ରତି ଏପରି କାହିଁକି କରୁଅଛ ? ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ କିପରି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତା ଯାକୁବଙ୍କୁ ଅନାଇ ପାରିବ ?"

30 ଆଉ ସେ ଚିତ୍କାର କରି କୂପରୁ ଆପଣା ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଡାକି କହିଲେ, "ହେ ଯିହୁଦା, ଶିମିୟୋନ ଓ ଲେବୀ, ମୋହର ଭାଇମାନେ, ଯେଉଁ ଅନ୍ଧକାରରେ ମୋତେ ରଖିଅଛ, ସେହି ସ୍ଥାନରୁ ମୋତେ ଉଠାଇ ଆଣ, ଏବଂ ହେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସନ୍ତାନଗଣ, ମୋହର ପିତା ଯାକୁବର ସନ୍ତାନଗଣ, ମୋ ପ୍ରତି ଦୟା କରିବାକୁ ଆଜି ଆସ। ଆଉ ଯଦି ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପାପ କରିଅଛି, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ ଅବ୍ରହାମ, ଇସ୍ହାକ ଓ ଯାକୁବର ସନ୍ତାନ ନୁହଁ? ଯଦି ସେମାନେ କୌଣସି ଅନାଥ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଦେଖିଲେ, ତେବେ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟା କଲେ, କିମ୍ବା କ୍ଷୁଧାର୍ତ୍ତ ଜଣଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ, ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଖାଇବାକୁ ଖାଦ୍ୟ ଦେଲେ, କିମ୍ବା ତୃଷିତ ଜଣଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ, ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ପିଇବାକୁ ପାଣି ଦେଲେ, କିମ୍ବା ଉଲଗ୍ନ ଜଣଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ, ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ବସ୍ତ୍ରରେ ଘୋଡ଼ାଇ ଦେଲେ!"

+\v 31 ତେବେ ତୁମ୍ଭେ କିପରି ଆପଣା ଭାଇ ପ୍ରତି ଦୟା ଦୂର କରିବ ? କାରଣ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ମାଂସ ଓ ଅସ୍ଥିରେ ନିର୍ମିତ, ଆଉ ଯଦି ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ପାପ କରିଥାଏ, ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ତୁମ୍ଭେ ମୋ' ପିତାଙ୍କ ସକାଶୁ ଏହା କରିବ !

+\v 32 ଅନନ୍ତର ଯୋଷେଫ ଗର୍ତ୍ତ ମଧ୍ୟରୁ ଏହି କଥା କହିଲେ, କିନ୍ତୁ ତାହାର ଭାଇମାନେ ତାଙ୍କ କଥା ଶୁଣି ପାରିଲେ ନାହିଁ, କିଅବା ଯୋଷେଫଙ୍କ କଥାରେ କର୍ଣ୍ଣପାତ କଲେ ନାହିଁ; ତହିଁରେ ଯୋଷେଫ ଗର୍ତ୍ତରେ କ୍ରନ୍ଦନ ଓ ରୋଦନ କଲେ ।

+\v 33 ଆଉ ଯୋଷେଫ କହିଲେ, "ମୋହର ଭାଇମାନେ ମୋ' ପ୍ରତି ଯାହା କରିଅଛନ୍ତି ଓ ଆଜି ସେମାନେ ମୋତେ ଯାହା କହୁଅଛନ୍ତି, ତାହା ମୋହର ପିତା ଆଜି ଜାଣନ୍ତି କି?"

34 ତା'ର ଭାଇମାନେ କୂପ ନିକଟରେ ତାଙ୍କ କ୍ରନ୍ଦନ ଓ କ୍ରନ୍ଦନ ଶୁଣିଲେ। ତା'ର ଭାଇମାନେ କୂପ ବାହାରକୁ ଗଲେ ଏବଂ ନିଜକୁ ଦୂରକୁ ଗଲେ। ସମାନେେ ଯୋଷଫେର କ୍ରନ୍ଦନ ଓ କୂପ ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କ କ୍ରନ୍ଦନ ଶୁଣି ପାରିଲେ ନାହିଁ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୪୨

1 ତେଣୁ ସେମାନେ ଯାଇ ଧନୁର୍ଦ୍ଧାର ପରି ଦୂରତାରେ ବିପରୀତ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ବସିଲେ। ସେମାନେ ସେଠାରେ ଭୋଜନ କରିବାକୁ ବସିଲେ। ସେମାନେ ଭୋଜନ କରୁଥିବା ସମୟରେ ତାଙ୍କର କ'ଣ କରାଯିବ, ତାହା ବିଷୟରେ ମନ୍ତ୍ରଣା କଲେ। ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ମାରିବେ କି ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ଆଣିବେ।

2 ସେମାନେ ଏହି ମନ୍ତ୍ରଣା ପାଳନ କରୁଥିଲେ। ତେଣୁ ସେମାନେ ଉପରକୁ ଆଖି ଉଠାଇ ଦେଖିଲେ ଯେ, କିଛି ଦୂରରେ ଇଶ୍ମାଏଲୀୟ ପଥ ଦେଇ ମିଶରକୁ ଯାଉଛନ୍ତି।

3 ତେଣୁ ଯିହୁଦା ସମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଯଦି ଆମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ଭାଇକୁ ହତ୍ୟା କରିବା ତବେେ ଆମ୍ଭର କି ଲାଭ ହବେ? ହୁଏତ ପରମେଶ୍ୱର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ ତାହା ଦାବି କରିପାରନ୍ତି। ତେଣୁ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଏହି ମନ୍ତ୍ରଣା ଦିଆଯିବ। ଦେଖ, ଇଶ୍ମାଯଲୀୟମାନେ ଏହି ଦଳ ମିଶରକୁ ଯାଉଛନ୍ତି।"

4 ତେଣୁ ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ତାକୁ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବା, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ହସ୍ତ ତାହା ଉପରେ ନ ଉଠୁ। ସେମାନେ ତାକୁ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ନେଇଯିବେ, ତହିଁରେ ସେ ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିନଷ୍ଟ ହେବ, ପୁଣି, ଆମ୍ଭେମାନେ ତାହାକୁ ଆପଣା ହସ୍ତରେ ବଧ କରିବୁ ନାହିଁ।” ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବ ତାହାର ଭାଇମାନଙ୍କ ମନରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଲା, ତେଣୁ ସେମାନେ ଯିହୁଦାର ବାକ୍ୟାନୁସାରେ କଲେ।

5 ସେମାନେ ଏହି ବିଷୟ ବିଷୟରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଥିବା ସମୟରେ, ଇଶ୍ମାଏଲୀୟମାନଙ୍କ ଦଳ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ, ମିଦିୟନୀୟ ସାତ ଜଣ ବଣିକ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲେ। ସେମାନେ ଯାଉ ଯାଉ ତୃଷାର୍ତ୍ତ ଥିଲେ। ସେମାନେ ଉପରକୁ ଆଖି ଉଠାଇ ଯେଉଁ କୂପରେ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ କବର ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଦେଖିଲେ। ଏବଂ ସେମାନେ ଦେଖିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ଉପରେ ପକ୍ଷୀର ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ପକ୍ଷୀ ଅଛନ୍ତି।

+\v 6 ସେତେବେଳେ ସେହି ମିଦୀୟନୀୟମାନେ ଜଳ ପିଇବା ନିମନ୍ତେ ସେହି କୂପ ନିକଟକୁ ଦୌଡ଼ିଗଲେ; କାରଣ ସେମାନେ ମନେ କଲେ ଯେ ସେଥିରେ ପାଣି ଅଛି; ପୁଣି, କୂପ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିବା ମାତ୍ରେ ସେମାନେ ଗର୍ତ୍ତ ମଧ୍ୟରେ ଯୋଷେଫଙ୍କ କ୍ରନ୍ଦନ ଓ ରୋଦନ ଶବ୍ଦ ଶୁଣିଲେ; ପୁଣି, ସେମାନେ ଗର୍ତ୍ତ ଭିତରକୁ ଅନାଇ ଦେଖିଲେ, ଆଉ ଦେଖ, ସେଠାରେ ଏକ ସୁନ୍ଦର ଓ ସୁନ୍ଦର ଯୁବା ଥିଲା ।

7 ଆଉ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଡାକି କହିଲେ, "ତୁମେ କିଏ? କିଏ ତୁମ୍ଭକୁ ଏଠାକୁ ଆଣିଲା, ଏବଂ କିଏ ତୁମ୍ଭକୁ ପ୍ରାନ୍ତରର ଏହି ଗର୍ତ୍ତରେ ରଖିଲା?" ଆଉ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ଉଠାଇବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କଲେ, ଆଉ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ବାହାର କରି କୂପରୁ ଉଠାଇ ଆଣିଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ଭାଇମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ପଥ ଦେଇ ଚାଲିଗଲେ।

୪ ସମାନେେ ସମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭମାନେେ କାହିଁକି ଆମ୍ଭର ଦାସକୁ ଆମଠାରୁ ନଇେ ଚାଲିଯାଉଛ? ଆମ୍ଭେ ଏହି ଯୁବକକୁ କୂଅ ରେ ପକାଇଥିଲୁ କାରଣ ସେ ଆମ ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରିଥିଲା। ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେ ଆସି ତାକୁ ଉଠାଇ ଆଣି ଦୂରକୁ ନଇଯୋଅ। ଏବେ ଆମ୍ଭ ଦାସକୁ ଆମକୁ ଫେରାଇ ଦିଅ।"

9 ତହୁଁ ମିଦୀୟନୀୟମାନେ ଯାକୁବଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, "ଏ କି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦାସ, ନା ଏ ଲୋକ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସେବା କରୁଛି ? ହୁଏତ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କର ଦାସ, କାରଣ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ସୁନ୍ଦର ଓ ସୁନ୍ଦର; ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ କାହିଁକି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟା କହୁଅଛ ?"

+\v 10 ଏହେତୁ ଏବେ ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭ କଥା ଶୁଣିବୁ ନାହିଁ, କିଅବା ତୁମ୍ଭ କଥାରେ ମନୋଯୋଗ କରିବୁ ନାହିଁ; କାରଣ ଆମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରାନ୍ତରସ୍ଥ ଗର୍ତ୍ତରେ ଯୁବାକୁ ପାଇ ତାହାକୁ ଧରିଲୁ; ତେଣୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଆଗକୁ ଯିବୁ ।

11 ଯାକୁବର ସମସ୍ତ ପୁତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି କହିଲେ, "ଆମ୍ଭର ଦାସକୁ ଆମକୁ ଫେରାଇ ଦିଅ, ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ କାହିଁକି ଖଡ୍ଗଧାରରେ ମରିବ?" ତହିଁରେ ମିଦିୟନୀୟ ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଚିତ୍କାର କଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ଖଡ୍ଗ ବାହାର କରି ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ନିକଟକୁ ଗଲେ।

12 ସେତେବେଳେ ଦେଖ, ଶିମିୟୋନ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣା ଆସନରୁ ଉଠି ଭୂମିରେ ଦୌଡ଼ି ପଡ଼ିଲା, ନିଜର ଖଡ୍ଗ ବାହାର କରି ମିଦିୟନୀୟମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲା, ଆଉ ସେ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏପରି ଭୟଙ୍କର ପାଟି କଲା ଯେ, ତାହାର ଚିତ୍କାର ଦୂର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୁଣାଗଲା, ଏବଂ ଶିମିୟୋନର ଚିତ୍କାରରେ ପୃଥିବୀ କମ୍ପିତ ହେଲା।

13 ପୁଣି, ଶିମୀୟୋନ ଓ ତାହାର ଚିତ୍କାର ଶବ୍ଦ ସକାଶୁ ମିଦୀୟନୀୟମାନେ ଭୟଭୀତ ହେଲେ, ପୁଣି ସେମାନେ ମୁହଁ ମାଡ଼ି ପଡ଼ି ଅତିଶୟ ଭୟଭୀତ ହେଲେ।

+\v 14 ତହିଁରେ ଶିମୀୟୋନ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲା, "ମୁଁ ସତ୍ୟ, ମୁଁ ଏବ୍ରୀୟ ଯାକୁବର ପୁତ୍ର ଶିମୀୟୋନ, ମୁଁ କେବଳ ମୋହର ଭ୍ରାତା ସହିତ ଶିଖିମ ନଗର ଓ ଇମୋରୀୟମାନଙ୍କ ନଗର ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିଅଛି; ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ଆହୁରି ସେହିପରି କରିବେ, ଯେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଭ୍ରାତା, ଅର୍ଥାତ୍, ମିଦୀୟନ ଲୋକ ଓ କିଣାନର ରାଜାମାନେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ଆସିବେ, ତେବେ ସେମାନେ ମୋ' ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ ।"

15 ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଯୁବା ସନ୍ତାନ ଆଣିଅଛ, ତାହା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଫେରାଇ ଦିଅ, ନଚେତ୍ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ମାଂସକୁ ଆକାଶର ପକ୍ଷୀ ଓ ପୃଥିବୀସ୍ଥ ପଶୁମାନଙ୍କୁ ଦେବି।”

16 ମିଦିୟନୀୟମାନେ ଶିମିୟୋନକୁ ଅଧିକ ଭୟ କଲେ। ସେମାନେ ଭୟଭୀତ, ଭୟଭୀତ ଓ ଦୟାପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା ସହିତ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲେ। ସେମାନେ କହିଲେ,

17 ତୁମେ କହିଲ ଯେ, ସେହି ଯୁବା ଲୋକଟି ତୁମର ଦାସ, ଏବଂ ସେ ତୁମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଦ୍ରୋହ କଲା, ତେଣୁ ତୁମେ ତାକୁ ଗର୍ତ୍ତରେ ପକାଇଲ; ତେବେ ଯେଉଁ ଦାସ ଆପଣା ପ୍ରଭୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଦ୍ରୋହ କରେ, ତାହା ପ୍ରତି ତୁମେ କ'ଣ କରିବ? ଏହେତୁ ଏବେ ତାକୁ ଆମ ନିକଟରେ ବିକ୍ରୟ କର, ଆଉ ତୁମର ଯାହା ଯାହା ପ୍ରୟୋଜନ, ତାହା ଆମେ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେବୁ; ଆଉ

ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ଯେପରି ଆପଣା ଭାଇକୁ ବଧ ନ କରନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ
ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା କରିବାକୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଲେ।
18 ମିଦିୟନୀୟମାନେ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ସୁନ୍ଦର ଓ ସୁନ୍ଦର ଦେଖି ମନେ କରି
ତାଙ୍କ ଭାଇମାନଙ୍କଠାରୁ ତାଙ୍କୁ କିଣିବାକୁ ମନସ୍ଥ କଲେ।
19 ଯାକୁବଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନେ ମିଦିୟନୀୟମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣିଲେ। ତେଣୁ
ସେମାନେ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ କୋଡ଼ିଏ ରୌପ୍ୟ ମୁଦ୍ରାରେ ବିକ୍ରୟ
କରିଦେଲେ। ସେମାନଙ୍କ ଭାଇ ରୁବେନ୍ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ନ ଥିଲା।
ତେଣୁ ମିଦିୟନୀୟମାନେ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ନେଇ ଗିଲିୟଦକୁ ଯାତ୍ରା କଲେ।
+\v 20 ସେମାନେ ବାଟ ଦେଇ ଯାଉ ଯାଉ ମିଦୀୟନୀୟମାନେ ସେହି
ଯୁବାକୁ କିଣି ଆପଣା ଆପଣା କୃତ କର୍ମ ପାଇଁ ଅନୁତାପ କଲେ; ଆଉ
ଜଣେ ଅନ୍ୟ ଜଣକୁ କହିଲେ, ଏବ୍ରୀୟମାନଙ୍କଠାରୁ ଏହି ଯୁବାକୁ ନେଇ
ଆମେ ଏ କ'ଣ କଲୁ, ଯେ ସୁନ୍ଦର ଦେଖାଯାଉଅଛି ଓ ସୁନ୍ଦର ଅଟେ ?
21 ହୁଏତ ଏହି ଯୁବାକୁ ଏବ୍ରୀୟମାନଙ୍କ ଦେଶରୁ ଚୋରି କରାଯାଇ ଅଛି,
ତେବେ ଆମେ କାହିଁକି ଏପରି କରିଅଛୁ ? ଆଉ ଯଦି ତାକୁ ଖୋଜାଖୋଜି
କରାଯିବ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ହାତରେ ମିଳିବ, ତେବେ ଆମ୍ଭେମାନେ ତାହା
ଦ୍ୱାରା ମରିବା ।
22 ଏବେ ନିଶ୍ଚୟ କଠିନ ଓ ବଳବାନ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ
ନିକଟରେ ବିକ୍ରୟ କରିଅଛନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଆଜି ତୁମେ
ଦେଖିଲ; ହୁଏତ ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ବଳ ଓ ବଳବାନ ବାହୁ
ବଳରେ ତାହାକୁ ତାହାର ଦେଶରୁ ଚୋରି କରିନେଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ତେଣୁ
ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ କ୍ଷୁଦ୍ର ମୂଲ୍ୟ ଦେଇଥିଲୁ, ତାହା ପାଇଁ
ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ବିକ୍ରୟ କରିଅଛନ୍ତି।
23 ସେମାନେ ଏହିପରି କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଥିବା ସମୟରେ, ସେମାନେ
ଅନାଇ ଦେଖିଲେ, ଯେଉଁ ଇଶ୍ମାଏଲୀୟମାନେ ପ୍ରଥମେ ଆସୁଛନ୍ତି ଏବଂ
ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଥିଲେ, ସେମାନେ
ମିଦିୟନୀୟମାନଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଆଗକୁ ଆସୁଅଛନ୍ତି। ସେତେବେଳେ
ମିଦିୟନୀୟମାନେ ପରସ୍ପର କହିଲେ, "ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଏହି ଯୁବାକୁ
ଆମ ନିକଟକୁ ଆସୁଥିବା ଇଶ୍ମାଏଲୀୟମାନଙ୍କ ଦଳକୁ ବିକ୍ରୟ କରିଦେବା,
ଯାହା ଆମ୍ଭେ ତାଙ୍କୁ ଦେଇଥିଲୁ, ତାହା ତାହା ପାଇଁ ଗ୍ରହଣ କରିବୁ, ଆଉ
ଆମ୍ଭେମାନେ ତାହାର ଦୁଷ୍ଟତାରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବୁ।"
24 ତେଣୁ ସେମାନେ ସେହିପରି କଲେ, ଏବଂ ଇଶ୍ମାଏଲୀୟମାନଙ୍କ
ନିକଟକୁ ଗଲେ। ମିଦିୟନୀୟମାନେ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଭାଇମାନଙ୍କୁ
ଦେଇଥିବା କୋଡ଼ିଏ ରୌପ୍ୟ ମୁଦ୍ରାରେ ବିକ୍ରୟ କରିଦେଲେ।
25 ମିଦିୟନୀୟମାନେ ଗିଲିୟଦକୁ ଗଲେ। ଇଶମାଏଲୀୟମାନେ
ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ନେଇଗଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଓଟ ଉପରେ ଚଢ଼ାଇ ମିଶରକୁ
ନେଇଗଲେ।
+\v 26 ଅନନ୍ତର ଇଶ୍ମାଏଲୀୟମାନେ ମିସରକୁ ଯାଉଅଛନ୍ତି, ଏହା
ଯୋଷେଫ ଶୁଣିଲେ; କିଣାନ ଦେଶରୁ, ଆପଣା ପିତାଙ୍କଠାରୁ ଏତେ
ଦୂରକୁ ଯିବା ବିଷୟରେ ଯୋଷେଫ ବିଳାପ ଓ ରୋଦନ କଲେ; ଏବଂ
ସେ ଓଟ ଉପରେ ଚଢ଼ିବା ସମୟରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ରୋଦନ କଲେ; ତହିଁରେ
ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖି ଓଟରୁ ଓହ୍ଲାଇ ପାଦରେ ଚାଲିବାକୁ
ବାଧ୍ୟ କଲେ; ତଥାପି ଯୋଷେଫ ରୋଦନ କରି କହିଲେ, "ହେ ପିତଃ,
ହେ ପିତଃ" ।
+\v 27 ତହୁଁ ଇଶ୍ମାଏଲୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଉଠି ଯୋଷେଫଙ୍କ
ଗାଲରେ ଚାପୁଡ଼ା ମାରିଲା; ତଥାପି ସେ ରୋଦନ କଲେ; ଆଉ
ଯୋଷେଫ ପଥରେ କ୍ଳାନ୍ତ ହୋଇ ପଡ଼ିଥିଲେ, ଏବଂ ଆପଣା ପ୍ରାଣର
ତିକ୍ତତା ହେତୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ି ପାରିଲେ ନାହିଁ; ତେଣୁ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ
ତାଙ୍କୁ ପଥରେ ପ୍ରହାର କଲେ ଓ କଷ୍ଟ ଦେଲେ; ଆଉ ରୋଦନ ବନ୍ଦ
କରିବା ପାଇଁ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଭୟ କଲେ ।
28 ସଦାପ୍ରଭୁ ଯୋଷେଫର ଉଚ୍ଚାଭିଳାଷ ଓ ତାଙ୍କର କଷ୍ଟ ଦେଖିଲେ।
ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅନ୍ଧକାର ଓ ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱ ଘଟାଇଲେ,
ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କୁ ଆଘାତ କରୁଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କର ହସ୍ତ
ଶୁଖିଗଲା।
+\v 29 ଆଉ ସେମାନେ ପରସ୍ପର କହିଲେ, "ପଥ ମଧ୍ୟରେ ପରମେଶ୍ୱର
ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏ କି କର୍ମ କଲେ ? କିନ୍ତୁ ଯୋଷେଫଙ୍କ ସକାଶୁ ଏହା
ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଘଟିଅଛି ବୋଲି ସେମାନେ ଜାଣି ନ ଥିଲେ ।" ପୁଣି,
ସେହି ଲୋକମାନେ ପଥ ଦେଇ ଚାଲିଗଲେ; ପୁଣି, ରାହେଲକୁ କବର
ଦିଆଯାଇଥିବା ଇଫ୍ରାଥା ପଥ ଦେଇ ଗଲେ ।
+\v 30 ଅନନ୍ତର ଯୋଷେଫ ଆପଣା ମାତାର କବର ନିକଟରେ
ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତେ, ଯୋଷେଫ ଶୀଘ୍ର ଆପଣା ମାତାର କବର ନିକଟକୁ
ଦୌଡ଼ି ଯାଇ କବର ଉପରେ ପଡ଼ି ରୋଦନ କଲେ ।
31 ଯୋଷଫେ ତାଙ୍କ ମାତାର କବର ନିକଟରେ ଉଚ୍ଚସ୍ୱର ରେ ଡାକି
କହିଲେ, " ହେ ମାତା, ମାତା, ମାତା! ମାତା! ମାେତେ ଜନ୍ମ ଦଇେଛ,
ଏବେ ଜାଗ୍ରତ ହୁଅ, ଉଠ ଏବଂ ଦେଖ ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ରକୁ ଦାସ ଭାବରେ ବିକ୍ରୀ
କରାଯାଇଛି, ଏବଂ କହେି ଦୟା କରନ୍ତି ନାହିଁ।"
32 ଉଠ, ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ରକୁ ଦେଖ, ମୋ' ଦୁଃଖରେ ମୋ' ସହିତ କାନ୍ଦ, ଆଉ
ମୋ' ଭାଇମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ଦେଖ।
33 ମୋହର ମାତାଙ୍କୁ ଜାଗ୍ରତ କର, ଜାଗ୍ରତ କର, ମୋହର ନିଦ୍ରାରୁ
ଜାଗ୍ରତ କର, ମୋହର ଭାଇମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କର। ସେମାନେ
କିପରି ମୋହର ପୋଷାକ କାଢ଼ି ନେଇଛନ୍ତି, ଦାସ ଭାବରେ ଦୁଇଥର
ମୋତେ ବିକ୍ରୟ କରିଅଛନ୍ତି, ଆଉ ମୋତେ ମୋ ପିତାଙ୍କଠାରୁ ପୃଥକ
କରିଅଛନ୍ତି, ଆଉ ମୋହର ଦୟା କରିବାକୁ କେହି ନାହାନ୍ତି।

34 ଜାଗ୍ରତ ହୁଅ ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ତୁମ୍ଭର ବିବାଦ କୁହ, ଆଉ ଦେଖ ଯେ ପରମେଶ୍ୱର ବିଚାରରେ କାହାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ କରିବେ ଏବଂ କାହାକୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବେ।

35 ହେ ମାତା, ଉଠ, ନିଦ୍ରାରୁ ଜାଗ୍ରତ ହୁଅ ଏବଂ ମୋ ପିତାଙ୍କୁ ଦେଖ ଯେ ଆଜି ତାଙ୍କର ପ୍ରାଣ ମୋ ସହିତ କିପରି ଅଛି, ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦିଅ ଏବଂ ତାଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ଆରାମ ଦିଅ।

+\v 36 ଅନନ୍ତର ଯୋଷେଫ ଏହି କଥା କହୁଥିଲେ, ପୁଣି, ଯୋଷେଫ ଆପଣା ମାତାର କବର ଉପରେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ ରୋଦନ କରି ଅତ୍ୟନ୍ତ ରୋଦନ କଲେ; ଆଉ ସେ କଥା ବନ୍ଦ କଲେ, ପୁଣି, ମନର କଟୁତା ହେତୁ ସେ କବର ଉପରେ ପଥର ପରି ସ୍ଥିର ହୋଇ ରହିଲେ ।

+\v 37 ପୁଣି, ଯୋଷେଫ ଭୂମି ତଳୁ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି କଥା କହୁଥିବା ଏକ ସ୍ୱର ଶୁଣିଲେ, ଯାହା ହୃଦୟର କଠିନତା ଓ ରୋଦନ ଓ ପ୍ରାର୍ଥନାର ସ୍ୱର ସହିତ ଏହି କଥା କହିଲେ,

38 ମୋହର ପୁତ୍ର, ମୋହର ପୁତ୍ର ଯୋଷେଫ, ମୁଁ ତୁମର କ୍ରନ୍ଦନର ସ୍ୱର ଏବଂ ତୁମର ବିଳାପର ସ୍ୱର ଶୁଣିଅଛି; ମୁଁ ତୁମର ଲୁହ ଦେଖିଅଛି; ମୁଁ ତୁମର କଷ୍ଟ ଜାଣେ, ମୋହର ପୁତ୍ର, ଏବଂ ଏହା ତୁମ ପାଇଁ ମୋତେ ଦୁଃଖିତ କରୁଛି, ଏବଂ ମୋହର ଦୁଃଖରେ ପ୍ରଚୁର ଦୁଃଖ ଯୋଡା ହୋଇଅଛି।

39 ତେଣୁ ଏବେ ମୋହର ପୁତ୍ର ଯୋଷେଫ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ ଭରସା ରଖ, ତାଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା କର, ଭୟ କର ନାହିଁ, କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ସଙ୍ଗରେ ଅଛନ୍ତି। ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ସମସ୍ତ ବିପଦରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବେ।"

40 " ହେ ମୋରେ ପୁତ୍ର, ଉଠ, ତୁମ୍ଭ କର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶରକୁ ଯାଅ। ଭୟ କରନାହିଁ, କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ଅଛନ୍ତି।" ସେ ଯୋଷଫେକୁ ଏହିପରି କଥା କହିବାକୁ ଲାଗିଲା ଏବଂ ଚୁପ୍ ରହିଲା।

41 ଯୋଷେଫ ଏହା ଶୁଣିଲେ, ଏବଂ ଏଥିରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ, ପୁଣି, ରୋଦନ କଲେ; ଏହା ପରେ ଇଶ୍ମାଏଲୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ତାଙ୍କୁ କବର ଉପରେ ରୋଦନ ଓ ରୋଦନ କରିବାର ଦେଖିଲା, ତେଣୁ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି କ୍ରୋଧ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ହେଲା; ତେଣୁ ସେ ତାଙ୍କୁ ସେଠାରୁ ଘଉଡ଼ାଇ ଦେଲେ, ଏବଂ ପ୍ରହାର କରି ଅଭିଶାପ ଦେଲେ।

42 ଯୋଷେଫ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇ ମୁଁ ମୋ' ପିତାଙ୍କ ଗୃହକୁ ନେଇଯାଉ। ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଚୁର ଧନ ଦେବେ।"

+\v 43 ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ତୁମେ କି ଦାସ ନୁହଁ, ଆଉ ତୁମର ପିତା କାହିଁ ? ଯଦି ତୁମର ପିତା ହୋଇଥାଆନ୍ତା, ତେବେ ତୁମେ ଏତେ ଅଳ୍ପ ମୂଲ୍ୟରେ ଦାସ ଭାବରେ ଦୁଇ ଥର ବିକ୍ରୟ ହୋଇ ନ ଥାଆନ୍ତ;" ତଥାପି ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କର କ୍ରୋଧ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ହେଲା, ପୁଣି, ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରହାର କରିବାକୁ ଓ ଶାସ୍ତି ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଆଉ ଯୋଷେଫ ଅତ୍ୟନ୍ତ ରୋଦନ କଲେ ।

44 ସଦାପ୍ରଭୁ ଯୋଷେଫଙ୍କର ଦୁଃଖ ଦେଖିଲେ। ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ପୁନର୍ବାର ସେମାନଙ୍କୁ ଆଘାତ କଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ଧକାର ଘୋଡ଼ାଇ ଦେଲେ। ବିଜୁଳି ଚମକିଲା ଓ ଘଡ଼ଘଡ଼ି ଶବ୍ଦ କଲା। ଘଡ଼ଘଡ଼ି ଓ ପ୍ରବଳ ପବନର ଶବ୍ଦରେ ପୃଥିବୀ କମ୍ପିତ ହେଲା, ତେଣୁ ଲୋକମାନେ ଭୟଭୀତ ହୋଇଗଲେ ଏବଂ କେଉଁଠାକୁ ଯିବେ ତାହା ଜାଣି ପାରିଲେ ନାହିଁ।

+\v 45 ସେତେବେଳେ ପଶୁ ଓ ଓଟ ଠିଆ ହେଲେ, ଆଉ ସେମାନଙ୍କୁ ଘେନିଗଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଯିବାକୁ ମନା କଲେ; ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କଲେ, ଆଉ ସେମାନେ ଭୂମିରେ ନଇଁ ପଡ଼ିଲେ; ଆଉ ଲୋକମାନେ ପରସ୍ପର କହିଲେ, "ପରମେଶ୍ୱର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏ କି କଲେ ? ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅପରାଧ କଅଣ ? ଆଉ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାପ କଅଣ ଯେ ଏହି ଘଟଣା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଘଟିଲା ?"

46 ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲା, ହୁଏତ ଏହି ଦାସକୁ କଷ୍ଟ ଦେବାର ପାପ ହେତୁ ଆଜି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏହି ଘଟଣା ଘଟିଅଛି; ତେଣୁ ଏବେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ବିନତି କରନ୍ତୁ, ତାହାହେଲେ ଆମେ ଜାଣିବା ଯେ କାହା ହେତୁ ଏହି ଅମଙ୍ଗଳ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଘଟୁଛି; ଏବଂ ଯଦି ପରମେଶ୍ୱର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୃପା କରନ୍ତି, ତେବେ ଆମେ ଜାଣିବା ଯେ ଏହି ଦାସକୁ କଷ୍ଟ ଦେବାର ପାପ ହେତୁ ଆମ ପ୍ରତି ଏହି ସମସ୍ତ ଘଟିଅଛି।

+\v 47 ତହିଁରେ ସେହି ଲୋକମାନେ ସେହିପରି କଲେ, ଆଉ ସେମାନେ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ନିବେଦନ କରି କ୍ଷମା କରିବା ନିମନ୍ତେ ତାଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ; ଆଉ କହିଲେ, "ଆମ୍ଭେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଓ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରିଅଛୁ, ଏହେତୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରିଅଛୁ, ତେଣୁ ଏବେ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର ଯେପରି ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏହି ମୃତ୍ୟୁ ଦୂର କରନ୍ତି।"

48 ଯୋଷେଫ ସେମାନଙ୍କ କଥାନୁସାରେ କଲେ, ପୁଣି, ସଦାପ୍ରଭୁ ଯୋଷେଫଙ୍କ କଥା ଶୁଣିଲେ, ପୁଣି, ସଦାପ୍ରଭୁ ଯୋଷେଫଙ୍କ ସକାଶୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯେଉଁ ମହାମାରୀ ଘଟାଇଥିଲେ, ତାହା ଦୂର କଲେ; ତହିଁରେ ପଶୁମାନେ ଭୂମିରୁ ଉଠି ସେମାନଙ୍କୁ ଘେନିଗଲେ, ପୁଣି, ସେମାନେ ଚାଲିଗଲେ, ତହିଁରେ ପ୍ରଚଣ୍ଡ ଝଡ଼ କମିଗଲା ଓ ଭୂମି ଶାନ୍ତ ହେଲା, ପୁଣି, ସେହି ଲୋକମାନେ ମିସରକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଯାତ୍ରା କଲେ; ପୁଣି, ଯୋଷେଫଙ୍କ ସକାଶୁ ଏହି ଅମଙ୍ଗଳ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଘଟିଅଛି ବୋଲି ସେମାନେ ଜାଣିଲେ।

49 ଆଉ ସେମାନେ ପରସ୍ପର କୁହାକୁହି ହେଲେ, "ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଜାଣୁ ଯେ, ତାହାଙ୍କ ଦୁଃଖ ଯୋଗୁଁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏହି ଅମଙ୍ଗଳ ଘଟୁଛି; ଏବେ ଆମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ଏହି ମୃତ୍ୟୁ ଘଟାଇବା ? ଏହି ଦାସ ପ୍ରତି କ'ଣ କରିବା, ତାହା ଆମେ ସନ୍ଦେଶ କରିବା ।"

50 ତହିଁରେ ଜଣେ ଉତ୍ତର ଦେଲା, "ସେ ନିଶ୍ଚୟ ତାକୁ ତାହାର ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ଆଣିବାକୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ; ଏହେତୁ ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ତାହାକୁ ଫେରାଇ ନେଇଯାଉ; ସେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନ କହିବେ, ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ଯିବା; ପୁଣି, ଆମ୍ଭେମାନେ ତାହା ପାଇଁ ଯେଉଁ ମୂଲ୍ୟ ଦେଇଥିଲୁ, ତାହା ତାହାର ପରିବାରରୁ ନେଇ ଚାଲିଯିବା।"

51 ତା'ପେର ଜେଣ ପୁନର୍ବାର ଉତ୍ତର େଦଲା, " େଦଖ, ଏହି ମନ୍ତ୍ରଣା ବହୁତ ଭଲ, କିନ୍ତୁ ଆମ୍େଭ ତାହା କରିପାରିବା ନାହିଁ କାରଣ ପଥ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ ବହୁତ ଦୂର େର, ଏବଂ ଆମ୍େଭ ଆପଣା ରାସ୍ତାରୁ ବାହାରକୁ ଯାଇ ପାରିବୁ ନାହିଁ।"

\v 52 ଆଉ ଜଣେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲା, ଏହି ମନ୍ତ୍ରଣା ଗ୍ରହଣ କରିବା, ଆମ୍ଭେମାନେ ଏଥିରୁ ବିମୁଖ ହେବୁ ନାହିଁ; ଦେଖ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଆଜି ମିସରକୁ ଯାଉଅଛୁ, ଆଉ ମିସରକୁ ଆସିଲେ, ସେଠାରେ ତାହାକୁ ଉଚ୍ଚମୂଲ୍ୟରେ ବିକ୍ରୟ କରିବା, ଆଉ ତାହାର ଦୁଷ୍ଟତାରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା।

53 ସେହି ଲୋକମାନେ ଏହା ଶୁଣି ଖୁସି ହେଲେ। ସେମାନେ ତାହା କଲେ। ପୁଣି ସେମାନେ ଯୋଷେଫଙ୍କ ସହିତ ମିଶରକୁ ଯାତ୍ରା କଲେ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୪୩

1 ଯାକୁବଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନେ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ମିଦିୟନୀୟମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ବିକ୍ରୟ କଲେ। ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୁଃଖିତ ହେଲା ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ ନିଜର କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଅନୁତାପ କଲେ। ସେମାନେ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ଫେରାଇ ଆଣିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଖୋଜିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ପାଇଲେ ନାହିଁ।

2 ଆଉ ତାକୁ ଉଠାଇ ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ଆଣିବା ପାଇଁ ଯୋଷେଫ ଯେଉଁ କୂପରେ ପଡ଼ିଥିଲେ, ରୁବେନ୍ ସେହି କୂପ ନିକଟକୁ ଫେରି ଗଲେ; ପୁଣି, ରୁବେନ୍ ସେହି କୂପ ନିକଟରେ ଠିଆ ହେଲେ, ମାତ୍ର ସେ କୌଣସି କଥା ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ; ତେଣୁ ସେ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ଡାକିଲେ, ହେ ଯୋଷେଫ! ତହିଁରେ କେହି ଉତ୍ତର ଦେଲେ ନାହିଁ କି ଶବ୍ଦ କଲେ ନାହିଁ।

3 ସେତେବେଳେ ରୁବେନ୍ କହିଲେ, "ଯୋଷେଫ ଭୟରେ ମରିଅଛି, ଅବା କୌଣସି ସର୍ପ ତାକୁ ମରିଯାଇଅଛି;" ତେଣୁ ରୁବେନ୍ ଗର୍ତ୍ତ ଭିତରକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ଖୋଜି ଖୋଜି ଗର୍ତ୍ତ ଭିତରେ ତାଙ୍କୁ ପାଇଲେ ନାହିଁ, ପୁଣି ଥରେ ବାହାରି ଆସିଲେ।

4 ସେତେବେଳେ ରୁବେନ୍ ଆପଣା ବସ୍ତ୍ର ଚିରି କହିଲା, "ବାଳକଟି ସେଠାରେ ନାହିଁ, ଆଉ ଯଦି ମୋହର ପିତା ମରିଯାଏ, ତେବେ ମୁଁ କିପରି ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ ମୋର ପିତାଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି କରାଇବି ? " ତେଣୁ ସେ ଆପଣା ଭାଇମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲା ଏବଂ ଦେଖିଲା ଯେ ସେମାନେ ଯୋଷେଫଙ୍କ ସକାଶେ ଶୋକ କରୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପିତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ କିପରି ଶାନ୍ତି କରାଇବେ, ତାହା ପରସ୍ପର ମନ୍ତ୍ରଣା କରୁଛନ୍ତି । ପୁଣି, ରୁବେନ୍ ଆପଣା ଭାଇମାନଙ୍କୁ କହିଲା, "ମୁଁ କୂପ ନିକଟକୁ ଯାଇ ଦେଖି, ଯୋଷେଫ ସେଠାରେ ନାହିଁ, ତେବେ ଆମ୍ଭେମାନେ ପିତାଙ୍କୁ କ'ଣ କହିବା ? କାରଣ ମୋହର ପିତା ମୋ' ନିକଟରୁ କେବଳ ସେହି ବାଳକକୁ ଖୋଜିବେ ।"

5 ତା'ର ଭାଇମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ଆମ୍ଭେ ଏହିପରି କଲୁ, କିନ୍ତୁ ଏହି କର୍ମ ଯୋଗୁଁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ଦୁଃଖିତ ହେଲା। ତେଣୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ପିତାଙ୍କ ସହିତ କିପରି ମିଳିତ ହେବୁ, ତାହା ଖୋଜୁ ଖୋଜୁ ବସିଛୁ।"

+\v 6 ତହିଁରେ ରୁବେନ୍ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲା, "ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ପକ୍ୱକେଶରେ ଦୁଃଖରେ କବରକୁ ପଠାଇ ଏ କି କର୍ମ କରିଅଛ ? ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ଯେଉଁ କର୍ମ କରିଅଛ, ଏ ଭଲ ନୁହେଁ ।"

+\v 7 ତହୁଁ ରୁବେନ୍ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ବସିଲା; ପୁଣି, ସମସ୍ତେ ଉଠି ଯାକୁବଙ୍କୁ ଏହି କଥା ନ କହିବା ପାଇଁ ପରସ୍ପର ଶପଥ କଲେ; ପୁଣି, ସମସ୍ତେ କହିଲେ, "ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତାଙ୍କୁ କି ଆପଣା ପରିବାରକୁ ଏହି କଥା କହିବ, ଅବା ଦେଶର କାହାରିକୁ ଏହି କଥା ଜଣାଇବ, ଆମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ତାହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠି ଖଡ୍ଗରେ ତାହାକୁ ବଧ କରିବା ।"

8 ତେଣୁ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ସାନଠାରୁ ବଡ଼ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରସ୍ପରକୁ ଭୟ କରୁଥିଲେ। ତେଣୁ କହେି ଗୋଟିଏ କଥା କହିଲେ ନାହିଁ। ସମାନେେ ଏକଥା ଆପଣା ଆପଣା ମନ ରେ ଗୋପନ ରଖିଲେ।

9 ଅନନ୍ତର ସେମାନେ ବସି ସେମାନଙ୍କର ପିତା ଯାକୁବଙ୍କୁ ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ କହିବା ପାଇଁ କିଛି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲେ ।

+\v 10 ତହୁଁ ଇଷାଖର ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲା, "ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଭଲ ବୋଧ କର, ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ମନ୍ତ୍ରଣା ଅଛି, ତେବେ ଯୋଷେଫର ଅଙ୍ଗରଖା ନେଇ ଚିରିଦିଅ, ପୁଣି, ଏକ ଛେଳିଛୁଆ ବଧ କରି ତାହାର ରକ୍ତରେ ବୁଡ଼ାଅ ।"

11 ଏହା ଆମ ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଅ, ଯେତେବେଳେ ସେ ଦେଖିବେ ସେ କହିବେ ଯେ ଏକ ହିଂସ୍ର ଜନ୍ତୁ ତାକୁ ଖାଇ ପକାଇଛି। ତେଣୁ ତୁମେ ତାଙ୍କର ବସ୍ତ୍ର ଚିରି ଦିଅ ଏବଂ ଦେଖ, ତାଙ୍କର ରକ୍ତ ତାଙ୍କ ବସ୍ତ୍ର ଉପରେ ଲାଗିବ। ଏହା କରିବା ଦ୍ୱାରା ଆମେ ପିତାଙ୍କ ଅଭିଯୋଗରୁ ମୁକ୍ତ ହେବୁ।

12 ଇଷାଖରଙ୍କର ମନ୍ତ୍ରଣା ସେମାନଙ୍କର ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କଲା। ସେମାନେ ତାଙ୍କର କଥା ଶୁଣିଲେ। ଇଷାଖରଙ୍କ ପରାମର୍ଶ ଅନୁସାରେ ସେମାନେ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ।

13 ତା'ପରେ ସେମାନଙ୍କର ଭାଇମାନେ ଶୀଘ୍ର ଯାଇ ଯୋଷେଫଙ୍କର ବସ୍ତ୍ର ନେଇ ତାହା ଚିରି ପକାଇଲେ। ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ଛେଳି ମାରି ତା'ର ରକ୍ତରେ ବସ୍ତ୍ର ବୁଡ଼ାଇ ଧୂଳିରେ ଦଳି ଦେଲେ। ଆଉ ସେମାନେ ନପ୍ତାଲିଙ୍କ ହାତରେ ସେହି ବସ୍ତ୍ର ଆପଣା ପିତା ଯାକୁବଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇ ଦେଲେ। ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଏହି କଥା କହିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ।

14 ଆମ୍ଭେମାନେ ପଶୁପଲ ସଂଗ୍ରହ କରି ଶିଖିମକୁ ଯିବା ବାଟରେ ପହଞ୍ଚିଲୁ, ଆଉ ଆଗକୁ ପ୍ରାନ୍ତରରେ ପଥ ଉପରେ ରକ୍ତ ଓ ଧୂଳିରେ ବୁଡ଼ା ଏହି ଅଙ୍ଗରଖା ପାଇଲୁ; ଏହେତୁ ଏବେ ଚିହ୍ନ, ଏହା ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ରର ଅଙ୍ଗରଖା କି ନାହିଁ।"

15 ନପ୍ତାଲି ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ତାଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ କୋଟ୍ ଦେଲେ। ଏହାପରେ ତାଙ୍କ ଭାଇମାନେ ଯାହା ଆଜ୍ଞା କରିଥିଲେ, ସେ ସମସ୍ତ କଥା ତାଙ୍କୁ କହିଲେ।

16 ଯାକୁବ ଯୋଷେଫର କୋଟ୍ ଦେଖି ତାହା ଚିହ୍ନି ପାରିଲେ; ତେଣୁ ସେ ମୁହଁ ମାଡ଼ି ଭୂମିରେ ପଡ଼ି ପଥର ପରି ସ୍ଥିର ହୋଇ ରହିଲେ। ପୁଣି, ସେ ଉଠି ପଡ଼ି ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ ରୋଦନ କରି କହିଲେ, "ଏହା ମୋହର ପୁତ୍ର ଯୋଷେଫର କୋଟ୍ ।"

17 ତେଣୁ ଯାକୁବ ଶୀଘ୍ର ତାଙ୍କର ଜଣେ ଦାସକୁ ତାଙ୍କ ପୁଅମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାଇଲେ। ଦାସମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଗଲେ ଓ ଦେଖିଲେ ଯେ ସେମାନେ ରାସ୍ତା ଦେଇ ପଶୁପଲ ସହିତ ଆସୁଛନ୍ତି।

18 ଅନନ୍ତର ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ, ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ବସ୍ତ୍ର ଚିରି ଓ ମୁଣ୍ଡରେ ଧୂଳି ପଡ଼ିଥିବାର ଦେଖିଲେ । ସେମାନେ ପିତାଙ୍କୁ କ୍ରନ୍ଦନ ଓ ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ ରୋଦନ କରୁଥିବାର ଦେଖିଲେ ।

19 ତହୁଁ ଯାକୁବ ଆପଣା ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ କହିଲା, "ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆଜି ହଠାତ୍ ମୋ' ପ୍ରତି କି ଅନିଷ୍ଟ ଆଣିଲ, ମୋତେ ସତ୍ୟ କୁହ ?" ସେମାନେ ଆପଣା ପିତା ଯାକୁବଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, "ଆଜି ମେଷପଲ ଏକତ୍ରିତ ହେବା ପରେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରାନ୍ତରସ୍ଥ ପଥ ଦେଇ ଶିଖିମ ନଗର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସିଥିଲୁ, ଆଉ ଭୂମିରେ ରକ୍ତରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏହି ଅଙ୍ଗରଖା ପାଇଲୁ; ଆଉ ଆମ୍ଭେ ତାହା ଜାଣିଲୁ; ଆଉ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ତାହା ଜାଣି ପାର, ତେବେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ପଠାଇଲୁ ।"

20 ସେତେବେଳେ ଯାକୁବ ଆପଣା ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣି ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ ଡାକି କହିଲା, "ଏହା ମୋ' ପୁଅର ଅଙ୍ଗରଖା, କୌଣସି ହିଂସ୍ରକ ଜନ୍ତୁ ତାକୁ ଖାଇ ପକାଇଛି; ଯୋଷେଫ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ ହୋଇ ଚିରିଗଲା, କାରଣ ତୁମ୍ଭର ଓ ପଶୁପଲର ମଙ୍ଗଳ ଅଛି କି ନାହିଁ, ତାହା ଦେଖିବା ପାଇଁ ଏବଂ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରୁ ମୋତେ ସମ୍ବାଦ ଆଣିବା ପାଇଁ ମୁଁ ଆଜି ତାକୁ ପଠାଇଲି; ତହିଁରେ ସେ ମୋ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ଗଲା; ଆଉ ମୋ' ପୁଅ ତୁମ୍ଭ ସଙ୍ଗରେ ଅଛି ବୋଲି ମୁଁ ଭାବିଥିଲି, ଆଜି ତାହା ପ୍ରତି ଏହିପରି ଘଟିଲା।"

+\v 21 ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ନାହାନ୍ତି, କିଅବା ଆପଣଙ୍କ ନିକଟରୁ ବାହାରିବା ଦିନାବଧି ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେ ତାକୁ ଦେଖି ନାହୁଁ ।"

22 ସେତେବେଳେ ଯାକୁବ ସେମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣି ପୁନର୍ବାର ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ ଡାକିଲା, ପୁଣି, ଉଠି ଆପଣା ବସ୍ତ୍ର ଚିରିଲା ଓ କଟିଦେଶରେ ଅଖା ପିନ୍ଧିଲା, ପୁଣି ଅତ୍ୟନ୍ତ ରୋଦନ କଲା ଓ ଶୋକ କଲା ଓ ରୋଦନ କରି ଆପଣା ସ୍ୱର ଉଚ୍ଚ କରି ଏହି କଥା କହିଲା,

+\v 23 ମୋହର ପୁତ୍ର ଯୋଷେଫ, ହେ ମୋହର ପୁତ୍ର ଯୋଷେଫ, ତୁମ୍ଭ ଭ୍ରାତୃଗଣର ମଙ୍ଗଳ ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ଆଜି ତୁମ୍ଭକୁ ପଠାଇଲି; ଆଉ ଦେଖ, ତୁମ୍ଭେ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ ହୋଇ ଚିରି ଯାଇଅଛ; ମୋ' ହସ୍ତ ଦ୍ୱାରା ମୋହର ପୁତ୍ର ପ୍ରତି ଏହି ମହାନ ଘଟଣା ଘଟିଅଛି ।

+\v 24 ହେ ମୋହର ପୁତ୍ର ଯୋଷେଫ, ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ମୋତେ ଦୁଃଖ ଲାଗୁଛି, ଜୀବନ ସମୟରେ ତୁମେ ମୋ ପ୍ରତି କେତେ ମଧୁର ଥିଲ, ଆଉ ଏବେ ତୁମର ମରଣ ମୋ ପ୍ରତି କେତେ ତିକ୍ତ ।"

25 0 ଯେ ମୁଁ ତୁମ ବଦଳରେ ମରିଯାଇଥିଲି, ମୋହର ପୁତ୍ର ଯୋଷେଫ, କାରଣ ଏହା ତୁମ ପାଇଁ ମୋତେ ଦୁଃଖ ଦେଉଛି। ମୋହର ପୁତ୍ର, ମୋହର ପୁତ୍ର, ମୋହର ପୁତ୍ର। ଯୋଷେଫ, ମୋହର ପୁତ୍ର, ତୁମେ କେଉଁଠାରେ ଅଛ, ଆଉ ତୁମେ କେଉଁଠାକୁ ଟାଣି ଆସିଅଛ? ଉଠ, ତୁମ ସ୍ଥାନରୁ ଉଠ, ଏବଂ ଆସ ଏବଂ ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ମୋର ଦୁଃଖ ଦେଖ, ହେ ମୋର ପୁତ୍ର ଯୋଷେଫ।

26 ଏବେ ଆସ, ମୋ' ଆଖିରୁ ମୋ' ଗାଲକୁ ବହି ଆସୁଥିବା ଲୁହକୁ ଗଣିଦିଅ। ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଛାମୁରେ ଉପରୋକ୍ତ କର, ତହିଁରେ ତାଙ୍କର କ୍ରୋଧ ମୋ' ଉପରୁ ନିବୃତ୍ତ ହେବ।

27 0 ମୋହର ପୁତ୍ର ଯୋଷେଫ, ତୁମେ କିପରି ଏପରି ଜଣେ ହାତରେ ପଡ଼ିଲ ଯାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜଗତର ଆରମ୍ଭରୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେହି ପତିତ ହୋଇ ନାହାଁନ୍ତି; କାରଣ ତୁମେ ଜଣେ ଶତ୍ରୁର ଆଘାତରେ ନିଷ୍ଠୁର ହୋଇ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଅଛ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଜାଣେ ଯେ ମୋର ବହୁ ପାପ ଯୋଗୁଁ ତୁମ ପ୍ରତି ଏହା ଘଟିଛି।

28 ହେ ମୋହର ପୁତ୍ର, ଏବେ ଜାଗ୍ରତ ହୁଅ, ଦେଖ, ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ମୋର ଦୁଃଖ କେତେ ତିକ୍ତ, ଯଦିଓ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ପାଳନ କରି ନାହିଁ, ତୁମ୍ଭକୁ ଗଢ଼ି ନାହିଁ, କିଅବା ତୁମକୁ ନିଶ୍ୱାସ ଓ ପ୍ରାଣ ଦେଇ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭକୁ ଗଢ଼ିଛନ୍ତି, ତୁମ୍ଭର ଅସ୍ଥି ନିର୍ମାଣ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ମାଂସରେ ଆଚ୍ଛାଦନ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ତୁମ୍ଭ ନାସିକାରେ ଜୀବନର ନିଶ୍ୱାସ ଫୁଙ୍କି ଦେଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ମୋତେ ଦେଇଛନ୍ତି।

29 ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭକୁ ମାେ ପାଖରୁ ନଇଗେଲେ। ଏବଂ ଏହା ତୁମ୍ଭର ପ୍ରତି ଘଟିଗଲା।

+\v 30 ଅନନ୍ତର ଯାକୁବ ଯୋଷେଫ ବିଷୟରେ ଏହି କଥା କହି ଚାଲିଲେ, ଆଉ ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ରୋଦନ କଲେ; ପୁଣି, ଭୂମିରେ ପଡ଼ି ନୀରବ ହୋଇ ରହିଲେ ।

31 ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କର ଦୁଃଖ ଦେଖି ନିଜର ପାପ ପାଇଁ ଅନୁତାପ କଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ମଧ ଅତିଶୟ ରୋଦନ କଲେ।

32 ସେତେବେଳେ ଯିହୁଦା ଉଠି ଭୂମିରୁ ପିତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ଉଠାଇ କୋଳ ଉପରେ ରଖିଲା, ପୁଣି, ଆପଣା ଗାଲରୁ ପିତାଙ୍କ ଲୁହ ପୋଛି ଦେଲା, ତହିଁରେ ଯିହୁଦା ଅତିଶୟ ରୋଦନ କଲା, ଯେତେବେଳେ ତାହାର ପିତାଙ୍କର ମୁଣ୍ଡ ପଥର ପରି କୋଳରେ ପଡ଼ିଥିଲା।

33 ଯାକୁବଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନେ ତାଙ୍କର ପିତାଙ୍କର ବିପଦ ଦେଖି ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ କ୍ରନ୍ଦନ କଲେ। କିନ୍ତୁ ଯାକୁବ ପଥର ପରି ଭୂମିରେ ପଡ଼ି ରହିଲେ।

34 ତା'ପେର ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାେନ, ଦାସମାେନ ଓ ଦାସମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ପିଲାମାେନ ତାଙ୍କୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା େଦବାକୁ ତାଙ୍କର ଚାରିପାଖ େର ଠିଆ େହେଲ। କିନ୍ତୁ ଯାକୁବ ସାନ୍ତ୍ୱନା ପାଇବାକୁ ମନା କେଲ।

35 ଯାକୁବଙ୍କ ପରିବାର ସମସ୍ତେ ଉଠି ଶୋକ କଲେ ଏବଂ ଯୋଷେଫ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କର ଦୁଃଖ ହେତୁ ବହୁତ ଶୋକ କଲେ। ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ପୁତ୍ର ଇସ୍ହାକ ଏହି କଥା ଶୁଣିଲେ। ଇସ୍ହାକ ଏବଂ ତାଙ୍କର ପରିବାର ଯୋଷେଫଙ୍କ ପାଇଁ ବହୁତ କାନ୍ଦିଲେ। ସେ ଓ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ପରିବାର ଯୋଷେଫଙ୍କ ପାଇଁ ବହୁତ ରୋଦନ କଲେ। ସେ ଓ ତାଙ୍କ ସହିତ ଥିବା ଲୋକମାନେ ହିବ୍ରୋଣର ବାସସ୍ଥାନ ଛାଡ଼ି ଚ୍ଚଲିଗଲେ। ସେ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଯାକୁବଙ୍କୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେଲେ। କିନ୍ତୁ ଯାକୁବ ସାନ୍ତ୍ୱନା ପାଇବାକୁ ମନା କଲେ।

36 ଏହା ପରେ ଯାକୁବ ଭୂମିରୁ ଉଠିଲା, ତାଙ୍କ କାନ୍ଧରୁ ଲୁହ ବହିଲା। ସେ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଉଠ, ଖଣ୍ଡା ଓ ଧନୁ ଘେନି କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଯାଅ, ଆଉ ମୋ' ପୁତ୍ରର ଶବ ପାଇବ କି ନାହିଁ ଖୋଜ, ତାହା ମୋ' ପାଖକୁ ଆଣ, ମୁଁ ତାହାକୁ କବର ଦେବି।"

37 ମୁଁ ବିନୟ କରୁଛି, ପଶୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମଧ ଖୋଜି ସେମାନଙ୍କୁ ଶିକାର କର, ଆଉ ଯାହା ପ୍ରଥମେ ଆସିବ ତାକୁ ଧରି ମୋ’ ନିକଟକୁ ଆଣ। ହୁଏତ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆଜି ମୋ’ ଦୁଃଖରେ ଦୟା କରିବେ, ଏବଂ ମୋ’ ପୁତ୍ରକୁ ଯେ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରି ଚିରିଲା, ତାହା ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ମୋ’ ନିକଟକୁ ଆଣିବେ, ତହିଁରେ ମୁଁ ଆପଣା ପୁତ୍ରର ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବି।”

3୪ ତା'ପରେ ଯୋଷେଫଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନେ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଅନୁସାରେ କାମ କଲେ। ପ୍ରଭାତରେ ଉଠି ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଆପଣା ଆପଣା ଖଡ୍ଗ ଓ ଧନୁ ହାତରେ ଧରି ପଶୁମାନଙ୍କୁ ଶିକାର କରିବାକୁ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ବାହାରିଲେ।

+\v 39 ପୁଣି, ଯାକୁବ ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ ରୋଦନ କରୁ କରୁ ଗୃହ ମଧ୍ୟରେ ଏଣେତେଣେ ବୁଲୁଥିଲେ, ପୁଣି, ହାତ ମାରି କହୁଥିଲେ, "ମୋର ପୁତ୍ର ଯୋଷେଫ, ମୋହର ପୁତ୍ର ଯୋଷେଫ ।"

40 ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ପଶୁମାନଙ୍କୁ ଧରିବା ପାଇଁ ପ୍ରାନ୍ତରରେ ଗଲେ, ସେତେବେଳେ ଦେଖ, ଗୋଟିଏ ଗଧିଆ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲା, ଏବଂ ସେମାନେ ତାକୁ ଧରି ସେମାନଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ; ସେମାନେ କହିଲେ, "ଆମ୍ଭେମାନେ ଏହା ପ୍ରଥମ ପାଇଲୁ, ଏବଂ ତୁମେ ଯେପରି ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲ, ସେହିପରି ଆମେ ତାକୁ ତୁମ ନିକଟକୁ ଆଣିଛୁ, କିନ୍ତୁ ତୁମର ପୁତ୍ରର ଶବ ଆମେ ପାଇଲୁ ନାହିଁ।"

41 ସେତେବେଳେ ଯାକୁବ ଆପଣା ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ପଶୁଟିକୁ ନେଇଗଲା, ଏବଂ ସେ ପ୍ରାଣୀଟିକୁ ହାତରେ ଧରି ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ ଚିତ୍କାର କଲା, ଏବଂ ସେ ବିରକ୍ତ ହୃଦୟରେ ପଶୁକୁ କହିଲା, "ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ମୋ ପୁତ୍ର ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ କଲ ? ପୃଥିବୀର ଦେବତାଙ୍କୁ, କିମ୍ବା ମୋ ପୁତ୍ର ଯୋଷେଫ ପାଇଁ ମୋର ଦୁଃଖକୁ କାହିଁକି ଭୟ କଲ ନାହିଁ ?"

42 କିନ୍ତୁ ତୁମେ ମୋହର ପୁଅକୁ ବିନା କାରଣରେ ଗ୍ରାସ କରିଛ, କାରଣ ସେ କୌଣସି ହିଂସା କରିନଥିଲା, ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ ମୋତେ ତା ପାଇଁ ଦୋଷୀ କରିଛ। ତେଣୁ ପରମେଶ୍ୱର ତାଡ଼ନାର ଶିକାର ହେଉଥିବା ଲୋକକୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବେ।

43 ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁ ଯାକୁବକୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେବା ପାଇଁ ପଶୁର ମୁଖ ଖୋଲିଲେ, ଏବଂ ସେ ଯାକୁବକୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ ଏହି କଥା କହିଲା,

44 ଯେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପୃଥିବୀରେ ସୃଷ୍ଟି କଲେ, ସେହି ପରମେଶ୍ୱର ଜୀବିତ ଥିବା ପ୍ରମାଣେ ଏବଂ ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରାଣ ଜୀବିତ ଥିବା ପ୍ରମାଣେ, ହେ ମୋହର ପ୍ରଭୁ, ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ପୁତ୍ରକୁ ଦେଖି ନାହିଁ, କିଅବା ତାହାକୁ ଚିରି ନାହିଁ, ମାତ୍ର ମୁଁ ମଧ ଦୂର ଦେଶରୁ ମୋର ପୁତ୍ରକୁ ଖୋଜିବାକୁ ଆସିଥିଲି, ସେ ଆଜି ମୋ ନିକଟରୁ ଚାଲିଗଲା; ଆଉ ମୁଁ ଜାଣେ ନାହିଁ ଯେ ସେ ଜୀବିତ ଅଛି କି ମରିଯାଇଛି।

45 ଆଜି ମୁଁ ମାରେ ପୁଅକୁ ଖାଜେବା ପାଇଁ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଆସିଥିଲି। ଆଉ ତୁମ୍ଭ ପୁଅମାନେ ମାେତେ ପାଇଲେ, ଏବଂ ମାରେ ଦୁଃଖ ଆହୁରି ବଢାଇ ଦେଲେ। ଆଜି ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆଣିଲି। ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ମାରେ ସମସ୍ତ କଥା ତୁମ୍ଭକୁ କହିଲି।

46 ଏହେତୁ ଏବେ, ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତରେ ଅଛି, ଆଉ ଆଜି ମୋ’ ପ୍ରତି ଯାହା ତୁମ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଭଲ ଦିଶେ, ତାହା କର; କିନ୍ତୁ ମୋହର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଜୀବନ ଦ୍ୱାରା ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ରକୁ ଦେଖି ନାହିଁ, କିଅବା ତାକୁ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରି ନାହିଁ, କିଅବା ମୋହର ଜୀବନସାରା ମନୁଷ୍ୟର ମାଂସ ମୋ’ ମୁଖରେ ପ୍ରବେଶ କରି ନାହିଁ।

+\v 47 ଯେତେବେଳେ ଯାକୁବ ସେହି ପଶୁର କଥା ଶୁଣିଲା, ସେ ଅତିଶୟ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲା, ପୁଣି, ତାହା ହାତରୁ ସେହି ପଶୁକୁ ଛାଡ଼ି ଦେଲା, ତହିଁରେ ସେ ଆପଣା ବାଟରେ ଚାଲିଗଲା ।

48 ଯାକୁବ ପ୍ରତିଦିନ ଯୋଷେଫ ପାଇଁ କାନ୍ଦିଲେ ଓ ଶୋକ କଲେ। ଯାକୁବ ବହୁ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁତ୍ର ପାଇଁ ଶୋକ କଲେ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୪୪

+\v 1 ଅନନ୍ତର ଯେଉଁ ଇଶ୍ମାଏଲର ପୁତ୍ରମାନେ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ମିଦୀୟନର ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ କ୍ରୟ କରିଥିଲେ, ଅର୍ଥାତ୍ ତାଙ୍କ ଭାଇମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ତାଙ୍କୁ କ୍ରୟ କରିଥିଲେ, ସେମାନେ ଯୋଷେଫଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ମିସରକୁ ଗଲେ; ଆଉ ସେମାନେ ମିସର ସୀମାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ; ପୁଣି, ମିସର ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିବା ସମୟରେ ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ପୁତ୍ର ମଦାନ୍‌ର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଚାରି ଜଣ ପୁରୁଷଙ୍କୁ ଭେଟିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ମିସର ଦେଶରୁ ଯାତ୍ରା କରୁ କରୁ ଆସିଥିଲେ ।

2 ସେତେବେଳେ ଇଶ୍ମାଏଲୀୟମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ ଏହି ଦାସକୁ କିଣିବାକୁ ଚାହୁଁଛ କି?" ସେମାନେ କହିଲେ, "ତାହାକୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କର," ତେଣୁ ସେମାନେ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲେ; ସେମାନେ ଦେଖିଲେ ଯେ, ସେ ଏକ ଅତି ସୁନ୍ଦର ଯୁବା, ତେଣୁ ସେମାନେ ତାହାକୁ କୋଡ଼ିଏ ଶେକଲ ମୁଦ୍ରାରେ କିଣିଲେ।

3 ଅନନ୍ତର ଇଶ୍ମାଏଲୀୟମାନେ ମିସରକୁ ଯାତ୍ରା ଜାରି ରଖିଲେ ଏବଂ ମଦାନୀୟମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହି ଦିନ ମିସରକୁ ଫେରି ଆସିଲେ; ମଦାନୀୟମାନେ ପରସ୍ପର କହିଲେ, "ଦେଖ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣିଅଛୁ ଯେ ଫାରୋଙ୍କର ଜଣେ ଅଧିକାରୀ, ରକ୍ଷକ ସେନାପତି ପୋଟୀଫର ଜଣେ ଉତ୍ତମ ଦାସ ଖୋଜୁଅଛନ୍ତି, ଯିଏ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହୋଇ ତାଙ୍କ ସେବା କରିବ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଗୃହ ଓ ତାଙ୍କର ସର୍ବସ୍ୱ ଉପରେ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରଣ କରିବ।"

4 ତେଣୁ ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ତାକୁ ଯାହା ମାଗିବା, ତାହା ଯଦି ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେଇ ପାରିବେ, ତେବେ ଆମ୍ଭେମାନେ ତାକୁ ବିକ୍ରୟ କରିଦେବା।

5 ତେଣୁ ସେହି ମଦାନୀୟ ଲୋକମାନେ ପୋଟୀଫରର ଗୃହକୁ ଯାଇ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଆମ୍ଭେ ଶୁଣିଲୁ ଯେ ଆପଣ ଆପଣଙ୍କ ସେବା ପାଇଁ ଜଣେ ଭଲ ଦାସ ଖୋଜୁଛନ୍ତି। ଦେଖନ୍ତୁ, ଆମର ଜଣେ ଦାସ ଅଛି ଯେ ଆପଣଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବ, ଯଦି ଆପଣ ଆମକୁ ଯାହା ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହା ଦେଇ ପାରିବେ, ତେବେ ଆମେ ତାହାକୁ ଆପଣଙ୍କୁ ବିକ୍ରୟ କରିବୁ।"

+\v 6 ତହୁଁ ପୋଟୀଫର କହିଲା, "ତାଙ୍କୁ ମୋ' ନିକଟକୁ ଆଣ, ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବି; ଯଦି ସେ ମୋତେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରନ୍ତି, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ତାହା ପାଇଁ ଯାହା ମାଗିବ, ତାହା ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେବି ।"

+\v 7 ତହୁଁ ମଦାନୀୟମାନେ ଯାଇ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ଆଣି ପୋଟୀଫର ସମ୍ମୁଖରେ ରଖିଲେ; ଆଉ ସେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖି ଅତ୍ୟନ୍ତ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଲେ; ପୁଣି, ପୋଟୀଫର ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲା, "ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ଯୁବା ପାଇଁ କ'ଣ ଆବଶ୍ୟକ କର, ମୋତେ କୁହ ?"

8 ସେମାନେ କହିଲେ, "ଆମ୍ଭେମାନେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଚାରିଶହ ରୂପା ମୁଦ୍ରା ଚାହୁଁଛୁ," ପୋଟୀଫର କହିଲା, "ଯଦି ଆପଣ ତାଙ୍କ ବିକ୍ରୟର ବିବରଣୀ ମୋତେ ଆପଣଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିବେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଇତିହାସ ମୋତେ କହିବେ, ତେବେ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ତାହା ଦେବି, କାରଣ ହୁଏତ ସେ ଚୋରି ହୋଇଯାଇପାରେ, କାରଣ ଏହି ଯୁବକ ଦାସ ନୁହେଁ, କିମ୍ବା ଦାସର ପୁତ୍ର ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତାଙ୍କଠାରେ ଜଣେ ସୁନ୍ଦର ଏବଂ ସୁନ୍ଦର ବ୍ୟକ୍ତିର ରୂପ ଦେଖୁଛି।"

9 ଏଥିଉତ୍ତାରେ ମଦାନୀୟମାନେ ଯାଇ ଯେଉଁ ଇଶ୍ମାଏଲୀୟମାନେ ତାଙ୍କୁ ବିକ୍ରୟ କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ; ସେମାନେ ତାହାକୁ କହିଲେ, ସେ ଜଣେ ଦାସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ତାକୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ବିକ୍ରୟ କରିଥିଲୁ।

10 ପୋଟୀଫର ମଦାନୀଯମାନଙ୍କୁ ରୂପା ଦେବା ସମୟରେ ଇଶ୍ମାଯଲୀଯମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣିଲା, ତେଣୁ ମଦାନୀଯମାନେ ସହେି ରୂପା ନଇେ ଯାତ୍ରା କଲେ, ଏବଂ ଇଶ୍ମାଯଲୀଯମାନେ ମଧ୍ଯ ନିଜ ନିଜ ଗୃହକୁ ଫରେିଗଲେ।

+\v 11 ସେତେବେଳେ ପୋଟୀଫର ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ନେଇ ତାଙ୍କର ସେବା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆପଣା ଗୃହକୁ ନେଇଗଲା; ତହିଁରେ ଯୋଷେଫ ପୋଟୀଫରର ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇଲେ, ଆଉ ସେ ତାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ତାଙ୍କୁ ଆପଣା ଗୃହର ଅଧକ୍ଷ କଲେ, ଆଉ ଆପଣାର ସର୍ବସ୍ୱ ତାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲେ ।

12 କିନ୍ତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଯୋଷେଫଙ୍କର ସହାୟ ଥିଲେ। ଯୋଷେଫ ଏକ ସଫଳ ପୁରୁଷ ହେଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ଯୋଷେଫଙ୍କ ଲାଗି ପୋଟୀଫରର ପରିବାର ଉପରେ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ।

13 ପୋଟୀଫର ନିଜର ସର୍ବସ୍ୱ ଯୋଷେଫଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲେ, ଆଉ ଯୋଷେଫ ଜିନିଷ ଭିତରକୁ ଆଣିବା ଏବଂ ବାହାର କରିବା ପାଇଁ ଦାୟୀ ଥିଲେ, ଏବଂ ପୋଟୀଫରର ଗୃହରେ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ତାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଅନୁସାରେ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ହେଉଥିଲା।

+\v 14 ଯୋଷେଫ ଅଠର ବର୍ଷ ବୟସର ଥିଲେ, ସେ ସୁନ୍ଦର ଆଖି ଓ ସୁନ୍ଦର ଦେଖାଯାଉଥିଲେ; ଆଉ ସମସ୍ତ ମିସର ଦେଶରେ ତାଙ୍କ ପରି କେହି ନ ଥିଲେ ।

15 ଦିନେ ଯୋଷଫେ ଆପଣା ମୁନିବର ଘ ରେ ଥିଲା। ସେ ଘ ରେ ଯାତ୍ରା କଲା ଏବଂ ତା'ର ମୁନିବର ସେବା କଲା। ସେ ସମୟରେ ତାଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ ସିଲିକା ଯୋଷଫେଙ୍କୁ ଚାହିଁଲେ। ସେ ତାଙ୍କୁ ଚାହିଁଲେ ଏବଂ ଦେଖିଲେ ଯୋଷଫେ ଏକ ସୁନ୍ଦର ଓ ସୁନ୍ଦର ଯୁବା ଥିଲେ।

16 ଏବଂ ସେ ମନ ଭିତରେ ତାଙ୍କର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଲୋଭୀ ହେଲା, ଏବଂ ତାଙ୍କର ମନ ଯୋଷେଫଙ୍କ ପ୍ରତି ଲାଗି ରହିଲା, ଏବଂ ସେ ଦିନକୁ ଦିନ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଲୋଭିତ କଲା। ସେଲିକା ପ୍ରତିଦିନ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇଲା, କିନ୍ତୁ ଯୋଷେଫ ଆପଣା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଭାର୍ଯ୍ୟାକୁ ଦେଖିବାକୁ ଚାହିଁଲେ ନାହିଁ।

17 ସେତେବେଳେ ସେଲିକା ତାଙ୍କୁ କହିଲା, "ତୁମ୍ଭର ରୂପ ଓ ରୂପ କିପରି ସୁନ୍ଦର! ମୁଁ ପ୍ରକୃତରେ ସମସ୍ତ ଦାସଙ୍କୁ ଦେଖିଲି, ଆଉ ତୁମ୍ଭ ପରି ସୁନ୍ଦର ଦାସୀ ଆଉ କେବେ ଦେଖି ନାହିଁ ।" ଯୋଷେଫ ତାହାକୁ କହିଲେ, "ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଯିଏ ମୋତେ ମୋ ମାତାର ଗର୍ଭରେ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, ସେ ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ।"

18 ସେ ତାହାକୁ କହିଲା, "ତୁମ୍ଭର ଆଖି କେତେ ସୁନ୍ଦର, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭେ ମିସର ନିବାସୀ ସମସ୍ତ ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଚମତ୍କୃତ କରିଅଛ; ଆଉ ସେ ତାହାକୁ କହିଲେ, "ଆମ୍ଭେମାନେ ଜୀବିତ ଥିବା ସମୟରେ ସେମାନେ କେତେ ସୁନ୍ଦର, କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ କବରରେ ଦେଖିବ, ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେଇଯିବ।"

19 ତହୁଁ ସେ ତାକୁ କହିଲା, "ତୁମ୍ଭର ସବୁ କଥା କିପରି ସୁନ୍ଦର ଓ ମନୋରମ; ମୁଁ ବିନୟ କରୁଛି, ଗୃହରେ ଥିବା ବୀଣା ନେଇ ଆପଣା ହସ୍ତରେ ବଜାଅ, ଆଉ ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭ କଥା ଶୁଣିବା।"

20 ସେ ତାହାକୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ମୋହର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରଶଂସା ଓ ତାଙ୍କ ଗୌରବ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବା ସମୟରେ ମୋହର କଥା କେତେ ସୁନ୍ଦର ଓ ମନୋରମ ଲାଗେ!" ପୁଣି ସେ ତାହାକୁ କହିଲା, "ତୁମ୍ଭ ମସ୍ତକର କେଶ କେତେ ସୁନ୍ଦର, ଦେଖ, ଗୃହରେ ଥିବା ସୁବର୍ଣ୍ଣ କଙ୍କଣ, ମୁଁ ବିନୟ କରୁଛି, ତାହା ନେଇ ଆପଣା ମସ୍ତକର କେଶ କୁଣ୍ଡାଇ ଦିଅ।"

21 ତା'ପରେ ଇଲୀଶାୟ ତାକୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ କେତେ ସମୟ ଏହି କଥା କହିବ? ମାେତେ ଏହି କଥା କହିବା ବନ୍ଦ କର। ଏବଂ ତୁମର ଗୃହକାର୍ଯ୍ୟ ରେ ଲାଗି ରୁହ।"

+\v 22 ତହୁଁ ସେ କହିଲା, "ମୋ' ଗୃହରେ କେହି ନାହିଁ, ଆଉ ତୁମ୍ଭ କଥା ଓ ତୁମ ଇଚ୍ଛା ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କିଛି ପାଳନ କରିବାକୁ ନାହିଁ; ତଥାପି ଏତେ ସବୁ ସତ୍ତ୍ୱେ, ସେ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ନିଜ ନିକଟକୁ ଆଣି ପାରିଲା ନାହିଁ, କି ସେ ତାହା ଉପରେ ଦୃଷ୍ଟି ପକାଇଲା ନାହିଁ, ମାତ୍ର ତଳେ ଭୂମି ଆଡ଼କୁ ଦୃଷ୍ଟି ରଖିଲା ।"

23 ଆଉ ସଲିକା ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସହିତ ଶୟନ କରିବାକୁ ମନେ ମନେ ଇଚ୍ଛା କଲା; ଆଉ ଯୋଷେଫ ଘରେ ବସି ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ସମୟରେ, ସେଲିକା ଆସି ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଲେ, ଆଉ ସେ ପ୍ରତିଦିନ ତାଙ୍କ ସହିତ ଶୟନ କରିବାକୁ କିମ୍ବା କେବେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ନିଜ କଥାବାର୍ତ୍ତାରେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଲୋଭିତ କଲେ, କିନ୍ତୁ ଯୋଷେଫ ତାଙ୍କ କଥାରେ ମନୋଯୋଗ କଲେ ନାହିଁ।

24 ତା'ପରେ ସେ କହିଲା, "ତୁମ୍ଭେ ଯଦି ମାେ କଥା ଅନୁସାରେ ନ କର, ତବେେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ଦବେି। ଏବଂ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ଲୌହ ଯୁଆଳି ରଖିବି।"

+\v 25 ତହୁଁ ଯୋଷେଫ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ମନୁଷ୍ୟର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ପରମେଶ୍ୱର ବନ୍ଦୀମାନଙ୍କ ବନ୍ଧନ ଫିଟାଇ ଦିଅନ୍ତି, ଆଉ ସେ ତୁମ୍ଭ କାରାଗାରରୁ ଓ ତୁମ୍ଭ ଦଣ୍ଡରୁ ମୋତେ ଉଦ୍ଧାର କରିବେ ।"

26 ଯେତେବେଳେ ସେ ତାକୁ ରାଜି କରାଇ ପାରିଲା ନାହିଁ, ଏବଂ ତା'ର ମନ ତାଙ୍କ ଉପରେ ସ୍ଥିର ହୋଇ ରହିଗଲା, ତା'ର ଇଚ୍ଛା ତାକୁ ଏକ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ରୋଗରେ ପକାଇ ଦେଲା।

27 ତହିଁରେ ମିଶରର ସମସ୍ତ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ତାଙ୍କୁ ଦେଖା କରିବାକୁ ଆସି ତାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ଏତେ ଅବନତ ହେଉଛ? ତୁମେ କିଛି ଅଭାବରେ ନାହିଁ; ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ତୁମର ସ୍ୱାମୀ ରାଜାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଜଣେ ମହାନ ଏବଂ ସମ୍ଭ୍ରାନ୍ତ ରାଜକୁମାର। ତୁମର ହୃଦୟ ଯାହା ଇଚ୍ଛା କରେ ତାହା କିଛି ଅଭାବ ହେବ କି ?"

28 ସଲୀକା ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲା, "ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଦେଖିଲ, ଏହି ଅବ୍ୟବସ୍ଥା କେଉଁଠାରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି, ତାହା ଆଜି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାପଡ଼ିବ।" ତେଣୁ ସେ ତା'ର ଦାସୀମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ। ଆଉ ସେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଭୋଜି ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ। ସମସ୍ତ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକମାନେ ସେଲିକାର ଘରେ ଭୋଜନ କଲେ।

29 ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ନଡ଼ିଆ ଫଳ ଛିଣ୍ଡାଇବା ପାଇଁ ଛୁରୀ ଦେଲା, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେ ତାହା ଖାଇବ। ସେ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ଯେ ସେମାନେ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ମୂଲ୍ୟବାନ ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧାଇବେ ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବେ। ସେତେବେଳେ ଯୋଷେଫ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ, ଆଉ ସମସ୍ତ ସ୍ତ୍ରୀ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ଚାହିଁ ରହିଲେ, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ଫେରାଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ। ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ହାତରେ ଥିବା ଛୁରୀରେ ଆପଣା ଆପଣା ହାତ କାଟି ପକାଇଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ହାତରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ନଡ଼ିଆ ରକ୍ତରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଗଲା।

30 କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଜାଣି ପାରିଲେ ନାହିଁ ଯେ ସେମାନେ କ'ଣ କରିଛନ୍ତି, ତଥାପି ସେମାନେ ଯୋଷେଫଙ୍କର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟକୁ ଚାହିଁ ରହିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଜ ଆଖି ଫେରାଇଲେ ନାହିଁ।

31 ତହୁଁ ସିଲିକା ସେମାନଙ୍କର କର୍ମ ଦେଖିଲା, ପୁଣି ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲା, "ତୁମ୍ଭେ ଏ କି କର୍ମ କଲ ? ଦେଖ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଭୋଜନ କରିବାକୁ ନଡ଼ିଆ ଦେଇଥିଲି, ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ଆପଣା ଆପଣା ହାତ କାଟିଅଛ ।"

32 ସେତେବେଳେ ସମସ୍ତ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ଦେଖିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କର ହାତ ରକ୍ତରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା ଓ ସେମାନଙ୍କର ବସ୍ତ୍ର ଉପରେ ରକ୍ତ ବହି ଯାଇଥିଲା। ସେମାନେ ତାକୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭ ଗୃହର ଏହି ଦାସୀ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିଛି, ଏବଂ ତାହାର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଦେଖି ଆମେ ତା'ଠାରୁ ଆଖି ଫେରାଇ ପାରିଲୁ ନାହିଁ।"

33 ଆଉ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲା, "ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାକୁ ଚାହିଁଥିବା ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ, ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତା'ଠାରୁ ନିଜକୁ ନିବୃତ୍ତ ରଖି ପାରିଲ ନାହିଁ, ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏହା ଘଟିଲା; ତେବେ ସେ ନିରନ୍ତର ମୋ ଘରେ ଥାଏ, ଆଉ ମୁଁ ତାକୁ ଦିନ ପରେ ଦିନ ମୋ ଘର ଭିତରକୁ ଯିବା ଆସିବା କରୁଥିବାର ଦେଖେ, ମୁଁ କିପରି ନିବୃତ୍ତ ରହିବି? ତେବେ ଏହି ହେତୁ ମୁଁ କିପରି ଦୁର୍ବଳ ହେବା କିମ୍ବା ବିନଷ୍ଟ ହେବାରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବି?"

34 ଆଉ ସେମାନେ ତାହାକୁ କହିଲେ, କଥା ସତ୍ୟ, କାରଣ ଗୃହରେ ଏହି ସୁନ୍ଦର ରୂପ ଦେଖି କିଏ ତାହାଠାରୁ ନିବୃତ୍ତ ରହିପାରିବ, ଆଉ ସେ କି ତୁମ୍ଭ ଗୃହରେ ତୁମ୍ଭର ଦାସ ଓ ପରିଚାରକ ନୁହେଁ, ଆଉ ତୁମେ କାହିଁକି ତାକୁ ତୁମର ହୃଦୟର କଥା କହି ନାହଁ ଏବଂ ଏହି ବିଷୟରେ ତୁମର ପ୍ରାଣକୁ ବିନାଶ କରିବାକୁ ଦେଉଛ ?

35 ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୁଁ ପ୍ରତିଦିନ ତାଙ୍କୁ ମନାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛି, କିନ୍ତୁ ସେ ମୋ ଇଚ୍ଛାରେ ରାଜି ହେବେ ନାହିଁ, ଏବଂ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ସବୁକିଛି ଭଲ କଥା ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଥିଲି, ତଥାପି ମୁଁ ତାଙ୍କଠାରୁ କୌଣସି ଫେରି ପାଇ ପାରିବି ନାହିଁ; ତେଣୁ ତୁମେ ଦେଖୁଛ, ମୁଁ ଏକ ଅବନତିଶୀଳ ଅବସ୍ଥାରେ ଅଛି।

36 ସେତେବେଳେ ଯୋଷେଫ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ହେତୁରୁ ସେ ବହୁତ ଅସୁସ୍ଥ ହେଲେ, ପୁଣି ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରେମଗ୍ରସ୍ତ ହେଲେ; ପୁଣି, ଯୋଷେଫ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ପ୍ରେମ ସକାଶୁ ସେ ଯେ ଅସୁସ୍ଥ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ଏହା ସଲୀକାର ପରିବାରର ସମସ୍ତେ ଓ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ଅଜ୍ଞ ଥିଲେ।

37 ତା'ର ଘରର ସମସ୍ତ େଲାକ ତାକୁ ପଚାରିେଲ, "ତୁମ୍ େଭ କାହିଁକି ଅସୁସ୍ଥ ଓ ଦୁର୍ବଳ େହାଇଯାଉଛ ଓ କିଛି ଅଭାବ କାହିଁକି କରୁଛ?" େସ େସମାନଙ୍କୁ କହିଲା, "ମୁଁ ଜାେଣ ନାହିଁ, ଯାହା ଦିନକୁ ଦିନ େମା ପ୍ରତି ବୃଦ୍ଧି ପାଉଛି।"

3୪ ଆଉ ସମସ୍ତ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ଓ ତାଙ୍କ ସଖୀମାନେ ପ୍ରତିଦିନ ତାଙ୍କୁ ଦେଖା କରିବାକୁ ଆସୁଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଥିଲେ, ଆଉ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଏହା କେବଳ ଯୋଷେଫର ପ୍ରେମ ହେତୁ ହୋଇପାରେ;" ସେମାନେ ତାହାକୁ କହିଲେ, "ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଲୋଭିତ କରି ଗୋପନରେ ଧରି ନିଅ, ହୁଏତ ସେ ତୁମର କଥା ଶୁଣିବ ଏବଂ ତୁମଠାରୁ ଏହି ମୃତ୍ୟୁ ଦୂର କରିବ।"

39 ସେଲିକା ଯୋଷେଫଙ୍କ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ପ୍ରେମ ବଢ଼ିଗଲା। ଏବଂ ସେ ଧୀରେ ଧୀରେ ହ୍ରାସ ପାଇଲେ। ଶେଷରେ ତାଙ୍କର ଠିଆ ହେବା ପାଇଁ ଶକ୍ତି କମିଗଲା।

40 ଗୋଟିଏ ଦିନ ଯୋଷେଫ ତାଙ୍କ ମାଲିକଙ୍କ ଘରେ କାମ କରୁଥିଲେ। ସେଲିକା ଗୁପ୍ତରେ ଆସି ହଠାତ୍ ତାଙ୍କ ଉପରେ ପଡ଼ିଗଲେ। ଯୋଷେଫ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠି ପଡ଼ିଲେ। ସେ ତା'ଠାରୁ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୋଇ ତାକୁ ଭୂମିରେ ପକାଇ ଦେଲେ।

41 ସିଲିକା ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଆପଣା ମନର ବାଞ୍ଛା ହେତୁରୁ କାନ୍ଦିବାକୁ ଲାଗିଲା। ସେ କ୍ରନ୍ଦନ କରି ତାଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲା। ତାହାର ଅଶ୍ରୁ ତାଙ୍କ ଗାଲ ଦେଇ ବହିଗଲା। ସେ ପ୍ରାର୍ଥନା ଓ ଦୁଃଖପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱରରେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ,

42 ତୁମେ କେବେ ମୋ ପରି ସୁନ୍ଦରୀ କିମ୍ବା ମୋଠାରୁ ଭଲ ଜଣେ ମହିଳା ଶୁଣିଛ, ଦେଖିଛ କିମ୍ବା ଜାଣିଛ କି, ଯିଏ ପ୍ରତିଦିନ ତୁମ ସହିତ କଥା ହୁଏ, ତୁମ ପ୍ରତି ପ୍ରେମରେ ପତନ ପାଏ, ତୁମକୁ ଏହି ସମସ୍ତ ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦାନ କରେ, ତଥାପି ତୁମେ ମୋ କଥା ଶୁଣୁ ନାହଁ?

43 ଆଉ ଯଦି ଏହା ତୁମ୍ଭ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଭୟ ଯୋଗୁଁ ହୁଏ, ନଚେତ୍ ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବେ, ତେବେ ମହାରାଜ ଜୀବିତ ଥିବା ପ୍ରମାଣେ ଏହି କଥା ଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭ ପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ତୁମର କୌଣସି କ୍ଷତି ହେବ ନାହିଁ; ତେବେ ଏବେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର, ମୋହର କଥା ଶୁଣ ଏବଂ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ ସମ୍ମାନ ଦେଇଅଛି, ସେଥିନିମନ୍ତେ ସମ୍ମତି ଦିଅ; ଏବଂ ମୋ'ଠାରୁ ଏହି ମୃତ୍ୟୁ ଦୂର କର; ପୁଣି ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ସକାଶେ କାହିଁକି ମରିବି? ଏହା କହି ସେ କଥା ନ କହିଲା।

+\v 44 ସେତେବେଳେ ଯୋଷେଫ ତାହାକୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ମୋତେ ତ୍ୟାଗ କର, ଏ କଥା ମୋ' ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉପରେ ଛାଡ଼ିଦିଅ; ଦେଖ, ଗୃହରେ ମୋ' ସହିତ କ'ଣ ଅଛି, ତାହା ମୋ' ପ୍ରଭୁ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ; କାରଣ ତାଙ୍କର ସର୍ବସ୍ୱ ସେ ମୋ' ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିଅଛନ୍ତି; ତେଣୁ ମୁଁ ମୋ' ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୃହରେ ଏହି ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କିପରି କରିବି ?"

45 କାରଣ ସେ ଆପଣା ଗୃହରେ ମୋତେ ମହାନ ସମ୍ମାନ ଦେଇଅଛନ୍ତି, ପୁଣି, ଆପଣା ଗୃହର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ମଧ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି, ମୋତେ ଉଚ୍ଚ କରିଛନ୍ତି, ଆଉ ଏହି ଗୃହରେ ମୋଠାରୁ ବଡ଼ ଆଉ କେହି ନାହିଁ, ଏବଂ ମୋହର ପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଆଉ କିଛି ନିଷେଧ କରି ନାହାନ୍ତି, କେବଳ ତୁମେ ଯେ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ, ତେବେ ତୁମେ ମୋତେ ଏହି କଥା କିପରି କହିପାର ? ମୁଁ ପରମେଶ୍ୱର ଓ ତୁମ୍ଭ ସ୍ୱାମୀ ପ୍ରତି ଏହି ମହା ଅନିଷ୍ଟ ଓ ପାପ କିପରି କରିବି ?

46 ତେଣୁ ମୋ'ଠାରୁ ନିବୃତ୍ତ ହୁଅ, ଆଉ ଏପରି କଥା କୁହ ନାହିଁ, କାରଣ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ କଥା ଶୁଣିବି ନାହିଁ।" କିନ୍ତୁ ସେଲିକା ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ଏହି କଥା କହିବା ବେଳେ ତାଙ୍କ କଥାରେ ମନୋଯୋଗ କଲେ ନାହିଁ। ସେ ପ୍ରତିଦିନ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ କଥା ଶୁଣିବାକୁ ପ୍ରଲୋଭିତ କଲେ।

47 ଏହା ପରେ ମିଶରର ନଦୀ ତାହାର ସମସ୍ତ ପାର୍ଶ୍ୱ ଉପରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଗଲା। ମିଶରର ସମସ୍ତ ନିବାସୀ ବାହାରକୁ ଗଲେ, ଏବଂ ରାଜା ଏବଂ ଅଧିପତିମାନେ ତମ୍ବୁରା ଓ ନୃତ୍ୟ ସହିତ ବାହାରକୁ ଗଲେ। କାରଣ ମିଶରରେ ଏହା ଏକ ମହାନ ଆନନ୍ଦ ଥିଲା ଏବଂ ସୀହୋର ସମୁଦ୍ର ଜଳପ୍ଳାବନ ସମୟରେ ଏକ ଛୁଟିଦିନ ଥିଲା, ଏବଂ ସେମାନେ ସାରା ଦିନ ଆନନ୍ଦ କରିବା ପାଇଁ ସେଠାକୁ ଗଲେ।

+\v 48 ଅନନ୍ତର ମିସ୍ରୀୟମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ରୀତି ଅନୁସାରେ ଆନନ୍ଦ କରିବାକୁ ନଦୀ କୂଳକୁ ଗଲେ, ସେତେବେଳେ ପୋଟୀଫର ଗୃହର ସମସ୍ତ ଲୋକ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଗଲେ; ମାତ୍ର ସେଲିକା ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଗଲା ନାହିଁ, କାରଣ ସେ କହିଲା, "ମୁଁ ଅସୁସ୍ଥ"; ତେଣୁ ସେ ଏକାକୀ ଘରେ ରହିଲା, ପୁଣି, ଘରେ ତାହା ସହିତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଲୋକ ନ ଥିଲା ।

49 ତା'ପରେ ସେ ଉଠି ଗୃହ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ମନ୍ଦିରକୁ ଗଲା, ଏବଂ ରାଜକୀୟ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିଲା। ସେ ରୂପା ଓ ସୁନାରେ ଖଚିତ ବହୁମୂଲ୍ୟ ଗୋମେଦକ ମଣି ନିଜ ମସ୍ତକରେ ପିନ୍ଧାଇଲା, ଏବଂ ନାରୀମାନଙ୍କ ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଦ୍ରବ୍ୟରେ ନିଜର ମୁହଁ ଏବଂ ଚର୍ମକୁ ସଜ୍ଜିତ କଲା। ସେ ମନ୍ଦିର ଏବଂ ଗୃହକୁ କାସିଆ ଓ କୁନ୍ଦୁରୁ ସୁଗନ୍ଧିଲା, ଏବଂ ଗନ୍ଧରସ ଓ ଅଗୁରୁ ବିସ୍ତାର କଲା। ତା'ପରେ ସେ ମନ୍ଦିରର ପ୍ରବେଶ ଦ୍ୱାରରେ, ଯେଉଁ ଘର ଦେଇ ଯୋଷେଫ ନିଜର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଯାଉଥିଲେ, ସେହି ଦ୍ୱାରରେ ବସିଲା, ଆଉ ଦେଖ, ଯୋଷେଫ କ୍ଷେତ୍ରରୁ ଆସି ତାଙ୍କ ପ୍ରଭୁଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଗୃହ ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କଲେ।

50 ସେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନ ଦେଇ ଯିବା କଥା ସେହିଠାକୁ ଆସିଲେ। ଏବଂ ସେ ସିଲିକାର ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖିଲେ। ତେଣୁ ସେ ଫେରି ଗେଲ।

51 ସେତେବେଳେ ସିଲିକା ଦେଖିଲା ଯେ ଯୋଷେଫ ତାହା ନିକଟରୁ ପଛକୁ ବୁଲୁଛନ୍ତି। ସେ ତାକୁ ଡାକି କହିଲା, "କିଏ ହେଲା ଯୋଷେଫ? ଆସ, ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟକୁ, ଦେଖ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ସ୍ଥାନ ଦେବି ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଆସନରେ ବସି ନ ପାର।"

52 ଯୋଷଫେ ଘରକୁ ଫରେି ଆସିଲେ। ସେଠାରୁ ତାଙ୍କର ଆସନକୁ ଗଲେ। ସେ ସବୁଦିନ ପରି ତାଙ୍କ ମାଲିକଙ୍କ କାମ କରିବାକୁ ବସିଲେ। ସେ ଦେଖିଲେ ଯେ ସେଲିକା ରାଜକୀୟ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧି ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ। ତାଙ୍କ ପୋଷାକର ସୁଗନ୍ଧି ଦୂର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟାପିଥିଲା।

53 ସେ ଶୀଘ୍ର ଯାଇ ଯୋଷେଫ ଓ ତାଙ୍କର ବସ୍ତ୍ର ଧରି ତାଙ୍କୁ କହିଲା, "ରାଜା ଜୀବିତ ଥିବା ପ୍ରମାଣେ, ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ନିବେଦନ ପାଳନ ନ କର, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ଆଜି ମରିବ।" ତହିଁରେ ସେ ଶୀଘ୍ର ଅନ୍ୟ ହାତ ବଢ଼ାଇ ଆପଣା ବସ୍ତ୍ର ତଳୁ ଏକ ଖଡ୍ଗ ବାହାର କରି ଯୋଷେଫଙ୍କ ବେକରେ ରଖି କହିଲା, "ଉଠ, ମୋହର ନିବେଦନ ପାଳନ କର, ଯଦି ନ କର, ତେବେ ଆଜି ମରିବ।"

54 ତା'ର ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖି ଯୋଷେଫ ଭୟ କଲେ। ତେଣୁ ସେ ତା' ପାଖରୁ ପଳାଇବାକୁ ଉଠିଲେ। ତା'ପରେ ସେ ତାଙ୍କର ବସ୍ତ୍ରର ସମ୍ମୁଖ ଭାଗ ଧରିଲେ। ସେ ପଳାଇଯିବା ଭୟରେ ସେଲିକା ଯେଉଁ ବସ୍ତ୍ର ଧରିଥିଲେ, ତାହା ଚିରିଗଲା। ଯୋଷେଫ ସେଲିକାର ହାତରେ ବସ୍ତ୍ର ଛାଡ଼ି ପଳାଇଗଲେ, କାରଣ ସେ ଭୟଭୀତ ଥିଲେ।

55 ଯେତେବେଳେ ସେଲିକା ଦେଖିଲେ ଯେ ଯୋଷେଫଙ୍କର ବସ୍ତ୍ର ଚିରି ଯାଇଛି ଏବଂ ସେ ତାହା ହାତରେ ଛାଡ଼ି ପଳାଇ ଯାଇଛି। ସେ ଭୟ କଲେ, କାରଣ ଏହି ଖବର ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ ବ୍ୟାପି ନ ଯାଏ। ତେଣୁ ସେ ଉଠି ପଡ଼ି ଚତୁରତାର ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ କଲା। ସେ ପିନ୍ଧିଥିବା ବସ୍ତ୍ର କାଢ଼ି ପକାଇ ଅନ୍ୟ ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧିଲା।

56 ସେତେବେଳେ ସେ ଯୋଷେଫଙ୍କର ବସ୍ତ୍ର ନେଇ ନିଜ ପାଖରେ ରଖିଲା, ପୁଣି, ତାଙ୍କ ଘରର ଲୋକମାନେ ନଦୀ କୂଳକୁ ଯିବା ପୂର୍ବରୁ ସେ ଯାଇ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ତାଙ୍କ ରୋଗରେ ବସିଥିଲେ, ସେହି ସ୍ଥାନରେ ବସିଲା । ତେଣୁ ସେ ସେହି ସମୟରେ ଘରେ ଥିବା ଗୋଟିଏ ଯୁବାକୁ ଡାକି ତାହାକୁ ଘରର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଡାକିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଲା ।

57 ପୁଣି ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ ବିଳାପ କରି କହିଲା, ଦେଖ, ତୁମ୍ଭ ପ୍ରଭୁ ଜଣେ ଏବ୍ରୀୟକୁ ମୋ' ଗୃହକୁ ଆଣିଅଛନ୍ତି, କାରଣ ସେ ଆଜି ମୋ' ସହିତ ଶୟନ କରିବାକୁ ଆସିଅଛି।

58 କାରଣ ତୁମେ ବାହାରକୁ ଗଲା ପରେ ସେ ଘରକୁ ଆସିଲା, ଆଉ ଦେଖିଲା ଯେ ଘରେ କେହି ନାହିଁ, ତେଣୁ ସେ ମୋ ପାଖକୁ ଆସି ମୋ ସହିତ ଶୟନ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରି ମୋତେ ଧରିଲା।

59 ମୁଁ ତାଙ୍କ ବସ୍ତ୍ର ଧରି ଚିରି ପକାଇଲି। ମୁଁ ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ ତାଙ୍କୁ ଡାକିଲି। ମୁଁ ପାଟି କରିବାରୁ ସେ ନିଜକୁ ଭୟଭୀତ କରି ମୋ' ସମ୍ମୁଖରେ ନିଜର ବସ୍ତ୍ର ଛାଡ଼ି ପଳାଇଗଲା।

60 ତହୁଁ ତାଙ୍କ ପରିବାରର ଲୋକମାନେ କିଛି କହିଲେ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର କ୍ରୋଧ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ହେଲା। ତେଣୁ ସେମାନେ ଯୋଷେଫଙ୍କ ମାଲିକଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ମନ୍ଦ କଥା ସବୁ କହିଲେ।

+\v 61 ଏଥିଉତ୍ତାରେ ପୋଟୀଫର କ୍ରୋଧ ହୋଇ ଗୃହକୁ ଆସିଲା; ତହୁଁ ତାହାର ଭାର୍ଯ୍ୟା ତାହାକୁ ଡାକି କହିଲା, "ତୁମ୍ଭେ ମୋ' ଗୃହକୁ ଏକ ଅନ୍ନଦାତାକୁ ଆଣି ମୋ' ପ୍ରତି ଏ କି ବ୍ୟବହାର କଲ ? ସେ ଆଜି ମୋ'

ସହିତ କୌତୁକ କରିବାକୁ ମୋ' ନିକଟକୁ ଆସିଥିଲା; ଆଜି ସେ ମୋ' ପ୍ରତି ଏପରି କଲା ।"

62 ପୋଟୀଫର ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ କଥା ଶୁଣିଲେ। ତେଣୁ ସେ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ କଠିନ ପ୍ରହାରରେ ଦଣ୍ଡ ଦେବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ। ତେଣୁ ସେମାନେ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ସେହିପରି କଲେ।

63 ଆଉ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରହାର କରୁଥିବା ସମୟରେ ଯୋଷେଫ ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ ଡାକି ସ୍ୱର୍ଗ ଆଡ଼େ ଦୃଷ୍ଟି ଉଠାଇ କହିଲେ, "ହେ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର, ଆପଣ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ମୁଁ ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ; ଏହେତୁ ଆପଣ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଜାଣନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତ ଦ୍ୱାରା ମୁଁ ଆଜି ମିଥ୍ୟାରେ କାହିଁକି ମରିବି?"

64 ଯେତେବେଳେ ପୋଟୀଫରର ଲୋକମାନେ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ପ୍ରହାର କରୁଥିଲେ, ସେ ଚିତ୍କାର କରି କାନ୍ଦିବାକୁ ଲାଗିଲେ। ସେଠାରେ ଏଗାର ମାସର ଗୋଟିଏ ବାଳକ ଥିଲା। ସଦାପ୍ରଭୁ ବାଳକର ମୁଖ ଫିଟାଇ ଦେଲେ। ପୋଟୀଫରର ଲୋକମାନେ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ପ୍ରହାର କରୁଥିବା ସମୟରେ ସେ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏହି କଥା କହିଲେ।

65 ତୁମେ ଏହି ଲୋକଠାରୁ କ'ଣ ଚାହୁଁଛ, ଏବଂ ତୁମେ ତା' ପ୍ରତି ଏପରି ଖରାପ କାହିଁକି କରୁଛ? ମୋ ମାଆ ମିଛ କଥା କୁହନ୍ତି ଏବଂ ମିଛ କୁହନ୍ତି; ଏହିପରି କାରବାର ହୋଇଥିଲା।

66 ବାଳକଟି ଯାହାସବୁ ଘଟିଥିଲା, ସେ ସବୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଠିକ୍ ଭାବରେ କହିଲା। ସେ ପ୍ରତିଦିନ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ସେଲିକା ଯାହା କହିଥିଲେ, ତାହା ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ।

67 ସମସ୍ତ ଲୋକ ପିଲାଟିର କଥା ଶୁଣି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ। ପିଲାଟି କହିବା ବନ୍ଦ କରି ଚୁପ୍ ହୋଇଗଲା।

68 ପୋଟୀଫର ଆପଣା ପୁତ୍ରର କଥାରେ ବହୁତ ଲଜ୍ଜିତ ହେଲା। ତେଣୁ ସେ ତାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ଯେ ସେମାନେ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ଆଉ ମାଡ଼ ନ ମାରୁ। ତେଣୁ ସେମାନେ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ମାରିବା ବନ୍ଦ କଲେ।

69 ତେଣୁ ପୋଟୀଫର ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ନେଇ ରାଜାଙ୍କର ବିଚାରକର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଯାଜକମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ତାଙ୍କୁ ହଲାଇ ଏ ବିଷୟରେ ବିଚାର କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ।

70 ଅନନ୍ତର ପୋଟୀଫର ଓ ଯୋଷେଫ ରାଜାଙ୍କ ବିଚାରକର୍ତ୍ତା ଯାଜକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ; ଆଉ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ବିନୟ କରୁଅଛି, ଜଣେ ଦାସ ପ୍ରତି କି ବିଚାର ହେବ, ତାହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଚାର କର, କାରଣ ସେ ଏହିପରି କରିଅଛି ।"

+\v 71 ଏଥିରେ ଯାଜକମାନେ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ଆପଣା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରତି ଏପରି କଲ ? " ଯୋଷେଫ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, "ମୋହର ପ୍ରଭୁମାନେ, କଥା ଏପରି ନୁହେଁ;" ପୋଟୀଫର ଯୋଷେଫଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ମୋହର ସର୍ବସ୍ୱ ତୁମ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିଥିଲି, ଏବଂ ତୁମଠାରୁ ମୋ ଭାର୍ଯ୍ୟା ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କିଛି ମନ୍ଦ କରି ନ ଥିଲି; ଆଉ ତୁମେ ଏହି ମନ୍ଦକାର୍ଯ୍ୟ କିପରି କଲ ?"

+\v 72 କିନ୍ତୁ ଯୋଷେଫ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ସେପରି ନୁହେଁ, ପ୍ରଭୁ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଜୀବିତ ଥିବା ପ୍ରମାଣେ ଓ ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରାଣ ଜୀବିତ ଥିବା ପ୍ରମାଣେ, ହେ ମୋହର ପ୍ରଭୁ, ଆପଣ ନିଜ ଭାର୍ଯ୍ୟାଠାରୁ ଯେଉଁ କଥା ଶୁଣିଅଛନ୍ତି, ତାହା ମିଥ୍ୟା; କାରଣ ଆଜି କଥା ଏପରି ହେଲା ।"

73 ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ଗୃହରେ ରହିବାର ଏକ ବର୍ଷ ବିତିଗଲାଣି, ତୁମ୍ଭେ ମୋ'ଠାରେ କୌଣସି ଅପରାଧ ଦେଖିଛ କି? କିମ୍ବା ମୋ' ପ୍ରାଣ ନେବାର କୌଣସି କାରଣ ଦେଖିଛ କି?

74 ଯାଜକମାନେ ପୋଟୀଫରକୁ କହିଲେ, "ବିନୟ କରୁଅଛୁ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଯୋଷେଫଙ୍କ ଚିରା ବସ୍ତ୍ର ଆମ ପାଖକୁ ଆଣ। ଏବଂ ଆମ୍ଭେମାନେ ସେଥିରେ ଥିବା ଚିରା ଜିନିଷ ଦେଖିପାରିବୁ। ଯଦି ସେହି ଚିରା ବସ୍ତ୍ରର ସମ୍ମୁଖରେ ଅଛି, ତେବେ ତାହାର ମୁଖ ତା'ର ବିପରୀତ ଦିଗରେ ଥାଇଥିବ ଏବଂ ସେ ତାକୁ ଧରି ତା' ନିକଟକୁ ଆସିଥିବ। ତୁମ୍ଭର ସ୍ତ୍ରୀ ଯାହା କହିଥିଲା ତାହା ପ୍ରବଞ୍ଚନାରେ କରିଛି।"

75 ତେଣୁ ସେମାନେ ବିଚାରକର୍ତ୍ତା ଯାଜକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯୋଷେଫଙ୍କର ବସ୍ତ୍ର ଆଣିଲେ। ସେମାନେ ଦେଖିଲେ ଯେ, ଯୋଷେଫଙ୍କ ମୁହଁରେ ଛିଣ୍ଡି ପଡ଼ିଛି। ସମସ୍ତ ବିଚାରକ ଯାଜକ ଜାଣି ପାରିଲେ ଯେ ସେ ତାଙ୍କୁ ଚାପୁଡ଼ା ମାରିଛି। ସେମାନେ କହିଲେ, "ଏହି ଦାସର ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ନୁହେଁ, କାରଣ ସେ କିଛି କରି ନାହିଁ, ବରଂ ତା'ର ଦଣ୍ଡ ଏହି ଯେ, ତୁମ୍ଭ ସ୍ତ୍ରୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯେଉଁ ଖବର ଆସିଅଛି, ସେଥିପାଇଁ ତାକୁ କାରାଗାରରେ ରଖାଯାଉ।"

76 ପୋଟୀଫର ସେମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣିଲେ। ସେ ତାଙ୍କୁ କାରାଗାରରେ ରଖିଲେ। ଯେଉଁଠାରେ ରାଜାଙ୍କ ବନ୍ଦୀମାନେ ରହୁଥିଲେ। ଯୋଷେଫ ବାର ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବନ୍ଦୀଗୃହରେ ରହିଲେ।

77 ତଥାପି, ତା'ର ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ତାଙ୍କଠାରୁ ବିମୁଖ ହେଲେ ନାହିଁ, ଏବଂ ତାଙ୍କ କଥା ଶୁଣିବା ପାଇଁ ସେ ପ୍ରତିଦିନ ତାଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବା ବନ୍ଦ କଲେ ନାହିଁ। ତିନି ମାସ ଶେଷରେ ସେଲିକା ଦିନକୁ ଦିନ ଯୋଷେଫଙ୍କ ନିକଟକୁ ବନ୍ଦୀଗୃହକୁ ଯାଉଥିଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ କଥା ଶୁଣିବା ପାଇଁ ପ୍ରଲୋଭିତ କଲେ। ସେଲିକା ଯୋଷେଫଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ଏହି ଗୃହରେ କେତେ ଦିନ ରହିବ? କିନ୍ତୁ ଏବେ ମୋ' କଥା ଶୁଣ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଏହି ଗୃହରୁ ବାହାର କରି ଆଣିବି।"

78 ଏଥିରେ ଯୋଷେଫ ତାହାକୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭ କଥା ଶୁଣି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରିବା ଅପେକ୍ଷା ଏହି ଗୃହରେ ରହିବା ମୋହର ଭଲ;" ତହିଁରେ ସେ ତାଙ୍କୁ କହିଲା, "ତୁମ୍ଭେ ଯଦି ମୋହର

ଇଚ୍ଛା ସଫଳ ନ କର, ତେବେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ଚକ୍ଷୁ ଉପାଡ଼ି ପକାଇବି, ତୁମ୍ଭ ପାଦରେ ବେଡ଼ି ପକାଇବି, ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେ ପୂର୍ବେ ଜାଣି ନ ଥିଲ, ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ତୁମ୍ଭକୁ ସମର୍ପଣ କରିବି।"

+\v 79 ତହୁଁ ଯୋଷେଫ ତାହାକୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, ଦେଖ, ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀର ପରମେଶ୍ୱର ମୋ' ପ୍ରତି ଯାହା ଯାହା କରିପାର, ସେଥିରୁ ମୋତେ ଉଦ୍ଧାର କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ; କାରଣ ସେ ଅନ୍ଧମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ଫିଟାଇ ଦିଅନ୍ତି, ବନ୍ଧନମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଦେଶ ସହିତ ଅପରିଚିତ ସମସ୍ତ ବିଦେଶୀଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରନ୍ତି ।

୪0 ଯେତେବେଳେ ସଲିକା ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ତାଙ୍କ କଥା ଶୁଣିବାକୁ ରାଜି କରାଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ, ସେତେବେଳେ ସେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଲୋଭିତ କରିବାକୁ ଗଲା ନାହିଁ; ତେଣୁ ଯୋଷେଫ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବନ୍ଦୀଶାଳାରେ ବନ୍ଦୀ ଥିଲେ। ଯୋଷେଫଙ୍କ ପିତା ଯାକୁବ ଓ କିଣାନ ଦେଶରେ ଥିବା ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଭାଇମାନେ ସେହି ସମୟରେ ଯୋଷେଫଙ୍କ ଲାଗି ଶୋକ ଓ ରୋଦନ କରୁଥିଲେ, କାରଣ ଯାକୁବ ଆପଣା ପୁତ୍ର ଯୋଷେଫଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସାନ୍ତ୍ୱନା ପାଇବାକୁ ମନା କରିଥିଲେ; ଏବଂ ଯାକୁବ ସେହି ସମସ୍ତ ଦିନ ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ ରୋଦନ କରି ରୋଦନ କଲେ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୪୫

1 ଯୋଷଫେଙ୍କ ଭାଇମାନେ ତାଙ୍କୁ ବିକ୍ରୟ କଲା ପରେ ସେ ମିଶରକୁ ଗଲେ। ଯାକୁବର ପୁତ୍ର ରୁବନ୍ େ ତିମ୍ନାକୁ ଗଲା ଏବଂ ଇଲିୟୁରମ୍ ନାମକ ଏକ କନ୍ୟାକୁ ବିବାହ କଲା। ଇଲିୟୁରମ୍ କିଣାନୀୟ ଅବିର କନ୍ୟା ଥିଲା।

2 ରୁବେନର ଭାର୍ଯ୍ୟା ଇଲୀୟୁରାମ ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇ ତାଙ୍କର ଔରସରୁ ହନୋକ, ପାଲୁ, କସରୋଣ ଓ କର୍ମି, ଚାରି ପୁତ୍ର ପ୍ରସବ କଲେ। ତା'ର ଭାଇ ଶିମିୟୋନ ତାହାର ଭଗିନୀ ଦୀଣାକୁ ବିବାହ କଲେ; ସେ ତାଙ୍କର ଔରସରେ ମମୁୟେଲ, ଯାମୀନ, ଓହଦ୍, ଯାଖୀନ୍ ଓ ସୋଖର, ପାଞ୍ଚ ପୁତ୍ର ପ୍ରସବ କଲା।

3 ଏହାପେର େସ ବୁନା ନାମ୍ନୀ ଏକ କିଣାନୀୟ ସ୍ତ୍ରୀ ନିକଟକୁ ଗେଲ। ବୂନା ନାମ୍ନୀ ଏକ ସ୍ତ୍ରୀ ଥିଲା ଯାହାକୁ ଶିମି େଯାନ ଶିଖିମ ନଗରରୁ ବନ୍ଦୀ କରି େନଇ ଆସିଥିଲା। ବୂନା ଦୀଣାର ସମ୍ମୁଖ େର ରହି ତା'ର ପରିଚର୍ଯ୍ୟା କଲା। ଶିମି େଯାନ େସହି ସ୍ତ୍ରୀ ସହିତ ଶାଉଲଙ୍କୁ ଜନ୍ମ େଦଲା।

4 ସେହି ସମୟରେ ଯିହୁଦା ଅଦୁଲମକୁ ଗଲା, ଆଉ ସେ ହୀରା ନାମରେ ଜଣେ ଅଦୁଲମୀୟ ପୁରୁଷ ନିକଟକୁ ଗଲା; ଆଉ ଯିହୁଦା ସେଠାରେ ଶୂୟର କନ୍ୟା ଅଲୀୟାତ ନାମ୍ନୀ ଏକ କିଣାନୀୟ ପୁରୁଷର କନ୍ୟାକୁ ଦେଖିଲା; ପୁଣି ସେ ତାହାକୁ ବିବାହ କରି ତାହାର ନିକଟକୁ ଗଲା; ଆଉ ଅଲୀୟାତ ଯିହୁଦାର ଔରସରେ ଏର, ଓନନ୍ ଓ ଶୀଲୋ, ଏହି ତିନି ପୁତ୍ର ପ୍ରସବ କଲା।

5 ଅନନ୍ତର ଲେବୀ ଓ ଇଷାଖର ପୂର୍ବଦିଗକୁ ଯାଇ ଏବରର ପୌତ୍ର ଯକ୍ତନର ପୁତ୍ର ଯୋବବର କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ବିବାହ କଲେ; ଆଉ ଯକ୍ତନର ପୁତ୍ର ଯୋବବର ଦୁଇ କନ୍ୟା ଥିଲେ; ଜ୍ୟେଷ୍ଠାର ନାମ ଅଦୀନା ଓ କନିଷ୍ଠାର ନାମ ଅରିଦା।

+\v 6 ଏଉତ୍ତାରେ ଲେବୀ ଅଦୀନାକୁ ବିବାହ କଲା, ଏବଂ ଇଷାଖର ଅରୀଦାକୁ ବିବାହ କଲା; ପୁଣି, ସେମାନେ କିଣାନ ଦେଶରେ ଆପଣା ପିତୃଗୃହରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ; ଆଉ ଅଦୀନା ଲେବୀର ଔରସରେ ଗେର୍ଶୋନ, କହାତ୍ ଓ ମରାରି, ଏହି ତିନି ପୁତ୍ରକୁ ପ୍ରସବ କଲା ।

7 ଆଉ ଅରିଦା ଇଷାଖରର ଔରସରେ ତୋଲୟ, ପୂୟ, ଯୋବ ଓ ଶମ୍ରୋଣ, ଚାରି ପୁତ୍ର ପ୍ରସବ କଲା; ଆଉ ଦାନ ମୋୟାବ ଦେଶକୁ ଯାଇ ମୋୟାବୀୟ ହାମୁଦନର କନ୍ୟା ଅଫ୍ଲାଲତ୍‌କୁ ବିବାହ କରି ତାହାକୁ କିଣାନ ଦେଶକୁ ନେଇଗଲା ।

୪ ଅବ୍ରହାମ ବନ୍ଧ୍ୟା ଥିଲେ, ତାଙ୍କର କୌଣସି ସନ୍ତାନ ନ ଥିଲେ। ପରମେଶ୍ୱର ଦାନର ସ୍ତ୍ରୀ ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କଲେ। ସେ ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇ ଏକ ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ପ୍ରସବ କଲେ। ଏବଂ ସେ ତାହାର ନାମ କୂଶୀମ୍ ରଖିଲେ।

9 ଗାଦ୍ ଓ ନପ୍ତାଲି ହାରଣକୁ ଗଲେ। ସମାନେ େ ନାହାରେର ପୌତ୍ର ଉସ୍, ଓ ଉସ୍ର ପୁତ୍ର ଅମୁରମଙ୍କର କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ବିବାହ କଲେ।

+\v 10 ଅମୁରମ୍‌ର କନ୍ୟାମାନଙ୍କ ନାମ ଏହି; ଜ୍ୟେଷ୍ଠାର ନାମ ମରୀମା ଓ କନିଷ୍ଠାର ନାମ ଉଷୀତ; ପୁଣି, ନପ୍ତାଲି ମରୀମାକୁ ଗ୍ରହଣ କଲା, ପୁଣି, ଗାଦ୍ ଉଷୀତକୁ ଗ୍ରହଣ କରି କିଣାନ ଦେଶକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ପିତୃଗୃହକୁ ନେଇଗଲା ।

11 ମରୀମା ନପ୍ତାଲିଙ୍କ ଔରସରେ ଯହସିୟେଲ, ଗୂନି, ଯାସେର ଓ ଶେଲେମ୍, ଚାରି ପୁତ୍ର ଜନ୍ମ କଲେ। ଉଷୀତଙ୍କର ଗାଦ୍ଦିଫିୟୋନ ପାଇଁ ସାତ ପୁତ୍ର ଥିଲେ।

12 ଆଶରେ ଯାଇ ଇଶ୍ମାଏଲର ପୌତ୍ର ହଦଦର ପୁତ୍ର ଅଫଲାଲର କନ୍ୟା ଆଦୋନକୁ ବିବାହ କରି କିଣାନ ଦେଶକୁ ନେଇଗଲା।

13 ସେହି ସମୟରେ ଆଶେରର ଭାର୍ଯ୍ୟା ଆଦୋନ ମଲା, ତାହାର କୌଣସି ସନ୍ତାନ ନ ଥିଲା; ଆଦୋନର ମୃତ୍ୟୁ ଉତ୍ତାରେ ଆଶେର ନଦୀ ସେପାରିକୁ ଯାଇ ଶେମର ପୌତ୍ର ଏବରର ପୁତ୍ର ଅବୀମାୟେଲର କନ୍ୟା ହଦୁରାକୁ ବିବାହ କଲା।

14 ସେ ଯୁବତୀଟି ସୁନ୍ଦରୀ ଓ ବୁଦ୍ଧିମତୀ ସ୍ତ୍ରୀ ଥିଲେ। ସେ ମଲ୍କୀୟେଲର ସ୍ତ୍ରୀ ଥିଲେ। ମଲ୍କୀୟେଲ୍ ଏଲମର ପୁତ୍ର ଥିଲେ, ଏଲମ ଶେମର ପୌତ୍ର ଥିଲେ।

15 ମଲକୀଯଲେ ହଦୁରାଙ୍କର ଏକ କନ୍ୟା ଜନ୍ମ ହେଲା। ସେ ତାଙ୍କର ନାମ ସରେହ ରଖିଲେ। ଏହାପେର ମଲକୀଯଲରେ ମୃତ୍ୟୁ ହେଲା। ହଦୁରା ତା'ର ପିତୃଗୃହ ରେ ରହିଲା।

16 ଆଶେର ରେ ସହେି ସ୍ତ୍ରୀର ମୃତ୍ୟୁ ପରେ, ସେ ହଦୁରାକୁ ବିବାହ କରି କିଣାନ ଦେଶକୁ ଆଣିଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ଝିଅ ସରେଖକୁ ମଧ ସଙ୍ଗ ରେ ଆଣିଲେ। ସେ ତିନି ବର୍ଷ ବୟସ ରେ ଯାକୁବଙ୍କ ଗୃହ ରେ ସହେି ଯୁବତୀ ପ୍ରତିପାଳିତ ହେଲା।

17 ସେହି କନ୍ୟା ରୂପବତୀ ଥିଲା, ସେ ଯାକୁବ-ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କ ପବିତ୍ର ପଥରେ ଚାଲିଲା; ତାହାର କୌଣସି ଅଭାବ ନ ଥିଲା; ପୁଣି, ସଦାପ୍ରଭୁ ତାହାକୁ ଜ୍ଞାନ ଓ ବୁଦ୍ଧି ଦେଲେ।

+\v 18 ଆଶେରର ଭାର୍ଯ୍ୟା ହଦୁରା ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇ ଯିମ୍ନା, ଯିଶ୍‌ବା, ଯିଶ୍‌ବି ଓ ବରୀୟ, ଚାରି ପୁତ୍ର ପ୍ରସବ କଲେ ।

19 ସବୂଲୂନ୍ ମିଦିୟନକୁ ଯାଇ ମିଦିୟନର ପୌତ୍ର ଅବୀଦାର ପୁତ୍ର ମୋଲଦର କନ୍ୟା ମରୀଶାକୁ ବିବାହ କରି କିଣାନ ଦେଶକୁ ନେଇଗଲା।

20 ମରୁଶା ଜେବୁଲୁନ୍ ସେରେଦ, ଏଲୋନ୍ ଓ ୟାଖେଲଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ। ତିନି ପୁତ୍ର

21 ଅନନ୍ତର ଯାକୁବ ତେରହର ପୌତ୍ର ସୋବାର ପୁତ୍ର ଅରାମ ନିକଟକୁ ଲୋକ ପଠାଇ ଅରାମର ପୁତ୍ର ବିନ୍ୟାମୀନ ମଖଲିୟାଙ୍କୁ ବିବାହ କଲେ; ତହିଁରେ ସେ ଅରାମର କନ୍ୟା ବିନ୍ୟାମୀନ ମଖଲିୟାଙ୍କୁ ବିବାହ କଲେ; ତହିଁରେ ସେ କିଣାନ ଦେଶରେ ଯାକୁବଙ୍କ ଗୃହରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ; ଯେତେବେଳେ ବିନ୍ୟାମୀନ ଦଶ ବର୍ଷ ବୟସରେ ଅରାମର କନ୍ୟା ମଖଲିୟାଙ୍କୁ ବିବାହ କଲେ।

22 ମଖଲିୟ ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇ ବିନ୍ୟାମୀନର ବେଲା, ବେଖର, ଅସ୍‌ବେଲ, ଗେରା ଓ ନାମାନ, ପାଞ୍ଚ ପୁତ୍ର ପ୍ରସବ କଲେ; ପୁଣି, ବିନ୍ୟାମୀନ ଅଠର ବର୍ଷ ବୟସରେ ଯାଇ ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ପୁତ୍ର ଶମ୍ରୋଣର କନ୍ୟା ଅରୀବକୁ ବିବାହ କଲେ; ଆଉ ଅରୀବତ୍ ବିନ୍ୟାମୀନର ଆଖି, ଭୋଶ, ମୁପିମ୍, ଚୁପୀମ୍ ଓ ଅର୍ଡ, ପାଞ୍ଚ ପୁତ୍ର ପ୍ରସବ କଲେ।

23 ସେହି ସମୟରେ ଯିହୁଦା ଶେମର ଗୃହକୁ ଗଲା। ଏବଂ ତା'ର ପ୍ରଥମଜାତ ଏର ସହିତ ଏଲମର କନ୍ୟା ତାମରକୁ ବିବାହ କଲା।

+\v 24 ଅନନ୍ତର ଏର ଆପଣା ଭାର୍ଯ୍ୟା ତାମରକୁ ନିକଟକୁ ଗଲା; ତହିଁରେ ସେ ତାହାର ଭାର୍ଯ୍ୟା ହେଲା, ପୁଣି, ସେ ତାହାର ସହବାସ କରିବା ସମୟରେ ବାହ୍ୟ ଭାବରେ ତାହାର ସନ୍ତାନ ବିନାଶ କଲା; ଆଉ ତାହାର କର୍ମ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ମନ୍ଦ ଥିଲା; ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ ବଧ କଲେ ।

+\v 25 ଆଉ ଯିହୁଦାର ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ପୁତ୍ର ଏରର ମୃତ୍ୟୁ ଉତ୍ତାରେ ଯିହୁଦା ଓନନକୁ କହିଲା, "ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଭ୍ରାତୃଭାର୍ଯ୍ୟାର ସହବାସ କର ଓ ତାହା ସହିତ ଜ୍ଞାତି ହୁଅ, ଆଉ ଭ୍ରାତୃବଂଶ ଉତ୍ପନ୍ନ କର ।"

26 ଓନନ୍ ତାମରକୁ ବିବାହ କରି ତାହାର ସହବାସ କଲା। ଏବଂ ଓନନ୍ ମଧ ଆପଣା ଭାଇର କର୍ମାନୁସା ରେ କର୍ମ କଲା, କାରଣ ତାହାର କର୍ମ ସଦାପ୍ରଭୁ ଦୃଷ୍ଟି ରେ ମନ୍ଦ ଥିଲା। ତେଣୁ ସେ ତାକୁ ମଧ ହତ୍ୟା କଲେ।

27 ଓନନ୍ ମଲାପରେ ଯିହୁଦା ତାମରକୁ କହିଲା, "ମୋରେ ପୁତ୍ର ଶୀଲୋ ବଡ଼ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପିତୃଗୃହରେ ରୁହ।" ପୁଣି ଯିହୁଦା ତାମରକୁ ଶୀଲୋ ସହିତ ବିବାହ ଦେବାକୁ ଆଉ ରାଜି ହେଲା ନାହିଁ, କାରଣ ସେ ଭାବିଲା, "କେଜାଣି ସିଏ ମଧ ତା'ର ଭାଇମାନଙ୍କ ପରି ମରିଯିବ।"

28 ଏହା ପରେ ତାମର ଉଠି ପିତୃଗୃହରେ ରହିଲା। ପୁଣି ତାମର କିଛି ଦିନ ପାଇଁ ତା' ପିତୃଗୃହରେ ରହିଲା।

29 ବର୍ଷର ପାଳିରେ, ଯିହୁଦାର ସ୍ତ୍ରୀ ଅଲିୟାତ୍ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲା; ଏବଂ ଯିହୁଦା ନିଜ ସ୍ତ୍ରୀ ପାଇଁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ପାଇଲା, ଏବଂ ଅଲିୟାତ୍ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ, ଯିହୁଦା ନିଜ ମେଷମାନଙ୍କର ଲୋମ କାଟିବା ପାଇଁ ତା'ର ବନ୍ଧୁ ହୀରା ସହିତ ତିମ୍ନାକୁ ଗଲା।

30 ତାମର ଶୁଣିଲା ଯେ, ଯିହୁଦା ମେଷମାନଙ୍କର ଲୋମ କାଟିବା ପାଇଁ ତିମ୍ନାକୁ ଯାଇଛି, ଆଉ ଶୀଲୋ ବଡ଼ ହେଲାଣି, ଯିହୁଦା ତା' ପ୍ରତି ସନ୍ତୋଷିତ ନୁହେଁ।

+\v 31 ଏଥିରେ ତାମର ଉଠି ବିଧବାବସ୍ଥାର ବସ୍ତ୍ର ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଆବରଣ ପିନ୍ଧି ଆପଣାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଚ୍ଛାଦନ କଲା, ଆଉ ସେ ଯାଇ ତିମ୍ନାର ପଥପାଶ୍ୱର୍ସ୍ଥିତ ଜନପଥରେ ବସିଲା ।

+\v 32 ସେତେବେଳେ ଯିହୁଦା ଚାଲିଯାଇ ତାକୁ ଦେଖି ତାହାକୁ ବିବାହ କଲା, ପୁଣି, ତାହାର ନିକଟକୁ ଗଲା, ପୁଣି, ସେ ତାହା ଦ୍ୱାରା ଗର୍ଭବତୀ ହେଲା; ପୁଣି, ପ୍ରସବ ସମୟରେ ଦେଖ, ତାହାର ଗର୍ଭରେ ଯମଜ ସନ୍ତାନ ଥିଲେ; ତହୁଁ ସେ ପ୍ରଥମର ନାମ ପେରସ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟର ନାମ ସେରହ ରଖିଲା ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୪୭

1 ସହେି ସମୟରେ ଯୋଷଫେ ମିଶର ଦେଶ ରେ ଥିବା କାରାଗାର ରେ ବନ୍ଦୀ ଥିଲେ।

2 ସେହି ସମୟରେ ଫାରୋଙ୍କର ଦାସମାନେ, ଅର୍ଥାତ୍, ମିସ୍ରୀୟ ରାଜାଙ୍କର ପାନପାତ୍ରବାହକ ଓ ସୂପକାରମାନଙ୍କ ପ୍ରଧାନ, ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ।

3 ତହିଁରେ ପାନପାତ୍ର ବାହକ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ନେଇ ରାଜାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପାନ କରିବାକୁ ଦେଲା ଓ ରୋଟୀବାହୀ ରାଜାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଭୋଜନ କଲା; ରାଜା ଓ ତାଙ୍କର ଦାସମାନେ ଓ ଦାସମାନେ ରାଜାଙ୍କ ମେଜରେ ଭୋଜନ କରି ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପାନ କଲେ ଓ ରୁଟି ଖାଇଲେ।

4 ଆଉ ସେମାନେ ଭୋଜନପାନ କରୁଥିବା ବେଳେ ସେହି ପାନପାତ୍ର ବାହକ ଓ ସୂପକାର ସେଠାରେ ରହିଲେ; ଆଉ ଫାରୋଙ୍କର ଦାସମାନେ ସେହି ଦ୍ରାକ୍ଷାରସରେ ବହୁତ ମାଛି ପାଇଲେ, ଯେଉଁ ପାନପାତ୍ର ବାହକ ଆଣିଥିଲା; ଆଉ ରୋଟୀରେ ନୀଳକାନ୍ତମଣି ମିଳାଇଲା।

5 ତହିଁରେ ରକ୍ଷକ ସେନାପତି ଯୋଷଫଙ୍କୁ ଫାରୋଙ୍କର ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ। ତେଣୁ ଫାରୋଙ୍କର ଭୃତ୍ୟମାନେ ଗୋଟିଏ ବର୍ଷ ପାଇଁ କାରାଗାର ରେ ରହିଲେ।

+\v 6 ଆଉ ବର୍ଷର ଶେଷରେ, ଯେଉଁ କାରାଗାରରେ ସେମାନେ ଥିଲେ, ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଏକ ରାତିରେ ଦୁହେଁ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିଲେ; ପୁଣି, ପ୍ରଭାତରେ ଯୋଷେଫ ସର୍ବଦା ପରି ସେମାନଙ୍କ ସେବା କରିବାକୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ, ଆଉ ସେମାନଙ୍କର ମୁଖ ବିଷଣ୍ଣ ଓ ଦୁଃଖିତ ଥିଲା ।

+\v 7 ସେତେବେଳେ ଯୋଷେଫ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, "ଆଜି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମୁଖ କାହିଁକି ବିଷାଦିତ ଓ ବିଷାଦିତ?" ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଆମ୍ଭେମାନେ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିଲୁ, ମାତ୍ର ତାହାର ଅର୍ଥ କରିବାକୁ କେହି ନାହିଁ; ପୁଣି, ଯୋଷେଫ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ବିନୟ କରୁଅଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ସ୍ୱପ୍ନ ମୋତେ କୁହ, ତହିଁରେ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତିର ଉତ୍ତର ଦେବେ ।"

+\v 8 ତହୁଁ ପାନପାତ୍ରବାହକ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ଆପଣା ସ୍ୱପ୍ନ କଥା ଜଣାଇ କହିଲା, "ମୁଁ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଦେଖିଲି, ଦେଖ, ମୋ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ବଡ଼ ଦ୍ରାକ୍ଷାଲତା ଥିଲା, ପୁଣି, ସେହି ଦ୍ରାକ୍ଷାଲତା ଉପରେ ତିନୋଟି ଶାଖା ଦେଖିଲି; ପୁଣି, ସେହି ଦ୍ରାକ୍ଷାଲତା ଶୀଘ୍ର ଫୁଲି ଉଠି ବହୁତ ଉଚ୍ଚ ହେଲା, ଆଉ ତହିଁର ପେଣ୍ଡା ପାଚିଲା ଓ ଦ୍ରାକ୍ଷାଫଳ ହେଲା ।"

9 ତେଣୁ ମୁଁ ସେହି ଦ୍ରାକ୍ଷାଫଳ ଘେନି ପାତ୍ରରେ ଚିପୁଡ଼ି ଫାରୋଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଦେଇ ତାହା ପାନ କଲି। ପୁଣି, ଯୋଷେଫ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଦ୍ରାକ୍ଷାଲତାର ତିନି ଶାଖା ତିନି ଦିନ ।"

10 ତଥାପି ତିନି ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ରାଜା ତୁମ୍ଭକୁ ବାହାର କରି ଆଣିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେବେ ଓ ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ପୁନର୍ବାର ନିଜ ପଦରେ ନିଯୁକ୍ତ କରିବେ, ପୁଣି, ରାଜାଙ୍କର ପାନପାତ୍ରବାହକ ଥିବା ସମୟରେ ଯେପରି ପୂର୍ବ ପରି ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପାନ କରିଥିଲେ, ସେପରି ତାଙ୍କୁ ପାନ କରାଇବ; ମାତ୍ର ମୋ’ ପ୍ରତି ଆପଣଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ହେଉ; ଆପଣଙ୍କ ମଙ୍ଗଳ ହେଲେ ଫାରୋଙ୍କ ନିକଟରେ ମୋତେ ସ୍ମରଣ କରି ମୋ’ ପ୍ରତି ଦୟା କରି ମୋତେ ଏହି କାରାଗାରରୁ ମୁକ୍ତ କରନ୍ତୁ; କାରଣ ମୁଁ କିଣାନ ଦେଶରୁ ଚୋରି ହୋଇ ଏହି ସ୍ଥାନରେ ଦାସ ଭାବରେ ବିକ୍ରୟ ହୋଇଥିଲି।

11 ଆଉ ମୋ’ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଭାର୍ଯ୍ୟା ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଯାହା କୁହାଗଲା, ତାହା ମଧ୍ୟ ମିଥ୍ୟା; କାରଣ ସେମାନେ ବିନା ମୂଲ୍ୟରେ ମୋତେ ଏହି କାରାଗୃହରେ ରଖିଥିଲେ; ତହିଁରେ ପାନପାତ୍ରବାହକ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲା, "ତୁମ୍ଭେ ପୂର୍ବ ଥର ଯେପରି କହିଥିଲ, ଯେପରି ମହାରାଜ ମୋ ପ୍ରତି ମଙ୍ଗଳ କରନ୍ତି, ଯଦି ସେପରି କରନ୍ତି, ତେବେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ ଇଚ୍ଛା କରିବି ଏବଂ ତୁମ୍ଭକୁ ଏହି କାରାଗୃହରୁ ବାହାର କରି ଆଣିବି।"

12 ଆଉ ସୂପକାର ଦେଖିଲା ଯେ ଯୋଷେଫ ପାନପାତ୍ରବାହକର ସ୍ୱପ୍ନର ଅର୍ଥ ଠିକ୍ ଭାବରେ କରିଅଛନ୍ତି, ତେଣୁ ସେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ତାଙ୍କର ସ୍ୱପ୍ନର ସମସ୍ତ କଥା ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ଜଣାଇଲା।

+\v 13 ସେତେବେଳେ ସେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଦେଖିଲି, ମୋ' ମସ୍ତକ ଉପରେ ତିନୋଟି ଧଳା ଡାଲା; ମୁଁ ଅନାଇଲି, ଆଉ ଦେଖ, ସର୍ବ ଉପର ଡାଲାରେ ଫାରୋଙ୍କର ସର୍ବପ୍ରକାର ପକ୍ୱ ଖାଦ୍ୟ ଅଛି, ଆଉ ଦେଖ, ପକ୍ଷୀମାନେ ମୋ' ମସ୍ତକରୁ ତାହା ଖାଇଯାଉଛନ୍ତି ।"

+\v 14 ସେତେବେଳେ ଯୋଷେଫ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ତିନି ଡାଲା ଦେଖିଲ, ତାହା ତିନି ଦିନ, ମାତ୍ର ତିନି ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଫାରୋ ତୁମ୍ଭ ମସ୍ତକ କାଟି ତୁମ୍ଭକୁ ବୃକ୍ଷ ଉପରେ ଟଙ୍ଗାଇବେ, ଆଉ ପକ୍ଷୀମାନେ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ତୁମ୍ଭ ମାଂସ ଖାଇବେ, ଯେପରି ତୁମ୍ଭେ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଦେଖିଅଛ ।"

15 ସେହି ସମୟରେ ରାଣୀଙ୍କର ପ୍ରସବ ସନ୍ନିକଟ ହେଉଥିଲା, ଏବଂ ସେହି ଦିନ ମିସରର ରାଜାଙ୍କର ଏକ ପୁତ୍ର ପ୍ରସବ ହେଲା; ସେମାନେ ଘୋଷଣା କଲେ ଯେ ରାଜା ତାଙ୍କର ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ପୁତ୍ରକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଅଛନ୍ତି; ତହୁଁ ମିସରର ସମସ୍ତ ଲୋକ ଏବଂ ଫାରୋଙ୍କର ଦାସମାନେ ମହାଆନନ୍ଦ କଲେ।

16 ଅନନ୍ତର ତାଙ୍କର ଜନ୍ମର ତୃତୀୟ ଦିନରେ ଫାରୋ ଆପଣା ଦାସମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ, ସୋୟର ଦେଶ ଓ ମିସର ଦେଶର ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଭୋଜ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ;

17 ତେଣୁ ମିଶରର ସମସ୍ତ ଲୋକ ଓ ଫାରୋଙ୍କର ଦାସମାନେ ରାଜାଙ୍କ ପୁତ୍ରର ଭୋଜରେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଭୋଜନ ପାନ କରିବାକୁ ଓ ରାଜାଙ୍କ ଆନନ୍ଦରେ ଆନନ୍ଦ କରିବାକୁ ଆସିଲେ।

18 ରାଜାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଅଧିପତି ଓ ତାଙ୍କର ଦାସମାନେ ସେହି ସମୟରେ ଆଠ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭୋଜିରେ ଆନନ୍ଦ କଲେ। ସେମାନେ ଆଠ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାଜଗୃହରେ ନାନା ପ୍ରକାରର ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ର, ଦାରା ଓ ନାଚ ସହିତ ଆନନ୍ଦ କଲେ।

19 କିନ୍ତୁ ଯୋଷେଫ ଯେଉଁ ପାନପାତ୍ରବାହକଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନର ଅର୍ଥ କହିଥିଲେ, ସେ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ଭୁଲିଗଲେ। ସେ ରାଜାଙ୍କୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଅନୁସାରେ ତାହା ବିଷୟରେ କହିଲେ ନାହିଁ। କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବା ପାଇଁ ଏହା କରିଥିଲେ। କାରଣ ସେ ମନୁଷ୍ୟ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ।

+\v 20 ଏହା ପରେ ଯୋଷେଫ ବାର ବର୍ଷ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୁଇ ବର୍ଷ କାରାଗାରରେ ରହିଲେ ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୪୭

+\v 1 ସେହି ସମୟରେ ଅବ୍ରହାମଙ୍କର ପୁତ୍ର ଇସ୍‌ହାକ କିଣାନ ଦେଶରେ ବାସ କରୁଥିଲେ; ତାଙ୍କର ବୟସ ଅତି ବୃଦ୍ଧ, ଏକ ଶହ ଅଶୀ ବର୍ଷ ଥିଲା;

ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଯାକୁବର ଭ୍ରାତା ଏଷୌ ଇଦୋମ ଦେଶରେ ଥିଲା; ପୁଣି, ସେୟୀର ସନ୍ତାନଗଣ ମଧରେ ତାଙ୍କର ଓ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କର ଅଧିକାର ଥିଲା ।

2 ଏଷୌ ଶୁଣିଲା ଯେ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ସମୟ ପାଖଇେ ଆସୁଛି। ତେଣୁ ସେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ ତାଙ୍କ ପରିବାର ସହିତ କିଣାନ ଦେଶକୁ ଗଲେ। ଏହାପରେ ଯାକୁବ ଏବଂ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ ହିବ୍ରୋଣର ବାସସ୍ଥାନ ଛାଡି ତାଙ୍କର ପିତାଙ୍କ ଗୃହକୁ ଗଲେ। ସମାନେେ ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କର ପିତା ଇସ୍ହାକଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲେ। ସମାନେେ ଏଷୌ ଏବଂ ତା'ର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ତମ୍ବୁ ରେ ପାଇଲେ।

3 ତେଣୁ ଯାକୁବ ଏବଂ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଲେ। ଯାକୁବ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଯୋଷେଫଙ୍କ ପାଇଁ ଶୋକ କରୁଥିଲେ।

+\v 4 ଅନନ୍ତର ଇସ୍‌ହାକ ଯାକୁବଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ମୋ' ନିକଟକୁ ଆଣ, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବି ।" ତହିଁରେ ଯାକୁବ ଆପଣା ପିତା ଇସ୍‌ହାକଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ତାଙ୍କର ଏଗାର ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଗଲେ ।

+\v 5 ଅନନ୍ତର ଇସ୍‌ହାକ ଯାକୁବର ସମସ୍ତ ପୁତ୍ରଙ୍କ ଉପରେ ହସ୍ତ ବିସ୍ତାର କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଧରି ଆଲିଙ୍ଗନ କଲେ, ପୁଣି, ଜଣ ଜଣ କରି ଚୁମ୍ବନ କଲେ; ଆଉ ସେହି ଦିନ ଇସ୍‌ହାକ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରି କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରନ୍ତୁ, ଆଉ ଆକାଶର ତାରାଗଣ ତୁଲ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବଂଶ ବୃଦ୍ଧି କରନ୍ତୁ ।"

6 ଇସ୍ହାକ ଏଷୌର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରି କହିଲେ, “ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଭୟଙ୍କର କରନ୍ତୁ, ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେଖିବେ ଓ ତୁମ୍ଭ ସମସ୍ତ ଶତ୍ରୁଙ୍କୁ ଭୟ କରିବେ।”

+\v 7 ତହୁଁ ଇସ୍‌ହାକ ଯାକୁବ ଓ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଡାକିଲେ; ତହୁଁ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଆସି ଇସ୍‌ହାକଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଲେ; ପୁଣି, ଇସ୍‌ହାକ ଯାକୁବଙ୍କୁ କହିଲେ, "ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀର ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ କହିଅଛନ୍ତି, ଯେବେ ତୁମ୍ଭ ସନ୍ତାନମାନେ ଆମ୍ଭର ବିଧି ଓ ପଥ ପାଳନ କରନ୍ତି, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭ ପିତା ଅବ୍ରହାମ ନିକଟରେ ଯେଉଁ ଶପଥ କରିଥିଲୁ, ତାହା ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସଫଳ କରିବା, ତେବେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ବଂଶକୁ ଏହି ଦେଶ ଅଧିକାରାର୍ଥେ ଦେବା ।"

8 ତେଣୁ ହେ ମାରେ ପୁତ୍ର, ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ନାତିନାତୁଣୀମାନଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଭୟ କରିବାକୁ ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରସନ୍ନ କରୁଥିବା ଉତ୍ତମ ପଥରେ ଚାଲ ବୋଲି ଶିକ୍ଷା ଦିଅ। ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପଥ ଏବଂ ନିୟମ ପାଳନ କର, ତବେେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ସହିତ କରିଥିବା ଚୁକ୍ତି ରକ୍ଷା କରିବେ। ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ଓ ତୁମ୍ଭର ବଂଶଧରମାନଙ୍କର ଚିରଦିନ ମଙ୍ଗଳ କରିବେ।

9 ଅନନ୍ତର ଇସ୍‌ହାକ ଯାକୁବ ଓ ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେବାର ସମାପ୍ତ କଲା ଉତ୍ତାରେ ସେ ପ୍ରାଣତ୍ୟାଗ କଲେ ଓ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସଂଗୃହୀତ ହେଲେ ।

+\v 10 ସେତେବେଳେ ଯାକୁବ ଓ ଏଷୌ ଆପଣା ପିତା ଇସ୍‌ହାକଙ୍କ ମୁହଁ ମାଡ଼ି ପଡ଼ି ରୋଦନ କଲେ; ପୁଣି, କିଣାନ ଦେଶରେ, ଅର୍ଥାତ୍, ହିବ୍ରୋଣରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବା ସମୟରେ ଇସ୍‌ହାକ ଏକ ଶହ ଅଶୀ ବର୍ଷ ବୟସରେ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ ତାଙ୍କୁ ମକ୍‌ପେଲା ନାମକ ଗୁହାକୁ ନେଇଗଲେ, ଯେଉଁ ଗୁହା ଅବ୍ରହାମ କବର ସ୍ଥାନର ଅଧିକାର ନିମନ୍ତେ ହେତର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କଠାରୁ କ୍ରୟ କରିଥିଲେ ।

11 କିଣାନ ଦେଶର ସମସ୍ତ ରାଜା ଇସ୍ହାକଙ୍କୁ କବର ଦେବା ପାଇଁ ଯାକୁବ ଓ ଏଷୌଙ୍କ ସହିତ ଗଲେ। କିଣାନର ସମସ୍ତ ରାଜା ଇସ୍ହାକଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁପରେ ତାଙ୍କୁ ବହୁତ ସମ୍ମାନ କଲେ।

+\v 12 ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ଓ ଏଷୌର ସନ୍ତାନମାନେ ଖାଲି ପାଦରେ ବୁଲି ବୁଲି କିରୀୟାଥ୍-ଅର୍ବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଳାପ କଲେ ।

13 ଯାକୁବ ଓ ଏଷୌ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପିତା ଇସ୍ହାକଙ୍କୁ ହିବ୍ରୋଣର କିରିୟତ୍-ଅର୍ବର ମକ୍ପେଲା ନାମକ ଗୁମ୍ଫାରେ କବର ଦେଲେ। ରାଜାମାନଙ୍କ ଶବସତ୍କାର ସମୟରେ ଯେପରି କରିଥିଲେ, ସେହିପରି ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ମହାସମାରୋହରେ କବର ଦେଲେ।

14 ଯାକୁବ ଓ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ, ଏଷୌ ଓ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ ଏବଂ କିଣାନର ସମସ୍ତ ରାଜାମାନେ ଏକ ମହା ବିଳାପ କଲେ। ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ କବର ଦେଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଅନେକ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୋକ କଲେ।

15 ଇସ୍ହାକର ମୃତ୍ୟୁପରେ, ସେ ଆପଣାର ପଶୁପଲ, ସମ୍ପତ୍ତି ଏବଂ ସର୍ବସ୍ୱ ନିଜ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ତ୍ୟାଗ କଲେ। ଏଷୌ ଯାକୁବକୁ କହିଲା, "ଦେଖ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ଅବଶିଷ୍ଟ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଆମେ ଦୁଇ ଭାଗ କରି ବାଣ୍ଟି ନେବା, ପୁଣି, ମୋହର ବାଛିବା ଅଧିକାର ରହିବ," ଯାକୁବ କହିଲା, "ଆମେ ତାହା କରିବୁ।"

+\v 16 ଅନନ୍ତର ଯାକୁବ କିଣାନ ଦେଶରେ ଇସ୍‌ହାକଙ୍କର ଅବଶିଷ୍ଟ ସମସ୍ତ ପଶୁ ଓ ସମ୍ପତ୍ତି ଘେନି ଏଷୌ ଓ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଦୁଇ ଭାଗ କରି ରଖିଲେ । ପୁଣି, ଏଷୌକୁ କହିଲେ, "ଦେଖ, ଏହି ସବୁ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଛି; ତୁମ୍ଭେ ଯାହା ନେବାକୁ ଚାହୁଁଛ, ତାହା ଆପଣା ପାଇଁ ବାଛ ।"

+\v 17 ତହୁଁ ଯାକୁବ ଏଷୌକୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଯାହା କହିବି, ବିନୟ କରୁଅଛି, ତାହା ଶୁଣ । ସ୍ୱର୍ଗ ଓ ପୃଥିବୀର ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷ ଅବ୍ରହାମ ଓ ଇସ୍‌ହାକଙ୍କୁ କହିଅଛନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ବଂଶକୁ ଅନନ୍ତକାଳ ଅଧିକାର ନିମନ୍ତେ ଏହି ଦେଶ ଦେବା ।"

+\v 18 ଏହେତୁ ଏବେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ସର୍ବସ୍ୱ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଛି; ଆଉ ଦେଖ, ସମସ୍ତ ଦେଶ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଛି; ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯାହା ଇଚ୍ଛା, ତାହା ବାଛ ।"

19 ଯଦି ତୁମେ ସମଗ୍ର ଦେଶ ଚାହୁଁଛ, ତେବେ ଏହା ତୁମ ପାଇଁ ଏବଂ ତୁମର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସର୍ବଦା ପାଇଁ ଗ୍ରହଣ କର, ଏବଂ ମୁଁ ଏହି ଧନ ନେବି, ଏବଂ ତୁମେ ଯାହା ଚାହୁଁଛ ତାହା ତୁମ ପାଇଁ ଗ୍ରହଣ କର, ଏବଂ ମୁଁ ଏହି ଦେଶ ମୋ ପାଇଁ ଏବଂ ମୋ' ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅନନ୍ତକାଳ ପାଇଁ ଅଧିକାର କରିବା ପାଇଁ ନେବି।

20 ସେହି ସମୟରେ ଇଶ୍ମାଏଲର ପୁତ୍ର ନବାୟୋତ୍ ଏବଂ ତାହାର ସନ୍ତାନମାନେ ସେହି ଦେଶରେ ଥିଲେ। ଏଷୌ ସେହି ଦିନ ଯାଇ ତାଙ୍କ ସହିତ ପରାମର୍ଶ କରି କହିଲେ, 21 “ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋ’ ପାଖକୁ ଯାଅ।

+\v 21 ଯାକୁବ ମୋତେ ଏହିପରି କହିଅଛନ୍ତି, ଓ ମୋତେ ଏହିପରି ଉତ୍ତର ଦେଇଅଛନ୍ତି; ଏବେ ତୁମ୍‍େଭ ମନ୍ତ୍ରଣା ଦିଅ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣିବୁ ।"

22 ତହୁଁ ନବାୟୋତ୍ କହିଲେ, "ଯାକୁବ ତୁମ୍ଭକୁ ଏ କି କଥା କହିଲେ ? ଦେଖ, କିଣାନର ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନ ଆପଣା ଆପଣା ଦେଶରେ ନିରାପଦରେ ବାସ କରିଅଛନ୍ତି, ଆଉ ଯାକୁବ କହିଅଛି ଯେ, ସେ ଅନନ୍ତକାଳ ପାଇଁ ତାହା ଅଧିକାର କରିବେ ।"

23 ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ପିତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ନେଇ ଯାଅ। ତୁମ୍ଭ ଭାଇ ଯାକୁବ ଯେପରି କହିଥିଲେ, ସେ ସେହିପରି କରି ସେହି ଦେଶରେ ରହିଯାଅ।

24 ଅନନ୍ତର ଏଷୌ ଉଠି ଯାକୁବ ନିକଟକୁ ଫେରିଗଲା, ଏବଂ ଇଶ୍ମାଏଲର ପୁତ୍ର ନବାୟୋତ୍ ଯାହା ଯାହା ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲା, ତାହା ସବୁ କଲା; ପୁଣି, ଏଷୌ ଇସ୍‌ହାକଙ୍କ ଅବଶିଷ୍ଟ ସମସ୍ତ ଧନ, ଅର୍ଥାତ୍, ପ୍ରାଣ, ପଶୁ, ପଶୁ ଓ ସମ୍ପତ୍ତି, ଏବଂ ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ନେଇଗଲା; ସେ ଆପଣା ଭ୍ରାତା ଯାକୁବଙ୍କୁ କିଛି ଦେଲା ନାହିଁ; ପୁଣି, ଯାକୁବ ମିସରର ନଦୀଠାରୁ ଫରାତ୍ ନଦୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ କିଣାନ ଦେଶ ହସ୍ତଗତ କରି ଅନନ୍ତକାଳୀନ ଅଧିକାର ନିମନ୍ତେ, ଆପଣା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଓ ଆପଣା ଉତ୍ତାରେ ଆପଣା ବଂଶ ନିମନ୍ତେ ତାହା ଅନନ୍ତକାଳ ପାଇଁ ଅଧିକାର କଲା।

25 ଯାକୁବ ତାଙ୍କର ଭାଇ ଏଷୌଠାରୁ ହିବ୍ରୋଣରେ ଥିବା ମକ୍ପେଲାର ଗୁହା କିଣିଲେ। ସେହି ଗୁହା ଅବ୍ରହାମ ଇଫ୍ରୋଣଠାରୁ କିଣିଥିଲେ। ଏହା ତାଙ୍କ ବଂଶଧରମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଚିରକାଳ ପାଇଁ କବର ସ୍ଥାନ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଥିଲା।

26 ଯାକୁବ କ୍ରୟ ପୁସ୍ତକରେ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ଲେଖିଲେ, ଏବଂ ସେଥିରେ ସ୍ୱାକ୍ଷର କଲେ, ଏବଂ ଚାରି ଜଣ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ସହିତ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଲେ।

27 ଯାକୁବ ପୁସ୍ତକରେ ଏହିସବୁ କଥା ଲେଖିଥିଲେ, ଯଥା: "କିଣାନ ଦେଶ ଏବଂ ମିସର ନଦୀଠାରୁ ଫରାତ ନଦୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ସାତ ଗୋଷ୍ଠୀ ହିତ୍ତୀୟ, ହିବ୍ବୀୟ, ଯିବୂଷୀୟ, ଇମୋରୀୟ, ପରିଷୀୟ ଓ ଗିର୍ଗାଶୀୟମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ନଗର।"

28 ଏବଂ ହିବ୍ରୋଣ କିରିୟାଥ୍-ଅର୍ବ ନଗର ଏବଂ ତନ୍ମଧ୍ୟସ୍ଥିତ ଗୁହା, ସମସ୍ତ ଯାକୁବ ଆପଣା ଭ୍ରାତା ଏଷୌଠାରୁ ମୂଲ୍ୟ ମୂଲ୍ୟରେ କିଣିଥିଲେ। ଏହା ତାଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟତ ବଂଶଧରମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଚିରକାଳ ଅଧିକାର ସ୍ୱରୂପ ହେବ।

29 ତହୁଁ ଯାକୁବ କ୍ରୟ ପୁସ୍ତକ, ସ୍ୱାକ୍ଷର, ଆଜ୍ଞା, ବିଧି ଓ ପ୍ରକାଶିତ ପୁସ୍ତକ ନେଇ ଦୀର୍ଘକାଳ ରଖିବା ପାଇଁ ଏକ ମାଟି ପାତ୍ରରେ ରଖିଲେ ଓ ତାହା ଆପଣା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲେ।

+\v 30 ମୃତ୍ୟୁ ଉତ୍ତାରେ ପିତା ଯାହା ଯାହା ଛାଡ଼ି ଯାଇଥିଲେ, ଏଷୌ ଆପଣା ଭ୍ରାତା ଯାକୁବଙ୍କଠାରୁ ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ନେଇଗଲା, ପୁଣି, ମନୁଷ୍ୟ ଓ ପଶୁ, ଓଟ ଓ ଗଧ, ଗୋରୁ ଓ ମେଷ, ରୂପା ଓ ସୁନା, ପ୍ରସ୍ତର ଓ ମଦ୍ୟ, ଆଉ ଅବ୍ରହାମଙ୍କର ପୁତ୍ର ଇସ୍‌ହାକର ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ହରଣ କଲା; ମୃତ୍ୟୁ ଉତ୍ତାରେ ଇସ୍‌ହାକ ଯାହା ଯାହା ଅବଶିଷ୍ଟ ରଖିଥିଲେ, ସେଥିରୁ ଏଷୌ ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ନେଇ ନ ଥିବା ଆଉ କିଛି ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଲା ନାହିଁ ।

31 ଏଷୌ ଏହିସବୁ ଜିନିଷ ଧରି ଆପଣା ଭ୍ରାତା ଯାକୁବ ଓ ତାହାର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଦୂରରେ ହୋରୀୟ ସେୟୀର ଦେଶକୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲା।

+\v 32 ଆଉ ଏଷୌ ସେୟୀରର ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରେ ଅଧିକାର ପାଇଲା, ପୁଣି, ସେହି ଦିନଠାରୁ ଏଷୌ କିଣାନ ଦେଶକୁ ଫେରି ଗଲା ନାହିଁ ।

33 ଏହିପରି ଭାବରେ ସମସ୍ତ କିଣାନ ଦେଶ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର ଅନନ୍ତକାଳୀନ ଅଧିକାର ସ୍ୱରୂପ ହେଲା। ଏଷୌ ଓ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନ ସେୟୀର ପର୍ବତ ଅଧିକାର କଲେ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୪୮

1 ଇସ୍ହାକଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ଏବଂ ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ସ୍ଥାନରେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ କରାଇଲେ।

2 ସେହି ସମୟରେ ମିସ୍ରୀୟ ରାଜା ଫାରୋ ମିସର ଦେଶରେ ଆପଣା ସିଂହାସନରେ ଉପବିଷ୍ଟ ହୋଇ ଶୟନ କଲେ ଓ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିଲେ; ପୁଣି, ଫାରୋ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଦେଖିଲେ ଯେ, ସେ ମିସର ନଦୀ କୂଳରେ ଠିଆ ହୋଇଛନ୍ତି।

3 ‍େସ ଠିଆ ‍େହାଇଥିବା ‍େବେଳ ‍େସ ‍େଦଖି‍େଲ ସାତଟି ଗାଇ ନଦୀ ମଧ୍ୟରୁ ବାହାରି ଆସିବା ପରି ସୁସ୍ଥସବଳ ଏବଂ ସୁନ୍ଦର।

4 ଆଉ ସାତଟା ଦୁର୍ବଳ ଓ ରୁଗ୍ଣ ଗାଈ ସେମାନଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଉଠିଲେ, ଯେଉଁମାନେ କି ଦୁର୍ବଳ ଏବଂ ରୁଗ୍ଣ ଥିଲେ। ପୁଣି ସେହି ସାତୋଟି ଦୁର୍ବଳ ଗାଈ ସେହି ସୁନ୍ଦର ଗାଈଗୁଡ଼ିକୁ ଗିଳି ପକାଇଲେ। ତଥାପି ସେମାନଙ୍କର ଆକୃତି ପୂର୍ବ ପରି କୁତ୍ସିତ ନ ଥିଲା।

+\v 5 ଅନନ୍ତର ସେ ଉଠି ପୁନର୍ବାର ନିଦ୍ରା ଯାଇ ଦ୍ୱିତୀୟ ଥର ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିଲେ; ଆଉ ଦେଖିଲେ, ଗୋଟିଏ ଶଣ୍ଢାରେ ସାତୋଟି ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ଉତ୍ତମ ଶିଁଷା ବାହାରିଲା, ପୁଣି, ପୂର୍ବୀୟ ବାୟୁରେ ଶୁଷ୍କ ସାତୋଟି କ୍ଷୀଣ ଶିଁଷା ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଲା, ପୁଣି, ସେହି କ୍ଷୀଣ ଶିଁଷା ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶିଁଷାକୁ ଗିଳି ପକାଇଲା; ପୁଣି, ଫାରୋ ସ୍ୱପ୍ନରୁ ଜାଗ୍ରତ ହେଲେ ।

6 ପ୍ରଭାତରେ ରାଜା ଆପଣା ସ୍ୱପ୍ନ ସ୍ମରଣ କଲେ। ପୁଣି, ସ୍ୱପ୍ନ ସକାଶୁ ତାଙ୍କର ମନ ଦୁଃଖିତ ହେଲା; ତହିଁରେ ରାଜା ଶୀଘ୍ର ଲୋକ ପଠାଇ ମିସରୀୟ ସମସ୍ତ ମନ୍ତ୍ରଜ୍ଞ ଓ ଜ୍ଞାନୀ ଲୋକଙ୍କୁ ଡକାଇଲେ; ତହୁଁ ସେମାନେ ଆସି ଫାରୋଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହେଲେ।

7 ରାଜା ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିଅଛି, ଆଉ ତାହାର ଅର୍ଥ କରିବାକୁ କେହି ନାହିଁ; ତେଣୁ ସେମାନେ ରାଜାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆପଣ ଆପଣଙ୍କର ସ୍ୱପ୍ନ ଆପଣଙ୍କ ଦାସମାନଙ୍କୁ ଜଣାନ୍ତୁ, ଆମ୍ଭେ ତାହା ଶୁଣିବୁ।"

8 ରାଜା ସେମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ସ୍ୱପ୍ନ କଥା କହନ୍ତେ, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକ ସ୍ୱରରେ ରାଜାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର କରି କହିଲେ, ମହାରାଜ ଚିରଜୀବୀ ହେଉନ୍ତୁ, ଆଉ ଆପଣଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନର ଅର୍ଥ ଏହି।

9 “ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ସାତୋଟି ଭଲ ଗାଈ ଦେଖିଲ, ସେମାନେ ଭବିଷ୍ୟତରେ ତୁମର ସାତୋଟି କନ୍ୟା ଜନ୍ମିବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପରେ ଯେଉଁ ସାତୋଟି ଗାଈ ଉଠି ସେମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ କରିବାର ଦେଖିଲ, ସେମାନେ ଏହି ଚିହ୍ନ ସ୍ୱରୂପ ଯେ ତୁମର ଜାତ କନ୍ୟାମାନେ ରାଜାଙ୍କ ଜୀବନକାଳରେ ମରିଯିବେ।”

10 ଆଉ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱପ୍ନରେ ତୁମେ ଦେଖିଲ ଯେ ଗୋଟିଏ ଶସ୍ୟ ଉପରେ ସାତୋଟି ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉତ୍ତମ ଶସ୍ୟ ବାହାରିବ, ସେମାନଙ୍କର ଅର୍ଥ ଏହି ଯେ ତୁମେ ଶେଷ ଦିନରେ ମିସର ଦେଶରେ ସାତୋଟି ନଗର ନିଜ ପାଇଁ ନିର୍ମାଣ କରିବ; ଏବଂ ତୁମେ ଦେଖିଲ ଯେ ସାତୋଟି ଶୂନ୍ୟ ଶସ୍ୟ ଶିଷା ସେମାନଙ୍କ ପରେ ଅଙ୍କୁରିତ ହୋଇ ଗ୍ରାସ କରିବ, ଏହା ଏହି ଚିହ୍ନ ଯେ ତୁମେ ଯେଉଁ ନଗର ନିର୍ମାଣ କରିବ, ତାହା ରାଜାଙ୍କ ଜୀବନକାଳର ଶେଷ ଦିନରେ ଧ୍ୱଂସ ପାଇବ।

11 ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଏହି କଥା କହିଲେ, ରାଜା ସେମାନଙ୍କ କଥାରେ କର୍ଣ୍ଣପାତ କଲେ ନାହିଁ, କିଅବା ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆପଣା ହୃଦୟ ସ୍ଥିର କଲେ ନାହିଁ; କାରଣ ରାଜା ଆପଣା ଜ୍ଞାନରେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ସ୍ୱପ୍ନର ଯଥାର୍ଥ ଅର୍ଥ ଦେଇ ନାହାନ୍ତି; ଏବଂ ସେମାନେ ରାଜାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କଥା ସମାପ୍ତ କଲା ଉତ୍ତାରେ, ରାଜା ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଏ କ'ଣ କହୁଅଛ ? ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମିଥ୍ୟା କହିଅଛ ଓ ମିଥ୍ୟା କହିଅଛ; ଏହେତୁ ଏବେ ମୋ' ସ୍ୱପ୍ନର ଯଥାର୍ଥ ଅର୍ଥ କୁହ, ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ମରିବ ନାହିଁ।"

12 ରାଜା ଏହା ପରେ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ବିଦ୍ୱାନମାନଙ୍କୁ ଡକାଇ ପଠାଇଲେ। ସେମାନେ ଆସି ରାଜାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହେଲେ। ରାଜା ସେମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ସ୍ୱପ୍ନ ବିଷୟରେ କହିଲେ। ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ପ୍ରଥମ ଅର୍ଥ ଅନୁସାରେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ। ଏଥିରେ ରାଜାଙ୍କର କ୍ରୋଧ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ହେଲା ଓ ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ରୋଧିତ ହେଲେ। ରାଜା ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ମିଥ୍ୟା କହୁଛ ଏବଂ ନିଜ ନିଜ କଥାରେ ମିଥ୍ୟା କହୁଛ।”

13 ତେଣୁ ରାଜା ମିଶରର ସମସ୍ତ ସ୍ଥାନ ରେ ଏକ ଘୋଷଣା କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ। ଏହିପରି ଥିଲା, "ରାଜା ଓ ତାଙ୍କର ମହାନ ଲୋକମାନେ ସ୍ଥିର କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଯେଉଁ ବିଦ୍ୱାନ ଲୋକ ସ୍ୱପ୍ନର ଅର୍ଥ ଜାଣିଛି ଓ ବୁଝେ, ସେ ଆଜି ରାଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବ ନାହିଁ, ତାହାର ମରିବ।"

14 ଆଉ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ରାଜାଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ସ୍ୱପ୍ନର ଯଥାର୍ଥ ଅର୍ଥ ଜଣାଇବ, ସେ ରାଜାଙ୍କଠାରୁ ଯାହା ମାଗିବ, ତାହା ତାକୁ ଦିଆଯିବ। ମିଶର ଦେଶର ସମସ୍ତ ବିଦ୍ୱାନ ଲୋକ, ମିଶର, ଗୋଶନ, ରାମିଷେଷ, ତଖପଞ୍ଚ, ସୋୟର ଓ ମିଶର ସୀମାର ସମସ୍ତ ସ୍ଥାନର ସମସ୍ତ ମନ୍ତ୍ରଜ୍ଞ ଓ ମାୟାବୀମାନେ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ। ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ରାଜାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହେଲେ।

15 ପୁଣି, ମିସରର ସମସ୍ତ ନଗରରୁ ସମସ୍ତ କୁଳୀନ ଓ ଅଧିପତି ଓ ରାଜାଙ୍କର ଦାସମାନେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ରାଜାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଲେ; ଆଉ ରାଜା ବିଦ୍ୱାନ୍‌ମାନ ଓ ଅଧିପତିମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ସ୍ୱପ୍ନ ବିଷୟରେ କହିଲେ; ଆଉ ରାଜାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଥିବା ସମସ୍ତେ ଏହି ଦର୍ଶନରେ ଆଚମ୍ବିତ ହେଲେ।

16 ରାଜାଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ସମସ୍ତ ବିଦ୍ୱାନ ଲୋକ ତାଙ୍କର ସ୍ୱପ୍ନର ଅର୍ଥ କରିବାରେ ମହାବିଭକ୍ତ ହେଲେ; ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ରାଜାଙ୍କୁ ସେ ସବୁର ଅର୍ଥ କରି କହିଲେ, "ସେହି ସାତୋଟି ଉତ୍ତମ ଗୋରୁ ସାତ ରାଜା, ଯେଉଁମାନେ ରାଜାଙ୍କ ବଂଶରୁ ମିସର ଉପରେ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବେ।"

17 ଆଉ ସେହି ସାତୋଟି ଦୁଷ୍ଟ ଗାଈ ସାତ ଜଣ ରାଜକୁମାର, ଯେଉଁମାନେ ଶେଷ ଦିନରେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଠିଆ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବେ; ଏବଂ ସାତୋଟି ଶସ୍ୟ ଶିଁଷା ମିସରର ସାତ ମହାନ ରାଜକୁମାର, ଯେଉଁମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ମହାରାଜଙ୍କ ଯୁଦ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ସାତ ଜଣ ଦୁର୍ବଳ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ରାଜକୁମାରଙ୍କ ହାତରେ ପତିତ ହେବେ।

18 ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ରାଜାଙ୍କୁ ଏହି ପ୍ରକାରେ ଅର୍ଥ କରି କହିଲେ, ସେହି ସାତୋଟି ଭଲ ଗାଈ ମିସରର ଦୃଢ଼ ନଗର ଏବଂ ସାତୋଟି ଖରାପ ଗାଈ କିଣାନ ଦେଶର ସାତୋଟି ଗୋଷ୍ଠୀ, ଯେଉଁମାନେ

ଶେଷ ଦିନରେ ମିସରର ସାତୋଟି ନଗର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆସି ସେମାନଙ୍କୁ ଧ୍ୱଂସ କରିବେ।

+\v 19 ଆଉ, ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱପ୍ନରେ ତୁମେ ଯାହା ଦେଖିଲ, ସାତୋଟି ଭଲ ଓ ମନ୍ଦ ଶସ୍ୟର ଶିଁଷା, ତାହା ଏହି କଥାର ଚିହ୍ନ ଯେ ମିସରର ରାଜ୍ୟ ପୂର୍ବ ପରି ପୁନର୍ବାର ତୁମ୍ଭ ବଂଶ ନିକଟକୁ ଫେରି ଆସିବ ।

20 ଆଉ ସେ ରାଜତ୍ୱ କାଳ ରେ ମିଶରର ନଗରର ଲୋକମାନେ କିଣାନର ସାତାଟେି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସାତାଟେି ନଗର ବିରୁଦ୍ଧ ରେ ଛିଡା ହବେେ ଏବଂ ସମାନଙ୍କେୁ ଧ୍ୱଂସ କରିବେ। ଆଉ ମିଶରର ଶାସନ ତୁମ୍ଭ ବଂଶର ଅଧୀନ ରେ ଫରେି ଆସିବ।

21 ତହୁଁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ରାଜାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଆପଣଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନର ଅର୍ଥ ଏହି; ସାତୋଟି ଭଲ ଗାଈ ସାତ ରାଣୀ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଆପଣ ଶେଷ ଦିନରେ ବିବାହ କରିବେ, ଏବଂ ସାତୋଟି ଖରାପ ଗାଈ ସୂଚାଇଥାଏ ଯେ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ସମସ୍ତେ ରାଜାଙ୍କ ଜୀବନକାଳରେ ମରିବେ।"

22 ଆଉ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱପ୍ନରେ ତୁମେ ଦେଖିଥିବା ସାତୋଟି ଭଲ ଓ ମନ୍ଦ ଶସ୍ୟର ଶିଁଷା ଚଉଦ ଜଣ ସନ୍ତାନ, ଏବଂ ଶେଷ ଦିନରେ ସେମାନେ ଠିଆ ହେବେ ଏବଂ ପରସ୍ପର ଯୁଦ୍ଧ କରିବେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସାତୋଟି ଅଧିକ ବଳବାନ ସାତୋଟି ଶିଁଷାକୁ ଆଘାତ କରିବେ।

23 ପୁଣି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ରାଜାଙ୍କୁ ଏହି କଥା କହିଲେ, "ସେହି ସାତୋଟି ଭଲ ଗାଈ ସୂଚାଇଥାଏ ଯେ ତୁମର ସାତୋଟି ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ ହେବେ, ଏବଂ ସେମାନେ ଶେଷ ଦିନରେ ତୁମର ସାତୋଟି ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନକୁ ବଧ କରିବେ; ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱପ୍ନରେ ତୁମେ ଦେଖିଥିବା ସାତୋଟି ଭଲ ଶସ୍ୟ ଶିଁଷା ସେହି ରାଜକୁମାର, ଯାହାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅନ୍ୟ ସାତ ଜଣ କମ୍ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ରାଜକୁମାର ଯୁଦ୍ଧ କରିବେ ଏବଂ ଶେଷ ଦିନରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବେ, ଏବଂ ତୁମର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବେ, ଏବଂ ସରକାର ପୁନର୍ବାର ତୁମର ବଂଶକୁ ଫେରି ଆସିବ।"

24 ରାଜା ମିଶରୀୟ ବିଦ୍ୱାନମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ କଥା ଓ ତାଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନର ଅର୍ଥ ଶୁଣିଲେ। କିନ୍ତୁ ସେ ସବୁ ଶୁଣି ରାଜା ଖୁସି ହେଲେ ନାହିଁ।

25 ରାଜା ନିଜ ଜ୍ଞାନରେ ଜାଣିଲେ ଯେ, ସେମାନେ ଏହି ସମସ୍ତ କଥାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଠିକ୍ ଭାବରେ କହୁ ନାହାନ୍ତି, କାରଣ ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଡୁ ହୋଇଥିଲା, ଯେପରି ମିସ୍ରୀୟ ବିଦ୍ୱାନମାନଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ ବିଫଳ କରି ଯୋଷେଫ ବନ୍ଦୀଗୃହରୁ ବାହାରି ପାରିବେ ଏବଂ ମିସରରେ ମହାନ ହେବେ।

26 ଆଉ, ରାଜା ଦେଖିଲେ ଯେ ମିସରର ସମସ୍ତ ବିଦ୍ୱାନ ଓ ମନ୍ତ୍ରଜ୍ଞମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ତାଙ୍କୁ ସଠିକ୍ କଥା କହୁ ନାହାନ୍ତି, ତେଣୁ ରାଜାଙ୍କର କ୍ରୋଧ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ହେଲା ଓ ତାଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ କ୍ରୋଧ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ହେଲା।

27 ରାଜା ସମସ୍ତ ବିଦ୍ୱାନ ଲୋକ ଓ ମନ୍ତ୍ରଜ୍ଞଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରୁ ବାହାରକୁ ଯିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ। ତହିଁରେ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଲଜ୍ଜିତ ଓ ଅପମାନିତ ହୋଇ ରାଜାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରୁ ବାହାରି ଗଲେ।

28 ଏଥିଉତ୍ତାରେ ରାଜା ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ଯେ, ମିସରର ସମସ୍ତ ମନ୍ତ୍ରଜ୍ଞଙ୍କୁ ବଧ କରିବା ପାଇଁ ମିସରର ସମସ୍ତ ସ୍ଥାନରେ ଏକ ଘୋଷଣା ପଠାଯାଉ ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାକୁ ବଞ୍ଚିବାକୁ ଦିଆଯିବ ନାହିଁ।

29 ତେଣୁ ରାଜାଙ୍କର ପ୍ରହରୀବର୍ଗର ସେନାପତିମାନେ ଉଠି ପ୍ରତ୍ୟେକେ ନିଜ ନିଜ ଖଡ୍ଗ ବାହାର କଲେ ଏବଂ ମିଶରର ମନ୍ତ୍ରଜ୍ଞ ଓ ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ।

30 ଏହା ପରେ ରାଜାଙ୍କର ମୁଖ୍ୟ ପାନପାତ୍ରବାହକ ମେରଦ ଆସି ରାଜାଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କରି ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଲା।

31 ତା'ପରେ ସେହି ପାନପାତ୍ରବାହକ ରାଜାଙ୍କୁ କହିଲା, "ମହାରାଜ ଚିରଜୀବୀ ହେଉନ୍ତୁ, ଏବଂ ଦେଶର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ଉପରେ ତାଙ୍କର କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ଉନ୍ନତ ହେଉ।"

32 ସେତେବେଳେ, ଦୁଇ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ, ତୁମ୍ଭେ ମୋ' ଉପରେ କ୍ରୋଧ କରି ମୋତେ କାରାଗାରରେ ରଖିଥିଲ। ମୁଁ ଏବଂ ରୋଟୀବାଲାମାନେ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ସେହି କାରାଗାରରେ ଥିଲୁ।

33 ସଠାେରେ ରକ୍ଷକ ସୈନ୍ୟାଧିପତିଙ୍କର ଯୋଷଫେ ନାମକ ଜଣେ ଏବ୍ରୀଯ ଦାସ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ଥିଲା। ତାଙ୍କର ମୁନିବ ଯୋଷଫେ ପ୍ରତି କୋର୍ଧ କରି ତାଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀଶାଳା ରେ ରଖିଥିଲେ। ସେ ସଠାେରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ସବୋ କରିଥିଲେ।

34 ପୁଣି, କିଛି ସମୟ ପରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ୱାର୍ଡରେ ଥିବା ସମୟରେ, ମୁଁ ଏବଂ ରୋଷେଇକାରୀଙ୍କ ମୁଖ୍ୟ ଏକ ରାତିରେ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିଲୁ; ଆମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଆପଣା ଆପଣା ସ୍ୱପ୍ନର ଅର୍ଥ ଅନୁସାରେ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିଲୁ।

35 ପୁଣି, ଆମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରଭାତରେ ଆସି ସେହି ଦାସକୁ କହିଲୁ; ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନର ଅର୍ଥ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କଲା, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣକୁ ତାହାର ସ୍ୱପ୍ନ ଅନୁସାରେ, ସେ ଠିକ୍ ଭାବରେ ଅର୍ଥ କଲା କି?

36 ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେପରି ଅର୍ଥ କରିଅଛନ୍ତି, ଘଟଣା ସେହିପରି ହେଲା; ତାଙ୍କର କୌଣସି କଥା ଭୂମିରେ ପଡ଼ିଲା ନାହିଁ।

+\v 37 ଏହେତୁ ଏବେ ମୋହର ପ୍ରଭୁ ଓ ମହାରାଜ ମିସରର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିନା ମୂଲ୍ୟରେ ବଧ ନ କରନ୍ତୁ; ଦେଖନ୍ତୁ, ସେହି ଦାସ ଏବେ ମଧ ରକ୍ଷକ ସେନାପତି ତାହାର ପ୍ରଭୁର ଦ୍ୱାରା ଗୃହରେ ବନ୍ଦୀ ହୋଇଅଛି, ଅର୍ଥାତ୍, ବନ୍ଦୀଗୃହରେ ।

38 ଯଦି ମହାରାଜ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ସେ ଆପଣଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଡକାଇବେ। ସେ ଆପଣଙ୍କୁ ଆପଣଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନର ଅର୍ଥ ଜଣାଇବେ।

39 ପୁଣି ରାଜା ପ୍ରଧାନ ପାନପାତ୍ରବାହକର କଥା ଶୁଣିଲେ। ସେ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ଯେ ମିଶରୀୟ ବିଦ୍ୱାନମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରାଯିବ ନାହିଁ।

40 ସେତେବେଳେ ରାଜା ଆପଣା ଦାସମାନଙ୍କୁ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ଆପଣା ନିକଟକୁ ଆଣିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ; ତହିଁରେ ରାଜା ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଅ, ତାଙ୍କୁ ଭୟ କର ନାହିଁ, କଲେ ସେ ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱରେ ପଡ଼ିବ ଓ ଠିକ୍ ଭାବରେ କଥା ଜାଣିବ ନାହିଁ।"

41 ତେଣୁ ରାଜାଙ୍କର ଦାସମାନେ ଯୋଷେଫଙ୍କ ପାଖକୁ ଗଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଶୀଘ୍ର କାରାଗାରରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲେ। ରାଜାଙ୍କର ଦାସମାନେ ତାଙ୍କର କ୍ଷୌର କଲେ। ସେ ତାଙ୍କର କାରାଗାର ପୋଷାକ ବଦଳାଇ ରାଜାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ।

42 ରାଜା ରାଜକୀୟ ସିଂହାସନ ଉପରେ ବସିଥିଲେ। ସେ ଏକ ରାଜକୀୟ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିଥିଲେ। ସେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଏଫୋଦ ପିନ୍ଧିଥିଲେ। ତହିଁ ଉପରେ ଥିବା ଶୁଦ୍ଧ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଝଲସୁଥିଲା। ରାଜାଙ୍କ ମସ୍ତକରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ବହୁମୂଲ୍ୟ ମଣି ଦେଖି ଯୋଷେଫ ବହୁତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ। ରାଜାଙ୍କ କଥାରେ ଯୋଷେଫ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ।

43 ରାଜା ଯେଉଁ ସିଂହାସନ ଉପରେ ବସିଥିଲେ, ତାହା ସୁନା, ରୁପା ଓ ଗୋମେଦକ ମଣିରେ ଆବୃତ ଥିଲା। ଏହାର ସତୁରି ପାହାଚ ଥିଲା।

44 ମିସରର ସମସ୍ତ ସ୍ଥାନରେ ସେମାନଙ୍କର ରୀତି ଥିଲା ଯେ, ଯେକେହି ରାଜାଙ୍କୁ କଥା କହିବାକୁ ଆସୁଥିଲା, ସେ ଯଦି ଜଣେ ରାଜକୁମାର ହେଉଥିଲା କିମ୍ବା ରାଜାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସମ୍ମାନିତ ବ୍ୟକ୍ତି ହେଉଥିଲା, ସେ ଏକତିରିଶ ପାହାଚ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାଜସିଂହାସନରେ ବସି ଯାଉଥିଲା, ଏବଂ ରାଜା ଛତିଶ ପାହାଚ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓହ୍ଲାଇ ତାଙ୍କ ସହିତ କଥା ହେଉଥିଲା।

45 ଯଦି ସେ ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ହୋଇଥାନ୍ତେ, ତେବେ ସେ ତୃତୀୟ ପାହାଚ ଉପରକୁ ଯାଉଥିଲେ, ଏବଂ ରାଜା ଚତୁର୍ଥ ପାହାଚକୁ ଓହ୍ଲାଇ ତାଙ୍କ ସହିତ କଥା ହେଉଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ରୀତି ଥିଲା ଯେ, ଯେକୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ସମସ୍ତ ସତୁରି ଭାଷାରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବାକୁ ବୁଝିପାରୁଥିଲେ, ସେ ସତୁରି ପାହାଚ ଉପରକୁ ଯାଉଥିଲେ, ଏବଂ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପରକୁ ଯାଇ କଥା ହେଉଥିଲେ।

46 ଆଉ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ସତୁରି ପାହାଚ ପୂରଣ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ, ସେ ଯେତେ ଭାଷାରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବାକୁ ଜାଣିଥିଲେ, ସେତେ ପାହାଚ ଚଢ଼ିଲେ।

47 ସେହି ସମୟରେ ମିଶରରେ ଏହା ପ୍ରଥା ଥିଲା ଯେ ସତୁରି ଭାଷା ବୁଝିପାରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ରାଜତ୍ୱ କରିବେ ନାହିଁ।

+\v 48 ତହୁଁ ଯୋଷେଫ ରାଜାଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଆସି ରାଜାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଭୂମିଷ୍ଠ ପ୍ରଣାମ କରି ତୃତୀୟ ସୋପାନ ଉପରକୁ ଉଠିଲେ; ପୁଣି, ରାଜା ଚତୁର୍ଥ ସୋପାନରେ ବସି ଯୋଷେଫଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କଲେ ।

+\v 49 ତହୁଁ ରାଜା ଯୋଷେଫଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ଗୋଟିଏ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିଲି, ଆଉ ତାହା ଠିକ୍ ଭାବରେ ଅର୍ଥ କରିବାକୁ କୌଣସି ବ୍ୟାଖ୍ୟାକାରୀ ନାହିଁ; ଏଣୁ ମୁଁ ଆଜି ମିସରର ସମସ୍ତ ମନ୍ତ୍ରଜ୍ଞ ଓ ତହିଁର ବିଦ୍ୱାନ୍‍ମାନଙ୍କୁ ମୋ' ନିକଟକୁ ଆସିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲି; ଆଉ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ସ୍ୱପ୍ନ ଜଣାଇଲି, ମାତ୍ର କେହି ମୋତେ ତାହା ଠିକ୍ ଭାବରେ ଅର୍ଥ କରି ନାହାନ୍ତି ।"

50 ଏହା ପରେ ମୁଁ ଆଜି ତୁମ୍ଭ ବିଷୟରେ ଶୁଣିଲି ଯେ ତୁମ୍ଭେ ଜଣେ ଜ୍ଞାନୀ ଲୋକ, ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ଯାହା ସ୍ୱପ୍ନ ଶୁଣୁଛ, ତାହାର ଅର୍ଥ ବୁଝି ପାର।

51 ତହୁଁ ଯୋଷେଫ ଫାରୋଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ଫାରୋ ଆପଣା ସ୍ୱପ୍ନର କଥା କୁହନ୍ତୁ; ଅବଶ୍ୟ ଏହାର ଅର୍ଥ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଅଧୀନ;" ତହିଁରେ ଫାରୋ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ଆପଣା ସ୍ୱପ୍ନ, ଅର୍ଥାତ୍, ଗୋରୁମାନଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନ ଓ ଶସ୍ୟର ଶିଷାର ସ୍ୱପ୍ନ ଜଣାଇଲେ; ତହିଁରେ ରାଜା କଥା କହିବାରୁ ନିବୃତ୍ତ ହେଲେ ।

52 ତା'ପରେ ଯୋଷେଫ ରାଜାଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମାରେ ପରିହିତ ହୋଇଥିଲେ। ସେହି ଦିନଠାରୁ ରାଜାଙ୍କ ପ୍ରତି କ'ଣ ଘଟିବ, ତାହା ସେ ଜାଣିଥିଲେ, ଏବଂ ରାଜାଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନର ଯଥାର୍ଥ ଅର୍ଥ ଜାଣିଥିଲେ। ତେଣୁ ସେ ରାଜାଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ କଥା କହିଲେ।

53 ଆଉ ଯୋଷେଫ ରାଜାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇଲେ, ଆଉ ରାଜା ଆପଣା କର୍ଣ୍ଣ ଓ ହୃଦୟକୁ ଆକର୍ଷିତ କରି ଯୋଷେଫଙ୍କ ସମସ୍ତ କଥା ଶୁଣିଲେ। ପୁଣି ଯୋଷେଫ ରାଜାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଏସବୁ ସ୍ୱପ୍ନ ଦୁଇଟି ବୋଲି ଭାବ ନାହିଁ, କାରଣ ଏହା କେବଳ ଗୋଟିଏ ସ୍ୱପ୍ନ; କାରଣ ପରମେଶ୍ୱର ସ୍ୱପ୍ନରେ ରାଜାଙ୍କୁ ସମଗ୍ର ଦେଶରେ ଯାହା କରିବାକୁ ମନୋନୀତ କରିଛନ୍ତି, ତାହା ହିଁ ରାଜାଙ୍କୁ ଦେଖାଇଛନ୍ତି; ଆଉ ଏହା ଆପଣଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନର ଯଥାର୍ଥ ଅର୍ଥ।"

54 ସେହି ସାତୋଟି ଭଲ ଗାଈ ଏବଂ ଶସ୍ୟର ଶିଁଷା ସାତ ବର୍ଷ, ଆଉ ସେହି ସାତୋଟି ଖରାପ ଗାଈ ଏବଂ ଶସ୍ୟର ଶିଁଷା ମଧ୍ୟ ସାତ ବର୍ଷ; ଏହା ଗୋଟିଏ ସ୍ୱପ୍ନ।

55 ଦେଖ, ଆଗାମୀ ସାତ ବର୍ଷ ଦେଶରେ ମହା ପ୍ରଚୁର ପ୍ରଚୁର ହେବ, ପୁଣି ତା'ପରେ ସାତ ବର୍ଷ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ହେବ, ଏକ ଅତି ଭୟଙ୍କର ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ; ପୁଣି ଦେଶରୁ ସମସ୍ତ ପ୍ରଚୁର ବିସ୍ମୃତ ହେବ, ପୁଣି, ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଦେଶ ନିବାସୀମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ କରିବ।

+\v 56 ରାଜା ଗୋଟିଏ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିଲେ, ଆଉ ସେହି ସ୍ୱପ୍ନ ଫାରୋଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ଦେଖାଗଲା, କାରଣ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି କଥା ସ୍ଥିର ହୋଇଅଛି, ଆଉ ପରମେଶ୍ୱର ତାହା ଶୀଘ୍ର ସଫଳ କରିବେ ।

\s 5 \v 57 ଏହେତୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ପରାମର୍ଶ ଦେବି ଓ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରାଣକୁ ଓ ଦେଶନିବାସୀମାନଙ୍କ ପ୍ରାଣକୁ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷର ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାରୁ ରକ୍ଷା କରିବି; ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ରାଜ୍ୟ ସାରା ଏକ ଅତି ବୁଦ୍ଧିମାନ ଓ ଜ୍ଞାନୀ ଲୋକ ଅନ୍ୱେଷଣ କର, ଯେ ଶାସନର ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଜ୍ଞାତ ଓ ମିସର ଦେଶର ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନ କରିବା ପାଇଁ ତାହାକୁ ନିଯୁକ୍ତ କର।

+\v 58 ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ଯାହାକୁ ମିସର ଉପରେ ନିଯୁକ୍ତ କରିବ, ସେ ଆପଣା ଅଧୀନରେ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରନ୍ତୁ, ଯେପରି ସେମାନେ ଆଗାମୀ ଉତ୍ତମ ବର୍ଷର ସମସ୍ତ ଖାଦ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରିବେ, ଓ ତୁମ୍ଭ ନିରୁପିତ ଭଣ୍ଡାରରେ ଶସ୍ୟ ସଞ୍ଚୟ କରି ରଖିବେ ।

+\v 59 ଆଉ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷର ସାତ ବର୍ଷ ପାଇଁ ସେମାନେ ସେହି ଖାଦ୍ୟ ସଞ୍ଚୟ କରନ୍ତୁ, ତହିଁରେ ତାହା ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ, ତୁମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଓ ତୁମ୍ଭ ସମୁଦାୟ ଦେଶ ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ ହେବ, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେ ଓ ତୁମ୍ଭ ଦେଶ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହେବ ନାହିଁ ।

60 ଦେଶବାସୀ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏହି ଆଜ୍ଞା ଦିଆଯାଉ ଯେ, ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଆପଣା ଆପଣା କ୍ଷେତ୍ରର ଶସ୍ୟ, ସର୍ବପ୍ରକାର ଖାଦ୍ୟ ସାତ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ସଂଗ୍ରହ କରନ୍ତୁ ଓ ଆପଣା ଆପଣା ଗୋଦାମରେ ସଞ୍ଚୟ କରନ୍ତୁ, ଯେପରି ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ସମୟରେ ତାହା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମିଳିପାରିବ ଓ ସେମାନେ ତହିଁରେ ବଞ୍ଚିପାରିବେ।

61 ଏହା ହେଉଛି ତୁମର ସ୍ୱପ୍ନର ଯଥାର୍ଥ ବ୍ୟାଖ୍ୟା, ଏବଂ ଏହା ହେଉଛି ତୁମର ଏବଂ ତୁମର ସମସ୍ତ ପ୍ରଜାଙ୍କ ପ୍ରାଣକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଦିଆଯାଇଥିବା ପରାମର୍ଶ।

62 ସେତେବେଳେ ରାଜା ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭର କଥା ଯେ ସତ୍ୟ, ତାହା କିଏ କହୁଛି ଓ କିଏ ଜାଣେ?" ତହୁଁ ସେ ରାଜାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଏହା ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ଏକ ଚିହ୍ନ ହେବ ଯେ ମୋର ସମସ୍ତ କଥା ସତ୍ୟ ଏବଂ ମୋର ପରାମର୍ଶ ତୁମ ପାଇଁ ମଙ୍ଗଳଜନକ।"

63 ଦେଖ, ଆଜି ତୁମର ସ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରସବ ପୀଠରେ ବସିଛି, ସେ ତୁମ ପାଇଁ ଏକ ପୁତ୍ର ପ୍ରସବ କରିବ, ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ତାହା ସହିତ ଆନନ୍ଦ କରିବ; ଯେତେବେଳେ ତୁମର ସନ୍ତାନ ମାତୃ ଗର୍ଭରୁ ବାହାରିଯିବ, ସେତେବେଳେ ଏହି ଦୁଇ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଜନ୍ମିତ ତୁମ୍ଭର ପ୍ରଥମଜାତ ପୁତ୍ରଟି ମରିବ, ଆଉ ଆଜି ତୁମ ପାଇଁ ଯେଉଁ ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ ହେବ, ତାହା ଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭେ ସାନ୍ତ୍ୱନା ପାଇବ।

64 ଯୋଷେଫ ରାଜାଙ୍କୁ ଏହି କଥା କହିସାରିବା ପରେ, ସେ ରାଜାଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କରି ବାହାରକୁ ଗଲେ। ଯୋଷେଫ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟରୁ ବାହାରି ଗଲା ପରେ, ଯୋଷେଫ ରାଜାଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଚିହ୍ନ କହିଥିଲେ ତାହା ସେହି ଦିନ ଘଟିଲା।

65 ସେହି ଦିନ ରାଣୀଙ୍କର ଏକ ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ ହେଲା ଏବଂ ରାଜା ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ବିଷୟରେ ଶୁଭ ଖବର ଶୁଣି ଆନନ୍ଦିତ ହେଲେ, ଏବଂ ଖବରଦାତା ରାଜାଙ୍କ ନିକଟରୁ ବାହାରି ଯିବା ପରେ, ରାଜାଙ୍କ ଦାସମାନେ ରାଜାଙ୍କ ପ୍ରଥମଜାତ ପୁତ୍ରକୁ ଭୂମିରେ ମୃତ ଅବସ୍ଥାରେ ପଡ଼ିଥିବାର ଦେଖିଲେ।

66 ରାଜଗୃହରେ ମହା ବିଳାପ ଓ କୋଳାହଳ ହେଲା, ରାଜା ତାହା ଶୁଣି କହିଲେ, "ମୁଁ ଗୃହରେ ଏତେ କୋଳାହଳ ଓ ବିଳାପ ଶୁଣିଲି କି?" ସେମାନେ ରାଜାଙ୍କୁ କହିଲେ ଯେ ତାଙ୍କର ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ପୁତ୍ର ମରିଯାଇଛି; ତା'ପରେ ରାଜା ଜାଣିଲେ ଯେ ଯୋଷେଫ ଯାହା କହିଥିଲେ ତାହା ସବୁ ସତ୍ୟ ଥିଲା, ଏବଂ ଯୋଷେଫ ଯେପରି କହିଥିଲେ, ସେହି ଦିନ ତାଙ୍କଠାରୁ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିବା ଶିଶୁ ଦ୍ୱାରା ରାଜା ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ପାଇଁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ପାଇଲେ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୪୯

1 ଏହିସବୁ ଘଟଣା ପରେ ରାଜା ଲୋକ ପଠାଇ ଆପଣାର ସମସ୍ତ ଅଧିପତି ଓ ଦାସ, ଆଉ ସମସ୍ତ ଅଧିପତି ଓ ପ୍ରଧାନବର୍ଗଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କଲେ, ତହିଁରେ ସମସ୍ତେ ରାଜାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସିଲେ।

2 ରାଜା ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଦେଖ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ଏବ୍ରୀୟର ସମସ୍ତ ବାକ୍ୟ ଦେଖିଅଛ ଓ ଶୁଣିଅଛ, ଆଉ ସେ ଯେ ସମସ୍ତ ଚିହ୍ନ ଘଟିବ ବୋଲି କହିଥିଲା, ତାହାସବୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦେଖିଅଛ ଓ ଶୁଣିଅଛ, କିନ୍ତୁ ତାହାର କୌଣସି ବାକ୍ୟ ଭୂମିରେ ପଡ଼ି ନାହିଁ।"

3 ତୁମ୍ଭେ ଜାଣ ଯେ ସେ ସ୍ୱପ୍ନର ଅର୍ଥ ଠିକ୍ ଭାବରେ ଦେଇଛନ୍ତି। ଏବଂ ତାହା ନିଶ୍ଚିତ ସଫଳ ହେବ। ତେଣୁ ଏବେ ମନ୍ତ୍ରଣା କର ଏବଂ କ'ଣ କରିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଦେଶ କିପରି ଦୁର୍ଭିକ୍ଷରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବ, ଏହା ବିବେଚନା କର।

4 ଏବେ ଅନ୍ୱେଷଣ କରି ଦେଖ, ଯେପରି ଯାହାର ହୃଦୟରେ ଜ୍ଞାନ ଓ ବିଦ୍ୟା ଅଛି, ସେହିପରି ଆଉ କାହାକୁ ମିଳୁ କି ନାହିଁ, ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ତାହାକୁ ଦେଶ ଉପରେ ନିଯୁକ୍ତ କରିବା।

5 କାରଣ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷରୁ ଦେଶକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ସେହି ଏବ୍ରୀୟ ବ୍ୟକ୍ତି ଏ ବିଷୟରେ ଯାହା ପରାମର୍ଶ ଦେଇଅଛି, ତାହା ତୁମେ ଶୁଣିଅଛ; ଏବଂ ମୁଁ ଜାଣେ ଯେ, ମୋତେ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିବା ଏବ୍ରୀୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପରାମର୍ଶ ବିନା ଦେଶ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷରୁ ମୁକ୍ତ ହେବ ନାହିଁ।

6 ତହିଁରେ ସମସ୍ତେ ରାଜାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର କରି କହିଲେ, "ଏବ୍ରୀୟ ଲୋକଟି ଏ ବିଷୟରେ ଯେଉଁ ମନ୍ତ୍ରଣା ଦେଇଅଛି, ତାହା ଉତ୍ତମ; ଏହେତୁ ହେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ଓ ମହାରାଜ, ଦେଖନ୍ତୁ, ସମଗ୍ର ଦେଶ ଆପଣଙ୍କ ହସ୍ତଗତ, ଆପଣଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯାହା ଭଲ ଦିଶେ, ତାହା କରନ୍ତୁ।"

7 ତୁମ୍‌ େଭ ଯାହାକୁ ମେନାନୀତ କରିବ, ଏବଂ ତୁମ୍‌ େଭ ଆପଣା ଜ୍ଞାନ େର ଯାହାକୁ ଜ୍ଞାନୀ ଓ ନିଜ ଜ୍ଞାନ େର େଦଶ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ

ବୋଲି ଜାଣ, ରାଜା ତାକୁ ଦେଶର ଉପେର ଆପଣା ଅଧୀନ େର ନିଯୁକ୍ତି କରିବେ।

୪ ତହୁଁ ରାଜା ସମସ୍ତ ଅଧକ୍ଷମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ଭାବିଲି ଯେହେତୁ ପରମେଶ୍ୱର ଏବ୍ରୀୟ ଲୋକଙ୍କୁ ଯାହା ଯାହା କହିଅଛନ୍ତି, ତାହା ସବୁ ଜଣାଇଅଛନ୍ତି, ତେଣୁ ସମଗ୍ର ଦେଶରେ ତାଙ୍କ ପରି ବୁଦ୍ଧିମାନ ଓ ଜ୍ଞାନୀ କେହି ନାହିଁ; ଯଦି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଭଲ ଦେଖାଯାଏ, ତେବେ ମୁଁ ତାହାକୁ ଦେଶ ଉପରେ ନିଯୁକ୍ତ କରିବି, କାରଣ ସେ ଆପଣା ଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ଦେଶକୁ ରକ୍ଷା କରିବେ।"

9 ଏଥିରେ ସମସ୍ତ ପଦାତିକ ରାଜାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର କରି କହିଲେ, "କିନ୍ତୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ମିସରର ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଲେଖା ଅଛି, ଏହା ଲଙ୍ଘନ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ, ଯେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ମିସର ଉପରେ ରାଜତ୍ୱ କରିବେ ନାହିଁ, କିଅବା ରାଜାଙ୍କଠାରୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ହେବେ ନାହିଁ, କେବଳ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହାର ସମସ୍ତ ଭାଷାରେ ଜ୍ଞାନ ଅଛି।"

10 ଏହେତୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ଓ ମହାରାଜ, ଦେଖନ୍ତୁ, ଏହି ଏବ୍ରୀୟ ବ୍ୟକ୍ତି କେବଳ ଏବ୍ରୀୟ ଭାଷାରେ କଥା କହିପାରେ; ତେବେ ଯେ ଆମ ଭାଷା ମଧ୍ୟ ଜାଣେ ନାହିଁ, ସେ କିପରି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଶାସନାଧୀନ ହୋଇପାରିବ ?

11 ଏବେ ଆମ୍ଭେମାନେ ବିନୟ କରୁଅଛୁ, ତାଙ୍କୁ ଡକାଇ ଆଣ, ସେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆସୁ ଏବଂ ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ତାଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କର ଏବଂ ତୁମ୍ଭ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯାହା ଭଲ ତାହା କର।

12 ରାଜା କହିଲେ, "ଆସନ୍ତାକାଲି ଏହା କରାଯିବ, ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ ଯାହା କହିଅଛ ତାହା ଉତ୍ତମ ।" ତହିଁରେ ସେହି ଦିନ ସମସ୍ତ ଅଧକ୍ଷ ରାଜାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସିଲେ ।

13 ସହେି ରାତି ରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର ଜଣେ ଦୂତଙ୍କୁ ମିଶର ରେ ଯୋଷଫଙ୍କେ ନିକଟକୁ ପଠାଇଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଦୂତ ଯୋଷଫଙ୍କେ ଉପରେ ଠିଆ ହେଲେ। ଯୋଷଫେ ରାତ୍ରି ରେ ତାଙ୍କ ମୁନିବର ଗୃହ ରେ କୂପ ମଧିଅରେ ଶଯ୍ୟା ରେ ଶଯନ କରୁଥିଲେ। କାରଣ ତାଙ୍କର ମୁନିବ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ପାଇଁ ପୁନର୍ବାର କୂପ ମଧିଅରେ ପକାଇ ଦଇେଥିଲେ।

14 ସେତେବେଳେ ଦୂତ ତାଙ୍କୁ ନିଦ୍ରାରୁ ଉଠାଇଲେ; ତହିଁରେ ଯୋଷେଫ ଉଠି ତାଙ୍କ ଗୋଡ଼ରେ ଠିଆ ହେଲେ; ଆଉ ଦେଖ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୂତ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହୋଇଛନ୍ତି; ପୁଣି, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୂତ ଯୋଷେଫଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କଲେ, ପୁଣି, ସେ ରାତ୍ରିରେ ତାଙ୍କୁ ମନୁଷ୍ୟର ସମସ୍ତ ଭାଷା ଶିଖାଇଲେ; ଆଉ ସେ ତାଙ୍କର ନାମ ଯିହୋସେଫ ଦେଲା।

15 ସେତେବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଦୂତ ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଚାଲିଗଲେ; ପୁଣି, ଯୋଷେଫ ଫେରିଗଲେ ଓ ଶଯ୍ୟାରେ ଶୟନ କଲେ; ପୁଣି, ସେ ଯେଉଁ ଦର୍ଶନ ପାଇଲେ, ତାହା ଦେଖି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ।

16 ପ୍ରଭାତରେ ରାଜା ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଦାସ ଓ ଦାସଙ୍କୁ ଡକାଇଲେ। ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ରାଜାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଲେ। ରାଜା ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ଆଣିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ। ତେଣୁ ରାଜାଙ୍କର ଦାସମାନେ ଯାଇ ଫାରୋଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ଆଣିଲେ।

17 ତହୁଁ ରାଜା ବାହାରକୁ ଆସି ସିଂହାସନର ପାହାଚ ଚଢ଼ିଲେ, ଆଉ ଯୋଷେଫ ରାଜାଙ୍କ ସହିତ ସମସ୍ତ ଭାଷାରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କଲେ, ପୁଣି ଯୋଷେଫ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ରାଜାଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କଲେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ସତୁରି ପାହାଚରେ ରାଜାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପହଞ୍ଚିଲେ, ଏବଂ ସେ ରାଜାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଲେ।

18 ରାଜା ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ପାଇ ବହୁତ ଆନନ୍ଦିତ ହେଲେ। ରାଜାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଦାସମାନେ ଯୋଷେଫଙ୍କ କଥା ଶୁଣିଲେ। ସେମାନେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦିତ ହେଲେ।

+\v 19 ସେତେବେଳେ ସମସ୍ତ ମିସର ଦେଶର ରାଜାଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ଥାନରେ ନିଯୁକ୍ତ କରିବାକୁ ରାଜା ଓ କ୍ଷିତିପାଳମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଭଲ ବୋଧ ହେଲା; ତେଣୁ ରାଜା ଯୋଷେଫଙ୍କୁ କହିଲେ,

20 ଏବେ ଆପଣ ମୋତେ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ ଯେ, ମିସର ଦେଶ ଉପରେ ଜଣେ ଜ୍ଞାନୀ ଲୋକ ନିଯୁକ୍ତ କରନ୍ତୁ, ଯେପରି ସେ ଦେଶକୁ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷରୁ ରକ୍ଷା କରିପାରିବେ; ଏହେତୁ ପରମେଶ୍ୱର ଏହିସବୁ ଓ ତୁମ୍ଭେ ଯାହା ଯାହା କହିଅଛ, ସେସବୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଜ୍ଞାତ କରାଇଥିବାରୁ, ସମଗ୍ର ଦେଶରେ ତୁମ୍ଭ ତୁଲ୍ୟ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଓ ଜ୍ଞାନୀ ଲୋକ କେହି ନାହିଁ।

21 ଆଉ ତୁମ୍ଭ ନାମ ଯୋଷେଫ ରହିବ ନାହିଁ, ବରଂ ସଫନତ୍-ପାନେହ ହେବ; ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ଦ୍ୱିତୀୟ ହେବ, ଆଉ ତୁମ୍ଭ ବାକ୍ୟ ଅନୁସାରେ ମୋହର ରାଜ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟର ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ, ଆଉ ତୁମ୍ଭ ବାକ୍ୟ ଅନୁସାରେ ଆମ୍ଭର ଲୋକମାନେ ବାହାରେ ଯାଇ ଭିତରକୁ ଆସିବେ।

22 ଆଉ, ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତରୁ ମୋହର ଦାସ ଓ ଦାସୀମାନେ ମାସିକ ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଉଥିବା ବେତନ ପାଇବେ, ଆଉ ଦେଶର ସମସ୍ତ ଲୋକ ତୁମ୍ଭକୁ ପ୍ରଣାମ କରିବେ, କେବଳ ମୋ' ସିଂହାସନରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ବଡ଼ ହେବି।"

23 ରାଜା ତାଙ୍କ ହାତରୁ ଏକ ମୁଦ୍ରିକା କାଢି ଯୋଷଫେଙ୍କ ହାତକୁ ଦେଲେ। ରାଜା ଯୋଷଫେଙ୍କୁ ଏକ ରାଜକୀୟ ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧାଇଲେ। ତାଙ୍କ ମସ୍ତକରେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ମୁକୁଟ ପିନ୍ଧାଇଲେ। ତାଙ୍କ ଗଳା ରେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ହାର ଦେଲେ।

24 ତା'ପେର ରାଜା ତାଙ୍କର ଦାସମାନଙ୍କୁ ଆୋଦଶ ଦେେଲ, େତଣୁ ସେମାେନ ତାଙ୍କୁ ରାଜାଙ୍କ ରଥ ସମ୍ମୁଖ େର ଥିବା ଦ୍ୱିତୀୟ ରଥେର ଆୋରାହଣ କରାଇେଲ। ପୁଣି େସ ଅଶ୍ୱମାନଙ୍କ ମଧରୁ ଏକ ବିରାଟ ଓ

ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଅଶ୍ୱ ୍‍ରେ ଆୋରାହଣ କରାଇେଲ। ପୁଣି ୍‍ସେ ତାଙ୍କୁ ମିଶର
ଦେଶର ରାସ୍ତା ୍‍ରେ ପ୍ରେବଶ କରାଇେଲ।
+\v 25 ତହୁଁ ରାଜା ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ଯେ, ଦାରା, ବୀଣା ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ର ବଜାଉଥିବା ସମସ୍ତେ ଯୋଷେଫଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଯାଆନ୍ତୁ; ତାଙ୍କ
ପଛେ ପଛେ ଏକ ସହସ୍ର ଦାରା, ଏକ ସହସ୍ର ମଖଲୋତ୍ ଓ ଏକ ସହସ୍ର
ନବଲିୟ ଗଲେ ।
26 ଆଉ ପାଞ୍ଚ ହଜାର ଲୋକ ହାତରେ ଚମତ୍କାର ଖଡ୍ଗ ଧରି
ଯୋଷେଫଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଖେଳୁ ଖେଳୁ ଚାଲିଲେ। ରାଜାଙ୍କ ମହାନ
ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କୋଡ଼ିଏ ହଜାର ଲୋକ ସୁବର୍ଣ୍ଣରେ ମଣ୍ଡିତ ଚର୍ମର
ପଟୁକା ପିନ୍ଧି ଯୋଷେଫଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଓ କୋଡ଼ିଏ ହଜାର ତାଙ୍କ
ବାମ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଚାଲିଲେ। ସମସ୍ତ ସ୍ତ୍ରୀ ଓ କନ୍ୟାମାନେ ଛାତ ଉପରେ
କିମ୍ବା ରାସ୍ତାରେ ଠିଆ ହୋଇ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ଖେଳୁ ଖେଳୁ ଆନନ୍ଦ କରୁ
କରୁ ଯୋଷେଫଙ୍କ ରୂପ ଓ ତାଙ୍କ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟକୁ ଚାହିଁଲେ।
27 ରାଜାଙ୍କ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କର ଆଗ ଓ ପଛେ ପଛେ ଗଲେ।
ସେମାନେ କୁନ୍ଦୁରୁ, ଦାଲଚିନି ଓ ନାନା ପ୍ରକାରର ସୁଗନ୍ଧି ଦ୍ରବ୍ୟରେ ପଥ
ସୁଗନ୍ଧି କରୁଥିଲେ, ଏବଂ ଗନ୍ଧରସ ଓ ଅଗୁରୁ ପଥ ଉପରେ ବିଞ୍ଚି
ଦେଇଥିଲେ। ଆଉ କୋଡ଼ିଏ ଜଣ ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ ଦେଶର ସର୍ବତ୍ର ତାଙ୍କ
ସମ୍ମୁଖରେ ଏହି କଥା ଘୋଷଣା କଲେ:
28 ତୁମେ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଦେଖୁଛ ଯାହାକୁ ରାଜା ତାଙ୍କର ଦ୍ୱିତୀୟ ହେବା
ପାଇଁ ମନୋନୀତ କରିଛନ୍ତି? ସମସ୍ତ ଶାସନ କାର୍ଯ୍ୟ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିୟନ୍ତ୍ରିତ
ହେବ, ଏବଂ ଯେକେହି ତାଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ଲଙ୍ଘନ କରେ, କିମ୍ବା ତାଙ୍କ
ସମ୍ମୁଖରେ ଭୂମିଷ୍ଠ ନ ହୁଏ, ସେ ମରିବ, କାରଣ ସେ ରାଜା ଏବଂ ତାଙ୍କର
ଦ୍ୱିତୀୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଦ୍ରୋହ କରେ।
29 ଆଉ ଘୋଷକମାନେ ଘୋଷଣା କରିବା ବନ୍ଦ କରନ୍ତେ, ମିସରର
ସମସ୍ତ ଲୋକ ଯୋଷେଫଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଭୂମିରେ ପଡ଼ି କହିଲେ, "ରାଜା
ଜୀବିତ ହୁଅନ୍ତୁ, ତାଙ୍କର ଦ୍ୱିତୀୟ ମଧ୍ୟ ବଞ୍ଚି ରହୁ;" ତହିଁରେ ମିସରୀୟ
ସମସ୍ତ ଲୋକ ପଥ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ପ୍ରଣାମ କଲେ, ଆଉ ଘୋଷକମାନେ
ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ, ସେମାନେ ପ୍ରଣାମ କଲେ, ଏବଂ ନାନା
ପ୍ରକାରର ଦାରା, ମଖୋଲ ଓ ନେବଲ ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ର ସହିତ ଯୋଷେଫଙ୍କ
ସମ୍ମୁଖରେ ଆନନ୍ଦ କଲେ।
30 ଯୋଷେଫ ତାଙ୍କର ଘୋଡ଼ା ଉପରେ ବସି ସ୍ୱର୍ଗ ଆଡକୁ ଚାହିଁ କହିଲେ,
“ପରମେଶ୍ୱର ଗରିବ ଲୋକଙ୍କୁ ଧୂଳିରୁ ଉଠାନ୍ତି, ସେ ଦୀନହୀନମାନଙ୍କୁ
ଖତ ଗଦାରୁ ଉଠାନ୍ତି। ହେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ସଦାପ୍ରଭୁ, ଯେଉଁ ଲୋକ ତୁମ୍ଭ
ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ, ସେ ଧନ୍ୟ।”
31 ଯୋଷେଫ ଫାରୋଙ୍କର ଦାସ ଓ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶର
ଦେଶର ସର୍ବତ୍ର ଗଲେ। ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ମିଶରର ସମସ୍ତ ଦେଶ ଏବଂ
ରାଜାଙ୍କ ସମସ୍ତ ଧନସମ୍ପତ୍ତି ଦେଖାଇଲେ।
+\v 32 ଆଉ ଯୋଷେଫ ସେହି ଦିନ ଫାରୋଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରି ଗଲେ;
ରାଜା ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ମିସର ଦେଶରେ ଏକ ଅଧିକାର, କ୍ଷେତ୍ର ଓ
ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର ଅଧିକାର ଦେଲେ; ପୁଣି, ରାଜା ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ତିନି ହଜାର
ତାଳନ୍ତ ରୂପା ଓ ଏକ ହଜାର ତାଳନ୍ତ ସୁନା, ଗୋମେଦକମଣି ଓ
ବୁଦାଲିୟମ୍ ଓ ଅନେକ ଉପହାର ଦେଲେ ।
+\v 33 ପରଦିନ ରାଜା ସମସ୍ତ ମିସରୀୟ ଲୋକଙ୍କୁ ଯୋଷେଫଙ୍କ
ନିକଟକୁ ଉପହାର ଓ ଉପହାର ଆଣିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ, ଆଉ ଯେ
ରାଜାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଅମାନ୍ୟ କରେ, ସେ ପ୍ରାଣଦଣ୍ଡ ପାଏ; ଆଉ ସେମାନେ
ନଗରର ଦାଣ୍ଡରେ ଏକ ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀ ନିର୍ମାଣ କରି ସେଠାରେ ବସ୍ତ୍ର
ବିଛାଇଲେ; ପୁଣି, ଯେକେହି ଯୋଷେଫଙ୍କ ନିକଟକୁ କିଛି ଆଣନ୍ତା, ସେ
ତାହା ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀରେ ରଖିଲା ।
+\v 34 ପୁଣି, ସମସ୍ତ ମିସ୍ରୀୟ ଲୋକ ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀରେ କିଛି ନା କିଛି
ପକାଇଲେ; ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଆପଣା ଆପଣାର ସମ୍ପତ୍ତିରୁ କିଛି ଦାନ କଲେ;
ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଏକ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ନଥ, ଅନ୍ୟଟିରେ କର୍ଣ୍ଣକୁଣ୍ଡଳ, କୁଣ୍ଡଳ, ଏବଂ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ଓ
ରୂପା କର୍ମର ବିଭିନ୍ନ ପାତ୍ର, ପୁଣି, ଗୋମେଦକମଣି ଓ ମଡେଲୀୟମ୍
ପକାଇଲେ; ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଆପଣା ଆପଣାର କିଛି ନା କିଛି ଦେଲେ ।
35 ଯୋଷେଫ ଏହିସବୁ ନେଇ ଆପଣା ଭଣ୍ଡାରରେ ରଖିଲେ।
ରାଜାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଅଧିପତି ଓ ପ୍ରଧାନବର୍ଗ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ସମ୍ମାନିତ
କଲେ। ରାଜା ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ଥାନ ଭାବରେ ମନୋନୀତ
କରିଥିବାରୁ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ବହୁତ ଉପହାର ଦେଲେ।
36 ଅନନ୍ତର ରାଜା ଓନ୍ ନଗର ନିବାସୀ ଅହୀରାମ୍ ଯାଜକର ପୁତ୍ର
ପୋଟୀଫେର ନିକଟକୁ ଲୋକ ପଠାଇଲେ ଓ ସେ ତାଙ୍କର ସାନ କନ୍ୟା
ଅସନାଥକୁ ନେଇ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ବିବାହ ଦେଲେ ।
+\v 37 ସେହି କନ୍ୟା ଅତି ସୁନ୍ଦରୀ, କୁମାରୀ, ଯାହାଙ୍କୁ କୌଣସି ପୁରୁଷ
ଜାଣି ନ ଥିଲା, ଯୋଷେଫ ତାହାକୁ ବିବାହ କରିଥିଲେ; ରାଜା
ଯୋଷେଫଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ଫାରୋ, ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭ ଛଡ଼ା ଆଉ କେହି
ମିସର ଦେଶର ସମସ୍ତ ସ୍ଥାନରେ ଆମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶାସନ କରିବା
ପାଇଁ ହାତ ଗୋଡ଼ ଉଠାଇବାକୁ ସାହସ କରିବ ନାହିଁ ।"
38 ୍‍ଯୋ୍‍ଷେଫଙ୍କୁ ତିରିଶ ବର୍ଷ ବୟସ ୍‍ହୋଇଥିଲା। ୍‍ସେ
ଫା୍‍ରୋଙ୍କ ଛାମୁରୁ ବିଦାୟ ୍‍ନେଇ ମିଶର ୍‍ରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ରାଜା
୍‍ହେଲ।
39 ରାଜା ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଗୃହରେ ସେବା କରିବା ପାଇଁ 100 ଦାସ
ଦେଲେ। ଯୋଷେଫ ଅନେକ ଦାସଙ୍କୁ କିଣିବାକୁ ପଠାଇଲେ। ଏବଂ
ସେମାନେ ଯୋଷେଫଙ୍କ ଗୃହରେ ରହିଲେ।
40 ତହୁଁ ଯୋଷେଫ ରାଜପ୍ରାସାଦର ପ୍ରାଙ୍ଗଣ ସମ୍ମୁଖରେ ରାଜଗୃହ ସଦୃଶ
ଏକ ଅତି ସୁନ୍ଦର ଗୃହ ଆପଣା ପାଇଁ ନିର୍ମାଣ କଲେ, ଏବଂ ସେ ଗୃହରେ
ଏକ ବୃହତ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କଲେ, ଯାହା ଦୃଶ୍ୟରେ ଅତି ସୁନ୍ଦର ଏବଂ

ତାଙ୍କ ବାସସ୍ଥାନ ପାଇଁ ସୁବିଧାଜନକ ଥିଲା; ଯୋଷେଫ ଆପଣା ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିବାରେ ତିନି ବର୍ଷ ସମୟ ପାଇଲେ।

41 ଯୋଷେଫ ନିଜ ପାଇଁ ସୁନା ଓ ରୁପାର ପ୍ରଚୁର ଏକ ସୁନ୍ଦର ସିଂହାସନ ନିର୍ମାଣ କଲେ, ଏବଂ ତାହା ଗୋମେଦକ ମଣି ଓ ମଡେଲିୟମ୍ ଦ୍ୱାରା ମଢ଼ାଇଲେ, ପୁଣି, ତହିଁ ଉପରେ ସମସ୍ତ ମିସର ଦେଶର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ଓ ସମସ୍ତ ମିସର ଦେଶକୁ ଜଳସେଚିତ ମିସରର ନଦୀର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ନିର୍ମାଣ କଲେ; ପୁଣି, ଯୋଷେଫ ଆପଣା ଗୃହରେ ଆପଣା ସିଂହାସନରେ ନିରାପଦରେ ବସିଲେ ଓ ସଦାପ୍ରଭୁ ଯୋଷେଫଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ବୃଦ୍ଧି କଲେ।

42 ମିଶରର ସମସ୍ତ ଲୋକ, ଫାରୋଙ୍କର ଦାସ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଅଧିପତିମାନେ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ବହୁତ ଭଲ ପାଉଥିଲେ। କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ଏହା କରିବାକୁ ଆଗ୍ରହୀ ଥିଲେ।

43 ୋଯାେଷଫଙ୍କର ଏକ ଯୁଦ୍ଧ ସୈନ୍ୟଦଳ ଥିଲା। ୋସମାେନ ସୈନ୍ୟଦଳ ୋର ଯୁଦ୍ଧ କରୁଥିେଲ। ୋସମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା 40,600 ଥିଲା। ୋସମାେନ ରାଜା ଏବଂ ୋଯାେଷଫଙ୍କୁ ଶତ୍ରୁ ବିରୁଦ୍ଧ ୋର ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ବହନ କରିପାରିଥିେଲ। ଏହା ଛଡା ରାଜାଙ୍କର ଦାସ, ତାଙ୍କର ଦାସୀ ଓ ମିଶର ୋର ଅଗଣିତ ୋଲାକ ଥିେଲ।

44 ଯୋଷେଫ ତାଙ୍କର ବୀର ସୈନ୍ୟ ଓ ସୈନ୍ୟବାହିନୀକୁ ଢାଲ, ବର୍ଚ୍ଛା, ଟୋପି, ସାଞ୍ଜୁଆ ଓ ଛାଟିଣୀ ପାଇଁ ପଥର ଦେଲେ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୫୦

1 ସେହି ସମୟରେ ତର୍ଶୀଶର ଲୋକମାନେ ଇଶ୍ରାଏଲର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆସିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ। ତର୍ଶୀଶର ଲୋକମାନେ ବହୁ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଇଶ୍ରାଏଲୀୟମାନଙ୍କୁ ଲୁଟିଲେ।

2 ସେହି ସମୟରେ ଇଶ୍ରାଏଲର ସନ୍ତାନଗଣ ସଂଖ୍ୟାରେ ଅଳ୍ପ ଥିଲେ। ସେମାନେ ତର୍ଶୀଶର ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ। ତେଣୁ ସେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଲେଶିତ ହେଲେ।

3 ଏହା ପରେ ଇଶମାଏଲୀୟ ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗ ମିଶରର ରାଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏକ ଚିଠି ପଠାଇଲେ। ସେମାନେ କହିଲେ, "ଦୟାକରି ଆପଣ ଆମର ଦାସ, ଅଧିକାରୀ ଓ ସୈନ୍ୟବାହିନୀଙ୍କୁ ପଠାନ୍ତୁ। ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ। କାରଣ ଆମେ ବହୁତ ଦିନ ଧରି ମରୁଅଛୁ।"

4 ତେଣୁ ଫାରୋ ଯୋଷଫଙ୍କେ ସହିତ, ତାଙ୍କ ସହିତ ଥିବା ବୀର ସୈନ୍ୟ, ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଏବଂ ରାଜଗୃହର ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ।

5 ତେଣୁ ସମାନେେ ହବୀଲା ଦେଶକୁ ଇଶ୍ରାଯଲେ ସନ୍ତାନଗଣ ନିକଟକୁ ଗଲେ। ସେ ତର୍ଶୀଶର ଲୋକମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧ ରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ। ଇଶ୍ରାଯଲେର ଲୋକମାନେ ତର୍ଶୀଶର ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ। ଯୋଷଫେ ତର୍ଶୀଶର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କଲେ ଓ ସମାନଙ୍କେର ସମସ୍ତ ଦେଶକୁ ପରାସ୍ତ କଲେ। ତେଣୁ ଇଶ୍ରାଯଲରେ ସନ୍ତାନଗଣ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଠାେରେ ବାସ କରୁଛନ୍ତି।

6 ତର୍ଶୀଶର ସମସ୍ତ ଲୋକମାନେ ପରାସ୍ତ ହେଲେ। ତେଣୁ ତର୍ଶୀଶର ସମସ୍ତ ଲୋକମାନେ ପଳାଇଗଲେ। ସେମାନେ ଯବନର ସନ୍ତାନଗଣର ସୀମାରେ ପହଞ୍ଚିଲେ। ଯୋଷେଫ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ବୀର ସୈନ୍ୟ ଏବଂ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ସହିତ ମିଶରକୁ ଫେରିଗଲେ। ଗୋଟିଏ ହେଲେ ବି ଅନୁପସ୍ଥିତ ନ ଥିଲେ।

7 ମିଶର ଉପରେ ଯୋଷେଫଙ୍କର ରାଜତ୍ୱର ଦ୍ୱିତୀୟ ବର୍ଷରେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଯୋଷେଫଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଅନୁସାରେ ସାତ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଶକୁ ବହୁ ସୁଭିକ୍ଷ ଦେଲେ। କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ସାତ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ଫସଲରେ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ। ଲୋକମାନେ ଭୋଜନ କରି ଅତି ତୃପ୍ତ ହେଲେ।

8 ୋସହି ସମୟେର ୋଯାେଷଫଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଅଧୀନ ୋର କିଛି କର୍ମଚାରୀ ଥିେଲ। ୋଲାକମାେନ ଉତ୍ତମ ବର୍ଷର ସମସ୍ତ ଶସ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କେଲ। ପ୍ରତିବର୍ଷ ଶସ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରି ୋଯାେଷଫଙ୍କ ଭଣ୍ଡାର ୋର ରଖିେଲ।

+\v 9 ଆଉ ଯେକୌଣସି ସମୟରେ ସେମାନେ ଖାଦ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କଲେ, ଯୋଷେଫ ସେମାନଙ୍କୁ ଶସ୍ୟରେ ଶସ୍ୟ ଏବଂ କ୍ଷେତ୍ରର କିଛି ମାଟି ମଧ୍ୟ ସାଙ୍ଗରେ ଆଣିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ, ଯେପରି ତାହା ନଷ୍ଟ ନ ହୁଏ ।

+\v 10 ଯୋଷେଫ ଏହି ବର୍ଷ ପ୍ରତି ବର୍ଷ ସେହିପରି କଲେ, ପୁଣି, ସେ ସମୁଦ୍ରର ବାଲି ପରି ପ୍ରଚୁର ଶସ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କଲେ; କାରଣ ତାଙ୍କର ଭଣ୍ଡାର ବହୁତ ଥିଲା ଓ ପ୍ରଚୁରତା ହେତୁ ଅଗଣିତ ହୋଇ ପାରିଲା ନାହିଁ ।

+\v 11 ପୁଣି, ସେହି ସୁଖଦ ସାତ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ମିସରବାସୀ ସମସ୍ତେ ଆପଣା ଆପଣା ଗୋଦାମରେ ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣରେ ଶସ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କଲେ, ମାତ୍ର ଯୋଷେଫ ଯେପରି କରିଥିଲେ, ସେମାନେ ତାହା ପ୍ରତି କଲେ ନାହିଁ ।

12 ଆଉ, ଯୋଷେଫ ଓ ମିସ୍ରୀୟମାନେ ସାତ ବର୍ଷ ସୁଭିକ୍ଷ ସମୟରେ ଯାହା ଶସ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରିଥିଲେ, ସେ ସବୁ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ସାତ ବର୍ଷ ପାଇଁ ଦେଶ ପାଇଁ ସଞ୍ଚିତ ହୋଇଥିଲା। ସମଗ୍ର ଦେଶ ପାଇଁ ତାହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଥିଲା।

13 ପୁଣି, ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ସମୟରେ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ମିସର ନିବାସୀମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଆପଣା ଆପଣା ଅଣ୍ଡାଳ ଓ ଗୁପ୍ତ ସ୍ଥାନ ଶସ୍ୟରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କଲେ।

14 ଯୋଷଫେ ମିଶର ଦେଶର ସମସ୍ତ ନଗର ରେ ଶସ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କଲେ। ଏହାପରେ ସେ ସବୁ ନଗରଗୁଡିକ ବନ୍ଦ କରି ଦଇେ ସମାନଙ୍କେ ଉପରେ ପ୍ରହରୀମାନଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ।

15 ଯୋଷେଫଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ ଅସ୍ନତ୍। ସେ ପୋଟୀଫରର କନ୍ୟା ଥିଲେ। ମନଃଶି ଓ ଇଫ୍ରୟିମ ଯୋଷେଫଙ୍କ ଦୁଇ ପୁତ୍ରକୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ। ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ଯେତେବେଳେ ତିନିତିରିଶ ବର୍ଷ ହୋଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ସେ ଏହି ଦୁଇ ପୁତ୍ର ଜନ୍ମ କଲେ।

16 ତା'ପେର ବାଳକମାେନ ବଡ େହେଲ ଏବଂ ତାଙ୍କର ପଥେର ଓ ତାଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁସାେର ଚାଲିେଲ। େସମାେନ େସମାନଙ୍କର ପିତାଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ଅନୁସରଣ କେଲ, େସମାେନ ଡାହାଣକୁ କି ବାମକୁ ଗେଲ ନାହିଁ।

17 ସଦାପ୍ରଭୁ ସେହି ବାଳକମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଥିଲେ। ତେଣୁ ସେମାନେ ବଡ଼ ହେଲେ ଏବଂ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ଜ୍ଞାନ ଓ ଶାସନର ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବୁଦ୍ଧି ଏବଂ ଯୋଗ୍ୟତା ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ। ରାଜାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଅଧିପତି ଓ ମିଶରବାସୀ ତାଙ୍କର ପ୍ରଧାନ ଲୋକମାନେ ସେହି ବାଳକମାନଙ୍କୁ ମହତ୍ତ୍ୱ ଦେଲେ। ତେଣୁ ସେମାନେ ରାଜପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରତିପାଳିତ ହେଲେ।

18 ଏବଂ ସାତବର୍ଷ ସୁର୍ଭିକ୍ଷର ଶେଷ ହେଲା। କିନ୍ତୁ ଯୋଷେଫଙ୍କ କଥା ଅନୁସାରେ ତା’ପରେ ସାତବର୍ଷର ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପଡ଼ିଲା।

+\v 19 ମିସର ଦେଶରେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବାର ସମସ୍ତ ମିସରୀୟ ଲୋକ ଦେଖିଲେ, ଏବଂ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରବଳ ହେବାରୁ ସମସ୍ତ ମିସରୀୟ ଲୋକ ଆପଣା ଆପଣା ଶସ୍ୟଭଣ୍ଡାର ଖୋଲିଲେ ।

+\v 20 ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଗଚ୍ଛିତ ସ୍ଥାନରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଖାଦ୍ୟ ପୋକମାଛିରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ଖାଇବା ଅଯୋଗ୍ୟ ପାଇଲେ । ତହିଁରେ ସର୍ବତ୍ର ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପ୍ରବଳ ହେଲା; ତହିଁରେ ମିସରୀୟ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଆସି ଫାରୋଙ୍କ ଛାମୁରେ କ୍ରନ୍ଦନ କଲେ; କାରଣ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଭାରୀ ଥିଲା ।

+\v 21 ତହିଁରେ ସେମାନେ ଫାରୋଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଆପଣଙ୍କର ଦାସମାନଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟ ଦିଅ; ଆମ୍ଭେମାନେ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ବାଳକମାନେ, ଆପଣଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚରରେ କାହିଁକି କ୍ଷୁଧାରେ ମରିବୁ ?"

+\v 22 ଫାରୋ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ଡାକୁଅଛ ? ଯୋଷେଫ କି ସାତ ବର୍ଷ ସୁଭିକ୍ଷ ସମୟରେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷର ବର୍ଷ ନିମନ୍ତେ ଶସ୍ୟ ସଞ୍ଚୟ କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ ନଥିଲେ ? ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ତାଙ୍କ କଥା ଶୁଣିଲ ନାହିଁ ?"

23 ତହୁଁ ମିସ୍ରୀୟ ଲୋକମାନେ ରାଜାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ପ୍ରଭୁ, ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରାଣ ଜୀବିତ ଥିବା ପ୍ରମାଣେ, ଆପଣଙ୍କ ଦାସମାନେ ଯୋଷେଫଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ଅନୁସାରେ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି; କାରଣ ଆପଣଙ୍କର ଦାସମାନେ ମଧ ସାତ ବର୍ଷ ସୁଭିକ୍ଷ ସମୟରେ କ୍ଷେତର ସମସ୍ତ ଶସ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରି ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୋଲାକାରରେ ସଞ୍ଚୟ କରିଅଛନ୍ତି।"

24 ପୁଣି, ଆପଣଙ୍କ ଦାସମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପ୍ରବଳ ହେବା ମାତ୍ରେ, ଆମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ଭଣ୍ଡାର ଖୋଲି ଦେଖିଲୁ, ସମସ୍ତ ଫସଲ ପୋକରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ଖାଦ୍ୟ ପାଇଁ ଅଯୋଗ୍ୟ ଥିଲା।

+\v 25 ସେତେବେଳେ ରାଜା ମିସର ନିବାସୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯାହା ଯାହା ଘଟିଥିଲା, ତାହା ଶୁଣି ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ହେତୁରୁ ଅତିଶୟ ଭୀତ ହେଲେ ଓ ଅତିଶୟ ଭୀତ ହେଲେ; ଆଉ ରାଜା ମିସରୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏ ସମସ୍ତ ଘଟିବାରୁ, ଯୋଷେଫ ନିକଟକୁ ଯାଅ, ସେ ଯାହା କହିବେ, ତାହା କର, ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଲଙ୍ଘନ କର ନାହିଁ।"

+\v 26 ଅନନ୍ତର ମିସରର ସମସ୍ତ ଲୋକ ବାହାରକୁ ଯାଇ ଯୋଷେଫଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି କହିଲେ, "ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟ ଦିଅ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷରେ କାହିଁକି ମରିବୁ ? କାରଣ ଆପଣଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ସାତ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣା ଆପଣା ଶସ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରି ସଞ୍ଚୟ କରିଥିଲୁ; ଆଉ ଏହିପରି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଘଟିଅଛି ।"

+\v 27 ସେତେବେଳେ ଯୋଷେଫ ମିସ୍ରୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ କଥା ଓ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯାହା ଘଟିଥିଲା, ତାହା ଶୁଣିଲେ, ସେତେବେଳେ ଯୋଷେଫ ଆପଣାର ସମସ୍ତ ଫସଲ ଭଣ୍ଡାର ଫିଟାଇ ମିସ୍ରୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତାହା ବିକ୍ରୟ କଲେ ।

+\v 28 ସେତେବେଳେ ସାରା ଦେଶରେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପ୍ରବଳ ହେଲା, ଆଉ ସବୁ ଦେଶରେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ହେଲା; ମାତ୍ର ମିସର ଦେଶରେ ଶସ୍ୟ ବିକ୍ରୟ ପାଇଁ ଥିଲା ।

+\v 29 ତହୁଁ ମିସରବାସୀ ସମସ୍ତେ ଶସ୍ୟ କିଣିବା ନିମନ୍ତେ ଯୋଷେଫଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ; କାରଣ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅତିଶୟ ପ୍ରବଳ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଶସ୍ୟ ନଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲା; ତେଣୁ ଯୋଷେଫ ପ୍ରତିଦିନ ମିସରୀୟ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ତାହା ବିକ୍ରୟ କରୁଥିଲେ ।

+\v 30 ଆଉ କିଣାନ ଦେଶ ନିବାସୀ ଓ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ, ଯର୍ଦ୍ଦନ ସେପାରିସ୍ଥ ସମସ୍ତ ଲୋକ, ପୂର୍ବ ଦିଗସ୍ଥ ସନ୍ତାନଗଣ ଓ ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ଓ ନିକଟସ୍ଥ ସମସ୍ତ ନଗରରେ ଲୋକମାନେ ଶୁଣିଲେ ଯେ ମିସରରେ ଶସ୍ୟ ଅଛି, ତେଣୁ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଶସ୍ୟ କିଣିବା ନିମନ୍ତେ ମିସରକୁ ଆସିଲେ; କାରଣ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅତିଶୟ ପ୍ରବଳ ହୋଇଥିଲା ।

+\v 31 ଅନନ୍ତର ଯୋଷେଫ ଶସ୍ୟ ଭଣ୍ଡାର ଫିଟାଇ ତହିଁ ଉପରେ କାର୍ଯ୍ୟାଧକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ, ଆଉ ସେମାନେ ପ୍ରତିଦିନ ଠିଆ ହୋଇ ଆସୁଥିବା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବିକ୍ରୟ କଲେ ।

+\v 32 ପୃଥିବୀସାରା ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପ୍ରବଳ ହେବାରୁ ଯୋଷେଫ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କର ଭାଇମାନେ ମଧ ଶସ୍ୟ କିଣିବା ନିମନ୍ତେ ମିସରକୁ ଆସିବେ । ତହିଁରେ ଯୋଷେଫ ଆପଣା ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ମିସର ଦେଶରେ ଏହା ଘୋଷଣା କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଲେ,

33 ରାଜାଙ୍କର, ତାଙ୍କର ଦ୍ଵିତୀୟ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ମହାନ ଲୋକଙ୍କର ଏହା ଇଛା ଯେ, ଯେକେହି ମିସରରେ ଶସ୍ୟ କିଣିବାକୁ ଚାହେଁ, ସେ ଆପଣା ଦାସମାନଙ୍କୁ ମିସରକୁ ପଠାଇବ ନାହିଁ, କେବଳ ଆପଣା ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ, ପୁଣି ମିସ୍ରୀୟ କିମ୍ବା କିଣାନୀୟ ଲୋକ, ଯେଉଁମାନେ ମିସରରୁ ଶସ୍ୟ କିଣି କୌଣସି ଦୋକାନରୁ ଆସି ତାହା ବିକ୍ରୟ କରିବାକୁ ଯାଆନ୍ତି, ସେ ମରିବ; କାରଣ କେବଳ ତାଙ୍କ ପରିବାରର ପ୍ରତିପାଳନ ପାଇଁ କେହି କ୍ରୟ କରିବ ନାହିଁ।

34 ଆଉ ଯେଉଁ ମନୁଷ୍ୟ ଦୁଇ କି ତିନୋଟି ପଶୁ ଚଲାଇବ, ସେ ମରିବ, କାରଣ ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ କେବଳ ଆପଣା ପଶୁକୁ ଚଲାଇବ।

+\v 35 ଅନନ୍ତର ଯୋଷେଫ ମିସରର ଦ୍ଵାରରେ ପ୍ରହରୀମାନଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଲେ, "ଯେକେହି ଶସ୍ୟ କିଣିବାକୁ ଆସିବ, ତାହାର ନାମ, ତାହାର ପିତାଙ୍କ ନାମ ଓ ତାହାର ପିତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ନାମ ଲେଖା ନ ଯିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ଦିଅ ନାହିଁ; ଆଉ ଦିନରେ ଯାହା ଲେଖାଯାଏ, ତାହା ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ମୋ' ନିକଟକୁ ପଠାଅ, ଯେପରି ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ନାମ ଜାଣି ପାରିବି ।"

36 ଯୋଷଫେ ମିଶର ଦେଶ ସାରା ପଦାଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ନିୟୁକ୍ତ କଲେ। ଆଉ ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଯୋଷଫେ ସମାନଙ୍କେୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ।

+\v 37 ଅନନ୍ତର ଯୋଷେଫ ଏହିସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କର ଭ୍ରାତୃଗଣ କେବେ ଶସ୍ୟ କିଣିବା ପାଇଁ ମିସରକୁ ଆସିବେ, ଏହା ଜାଣିବା ନିମନ୍ତେ ଏହି ସମସ୍ତ ବିଧି ସ୍ଥାପନ କଲେ; ପୁଣି, ଯୋଷେଫଙ୍କ ଲୋକମାନେ ଯୋଷେଫଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ଏହି ବାକ୍ୟ ଓ ବିଧି ଅନୁସାରେ ପ୍ରତିଦିନ ମିସରରେ ଘୋଷଣା କରାଇଲେ ।

3୮ ପୂର୍ବ ଓ ପଶ୍ଚିମ ଦେଶର ସମସ୍ତ ଲୋକ ଓ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀବାସୀ ମିସରରେ ଯୋଷେଫଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସ୍ଥିର କରାଯାଇଥିବା ବିଧି ଓ ନିୟମ ବିଷୟରେ ଶୁଣିଲେ। ପୃଥିବୀର ପ୍ରାନ୍ତଭାଗର ଲୋକମାନେ ଆସି ପ୍ରତିଦିନ ମିସରରେ ଶସ୍ୟ କିଣି ଚାଲିଗଲେ।

39 ମିଶରର ସମସ୍ତ ଅଧକ୍ଷ ଯୋଷଫଙ୍କେ ଆଜ୍ଞା ଅନୁସାରେ କଲେ। ଯେଉଁମାନେ ଶସ୍ୟ କିଣିବାକୁ ମିଶରକୁ ଯାଉଥିଲେ, ଦ୍ଵାରପାଳମାନେ ସମାନଙ୍କେର ନାମ ଓ ପିତୃପୁରୁଷଙ୍କ ନାମ ଲେଖିଲେ। ଏବଂ ପ୍ରତିଦିନ ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ଯୋଷଫଙ୍କେ ନିକଟକୁ ତାହା ଆଣିଲେ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୫୧

+\v 1 ଅନନ୍ତର ଯାକୁବ ଶୁଣିଲେ ଯେ ମିସରରେ ଶସ୍ୟ ଅଛି; ତେଣୁ ସେ ଆପଣା ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଶସ୍ୟ କିଣିବା ପାଇଁ ମିସରକୁ ଯିବାକୁ ଡାକିଲେ, କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ମଧ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପ୍ରବଳ ହୋଇଥିଲା; ତେଣୁ ସେ ଆପଣା ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଡାକି କହିଲେ,

2 ଦେଖ, ମୁଁ ଶୁଣିଛି ଯେ ମିସର ଦେଶରେ ଶସ୍ୟ ଅଛି, ଆଉ ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ଲୋକ କିଣିବାକୁ ସେଠାକୁ ଯାଉଅଛନ୍ତି; ତେଣୁ ଏବେ ସମସ୍ତ ପୃଥିବୀ ସମ୍ମୁଖରେ କାହିଁକି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣାକୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଦେଖାଇବ ? ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ ମିସରକୁ ଯାଅ ଏବଂ ସେଠାକୁ ଆସୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ କିଛି ଶସ୍ୟ କିଣି ଆଣ, ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ମରି ନ ଯାଉ।

3 ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ପିତାଙ୍କ କଥାରେ ରାଜି ହେଲେ। ସେମାନେ ମିଶର ଦେଶକୁ ଶସ୍ୟ କିଣିବା ପାଇଁ ଯାତ୍ରା କଲେ।

4 ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କ ପିତା ଯାକୁବ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଲେ, “ନଗରରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ସମୟରେ ଦେଶର ଲୋକମାନଙ୍କ ଭୟରେ ଏକତ୍ର ପ୍ରବେଶ କର ନାହିଁ।”

5 ଅନନ୍ତର ଯାକୁବଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ ବାହାରି ମିସରକୁ ଗଲେ; ଆଉ ଯାକୁବଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନେ ପିତାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ସବୁ କର୍ମ କଲେ; ପୁଣି, ଯାକୁବ ବିନ୍ୟାମୀନକୁ ପଠାଇଲେ ନାହିଁ, କାରଣ ସେ ଭାବିଥିଲେ, ନଚେତ୍ ତାଙ୍କ ଭାଇ ପରି ରାସ୍ତାରେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ଦୁର୍ଘଟଣା ଘଟିବ; ଏବଂ ଯାକୁବଙ୍କର ଦଶ ପୁତ୍ର ବାହାରକୁ ଗଲେ।

6 ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ବାଟରେ ଯାଉଥିବା ସମୟରେ, ସେମାନେ ଯୋଷେଫ ପ୍ରତି କରିଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଅନୁତାପ କଲେ। ସେମାନେ ପରସ୍ପର କଥାବାର୍ତ୍ତା କରି କହିଲେ, "ଆମ୍ଭେ ଜାଣୁ ଯେ ଆମର ଭାଇ ଯୋଷେଫ ମିଶରକୁ ଯାଇଥିଲେ, ଏବଂ ଏବେ ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁଠାକୁ ଯିବା, ସେଠାରେ ତାଙ୍କୁ ଖୋଜିବୁ। ଯଦି ଆମେ ତାଙ୍କୁ ପାଇବୁ, ତେବେ ଆମେ ମୁକ୍ତ ଭାବରେ ତାଙ୍କ ପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ତାଙ୍କୁ ନେଇଯିବୁ, ଯଦି ନ ଯାଏ, ତେବେ ବଳପୂର୍ବକ, ଆଉ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ମରିବା।"

+\v 7 ତହୁଁ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ଏହି କଥାରେ ସମ୍ମତ ହେଲେ, ପୁଣି, ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ହେତୁ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ବଳବାନ କଲେ; ତହିଁରେ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ମିସରକୁ ଗଲେ; ଆଉ ମିସର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୁଅନ୍ତେ, ସେମାନେ ପରସ୍ପରଠାରୁ ପୃଥକ ହେଲେ, ଏବଂ ମିସରର ଦଶ ଦ୍ଵାର ଦେଇ ଆସିଲେ; ଆଉ ସେହି ଦିନ ଦ୍ଵାରପାଳମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ନାମ ଲେଖି ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ଯୋଷେଫଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ ।

+\v ୮ ଆଉ ଯୋଷେଫ ନଗରର ଦ୍ଵାରପାଳମାନଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ନାମ ପାଠ କଲେ; ସେତେବେଳେ ସେ ଦେଖିଲେ ଯେ, ତାହାର ଭ୍ରାତୃଗଣ ନଗରର

ଦଶ ଦ୍ୱାରରେ ପ୍ରବେଶ କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ଯୋଷେଫ ମିସର ଦେଶର ସର୍ବତ୍ର ଏହା ଘୋଷଣା କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଲେ,

9 ହେ ସମସ୍ତ ଭଣ୍ଡାର ରକ୍ଷକମାନେ, ବାହାରି ଯାଅ, ସମସ୍ତ ଶସ୍ୟ ଭଣ୍ଡାର ବନ୍ଦ କର ଏବଂ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଖୋଲା ରଖ, ଯେପରି ଯେଉଁମାନେ ଆସିବେ ସେମାନେ ସେଥିରୁ କିଣିପାରିବେ।

10 ତେଣୁ ଯୋଷେଫଙ୍କର ସମସ୍ତ ଅଧିକାରୀମାନେ ସେହିପରି କଲେ। ସେମାନେ ସବୁ ଦୋକାନ ବନ୍ଦ କରିଦେଲେ। କେବଳ ଗୋଟିଏ ଖୋଲା ରଖିଲେ।

+\v 11 ତହୁଁ ଯୋଷେଫ ଭଣ୍ଡାରର ଅଧକ୍ଷକୁ ଆପଣା ଭାଇମାନଙ୍କର ନାମ ଲିଖିତ କରି କହିଲେ, "ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଶସ୍ୟ କିଣିବାକୁ ଆସନ୍ତି, ସେମାନେ ତାଙ୍କର ନାମ ପଚାରନ୍ତୁ; ଆଉ ଯେତେବେଳେ ଏହି ନାମ ବିଶିଷ୍ଟ ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆସନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଧରି ପଠାନ୍ତୁ," ତହିଁରେ ସେମାନେ ସେହିପରି କଲେ ।

12 ଯାକୁବଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନେ ନଗରକୁ ଗଲେ। ସେମାନେ ଶସ୍ୟ କିଣିବା ପୂର୍ବରୁ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ଖୋଜିବା ପାଇଁ ସେହି ନଗରକୁ ଯିବାକୁ ଏକତ୍ର ହେଲେ।

13 ତହୁଁ ସେମାନେ ବେଶ୍ୟାମାନଙ୍କ ପ୍ରାଚୀର ନିକଟକୁ ଗଲେ ଓ ତିନି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବେଶ୍ୟାମାନଙ୍କ ପ୍ରାଚୀରରେ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ଖୋଜିଲେ; କାରଣ ସେମାନେ ଭାବିଲେ ଯେ ଯୋଷେଫ ବେଶ୍ୟାମାନଙ୍କ ପ୍ରାଚୀରରେ ଆସିବେ; କାରଣ ଯୋଷେଫ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସୁନ୍ଦର ଓ ସୁନ୍ଦର ଥିଲେ; ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ତିନି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ଖୋଜିଲେ; ମାତ୍ର ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ପାଇଲେ ନାହିଁ।

14 ଆଉ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଖୋଲା କୋଠରୀର ଅଧକ୍ଷ ଥିଲେ, ସେ ଯୋଷେଫଙ୍କର ନାମ ଖୋଜିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ତାହା ପାଇଲେ ନାହିଁ।

+\v 15 ଅନନ୍ତର ସେ ଯୋଷେଫଙ୍କ ନିକଟକୁ କହି ପଠାଇଲେ, "ଏହି ତିନି ଦିନ ବିତିଗଲାଣି, ତଥାପି ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ନାମ ମୋତେ ଦେଇଥିଲ, ସେମାନେ ଆସି ନାହାଁନ୍ତି; ଏଣୁ ଯୋଷେଫ ସମୁଦାୟ ମିସରରେ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଖୋଜି ଖୋଜି ଯୋଷେଫଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ଦାସମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ ।"

16 ଯୋଷେଫଙ୍କର ଦାସମାନେ ମିଶରକୁ ଗଲେ ଏବଂ ସେଠାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପାଇଲେ ନାହିଁ। ତେଣୁ ସେମାନେ ଗୋଶନକୁ ଗଲେ ଏବଂ ସେଠାରେ ନ ଥିଲେ। ତା'ପରେ ସେମାନେ ରାମିଷେଷ ନଗରକୁ ଗଲେ ଏବଂ ସେଠାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପାଇଲେ ନାହିଁ।

17 ତେଣୁ ଯୋଷଫେ ତାଙ୍କର ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଖାଜେିବା ପାଇଁ ଷୋହଳ ଜଣ ଦାସଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ। ସମାନେେ ନଗରର ଚାରି କୋଣ ରେ ବିସ୍ତାରିତ ହାଇେ ରହିଲେ। ଚାରି ଜଣ ଦାସ ବେଶ୍ୟାଙ୍କ ଗୃହ ରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ। ସମାନେେ ସଠାେରେ ଥିବା ଦଶଜଣଙ୍କୁ ଭାଇକୁ ଖାଜେୁଥିବାର ଦେଖିଲେ।

18 ତହିଁରେ ସେହି ଚାରି ଜଣ ସେମାନଙ୍କୁ ନେଇ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆଣିଲେ, ପୁଣି, ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଭୂମିଷ୍ଠ ପ୍ରଣାମ କଲେ; ସେତେବେଳେ ଯୋଷେଫ ରାଜକୀୟ ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧି ଆପଣା ମନ୍ଦିରରେ ଆପଣା ସିଂହାସନରେ ବସିଥିଲେ, ତାଙ୍କ ମସ୍ତକରେ ସୁବର୍ଣ୍ଣର ଏକ ବଡ଼ ମୁକୁଟ ଥିଲା, ଆଉ ସମସ୍ତ ବୀର ତାଙ୍କ ଚାରିପାଖେ ବସିଥିଲେ।

19 ଯାକୁବଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନେ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ। ସେମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ତାଙ୍କର ରୂପ, ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଓ ମୁଖର ଗୌରବ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଥିଲା। ତେଣୁ ସେମାନେ ପୁନର୍ବାର ତାଙ୍କୁ ଭୂମିଷ୍ଠ ପ୍ରଣାମ କଲେ।

+\v 20 ଯୋଷେଫ ଆପଣା ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ, ମାତ୍ର ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ପାରିଲେ ନାହିଁ; କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯୋଷେଫ ଅତି ମହାନ ଥିଲେ, ତେଣୁ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ପାରିଲେ ନାହିଁ ।

21 ଯୋଷେଫ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ କେଉଁଠାରୁ ଆସିଛ?" ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ଆମ୍ଭର ଦାସମାନେ କିଣାନ ଦେଶରୁ ଶସ୍ୟ କିଣିବାକୁ ଆସିଅଛନ୍ତି, କାରଣ ସାରା ପୃଥିବୀରେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପଡ଼ିଛି; ଆଉ ମିସରରେ ଶସ୍ୟ ଅଛି ବୋଲି ଶୁଣିବା ପରେ ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରହି ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଶସ୍ୟ କିଣିବାକୁ ଆସିଅଛନ୍ତି।"

+\v 22 ତହିଁରେ ଯୋଷେଫ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି କହୁଅଛ, ସେହିପରି ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ କିଣିବାକୁ ଆସିଅଛ, ତେବେ ନଗରର ଦଶ ଦ୍ୱାର ଦେଇ କାହିଁକି ଯାଉଅଛ ? ଏହା କେବଳ ଦେଶ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବାକୁ ଆସିଅଛ ।"

+\v 23 ତହିଁରେ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକତ୍ର ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, "ପ୍ରଭୁ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଠିକ୍ କହୁ ନାହୁଁ, ଆପଣଙ୍କ ଏହି ଦାସମାନେ ଚୋର ନୁହଁନ୍ତି, ମାତ୍ର ଆମେ ଶସ୍ୟ କିଣିବାକୁ ଆସିଅଛୁ, କାରଣ ଆପଣଙ୍କ ଏହି ଦାସମାନେ ସମସ୍ତେ ଭାଇ, କିଣାନ ଦେଶବାସୀ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିର ପୁତ୍ର; ପୁଣି, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଥିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ନଗରକୁ ଆସିଲେ ଦେଶବାସୀମାନଙ୍କ ସକାଶୁ ଏକ ଦ୍ୱାରରେ ଏକତ୍ର ପ୍ରବେଶ କର ନାହିଁ ।"

+\v 24 ଅନନ୍ତର ଯୋଷେଫ ପୁନର୍ବାର ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, "ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯାହା କହିଥିଲୁ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦେଶ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବାକୁ ଆସିଅଛ, ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନଗରର ଦଶ ଦ୍ୱାର ଦେଇ ଆସିଅଛ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦେଶର ଉଲଙ୍ଗତା ଦେଖିବାକୁ ଆସିଅଛ ।"

25 "ଯଦି କୌଣସି ଲୋକ ଶସ୍ୟ କିଣିବାକୁ ଆସନ୍ତି, ସେ ନିଜ ନିଜ ବାଟରେ ଯିବେ। ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ଏ ଦେଶ ରେ ତିନି ଦିନ ହେଲା ଅଛ। ଆଉ

ଏହି ତିନି ଦିନ ହେଲା ଯେଉଁ ବେଶ୍ୟାମାନଙ୍କ ପ୍ରାଚୀରରେ ରହିଛ, ସେଠାରେ କ'ଣ କରୁଛ? ଗୁପ୍ତଚରମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଏହିପରି କରନ୍ତି।"

+\v 26 ପୁଣି, ସେମାନେ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ଏପରି କହିବା ଦୂରେ ଥାଉ; କାରଣ ଆମ୍ଭେମାନେ ବାର ଭାଇ, କିଣାନ ଦେଶରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତା ଯାକୁବଙ୍କର ପୁତ୍ର, ଇସ୍ହାକଙ୍କ ପୁତ୍ର, ଅବ୍ରହାମ, ଅର୍ଥାତ୍, ଅବ୍ରହାମର ପୁତ୍ର; ଆଉ ଦେଖ, ସାନ ଭାଇ ଆଜି କିଣାନ ଦେଶରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଛି, ଆଉ ଗୋଟିଏ ନାହିଁ, କାରଣ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ହଜିଯାଇଥିଲା; ଆଉ ଆମ୍ଭେ ଭାବିଲୁ ଯେ ହୁଏତ ସେ ଏହି ଦେଶରେ ଥାଇପାରେ; ତେଣୁ ଆମେ ସାରା ଦେଶରେ ତାଙ୍କୁ ଖୋଜୁଅଛୁ, ଆଉ ସେଠାରେ ତାଙ୍କୁ ଖୋଜିବା ପାଇଁ ବେଶ୍ୟାମାନଙ୍କ ଗୃହକୁ ମଧ ଆସିଛୁ ।"

+\v 27 ସେତେବେଳେ ଯୋଷେଫ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ ସାରା ପୃଥିବୀରେ ତାଙ୍କୁ ଖୋଜିଛ ଯେ, କେବଳ ମିସରରେ ତାଙ୍କୁ ଖୋଜିବା ପାଇଁ ବଳକା ଅଛି ? ଆଉ, ମିସରରେ ଥିଲେ ହେଁ ତୁମ୍ଭ ଭାଇ ବେଶ୍ୟାମାନଙ୍କ ଗୃହରେ କ'ଣ କରିବା ଉଚିତ୍ ? ତୁମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ କହି ନାହଁ ଯେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅବ୍ରହାମର ପୁତ୍ର ଇସ୍‌ହାକର ସନ୍ତାନ, ତେବେ ଯାକୁବର ସନ୍ତାନମାନେ ବେଶ୍ୟାମାନଙ୍କ ଗୃହରେ କ'ଣ କରିବେ ?"

+\v 28 ତହିଁରେ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଆମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣିଲୁ ଯେ ଇଶ୍ମାଏଲୀୟମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ତାକୁ ଚୋରି କରିନେଇଛନ୍ତି; ଏବଂ ସେମାନେ ତାକୁ ମିସରରେ ବିକ୍ରୟ କରିଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଗଲା; ଆଉ ଆପଣଙ୍କ ଦାସ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭାଇ, ଅତ୍ୟନ୍ତ ସୁନ୍ଦର ଓ ସୁନ୍ଦର; ଏହେତୁ ଆମେ ଭାବିଲୁ ଯେ ସେ ନିଶ୍ଚୟ ବେଶ୍ୟାମାନଙ୍କ ଗୃହରେ ରହିବ, ଏହେତୁ ଆପଣଙ୍କ ଦାସମାନେ ତାଙ୍କୁ ଅନ୍ୱେଷଣ କରିବାକୁ ଓ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ମୁକ୍ତି ଦେବାକୁ ସେଠାକୁ ଗଲେ ।"

+\v 29 କିନ୍ତୁ ଯୋଷେଫ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ସନ୍ତାନ ବୋଲି ଆପଣା ଆପଣା ବିଷୟରେ ମିଥ୍ୟା କହୁଅଛ ଓ ମିଥ୍ୟା କହୁଅଛ; ଫାରୋଙ୍କ ଜୀବିତ ଥିବା ପ୍ରମାଣେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଚୋର, ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣାର ପରିଚୟ ନ ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ବେଶ୍ୟାମାନଙ୍କ ଗୃହରେ ଆସିଅଛ ।"

+\v 30 ସେତେବେଳେ ଯୋଷେଫ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଅବଶ୍ୟ, ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହାକୁ ପାଇବ, ପୁଣି, ତାହାର ପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ ବହୁତ ମୂଲ୍ୟ ମାଗୁବେ, ତେବେ କି ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହା ବଦଳରେ ତାହା ଦେବ ?" ସେମାନେ କହିଲେ, "ତାହା ଦିଆଯିବ ।"

\v 31 କିନ୍ତୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଯଦି ତାହାର ମାଲିକ ବହୁମୂଲ୍ୟ ଦେଇ ତାହାକୁ ଛାଡ଼ି ଦେବାକୁ ସମ୍ମତ ନ ହୁଏ, ତେବେ ତାହା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହା ପ୍ରତି କ'ଣ କରିବ?" ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, "ଯଦି ସେ ତାହାକୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ନ ଦିଏ, ତେବେ ଆମ୍ଭେମାନେ ତାହାକୁ ବଧ କରିବା ଏବଂ ଆମ ଭାଇକୁ ଧରି ଚାଲିଯିବା।"

+\v 32 ତହୁଁ ଯୋଷେଫ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯାହା କହିଲି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହା ହିଁ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଚୋର, କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏ ଦେଶ ନିବାସୀମାନଙ୍କୁ ବଧ କରିବାକୁ ଆସିଅଛ; କାରଣ ଆମ୍ଭେ ଶୁଣିଲୁ ଯେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦୁଇ ଭାଇ ତୁମ୍ଭ ଭଉଣୀ ଲାଗି କିଣାନ ଦେଶସ୍ଥ ଶିଖିମ ନିବାସୀ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ବଧ କରିଥିଲେ, ଆଉ ଏବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଭାଇ ଲାଗି ମିସରରେ ସେହିପରି କରିବାକୁ ଆସିଅଛ ।"

+\v 33 କେବଳ ଏହି ଦ୍ୱାରା ମୁଁ ଜାଣିବି ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସତ୍ୟ ଲୋକ, ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣକୁ ପଠାଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତାଙ୍କଠାରୁ ଆପଣା ସାନ ଭାଇକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ଏବଂ ତାହାକୁ ମୋ' ନିକଟକୁ ଆଣ, ତେବେ ଏହା କରି ମୁଁ ବୁଝିବି ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଠିକ୍ କହୁଅଛ ।

34 ଅନନ୍ତର ଯୋଷେଫ ତାଙ୍କର ସତୁରି ଜଣ ବୀରଙ୍କୁ ଡାକି କହିଲେ, "ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନେଇ କାରାଗାରକୁ ନେଇଯାଅ।"

35 ତା'ପରେ ସେହି ବୀରମାନେ ସେହି ଦଶ ଜଣଙ୍କୁ ଧରି କାରାଗାରରେ ରଖିଲେ। ସେମାନେ ତିନି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାରାଗାରରେ ରହିଲେ।

+\v 36 ଆଉ ତୃତୀୟ ଦିନରେ ଯୋଷେଫ ସେମାନଙ୍କୁ କାରାଗାରରୁ ବାହାର କରି ଆଣି କହିଲେ, "ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ସତ୍ୟ ଲୋକ ହୁଅ, ତେବେ ବଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ନିଜେ ଏହି କର୍ମ କର, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କିଣାନ ଦେଶକୁ ଆପଣା ଆପଣା ପରିବାର ପାଇଁ ଶସ୍ୟ ଘେନିଯିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭାଇମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ କାରାଗାରରେ ବନ୍ଦୀ ରହିବ, ପୁଣି, ଆପଣା ଆପଣା ସାନ ଭାଇକି ଆଣି ମୋ ନିକଟକୁ ଏଠାକୁ ଆଣ; ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେ ସତ୍ୟ ଲୋକ, ଏହା ମୁଁ ଜାଣିବି ।"

37 ଆଉ ଯୋଷେଫ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ବାହାରକୁ ଯାଇ କୋଠରୀ ଭିତରକୁ ଗଲେ, ଏବଂ ବହୁତ ରୋଦନ କଲେ, କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ଦୟା ଥିଲା; ତେଣୁ ସେ ଆପଣା ମୁଖ ଧୋଇ ପୁନର୍ବାର ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରି ଆସିଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଶିମିୟୋନକୁ ନେଇଗଲେ ଏବଂ ତାହାକୁ ବାନ୍ଧିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ; କିନ୍ତୁ ଶିମିୟୋନ ତାହା କରିବାକୁ ରାଜି ହେଲେ ନାହିଁ, କାରଣ ସେ ଜଣେ ଅତି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ବାନ୍ଧି ପାରିଲେ ନାହିଁ।

3୪ ତେଣୁ ଯୋଷେଫ ତାଙ୍କର ବୀରମାନଙ୍କୁ ଡାକିଲେ। ସତୁରି ଜଣ ବୀର ଲୋକ ହାତରେ ନିଷ୍କୋଷ ଖଡ଼୍‌ଗ ଧରି ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଗଲେ। ଯାକୁବଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୟଭୀତ କଲେ।

39 ଯୋଷେଫ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଏହି ଲୋକକୁ ବନ୍ଦୀ କର ଏବଂ ତା'ର ଭାଇମାନେ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାକୁ କାରାଗାରରେ ବନ୍ଦୀ କର।" ତେଣୁ ଯୋଷେଫଙ୍କ ବୀର ଲୋକମାନେ ଶୀଘ୍ର ଯାଇ ତାକୁ ବାନ୍ଧିବା ପାଇଁ ଶିମିୟୋନକୁ ଧରିଲେ। ଶିମିୟୋନ ଏକ ବଡ଼ ଏବଂ ଭୟଙ୍କର ଚିତ୍କାର କଲେ ଏବଂ ଦୂରରୁ ଏହାର କ୍ରନ୍ଦନ ଶୁଣାଗଲା।

40 ଯୋଷେଫଙ୍କର ସମସ୍ତ ବୀର ସୈନ୍ୟମାନେ ସେହି ଚିତ୍କାର ଶବ୍ଦରେ ଭୟଭୀତ ହୋଇଗଲେ। ସେମାନେ ମୁହଁ ମାଡ଼ି ପଡ଼ିଲେ। ସେମାନେ ଅତିଶୟ ଭୟଭୀତ ହୋଇ ପଳାଇ ଗଲେ।

+\v 41 ତହୁଁ ଯୋଷେଫଙ୍କ ସଙ୍ଗୀ ସମସ୍ତେ ପଳାଇଲେ; କାରଣ ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପ୍ରାଣ ବିଷୟରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୀତ ହୋଇଥିଲେ; କେବଳ ଯୋଷେଫ ଓ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ମନଃଶି ସେଠାରେ ରହିଲେ; ଆଉ ଯୋଷେଫଙ୍କର ପୁତ୍ର ମନଃଶି ଶିମୀୟୋନର ବଳ ଦେଖି ଅତିଶୟ କ୍ରୋଧିତ ହେଲେ ।

42 ଏହାପରେ ଯୋଷଫେର ପୁତ୍ର ମନଃଶି ଶିମିଯୋନ ନିକଟକୁ ଉଠି ଗଲେ। ମନଃଶି ଶିମିୟୋନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ବେକ ପଛ ଭାଗ ରେ ବହୁତ ଆଘାତ କଲେ। ତହିଁରେ ଶିମିଯୋନ ତାଙ୍କର କ୍ରୋଧ ଶାନ୍ତ ହେଲା।

43 ଏହାପରେ ମନଃଶି ଶିମିଯୋନକୁ ଧରି ତାଙ୍କୁ ବଳପୂର୍ବକ ଧରି ବନ୍ଦୀଶାଳା ରେ ରଖିଲେ। ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀଶାଳା ରେ ରଖିଲେ। ଯାକୁବର ସମସ୍ତ ପୁତ୍ର ସହେ ଯୁବକର ଏପରି କାର୍ୟ୍ୟ ଦେଖି ବିସ୍ମିତ ହେଲେ।

44 ଶିମିୟୋନ ତାଙ୍କ ଭାଇମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ଯରୁ କେହି କହିବ ନାହିଁ ଯେ ଏହା ଜଣେ ମିସ୍ରୀୟର ଆଘାତ, ମାତ୍ର ମୋହର ପିତାଙ୍କ ପରିବାରର ଆଘାତ।"

45 ଏହା ପରେ ଯୋଷେଫ ଭଣ୍ଡାରର ଅଧକ୍ଷକୁ ଡାକିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ। ସେ ସେମାନଙ୍କ ବସ୍ତାରେ ଯେତେ ଶସ୍ୟ ନେଇପାରିବେ, ସେତେ ଶସ୍ୟ ଭର୍ତ୍ତି କରିବାକୁ, ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ଟଙ୍କା ତାଙ୍କ ପଟରେ ଫେରାଇ ଦେବାକୁ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ବାଟ ପାଇଁ ଖାଦ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟ ଦେବାକୁ କହିଲେ। ସେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏହିପରି କଲେ।

+\v 46 ସେତେବେଳେ ଯୋଷେଫ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଲେ, "ସାବଧାନ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେପରି କହିଲି, ସେହିପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଭାଇକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ମୋହର ଆଜ୍ଞା ଲଙ୍ଘନ କରିବ ନାହିଁ; ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଭାଇକୁ ମୋ' ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେ ବିଶ୍ୱାସ୍ୟ ଲୋକ, ଏହା ମୁଁ ବୁଝିବି ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦେଶରେ ବାଣିଜ୍ୟ କରିବ; ପୁଣି, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭାଇକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଫେରାଇ ଦେବି, ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ କୁଶଳରେ ଆପଣା ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିଯିବ ।"

+\v 47 ତହିଁରେ ସମସ୍ତେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ଆମ୍ଭେ ପ୍ରଭୁ ଯାହା କହିଅଛୁ, ଆମ୍ଭେମାନେ ସେହିପରି କରିବୁ" । ତହିଁରେ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଭୂମିଷ୍ଠ ପ୍ରଣାମ କଲେ ।

+\v 48 ତହୁଁ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଆପଣା ଆପଣା ଗଧ ଉପରେ ଶସ୍ୟ ଘୋଡ଼ାଇ ଆପଣା ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ କିଣାନ ଦେଶକୁ ଯିବା ନିମନ୍ତେ ବାହାରିଗଲେ; ପୁଣି, ସେମାନେ ପାଟିଆରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତେ, ଲେବୀ ଗଧକୁ ଖାଦ୍ୟ ଦେବା ପାଇଁ ଆପଣା ପଟ ବିସ୍ତାର କଲେ; ଆଉ ସେ ଦେଖିଲେ ଯେ, ତାଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଟଙ୍କା ଏବେ ମଧ ପଟ ଭିତରେ ଅଛି ।

+\v 49 ଏଥିରେ ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୀତ ହୋଇ ଭାଇମାନଙ୍କୁ କହିଲା, "ମୋହର ଟଙ୍କା ଫେରି ଆସିଅଛି, ଆଉ ଦେଖ, ତାହା ମୋ' ପଟ ଭିତରେ ଅଛି," ଏହେତୁ ସେହି ଲୋକମାନେ ଅତିଶୟ ଭୀତ ହୋଇ କହିଲେ, "ପରମେଶ୍ୱର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏ କି କର୍ମ କଲେ ?"

50 ସେମାନେ ସମସ୍ତେ କହିଲେ, "ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷ ଅବ୍ରହାମ, ଇସ୍ହାକ ଓ ଯାକୁବଙ୍କ ପ୍ରତି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଯେଉଁ ଦୟା ଥିଲା, ତାହା କୁଆଡ଼େ ଗଲା? ସଦାପ୍ରଭୁ ଆଜି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମିଶରର ରାଜାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ପଠାଇଛନ୍ତି।"

51 ଯିହୁଦା ସମାନଙ୍କେୁ କହିଲା, "ଆମ୍ଭମାନେେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭାଇ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ମାଂସ ବିକ୍ରଯ କରିଛୁ। ଆମ୍ଭମାନେେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧ ରେ ନିଶ୍ଚଯ ପାପୀ। ତେଣୁ ତୁମ୍ଭମାନେେ କାହିଁକି କହୁଛ, 'ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଦୟା କାହିଁ?'

52 ରୁବନ୍େ ସମାନଙ୍କେୁ କହିଲା, "ମୁଁ କହି ନଥିଲି ଯେ ସହେ ବାଳକ ବିରୁଦ୍ଧ ରେ ପାପ କର ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭମାନେେ ମାେ କଥା ଶୁଣିଲ ନାହିଁ। ପରମେଶ୍ୱର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ ତାହାକୁ ଦାବି କରୁଛନ୍ତି। ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନେେ କାହିଁକି କହିପାରୁଛ ଯେ, 'ତୁମ୍ଭମାନେେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧ ରେ ପାପ କରିଛ? ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଦୟା କାହିଁ?'

53 ଆଉ ସେମାନେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ରାତ୍ରି ବିତାଇଲେ। ତା'ପରେ ସେମାନେ ପ୍ରଭାତରେ ଉଠି ସେମାନଙ୍କର ଗଧମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶସ୍ୟ ଲଦିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଣାଗଲେ। ସେମାନେ ସେହି ଗଧମାନଙ୍କୁ କିଣାନ ଦେଶରେ ସେମାନଙ୍କର ପିତୃଗୃହକୁ ଆସିଲେ।

+\v 54 ଅନନ୍ତର ଯାକୁବ ଓ ତାଙ୍କର ପରିବାର ଆପଣା ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଭେଟିବାକୁ ବାହାରକୁ ଗଲେ; ପୁଣି, ଯାକୁବ ଦେଖିଲେ ଯେ, ସେମାନଙ୍କ ଭ୍ରାତା ଶିମୀୟୋନ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ନାହିଁ । ପୁଣି, ଯାକୁବ ଆପଣା ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ଯାହାକୁ ଦେଖୁନାହିଁ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଭ୍ରାତା ଶିମୀୟୋନ କେଉଁଠାରେ ? ତହିଁରେ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନେ ମିସରରେ

ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯାହା ଯାହା ଘଟିଥିଲା, ତାହା ସମସ୍ତ ତାଙ୍କୁ ଜଣାଇଲେ ।"

ଅଧ୍ୟାୟ ୫୨

1 ଏହାପରେ ସମାନେେ ନିଜ ନିଜ ଘରକୁ ପ୍ରବେଶ କଲେ। ସମାନେେ ନିଜ ନିଜ ପଟ ଫିଟାଇଲେ ଏବଂ ଦେଖିଲେ ଯେ, ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ଟଙ୍କାପଣ୍ଡି ସଠାେରେ ଅଛି। ସମାନେେ ଏବଂ ସମାନଙ୍କେର ପିତା ଭୟ ରେ ଥରିଗଲେ।

2 ଯାକୁବ ସମାନଙ୍କେୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭମାନେେ ମାେ ପ୍ରତି ଏ କାହିଁକି କଲ? ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଭାଇ ଯୋଷଫେକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ ଜାଣିବା ପାଇଁ ପଠାଇଥିଲି। କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭମାନେେ ମାେତେ କହିଲ ଯେ ତାକୁ ଏକ ବନ୍ୟ ପଶୁ ଖାଇ ପକାଇଛି।"

3 ଶିମିୟୋନ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ଖାଦ୍ୟ କିଣିବାକୁ ଗଲା। ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ କହୁଛ ଯେ ମିଶରର ରାଜା ତାକୁ କାରାଗାରରେ ବନ୍ଦୀ କରି ରଖିଛନ୍ତି। ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିନ୍ୟାମୀନକୁ ମଧ୍ୟ ମାରିବା ପାଇଁ ଚାହୁଁଛ। ଏବଂ ବିନ୍ୟାମୀନ ଓ ତା'ର ଭାଇ ଯୋଷେଫଙ୍କ ପାଇଁ ମୋର ପକ୍ୱକେଶକୁ କବରକୁ ପଠାଇବାକୁ ଚାହୁଁଛ।

+\v 4 ଏନିମନ୍ତେ ଏବେ ମୋହର ପୁଅ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଯିବ ନାହିଁ, କାରଣ ତାହାର ଭାଇ ମରିଅଛି, ଆଉ ସେ ଏକାକୀ ଅଛି; ଆଉ ତୁମ୍ଭ ଗମନାଗମନ ପଥରେ ତାହା ପ୍ରତି ଅମଙ୍ଗଳ ଘଟିବ, ଯେପରି ତାହାର ଭାଇ ପ୍ରତି ଘଟିଥିଲା ।

+\v 5 ସେତେବେଳେ ରୁବେନ୍ ଆପଣା ପିତାଙ୍କୁ କହିଲା, "ମୁଁ ଯେବେ ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ରକୁ ଆଣି ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ନ ଥାଏ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ଦୁଇ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ବଧ କରିବ ।" ପୁଣି, ଯାକୁବ ଆପଣା ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ କହିଲା, "ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏଠାରେ ରୁହ, ମିସରକୁ ଯାଅ ନାହିଁ, କାରଣ ମୋହର ପୁତ୍ର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ମିସରକୁ ଯିବ ନାହିଁ, କିଅବା ଆପଣା ଭାଇ ପରି ମରିବ ନାହିଁ ।"

+\v 6 ତହିଁରେ ଯିହୁଦା ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲା, "ଶସ୍ୟ ସମାପ୍ତ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହାଠାରୁ କ୍ଷାନ୍ତ ହୁଅ; ତହିଁରେ ସେ କହିବ, ଆପଣା ଭାଇକୁ ଏଠାରୁ ନେଇଯାଅ, ଯେତେବେଳେ ସେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷରେ ଆପଣା ପ୍ରାଣ ଓ ପରିବାରର ପ୍ରାଣ ବିପଦରେ ପଡ଼ିବ ।"

7 ସେହି ସମୟରେ ସାରା ଦେଶରେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପ୍ରବଳ ହେଲା; ତେଣୁ ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ଲୋକ ଖାଦ୍ୟ କିଣିବା ନିମନ୍ତେ ମିସରକୁ ଗଲେ; କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଅତିଶୟ ପ୍ରବଳ ହୋଇଥିଲା; ତେଣୁ ଯାକୁବଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ ଶସ୍ୟ ସମାପ୍ତ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କିଣାନରେ ଏକ ବର୍ଷ ଦୁଇ ମାସ ରହିଲେ।

+\v 8 ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ଶସ୍ୟ ସରିଲା ଉତ୍ତାରେ ଯାକୁବଙ୍କ ସମୁଦାୟ ପରିବାର କ୍ଷୁଧାରେ କଷ୍ଟ ପାଉଥିଲେ, ପୁଣି, ଯାକୁବଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ଶିଶୁ ଏକତ୍ର ହୋଇ ଯାକୁବଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ; ପୁଣି, ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କୁ ଘେରି ରହି କହିଲେ, "ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ରୁଟି ଦିଅ, ଆଉ ଆମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ କାହିଁକି ଆପଣଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷରେ ମରିବୁ ?"

9 ଯାକୁବ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣିଲେ। ସେ ବହୁତ କାନ୍ଦିଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତାଙ୍କର ଦୟା ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ହେଲା। ତେଣୁ ଯାକୁବ ତାଙ୍କର ପୁଅମାନଙ୍କୁ ଡାକିଲେ। ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଲେ।

+\v 10 ଯାକୁବ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଆଜି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନେ ମୋ' ପାଇଁ କିପରି ରୋଦନ କରି କହୁଛନ୍ତି, ତାହା କି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦେଖି ନାହଁ ? ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟ ଦିଅ, ମାତ୍ର କିଛି ନାହିଁ ? ଏଣୁ ଏବେ ଫେରି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ କିଛି ଖାଦ୍ୟ କିଣ ।"

+\v 11 ସେତେବେଳେ ଯିହୁଦା ଆପଣା ପିତାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲା, "ତୁମ୍ଭେ ଯେବେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭାଇକୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ପଠାଇବ, ତେବେ ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ଶସ୍ୟ କିଣିବାକୁ ଯିବୁ; ଆଉ ଯଦି ନ ପଠାଇବ, ତେବେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯିବୁ ନାହିଁ; କାରଣ ମିସରର ରାଜା ବିଶେଷ ଭାବରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଅଛନ୍ତି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭାଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ନ ଥିଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭର ମୁଖ ଦେଖି ପାରିବ ନାହିଁ, କାରଣ ମିସରର ରାଜା ଜଣେ ବଳବାନ ଓ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ରାଜା; ଆଉ ଦେଖ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଭାଇ ବିନା ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବା, ତେବେ ସମସ୍ତେ ପ୍ରାଣଦଣ୍ଡ ଭୋଗ କରିବା ।"

12 ତୁମେ କ'ଣ ଜାଣ ନାହିଁ କି ଶୁଣି ନାହଁ ଯେ ଏହି ରାଜା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଓ ଜ୍ଞାନୀ, ଆଉ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀରେ ତାଙ୍କ ପରି କେହି ନାହିଁ? ଦେଖ, ଆମ୍ଭେମାନେ ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ରାଜାଙ୍କୁ ଦେଖିଅଛୁ ଏବଂ ମିସରର ରାଜାଙ୍କ ପରି କେହି ଦେଖିନାହୁଁ; ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ରାଜାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ରାଜା ଅବୀମେଲକଙ୍କଠାରୁ ମହାନ ଆଉ କେହି ନାହିଁ, ତଥାପି ମିସରର ରାଜା ତାଙ୍କଠାରୁ ମହାନ ଓ ଶକ୍ତିଶାଳୀ, ଏବଂ ଅବୀମେଲକ କେବଳ ତାଙ୍କର ଜଣେ ଅଧିକାରୀ ସହିତ ତୁଳନା କରାଯାଇପାରେ।

13 ପିତା, ତୁମେ ତାଙ୍କର ପ୍ରାସାଦ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସିଂହାସନ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ସମସ୍ତ ଦାସଙ୍କୁ ଦେଖି ନାହଁ; ତୁମେ ସେହି ରାଜାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସିଂହାସନରେ ତାଙ୍କ ଆଡ଼ମ୍ବର ଏବଂ ରାଜକୀୟ ରୂପରେ ବସିଥିବାର ଦେଖି ନାହଁ, ତାଙ୍କ ରାଜକୀୟ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧି ତାଙ୍କ ମସ୍ତକରେ ଏକ ବଡ଼ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ମୁକୁଟ ପିନ୍ଧିଛନ୍ତି; ତୁମେ ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କୁ ଯେଉଁ ସମ୍ମାନ ଏବଂ ଗୌରବ ଦେଇଛନ୍ତି ତାହା ଦେଖି ନାହଁ, କାରଣ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀରେ ତାଙ୍କ ପରି କେହି ନାହିଁ।

୧୪ ପିତା, ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଯେଉଁ ଜ୍ଞାନ, ବୁଦ୍ଧି ଏବଂ ଜ୍ଞାନ ଦେଇଛନ୍ତି, ତାହା ତୁମେ ଦେଖି ନାହଁ, କିଅବା ସେ ଆମ ସହିତ କଥା ହେବା ସମୟରେ ତାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ୱର ଶୁଣି ନାହଁ।

15 ହେ ପିତା, ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣୁ ନାହୁଁ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନାମ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଘଟିଯାଇଥିବା ସମସ୍ତ ଘଟଣା ତାଙ୍କୁ କିଏ ଜଣାଇଲା, ତଥାପି ସେ ତୁମର ପରେ ମଧ ପଚାରିଲେ, ତୁମ୍ଭ ପିତା କ'ଣ ଏବେ ବି ଜୀବିତ ଅଛନ୍ତି ? ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ମଙ୍ଗଳ ତ ?

16 ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପ୍ରଭୁ ଫାରୋଙ୍କୁ ନ ପଚାରି ମିସରର ଶାସନର କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖି ନାହଁ, କିଅବା ସେ ସମସ୍ତ ମିସ୍ରୀୟଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେଉଁ ଭୟ ଓ ଭୟ କରିଥିଲେ, ତାହା ଦେଖି ନାହଁ ।

17 ପୁଣି, ଆମ୍ଭେମାନେ ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଯିବା ବେଳେ ଇମୋରୀୟମାନଙ୍କ ଅନ୍ୟ ନଗର ପରି ମିସର ପ୍ରତି କରିବାକୁ ଧମକ ଦେଇଥିଲୁ; ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଗୁପ୍ତଚର ବୋଲି ଯେଉଁ ସମସ୍ତ କଥା କହିଥିଲେ, ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଅତିଶୟ କ୍ରୋଧିତ ହେଲୁ; ଆଉ ଏବେ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ପୁନର୍ବାର ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବା, ସେତେବେଳେ ତାହାର ଭୟ ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ପଡ଼ିବ, ପୁଣି, ଆମ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ତାଙ୍କୁ ଛୋଟ କି ବଡ଼ କଥା କହି ପାରିବେ ନାହିଁ।

18 ତେଣୁ ପିତା, ଆମେ ନିବେଦନ କରୁଅଛୁ ଯେ, ସେହି ଯୁବକକୁ ଆମ ସହିତ ପଠାଅ। ଆମ୍ଭେ ଯାଇ ତୁମର ଖାଦ୍ୟ କିଣି ଆଣିବୁ, ଏବଂ ଆମେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷରେ ମରିବୁ ନାହିଁ।" ଯାକୁବ କହିଲା, "ତୁମ୍ଭେ ରାଜାଙ୍କୁ କହିବା ପାଇଁ ମୋ' ପ୍ରତି ଏତେ ଖରାପ ବ୍ୟବହାର କାହିଁକି କଲ? ତୁମ୍ଭେ ମୋ' ପ୍ରତି ଏ କି ପ୍ରକାର ବ୍ୟବହାର କଲ?"

+\v 19 ଯିହୁଦା ଆପଣା ପିତା ଯାକୁବଙ୍କୁ କହିଲା, "ଏହି ବାଳକକୁ ମୋ' ହସ୍ତରେ ଦିଅ; ଆମ୍ଭେମାନେ ଉଠି ମିସରକୁ ଯାଇ ଶସ୍ୟ କିଣିବା ଓ ତାହାପରେ ଫେରି ଆସିବା; ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଫେରି ଆସିଲେ ହେବ, ଯଦି ଏହି ବାଳକ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ନ ଥାଏ, ତେବେ ସର୍ବଦା ତୁମ୍ଭ ଦୋଷ ମୋ' ଉପରେ ବର୍ତ୍ତିବ ।"

20 ତୁମେ କ'ଣ ଦେଖିଛ ଯେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଶିଶୁପୁତ୍ରମାନେ କ୍ଷୁଧାରେ ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ରୋଦନ କରୁଛନ୍ତି, ଆଉ ସେମାନଙ୍କୁ ତୃପ୍ତ କରିବାକୁ ତୁମର ହସ୍ତରେ କିଛି ଶକ୍ତି ନାହିଁ? ଏବେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟା ହେଉ; ଆମ ଭାଇକୁ ଆମ ସହିତ ପଠାଇ ଦିଅ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଯିବୁ।

21 "ତୁମ୍ଭେ ଯେତବେେଳେ କହୁଛ ଯେ ମିଶରର ରାଜା ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ରକୁ ନଇଯିବେ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସଦାପ୍ରଭୁ କିପରି ଦୟା ପ୍ରକାଶ କରିବେ? ଯେତବେେଳେ ତୁମ୍ଭେ କହୁଛ ଯେ ମିଶରର ରାଜା ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ରକୁ ନଇେଯିବ, ସେତବେେଳେ ମୁଁ ତାକୁ ଛାଡିବି ନାହିଁ। ସଦାପ୍ରଭୁ ଜୀବିତ ଥିବା ପ୍ରମାଣେ ମୁଁ ତାକୁ ନଇେ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖ ରେ ନ ରଖିବା ପର୍ୟ୍ୟନ୍ତ ତାକୁ ଛାଡିବି ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କର ଯେପରି ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟା କରିବେ ଏବଂ ମିଶରର ରାଜା ଏବଂ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ଦୟା ସହିତ ଗ୍ରହଣ କରିବେ। ଯଦି ଆମ୍ଭେ ବିଳମ୍ବ କରି ନ ଥାଆନ୍ତୁ, ତବେେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ର ସହିତ ଦ୍ୱିତୀୟ ଥର ଫରେି ଆସିଥାଆନ୍ତୁ।"

+\v 22 ତହିଁରେ ଯାକୁବ ଆପଣା ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛି, ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବେ ଓ ମିସରର ରାଜାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଓ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅନୁଗ୍ରହ କରିବେ ।"

23 ତେଣୁ ଉଠ ଏବଂ ସହେି ବ୍ୟକ୍ତି ପାଖକୁ ଯାଅ। ଏ ଦେଶରୁ ଯାହା ମିଳିପାରିବ, ତାହାଠାରୁ କିଛି ଉପହାର ତାଙ୍କ ପାଇଁ ନଇେ ଆସ। ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କ ଆଗ ରେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଦୟା କରନ୍ତୁ। ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦୟା କରନ୍ତୁ। ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ବିନ୍ୟାମୀନ ଓ ଶିମିୟୋନଙ୍କୁ ପଠାଇବେ।

+\v 24 ତହୁଁ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଉଠି ଆପଣା ଭାଇ ବିନ୍ୟାମୀନକୁ ଧରିଲେ, ପୁଣି, ସେମାନେ ହସ୍ତରେ ଦେଶର ଉତ୍ତମ ଦ୍ରବ୍ୟରୁ ଏକ ବୃହତ ଉପହାର ନେଲେ, ଆଉ ସେମାନେ ମଧ ଦ୍ୱିଗୁଣ ରୂପା ନେଲେ ।

25 ଅନନ୍ତର ଯାକୁବ ବିନ୍ୟାମୀନ ବିଷୟରେ ଆପଣା ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଦୃଢ଼ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ପଥରେ ଯାଉଅଛ, ସେହି ପଥରେ ସାବଧାନ ହୁଅ; ପୁଣି, ମିସରରେ କି ପଥରେ ତାଙ୍କଠାରୁ ପୃଥକ ହୁଅ ନାହିଁ।"

+\v 26 ତହୁଁ ଯାକୁବ ଆପଣା ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଉଠି ହସ୍ତ ବିସ୍ତାର କରି ଆପଣା ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି କହିଲେ, "ହେ ପ୍ରଭୁ, ସ୍ୱର୍ଗ ଓ ପୃଥିବୀର ପରମେଶ୍ୱର, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତା ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ସହିତ ତୁମ୍ଭେ କରିଥିବା ନିୟମ ସ୍ମରଣ କର, ମୋହର ପିତା ଇସ୍‌ହାକଙ୍କ ପ୍ରତି କରିଥିବା ନିୟମ ସ୍ମରଣ କର ଓ ମୋହର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟା କର ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ମିସରର ରାଜାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କର ନାହିଁ; ହେ ପରମେଶ୍ୱର, ମୁଁ ବିନୟ କରୁଅଛି, ଆପଣା କୃପା ହେତୁ ଏହା କର ଏବଂ ମୋହର ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କର ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ମିସରୀୟ ହସ୍ତରୁ ଉଦ୍ଧାର କର, ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କ ଦୁଇ ଭାଇଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପଠାଇ ଦିଅ ।"

27 ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନେ ସମସ୍ତେ ସ୍ୱର୍ଗ ଆଡ଼କୁ ଚାହିଁ କ୍ରନ୍ଦନ କଲେ। ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ। ଯେପରି ସେ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ମିଶରର ରାଜାଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ରକ୍ଷା କରିବେ।

28 ଯାକୁବ ମିଶରର ରାଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏକ ପତ୍ର ଲେଖି ଯିହୁଦା ଓ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ମିଶରର ରାଜାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସମର୍ପଣ କଲେ। ଏଥିରେ ସେ କହିଲେ,

29 ତୁମ୍ଭ ଦାସ ଯାକୁବ, ଇସ୍ହାକର ପୁତ୍ର, ଇବ୍ରୀୟ ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ପୁତ୍ର, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜପୁତ୍ର, ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଓ ଜ୍ଞାନୀ ରାଜା ଓ ନିଗୂଢ଼ ବିଷୟଗୁଡିକ ପ୍ରକାଶକାରୀ, ମିଶରର ରାଜାଙ୍କୁ, ମଙ୍ଗଳ ହେଉ।

+\v 30 ହେ ମୋହର ପ୍ରଭୁ, ମିସରର ରାଜା, ଏହା ଜଣାନ୍ତୁ ଯେ କିଣାନ ଦେଶରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତି ଭୟଙ୍କର ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପଡ଼ିଥିଲା; ତେଣୁ ମୁଁ ମୋହର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଆପଣଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇଥିଲି, ଯେପରି ଆପଣ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ କିଛି ଖାଦ୍ୟ କିଣି ପାରିବେ ।

31 କାରଣ ମୋହର ପୁତ୍ରମାନେ ମୋତେ ଘେରି ରହିଥିଲେ, ଆଉ ମୁଁ ବୃଦ୍ଧ ହୋଇଥିବାରୁ ମୋହର ଆଖିରେ ଦେଖି ପାରୁ ନାହିଁ, କାରଣ ବୟସ ବୃଦ୍ଧି ପାଇ ମୋହର ଚକ୍ଷୁ ଭାରୀ ହୋଇଗଲାଣି, ପୁଣି, ମୋହର ପୁତ୍ର ଯୋଷେଫ ଯେ ମୋ’ ସମ୍ମୁଖରୁ ହଜିଗଲା, ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରତିଦିନ ରୋଦନ କରୁ କରୁ ମୁଁ ଆପଣା ଆପଣା ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲି ଯେ ସେମାନେ ମିସରକୁ ଆସିବା ସମୟରେ ଦେଶନିବାସୀମାନଙ୍କ ସକାଶୁ ନଗରଦ୍ୱାର ଦେଇ ପ୍ରବେଶ ନ କରନ୍ତୁ।

+\v 32 ଆଉ, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ମିସର ଦେଶକୁ ଯାଇ ମୋ' ପୁତ୍ର ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ଖୋଜିବା ପାଇଁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲି, ହୁଏତ ସେମାନେ ସେଠାରେ ତାଙ୍କୁ ପାଇ ପାରିବେ; ଆଉ ସେମାନେ ସେପରି କଲେ; ଆଉ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଶର ଗୁପ୍ତଚର ଭାବରେ ବିଚାର କଲ ।

33 ଆମ୍ଭେମାନେ କ’ଣ ତୁମ୍ଭ ବିଷୟରେ ଶୁଣି ନାହୁଁ ଯେ ତୁମ୍ଭେ ଫାରୋଙ୍କର ସ୍ୱପ୍ନର ଅର୍ଥ କରିଅଛ ଓ ତାହାଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କଥା କହିଅଛ? ତେବେ ମୋହର ପୁତ୍ରମାନେ ଗୁପ୍ତଚର କି ନୁହେଁ, ତାହା ତୁମ୍ଭେ ନିଜ ଜ୍ଞାନରେ କିପରି ଜାଣି ପାରୁ ନାହଁ ?”

34 "ଏଣୁ ଏବେ ହେ ମାରେ ପ୍ରଭୁ ଓ ମହାରାଜ, ଆପଣ ମାରେ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଯେପରି କହିଥିଲେ, ମୁଁ ମାରେ ପୁତ୍ରକୁ ଆପଣଙ୍କ ଆଗେ ପଠାଇଲି। ସେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତା'ର ଭାଇମାନଙ୍କ ସହିତ ଶାନ୍ତି ରେ ମାେ ନିକଟକୁ ଫରେି ନ ଆସେ, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ବିନଯ କରୁଛି, ତୁମ୍ଭେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ରଖ।"

35 କାରଣ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ଫାରୋଙ୍କ ପ୍ରତି ଯାହା କରିଥିଲେ, ସେ ମୋ' ମାତା ସାରାଙ୍କୁ ନେଇ ଯାହା କରିଥିଲେ, ଆଉ ତାହା ପାଇଁ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ରାଜା ଅବିମେଲକଙ୍କ ପ୍ରତି ଯାହା କରିଥିଲେ, ପୁଣି, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତା ଅବ୍ରହାମ ଏଲମର ଏହି ନଅ ଜଣ ରାଜାଙ୍କ ପ୍ରତି ଯାହା କରିଥିଲେ, ତାହା କ'ଣ ତୁମ୍ଭେ ଜାଣ ନାହିଁ କି ଶୁଣି ନାହଁ? ସେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଥିବା ଅଳ୍ପ କେତେକ ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ସେମାନଙ୍କୁ କିପରି ହତ୍ୟା କରିଥିଲେ?

36 ଆଉ ମୋର ଦୁଇ ପୁତ୍ର ଶିମିୟୋନ ଓ ଲେବୀ ଇମୋରୀୟମାନଙ୍କର ଆଠଟି ନଗରକୁ କିପରି କରିଥିଲେ, ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଭଉଣୀ ଦୀଣା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ କିପରି ବିନାଶ କରିଥିଲେ?

+\v 37 ଆଉ ଆପଣା ଭାଇ ବିନ୍ୟାମୀନଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ହେତୁ ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଭାଇ ଯୋଷେଫଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ହେତୁ ନିଜକୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା କଲେ; ତେବେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ସକାଶୁ କୌଣସି ଗୋଷ୍ଠୀର ହସ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରଜାତ୍ୱ କରୁଥିବାର ଦେଖିବେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ କ'ଣ କରିବେ ?

38 ହେ ମିଶରର ରାଜା, ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ ଜାଣ ନାହିଁ ଯେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ଅଛି? ପରମେଶ୍ୱର ସର୍ବଦା ଆମର ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣନ୍ତି ଓ ସର୍ବଦା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରନ୍ତି ନାହିଁ?

39 ଯେତେବେଳେ ମୋ’ ପିଲାମାନେ ମୋତେ କହିଲେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ନାହିଁ। କାରଣ ମୋ’ ପୁତ୍ର ବିନ୍ୟାମୀନ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ମରିଥାନ୍ତ। କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଭାବିଲି ଯେ ମୋ’ ପୁତ୍ର ଶିମିୟୋନ ତୁମ୍ଭ ଗୃହରେ ଥିଲା, ଯେପରି ତୁମ୍ଭେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟା କରିପାର। ତେଣୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ଏପରି କରି ନ ଥିଲି।

40 ତେଣୁ ଦେଖ, ମାରେ ପକ୍ସ୍ଟତ୍ର ବିନ୍ୟାମୀନ ଏବଂ ମାରେ ପୁଅମାନେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକକ୍ସ୍ଟ ଆସୁଛନ୍ତି। ତୁମ୍ଭେ ତାକୁ ସାବଧାନ ରୁହ ଏବଂ ତାକକ୍ସ୍ଟ ଚକ୍ଷକ୍ସ୍ଟ ଦିଅ। ତା'ପରେ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ଓ ତୁମ୍ଭର ରାଜ୍ୟର ସମସ୍ତ ସ୍ଥାନ ଉପରେ ଦୃଷ୍ଟି ରଖିବେ।"

41 “ଏବେ ମୁଁ ମୋର ହୃଦୟର ସମସ୍ତ କଥା ତୁମ୍ଭକୁ କହିଲି। ଦେଖ, ମୋର ପୁଅମାନେ ତାଙ୍କର ଭାଇଙ୍କ ସହିତ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆସୁଛନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀର ପରିଣାମ ପରୀକ୍ଷା କର ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଭାଇମାନଙ୍କ ସହିତ ଶାନ୍ତିରେ ଫେରାଇ ଦିଅ।”

42 ଯାକୁବ ମିଶରର ରାଜାଙ୍କୁ ଦେବା ପାଇଁ ଯିହୁଦାର ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନରେ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ସେହି ପତ୍ର ଦେଲେ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୫୩

ତେଣୁ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ଉଠି ବିନ୍ୟାମୀନ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଉପହାରଗୁଡ଼ିକୁ ନେଇଗଲେ। ଏବଂ ସେମାନେ ମିଶରକୁ ଗଲେ। ଏବଂ ସେମାନେ ଯୋଷେଫଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହେଲେ।

2 ଯୋଷଫେ ସମାନଙ୍କେ ସହିତ ତାଙ୍କର ଭାଇ ବିନ୍ୟାମୀନକୁ ଦେଖିଲେ। ସେ ସମାନଙ୍କେୁ ନମସ୍କାର କଲେ। ଏହାପରେ ସମାନେେ ଯୋଷଫଙ୍କେ ଗୃହକୁ ଗଲେ।

3 ଅନନ୍ତର ଯୋଷେଫ ଆପଣା ଗୃହାଧ୍ୟକ୍ଷଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ଯେ, ତାଙ୍କ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଭୋଜନ କରିବାକୁ ଦିଅ, ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସେହିପରି କଲେ ।

4 ମଧ୍ୟାହ୍ନ ସମୟରେ ଯୋଷେଫ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସହିତ ବିନ୍ୟାମୀନଙ୍କୁ ଡକାଇଲେ। ସେମାନେ ଯୋଷେଫଙ୍କ ଗୃହର ଅଧ୍ୟକ୍ଷଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପଟ ସହିତ ଫେରି ଆସିଥିବା ଟଙ୍କା ବିଷୟରେ କହିଲେ। ଯୋଷେଫ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଭୟ କର ନାହିଁ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସବୁକିଛି ଭଲ ହେବ।” ତେଣୁ ଯୋଷେଫ ସେମାନଙ୍କର ଭାଇ ଶିମିୟୋନକୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ।

+\v 5 ତହିଁରେ ଶିମୀୟୋନ ଆପଣା ଭାଇମାନଙ୍କୁ କହିଲା, "ମିସ୍ରୀୟମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ମୋ' ପ୍ରତି ଅତି ଦୟା କରିଅଛନ୍ତି; ତୁମ୍ଭେମାନେ ସ୍ୱଚକ୍ଷୁରେ ଦେଖିଅଛ, ସେ ମୋତେ ବାନ୍ଧି ରଖିଲେ ନାହିଁ; କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନଗରରୁ ବାହାରକୁ ଗଲା ବେଳେ ସେ ମୋତେ ମୁକ୍ତ କରିଦେଲେ ଏବଂ ଆପଣା ଗୃହରେ ମୋ' ପ୍ରତି ଦୟା କଲେ ।"

+\v 6 ତହିଁରେ ଯିହୁଦା ବିନ୍ୟାମୀନକୁ ହାତ ଧରି ଯୋଷେଫଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଭୂମିଷ୍ଠ ପ୍ରଣାମ କଲା ।

+\v 7 ତହୁଁ ସେମାନେ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ଭେଟି ଦେଲେ, ଆଉ ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଲେ; ପୁଣି, ଯୋଷେଫ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, "ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କୁଶଳ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନଗଣର କୁଶଳ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବୃଦ୍ଧ ପିତାର କୁଶଳ ? ସେମାନେ କହିଲେ, କୁଶଳ," ତେଣୁ ଯିହୁଦା ଯାକୁବ ଯେଉଁ ପତ୍ର ପଠାଇଥିଲେ, ତାହା ନେଇ ଯୋଷେଫଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଦେଲା ।

8 ଯୋଷେଫ ଚିଠିଟି ପଢ଼ି ପିତାଙ୍କ ଲେଖା ଜାଣିପାରିଲେ, ଏବଂ କାନ୍ଦିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ ଏବଂ ଏକ ଭିତର କୋଠରୀକୁ ଯାଇ ବହୁତ ରୋଦନ କଲେ; ଏବଂ ସେ ବାହାରକୁ ଗଲେ।

9 ଏହାପରେ ଯୋଷଫେ ତାଙ୍କର ଭାଇ ବିନ୍ୟାମୀନକୁ ଦେଖିଲେ, "ଏହି କ'ଣ ତୁମ୍ଭର ଭାଇ, ଯାହା ବିଷଯ ରେ ତୁମ୍ଭେ ମାେତେ କହୁଥିଲ?" ତେଣୁ ବିନ୍ୟାମୀନ ଯୋଷଫେଙ୍କ ପାଖକୁ ଗଲେ। ଏବଂ ତାଙ୍କର ମସ୍ତକରେ ହାତ ରଖିଲେ। ସେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭକୁ ଅନୁଗ୍ରହ କରନ୍ତୁ। ଆମ୍ଭର ପୁତ୍ର।"

+\v 10 ସେତେବେଳେ ଯୋଷେଫ ଆପଣା ଭାଇକୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ନିଜ ମାତୃପୁତ୍ରକୁ ଦେଖି ପୁନର୍ବାର ରୋଦନ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ; ପୁଣି, ସେ କୋଠରୀ ଭିତରକୁ ଯାଇ ସେଠାରେ ରୋଦନ କଲେ; ପୁଣି, ମୁଖ ଧୋଇ ବାହାରକୁ ଯାଇ ରୋଦନ ନ କରି କହିଲେ, "ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର" ।

11 ଯୋଷଫେ ଏକ ପାତ୍ର ବାହାର କଲେ। ସେ ସହେି ପାତ୍ରରୁ ପିଇଲେ। ଏହା ରୂପାର ଥିଲା ଏବଂ ତାହା ଉପରେ ଗୋମଦେକମଣି ଓ ବଦେଲୀଯ ଖଚିତ ହାଇେଥିଲା। ତେଣୁ ଯୋଷଫେ ତାଙ୍କ ଭାଇମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖ ରେ ପାତ୍ର ରେ ଆଘାତ କଲେ। ସମାନେେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଖାଇବାକୁ ବସିଥିଲେ।

+\v 12 ତହୁଁ ଯୋଷେଫ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ଏହି ପାତ୍ର ଦ୍ୱାରା ଜାଣିଛି ଯେ ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ପୁତ୍ର ରୁବେନ୍, ଶିମୀୟୋନ ଓ ଲେବୀ ଓ ଯିହୁଦା, ଇଷାଖର ଓ ସବୂଲୂନ୍ ଏକ ମାତାର ସନ୍ତାନ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଜନ୍ମ ଅନୁସାରେ ଭୋଜନ କରିବାକୁ ବସି ଯାଅ ।"

13 ତା'ପେର େସ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ େସମାନଙ୍କର ଜନ୍ମ ଅନୁସାରେ ରଖିେଲ। େସ କହିେଲ, "ମୁଁ ଜାେଣ େଯ ତୁମ୍ଭର ଏହି ସାନ ଭାଇର େକୗଣସି ଭାଇ ନାହିଁ। ଏବଂ େମାର, ତା'ପରି, େକୗଣସି ଭାଇ ନାହିଁ। େସ େମା ସହିତ ଖାଇବାକୁ ବସିବ।"

14 ସେତେବେଳେ ବିନ୍ୟାମୀନ ଯୋଷେଫଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉଠି ସିଂହାସନରେ ବସିଲେ, ଏବଂ ଲୋକମାନେ ଯୋଷେଫଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖିଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ; ସେହି ସମୟରେ ଲୋକମାନେ ଯୋଷେଫଙ୍କ ସହିତ ଭୋଜନପାନ କଲେ, ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପହାର ଦେଲେ, ଏବଂ ଯୋଷେଫ ବିନ୍ୟାମୀନକୁ ଗୋଟିଏ ଉପହାର ଦେଲେ, ଏବଂ ମନଃଶି ଓ ଇଫ୍ରୟିମ ସେମାନଙ୍କ ପିତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖିଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ଉପହାର ଦେଲେ, ଏବଂ ଓସନାଥ ତାଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଉପହାର ଦେଲେ, ଏବଂ ବିନ୍ୟାମୀନଙ୍କ ହାତରେ ପାଞ୍ଚଟି ଉପହାର ଥିଲା।

15 ତହୁଁ ଯୋଷେଫ ସେମାନଙ୍କୁ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପିଇବାକୁ ଦେଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ପାନ କରିବାକୁ ମନା କଲେ; ଆଉ ସେମାନେ କହିଲେ, "ଯୋଷେଫଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଦିନଠାରୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପାନ କରି ନାହୁଁ କି ସୁସ୍ୱାଦୁ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇ ନାହୁଁ।"

+\v 16 ଅନନ୍ତର ଯୋଷେଫ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଶପଥ କରନ୍ତେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଅତିଶୟ ବାଧ୍ୟ କଲେ, ଆଉ ସେହି ଦିନ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରଚୁର ପାନ କଲେ; ପୁଣି, ଯୋଷେଫ ତାଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବା ପାଇଁ ଆପଣା ଭାଇ ବିନ୍ୟାମୀନ ନିକଟକୁ ଫେରିଲେ; ଆଉ ବିନ୍ୟାମୀନ ଯୋଷେଫଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସିଂହାସନରେ ବସିଥିଲା ।

17 ଯୋଷେଫ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭର କି ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ ହୋଇଅଛି ? ସେ କହିଲା, "ତୁମ୍ଭର ଏହି ଦାସର ଦଶ ପୁତ୍ର ଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ନାମ ଏହି, ବେଲା, ବେଖର, ଅସ୍‌ବଲ୍, ଗେରା, ନାମନ, ଅଖି, ରୋଶ, ମୁପିମ୍, ଚୁପିମ୍ ଓ ଅର୍ଦ; ଆଉ ମୁଁ ମୋହର ଅଦୃଶ୍ୟ ଭାଇର ନାମ ଅନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କ ନାମ ରଖିଲି ।"

18 ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ତାରାମାନଙ୍କର ଏକ ନକ୍ସା ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆଣିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଯୋଷେଫ ସମସ୍ତ ସମୟ ଜାଣିଥିଲେ। ଯୋଷେଫ ବିନ୍ୟାମୀନକୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ଶୁଣିଛି ଯେ

ଏବ୍ରୀୟମାନେ ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ସହିତ ପରିଚିତ, ତୁମେ କ'ଣ ଏଥିରେ କିଛି ଜାଣ?"

+\v 19 ସେତେବେଳେ ବିନ୍ୟାମୀନ କହିଲା, "ମୋ' ପିତା ମୋତେ ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ଦେଇ ଶିଖାଇଥିଲେ, ଆପଣଙ୍କ ଦାସ ମଧ୍ଯ ତାହା ଜାଣେ ।" ପୁଣି, ଯୋଷେଫ ବିନ୍ୟାମୀନକୁ କହିଲେ, "ଏହି ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ର ଦେଖ, ଆଉ ବୁଝ, ତୁମ୍ଭ ଭାଇ ଯୋଷେଫ ମିସରରେ କେଉଁଠାରେ ଅଛନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କୁ ତୁମେ କହିଥିଲ ଯେ ମିସରକୁ ଯାଇଥିଲା ।"

20 ସେତେବେଳେ ବିନ୍ୟାମୀନ ଆକାଶର ତାରାମାନଙ୍କର ମାନଚିତ୍ର ସହିତ ସେହି ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ରକୁ ଦେଖିଲେ, ଏବଂ ସେ ଜ୍ଞାନୀ ହୋଇ ତାଙ୍କ ଭାଇ କେଉଁଠାରେ ଅଛନ୍ତି ତାହା ଜାଣିବା ପାଇଁ ସେଥିରେ ଅନାଇଲେ, ଏବଂ ବିନ୍ୟାମିନ ସମଗ୍ର ମିସର ଦେଶକୁ ଚାରି ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କଲେ, ଏବଂ ସେ ଦେଖିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସିଂହାସନରେ ବସିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ତାଙ୍କ ଭାଇ ଯୋଷେଫ, ଏବଂ ବିନ୍ୟାମିନ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଯୋଷେଫ ଦେଖିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ଭାଇ ବିନ୍ୟାମୀନ ଏତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ, ସେ ବିନ୍ୟାମୀନକୁ କହିଲେ, "ତୁମେ କ'ଣ ଦେଖିଲ, ଏବଂ କାହିଁକି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛ?"

+\v 21 ତହୁଁ ବିନ୍ୟାମୀନ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ କହିଲା, "ମୁଁ ଏହା ଦ୍ୱାରା ଜାଣିପାରୁଛି ଯେ ମୋ' ଭାଇ ଯୋଷେଫ ଏଠାରେ ମୋ' ସହିତ ସିଂହାସନରେ ବସିଛନ୍ତି; ଆଉ ଯୋଷେଫ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ତୁମ ଭାଇ ଯୋଷେଫ, ତୁମ୍ଭ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଏହି କଥା ଜଣାଅ ନାହିଁ; ଦେଖ, ସେମାନେ ଯିବା ସମୟରେ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ତୁମ୍ଭକୁ ପଠାଇବା, ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ନଗରକୁ ଆଣିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେବା, ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ତୁମ୍ଭକୁ ନେଇଯିବା ।"

22 ଆଉ ଯଦି ସେମାନେ ନିଜ ଜୀବନକୁ ସାହସ କରି ତୁମ ପାଇଁ ଯୁଦ୍ଧ କରନ୍ତି, ତେବେ ମୁଁ ଜାଣିବି ଯେ ସେମାନେ ମୋ ପ୍ରତି ଯାହା କରିଛନ୍ତି ତାହା ପାଇଁ ଅନୁତାପ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବି, ଏବଂ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ନେଇଯିବା ସମୟରେ ଯଦି ସେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରନ୍ତି, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ମୋ ସହିତ ରହିବ, ଏବଂ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ବିବାଦ କରିବି, ଏବଂ ସେମାନେ ଚାଲିଯିବେ, ଏବଂ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପରିଚିତ ହେବି ନାହିଁ।

23 ଏହାପରେ ଯୋଷଫେ ତାଙ୍କର ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ, ସମାନଙ୍କେର ବ୍ୟାଗଗୁଡ଼ିକୁ ଶସ୍ୟ ରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାକୁ ଏବଂ ସମାନଙ୍କେର ଟଙ୍କା ସହେି ବ୍ୟାଗ ରେ ରଖିବା ପାଇଁ। ଏବଂ ବିନ୍ୟାମୀନର ବ୍ୟାଗ ରେ ପାତ୍ର ରଖି ସମାନଙ୍କେୁ ପାଥେଯ ଖାଦ୍ୟ ଦବୋ ପାଇଁ। ସମାନେେ ସମାନଙ୍କେୁ ସହେିପରି କଲେ।

24 ତା'ପରଦିନ ପ୍ରଭାତରୁ ଲୋକମାନେ ଉଠି ତାଙ୍କର ଗଧମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶସ୍ୟ ଲଦି ବିନ୍ୟାମୀନ ସହିତ ଗଲେ। ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଭାଇ ବିନ୍ୟାମୀନ ସହିତ କିଣାନ ଦେଶକୁ ଗଲେ।

25 ସମାନେେ ମିଶରରୁ ବହୁତ ଦୂର ରେ ଗଲେ ନାହିଁ। ଯେତବେେଳେ ଯୋଷଫେ ତାଙ୍କର ଗୃହାଧ୍ୟକ୍ଷଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ, "ଉଠ, ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମିଶରରୁ ବହୁତ ଦୂର ଯିବା ପୂର୍ବରୁ ତା'ପଛ ରେ ଗୋଡାଅ ଏବଂ ସମାନଙ୍କେୁ ପଚାର, 'ତୁମ୍ଭମାନେେ କାହିଁକି ମାରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ପାନପାତ୍ର ଚୋରି କଲ?'"

+\v 26 ତହୁଁ ଯୋଷେଫଙ୍କର ଅଧିକାରୀ ଉଠି ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ଯୋଷେଫଙ୍କ ସମସ୍ତ କଥା ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ; ଏହି କଥା ଶୁଣି ସେମାନେ ଅତିଶୟ କ୍ରୋଧିତ ହୋଇ କହିଲେ, "ଯାହା ନିକଟରୁ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାତ୍ର ମିଳିବ, ସେ ମରିବ, ପୁଣି, ଆମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ଯ ଦାସ ହେବା ।"

27 ଏହାପରେ ସମସ୍ତ ଭାଇମାନେ ଶୀଘ୍ର ତାଙ୍କ ଗଧରୁ ପଟ କାଢ଼ିଲେ। ଏବଂ ସମାନେେ ନିଜ ନିଜ ପଟଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖିଲେ। ଶଷେ ରେ ବିନ୍ୟାମୀନର ପଟରୁ ଏକ ପାତ୍ର ମିଳିଲା। ତା'ପରେ ସମାନେେ ସମସ୍ତେ ସମାନଙ୍କେର ବସ୍ତ୍ର ଚିରି ନଗରକୁ ଫରେିଗଲେ। ସମାନେେ ବିନ୍ୟାମୀନଙ୍କୁ ରାସ୍ତା ମଧ୍ଯଅରେ ହତ୍ୟା କଲେ। ସମାନେେ ନଗର ରେ ପହଞ୍ଚିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ। ତା'ପରେ ସମାନେେ ଯୋଷଫଙ୍କେ ସମ୍ମୁଖ ରେ ଠିଆ ହେଲେ।

28 ଏଥିରେ ଯିହୁଦାର କ୍ରୋଧ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ହେଲା। ସେ କହିଲା, “ଏହି ଲୋକ ଆଜି ମୋତେ ମିଶରକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିବା ପାଇଁ ଫେରାଇ ଆଣିଛି।”

29 ତେଣୁ ଲୋକମାନେ ଯୋଷେଫଙ୍କ ଗୃହକୁ ଗଲେ। ସେମାନେ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ସିଂହାସନରେ ବସିଥିବାର ଦେଖିଲେ। ଆଉ ସମସ୍ତ ବୀରମାନେ ତାଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ଏବଂ ବାମ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ।

+\v 30 ଯୋଷେଫ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏ କି କର୍ମ କଲ ଯେ, ମୋହର ରୂପା ପାତ୍ର ନେଇ ଚାଲିଗଲ ? ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭାଇ କେଉଁ ଭୂମିରେ ଅଛି, ଏହା ଜାଣିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋହର ପାତ୍ର ନେଇଥିଲ, ଏହା ମୁଁ ଜାଣେ ।"

+\v 31 ତହିଁରେ ଯିହୁଦା କହିଲା, "ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଛାମୁରେ କି ଉତ୍ତର ଦେବୁ, କି କଥା କହିବୁ ଓ କିରୂପେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଧାର୍ମିକ କରିବୁ ? ପରମେଶ୍ୱର ଆଜି ଆପଣଙ୍କ ସମସ୍ତ ଦାସଙ୍କ ଅପରାଧ ପାଇଅଛନ୍ତି, ତେଣୁ ଆଜି ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏହି କର୍ମ କରିଅଛନ୍ତି ।"

+\v 32 ତହୁଁ ଯୋଷେଫ ଉଠି ବିନ୍ୟାମୀନକୁ ଧରି ତାଙ୍କ ଭାଇମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ତାଙ୍କୁ ବଳପୂର୍ବକ ଧରିଲେ; ପୁଣି, ସେ ଗୃହକୁ ଆସି ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଦ୍ୱାର ବନ୍ଦ କରିଦେଲେ; ପୁଣି, ଯୋଷେଫ ଆପଣା ଗୃହାଧ୍ୟକ୍ଷକୁ

ଆଜ୍ଞା ଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ କହିବାକୁ କହିଲେ, ରାଜା ଏହି କଥା କହନ୍ତି, କୁଶଳରେ ଆପଣା ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଅ; ଦେଖ, ଯାହା ହସ୍ତରେ ମୋହର ପାନପାତ୍ର ମିଳିଲା, ମୁଁ ତାହାକୁ ଧରିଅଛି ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୫୪

+\v 1 ସେତେବେଳେ ଯିହୁଦା ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୋଷେଫଙ୍କର ବ୍ୟବହାର ଦେଖିଲା, ତେଣୁ ଯିହୁଦା ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ଦ୍ଵାର ଭାଙ୍ଗିଲା ଏବଂ ଆପଣା ଭାଇମାନଙ୍କୁ ସହିତ ଯୋଷେଫଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା ।

+\v 2 ସେତେବେଳେ ଯିହୁଦା ଯୋଷେଫଙ୍କୁ କହିଲା, "ମୋ' ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଏହା ଦୁଃଖଦାୟକ ବୋଧ ନ ହେଉ; ଆପଣଙ୍କ ଦାସ ଆପଣଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କିଛି କହିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଉନ୍ତୁ?" ତହିଁରେ ଯୋଷେଫ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "କୁହନ୍ତୁ"।

+\v 3 ସେତେବେଳେ ଯିହୁଦା ଯୋଷେଫଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କଥା କହିଲା, ଆଉ ତାହାର ଭାଇମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ; ତହିଁରେ ଯିହୁଦା ଯୋଷେଫଙ୍କୁ କହିଲା, "ଆମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରଥମେ ଶସ୍ୟ କିଣିବାକୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଥିଲୁ, ସେତେବେଳେ ଆପଣ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେଶର ଚୋର ବୋଲି ଗବେଷ୍ୟ କରିଥିଲେ ଓ ବିନ୍ୟାମୀନକୁ ଆପଣଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆଣିଥିଲୁ, ଆଉ ଆପଣ ଆଜି ମଧ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପରିହାସ କରୁଅଛନ୍ତି ।"

4 ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ମହାରାଜ ମୋର କଥା ଶୁଣନ୍ତୁ। ଆପଣଙ୍କ ସହିତ ଆମ୍ଭ ଭାଇକୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇ ଦିଅନ୍ତୁ। ତାହାହେଲେ ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରାଣ ଏବଂ ମିଶରବାସୀମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀ ଆଜି ମରିଯାଇବ।

5 ମୋହର ଦୁଇ ଭାଇ ଶିମିୟୋନ ଓ ଲେବୀ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭଉଣୀ ଦୀଣା ପାଇଁ ଶିଖିମ ନଗର ଓ ଇମୋରୀୟମାନଙ୍କ ସାତୋଟି ନଗର ପ୍ରତି କ'ଣ କରିଥିଲେ, ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ଭାଇ ବିନ୍ୟାମୀନ ପାଇଁ ସେମାନେ କ'ଣ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲେ, ତାହା କ'ଣ ତୁମ୍ଭେ ଜାଣ ନାହିଁ?

6 ଆଉ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭାଇକୁ ପଠାଇବାକୁ ମନା କର, ତେବେ ମୁଁ ମୋର ଶକ୍ତି ସହିତ, ଯେହେତୁ ସେ ଉଭୟଙ୍କଠାରୁ ବଡ଼ ଓ ଶକ୍ତିଶାଳୀ, ଆଜି ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଓ ତୁମ୍ଭ ଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆସିଅଛି।

\v 7 ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ପରମେଶ୍ଵର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କରିଥିଲେ, ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତାଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେଇ ନେଇଥିବା ମାତା ସାରାଙ୍କ ସକାଶୁ ଫାରୋଙ୍କ ପ୍ରତି ଯାହା କରିଥିଲେ, ତାହା କ'ଣ ତୁମ୍ଭେ ଶୁଣି ନାହଁ ? ମିସ୍ରୀୟମାନେ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରସ୍ପରକୁ ଏହି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ କହନ୍ତି ? ବିନ୍ୟାମୀନ, ଯାହାକୁ ତୁମ୍ଭେ ଆଜି ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କଠାରୁ ଦୂର କରିଅଛ, ଏବଂ ଆଜି ତୁମ୍ଭ ଦେଶରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯେଉଁ ଅମଙ୍ଗଳ ଘଟାଇଅଛ, ସେଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ସେହିପରି କରିବେ? କାରଣ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତା ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ସହିତ କରିଥିବା ନିୟମ ସ୍ମରଣ କରି ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ଅମଙ୍ଗଳ ଘଟାଇବେ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଆଜି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ପ୍ରାଣକୁ ଦୁଃଖ ଦେଇଅଛ।

8 ତେଣୁ ମୁଁ ଆଜି ତୁମ୍ଭକୁ ଯାହା କହିଲି, ତାହା ଶୁଣ। ଆମ୍ଭର ଭାଇକୁ ପଠାଇ ଦିଅ। ସେ ଏଠାରୁ ଚାଲିଯିବ। ନଚେତ୍ ତୁମ୍ଭେ ଓ ତୁମ୍ଭର ଦେଶର ଲୋକମାନେ ଖଡ୍ଗରେ ନିହତ ହେବେ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ମୋତେ ପରାସ୍ତ କରିପାରିବ ନାହିଁ।

9 ଯୋଷଫେ ଯିହୁଦାକୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ମୁଖ ବିସ୍ତାର କରି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧ ରେ ଗର୍ବ କରୁଛ? ତୁମ୍ଭେ କହିଛ, 'ତୁମ୍ଭ ସହିତ ଶକ୍ତି ଅଛି?' ଫାରୋଙ୍କ ଜୀବିତ ନାମ ରେ ଶପଥ କରି କହୁଛି, ଯଦି ମୁଁ ମାରେ ସମସ୍ତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସୈନ୍ୟଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦିଏ, ତବେ ତୁମ୍ଭେ ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ଭାଇମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ପଙ୍କ ରେ ବୁଡି ଯିବ।"

+\v 10 ସେତେବେଳେ ଯିହୁଦା ଯୋଷେଫଙ୍କୁ କହିଲା, "ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ତୁମ୍ଭର ଓ ତୁମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କର ଆମ୍ଭକୁ ଭୟ କରିବା ଉଚିତ୍; ସଦାପ୍ରଭୁ ଜୀବିତ ଥିବା ପ୍ରମାଣେ ଯଦି ମୁଁ ଥରେ ଆପଣା ଖଡ୍ଗ ବାହାର କରେ, ତେବେ ମୁଁ ଆଜି ସମସ୍ତ ମିସରକୁ ବଧ ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହା ଆଉ ଖାପ କରିବି ନାହିଁ, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ତୁମ୍ଭ ପ୍ରଭୁ ଫାରୋ ସହିତ ଶେଷ କରିବି ।"

+\v 11 ତହୁଁ ଯୋଷେଫ ତାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର କରି କହିଲେ, "ନିଶ୍ଚୟ, କେବଳ ତୁମ୍ଭ ପାଖରେ ଶକ୍ତି ନାହିଁ; ମୁଁ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଅଧିକ ବଳବାନ ଓ ବଳବାନ; ତୁମ୍ଭେ ଯଦି ନିଜ ଖଡ଼୍ଗ ବାହାର କର, ତେବେ ମୁଁ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭ ଗଳାରେ ଓ ତୁମ୍ଭ ସମସ୍ତ ଭ୍ରାତୃଗଣଙ୍କ ଗଳାରେ ପକାଇବି ।"

12 ତହୁଁ ଯିହୁଦା କହିଲା, "ଆଜି ଯଦି ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମୋର ମୁହଁ ଖୋଲିବି, ତେବେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଗ୍ରାସ କରିବି, ଏପରି ଭାବରେ ତୁମ୍ଭେ ପୃଥିବୀରୁ ଧ୍ଵଂସ ହେବ ଏବଂ ଆଜି ତୁମ୍ଭ ରାଜ୍ୟରୁ ବିନଷ୍ଟ ହେବ।" ଯୋଷେଫ କହିଲେ, "ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ, ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ନିଜର ମୁଖ ଖୋଲ, ତେବେ ମୋହର ଶକ୍ତି ଓ ଶକ୍ତି ଅଛି ଯେ ତୁମ୍ଭେ ଶବ୍ଦ କରି ପାରିବ ନାହିଁ; ଦେଖ, ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ କେତେ ପଥର ଅଛି, ମୁଁ ଗୋଟିଏ ପଥର ନେଇ ତୁମ୍ଭ ମୁଖରେ ଜୋର୍ କରି ତୁମର ପାଟି ଭାଙ୍ଗି ପାରିବି।"

+\v 13 ତହୁଁ ଯିହୁଦା କହିଲା, "ପରମେଶ୍ଵର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସାକ୍ଷୀ ଅଛନ୍ତି, ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରି ନାହୁଁ; କେବଳ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭାଇକୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦିଅ, ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରୁ ଯିବୁ"; ତହିଁରେ ଯୋଷେଫ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, "ଫାରୋ ଜୀବିତ ଥିବା ପ୍ରମାଣେ, ଯେବେ କିଣାନର ସମସ୍ତ

ରାଜା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ଏକତ୍ର ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋ' ହସ୍ତରୁ ତାହାକୁ ନେଇ ଯିବ ନାହିଁ ।"

14 ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେ ନିଜ ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଅ। ତୁମ୍ଭର ଭାଇ ମୋର ଦାସ ହେବ। ସେ ରାଜଗୃହ ଲୁଟି ନେଇଛି।" ଯିହୁଦା କହିଲା, "ଏଥିରେ ତୁମର କ'ଣ ଭାବ? ରାଜା ତାଙ୍କ ଘରରୁ ସାରା ଦେଶକୁ ରୁପା ଓ ସୁନା ଉପହାର କିମ୍ବା ଖର୍ଚ୍ଚ ପଠାଇ ପାରନ୍ତି। ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭ ଭାଇର ଥଳିରେ ରଖିଥିବା ପାତ୍ର ବିଷୟରେ କହୁଛ ଏବଂ କହୁଛ ଯେ ସେ ଏହା ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଚୋରି କରିଛି।"

15 ପରମେଶ୍ୱର ନ କରନ୍ତୁ ଯେ, ଆମ ଭାଇ ବିନ୍ୟାମୀନ କିମ୍ବା ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ବଂଶଧର କେହି ତୁମ୍ଭଠାରୁ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କାହାଠାରୁ, ରାଜାରୁ, ଶାସକରୁ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କଠାରୁ ଚୋରି କରିବା ପାଇଁ ଏପରି କରିବେ।

16 ଏହେତୁ ଏବେ ଏହି ଅଭିଯୋଗ ବନ୍ଦ କର, ନଚେତ୍ ସମୁଦାୟ ପୃଥିବୀ ତୁମ୍ଭର କଥା ଶୁଣିବ, ଆଉ କହିବ, ଅଳ୍ପ ଟଙ୍କା ପାଇଁ ମିସରର ରାଜା ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ବିବାଦ କଲା, ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଗ କରି ସେମାନଙ୍କ ଭାଇକୁ ଦାସ କଲା।

+\v 17 ସେତେବେଳେ ଯୋଷେଫ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ଏହି ପାନପାତ୍ର ଘେନି ମୋ' ନିକଟରୁ ଚାଲିଯାଅ, ତୁମ୍ଭ ଭାଇକୁ ଦାସ କରି ଛାଡ଼ି ଦିଅ, କାରଣ ଚୋରର ଦାସ ହେବା ତାହାର ଦଣ୍ଡ ।"

18 ତହିଁରେ ଯିହୁଦା କହିଲା, "ତୁମେ କାହିଁକି ଲଜ୍ଜିତ ହେଉ ନାହଁ ? ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭାଇକୁ ଛାଡ଼ି ତୁମ୍ଭର ପାତ୍ର ନେଇଯିବା ପାଇଁ କାହିଁକି ଲଜ୍ଜିତ ହେଉଛ ? ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭର ପାତ୍ର, କିମ୍ବା ତା'ଠାରୁ ହଜାର ଗୁଣ ଅଧିକ ଦିଅ, ତେବେ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ଲୋକ ହସ୍ତରେ ମିଳିଥିବା ରୂପା ପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ଭାଇକୁ ଛାଡ଼ିବୁ ନାହିଁ, ତାହାହେଲେ ଆମ୍ଭେ ତାହା ଉପରେ ମରିବୁ ନାହିଁ ।"

+\v 19 ତହିଁରେ ଯୋଷେଫ ଉତ୍ତର କଲେ, "ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ଆପଣା ଭାଇକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୋଡ଼ିଏ ଟଙ୍କାରେ ବିକ୍ରୟ କଲ ? ତେବେ ଆପଣା ଭାଇ ପ୍ରତି କାହିଁକି ସେପରି କରୁ ନାହଁ ?"

20 ଯିହୁଦା କହିଲା, "ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭ ଓ ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟେର ସାକ୍ଷୀ ଅଛନ୍ତି ୍ୟେ, ଆମ୍ୱେଭ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଯୁଦ୍ଧ ଚାହୁଁନାହୁଁ। ୍ୱେତଣୁ ତୁମ୍ୱେଭ ଆମ୍ଭର ଭାଇକୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦିଅ। ଆମ୍ୱେଭ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରୁ ଯାଇ ଯିବା।"

+\v 21 ଅନନ୍ତର ଯୋଷେଫ ଉତ୍ତର କରି କହିଲେ, "ଯେବେ ଦେଶର ସମସ୍ତ ରାଜା ଏକତ୍ର ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ମୋ' ହସ୍ତରୁ ତୁମ୍ଭ ଭାଇକୁ ଛଡ଼ାଇ ନେଇ ପାରିବେ ନାହିଁ; ତହିଁରେ ଯିହୁଦା କହିଲା, "ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଭାଇ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ନ ଆସି ତାହା ପାଇଁ ଶୋକ କରିବା ଦେଖି ପିତାଙ୍କୁ କି ଉତ୍ତର ଦେବା ?"

+\v 22 ସେତେବେଳେ ଯୋଷେଫ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପିତାଙ୍କୁ ଏହି କଥା କହିବ, କଳଟି ପଛେ ରଜ୍ଜୁ ଚାଲିଯାଇଛି ।"

23 ଯିହୁଦା କହିଲା, "ତୁମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚୟ ଜଣେ ରାଜା, ତେବେ ମିଥ୍ୟା ବିଚାର କରି ଏପରି କଥା କାହିଁକି କହୁଛ? ତୁମ୍ଭ ପରି ରାଜାଙ୍କୁ ଧିକ୍!"

+\v 24 ସେତେବେଳେ ଯୋଷେଫ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭ ଭାଇ ଯୋଷେଫ ବିଷୟରେ ମୁଁ ଯେଉଁ କଥା କହିଲି, ସେଥିରେ କୌଣସି ମିଥ୍ୟା ବିଚାର ନାହିଁ; କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ତାହାକୁ କୋଡ଼ିଏ ଖଣ୍ଡ ରୂପାରେ ମିଦୀୟନୀୟମାନଙ୍କୁ ବିକ୍ରୟ କରିଥିଲ, ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ତାହା ଅସ୍ୱୀକାର କରି ଆପଣା ଆପଣା ପିତାଙ୍କୁ କହିଥିଲ, କୌଣସି ହିଂସ୍ରକ ଜନ୍ତୁ ତାହାକୁ ଖାଇ ପକାଇଛି, ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ବିଦୀର୍ଣ୍ଣ କରି ପକାଇଛି ।"

+\v 25 ସେତେବେଳେ ଯିହୁଦା କହିଲା, "ଦେଖ, ଶେମର ଅଗ୍ନି ମୋ' ହୃଦୟରେ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ହେଉଅଛି; ଏବେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ସମସ୍ତ ଦେଶ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କରିବି ।" ତହିଁରେ ଯୋଷେଫ ଉତ୍ତର କରି କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭର ଜାଆଁଳା ତାମର, ଯେଉଁ ତୁମ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ବଧ କରିଥିଲା, ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଶିଖିମର ଅଗ୍ନି ଲିଭାଇ ଦେଲା ।"

+\v 26 ତହୁଁ ଯିହୁଦା କହିଲା, "ଯଦି ମୁଁ ଆପଣା ମାଂସରୁ ଗୋଟିଏ କେଶ ଉପୁଡ଼ିବି, ତେବେ ସମସ୍ତ ମିସର ଦେଶକୁ ତହିଁର ରକ୍ତରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବି ।"

27 ଯୋଷଫେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଭାଇକୁ ବିକ୍ରୟ କରିଥିଲ, କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ତା'ର ରକ୍ତ ରେ ତାଙ୍କ ବସ୍ତ୍ର ବୁଡାଇ ଦଲେ। ଏହା କରି ପିତାଙ୍କୁ କହିବ ଯେ ତାକୁ ଏକ ହିଂସ୍ରକ ଜନ୍ତୁ ଖାଇ ଦେଲା। ଏହି ତା'ର ରକ୍ତ।"

28 ଯେତେବେଳେ ଯିହୁଦା ଏହି କଥା ଶୁଣିଲା, ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ରୋଧିତ ହେଲା ଓ ତାହାର କ୍ରୋଧ ତାଙ୍କ ଭିତରେ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ହେଲା। ସେହି ସ୍ଥାନରେ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରାୟ ଚାରି ଶହ ଶେକଲ ଓଜନର ଏକ ପଥର ଥିଲା। ତେଣୁ ଯିହୁଦାର କ୍ରୋଧ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ହେଲା। ସେ ଏକ ହାତରେ ପଥରଟିକୁ ନେଇ ଆକାଶକୁ ନିକ୍ଷେପ କଲା ଏବଂ ବାମ ହାତରେ ତାହା ଧରିଲା।

29 ଏହାପେର ୍ୱେସ ଆପଣା ପାଦତେଳ ତାହା ରଖି୍ୱେଲ, ଆଉ ୍ୱେସ ଆପଣା ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ସହିତ ୍ୱେସହି ପଥର ଉପେର ବସି ପଡି୍ୱେଲ। ଯିହୁଦାର ବଳରୁ ୍ୱେସହି ପଥରଟି ଧୂଳି ୍ୱେହାଇଗଲା।

30 ଯୋଷେଫ ଯିହୁଦାର ଏହି କର୍ମ ଦେଖି ବହୁତ ଭୟଭୀତ ହେଲେ। କିନ୍ତୁ ସେ ଆପଣା ପୁତ୍ର ମନଃଶିକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ, ଆଉ ସେ ମଧ୍ୟ ଯିହୁଦାର କାର୍ଯ୍ୟ ପରି ଆଉ ଏକ ପଥରରେ କଲେ। ଆଉ ଯିହୁଦା ଆପଣା ଭାଇମାନଙ୍କୁ କହିଲା, "ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ନ କହିବ ଯେ,

ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣେ ମିସ୍ରୀୟ, କିନ୍ତୁ ଏହି କର୍ମ କରିବା ଦ୍ୱାରା ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତୃବଂଶର ଲୋକ।"

31 ଯୋଷେଫ କହିଲେ, "କେବଳ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବଳ ଦିଆଯାଏ ନାହିଁ, କାରଣ ଆମ୍ଭେମାନେ ମଧ ବଳବାନ, ତେବେ ତୁମେ ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ କାହିଁକି ଗର୍ବ କରିବ?" ଯିହୁଦା ଯୋଷେଫଙ୍କୁ କହିଲା, "ବିନୟ କରୁଅଛି, ଆମ ଭାଇକୁ ପଠାଅ, ଆଜି ତୁମ୍ଭ ଦେଶ ନଷ୍ଟ କର ନାହିଁ।"

+\v 32 ସେତେବେଳେ ଯୋଷେଫ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ଯାଅ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତାଙ୍କୁ କୁହ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭାଇ ଯୋଷେଫ ବିଷୟରେ ଯାହା କହିଥିଲ, ଏକ ହିଂସ୍ରକ ଜନ୍ତୁ ତାକୁ ଖାଇ ପକାଇଛି ।"

33 ଅନନ୍ତର ଯିହୁଦା ଆପଣା ଭ୍ରାତା ନପ୍ତାଲିକୁ କହିଲା, "ତୁମ୍ଭେ ଶୀଘ୍ର ଯାଅ, ଏବେ ମିସରର ସମସ୍ତ ରାସ୍ତା ଗଣନା କରି ଆସି ମୋତେ ଜଣାଅ;" ଶିମୀୟୋନ ତାହାକୁ କହିଲା, "ଏହା ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି କଷ୍ଟକର ନ ହେଉ; ଏବେ ମୁଁ ପର୍ବତକୁ ଯାଇ ପର୍ବତରୁ ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ପଥର ଉଠାଇ ମିସରର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ଉପରେ ତାହା ସମାନ କରିବି ଏବଂ ତନ୍ମଧ୍ୟସ୍ଥ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବଧ କରିବି।"

+\v 34 ପୁଣି, ଯୋଷେଫ ଆପଣା ଭାଇମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ଶୁଣିଲେ; ମାତ୍ର ଯୋଷେଫ ଯେ ସେମାନଙ୍କ କଥା ବୁଝନ୍ତି, ଏହା ସେମାନେ ଜାଣିଲେ ନାହିଁ; କାରଣ ସେମାନେ କଳ୍ପନା କଲେ ଯେ, ସେ ଏବ୍ରୀ ଭାଷା କହି ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।

35 ଯୋଷଫେ ତାଙ୍କର ଭାଇମାନଙ୍କର କଥା ଶୁଣି ବହୁତ ଭୟଭୀତ ହେଲେ। ତେଣୁ ସେ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ମନଃଶିଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ, "ଶୀଘ୍ର ଯାଅ ଏବଂ ମିଶରର ସମସ୍ତ ବାସିନ୍ଦା ଓ ସମସ୍ତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଲୋକଙ୍କୁ ମା◌େ ନିକଟକୁ ଏକତ୍ର କର। ସମାନଙ୍କେୁ ଅଶ୍ୱ ଉପରେ, ପାଦ ରେ ଓ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ର ସହିତ ମା◌େ ନିକଟକୁ ପଠାଅ।" ତେଣୁ ମନଃଶି ଯାଇ ସହେିପରି କଲେ।

36 ତହୁଁ ନପ୍ତାଲି ଯିହୁଦାର ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ଗମନ କଲା; କାରଣ ନପ୍ତାଲି ଦ୍ରୁତଗାମୀ ହରିଣ ତୁଲ୍ୟ ହାଲୁକା ଥିଲା ଓ ସେ ଶସ୍ୟର ଶିଁଷା ଉପରେ ଯାଉଥିଲା, ମାତ୍ର ତାହା ତାହାର ତଳେ ଭାଙ୍ଗିଲା ନାହିଁ।

37 ତହୁଁ ସେ ଯାଇ ମିସରର ସମସ୍ତ ରାସ୍ତା ଗଣନା କଲା, ଆଉ ତାହା ବାର ଜଣ ପାଇଲା; ପୁଣି ସେ ଶୀଘ୍ର ଆସି ଯିହୁଦାକୁ ଜଣାଇଲା; ତହିଁରେ ଯିହୁଦା ଆପଣା ଭାଇମାନଙ୍କୁ କହିଲା, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶୀଘ୍ର ହୁଅ, ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଆପଣା ଆପଣା କଟିରେ ଖଡ଼୍‌ଗ ପରିଧାନ କର, ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ମିସର ପାର ହୋଇ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବଧ କରିବା, ଆଉ ଗୋଟିଏ ବି ଅବଶିଷ୍ଟ ନ ରଖୁ।

3୮ ଯିହୁଦା କହିଲା, "ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ବଳରେ ତିନୋଟି ରାସ୍ତା ଧ୍ୱଂସ କରିବା, ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ରାସ୍ତା ଧ୍ୱଂସ କରିବ।" ଯିହୁଦା ଏହି କଥା କହିବା ସମୟରେ, ଦେଖ, ମିସର ନିବାସୀମାନେ ଓ ସମସ୍ତ ବୀର ନାନା ପ୍ରକାର ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ର ଓ ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ ଜୟଧ୍ୱନି ସହିତ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ।

39 ସେମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ପାଞ୍ଚ ଶହ ଅଶ୍ୱାରୋହୀ, ଦଶ ହଜାର ପଦାତିକ ଏବଂ ଚାରି ଶହ ଲୋକ ଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ଖଡ୍ଗ କିମ୍ବା ବର୍ଚ୍ଛା ବିନା ଯୁଦ୍ଧ କରିପାରିବେ, କେବଳ ନିଜ ନିଜ ହସ୍ତ ଓ ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା।

40 ତା'ପରେ ସମସ୍ତ ବୀର ସୈନ୍ୟ ମହାଉଲ୍ଲସ ଏବଂ ଧ୍ୱନି ସହିତ ଆସିଲେ। ସେମାନେ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଘେରିଗଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୟଭୀତ କଲେ। ସେମାନଙ୍କର କ୍ରନ୍ଦନର ଶବ୍ଦରେ ଭୂମି କମ୍ପିତ ହେଲା।

41 ଯାକୁବଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନେ ସେହି ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଭୟଭୀତ ହେଲେ। ତେଣୁ ଯୋଷେଫ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଭୟଭୀତ କରିବା ପାଇଁ ଏପରି କଲେ। ସେମାନେ ଶାନ୍ତ ହେବା ପାଇଁ।

+\v 42 ସେତେବେଳେ ଯିହୁଦା ଆପଣା ଭାଇମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ଭୟଭୀତ ଦେଖି ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲା, "ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଥିବା ବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ଭୟ କରୁଅଛ ? ଆଉ ଯେତେବେଳେ ଯିହୁଦା ଦେଖିଲା ଯେ ମିସରର ସମସ୍ତ ଲୋକ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୟଭୀତ କରିବା ପାଇଁ ଯୋଷେଫଙ୍କ ଆଜ୍ଞାରେ ଘେରି ରହିଛନ୍ତି, କେବଳ ଯୋଷେଫ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଲେ, "ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାକୁ ସ୍ପର୍ଶ କର ନାହିଁ ।"

43 କିନ୍ତୁ ଯିହୁଦା ଶୀଘ୍ର ନିଜର ଖଡ୍ଗ ବାହାର କଲା। ସେ ଏକ ବଡ ଏବଂ ତିକ୍ତ ଚିତ୍କାର କଲା। ସେ ତା'ର ଖଡ୍ଗକୁ ଆଘାତ କଲା, ଏବଂ ସେ ଭୂମିରେ ଦୌଡ଼ି ପଡ଼ିଲା ଓ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଚିତ୍କାର କଲା।

44 ଗିବିଯୋନୀଯ ଏହିସବୁ କର୍ମ କରିବା ପେର, ସଦାପ୍ରଭୁ ଯିହୁଦା ଓ ତା'ର ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଭୟଭୀତ କରାଇଲେ। ତାଙ୍କର ସୈନ୍ୟଦଳର ସୈନ୍ୟଦଳ ଏବଂ ◌େସମାନଙ୍କ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରୁ ଥିବା ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଭୟଭୀତ କେଲ।

45 ଆଉ ସେହି ଚିତ୍କାର ଶବ୍ଦରେ ସମସ୍ତେ ଭୟଭୀତ ହୋଇ ଜଣେ ଅନ୍ୟ ଉପରେ ପଡ଼ିଲେ, ଏବଂ ଅନେକ ଲୋକ ପଡ଼ିବା ସମୟରେ ମଲେ। ତା'ପରେ ସମସ୍ତେ ଯିହୁଦା, ତାଙ୍କର ଭାଇମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରୁ ଏବଂ ଯୋଷେଫଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରୁ ପଳାଇଗଲେ।

46 ଯେତେବେଳେ ଯୋଷେଫ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଭାଇମାନେ ପଳାୟନ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଯିହୁଦା ଏବଂ ତାଙ୍କର ଭାଇମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଫାରୋଙ୍କ ଗୃହ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୋଡ଼ାଇଲେ। ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ପଳାଇ ଗଲେ। ଯିହୁଦା ପୁନର୍ବାର ଯୋଷେଫଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବସି ସିଂହ ପରି ଗର୍ଜନ କଲା। ଏବଂ ତାହା ପ୍ରତି ବହୁତ ଭୟଙ୍କର ଚିତ୍କାର କଲା।

+\v 47 ଆଉ ସେହି କ୍ରନ୍ଦନ ଦୂରରୁ ଶୁଣାଗଲା, ଆଉ ସୁକ୍‌କୋତର ସମସ୍ତ ନିବାସୀ ତାହା ଶୁଣିଲେ; ଆଉ ସେହି କ୍ରନ୍ଦନର ଶବ୍ଦରେ ସମୁଦାୟ ମିସର କମ୍ପିତ ହେଲା, ପୁଣି, ଭୂମିକମ୍ପରେ ମିସରର ଓ ଗୋଶନ ଦେଶର ପ୍ରାଚୀର ପଡ଼ିଗଲା, ପୁଣି, ଫାରୋ ମଧ୍ୟ ଆପଣା ସିଂହାସନରୁ ଭୂମିରେ ପଡ଼ିଗଲେ, ପୁଣି, କମ୍ପନର ଶବ୍ଦ ଶୁଣି ମିସର ଓ ଗୋଶନ ଦେଶର ସମସ୍ତ ଗର୍ଭବତୀ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଗର୍ଭଧାରଣ ହେଲା, କାରଣ ସେମାନେ ଅତିଶୟ ଭୟଭୀତ ହୋଇଥିଲେ ।

48 ଫାରୋ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ ଏବଂ କହିଲେ, "ମିଶରରେ ଆଜି ଏ କ'ଣ ଘଟିଲା?" ତେଣୁ ଲୋକମାନେ ଆସି ତାଙ୍କୁ ଆରମ୍ଭରୁ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ଘଟଣା ଜଣାଇଲେ। ତହିଁରେ ଫାରୋ ଭୟଭୀତ ହେଲେ ଓ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ।

+\v 49 ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ଶୁଣି ସେ ଆହୁରି ଭୟଭୀତ ହେଲେ । ତେଣୁ ସେ ଯୋଷେଫଙ୍କ ନିକଟକୁ କହି ପଠାଇଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ସମସ୍ତ ମିସରକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିବା ପାଇଁ ଏବ୍ରୀୟମାନଙ୍କୁ ମୋ' ନିକଟକୁ ଆଣିଅଛ; ସେହି ଚୋର ଦାସ ପ୍ରତି ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ କରିବ ? ତାହାକୁ ବିଦାୟ ଦିଅ, ତାହାକୁ ତାହାର ଭାଇମାନଙ୍କ ସହିତ ଛାଡ଼ି ଦିଅ, ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ଦୁଷ୍ଟତାରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ବିନଷ୍ଟ ନ ହେଉ, ଆମ୍ଭେମାନେ, ତୁମ୍ଭେ ଓ ସମସ୍ତ ମିସର।"

+\v 50 ଆଉ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ନ କର, ତେବେ ମୋହର ସମସ୍ତ ମୂଲ୍ୟବାନ ଜିନିଷ ତ୍ୟାଗ କର, ଯଦି ତୁମର ସନ୍ତୋଷ ହୁଏ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ସେମାନଙ୍କ ଦେଶକୁ ଯାଅ; କାରଣ ସେମାନେ ଆଜି ଆମ୍ଭର ସମସ୍ତ ଦେଶକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିବେ ଏବଂ ମୋହର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ବଧ କରିବେ; ମିସରର ସମସ୍ତ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ଚିତ୍କାରରେ ଗର୍ଭପାତ କରିଛନ୍ତି; ଦେଖ, ସେମାନେ କେବଳ ଚିତ୍କାର ଓ କଥା ଦ୍ୱାରା କ'ଣ କରିଛନ୍ତି, ଆହୁରି ଯଦି ସେମାନେ ଖଡ୍ଗରେ ଯୁଦ୍ଧ କରନ୍ତି, ତେବେ ଦେଶକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିବେ; ତେଣୁ ଏବେ ତୁମ୍ଭେ ଯାହା ଇଚ୍ଛା କର, ତାହା ବାଛ, ମୁଁ କି ଏବ୍ରୀୟ, ମିସର କି ଏବ୍ରୀୟମାନଙ୍କ ଦେଶ।

51 ତା'ପରେ ଲୋକମାନେ ଯୋଷେଫଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସି ଫାରୋଙ୍କ ବିଷୟରେ ଯାହା କହିଥିଲେ, ତାହା ସବୁ ତାଙ୍କୁ ଜଣାଇଲେ। ଫାରୋ ଓ ଯିହୁଦାଙ୍କ କଥାରେ ଯୋଷେଫ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୟଭୀତ ହେଲେ। ତାଙ୍କ ଭାଇମାନେ କ୍ରୋଧିତ ଓ କ୍ରୋଧିତ ହୋଇ ଯୋଷେଫଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହେଲେ। ଯାକୁବର ସମସ୍ତ ପୁତ୍ର ସମୁଦ୍ର ଓ ତା'ର ତରଙ୍ଗ ଗର୍ଜନ ପରି ଯୋଷେଫଙ୍କ ପ୍ରତି ଗର୍ଜ୍ଜନ କଲେ।

+\v 52 ସେତେବେଳେ ଯୋଷେଫ ଆପଣା ଭାଇମାନଙ୍କଠାରୁ ଓ ଫାରୋଙ୍କ ସକାଶୁ ଅତିଶୟ ଭୀତ ହେଲେ, ପୁଣି, ଭାଇମାନେ ଯେପରି ସମସ୍ତ ମିସର ଦେଶକୁ ବିନଷ୍ଟ ନ କରନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ଯୋଷେଫ ଆପଣା ଭାଇମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଆପଣାର ପରିଚୟ ଦେବା ପାଇଁ ଏକ ବାହାନା ଖୋଜିଲେ ।

+\v 53 ଅନନ୍ତର ଯୋଷେଫ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ମନଃଶିଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ, ତହିଁରେ ମନଃଶି ଯାଇ ଯିହୁଦା ନିକଟକୁ ଗଲେ, ପୁଣି, ତାଙ୍କ କାନ୍ଧରେ ହସ୍ତ ରଖିଲେ, ଆଉ ଯିହୁଦାର କ୍ରୋଧ ଶାନ୍ତ ହେଲା ।

+\v 54 ତହିଁରେ ଯିହୁଦା ଭାଇମାନଙ୍କୁ କହିଲା, "ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଏ କଥା ନ କହିବ ଯେ ଏହା ଜଣେ ମିସ୍ରୀୟ ଯୁବକର କର୍ମ, କାରଣ ଏ ମୋହର ପିତୃଗୃହର କର୍ମ ।"

55 ଯୋଷେଫ ଦେଖିଲେ ଏବଂ ଜାଣିଲେ ଯେ ଯିହୁଦାର କ୍ରୋଧ ଶାନ୍ତ ହୋଇଗଲା, ତେଣୁ ସେ ନମ୍ର ଭାଷାରେ ଯିହୁଦାକୁ କହିବା ପାଇଁ ନିକଟକୁ ଗଲେ।

+\v 56 ସେତେବେଳେ ଯୋଷେଫ ଯିହୁଦାକୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ସତ୍ୟ କହୁଅଛ ଏବଂ ଆଜି ଆପଣା ଶକ୍ତି ବିଷୟରେ ଆପଣା କଥା ପ୍ରମାଣ କରିଅଛ; ଆଉ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭର ମଙ୍ଗଳ ବୃଦ୍ଧି କରନ୍ତୁ; ମାତ୍ର ମୋତେ ସତ୍ୟ କୁହ, ତୁମ୍ଭ ସମସ୍ତ ଭ୍ରାତୃଗଣ ମଧ୍ୟରୁ କାହିଁକି ଏହି ବାଳକ ବିଷୟରେ ମୋ' ସହିତ ବିବାଦ କରୁଅଛ, କାରଣ ସେମାନେ ତାହା ବିଷୟରେ ମୋତେ ଗୋଟିଏ କଥା ମଧ୍ୟ କହି ନାହାନ୍ତି ।"

+\v 57 ତହୁଁ ଯିହୁଦା ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ଉତ୍ତର କରି କହିଲା, "ତୁମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚୟ ଜାଣିବ ଯେ, ମୁଁ ତା'ର ପିତାଙ୍କ ନିକଟରେ ସେହି ବାଳକ ପ୍ରତି ନିରାପଦ ଥିଲି, ମୁଁ କହିଥିଲି, ଯଦି ମୁଁ ତାକୁ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ନ ଆଣେ, ତେବେ ମୁଁ ଚିରଦିନ ତାହାର ଦୋଷ ବହନ କରିବି ।"

58 ତେଣୁ ମୁଁ ମୋର ସମସ୍ତ ଭାଇମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତୁମ ନିକଟକୁ ଆସିଲି, କାରଣ ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ ତୁମେ ତାକୁ ତୁମ ନିକଟରୁ ଯିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁନାହଁ; ତେଣୁ ଏବେ ମୁଁ ତୁମ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅନୁଗ୍ରହ ପାଉ ଯେ ତୁମେ ତାକୁ ଆମ ସହିତ ଯିବାକୁ ପଠାଅ, ଏବଂ ଦେଖ, ମୁଁ ତା'ର ବଦଳରେ ରହି ତୁମର ଯାହା ଇଚ୍ଛା ତାହା କରି ତୁମର ସେବା କରିବି, କାରଣ ତୁମେ ମୋତେ ଯେଉଁଠାକୁ ପଠାଇବ ମୁଁ ମହାଶକ୍ତି ସହିତ ତୁମର ସେବା କରିବାକୁ ଯିବି।

59 "ତୁମ୍ଭେ ଏବେ ମୋତେ ଜଣେ ବଳବାନ ରାଜା ନିକଟକୁ ପଠାଅ, ଯେ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଦ୍ରୋହ କରିଅଛି, ତହିଁରେ ମୁଁ ତାହାର ଓ ତାଙ୍କ ଦେଶ ପ୍ରତି କ'ଣ କରିବି, ତାହା ତୁମ୍ଭେ ଜାଣିବ; ଯଦିଓ ତାହାର ଅଶ୍ୱାରୋହୀ ଓ ପଦାତିକ ସୈନ୍ୟ କିମ୍ବା ଅତି ପରାକ୍ରମୀ ଲୋକ ଥାଆନ୍ତେ, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ବଧ କରି ରାଜାଙ୍କ ମସ୍ତକ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆଣିବି।"

60 ତୁମେ କ'ଣ ଜାଣ ନାହିଁ କି ଶୁଣି ନାହଁ ଯେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତା ଅବ୍ରହାମ ତାଙ୍କ ଦାସ ଇଲୀୟେଜର ସହିତ ଗୋଟିଏ ରାତିରେ ଏଲମର ସମସ୍ତ ରାଜାଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ସୈନ୍ୟ ସହିତ ପରାସ୍ତ କରିଥିଲେ, ସେମାନେ ଜଣେ ବି ଅବଶିଷ୍ଟ ରଖିଲେ ନାହିଁ? ସେହି ଦିନଠାରୁ ଆମ ପିତାଙ୍କ ଶକ୍ତି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ବଂଶ ପାଇଁ ଅନନ୍ତକାଳ ପାଇଁ ଅଧିକାର ସ୍ୱରୂପ ଦିଆଯାଇଥିଲା।

+\v 61 ସେତେବେଳେ ଯୋଷେଫ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ସତ୍ୟ କହୁଅଛ, ତୁମ୍ଭ ମୁଖରେ ମିଥ୍ୟା ନାହିଁ; କାରଣ ଏବ୍ରୀୟମାନଙ୍କର ଶକ୍ତି ଅଛି ଓ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କଠାରେ ଅତିଶୟ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ, ଏହା ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଇଅଛି; ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କିଏ ଠିଆ ହୋଇପାରେ ?"

+\v 62 ତଥାପି, ମୁଁ ଏହି ସର୍ତ୍ତରେ ତୁମ୍ଭ ଭାଇକୁ ପଠାଇବି, ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହାର ଭାଇକୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ତାହାର ମାତୃପୁତ୍ରକୁ, ଯାହା ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କହିଥିଲ ଯେ ସେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରୁ ମିସରକୁ ଯାଇଛି, ଆମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆଣିବ; ଆଉ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ତାହାର ଭାଇକୁ ଆମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆଣ, ସେତେବେଳେ ମୁଁ ତାହାର ବଦଳରେ ତାହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବି, କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଆପଣା ପିତାର ପ୍ରତି ନିରାପତ୍ତା ପାଇ ନ ଥିଲେ; ଆଉ ଯେତେବେଳେ ସେ ମୋ ନିକଟକୁ ଆସିବ, ସେତେବେଳେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ତାହାର ଭାଇକୁ ପଠାଇବି, ଯାହା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିରାପତ୍ତା ପାଇଅଛ ।

63 ଯୋଷେଫ ଏହି କଥା କହିବା ମାତ୍ରେ ଯିହୁଦା ତାଙ୍କ ଉପରେ କ୍ରୋଧିତ ହେଲା। ତାଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ କ୍ରୋଧରେ ରକ୍ତ ଧାର ଧାର ହୋଇଗଲା। ସେ ତାଙ୍କ ଭାଇମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଏହି ଲୋକ ଆଜି କାହିଁକି ନିଜର ଏବଂ ସମସ୍ତ ମିଶରର ଧ୍ୱଂସ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛି?”

+\v 64 ତହିଁରେ ଶିମୀୟୋନ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲା, "ସେ କେଉଁଠାକୁ ଗଲେ, ସେ କେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ଗଲେ, ସେ ମରିଗଲେ କି ଜୀବିତ, ତାହା ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣି ନାହୁଁ ବୋଲି ଆମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରଥମେ ତୁମ୍ଭକୁ କହି ନ ଥିଲୁ; ତେବେ ମୋ' ପ୍ରଭୁ କାହିଁକି ଏପରି କଥା କହୁଅଛନ୍ତି ?"

+\v 65 ଆଉ ଯୋଷେଫ ଯିହୁଦାର ମୁଖ ନିରୀକ୍ଷଣ କରି ଜାଣିଲେ ଯେ, ସେ ତାଙ୍କୁ ଏହି ଭାଇର ବଦଳେ ତୁମ୍ଭ ଅନ୍ୟ ଭାଇକୁ ମୋ' ନିକଟକୁ ଆଣ ବୋଲି କହିବା ବେଳେ ତାଙ୍କର କ୍ରୋଧ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ହେଉଥିଲା ।

+\v 66 ଅନନ୍ତର ଯୋଷେଫ ଭାଇମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭାଇ ମରିଯାଇଛି କି ହଜିଯାଇଛି ବୋଲି ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ କହିଥିଲ; ଏବେ ଯଦି ମୁଁ ଆଜି ତାହାକୁ ଡାକିବି ଓ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆସିବ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ତାହାର ଭାଇ ବଦଳରେ ତାହାକୁ ମୋତେ ଦେବ ?"

67 ଯୋଷେଫ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଏବଂ କହିଲେ, “ଯୋଷେଫ, ଯୋଷେଫ, ଆଜି ମୋ’ ପାଖକୁ ଆସ ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଅ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବସ।”

68 ଯୋଷେଫ ସେମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଏହି କଥା କହିବାବେଳେ, ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଦୃଷ୍ଟିପାତ କଲେ, ଯେପରି ଯୋଷେଫ ସେମାନଙ୍କ ଆଗରେ କେଉଁଠାରୁ ଆସିବେ।

+\v 69 ଆଉ ଯୋଷେଫ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ କ୍ରିୟା ନିରୀକ୍ଷଣ କରି ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ଏଣେତେଣେ ଅନାଇ ରହୁଛ ? ମୁଁ ସେହି ଯୋଷେଫ, ଯାହାକୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମିସର ନିକଟରେ ବିକ୍ରୟ କରିଥିଲ; ଏଣୁ ମୋତେ ବିକ୍ରୟ କରିଅଛ ବୋଲି ଦୁଃଖ କର ନାହିଁ, କାରଣ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ସମୟରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆଗେ ପଠାଇଥିଲେ ।"

70 ଯୋଷେଫଙ୍କ ଭାଇମାନେ ଏହା ଶୁଣି ଭୟ କଲେ। ଯିହୁଦା ତାଙ୍କୁ ସ୍ୱାଗତ କଲା।

+\v 71 ସେତେବେଳେ ବିନ୍ୟାମୀନ୍ ଯୋଷେଫଙ୍କର ଏହି କଥା ଶୁଣିବା ମାତ୍ରେ ଗୃହର ଅନ୍ତଃପୁରରେ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିଲେ; ତହିଁରେ ବିନ୍ୟାମୀନ ଆପଣା ଭାଇ ଯୋଷେଫ ନିକଟକୁ ଦୌଡ଼ି ଯାଇ ତାଙ୍କୁ ଆଲିଙ୍ଗନ କରି ତାଙ୍କ ଗଳା ଧରି ରୋଦନ କଲେ ।

72 ଯୋଷେଫଙ୍କର ଭାଇମାନେ ଦେଖିଲେ ଯେ ବିନ୍ୟାମୀନ ତାଙ୍କ ଭାଇର ଗଳା ଧରି କାନ୍ଦୁଛି। ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ଆଲିଙ୍ଗନ କଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଆଲିଙ୍ଗନ କଲେ। ସେମାନେ ଯୋଷେଫଙ୍କ ସହିତ ବହୁତ ରୋଦନ କଲେ।

73 ଯୋଷେଫଙ୍କ ପରିବାରରୁ ଏହି କଥା ଶୁଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ସେମାନେ ଯୋଷେଫଙ୍କ ଭାଇ। ତେଣୁ ଫାରୋ ଏଥିରେ ବହୁତ ଖୁସି ହେଲେ। ସେ ଭୟ କରୁଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ମିଶରକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିବେ।

74 ଫାରୋ ତାଙ୍କର ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଯୋଷଫଙ୍କେ ନିକଟକୁ ପଠାଇଲେ। ସମାନେେ ତାଙ୍କୁ ଅଭିନନ୍ଦନ ଜଣାଇଲେ। ମିଶର ଦେଶସ୍ଥ ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟବାହିନୀର ସନୋପତିମାନେ ଓ ସୈନ୍ୟବାହିନୀର ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟ ଯୋଷଫଙ୍କେ ସହିତ ଆନନ୍ଦ କଲେ। ମିଶରର ସମସ୍ତ ଲୋକ ଯୋଷଫଙ୍କେ ଭାଇମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବହୁତ ଖୁସି ହେଲେ।

+\v 75 ଅନନ୍ତର ଫାରୋ ଯୋଷେଫଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆପଣା ଦାସମାନଙ୍କୁ ପଠାଇ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭ ଭାଇମାନଙ୍କୁ କୁହ, ସେମାନଙ୍କର ସର୍ବସ୍ୱ ମୋ' ନିକଟକୁ ଆଣ, ତହିଁରେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ମିସର ଦେଶର ସର୍ବୋତ୍ତମ ଭୂମିରେ ରଖିବି," ତହିଁରେ ସେମାନେ ସେହିପରି କଲେ ।

76 ଯୋଷଫେ ତାଙ୍କର ଗୃହାକ୍ଷରକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଉପହାର ଏବଂ ବସ୍ତ୍ର ବାହାର କରି ଆଣ। ସେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ବହୁ ରାଜକୀୟ ବସ୍ତ୍ର ଏବଂ ଅନକେ ଉପହାର ବାହାର କଲେ। ଯୋଷଫେ ସେ ସବୁକୁ ତାଙ୍କ ଭାଇମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାଣ୍ଟି ଦେଲେ।

77 ପୁଣି, ସେ ଆପଣା ଭାଇମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ସୁନା ଓ ରୂପାର ସାଜ ବସ୍ତ୍ର ଓ ତିନି ଶହ ରୂପାମୁଦ୍ରା ଦେଲେ; ଆଉ ଯୋଷେଫ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସେହି ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧାଇ ଫାରୋଙ୍କ ନିକଟକୁ ଅଣାଯିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ।

78 େଯାେଷଫଙ୍କର ସମସ୍ତ ଭାଇମାନଙ୍କୁ େଦଖି ଫାେରା ବହୁତ ଖୁସି େହେଲ। େସମାେନ ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ଏବଂ ସାହସୀ ଥିେଲ।

79 ଏହାପେର ଫାେରାଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରୁ େସମାନଙ୍କ ପିତା କିଣାନକୁ ଗେଲ। େସମାନଙ୍କର ଭାଇ ବିନ୍ୟାମୀନ େସମାନଙ୍କ ସହିତ ଥିେଲ।
୪0 ସେତେବେଳେ ଯୋଷେଫ ଉଠି ଫାରୋଙ୍କଠାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏଗାର ରଥ ଦେଲେ; ପୁଣି ଯୋଷେଫ ଆପଣା ପିତାଙ୍କୁ ମିସରକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ମିସରରେ ତାଙ୍କର ରାଜ୍ୟାଭିଷେକ ଦିନ ଯେଉଁ ରଥରେ ଆରୋହଣ କରିଥିଲେ, ସେହି ରଥ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଲେ; ପୁଣି ଯୋଷେଫ ଆପଣା ଭାଇମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟାନୁସାରେ ବସ୍ତ୍ର ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ଏକ ଶହ ରୁପା ଖଣ୍ଡ ପଠାଇଲେ; ପୁଣି, ସେ ରାଜାଙ୍କ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କ ବସ୍ତ୍ରରୁ ଆପଣା ଭାଇମାନଙ୍କ ଭାର୍ଯ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ବସ୍ତ୍ର ପଠାଇଲେ, ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ।
୪1 ପୁଣି, ସେ ଆପଣା ଭାଇମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ଦଶ ଜଣ ପୁରୁଷାନୁକ୍ରମେ କିଣାନ ଦେଶକୁ ସେବା କରିବା ପାଇଁ, ସେମାନଙ୍କ ପିଲାମାନଙ୍କ ଏବଂ ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତିର ସେବା କରିବା ପାଇଁ ମିସରକୁ ପଠାଇଲେ।
୪2 ଯୋଷେଫ ତାଙ୍କର ଭାଇ ବିନ୍ୟାମୀନଙ୍କୁ ଦଶ ପୁଅଙ୍କ ପାଇଁ ଦଶ ଯୋଡ଼ା ବସ୍ତ୍ର ପଠାଇଲେ। ସେହି ବସ୍ତ୍ର ଯାକୁବଙ୍କ ଅନ୍ୟ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଥିଲା।
୪3 ପୁଣି ଯୋଷଫେ ଫାରୋଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରତି ପଚାଶ ରୂପା ମୁଦ୍ରା ଓ ଦଶ ରଥ ପଠାଇଲେ। ସେ ତାଙ୍କର ପିତାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମିଶରର ସମସ୍ତ ସୌଖୀନ ଜିନିଷରେ ନଦା ଦଶ ଗଧ ଓ ତାଙ୍କର ପିତାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଓ ତାଙ୍କ ସହିତ ଥିବା ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ଖାଦ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଶସ୍ୟ ଓ ରୋଟୀ ଆଦି ଭକ୍ଷ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟରେ ନଦା ଦଶ ଗର୍ଦ୍ଦଭୀ ପଠାଇଲେ।
୪4 ପୁଣି, ସେ ଆପଣା ଭଗିନୀ ଦୀଣା ପାଇଁ ରୂପା ଓ ସୁନାବସ୍ତ୍ର, କୁନ୍ଦୁରୁ, ଅଳଙ୍କାର ଓ ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣର ଅଳଙ୍କାର ପଠାଇଲେ; ପୁଣି, ଫାରୋର ଭାର୍ଯ୍ୟାମାନଙ୍କଠାରୁ ବିନ୍ୟାମୀନ ଦେଶର ଭାର୍ଯ୍ୟାମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ତାହା ପଠାଇଲେ।
୪5 ଯୋଷଫେ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଭ୍ରାତାମାନଙ୍କୁ, ସମାନଙ୍କେ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ଗୋମଦେକମଣି ଏବଂ ବୁଦାଲିଯମ ଦେଲେ। ଏବଂ ମିଶରର ମହାନ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ସମସ୍ତ ବହୁମୂଲ୍ୟ ଜିନିଷ ଦେଲେ। ଯୋଷଫେ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କର ପରିବାରକୁ ଯାହା ପଠାଇଥିଲେ ତାହା ଛଡା ଆଉ କୌଣସି ବହୁମୂଲ୍ୟ ଜିନିଷ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କିଛି ବ୍ୟତୀତ ନ ଥିଲା।
୪6 ଏହା ପରେ ଯୋଷେଫ ତାଙ୍କର ଭାଇମାନଙ୍କୁ ବିଦାୟ କଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ଗଲେ। ପୁଣି ସେ ତାଙ୍କ ଭାଇ ବିନ୍ୟାମୀନକୁ ମଧ ପଠାଇଲେ।
୪7 ଯୋଷେଫ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶର ସୀମାକୁ ଯିବା ପାଇଁ ପଥ ଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ ସାଙ୍ଗରେ ନେଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ପିତା ଓ ପରିବାରବର୍ଗଙ୍କୁ ମିଶରକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ।
୪୪ ଆଉ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ପଥରେ ଝଗଡ଼ା କର ନାହିଁ, କାରଣ ଏହା ପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ହୋଇଥିଲା, ଯାହା ଦ୍ଵାରା ଅନେକ ଲୋକଙ୍କୁ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷରୁ ରକ୍ଷା କରାଯାଇଥିଲା। ଦେଶରେ ଆହୁରି ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ରହିବ।”
୪9 ପୁଣି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଲେ, "ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କିଣାନ ଦେଶରେ ପ୍ରବେଶ କର, ସେତେବେଳେ ଏହି ବିଷୟରେ ହଠାତ୍ ମୋ' ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଅ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ନିଜ ଜ୍ଞାନ ଅନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କର।"
90 କିନ୍ତୁ ଯୋଷେଫ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେବାକୁ କ୍ଷାନ୍ତ ହେଲେ। ସେ ମିଶରକୁ ଫେରିଗଲେ। ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦିତ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କ ପିତା ଯାକୁବଙ୍କ ନିକଟକୁ କିଣାନ ଦେଶକୁ ଗଲେ।
91 ଅନନ୍ତର ସେମାନେ ଦେଶର ସୀମା ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ପରସ୍ପର କହିଲେ, "ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏ ବିଷୟରେ ଆମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ କରିବା ? କାରଣ ଯଦି ଆମେ ହଠାତ୍ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ଏହି କଥା ତାଙ୍କୁ କହିବୁ, ତେବେ ସେ ଆମର କଥାରେ ଅତିଶୟ ଭୟଭୀତ ହେବେ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ କଥାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ନାହିଁ ।"
92 ତେଣୁ ସେମାନେ ଆଗକୁ ଗଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଘର ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଲେ। ସେମାନେ ଆଶେରର କନ୍ୟା ସେରଖକୁ ଭେଟିବାକୁ ବାହାରକୁ ଗଲେ। ସେହି ଯୁବତୀଟି ବହୁତ ଭଲ ଓ ସୁବୁଦ୍ଧି ଥିଲା, ଆଉ ବୀଣା ବଜାଇବାକୁ ବିଦ୍ୟାରେ ବିଦ୍ୟାବାନ ଥିଲା।
93 ତହୁଁ ସେମାନେ ତାହାକୁ ଡାକିଲେ, ତହୁଁ ସେ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆସି ସେମାନଙ୍କୁ ଚୁମ୍ବନ କଲା; ପୁଣି ସେମାନେ ତାହାକୁ ନେଇ ଏକ ବୀଣା ଦେଲେ, "ଆମ୍ଭ ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଅ, ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବସି, ବୀଣା ବଜାଇ ଏହି କଥା କୁହ।"
94 ତେଣୁ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ନିଜ ଘରକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେଲେ। ତା'ପରେ ସେ ବୀଣା ନେଇ ଶୀଘ୍ର ସେମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଯାଇ ଯାକୁବଙ୍କ ନିକଟରେ ବସିଲା।
95 ସେ ଭଲ ବଜାଇଲା ଓ ଗାୟନ କଲା, ଏବଂ ନିଜ କଥାର ମଧୁରତାରେ କହିଲା, "ମୋର ମାମୁଁ ଯୋଷେଫ ଜୀବିତ ଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେ ସମଗ୍ର ମିଶର ଦେଶରେ ରାଜତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଏବଂ ସେ ମରି ନାହାଁନ୍ତି।"
96 ସେ ଏହି କଥା ବାରମ୍ବାର କହି ଚାଲିଲା। ଯାକୁବ ତାହାର କଥା ଶୁଣିଲା ଏବଂ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ରାଜି ହୋଇଗଲେ।
97 ସେ ଦୁଇଥର ଏବଂ ତିନିଥର ପୁନରାବୃତ୍ତି କରିବା ସମୟରେ ସେ ଯାକୁବଙ୍କୁ ଶୁଣିଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ କଥାର ମଧୁରତାରେ ଯାକୁବର ହୃଦୟ ଆନନ୍ଦିତ ହେଲା, ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମା ତାଙ୍କ ଉପରେ ଥିଲେ, ଏବଂ ସେ ଜାଣିଲେ ଯେ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ କଥା ସତ୍ୟ।
+\v 9୪ ପୁଣି, ସେରହଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏହି କଥା କହିବା ସମୟରେ ଯାକୁବ ତାଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ, ପୁଣି, ସେରହଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଆହେ

ମୋହର କନ୍ୟା, ମୃତ୍ୟୁ ତୁମ୍ଭକୁ କେବେ ଜୟ ନ କରୁ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ଆତ୍ମାକୁ ସଜୀବ କରିଅଛ; କେବଳ ମୋ' ସମ୍ମୁଖରେ କୁହ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣାର ସମସ୍ତ କଥାରେ ମୋତେ ଆନନ୍ଦିତ କରିଅଛ ।"

99 ଏବଂ ସେ ଏହି କଥାଗୁଡ଼ିକ ଗାଉଥିଲା, ଏବଂ ଯାକୁବ ତାହା ଶୁଣିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ସନ୍ତୋଷ ପ୍ରକାଶ କଲେ। ସେ ଆନନ୍ଦିତ ହେଲେ, ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମା ତାଙ୍କ ଉପରେ ଥିଲା।

100 ଗିଦିେୟାନ ତା' ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଥିଲା େବେଳ, ତାଙ୍କର ପକ୍ଷ୍ଟ୍ରମାେନ ଅଶ୍ୱ, ରଥ, ରାଜକୀୟ ବସ୍ତ୍ର ଓ ତାଙ୍କର ଦାସମାେନ ଧରି ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିେଲ।

101 ତେଣୁ ଯାକୁବ ସେମାନଙ୍କୁ ଭେଟିବାକୁ ଉଠିଲେ। ସେ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ରାଜକୀୟ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିଥିବାର ଦେଖିଲେ। ଏବଂ ଯୋଷେଫ ସେମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଥିବା ସମସ୍ତ ଧନସମ୍ପତ୍ତି ଦେଖିଲେ।

102 ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଭାଇ ଯୋଷେଫ ଜୀବିତ ଅଛନ୍ତି, ଆଉ ସେ ସମଗ୍ର ମିସର ଦେଶରେ ରାଜତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଯେପରି କହିଥିଲୁ, ସେପରି ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କଥା କହିଥିଲେ, ଏହା ଜାଣ।"

103 ଯାକୁବ ଆପଣା ପୁତ୍ରମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ କଥା ଶୁଣିଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ କଥାରେ ତାଙ୍କର ହୃଦୟ ଧଡ଼ଧଡ଼ କଲା, କାରଣ ଯୋଷେଫ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଦେଇଥିଲେ, ଯାହା ତାଙ୍କୁ ପଠାଇଥିଲେ, ଏବଂ ଯୋଷେଫ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ଚିହ୍ନ କହିଥିଲେ, ତାହା ନ ଦେଖିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ।

104 ଏବଂ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଖୋଲିଲେ ଏବଂ ଯୋଷେଫ ଯାହା ପଠାଇଥିଲେ ତାହା ସବୁ ତାଙ୍କୁ ଦେଖାଇଲେ, ଯୋଷେଫ ଯାହା ପଠାଇଥିଲେ ତାହା ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ଦେଲେ, ଏବଂ ସେ ଜାଣିଲେ ଯେ ସେମାନେ ସତ୍ୟ କହିଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ବିଷୟରେ ବହୁତ ଖୁସି ହେଲେ।

105 ଏବଂ ଯାକୁବ କହିଲେ, "ମୋର ପୁଅ ଯୋଷେଫ ଏବେ ବି ଜୀବିତ, ଏହା ମୋ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ, ମୁଁ ମରିବା ପୂର୍ବରୁ ତାକୁ ଦେଖା କରିବାକୁ ଯିବି।"

106 ତା'ପରେ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଘଟିଥିବା ସମସ୍ତ ଘଟଣା ତାଙ୍କୁ କହିଲେ। ତେଣୁ ଯାକୁବ କହିଲେ, "ମୁଁ ମୋର ପୁତ୍ର ଓ ତା'ର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ମିଶରକୁ ଯିବି।"

107 ତହିଁରେ ଯାକୁବ ଉଠି ଯୋଷେଫଙ୍କ ପଠାଇଥିବା ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧିଲେ, ପୁଣି ଧୋଇ ଓ କେଶ କ୍ଷୌର କଲା ଉତ୍ତାରେ ଯୋଷେଫଙ୍କ ପଠାଇଥିବା ପଗଡ଼ି ତାଙ୍କର ମସ୍ତକରେ ପିନ୍ଧାଇଲେ।

108 ଯାକୁବଙ୍କ ପରିବାରର ସମସ୍ତ ଲୋକ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ଯୋଷେଫଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପଠାଯାଇଥିବା ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧିଲେ। ସେମାନେ ଯୋଷେଫଙ୍କ ଜୀବନର କାରଣ ଏବଂ ସେ ମିଶରରେ ଶାସନ କରୁଥିବାର ଦେଖି ବହୁତ ଆନନ୍ଦିତ ହେଲେ।

109 କିଣାନ ନିବାସୀ ସମସ୍ତେ ଏ କଥା ଶୁଣିଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ଯାକୁବଙ୍କ ଜୀବିତ ରହିବାରୁ ତାଙ୍କ ସହିତ ବହୁତ ଆନନ୍ଦ କଲେ।

110 ଯାକୁବ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତିନି ଦିନ ପାଇଁ ଭୋଜି ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ। କିଣାନୀୟ ରାଜାମାନେ ଓ ଦେଶର ପ୍ରଧାନ ଲୋକମାନେ ସମସ୍ତେ ଭୋଜନପାନ କରି ଯାକୁବଙ୍କ ପରିବାର ସହିତ ଆନନ୍ଦ କଲେ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୫୫

+\v 1 ଏଥିଉତ୍ତାରେ ଯାକୁବ କହିଲେ, "ମୁଁ ମିସରକୁ ଯାଇ ମୋହର ପୁତ୍ରକୁ ଦେଖିବାକୁ ଯିବି; ପୁଣି, ଯେଉଁ କିଣାନ ଦେଶ ବିଷୟରେ ପରମେଶ୍ୱର ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, ସେହି ଦେଶକୁ ଫେରି ଯିବି; କାରଣ ମୁଁ ଆପଣା ଜନ୍ମସ୍ଥାନ ଦେଶ ଛାଡ଼ି ଯାଇ ପାରିବି ନାହିଁ ।"

2 ଦେଖ, ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହି ବାକ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ, ସେ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ ପରିବାର ସହିତ ମିସର ଦେଶକୁ ଯାଅ ଏବଂ ସେଠାରେ ବାସ କର। ମିସରକୁ ଯିବାକୁ ଭୟ କର ନାହିଁ, କାରଣ ଆମ୍ଭେ ସେଠାରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଏକ ମହାନ ଗୋଷ୍ଠୀ କରିବା।"

+\v 3 ସେତେବେଳେ ଯାକୁବ ମନେ ମନେ କହିଲେ, "ମୁଁ ଯାଇ ମୋହର ପୁତ୍ରକୁ ଦେଖିବାକୁ ଯିବି, ମିସର ନିବାସୀ ସମସ୍ତ ମଧ୍ୟରେ ତାହାର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଭୟ ତାହାର ହୃଦୟରେ ଅଛି କି ନାହିଁ ।"

+\v 4 ସେତେବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଯାକୁବଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଯୋଷେଫ ବିଷୟରେ ଭୟ କର ନାହିଁ; କାରଣ ସେ ଏବେ ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭର ସେବା କରିବା ପାଇଁ ସିଦ୍ଧ ହୋଇଅଛି, ଯାହା ତୁମ୍ଭ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଭଲ ହେବ," ତହିଁରେ ଯାକୁବ ଆପଣା ପୁତ୍ର ବିଷୟରେ ଅତିଶୟ ଆନନ୍ଦିତ ହେଲା ।

+\v 5 ସେହି ସମୟରେ ଯାକୁବ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟାନୁସାରେ ଆପଣା ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଓ ପରିଜନମାନଙ୍କୁ ମିସରକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ । ତହିଁରେ ଯାକୁବ ଆପଣା ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଓ ସମସ୍ତ ପରିବାର ସହିତ ଉଠି ଆନନ୍ଦ ଓ ଚିତ୍ତର ହୃଷ୍ଟଚିତ୍ତ ହୋଇ ବେର୍‌ଶେବାରୁ କିଣାନ ଦେଶରୁ ମିସର ଦେଶକୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲେ । ସେମାନେ ମିସର ଦେଶକୁ ଗଲେ ।

+\v 6 ଅନନ୍ତର ସେମାନେ ମିସରର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୁଅନ୍ତେ, ଯାକୁବ ମିସରର ପରିସ୍ଥିତି ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ଆପଣା ଆଗେ ଯିହୁଦାକୁ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇଲେ; ତହିଁରେ ଯିହୁଦା ଆପଣା ପିତାଙ୍କ ବାକ୍ୟାନୁସାରେ କର୍ମ କଲା; ସେ ଶୀଘ୍ର ଦୌଡ଼ି ଯାଇ ଯୋଷେଫଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲା; ପୁଣି, ସେମାନେ ଆପଣା ସମସ୍ତ ପରିବାର ନିମନ୍ତେ ଗୋଶନ ପ୍ରଦେଶରେ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସ୍ଥାନ ନିରୂପଣ କଲେ; ତହିଁରେ ଯିହୁଦା ଫେରି ଆପଣା ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଥ ଦେଇ ଗଲା ।

7 ତେଣୁ ଯୋଷଫେ ତାଙ୍କର ରଥ ସଜାଇଲେ। ସେ ତାଙ୍କର ପିତା ଯାକୁବଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ବୀର ସୈନ୍ୟ, ଦାସ ଓ ମିଶରର ସମସ୍ତ ଅଧିପତିଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କଲେ। ମିଶର ରେ ଯୋଷଫେଙ୍କ ଏହି ଆଜ୍ଞା ଘୋଷଣା କରାଗଲା ଯେ, "ଯେଉଁମାନେ ଯାକୁବଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ନ ଯାଆନ୍ତି ସମାନେେ ମରିବେ।"

8 ପରଦିନ ଯୋଷଫେ ସମଗ୍ର ମିଶରକୁ ନେଇ ଗଲେ। ସମାନଙ୍କେର ଏକ ବିରାଟ ଓ ମହାନ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଥିଲା। ସମାନେେ ସୂକ୍ଷ୍ମ ନାଇଲନ୍ ଓ ବାଇଗଣୀ ରଙ୍ଗର ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧିଥିଲେ। ସମାନେେ ସୁନା, ରୁପା ଓ ନିଜ ନିଜ ଯୁଦ୍ଧାସ୍ତ୍ର ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ।

9 ତା'ପରେ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ନାନା ପ୍ରକାର ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ର, ଦାରା ଓ ଦାରା ବଜାଇ ଯାକୁବଙ୍କୁ ଭେଟିବାକୁ ଗଲେ। ସେମାନେ ପଥରେ ଗନ୍ଧରସ ଓ ଅଗୁରୁ ବଜାଇ ଯାକୁବଙ୍କୁ ଭେଟିଲେ। ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ସେହି ପ୍ରକାରେ ଗମନ କଲେ, ସେମାନଙ୍କ ଜୟଧ୍ୱନିରେ ପୃଥିବୀ କମ୍ପିତ ହେଲା।

10 ତେଣୁ ମିଶରର ସମସ୍ତ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ଯାକୁବଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବା ପାଇଁ ମିଶରର ଛାତ ଉପରେ ଓ ପ୍ରାଚୀର ଉପରେ ଆସିଲେ। ଫାରୋଙ୍କ ରାଜକୀୟ ମୁକୁଟ ଯୋଷଫେଙ୍କ ମସ୍ତକରେ ଥିଲା। କାରଣ ଫାରୋ ଯୋଷଫେଙ୍କୁ ସହେି ମୁକୁଟ ପିନ୍ଧାଇବା ପାଇଁ ପଠାଇଥିଲେ। ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ଯିବା ସମୟରେ ଫାରୋ ଯୋଷଫେଙ୍କୁ ତାହା ପିନ୍ଧାଇଲେ।

11 ଅନନ୍ତର ଯୋଷେଫ ଆପଣା ପିତାଙ୍କଠାରୁ ପଚାଶ ହାତ ଦୂରରେ ଗଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ରଥରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆପଣା ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଚାଲିଗଲେ; ତହିଁରେ ମିସର ଦେଶର ସମସ୍ତ ଅଧକ୍ଷ ଓ ପ୍ରଧାନ ଲୋକମାନେ ଦେଖିଲେ ଯେ ଯୋଷେଫ ପାଦଚଲା ଭାବରେ ଆପଣା ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଉଛନ୍ତି; ତେଣୁ ସେମାନେ ମଧ ଓହ୍ଲାଇ ଯାକୁବଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲେ ।

12 ଯାକୁବ ଯୋଷେଫଙ୍କ ଛାଉଣି ନିକଟକୁ ଗଲେ। ସେତେବେଳେ ଯାକୁବ ଦେଖିଲେ ଯେ ଯୋଷେଫ ତାଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଆସୁଛନ୍ତି। ଏହା ତାଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କଲା ଏବଂ ଯାକୁବ ଏଥିରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ।

13 ତହୁଁ ଯାକୁବ ଯିହୁଦାକୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ମିସର ଛାଉଣିରେ ରାଜକୀୟ ବସ୍ତ୍ର ପରିହିତ ଓ ମସ୍ତକରେ ରାଜମୁକୁଟ ପରିହିତ, ରଥରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିକୁ କିଏ ଦେଖୁଅଛି ? ତହିଁରେ ଯିହୁଦା ଆପଣା ପିତାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲା, "ସେ ତୁମ୍ଭର ପୁତ୍ର ରାଜା ଯୋଷେଫ;" ପୁଣି, ଯାକୁବ ଆପଣା ପୁତ୍ରର ଗୌରବ ଦେଖି ଆନନ୍ଦିତ ହେଲା ।

14 ଅନନ୍ତର ଯୋଷେଫ ଆପଣା ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ଆପଣା ପିତାଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କଲେ, ପୁଣି, ଛାଉଣିସ୍ଥ ସମସ୍ତ ଲୋକ ତାଙ୍କ ସହିତ ଯାକୁବଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଭୂମିଷ୍ଠ ପ୍ରଣାମ କଲେ ।

+\v 15 ଆଉ ଦେଖ, ଯାକୁବ ଦୌଡ଼ିଯାଇ ଆପଣା ପୁତ୍ର ଯୋଷେଫଙ୍କ ନିକଟକୁ ଶୀଘ୍ର ଗଲା ଓ ତାହାର ଗଳା ଧରି ତାଙ୍କୁ ଚୁମ୍ବନ କଲା, ଆଉ ସେମାନେ ରୋଦନ କଲେ; ପୁଣି, ଯୋଷେଫ ମଧ ଆପଣା ପିତାଙ୍କୁ ଆଲିଙ୍ଗନ କରି ଚୁମ୍ବନ କଲେ, ଆଉ ସେମାନେ ରୋଦନ କଲେ, ପୁଣି, ମିସରର ସମସ୍ତ ଲୋକ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ରୋଦନ କଲେ ।

+\v 16 ତହୁଁ ଯାକୁବ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଏବେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ମୁଖ ଦେଖିଲା ଉତ୍ତାରେ ଆନନ୍ଦରେ ମରିବି, କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୀବିତ ଓ ଗୌରବରେ ଅଛ ।"

17 ଯାକୁବର ପୁଅମାନେ, ତାଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀମାନେ, ସେମାନଙ୍କର ପିଲାମାନେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଦାସୀମାନେ ସମସ୍ତେ ଯୋଷଫେଙ୍କୁ ଲାଗି ବହୁତ ରୋଦନ କଲେ। ସମାନେେ ତାଙ୍କୁ ଚୁମ୍ବନ ଦେଲେ ଓ ତାଙ୍କ ସହିତ ବହୁତ ରୋଦନ କଲେ।

18 ଏହାପରେ ଯୋଷଫେ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଲୋକ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ପରିବାର ମିଶରକୁ ଫେରିଗଲେ। ତେଣୁ ଯାକୁବ, ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପରିବାରର ସମସ୍ତ ପୁଅମାନେ ଯୋଷଫେଙ୍କ ସହିତ ମିଶରକୁ ଗଲେ। ଯୋଷଫେ ସମାନଙ୍କେୁ ମିଶର ରେ ସବୁଠାରୁ ଉତ୍ତମ ଭୂମି ଥିବା ଗୋଶନ ପ୍ରଦେଶ ରେ ରଖିଲେ।

19 ଯୋଷଫେ ତାଙ୍କର ପିତା ଏବଂ ଭାଇମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ଯାଇ ଫାରୋଙ୍କୁ କହିବି ଯେ ମୁଁ କହିବି, ' ମାରେ ଭାଇମାନେ ଓ ମାରେ ପିତାଙ୍କର ପରିବାରବର୍ଗ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ପ୍ରେତ୍ୟକକ ସବେକ ମାେ ପାଖ ରେ ଏହିଠା ରେ ଅଛନ୍ତି। ସମାନେେ ଗୋଶନ ପ୍ରଦେଶ ରେ ଅଛନ୍ତି।"

20 ଯୋଷେଫ ସେହିପରି କଲେ। ସେ ତାଙ୍କର ଭାଇ ରୁବେନ୍, ଇଷାଖର, ସବୂଲୂନ୍ ଏବଂ ବିନ୍ୟାମୀନଙ୍କୁ ନେଇ ଫାରୋଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଥୋଇଲେ।

+\v 21 ଅନନ୍ତର ଯୋଷେଫ ଫାରୋଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୋ' ଭ୍ରାତୃଗଣ ଓ ମୋ' ପିତାଙ୍କ ପରିଜନ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସର୍ବସ୍ୱ, ପୁଣି, ଗୋମେଷାଦି ପଲ ସହିତ ମିସରରେ ପ୍ରବାସ କରିବା ପାଇଁ କିଣାନ ଦେଶରୁ ମୋ' ନିକଟକୁ ଆସିଅଛନ୍ତି; କାରଣ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅତି ଭୟଙ୍କର ଥିଲା ।"

+\v 22 ଅନନ୍ତର ଫାରୋ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପିତା ଓ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଦେଶର ସର୍ବୋତ୍ତମ ସ୍ଥାନରେ ରଖ, ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ସର୍ବୋତ୍ତମ ଦ୍ରବ୍ୟ ପାଇବାକୁ ମନା କର ନାହିଁ; ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କୁ ଭୂମିର ଉତ୍ତମ ଦ୍ରବ୍ୟ ଭୋଜନ କରାଅ ।"

+\s5 +\v 23 ଯୋଷେଫ ଉତ୍ତର କଲେ, "ଦେଖ, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଗୋଶନ ପ୍ରଦେଶରେ ନିଯୁକ୍ତ କରିଅଛି; ସେମାନେ ମେଷପାଳକ; ଏହେତୁ ମିସ୍ରୀୟମାନଙ୍କଠାରୁ ପୃଥକ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ଆପଣା ପଶୁପଲ ଚରାଇବା ନିମନ୍ତେ ଗୋଶନ ଦେଶରେ ରହି ଛାଡ଼ନ୍ତୁ ।"

+\v 24 ଅନନ୍ତର ଫାରୋ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭ ଭାଇମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ଯାହା କହିବେ, ତାହା ସବୁ ପ୍ରତି କର; ତହିଁରେ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ଫାରୋଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କଲେ; ପୁଣି, ସେମାନେ କୁଶଳରେ ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ବାହାରି ଗଲେ; ପୁଣି, ଯୋଷେଫ ଆପଣା ପିତାଙ୍କୁ ଫାରୋଙ୍କ ଛାମୁକୁ ଆଣିଲେ ।"

+\v 25 ଅନନ୍ତର ଯାକୁବ ଆସି ଫାରୋଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କଲେ, ପୁଣି, ଯାକୁବ ଫାରୋଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ; ତହିଁ ଉତ୍ତାରେ ସେ ବାହାରକୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲେ; ପୁଣି, ଯାକୁବ ଓ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ପୁତ୍ର ଓ ତାଙ୍କର ପରିବାର ସମସ୍ତ ଗୋଶନ ପ୍ରଦେଶରେ ବାସ କଲେ ।

+\v 26 ଦ୍ୱିତୀୟ ବର୍ଷରେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଯାକୁବଙ୍କ ଆୟୁର ଏକ ଶହ ତିରିଶ ବର୍ଷରେ, ଯୋଷେଫ ଆପଣା ପିତା ଓ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଓ ସମସ୍ତ ପିତୃପରିବାରକୁ ସେମାନଙ୍କ ପିଲାମାନଙ୍କ ଅନୁସାରେ ଭକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇ ପ୍ରତିପାଳନ କଲେ, ଦୁର୍ଭିକ୍ଷର ସମସ୍ତ ଦିନରେ ସେମାନଙ୍କର କିଛି ଅଭାବ ହେଲା ନାହିଁ ।

27 ଯୋଷେଫ ସମସ୍ତ ଦେଶର ସର୍ବୋତ୍ତମ ଅଂଶ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଲେ; ଯୋଷେଫଙ୍କ ଜୀବନକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ମିସରର ସର୍ବୋତ୍ତମ ଦ୍ରବ୍ୟ ପାଇଲେ; ପୁଣି, ଯୋଷେଫ ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ ସେମାନଙ୍କୁ ଓ ଆପଣା ପିତାଙ୍କ ପରିବାରକୁ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ବସ୍ତ୍ର ଓ ବସ୍ତ୍ର ଦେଲେ; ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ଆପଣା ଭ୍ରାତାର ଜୀବନକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିରାପଦରେ ମିସରରେ ରହିଲେ।

28 ଯାକୁବ ସବୁଦିନ ଯୋଷଫେଙ୍କ ଟବୁେଲ ରେ ଭୋଜନ କଲେ। ଯାକୁବ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପୁଅମାନେ ଦିନରାତି ଯୋଷଫେଙ୍କ ଟବୁେଲ ଛାଡି ଗଲେ ନାହିଁ। ତାଙ୍କ ପିଲାମାନେ ତାଙ୍କ ଘ ରେ ଯାହା ଖାଇଲେ, ତାହା ଛାଡି ଦେଲେ।

29 ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ସମୟରେ ସମସ୍ତ ମିଶରୀୟ ଲୋକ ଯୋଷେଫଙ୍କ ପରିବାର ଦ୍ୱାରା ଖାଦ୍ୟ ଖାଇଲେ। କାରଣ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଯୋଗୁଁ ମିଶରୀୟମାନେ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ବିକ୍ରୟ କରିଥିଲେ।

+\v 30 ଆଉ ଯୋଷେଫ ଫାରୋଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦରେ ମିସରର ସମସ୍ତ ଭୂମି ଓ ଭୂମି ଖାଦ୍ୟ ବଦଳରେ କ୍ରୟ କଲେ; ପୁଣି, ଦୁର୍ଭିକ୍ଷର ସମସ୍ତ ସମୟରେ ଯୋଷେଫ ସମସ୍ତ ମିସରକୁ ଖାଦ୍ୟ ଯୋଗାଇଲେ; ପୁଣି, ଦେଶ ସାରା ଲୋକମାନେ ଯେଉଁ ଶସ୍ୟ କ୍ରୟ କରିଥିଲେ, ତାହା ବଦଳରେ ଯୋଷେଫ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯେ ସମସ୍ତ ରୂପା ଓ ସୁନା ଆସୁଥିଲା, ତାହା ସଂଗ୍ରହ କଲେ; ପୁଣି, ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣର ଗୋମେଦକ ମଣି, ବୁଣାଳୀ ଓ ବହୁମୂଲ୍ୟ ବସ୍ତ୍ର ସଞ୍ଚୟ କଲେ, ଏହା ବ୍ୟତୀତ ସେମାନେ ଦେଶର ସମସ୍ତ ସ୍ଥାନରୁ ଯୋଷେଫଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣନ୍ତେ ।

31 ଯୋଷେଫ ତାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ରୂପା ଓ ସୁନା, ପ୍ରାୟ ବାସ୍ତରି ତାଳନ୍ତ ସୁନା ଓ ରୂପା, ଆଉ ପ୍ରଚୁର ଗୋମେଦକମଣି ଓ ମଡେଲିୟମ ନେଇ ଆସିଲେ। ଯୋଷେଫ ଯାଇ ତାହା ଚାରି ଭାଗରେ ଲୁଚାଇ ରଖିଲେ। ସେ ଗୋଟିଏ ଅଂଶ ସୂଫ ସମୁଦ୍ର ନିକଟରେ ପ୍ରାନ୍ତରରେ, ଅନ୍ୟ ଏକ ଅଂଶ ଫରାତ ନଦୀ ନିକଟରେ, ଏବଂ ତୃତୀୟ ଓ ଚତୁର୍ଥ ଅଂଶ ପାରସ୍ୟ ଓ ମାଦୀୟା ପ୍ରାନ୍ତର ସମ୍ମୁଖସ୍ଥ ପ୍ରାନ୍ତରରେ ଲୁଚାଇ ରଖିଲେ।

32 ଆଉ, ଅବଶିଷ୍ଟ ସୁନା ଓ ରୂପାର କିଛି ଅଂଶ ସେ ତାଙ୍କ ଭାଇମାନଙ୍କୁ, ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ପରିବାରକୁ ଓ ତାଙ୍କ ପିତୃଗୃହର ସମସ୍ତ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଦେଲେ; ଆଉ ଅବଶିଷ୍ଟ ପ୍ରାୟ କୋଡ଼ିଏ ତାଳନ୍ତ ସୁନା ଓ ରୂପା ଫାରୋଙ୍କ ଗୃହକୁ ଆଣିଲେ।

+\v 33 ଅନନ୍ତର ଯୋଷେଫ ଫାରୋଙ୍କୁ ଅବଶିଷ୍ଟ ସମସ୍ତ ସୁନା ଓ ରୂପା ଦେଲେ, ପୁଣି, ଫାରୋ ତାହା ଭଣ୍ଡାରରେ ରଖିଲେ; ପୁଣି, ତଦ୍ଦ୍ୱାରା ଦେଶରେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଶେଷ ହେଲା; ତଦ୍ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ସମସ୍ତ ଦେଶରେ ବୁଣାଇ ଶସ୍ୟ କାଟିଲେ, ଆଉ ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ ସେମାନଙ୍କର ଯଥାର୍ଥ ପରିମାଣ ପାଇଲେ; ସେମାନଙ୍କର କିଛି ଅଭାବ ହେଲା ନାହିଁ ।

34 ଯୋଷେଫ ନିର୍ଭୟରେ ମିସରରେ ବାସ କଲେ। ସମସ୍ତ ଦେଶ ତାଙ୍କର ପରାମର୍ଶରେ ଥିଲା। ତାଙ୍କର ପିତା ଏବଂ ଭାଇମାନେ ଗୋଶନ ପ୍ରଦେଶରେ ବାସ କରି ତାହା ଅଧିକାର କଲେ।

35 ଯୋଷେଫ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବୃଦ୍ଧ ଓ ବୃଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲେ। ତାଙ୍କର ଦୁଇ ପୁତ୍ର ଇଫ୍ରୟିମ ଓ ମନଃଶି, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ପଥ ଓ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଶିକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଯାକୁବଙ୍କ ପରିବାରରେ, ସେମାନଙ୍କ ଭ୍ରାତୃଗଣ, ଯାକୁବଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ସହିତ ନିରନ୍ତର ରହିଲେ।

36 ଯାକୁବ ଏବଂ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ ମିଶରରେ ଗୋଶନ ପ୍ରଦେଶରେ ବାସ କଲେ। ସେମାନେ ସେଠାରେ ଅଧିକାର କଲେ। ଏବଂ ସେଠାରେ ସେମାନେ ପ୍ରଜାବନ୍ତ ଏବଂ ବହୁବଂଶ ହେଲେ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୫୭

1 ଯାକୁବ ମିଶର ଦେଶ ରେ ସତର ବର୍ଷ କାଳକ୍ଷେପଣ କଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ପରମାୟୁ 147 ବର୍ଷ ଥିଲା।

+\v 2 ସେହି ସମୟରେ ଯାକୁବ ସେହି ପୀଡ଼ାରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇ ମଲେ, ତେଣୁ ସେ ଲୋକ ପଠାଇ ଆପଣା ପୁତ୍ର ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ମିସରରୁ ଡକାଇ ଆଣିଲେ; ତହିଁରେ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଯୋଷେଫ ମିସରରୁ ଆସିଲେ; ତହିଁରେ ଯୋଷେଫ ଆପଣା ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲେ ।

+\v 3 ଅନନ୍ତର ଯାକୁବ ଯୋଷେଫ ଓ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଦେଖ, ମୁଁ ମରୁଅଛି, ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୈତୃକ ପରମେଶ୍ୱର

ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନ କରିବେ, ପୁଣି, ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଓ
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉତ୍ତାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେବାକୁ
ଶପଥ କରିଥିଲେ, ସେହି ଦେଶକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ନେଇଯିବେ;
ଏହେତୁ ଏବେ ମୁଁ ମଲେ, କିଣାନ ଦେଶସ୍ଥ ହିବ୍ରୋଣର ମକ୍‌ପେଲାରେ
ଯେଉଁ ଗୁହା ଅଛି, ସେହି ଗୁହାରେ ମୋହର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ
ନିକଟରେ ମୋତେ କବର ଦିଅ ।"
4 ତହୁଁ ଯାକୁବ ଆପଣା ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ହିବ୍ରୋଣର ମକପେଲାରେ ତାଙ୍କୁ
କବର ଦେବା ପାଇଁ ଶପଥ କରାଇଲେ, ପୁଣି, ତାହାର ପୁତ୍ରମାନେ ତାହା
ନିକଟରେ ଏହି ବିଷୟରେ ଶପଥ କଲେ।
5 ଆଉ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆପଣା
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ସେବା କର, କାରଣ ଯିଏ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ
ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି, ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ବିପଦରୁ
ରକ୍ଷା କରିବେ।"
+\v 6 ସେତେବେଳେ ଯାକୁବ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନଙ୍କୁ
ମୋ' ନିକଟକୁ ଡାକ," ତହିଁରେ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ସମସ୍ତେ ଆସି ତାଙ୍କ
ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଲେ; ପୁଣି, ଯାକୁବ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରି କହିଲେ,
"ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କର ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ
ସହସ୍ର ଗୁଣ ଦେବେ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବେ, ଆଉ
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତା ଅବ୍ରହାମର ଆଶୀର୍ବାଦ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେବେ;" ତେଣୁ
ଯାକୁବଙ୍କ ସମସ୍ତ ପୁତ୍ର ସେମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲା ଉତ୍ତାରେ ସେହି ଦିନ
ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲେ ।
7 ତା'ପର ଦିନ ଯାକୁବ ପୁନର୍ବାର ଆପଣା ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଡକାଇଲେ;
ତହିଁରେ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକତ୍ର ହୋଇ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ତାଙ୍କ
ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଲେ; ପୁଣି, ସେହି ଦିନ ଯାକୁବ ଆପଣା ମୃତ୍ୟୁ ପୂର୍ବେ
ଆପଣା ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ; ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣକୁ ଆପଣା
ଆପଣା ଆଶୀର୍ବାଦ ଅନୁସାରେ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ; ଦେଖ, ଏହା ଇସ୍ରାଏଲ
ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା-ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖା ଅଛି।
+\v 8 ତହିଁରେ ଯାକୁବ ଯିହୁଦାକୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ଜାଣେ ଯେ, ତୁମ୍ଭେ
ଆପଣା ଭ୍ରାତୃଗଣ ପ୍ରତି ଜଣେ ବଳବାନ ଲୋକ; ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ
ରାଜତ୍ୱ କର, ଆଉ ତୁମ୍ଭର ପୁତ୍ରମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନଗଣ ଉପରେ
ଚିରକାଳ ରାଜତ୍ୱ କରିବେ ।"
9 କେବଳ ତୁମର ପୁଅମାନଙ୍କୁ ଧନୁ ଏବଂ ଯୁଦ୍ଧର ସମସ୍ତ ଅସ୍ତ୍ର ଶିଖାଅ,
ଯେପରି ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଭାଇର ଯୁଦ୍ଧରେ ଲଢ଼ିପାରିବେ ଯିଏ
ତାଙ୍କ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ଉପରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ କରିବ।
+\v 10 ପୁଣି, ସେହି ଦିନ ଯାକୁବ ପୁନର୍ବାର ଆପଣା ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା
ଦେଇ କହିଲେ, "ଦେଖ, ମୁଁ ଆଜି ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ
ସଂଗୃହୀତ ହେବି; ମୋତେ ମିସରରୁ ଘେନିଯାଅ ଓ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ
ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ମକ୍‌ପେଲାର ଗୁମ୍ଫାରେ କବର ଦିଅ ।"
+\v 11 ତଥାପି ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିନୟ କରୁଅଛି, ସାବଧାନ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ
ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଯେପରି ମୋତେ ବହି ନ ଯିବ, କେବଳ
ତୁମ୍ଭେମାନେ ହିଁ ମୋତେ ବହିଯିବ; ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେତେବେଳେ
ମୋ ଶରୀରକୁ କବର ଦେବା ପାଇଁ କିଣାନ ଦେଶକୁ ଘେନିଯିବ,
ସେତେବେଳେ ମୋ ପ୍ରତି ଏହି ପ୍ରକାର କରିବ;
12 "ପୂର୍ବ ଦିଗ ରେ ଯିହୁଦା, ଇଷାଖର ଓ ସବୂଲୂନ୍ ମାରେ ଶୟ୍ୟା ବହନ
କରିବେ। ଦକ୍ଷିଣ ରେ ରୁବନେ, ଶିମିୟୋନ ଓ ଗାଦ, ପଶ୍ଚିମ ରେ
ଇଫ୍ରୟିମ, ମନଃଶି ଓ ବିନ୍ୟାମୀନ, ଉତ୍ତର ରେ ଦାନ, ଆଶରେ ଓ
ନପ୍ତାଲି।"
\v 13 ଲେବୀକୁ ଆପଣା ସଙ୍ଗରେ ନେବାକୁ ଦିଅ ନାହିଁ, କାରଣ ସେ ଓ
ତାହାର ପୁତ୍ରମାନେ ଛାଉଣିରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ସହିତ
ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିୟମ-ସିନ୍ଦୁକ ବହି ଯିବେ, କିଅବା ମୋ' ପୁତ୍ର ଯୋଷେଫଙ୍କୁ
ବହି ନେବାକୁ ଦିଅ ନାହିଁ; କାରଣ ରାଜା ଭାବରେ ତାଙ୍କର ଗୌରବ
ସେହିପରି ହେଉ; ତଥାପି ସେମାନଙ୍କର ସ୍ଥାନରେ ଇଫ୍ରୟିମ ଓ ମନଃଶି
ରହିବେ।
14 "ତୁମ୍ଭମାନେେ ମାେତେ ଦୂରରୁ ଘେନିଯିବା ସମୟରେ ମାେ ପ୍ରତି
ଏହିପରି କରିବ; ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଯାହା ଯାହା ଆଜ୍ଞା ଦେଉଛି, ସେଥିରୁ
କୌଣସି କଥା ଭୁଲି ପାରିବ ନାହିଁ। ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନେେ ମାେ ପ୍ରତି ଏହା
କଲେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଓ ତୁମ୍ଭ ଉତ୍ତା ରେ ତୁମ୍ଭ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ ସର୍ବଦା
ସ୍ମରଣ କରିବେ।"
15 ଆଉ ହେ ମୋହର ପୁତ୍ରମାନେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆପଣା ଆପଣା ଭାଇକୁ ଓ
ଆପଣା ଆପଣା ଭ୍ରାତାକୁ ସମ୍ମାନ କର। ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଓ
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୌତ୍ରିଗଣଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କର ସଦାପ୍ରଭୁ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ସେବା କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦିଅ।
16 ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନଗଣ ଓ ନାତିନାତୁଣୀଗଣ
ଚିରଦିନ ପାଇଁ ସେହି ଦେଶରେ ଦୀର୍ଘଦିନ ପାଇଁ ଦିନ ବାସ କରିବ।
ତାହାହେଲେ ଯାହା ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ
ଉତ୍ତମ ଓ ଯଥାର୍ଥ ତାହା କର ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ପଥରେ ଚାଲିବ।
+\v 17 ଆଉ, ହେ ମୋହର ପୁତ୍ର ଯୋଷେଫ, ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ
ଭାଇମାନଙ୍କର ଅପରାଧ ଓ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ଯେଉଁ ଆଘାତ କରିଅଛ,
ତାହା କ୍ଷମା କର; କାରଣ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭର ଓ ତୁମ୍ଭ ସନ୍ତାନଗଣର
ମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ ତାହା ଯୋଜନା କରିଥିଲେ ।
+\v 18 ଆଉ ହେ ମୋହର ପୁତ୍ର, ଆପଣା ଭାଇମାନଙ୍କୁ ମିସର
ନିବାସୀମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଛାଡ଼ି ଦିଅ ନାହିଁ, ଅବା ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟକୁ
ଆଘାତ କର ନାହିଁ, କାରଣ ଦେଖ, ମିସ୍ରୀୟମାନଙ୍କଠାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ

ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଓ ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରୁଅଛି ।" ପୁଣି, ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ଆପଣା ପିତାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, "ହେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତା, ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଯାହା ଆଜ୍ଞା କରିଅଛ, ତାହା ଆମ୍ଭେମାନେ କରିବୁ; କେବଳ ପରମେଶ୍ୱର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ଥାଆନ୍ତୁ ।"

+\v 19 ଅନନ୍ତର ଯାକୁବ ଆପଣା ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କର ସମସ୍ତ ପଥରେ ଚାଲିବ, ସେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସହବର୍ତ୍ତୀ ହୁଅନ୍ତୁ; ତାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯାହା ଉତ୍ତମ ଓ ସରଳ, ତାହା କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କର ପଥରୁ ଦକ୍ଷିଣକୁ କି ବାମକୁ ଫେରିବ ନାହିଁ ।"

20 କାରଣ ମୁଁ ଜାଣେ ଯେ ଶେଷ ଦିନରେ, ଦେଶ ଉପରେ ଅନେକ ଓ ଦୁଃଖଦାୟକ ଅମଙ୍ଗଳ ଘଟିବ, ହଁ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନସନ୍ତତିମାନେ ଓ ନାତିନାତୁଣୀମାନେ, କେବଳ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ସେବା କର, ତହିଁରେ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ବିପଦରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବେ।

21 ଆଉ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସେବା କରିବା ପାଇଁ ତାହାଙ୍କର ପଶ୍ଚାଦ୍‌ଗାମୀ ହେବ ଓ ଆପଣା ଉତ୍ତାରେ ଆପଣା ସନ୍ତାନଗଣକୁ ଓ ଆପଣା ପୌତ୍ରଗଣକୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଜାଣିବା ପାଇଁ ଶିଖାଇବ, ସେତେବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ତୁମ୍ଭ ନିମନ୍ତେ ଓ ତୁମ୍ଭ ସନ୍ତାନଗଣ ପାଇଁ ତୁମ୍ଭ ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଦାସ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବେ, ଆଉ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆପଣା ହସ୍ତ ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତ କ୍ଲେଶରୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବେ, ଏବଂ ମିସରରୁ ତୁମ୍ଭକୁ ବାହାର କରି ଆଣି ନିରାପଦରେ ଅଧିକାର କରିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଦେଶକୁ ପୁନର୍ବାର ଆଣିବେ।

22 ଅନନ୍ତର ଯାକୁବ ଆପଣା ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେବାରୁ ଶଯ୍ୟାରେ ଦୁଇପାଦ ଏକତ୍ର ବିଛଣାରେ ପକାଇ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ।

23 ସେତେବେଳେ ଯୋଷେଫ ଆପଣା ପିତାଙ୍କ ଉପରେ ଆଘାତ କରି ଚିତ୍କାର କରି ରୋଦନ କଲେ ଓ ତାହାଙ୍କୁ ଚୁମ୍ବନ କଲେ, ଆଉ ବିରକ୍ତ ସ୍ୱରରେ ଡାକି କହିଲେ, "ହେ ମୋହର ପିତା, ହେ ମୋହର ପିତା"।

24 ଏହାପରେ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରର ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ଓ ପରିବାରବର୍ଗ ସମସ୍ତେ ଆସି ଯାକୁବଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କଲେ। ସମାନେେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ରୋଦନ କଲେ। ସମାନେେ ଯାକୁବ ପାଇଁ ବହୁତ ଉଚ୍ଚସ୍ୱର ରେ ରୋଦନ କଲେ।

+\v 25 ତହିଁରେ ଯାକୁବର ପୁତ୍ର ସମସ୍ତେ ଏକତ୍ର ଉଠି ଆପଣା ଆପଣା ବସ୍ତ୍ର ଚିରିଲେ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଆପଣା ଆପଣା କଟିଦେଶରେ ଅଖା ପିନ୍ଧିଲେ, ପୁଣି, ସେମାନେ ମୁହଁ ମାଡ଼ି ପଡ଼ି ସ୍ୱର୍ଗ ଆଡ଼କୁ ଆପଣା ଆପଣା ମସ୍ତକ ଉପରେ ଧୂଳି ଫିଙ୍ଗିଲେ ।

26 ଏହି କଥା ଯୋଷେଫଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଅସ୍ନତ୍‌ଙ୍କୁ କୁହାଗଲା। ସେ ଉଠି ଏକ ଥଳି ପିନ୍ଧିଲେ। ସେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହିତ ଥିବା ସମସ୍ତ ମିଶରୀୟ ସ୍ତ୍ରୀ ଯାକୁବଙ୍କ ପାଇଁ ଶୋକ ଓ ରୋଦନ କଲେ।

27 ପୁଣି, ଯାକୁବଙ୍କୁ ଜାଣିଥିବା ମିସ୍ରୀୟ ସମସ୍ତେ ଏହି କଥା ଶୁଣି ସେହି ଦିନ ଆସିଲେ ଓ ସମଗ୍ର ମିସ୍ରୀୟ ଅନେକ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରୋଦନ କଲେ।

+\v 28 ଆଉ କିଣାନ ଦେଶରୁ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ଯାକୁବର ମୃତ୍ୟୁ ସମ୍ବାଦ ଶୁଣି ମିସରକୁ ଆସିଲେ ଓ ମିସରରେ ସତୁରି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ରୋଦନ କଲେ ।

+\v 29 ଅନନ୍ତର ଯୋଷେଫ ଆପଣା ଦାସ ବୈଦ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଗନ୍ଧରସ, କୁନ୍ଦୁରୁ ଏବଂ ସର୍ବପ୍ରକାର ଧୂପ ଓ ସୁଗନ୍ଧି ଦ୍ରବ୍ୟରେ ଆପଣା ପିତାଙ୍କୁ ସଂସ୍କାର କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ, ପୁଣି, ବୈଦ୍ୟମାନେ ଯୋଷେଫଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ଯାକୁବଙ୍କୁ ସଂସ୍କାର କଲେ ।

30 ମିଶର ଦେଶର ସମସ୍ତ ଲୋକ, ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗ ଏବଂ ଗୋଶନ ପ୍ରଦେଶର ସମସ୍ତ ଲୋକ ଯାକୁବଙ୍କ ପାଇଁ ରୋଦନ ଓ ବିଳାପ କଲେ। ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ ଓ ପରିବାରର ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ପିତା ଯାକୁବଙ୍କ ପାଇଁ ଅନେକ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୋକ ଓ ବିଳାପ କଲେ।

+\v 31 ଆଉ ତାଙ୍କର ରୋଦନ ଦିନ ଶେଷ ହେଲା ଉତ୍ତାରେ, ସତୁରି ଦିନ ଶେଷରେ ଯୋଷେଫ ଫାରୋଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ଯାଇ କିଣାନ ଦେଶରେ ମୋ' ପିତାଙ୍କ ଶପଥ ଅନୁସାରେ ତାଙ୍କୁ କବର ଦେଇ ଫେରି ଯିବି, ଆଉ ତହିଁ ଉତ୍ତାରେ ମୁଁ ବାହୁଡ଼ି ଆସିବି ।"

+\v 32 ଅନନ୍ତର ଫାରୋ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ପଠାଇ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭ ପିତା ଯେପରି କହିଥିଲେ ଓ ତୁମ୍ଭକୁ ଯେପରି ଶପଥ କରାଇଥିଲେ, ସେହିପରି ଯାଇ ତାଙ୍କୁ କବର ଦିଅ;" ତହିଁରେ ଯୋଷେଫ ସମସ୍ତ ଭ୍ରାତୃଗଣଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କର ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ଆପଣା ପିତା ଯାକୁବଙ୍କୁ କବର ଦେବା ପାଇଁ କିଣାନ ଦେଶକୁ ଯିବାକୁ ଉଠିଲେ ।

+\v 33 ଅନନ୍ତର ଫାରୋ ସର୍ବତ୍ର ଏହି ଘୋଷଣା କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ, "ଯେକେହି ଯୋଷେଫ ଓ ତାହାର ଭାଇମାନଙ୍କ ସହିତ ଯାକୁବଙ୍କୁ କବର ଦେବା ପାଇଁ କିଣାନ ଦେଶକୁ ଯିବ ନାହିଁ, ସେ ମରିବ ।"

34 ମିଶରର ସମସ୍ତ ଲୋକ ଫାରୋଙ୍କର ଏହି ଘୋଷଣା ଶୁଣିଲେ। ତେଣୁ ସମାନେେ ସମସ୍ତେ ଏକତ୍ର ଗଲେ, ଫାରୋଙ୍କର ସମସ୍ତ ଦାସମାନେ, ତାଙ୍କ ପରିବାରର ପ୍ରଧାନ ଲୋକମାନେ ଏବଂ ମିଶର ଦେଶର ପ୍ରଧାନ ଲୋକମାନେ ଯୋଷଫଙ୍କେ ସହିତ ଗଲେ। ଫାରୋଙ୍କର ସମସ୍ତ ଅଧିପତି ଓ ପ୍ରଧାନ ଲୋକମାନେ ଯୋଷଫଙ୍କେ ଦାସ ଭାବରେ ଗଲେ। ସମାନେେ ଯାକୁବଙ୍କୁ କିଣାନ ଦେଶକୁ କବର ଦବୋ ପାଇଁ ଗଲେ।

+\v 35 ପୁଣି, ଯାକୁବଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନେ ଯେଉଁ ଶାବକ ଉପରେ ଶୟନ କରିଥିଲେ, ତାହା ବହି ନେଇଗଲେ; ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କ ପିତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ସେହିପରି କଲେ ।

+\v 36 ଆଉ ସେହି କବାଟ ନିର୍ମଳ ସୁବର୍ଣ୍ଣର ଥିଲା, ତହିଁର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଗୋମେଦକ ମଣି ଓ ମଡେଲୀୟମ୍ ଖଚିତ ଥିଲା, ପୁଣି କବାଟର ଛାତ ସୁବର୍ଣ୍ଣ-ବୁଣା କର୍ମରେ ନିର୍ମିତ, ସୂତ୍ରରେ ଯୋଡ଼ା ଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ତହିଁ ଉପରେ ଗୋମେଦକ ମଣି ଓ ମଡେଲୀୟମ୍‌ର ଆଙ୍କୁଡ଼ା ଥିଲା ।

37 ଯୋଷେଫ ତାଙ୍କର ପିତା ଯାକୁବଙ୍କ ମସ୍ତକରେ ଏକ ବଡ଼ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ମୁକୁଟ ପିନ୍ଧାଇଲେ। ତାଙ୍କ ହାତରେ ସୁବର୍ଣ୍ଣର ରାଜଦଣ୍ଡ ଦେଲେ। ରାଜାମାନଙ୍କ ଜୀବନ କାଳରେ ଯେପରି ତାହା ହେଉଥିଲା, ସେହିପରି ସେମାନେ ଶବକୁ ଘେରି ରଖିଲେ।

38 ଆଉ ମିସ୍ରୀୟ ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏହି ସୈନ୍ୟଦଳରେ ଯାତ୍ରା କଲେ, ପ୍ରଥମେ ଫାରୋଙ୍କର ସମସ୍ତ ବୀରଗଣ, ଯୋଷେଫଙ୍କର ସମସ୍ତ ବୀରଗଣ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପରେ ମିସ୍ରୀୟ ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକମାନେ; ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଖଡ୍ଗ ବାନ୍ଧି ସାଞ୍ଜୁ ପିନ୍ଧିଥିଲେ, ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯୁଦ୍ଧର ଫାଶ ଥିଲା।

39 ତା'ପରେ ସମସ୍ତ ଶୋକକାରୀ ଓ ବିଳାପକାରୀମାନେ ଶବଦ୍ୱାର ପାଖରୁ ଦୂରରେ ଗଲେ। ସେମାନେ ରୋଦନ ଓ ବିଳାପ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଆଉ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନେ ଶବଦ୍ୱାର ପଛରେ ଗଲେ।

40 ଅନନ୍ତର ଯୋଷେଫ ଓ ତାଙ୍କର ପରିବାର ଏକତ୍ର ଖାଲି ପାଦରେ ରୋଦନ କରି ଶଯ୍ୟା ନିକଟରେ ଗଲେ; ପୁଣି, ଯୋଷେଫଙ୍କର ଅବଶିଷ୍ଟ ଦାସମାନେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ଚାରିପାଖେ ଗଲେ; ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଆପଣା ଆପଣା ଅଳଙ୍କାର ପିନ୍ଧିଥିଲେ, ଆଉ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଆପଣା ଆପଣା ଯୁଦ୍ଧାସ୍ତ୍ରରେ ସଜ୍ଜିତ ଥିଲେ ।

41 ଯାକୁବଙ୍କର ପଚାଶ ଜଣ ଦାସ ବିଛଣା ସମ୍ମୁଖ ରେ ଗଲେ। ସମାନେେ ରାସ୍ତା ରେ ଗନ୍ଧରସ, ଅଗୁରୁ ଏବଂ ସର୍ବପ୍ରକାର ସୁଗନ୍ଧି ଦ୍ରବ୍ୟ ଛିଞ୍ଚିଲେ। ଯାକୁବର ସମସ୍ତ ପୁତ୍ର ଯେଉଁମାନେ ବିଛଣା ବହନ କରିଥିଲେ, ସମାନେେ ସୁଗନ୍ଧି ଦ୍ରବ୍ୟ ଉପରେ ଚାଲିଲେ। ଯାକୁବର ଦାସମାନେ ସମାନଙ୍କେ ଆଗେ ଆଗେ ପଥ ଉପରେ ସୁଗନ୍ଧି ଦ୍ରବ୍ୟ ଛିଞ୍ଚିଲେ।

+\v 42 ପୁଣି, ଯୋଷେଫ ଭାରୀ ଛାଉଣି ଘେନି ଉଠି ଗଲେ, ଆଉ କିଣାନ ଦେଶରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ପ୍ରତିଦିନ ଏହି ପ୍ରକାର କଲେ । ଆଉ ଯର୍ଦ୍ଦନ ସେପାରିସ୍ଥ ଆଟଦର ଖଳାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ସେମାନେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ମହା ମହା ଓ ମହା ବିଳାପ କଲେ ।

43 କିଣାନର ସମସ୍ତ ରାଜା ଏହା ଶୁଣିଲେ। ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ନିଜ ନିଜ ଗୃହରୁ ବାହାରି ଗଲେ। କିଣାନର ଏକତିରିଶ ଜଣ ରାଜା ଥିଲେ। ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ସେମାନଙ୍କର ଲୋକମାନେ ସହିତ ଯାକୁବଙ୍କ ପାଇଁ ଶୋକ ଓ ବିଳାପ କରିବାକୁ ଆସିଲେ।

44 ତହୁଁ ଏହି ସମସ୍ତ ରାଜା ଯାକୁବଙ୍କ କବାଟ ଦେଖିଲେ, ଆଉ ତହିଁ ଉପରେ ଯୋଷେଫଙ୍କ ମୁକୁଟ ଦେଖିଲେ, ପୁଣି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ କବାଟ ଉପରେ ଆପଣା ଆପଣା ମୁକୁଟ ପିନ୍ଧାଇଲେ, ଏବଂ ତାହା ଉପରେ ମୁକୁଟ ଘେରିଲେ।

45 ତେଣୁ ସହେି ସ୍ଥାନର ସମସ୍ତ ରାଜାମାନେ ଯାକୁବଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପାଇଁ ଏବଂ ମିଶରର ସମସ୍ତ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ସହିତ ଏକ ମହା ବିଳାପ କଲେ। କିଣାନର ସମସ୍ତ ରାଜାମାନେ ଯାକୁବ ଏବଂ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କର ସାହସ ଜାଣିଥିଲେ।

+\v 46 ଏଷୌଙ୍କ ସମ୍ବାଦ ଆସିଲା, "ଯାକୁବ ମିସରରେ ମରିଅଛି, ପୁଣି, ତାହାର ପୁତ୍ରମାନେ ଓ ମିସରୀୟ ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କୁ କବର ଦେବା ନିମନ୍ତେ କିଣାନ ଦେଶକୁ ନେଇଯାଉଅଛନ୍ତି ।"

+\v 47 ଏଷୌ ଏହି କଥା ଶୁଣି ସେୟୀର ପର୍ବତରେ ବାସ କଲା ଉତ୍ତାରେ ସେ ଆପଣା ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ସହିତ ଓ ଆପଣାର ସମସ୍ତ ଲୋକ ଓ ଆପଣାର ପରିବାର ସହିତ ଅତି ମହାନ ଲୋକ ଉଠିଲେ; ସେମାନେ ଯାକୁବଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଶୋକ ଓ ରୋଦନ କଲେ ।

+\v 48 ଅନନ୍ତର ଏଷୌ ଆସି ଆପଣା ଭ୍ରାତା ଯାକୁବଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଶୋକ କଲା; ତହିଁରେ ସମସ୍ତ ମିସର ଓ ସମସ୍ତ କିଣାନ ପୁନର୍ବାର ଉଠି ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଏଷୌଙ୍କ ସହିତ ଯାକୁବଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମହାଶୋକ କଲେ ।

49 ଏହା ପରେ ଯୋଷେଫ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଭାଇମାନେ ସେଠାରୁ ତାଙ୍କର ପିତା ଯାକୁବଙ୍କୁ ନେଇ ହିବ୍ରୋଣକୁ ଗଲେ। ସେମାନେ ଯାକୁବଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଥିବା ଗୁମ୍ଫାରେ କବର ଦେବାକୁ ଗଲେ।

50 ଅନନ୍ତର ସେମାନେ କିରୀୟଥ୍-ଅର୍ବ ଗୁମ୍ଫା ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ; ପୁଣି, ସେମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ବେଳେ ଏଷୌ ଓ ତାହାର ପୁତ୍ରମାନେ ଗୁମ୍ଫା ମଧ୍ୟରେ ଯୋଷେଫ ଓ ତାଙ୍କ ଭାଇମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଠିଆ ହୋଇ କହିଲେ, ଯାକୁବ ସେଠାରେ କବର ପାଇବେ ନାହିଁ, କାରଣ ତାହା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତାଙ୍କର।

51 ଯୋଷେଫ ଓ ତାଙ୍କର ଭାଇମାନେ ଏଷୌର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣି ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ରୋଧିତ ହେଲେ। ପୁଣି, ଯୋଷେଫ ଏଷୌ ନିକଟକୁ ଯାଇ କହିଲେ, "ଏମାନେ କ'ଣ କହୁଛନ୍ତି? ମୋହର ପିତା ଯାକୁବ ପଚିଶ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଇସ୍‌ହାକଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଉତ୍ତାରେ ବହୁ ସମ୍ପତ୍ତି ଦେଇ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ତାହା କିଣିଥିଲେ, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭଠାରୁ, ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କଠାରୁ ଓ ତୁମ୍ଭ ଉତ୍ତାରେ ତୁମ୍ଭ ବଂଶଠାରୁ ସମସ୍ତ କିଣାନ ଦେଶ ମଧ୍ୟ କିଣିଥିଲେ।"

+\v 52 ପୁଣି, ଯାକୁବ ଆପଣା ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ଓ ଆପଣାର ଭବିଷ୍ୟତ ବଂଶଧରମାନଙ୍କୁ ଅନନ୍ତକାଳୀନ ଅଧିକାର ନିମନ୍ତେ ତାହା କ୍ରୟ କଲେ; ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ଆଜି କାହିଁକି ଏହି କଥା କହୁଅଛ ?

+\v 53 ତହିଁରେ ଏଷୌ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ମିଥ୍ୟା କହୁଅଛ ଓ ମିଥ୍ୟା କହୁଅଛ; କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଯେପରି କହୁଅଛ, ସେପରି ମୁଁ ଏହି

ସମସ୍ତ ଦେଶରେ ଆପଣାର କିଛି ବିକ୍ରୟ କରି ନାହିଁ; ପୁଣି, ମୋହର ଭ୍ରାତା ଯାକୁବ ଏହି ଦେଶରେ ମୋହର କିଛି କ୍ରୟ କରି ନାହିଁ ।"

54 ଏଷୌ ଯୋଷଫେଙ୍କୁ ଠକିବା ପାଇଁ ଏହା କହିଲେ। ଏଷୌ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ସହେି ସମୟରେ ଯୋଷଫେ ନାହାଁନ୍ତି। ଏଷୌ କିଣାନ ଦେଶ ରେ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ଯାକୁବଙ୍କୁ ବିକ୍ରଯ କରିଥିଲେ।

+\v 55 ଅନନ୍ତର ଯୋଷେଫ ଏଷୌଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୋ' ପିତା କ୍ରୟପତ୍ରରେ ଏହି ସବୁ ଜିନିଷ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ଲେଖି ରଖିଥିଲେ, ପୁଣି, ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଇତିହାସ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ; ଆଉ ଦେଖ, ତାହା ମିସରରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଛି ।"

+\v 56 ତହିଁରେ ଏଷୌ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲା, "ନାମଲିଖିତ ପୁସ୍ତକ ଆଣ, ପୁସ୍ତକରେ ଯାହା ଯାହା ମିଳିବ, ଆମ୍ଭେ ତାହା କରିବୁ ।"

+\v 57 ସେତେବେଳେ ଯୋଷେଫ ଆପଣା ଭ୍ରାତା ନପ୍ତାଲିଙ୍କୁ ଡାକି କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ଶୀଘ୍ର ଯାଅ, ରୁହ ନାହିଁ, ମୁଁ ବିନୟ କରୁଅଛି, ମିସରକୁ ଦୌଡ଼ି ଯାଅ ଏବଂ ସମସ୍ତ ରେକର୍ଡ, କ୍ରୟର ରେକର୍ଡ, ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ରେକର୍ଡ ଓ ଖୋଲା ରେକର୍ଡ, ପୁଣି, ଜ୍ୟେଷ୍ଠାଧିକାରର ସମସ୍ତ କାରବାର ଲେଖାଥିବା ସମସ୍ତ ପ୍ରଥମ ରେକର୍ଡ ଆଣ ।"

+\v 58 ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏଠାକୁ ଆଣ; ତହିଁରେ ଏଷୌ ଓ ତାହାର ପୁତ୍ରମାନେ ଆଜି ଯାହା କହିଥିଲେ, ତାହା ଆମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଜାଣିପାରିବୁ ।

59 ନପ୍ତାଲି ଯୋଷେଫଙ୍କ କଥା ଶୁଣି ଶୀଘ୍ର ମିଶରକୁ ଦୌଡ଼ିଗଲେ। ନପ୍ତାଲି ମରୁଭୂମିସ୍ଥ ସମସ୍ତ ହରିଣ ଅପେକ୍ଷା ପାଦରେ ହାଲୁକା ଥିଲା। ସେ ଶସ୍ୟର ଶିଷା ଚଢ଼ି ନ ଚୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଥିଲେ।

60 ଏଷୌ ଦେଖିଲେ ଯେ ନପ୍ତାଲି ପତ୍ର ଆଣିବାକୁ ଯାଇଛନ୍ତି। ତେଣୁ ସେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ ଗୁମ୍ଫା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଧିକ ଆକ୍ରମଣ କଲେ। ତେଣୁ ଏଷୌ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଲୋକ ଯୋଷେଫ ଓ ତାଙ୍କ ଭାଇମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଉଠିଲେ।

61 ଯାକୁବର ସମସ୍ତ ପୁତ୍ରଗଣ ଏବଂ ମିଶରୀୟ ଲୋକମାନେ ଏଷୌ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ। ତେଣୁ ଏଷୌର ପୁତ୍ରମାନେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନେ ଯାକୁବଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପରାସ୍ତ ହେଲେ। ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ଏଷୌର ବ୍ଲିଶ୍ ଜଣଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ।

62 ସେହି ସମୟରେ ଯାକୁବର ପୁତ୍ର ଦାନର ପୁତ୍ର କୁଶୀମ୍ ଯାକୁବଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ସହିତ ଥିଲା, ମାତ୍ର ସେ ଯୁଦ୍ଧସ୍ଥାନଠାରୁ ପ୍ରାୟ ଏକ ଶହ ହାତ ଦୂରରେ ଥିଲା; କାରଣ ସେ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ସହିତ ଯାକୁବର କବାଟ ପାଖରେ ତାହା ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ରହିଲା।

63 ଏବଂ କୁଶିମ ମୂକ ଏବଂ ବଧିର ଥିଲେ, ତଥାପି ସେ ମଣିଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭୟର ସ୍ୱର ବୁଝିପାରୁଥିଲେ।

64 ଆଉ ସେ ପଚାରିଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୃତମାନଙ୍କୁ କାହିଁକି କବର ଦେଉ ନାହଁ ? ଏ ମହାବିଳାପର କାରଣ କ'ଣ ? " ସେମାନେ ଏଷୌ ଓ ତାହାର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ କଥାର ଉତ୍ତର ଦେଲେ; ତେଣୁ ସେ ଯୁଦ୍ଧ ମଧ୍ୟରେ ଏଷୌ ନିକଟକୁ ଦୌଡ଼ି ଯାଇ ଖଡ୍ଗରେ ଏଷୌଙ୍କୁ ବଧ କଲେ, ଏବଂ ତାହାର ମସ୍ତକ କାଟି ପକାଇଲେ, ଆଉ ତାହା ଦୂରକୁ ବ୍ୟାପିଗଲା, ଆଉ ଏଷୌ ଯୁଦ୍ଧର ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପଡ଼ିଗଲା ।

+\v 65 ଆଉ କୁଶୀମ୍ ଏହି କର୍ମ କରିବାରୁ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ଏଷୌର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ଉପରେ ପରାସ୍ତ ହେଲେ; ପୁଣି, ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ଗୁମ୍ଫାରେ ଆପଣା ପିତା ଯାକୁବଙ୍କୁ କବର ଦେଲେ, ଆଉ ଏଷୌର ପୁତ୍ରମାନେ ତାହା ଦେଖିଲେ ।

66 ଯାକୁବଙ୍କୁ ହିବ୍ରୋଣରେ ମକ୍ପେଲାର ଗୁମ୍ଫାରେ କବର ଦିଆଗଲା। ସେହି ଗୁମ୍ଫା ଅବ୍ରହାମ କବର ସ୍ଥାନର ଅଧିକାର ପାଇଁ ହେତର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କଠାରୁ କ୍ରୟ କରିଥିଲେ। ତାଙ୍କୁ ଅତି ମୂଲ୍ୟବାନ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧାଇ କବର ଦିଆଗଲା।

67 ଆଉ କୌଣସି ରାଜା ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ସମୟରେ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ଯେପରି ସମ୍ମାନ ଦେଇଥିଲେ, ସେପରି ତାଙ୍କୁ ଏପରି ସମ୍ମାନ ଦେଇ ନ ଥିଲେ, କାରଣ ସେ ରାଜାମାନଙ୍କ କବର ପରି ମହାସମ୍ମାନରେ ତାଙ୍କୁ କବର ଦେଇଥିଲେ।

68 ଯୋଷେଫ ଓ ତାଙ୍କର ଭାଇମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପାଇଁ ସାତ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୋକ ପାଳନ କଲେ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୫୭

+\v 1 ଏହା ପରେ ଏଷୌର ପୁତ୍ରମାନେ ଯାକୁବଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ, ପୁଣି, ଏଷୌର ପୁତ୍ରମାନେ ହିବ୍ରୋଣରେ ଯାକୁବଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ; ଆଉ ଏଷୌ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମରି ପଡ଼ିଥିଲା, ପୁଣି, କବର ନ ପାଇ ପଡ଼ି ରହିଥିଲା ।

2 ତହୁଁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭାରୀ ଯୁଦ୍ଧ ହେଲା, ଯାକୁବଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏଷୌର ପୁତ୍ରମାନେ ପରାସ୍ତ ହେଲେ, ପୁଣି, ଯାକୁବଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନେ ଏଷୌର ଅଶୀ ଜଣଙ୍କୁ ବଧ କଲେ, ପୁଣି, ଯାକୁବଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ମଲେ ନାହିଁ; ଆଉ ଏଷୌର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ମଲେ ନାହିଁ; ଆଉ ଯୋଷେଫଙ୍କର ହସ୍ତ ଏଷୌର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ବଂଶ ଉପରେ ପ୍ରବଳ ହେଲା; ପୁଣି, ସେ ଏଷୌର ପୌତ୍ର, ଇଲୀଫସ୍‌ର ପୁତ୍ର ସଫୋକୁ ଓ ତାହାର ପଚାଶ ଲୋକଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରି ନେଲେ, ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କୁ ଲୁହା ଜଞ୍ଜିରରେ ବାନ୍ଧି ମିସରକୁ ନେଇଯିବା ପାଇଁ ଆପଣା ଦାସମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କଲେ।

3 ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ସଫୋ ଏବଂ ତା'ର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରି ନେଲେ। ତେଣୁ ଏଷୌର ପରିବାରରୁ ଯେଉଁମାନେ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଥିଲେ, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଭୟଭୀତ ହେଲେ। ସେମାନେ ଭୟଭୀତ ହେଲେ ଯେ ସେମାନେ ମଧ ବନ୍ଦୀ ହୋଇଯିବେ। ତେଣୁ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏଷୌର ପୁତ୍ର ଇଲୀଫସ୍ ଏବଂ ତା'ର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଏଷୌର ଶବ ଧରି ସେୟୀର ପର୍ବତ ଆଡ଼କୁ ପଳାଇଲେ।

4 ତହୁଁ ସେମାନେ ସେୟୀର ପର୍ବତରେ ଆସି ସେୟୀରରେ ଏଷୌକୁ କବର ଦେଲେ। ମାତ୍ର ସେମାନେ ସେୟୀରରେ ତାହାର ମସ୍ତକ ଆଣି ନ ଥିଲେ; କାରଣ ହିବ୍ରୋଣରେ ଯୁଦ୍ଧ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ହୋଇଥିଲା, ସେହି ସ୍ଥାନରେ ତାହାକୁ କବର ଦିଆଯାଇଥିଲା।

5 ଏଷୌର ପୁତ୍ରମାନେ ଯାକୁବଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରୁ ପଳାଇ ଗଲେ। ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ସେୟୀର ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ ଗୋଡ଼ାଇଲେ। କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଗୋଡ଼ାଇବା ସମୟରେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ବଧ କଲେ ନାହିଁ। କାରଣ ସେମାନେ ଏଷୌର ଶବକୁ ସାଙ୍ଗରେ ନେଇ ପଳାଇଗଲେ। ତେଣୁ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ପଳାଇଗଲେ। ସେମାନେ ହିବ୍ରୋଣରେ ସେମାନଙ୍କ ଭାଇମାନଙ୍କ ସ୍ଥାନକୁ ଆସିଲେ। ସେମାନେ ସେହି ଦିନ ଏବଂ ତା' ପରଦିନ ଯୁଦ୍ଧରୁ ବିଶ୍ରାମ ନେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେଠାରେ ରହିଲେ।

+\v 6 ତୃତୀୟ ଦିନରେ ସେମାନେ ହୋରୀୟ ସେୟୀରର ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କଲେ, ପୁଣି, ପୂର୍ବ ଦିଗସ୍ଥ ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କଲେ, ସେମାନେ ସମୁଦ୍ରର ବାଲି ପରି ଅସଂଖ୍ୟ ଲୋକସଂଖ୍ୟକ ଲୋକଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କଲେ, ଆଉ ସେମାନେ ଆପଣା ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯୋଷେଫ ଓ ତାଙ୍କର ଭାଇମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ମିସରକୁ ଯାଇ ଗଲେ ।

7 ଯୋଷଫେ ଏବଂ ଯାକୁବଙ୍କ ସମସ୍ତ ପୁତ୍ରଗଣ ଶୁଣିଲେ ଯେ ଏଷୌର ସନ୍ତାନମାନେ ଓ ପୂର୍ବ ଦେଶୀଯମାନେ ସମାନଙ୍କେର ଭାଇମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ସମାନଙ୍କେ ବିରୁଦ୍ଧ ରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଆସିଛନ୍ତି।

8 ଯୋଷେଫ, ତାଙ୍କର ଭାଇମାନେ ଏବଂ ମିଶରର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସୈନ୍ୟମାନେ ରାମିଷେଷ ସହରକୁ ଗଲେ। ଯୋଷେଫ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଭାଇମାନେ ଏଷୌର ସନ୍ତାନଗଣ ଏବଂ ପୂର୍ବ ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କଲେ।

+\v 9 ତହୁଁ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଛଅ ଲକ୍ଷ ପୁରୁଷଙ୍କୁ ବଧ କଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ହୋରୀୟ ସେୟୀର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ବୀରଙ୍କୁ ବଧ କଲେ; ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଳ୍ପ କେତେକ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଲେ, ପୁଣି ସେମାନେ ପୂର୍ବଦେଶୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଓ ଏଷୌର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକଙ୍କୁ ବଧ କଲେ; ଏଷୌର ପୁତ୍ର ଇଲୀଫସ୍ ଓ ପୂର୍ବଦେଶୀୟ ଲୋକମାନେ ସମସ୍ତେ ଯୋଷେଫ ଓ ତାହାର ଭାଇମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରୁ ପଳାଇଗଲେ ।

10 କିନ୍ତୁ ଯୋଷଫେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଭାଇମାନେ ସମାନଙ୍କେ ପଛ ରେ ଗୋଡ଼ାଇଲେ, କାରଣ ସମାନେେ ସୁକ୍କୋତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିଲେ। ସମାନେେ ସୁକ୍କୋତ ରେ ପହଞ୍ଚିଲେ। କିନ୍ତୁ ସମାନେେ ତିରିଶ ଜଣଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ। ଅବଶିଷ୍ଟ ସମସ୍ତେ ପଳାଇ ପ୍ରେତ୍ୟକକ ନିଜ ନିଜ ନଗରକୁ ଦୌଡ଼ି ଗଲେ।

11 ଏହାପରେ ଯୋଷଫେ, ତାଙ୍କର ଭାଇମାନେ ଏବଂ ମିଶରର ପରାକ୍ରମୀ ସୈନ୍ୟମାନେ ସମାନଙ୍କେ ନିକଟରୁ ଫରେିଗଲେ। ସମାନେେ ସମାନଙ୍କେର ସମସ୍ତ ଶତୃଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିଥିଲେ। ତେଣୁ ସମାନେେ ଆନନ୍ଦ ଓ ହୃଷ୍ଟଚିତ୍ତ ରେ ସମାନଙ୍କେ ନିକଟକୁ ଫରେିଗଲେ।

12 ପୁଣି ଇଲୀଫସର ପୁତ୍ର ସଫୋ ଓ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନେ ମିଶରରେ ଯାକୁବଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କର କ୍ରୀତଦାସ ଭାବରେ ରହିଲେ। ସେମାନଙ୍କର ଯନ୍ତ୍ରଣା ବଢ଼ିଗଲା।

13 ଏଷୌର ସନ୍ତାନମାନେ ଓ ସେୟୀରର ସନ୍ତାନମାନେ ନିଜ ନିଜ ଦେଶକୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କଲେ। ସୟୀେରର ସନ୍ତାନମାନେ ଦେଖିଲେ ଯେ, ଏଷୌର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଯୁଦ୍ଧ ଯୋଗୁଁ ସମାନଙ୍କେୁ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ଏବଂ ମିଶରର ଲୋକମାନଙ୍କ ହସ୍ତ ରେ ପତିତ କରାଯାଇଛି।

+\s5 +\v 14 ତହୁଁ ସେୟୀରର ସନ୍ତାନମାନେ ଏଷୌର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦେଖିଅଛ; ଏନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ ଯେ ଏହି ଛାଉଣି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହେତୁ ଥିଲା, ଆଉ ଜଣେ ବୀର କି ଯୁଦ୍ଧରେ ନିପୁଣ ଲୋକ ଅବଶିଷ୍ଟ ନାହିଁ ।"

+\v 15 ଏଣୁ ଏବେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦେଶ ପରିତ୍ୟାଗ କରି, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ କିଣାନ ଦେଶକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କ ବାସସ୍ଥାନକୁ ଯାଅ; ଭବିଷ୍ୟତରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନଗଣ କାହିଁକି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନଗଣର ପରିଣାମ ଅଧିକାର କରିବେ ?

16 ତହୁଁ ଏଷୌର ସନ୍ତାନଗଣ ସେୟୀରର ସନ୍ତାନଗଣର କଥା ଶୁଣିବାକୁ ରାଜି ହେଲେ ନାହିଁ, ପୁଣି ସେୟୀରର ସନ୍ତାନଗଣ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ସ୍ଥିର କଲେ।

17 ଏଷୌର ସନ୍ତାନମାନେ ଆଫିରାର ରାଜା ଆଞ୍ଜେୟ, ଅର୍ଥାତ୍ ଦିନହାବା ନିକଟକୁ ଗୁପ୍ତରେ ପଠାଇ କହିଲେ,

18 ତହ୍ମ୍ନ୍ନଏ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରହ୍ନ୍ନ କିଛି ଲୋକଙ୍କୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଅ, ସମାନଙ୍କେୁ ଆମ୍ଭ ନିକଟକହ୍ନ୍ନ ପଠାଇ ଆମ୍ଭମାନେେ ଏକତ୍ର ୟହ୍ନ୍ନଦ୍ଧ କରିବୁ। ଆମ୍ଭମାନେେ ସେୟୀରର ହୋରୀଯ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବୁ। କାରଣ ସମାନେେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହି ଦେଶରୁ ତଡିଦବୋ ପାଇଁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ୟହ୍ନ୍ନଦ୍ଧ କରିବାକୁ ସଂକଳ୍ପ କରିଅଛନ୍ତି।"

19 ଦିନହାବାର ରାଜା ଆଙ୍ଗୀଯ ସେହିପରି କଲେ, କାରଣ ସେ ସମୟରେ ଏଷୌ-ସନ୍ତାନଗଣ ପ୍ରତି ବନ୍ଧୁତା ଥିଲା; ଏବଂ ଆଙ୍ଗୀଯ ଏଷୌ-ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାଞ୍ଚ ଶହ ବୀର ପଦାତିକ ସୈନ୍ୟ ଓ ଆଠ ଶହ ଅଶ୍ୱାରୋହୀ ପଠାଇଲେ।

20 ସେୟୀରର ସନ୍ତାନଗଣ ପୂର୍ବଦେଶୀୟ ଓ ମିଦୀୟନୀୟମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏହି କଥା କହି ପଠାଇଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦେଖିଅଛ ଯେ ଏଷୌର ସନ୍ତାନଗଣ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯାହା କରିଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ହେତୁରୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତେ ବିନଷ୍ଟ ହୋଇଅଛୁ, ଯାକୁବର ସନ୍ତାନଗଣ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧରେ।"

21 ଏନିମନ୍ତେ ଏବେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କର, ଆମ୍ଭେମାନେ ଏକତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ଓ ଦେଶରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ତଡ଼ି ଦେବା; ପୁଣି, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ଭାଇମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଭାଇ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଯୁଦ୍ଧରେ ମଲେ, ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବା।

22 ପୂର୍ବ ଦେଶର ଲୋକମାନେ ସେୟୀରର ଲୋକମାନଙ୍କର କଥା ଶୁଣିଲେ। ସେମାନେ ପ୍ରାୟ ଆଠ ଶହ ଲୋକ ନିଷ୍କୋଷ ଖଡ୍ଗ ଧରି ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ। ସେହି ସମୟରେ ଏଷୌର ସନ୍ତାନମାନେ ପାରଣ ପ୍ରାନ୍ତରରେ ସେୟୀରର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିଥିଲେ।

23 ତା'ପରେ ସେୟୀରର ଲୋକମାନେ ଏଷୌର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କଲେ। ତେଣୁ ସେହି ଦିନ ସେୟୀରର ଲୋକମାନେ ଦିନହାବାର ରାଜା ଆନ୍‌ଜିୟଙ୍କ ବଂଶଧର ଊଣାଧିକ 200 ଲୋକଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ।

24 ଦ୍ୱିତୀୟ ଦିନ ଏଷୌର ସନ୍ତାନମାନେ ସେୟୀରର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସହିତ ଦ୍ୱିତୀୟ ଥର ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଆସିଲେ; ପୁଣି ଦ୍ୱିତୀୟ ଥର ଏଷୌର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଭୟଙ୍କର ଯୁଦ୍ଧ ହେଲା; ସେୟୀରର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସକାଶୁ ସେମାନେ ଅତିଶୟ କ୍ଳାନ୍ତ ହେଲେ।

25 ଏଷୌର ସନ୍ତାନଗଣ ଦେଖିଲେ ଯେ, ସେୟୀରର ସନ୍ତାନଗଣ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ। ତେଣୁ ଏଷୌର ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଲୋକ ଫେରି ସେୟୀରର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କଲେ।

26 ଦ୍ୱିତୀୟ ଯୁଦ୍ଧରେ ଏଷୌଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ 58 ଜଣ ଲୋକ ଦିନହାବାର ରାଜା ଆନ୍‌ଗେୟଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମଲେ।

+\v 27 ତୃତୀୟ ଦିନରେ ଏଷୌର ସନ୍ତାନମାନେ ଶୁଣିଲେ ଯେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଯୁଦ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ଭ୍ରାତୃଗଣ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଫେରି ଆସିଛନ୍ତି, ତେଣୁ ଏଷୌର ସନ୍ତାନମାନେ ଏହି କଥା ଶୁଣି ଶୋକ କଲେ ।

28 ସେମାନେ କହିଲେ, "ଆମ୍ଭର ଭାଇମାନେ ସେୟୀରର ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଆମ୍ଭଠାରୁ ପଳାଇ ଗଲେ, କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କ'ଣ କରିବା?" ଏଷୌର ସନ୍ତାନଗଣ ଦିହ୍ନବାର ରାଜା ଅଞ୍ଜୀୟ ନିକଟକୁ ପୁନର୍ବାର ପଠାଇ କହିଲେ, "

29 "ଆମ୍ଭେ ପୁନର୍ବାର ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପଠାଅ, ସମାନଙ୍କେ ସହିତ ଆମ୍ଭେମାନେ ସୟେୀରର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିବୁ। କାରଣ ସମାନେେ ଆମ୍ଭ ଅପେକ୍ଷା ଦୁଇଗୁଣ ଅଧିକ ଭାରୀ ହାଇେଛନ୍ତି।"

30 ଆଙ୍ଗିଯ ପୁନର୍ବାର ଏଷୌ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରାୟ ଛଅ ଶହ ସାହସୀ ସୈନ୍ୟ ପଠାଇଲେ। ସମାନେେ ଏଷୌ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ ସାହାୟ୍ୟ କରିବାକୁ ଆସିଲେ।

31 ଦଶ ଦିନ ପରେ ଏଷୌର ସନ୍ତାନମାନେ ପାରଣ ପ୍ରାନ୍ତରରେ ସେୟୀରର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସହିତ ପୁନର୍ବାର ଯୁଦ୍ଧ କଲେ। ସେୟୀରର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଉପରେ ମହାଯୁଦ୍ଧ ହେଲା। ଏହି ସମୟରେ ଏଷୌର ସନ୍ତାନମାନେ ସେୟୀରର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଉପରେ ଜୟଲାଭ କଲେ। ତେଣୁ ସେୟୀରର ସନ୍ତାନମାନେ ଏଷୌର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପରାସ୍ତ ହେଲେ; ଏବଂ ଏଷୌର ସନ୍ତାନମାନେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରାୟ ଦୁଇ ହଜାର ଲୋକଙ୍କୁ ବଧ କଲେ।

32 ଏହି ଯୁଦ୍ଧ େର େସଯୀରର ସମସ୍ତ ବୀର େଯାଦ୍ଧା ମୃତକ୍ବ୍ୟବରଣ କେଲ। କିନ୍ତୁ େସମାନଙ୍କର ନଗର େର କେବଳ େସମାନଙ୍କର ସୈନ୍ୟବାହୀନି ରହିେଲ।

33 ମିଦିଯନୀଯ ଓ ପୂର୍ବ ଦେଶୀଯ ଲୋକମାନେ ଯୁଦ୍ଧ କ୍ଷେତ୍ରରୁ ପଳାଯନ କଲେ। ସୟେୀରର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଛାଡି ଦୌଡି ପଳାଇଲେ। ସମାନେେ ଦେଖିଲେ ଯେ ଯୁଦ୍ଧ ବହୁତ ଖରାପ ହାଇେଯାଉଛି। ଏଷୌର ସନ୍ତାନଗଣ ପୂର୍ବ ଦିଗସ୍ଥ ସମସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସମାନଙ୍କେର ଦେଶ ରେ ପଳାଯନ କଲେ।

34 ଏଷୌର ସନ୍ତାନମାନେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରାୟ ଦୁଇ ଶହ ପଚାଶ ଜଣଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ। ସେହି ଯୁଦ୍ଧରେ ଏଷୌ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରାୟ ତିରିଶ ଜଣ ମଲେ। କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର ଭାଇମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ହୋରୀୟ ସେୟୀରର ସନ୍ତାନଗଣକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପଛେଇଗଲେ, ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏହି ବିପଦ ଘଟିଲା। ଏଷୌର ସନ୍ତାନଗଣ ପୁନର୍ବାର ସେମାନଙ୍କ ଭାଇମାନଙ୍କ ଦୁଷ୍ଟତା ବିଷୟରେ ଶୁଣିଲେ ଏବଂ ଏହି ଘଟଣା ପାଇଁ ସେମାନେ ପୁନର୍ବାର ଶୋକ କଲେ।

35 ଯୁଦ୍ଧ ପରେ ଏଷୌର ସନ୍ତାନମାନେ ଫେରି ସେୟୀରକୁ ଫେରି ନିଜ ଗୃହକୁ ଆସିଲେ, ଆଉ ଏଷୌର ସନ୍ତାନମାନେ ସେୟୀର ଦେଶରେ ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବଧ କଲେ, ପୁଣି ସେମାନଙ୍କ ଭାର୍ଯ୍ୟା ଓ ବାଳକମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବଧ କଲେ, ପଚାଶ ଯୁବା ବାଳକ ଓ କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ

ଜୀବିତ ରଖିଲେ, କେବଳ କାହାକୁ ଜୀବିତ ରଖିଲେ ନାହିଁ; ଏଷୌର ସନ୍ତାନମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ବଧ କଲେ ନାହିଁ, ତେଣୁ ସେହି ବାଳକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଦାସ ହେଲେ ଓ କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ବିବାହ କଲେ।

36 ଏଷୌର ସନ୍ତାନଗଣ ସେୟୀରର ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ସେୟୀରରେ ବାସ କଲେ। ଏବଂ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଦେଶ ଅଧିକାର କଲେ ଏବଂ ତାହା ଅଧିକାର କଲେ।

37 ଏଷୌର ସନ୍ତାନମାନେ ସେୟୀରର ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କ ଦେଶସ୍ଥ ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି, ଅର୍ଥାତ୍, ସେମାନଙ୍କର ମେଷ, ଗୋରୁ ଓ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି, ଏବଂ ସେୟୀରର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ଏଷୌର ସନ୍ତାନଗଣ ହାତରୁ ହରଣ କଲେ। ଏଷୌର ସନ୍ତାନମାନେ ସେୟୀରର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାସ କରୁଛନ୍ତି। ଏଷୌର ସନ୍ତାନମାନେ ନିଜ ନିଜ ବଂଶ ଅନୁସାରେ ଏଷୌର ପାଞ୍ଚ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଦେଶ ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କଲେ।

3୪ ଏହି ସମୟରେ ଏଷୌର ସନ୍ତାନମାନେ ଯେଉଁ ଦେଶ ଅଧିକାର କରିଥିଲେ, ସେହି ଦେଶରେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଜଣେ ରାଜା ହେବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲେ। ସେମାନେ ପରସ୍ପର କହିଲେ, "ନା, କାରଣ ସେ ଆମ ଦେଶରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ରାଜତ୍ୱ କରିବେ, ଆଉ ଆମେ ତାହାର ମନ୍ତ୍ରଣାରେ ରହିବୁ ଓ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆମର ଯୁଦ୍ଧ କରିବେ," ଏବଂ ସେମାନେ ସେହିପରି କଲେ।

+\v 39 ତହୁଁ ଏଷୌର ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନ ଶପଥ କରି କହିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ଭ୍ରାତୃଗଣ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ କେବେ ରାଜତ୍ୱ କରିବ ନାହିଁ, କେବଳ ଜଣେ ବିଦେଶୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଭ୍ରାତୃଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ନୁହେଁ; କାରଣ ସେୟୀର ସନ୍ତାନଗଣ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ସମୟରେ ଆପଣା ଆପଣା ଭ୍ରାତୃଗଣଠାରୁ ଯେଉଁ ଅନିଷ୍ଟ ଘଟିଥିଲା, ତହିଁ ସକାଶୁ ଏଷୌର ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନଙ୍କ ପ୍ରାଣ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଆପଣା ଆପଣା ପୁତ୍ର, ଭ୍ରାତା ଓ ମିତ୍ର ପ୍ରତି ବିରକ୍ତ ହୋଇଥିଲା ।

+\v 40 ଏଷୌର ପୁତ୍ରମାନେ ଶପଥ କରି କହିଲେ, "ସେଦିନଠାରୁ ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଭ୍ରାତୃଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ଆଉ କୌଣସି ରାଜା ମନୋନୀତ କରିବେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଦେଶୀ ଦେଶରୁ ଜଣେ ରାଜା ମନୋନୀତ କରିବେ ।"

41 ସେହି ସମୟରେ ଦିହ୍ନବାର ରାଜା ଆଙ୍ଗେୟଙ୍କ ବଂଶଧରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବିୟୋରର ପୁତ୍ର ବେଲା ନାମକ ଜଣେ ପୁରୁଷ ଥିଲା, ସେ ଅତି ବିକ୍ରମୀ ପୁରୁଷ ଥିଲା, ସୁନ୍ଦର, ସୁନ୍ଦର ଏବଂ ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନରେ ଜ୍ଞାନୀ, ବୁଦ୍ଧିମାନ ଓ ମନ୍ତ୍ରଣାକାରୀ ଥିଲା; ଆଉ ଆଙ୍ଗେୟଙ୍କ ବଂଶଧରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କ ପରି ଆଉ କେହି ନଥିଲା।

42 ତହୁଁ ଏଷୌର ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନ ତାଙ୍କୁ ନେଇ ଅଭିଷେକ କରି ରାଜା କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ମୁକୁଟ ପିନ୍ଧାଇଲେ ଓ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କରି କହିଲେ, "ରାଜା ଜୀବିତ ହେଉନ୍ତୁ, ମହାରାଜ ଜୀବିତ ହେଉନ୍ତୁ।"

+\v 43 ତହୁଁ ସେମାନେ ଚାଦର ବିସ୍ତାର କରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣକୁ ସୁନା ଓ ରୂପାର କୁଣ୍ଡଳ କିମ୍ବା ଅଙ୍ଗୁଠି କି ବଳା ଆଣିଲେ; ପୁଣି, ସେମାନେ ରୂପା ଓ ସୁନା, ଗୋମେଦକମଣି ଓ ବୁଣାରେ ତାଙ୍କୁ ଅତି ଧନ କଲେ, ଆଉ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଏକ ରାଜସିଂହାସନ ଓ ତାଙ୍କ ମସ୍ତକରେ ରାଜମୁକୁଟ ପିନ୍ଧାଇଲେ, ଆଉ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ପ୍ରାସାଦ ନିର୍ମାଣ କଲେ; ଆଉ ସେ ତହିଁରେ ବାସ କଲେ; ଆଉ ସେ ଏଷୌର ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନ ଉପରେ ରାଜା ହେଲେ ।

44 ଆଉ ଅଙ୍ଗେୟର ଲୋକମାନେ ଏଷୌର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କଠାରୁ ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ଭଡ଼ା ନେଇ ଗଲେ, ପୁଣି ସେମାନେ ସେହି ସମୟରେ ଦିହ୍ନବାସ୍ଥିତ ଆପଣା ପ୍ରଭୁ ନିକଟକୁ ଫେରି ଆସିଲେ।

45 ବେଲା ଏଷୌର ସନ୍ତାନଗଣ ଉପରେ ତିରିଶ ବର୍ଷ ରାଜତ୍ୱ କଲେ। ଏବଂ ଏଷୌର ସନ୍ତାନଗଣ ସେୟୀରର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ସେଠାରେ ବାସ କଲେ। ସେମାନେ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେଠାରେ ନିରାପଦରେ ବାସ କରୁଛନ୍ତି।

ଅଧ୍ୟାୟ ୫୮

1 ଇସ୍ରାଏଲୀୟମାନେ ମିଶରରେ ଯାତ୍ରା କରିବାର ବତିଶ ବର୍ଷରେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଯୋଷେଫଙ୍କ ଜୀବନର ଏକସ୍ତରି ବର୍ଷରେ, ସେହି ବର୍ଷ ମିଶରର ରାଜା ଫାରୋଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହେଲା ଓ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ମାଗ୍ରୋଣ ତାଙ୍କ ପଦରେ ରାଜ୍ୟ କଲେ।

2 ଫାରୋ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁ ପୂର୍ବରୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ଯେ ସେ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ମଗ୍ରୋଣଙ୍କ ପିତା ହେବେ, ଏବଂ ମଗ୍ରୋଣ ଯୋଷେଫଙ୍କ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନରେ ଓ ତାଙ୍କ ପରାମର୍ଶରେ ରହିବେ।

3 ମିଶରର ସମସ୍ତ ଲୋକ ଯୋଷଫଙ୍କେୁ ସମାନଙ୍କେର ରାଜା କରିବା ପାଇଁ ଏକମତ ହେଲେ। କାରଣ ପୂର୍ବପରି ମିଶରୀୟମାନେ ଯୋଷଫଙ୍କେୁ ଭଲ ପାଉଥିଲେ। କବଳେ ଫାରୋଙ୍କର ପୁତ୍ର ମଗ୍ରୋଣ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ସିଂହାସନ ରେ ବସିଥିଲେ। ସହେି ସମୟରେ ସେ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ପଦ ରେ ରାଜତ୍ୱ କଲେ।

4 ମଗ୍ରୋଣ ରାଜ୍ୟ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବା ସମୟରେ ଏକଚାଳିଶ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ଥିଲେ ଓ ସେ ମିସରରେ ଚାଳିଶ ବର୍ଷ ରାଜତ୍ୱ କଲେ; ପୁଣି, ସମସ୍ତ ମିସରୀୟ ତାଙ୍କର ପିତାଙ୍କ ନାମାନୁସାରେ ତାଙ୍କର ନାମ ଫାରୋ ରଖିଲେ; ଯେପରି ମିସରରେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଉପରେ ରାଜତ୍ୱକାରୀ ପ୍ରତ୍ୟେକ ରାଜାଙ୍କ ପ୍ରତି କରିବାର ରୀତି ଥିଲା।

5 ଫାରୋ ତାଙ୍କର ପିତାଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ରାଜତ୍ୱ କଲେ। ପୁଣି, ଫାରୋ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ମିସ୍ରୀୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ସରକାରଙ୍କର ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କଲେ।

+\v 6 ଅନନ୍ତର ଯୋଷେଫ ମିସରର ରାଜା ହେଲେ, କାରଣ ସେ ସମସ୍ତ ମିସର ଉପରେ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନ କରିଥିଲେ; ପୁଣି, ସମସ୍ତ ମିସର ତାଙ୍କର ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନ ଓ ମନ୍ତ୍ରଣା ଅଧୀନରେ ଥିଲା; କାରଣ ଫାରୋଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ଉତ୍ତାରେ ସମସ୍ତ ମିସର ଯୋଷେଫଙ୍କ ପ୍ରତି ମଗ୍ନ ହୋଇଥିଲେ, ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ରାଜତ୍ୱ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଅତିଶୟ ସ୍ନେହ କଲେ ।

7 କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଲୋକ ତାଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ କରି ନ ଥିଲେ, ସେମାନେ କହୁଥିଲେ, "ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ କୌଣସି ବିଦେଶୀ ରାଜତ୍ୱ କରିବ ନାହିଁ; ତଥାପି ଫାରୋଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଯୋଷେଫ ସେହି ସମୟରେ ସମସ୍ତ ମିସରର ଶାସନଭାର ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ ହେଲା; ସେ ନିୟନ୍ତ୍ରକ ଥିଲେ, ଏବଂ କେହି ହସ୍ତକ୍ଷେପ ନ କରି ସମଗ୍ର ଦେଶରେ ଯାହା ଇଚ୍ଛା କଲେ ତାହା କରୁଥିଲେ।"

+\v 8 ସମସ୍ତ ମିସର ଯୋଷେଫଙ୍କ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନରେ ଥିଲା; ପୁଣି, ଯୋଷେଫ ଆପଣା ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ ସମସ୍ତ ଶତ୍ରୁଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ବଶ କଲେ; ପୁଣି, କିଣାନର ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ଦେଶ ଓ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କୁ ବଶୀଭୂତ କଲେ, ଆଉ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କ ହସ୍ତାଧୀନ ହେଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ବାର୍ଷିକ କର ଦେଲେ ।

9 ମିଶରର ରାଜା ଫାରୋ ତାଙ୍କର ପିତାଙ୍କ ସ୍ଥାନ ରେ ସିଂହାସନ ରେ ବସିଲେ। ମାତ୍ର ସେ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ପରି ଯୋଷଫେଙ୍କ ଅଧୀନ ରେ ଓ ପରାମର୍ଶ ରେ ଥିଲେ।

+\v 10 ସେ ଯୋଷେଫଙ୍କ ପରାମର୍ଶକ୍ରମେ କେବଳ ମିସର ଦେଶରେ ରାଜ୍ୟ କଲେ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ସେ ସେହି ସମୟରେ ମିସରଠାରୁ ଫରାତ୍ ମହାନଦୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ଦେଶ ଉପରେ ରାଜତ୍ୱ କଲେ ।

11 ଯୋଷେଫ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସଫଳ ହେଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କ ସହିତ ଥିଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ଅଧିକ ଜ୍ଞାନ, ସମ୍ମାନ, ଗୌରବ ଓ ମିଶରୀୟମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରେମ ପ୍ରଦାନ କଲେ। ପୁଣି, ଯୋଷେଫ ସମସ୍ତ ଦେଶ ଉପରେ ଚାଳିଶ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାଜତ୍ୱ କଲେ।

12 ପଲେଷ୍ଟୀୟ ଦେଶ, କିଣାନ, ସୀଦୋନ ଏବଂ ଯର୍ଦ୍ଦନ ନଦୀର ପୂର୍ବ ପାରିସ୍ଥ ସମସ୍ତ ଦେଶ ଯୋଷେଫଙ୍କ ଜୀବନକାଳ ମଧ୍ୟରେ ଉପହାର ଆଣିଲେ। ସମସ୍ତ ଦେଶ ଯୋଷେଫଙ୍କ ହସ୍ତରେ ରହିଲା। ଯୋଷେଫ ତାଙ୍କର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ ସମସ୍ତ ଶତ୍ରୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିଥିଲେ। ତେଣୁ ସମସ୍ତ ଦେଶ ଯୋଷେଫଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସୀମିତ ଥିଲା। ତେଣୁ ଯୋଷେଫ ମିଶରରେ ନିଜ ସିଂହାସନରେ ନିର୍ଭର କଲେ।

13 ଆଉ, ଯାକୁବଙ୍କର ପୁତ୍ରଗଣ ଯୋଷେଫଙ୍କ ଜୀବନକାଳ ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଭ୍ରାତା ସେହି ଦେଶରେ ନିରାପଦରେ ବାସ କଲେ; ସେମାନେ ଦେଶରେ ଅତିଶୟ ପ୍ରଜାବନ୍ତ ଓ ବହୁସଂଖ୍ୟକ ହେଲେ; ଓ ସେମାନଙ୍କ ପିତା ଯାକୁବ ଯେପରି ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ, ତଦନୁସାରେ ସେମାନେ ଯାବଜ୍ଜୀବନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ସେବା କଲେ।

+\v 14 ବହୁ ଦିନ ଓ ବର୍ଷ ପରେ, ଯେତେବେଳେ ଏଷୌର ସନ୍ତାନମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ରାଜା ବେଲା ସହିତ ଆପଣା ଦେଶରେ ଶାନ୍ତିରେ ବାସ କଲେ, ସେତେବେଳେ ଏଷୌର ସନ୍ତାନମାନେ ଦେଶରେ ପ୍ରଜାବନ୍ତ ଓ ବହୁବଂଶ ହେଲେ; ତହିଁରେ ସେମାନେ ଯାକୁବର ସନ୍ତାନଗଣ ସହିତ ଓ ସମସ୍ତ ମିସର ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଏବଂ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଭ୍ରାତା ଇଲୀଫସର ପୁତ୍ର ସଫୋକୁ ଓ ତାହାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବାକୁ ଯାଇ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ସଂକଳ୍ପ କଲେ, କାରଣ ସେହି ସମୟରେ ସେମାନେ ଯୋଷେଫର ଦାସ ଥିଲେ ।

15 ଅନନ୍ତର ଏଷୌର ସନ୍ତାନମାନେ ପୂର୍ବଦେଶୀୟ ସମସ୍ତ ଲୋକ ନିକଟକୁ ଲୋକ ପଠାଇ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ସନ୍ଧି କଲେ, ତହିଁରେ ପୂର୍ବଦେଶୀୟ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଏଷୌର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ମିସରକୁ ଯିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ ।

16 ଆଉ ଦିନହାବାର ରାଜା ଆଙ୍ଗେୟର ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ, ଆଉ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଇଶ୍ମାଏଲର ସନ୍ତାନଗଣ ନିକଟକୁ ଲୋକ ପଠାଇଲେ, ତହିଁରେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ।

+\v 17 ତହୁଁ ଏହି ସମସ୍ତ ଲୋକ ଏକତ୍ର ହୋଇ ଏଷୌ-ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ସେୟୀରକୁ ଆସିଲେ; ସେହି ଛାଉଣି ସମୁଦ୍ରର ବାଲି ପରି ଅସଂଖ୍ୟ, ପ୍ରାୟ ଆଠ ଲକ୍ଷ ଲୋକ, ପଦାତିକ ଓ ଅଶ୍ୱାରୋହୀ, ବହୁ ବଡ଼ ଓ ଭାରୀ ଥିଲା; ଏହି ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟ ଯାକୁବଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ମିସରକୁ ଯାଇ ରାମିଷେଷ ନିକଟରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ ।

+\v 18 ଅନନ୍ତର ଯୋଷେଫ ଆପଣା ଭ୍ରାତୃଗଣ ସହିତ ମିସରର ପ୍ରାୟ ଛଅ ଶହ ବୀରମାନଙ୍କ ସହିତ ବାହାରକୁ ଗଲେ, ଆଉ ସେମାନେ ରାମିଷେଷ ଦେଶରେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ; ପୁଣି, ଯାକୁବଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନେ ମିସରକୁ ଯିବାର ପଚାଶ ବର୍ଷରେ, ଅର୍ଥାତ୍, ସେୟୀରରେ ଏଷୌ-ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଲାଙ୍କ ରାଜତ୍ୱର ତିରିଶ ବର୍ଷରେ ସେହି ସମୟରେ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ଏଷୌ-ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସହିତ ପୁନର୍ବାର ଯୁଦ୍ଧ କଲେ ।

19 ସଦାପ୍ରଭୁ ଏଷୌର ସମସ୍ତ ବୀର ସୈନିକ ଏବଂ ପୂର୍ବ ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯୋଷେଫ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଭାଇମାନଙ୍କୁ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲେ। ତେଣୁ ଯୋଷେଫ ଏଷୌର ସନ୍ତାନଗଣ ଏବଂ ପୂର୍ବ ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନେ ପରାସ୍ତ ହେଲେ।

+\v 20 ଏଷୌ-ସନ୍ତାନଗଣର ଓ ପୂର୍ବ ଦେଶୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁ ହତ ହୋଇଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରାୟ ଦୁଇ ଲକ୍ଷ ଲୋକ ଯାକୁବ-ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପତିତ ହେଲେ ଓ ବିୟୋରର ପୁତ୍ର ବେଲା, ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧରେ ପତିତ ହେଲେ । ଆଉ ଏଷୌ-ସନ୍ତାନଗଣ ଦେଖିଲେ ଯେ, ସେମାନଙ୍କ ରାଜା ଯୁଦ୍ଧରେ ପତିତ ହୋଇ ମରିଅଛନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଯୁଦ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତ ଦୁର୍ବଳ ହୋଇଗଲା ।

21 ଯୋଷଫେ, ତାଙ୍କର ଭାଇମାନେ ଏବଂ ସମସ୍ତ ମିଶର ଦେଶୀଯମାନେ ଏଷୌଙ୍କ ପରିବାରକୁ ପରାସ୍ତ କଲେ। ତେଣୁ ଏଷୌର ସମସ୍ତ ଲୋକ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଭୟ କରୁଥିଲେ। ସମାନେେ ସମାନଙ୍କେ ସମ୍ମୁଖରୁ ପଳାଇ ଗଲେ।

+\v 22 ଅନନ୍ତର ଯୋଷେଫ, ତାଙ୍କର ଭାଇମାନେ ଓ ସମସ୍ତ ମିସରୀୟ ଲୋକ ଏକ ଦିନର ପଥ ସେମାନଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଗୋଡ଼ାଇଲେ, ପୁଣି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଊଣାଧିକ ତିନି ଶହ ଲୋକଙ୍କୁ ବଧ କଲେ, ପୁଣି, ପଥ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଘାତ କରି ଚାଲିଲେ; ପୁଣି, ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରୁ ଫେରିଗଲେ ।

23 ଏହାପେର େଯାେଷେଫ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଭାଇମାେନ ମିଶରକୁ େଫରିଗେଲ। େସମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ େକହି ଜେଣ େହେଲ ହଜି ନ ଥିେଲ। କେବଳ ମିଶରୀଯମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବାର ଜଣ ମରିଥିେଲ।

24 େଯାେଷଫ ମିଶରକୁ େଫରିଗେଲ। େସ ସଫୋ ଏବଂ ତାଙ୍କର େଲାକମାନଙ୍କୁ ଆହୁରି ବାନ୍ଧିବା ପାଇଁ ଆେଦଶ େଦେଲ। େସମାେନ େସମାନଙ୍କୁ ଲୁହା େର ବାନ୍ଧି େସମାନଙ୍କର ଦୁଃଖ ଆହୁରି ବଢାଇ େଦେଲ।

25 ଏଷୌର ସନ୍ତାନଗଣର ସମସ୍ତ ଲୋକ ଏବଂ ପୂର୍ବ ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନେ ଲଜ୍ଜିତ ହୋଇ ନିଜ ନିଜ ନଗରକୁ ଫେରିଗଲେ। କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗୀମାନେ ଯୁଦ୍ଧରେ ପତିତ ହୋଇଥିଲେ।

+\v 26 ଏଷୌର ସନ୍ତାନମାନେ ଯେତେବେଳେ ଦେଖିଲେ ଯେ, ସେମାନଙ୍କ ରାଜା ଯୁଦ୍ଧରେ ମରିଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଶୀଘ୍ର ପୂର୍ବଦେଶୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବସ୍ରା ଦେଶୀୟ ସରହକର ପୁତ୍ର ଯୋବବ୍ ନାମର ଏକ ଲୋକକୁ ଧରିଲେ, ପୁଣି, ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ରାଜା ବେଲାର ପଦରେ ତାହାକୁ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଉପରେ ରାଜା କଲେ ।

+\v 27 ତହୁଁ ଯୋବବ୍ ତାଙ୍କ ପଦରେ ବେଲାର ସିଂହାସନରେ ରାଜତ୍ୱ କଲା; ପୁଣି, ଯୋବବ୍ ଇଦୋମରେ ଏଷୌର ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନ ଉପରେ ଦଶ ବର୍ଷ ରାଜତ୍ୱ କଲା; ପୁଣି, ସେହି ଦିନଠାରୁ ଏଷୌର ସନ୍ତାନମାନେ ଯାକୁବଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସହିତ ଆଉ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଗଲେ ନାହିଁ; କାରଣ ଏଷୌର ସନ୍ତାନମାନେ ଯାକୁବଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ବୀରତ୍ୱ ଜାଣିଥିଲେ, ତେଣୁ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅତିଶୟ ଭୀତ କଲେ ।

28 ମାତ୍ର ସେହି ଦିନଠାରୁ ଏଷୌର ସନ୍ତାନମାନେ ଯାକୁବଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କଲେ, ପୁଣି ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଘୃଣା ଓ ଶତ୍ରୁତା ଅତି ପ୍ରବଳ ରହିଲା।

+\v 29 ଏଥିଉତ୍ତାରେ ଦଶ ବର୍ଷ ଶେଷରେ ବସ୍ରା ନିବାସୀ ସରହକର ପୁତ୍ର ଯୋବବ୍ ମଲା, ପୁଣି, ଏଷୌର ସନ୍ତାନମାନେ ତୈମନ ଦେଶୀୟ କୂଶମ୍ ନାମକ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ନେଇ ଯୋବବର ବଦଳରେ ତାହାକୁ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଉପରେ ରାଜା କଲେ; ପୁଣି, କୂଶମ୍ ଇଦୋମରେ ଏଷୌର ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଉପରେ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ ରାଜତ୍ୱ କଲା ।

30 ସେହି ସମୟରେ ମିଶରର ରାଜା ଯୋଷେଫ, ତାଙ୍କର ଭାଇମାନେ ଏବଂ ଇସ୍ରାଏଲର ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନ, ଯୋଷେଫଙ୍କ ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଭାଇମାନେ ନିରାପଦରେ ମିଶରରେ ବାସ କରୁଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ବାଧା କିମ୍ଵା ବିପଦ ଘଟିଲା ନାହିଁ। ଯୋଷେଫ ଓ ତାଙ୍କର ଭାଇମାନଙ୍କ ସମୟରେ ମିଶର ଦେଶ ଯୁଦ୍ଧରୁ ବିଶ୍ରାମ ପାଇଥିଲା।

ଅଧ୍ୟାୟ ୫୯

1 ମିଶରରେ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କର ଯେଉଁ ପୁତ୍ରମାନେ ବାସ କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କର ନାମ ଏହି। ଯାକୁବଙ୍କର ସମସ୍ତ ପୁତ୍ର ନିଜ ନିଜ ପରିବାର ସହିତ ମିଶରରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ।

2 ଲେୟାର ପୁତ୍ରମାନେ ଥିଲେ ରୁବେନ୍, ଶିମିୟୋନ, ଲେବୀ, ଯିହୁଦା, ଇଷାଖର ଓ ସବୂଲୂନ୍। ସେମାନଙ୍କର ଭଉଣୀ ଦୀଣା।

+\v 3 ଯୋଷେଫ ଓ ବିନ୍ୟାମିନ୍ ରାହେଲର ପୁତ୍ର ।

+\v 4 ଗାଦ୍ ଓ ଆଶେର ଲେୟାର ଦାସୀ ସିଳ୍ପାର ପୁତ୍ରଗଣ ।

+\v 5 ପୁଣି, ଦାନ ଓ ନପ୍ତାଲି ରାହେଲର ଦାସୀ ବିଲହାର ସନ୍ତାନ ।

+\v 6 ଏମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପିତା ଯାକୁବଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ମିସରକୁ ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ କିଣାନ ଦେଶରେ ସେମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନଗଣ ଜନ୍ମିଥିଲେ ।

7 ରୁବେନଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ ହେଲେ: ହନୋକ୍, ପଲ୍ଲୁ, ହିଷ୍ରୋଣ୍ ଓ କର୍ମି।

8 ଶିମିୟୋନର ପୁତ୍ର ଯିମୂୟେଲ, ଯାମୀନ୍, ଓହଦ୍, ଯାଖୀନ୍, ସୋଖର ଓ କିଣାନୀୟା ସ୍ତ୍ରୀଠାରୁ ଜାତ ପୁତ୍ର ଶାଉଲ।

9 ଲେବୀଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନେ ଥିଲେ ଗେର୍ଶୋନ, କହାତ୍ ଓ ମରାରି। ସେମାନଙ୍କର ଭଉଣୀ ଯୋକେବଦ। ସେମାନେ ମିଶର ଦେଶକୁ ଯିବା ସମୟରେ ଜନ୍ମିଥିଲେ।

+\v 10 ଯିହୁଦାର ପୁତ୍ର ଏର୍, ଓନନ୍, ଶେଲା, ପେରସ ଓ ସରହ୍ ।

+\v 11 ଅନନ୍ତର ଏର ଓ ଓନନ୍ କିଣାନ ଦେଶରେ ମରିଥିଲେ, ପେରସର ପୁତ୍ର କଷ୍ରୋଣ ଓ ହାମୁଲ ଥିଲେ ।

12 ଇଷାଖରର ପୁତ୍ର: ତୋଲୟ, ପୁୟ, ଯୋବ ଓ ଶମ୍ରୋନ୍।

13 ସବୂଲୂନର ପୁତ୍ରମାନେ ଥିଲେ, ସେରଦ, ଏଲୋନ୍ ଓ ଯାଖ୍ଲୟେଲ। ଦାନର ପୁତ୍ର ଥିଲେ କୂଶୀମ।

14 ନପ୍ତାଲିଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନେ ଥିଲେ ଯାଖସେଲ, ଗୂନି, ଯେସ୍ସର ଓ ଶୀଲମ୍।

15 ଗାଦ୍ର ପୁତ୍ରମାନେ ଥିଲେ, ସିଫିୟୋନ୍, ଚଗି, ଶୂନୀ ଓ ଇଷବୋନ୍ ଓ ଏହିରି, ଅରୋଦୀ ଓ ଅରେଲୀ।

16 ଆଶେରର ପୁତ୍ରମାନେ ଥିଲେ ଯିମ୍ନା, ଯିଶ୍ବା, ଯିଶ୍ବି, ବରୀୟ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଭଉଣୀ, ସେରହ ଏବଂ ବରୀୟର ପୁତ୍ରମାନେ ଥିଲେ କବର ଓ ମଲ୍କୀୟେଲ।

+\v 17 ଆଉ ବିନ୍ୟାମୀନର ପୁତ୍ରମାନେ ଥିଲେ ବେଲା, ବେଖର, ଅସ୍ବେଲ, ଗେରା, ନାମନ, ଅହି, ରୋଶ୍, ମୁପୀମ, ହୁପୀମ ଓ ଅର୍ଦ ।

+\v 18 ଯୋଷେଫଙ୍କର ଯେଉଁ ପୁତ୍ର ମିସରରେ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ, ମନଃଶି ଓ ଇଫ୍ରୟିମ ।

+\v 19 ଯାକୁବଙ୍କଠାରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ପ୍ରାଣୀ ସର୍ବସୁଦ୍ଧା ସତୁରି ପ୍ରାଣୀ ଥିଲେ, ଏମାନେ ଆପଣା ପିତା ଯାକୁବଙ୍କ ସହିତ ମିସରରେ ବାସ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଥିଲେ; ପୁଣି, ଯୋଷେଫ ଓ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଭ୍ରାତୃଗଣ ମିସରରେ ନିରାପଦରେ ବାସ କଲେ; ପୁଣି, ଯୋଷେଫଙ୍କ ଜୀବନ କାଳ ସାରା ସେମାନେ ମିସରର ସର୍ବୋତ୍ତମ ଦ୍ରବ୍ୟ ଭୋଜନ କଲେ ।

20 ଯୋଷେଫ ମିଶର ଦେଶରେ ତେୟାନବେ ବର୍ଷ ବାସ କଲେ ଏବଂ ସମସ୍ତ ମିଶର ଉପରେ ଅଶୀ ବର୍ଷ ରାଜତ୍ୱ କଲେ।

21 ଯୋଷେଫଙ୍କ ମରଣ ଦିନ ପାଖେଇ ଆସିବାରୁ ସେ ତାଙ୍କ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ପରିବାରକୁ ଡକାଇ ପଠାଇଲେ। ତେଣୁ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକତ୍ର ହୋଇ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଲେ।

22 ଯୋଷଫେ ତାଙ୍କର ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ପରିବାରବର୍ଗଙ୍କୁ କହିଲେ, " ଦେଖ, ମୁଁ ମରୁଅଛି। ପରମେଶ୍ୱର ଅବଶ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଯତ୍ନ ନବେେ। ଏବଂ ଏହି ଦେଶରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହି ଦେଶ ଦବେେ, ଯେଉଁ ଦେଶ ଦବୋ ପାଇଁ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଶପଥ କରିଥିଲେ।"

+\v 23 ପୁଣି, ପରମେଶ୍ୱର ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନ କରିବେ ଓ ଏଠାରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତୃପୁରୁଷଙ୍କ ଦେଶକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନେଇଯିବେ, ସେତେବେଳେ ସେ ମୋହର ଅସ୍ଥି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ଏଠାରୁ ନେଇଯିବେ ।"

24 ଆଉ ଯୋଷେଫ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟତ ବଂଶଧରଙ୍କ ପାଇଁ ଶପଥ କରାଇ କହିଲେ, "ପରମେଶ୍ୱର ଅବଶ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଯତ୍ନ ନେବେ; ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋହର ଅସ୍ଥି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ଏଠାରୁ ନେଇଯିବ।"

25 ଅନନ୍ତର ମିସରକୁ ଇସ୍ରାଏଲୀୟମାନଙ୍କ ଯାତ୍ରାର ଏକସ୍ତରି ବର୍ଷରେ ଯୋଷେଫଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହେଲା ।

+\v 26 ଯୋଷେଫ ମିସର ଦେଶରେ ମଲେ, ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ଏକ ଶହ ଦଶ ବର୍ଷ ବୟସ ହୋଇଥିଲା; ତାଙ୍କ ଭାଇମାନେ ଓ ଦାସ ସମସ୍ତେ ଉଠି ଆପଣା ଆପଣା ରୀତି ଅନୁସାରେ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ସଂସ୍କାର କଲେ; ତାଙ୍କ ଭାଇମାନେ ଓ ସମସ୍ତ ମିସର ତାଙ୍କ ପାଇଁ ସତୁରି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୋକ କଲେ ।

27 ଏହାପରେ ସମାନେେ ଯୋଷଫଙ୍କେୁ ଏକ କଫିତରେ ରଖିଲେ ଯାହା ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ସୁଗନ୍ଧି ମସଲା ଓ ସୁଗନ୍ଧି ଅତର ରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା। ସମାନେେ ଯୋଷଫଙ୍କେୁ ସୀହୋର ନଦୀ କୂଳ ରେ କବର ଦେଲେ। ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ, ଭାଇମାନେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ପରିବାର ସମସ୍ତେ ସାତ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୋକ କଲେ।

28 ଯୋଷେଫଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ, ସେହି ସମୟରେ ସମସ୍ତ ମିଶରୀୟ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଉପରେ ରାଜତ୍ୱ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ; ଏବଂ ମିଶରର ରାଜା ଫାରୋ, ଯିଏ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ରାଜତ୍ୱ କଲେ, ସେ ମିଶରର ସମସ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଗ୍ରହଣ କଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପରାମର୍ଶରେ ମିଶରର ସମସ୍ତ ଶାସନ ପରିଚାଳନା କଲେ, ଏବଂ ସେ ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିରାପଦରେ ରାଜତ୍ୱ କଲେ।

ଅଧ୍ୟାୟ 60

1 ଯୋଷେଫଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ, ଏଷୌର ପୁତ୍ର ଇଲୀଫସର ପୁତ୍ର ସଫୋ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନେ ମିଶରରୁ ପଳାଇ ଗଲେ। ଇସ୍ରାଏଲୀୟମାନେ ମିଶରକୁ ଗଲେ ତା'ପରେ ବାସ୍ତରି ବର୍ଷ ଶେଷ ହେଲା। ସଫୋ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନେ ମିଶରରୁ ପଳାଇ ଗଲେ।

2 ଏବଂ ସେ ଆଫ୍ରିକାର ରାଜା ଆଞ୍ଜିଆସଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଫ୍ରିକା, ଅର୍ଥାତ୍ ଦିନହାବା, ଆସିଲେ, ଏବଂ ଆଞ୍ଜିଆସ ସେମାନଙ୍କୁ ମହାସମ୍ମାନରେ ଗ୍ରହଣ କଲେ, ଏବଂ ସେଫୋଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସେନାର ସେନାପତି କଲେ।

3 ଏବଂ ସଫୋ ଆଙ୍ଗିଆସ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇଲା, ଏବଂ ସଫୋ ଅନେକ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଫ୍ରିକୀୟ ରାଜା ଆଙ୍ଗିଆସଙ୍କ ସେନାପତି ଥିଲା।

4 ଏବଂ ସଫୋ ଆଫ୍ରିକୀୟ ରାଜା ଆଞ୍ଜିଆସଙ୍କୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇଲେ ଯେ ସେ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟବାହିନୀକୁ ଏକତ୍ର କରି ମିସ୍ରୀୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଓ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଭାଇମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରିବେ।

5 କିନ୍ତୁ ଆଞ୍ଜିଆସ୍ ସଫୋଙ୍କ କଥା ଶୁଣିବାକୁ ରାଜି ହେଲେ ନାହିଁ, କାରଣ ଆଞ୍ଜିଆସ୍ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କର ଶକ୍ତି ଏବଂ ଏଷୌର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧରେ ସେମାନେ ତାଙ୍କର ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ପ୍ରତି ଯାହା କରିଥିଲେ ତାହା ଜାଣିଥିଲେ।

6 ସେହି ସମୟରେ ସଫୋ ଆଞ୍ଜିଆସ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ବହୁତ ମହାନ ଥିଲେ, ଏବଂ ସେ ମିଶର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ନିରନ୍ତର ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଉଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ରାଜି ହେଲେ ନାହିଁ।

7 ସେହି ସମୟରେ କିତ୍ତୀମ ଦେଶରେ ପୁସିମ୍ପା ନଗରରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ, ଯାହାର ନାମ ଉଷୁ ଥିଲା, ଏବଂ ସେ କିତ୍ତୀମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପତିତ ହୋଇଗଲେ, ଏବଂ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ମରିଗଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର କୌଣସି ପୁତ୍ର ନ ଥିଲା, କେବଳ ଗୋଟିଏ କନ୍ୟା ଥିଲା ଯାହାର ନାମ ଜାନିଆ ଥିଲା।

୫ ସେ ବହୁତ ସୁନ୍ଦରୀ, ସୁନ୍ଦରୀ ଓ ବୁଦ୍ଧିମତୀ ଥିଲେ। ତା'ର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଓ ଜ୍ଞାନରେ ସାରା ଦେଶରେ ଅନ୍ୟ କେହି ଦେଖା ଯାଉ ନଥିଲେ।

9 ଆଉ ଆଫ୍ରିକାର ରାଜା ଆଞ୍ଜିଆସର ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖି ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ତାଙ୍କର ପ୍ରଶଂସା କଲେ, ଏବଂ ଆଞ୍ଜିଆସ ଚିତ୍ତିମର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇଲେ, ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କୁ ନିଜ ପାଖକୁ ବିବାହ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ, ଏବଂ ଚିତ୍ତିମର ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ ବିବାହ କରିବାକୁ ରାଜି ହେଲେ।

10 ଯେତେବେଳେ ଆଞ୍ଜିଆସର ଦୂତମାନେ କିତ୍ତୀମ ଦେଶରୁ ଯାତ୍ରା କରିବାକୁ ଯାଉଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ବିବେଣ୍ଟୁର ରାଜା ଟର୍ଣ୍ଣସଙ୍କ ଦୂତମାନେ କିତ୍ତୀମକୁ ଆସିଲେ, କାରଣ ବିବେଣ୍ଟୁର ରାଜା ଟର୍ଣ୍ଣସ ମଧ୍ୟ ଜାନିଆକୁ ବିବାହ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଦୂତମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଥିଲେ, କାରଣ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଲୋକ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଶଂସା କରିଥିଲେ, ତେଣୁ ସେ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଦାସଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇଲେ।

11 ତା'ପରେ ଟର୍ଣ୍ଣସର ଦାସମାନେ କିତ୍ତୀମକୁ ଆସିଲେ, ଏବଂ ଜାନିୟାଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ରାଜା ଟର୍ଣ୍ଣସଙ୍କ ନିକଟକୁ ବିବାହ କରିବା ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କଲେ।

12 କିନ୍ତୁ ଚିତ୍ତୀମର ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଆମ୍ଭେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଦେଇ ପାରିବୁ ନାହିଁ, କାରଣ ଆଫ୍ରିକାର ରାଜା ଆଞ୍ଜିଆସ୍ ତୁମ ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କୁ ବିବାହ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ, ଏବଂ ଆମେ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କୁ ଦେବା ପାଇଁ ଚାହୁଁଥିଲୁ, ତେଣୁ ଏବେ ଆମେ ଆଞ୍ଜିଆସ୍ଙ୍କ କନ୍ୟାଠାରୁ ବଞ୍ଚିତ କରି ଟର୍ନସ୍ ସହିତ ବିବାହ ଦେଇପାରିବୁ ନାହିଁ।"

13 କାରଣ ଆମେ ଆଞ୍ଜିଆସ୍ ବିଷୟରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୟ କରୁଛୁ, କାଳେ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବ, ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ଟର୍ଣ୍ଣସ୍ ତାଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିପାରିବେ ନାହିଁ।

14 ତହୁଁ ତୁର୍ଣ୍ଣସର ଦୂତମାନେ କିତ୍ତୀମର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ କଥା ଶୁଣି ଆପଣା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରି ଆସିଲେ ଓ କିତ୍ତୀମର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ କଥା ତାଙ୍କୁ ଜଣାଇଲେ।

15 ଏବଂ ଚିତ୍ତିମର ସନ୍ତାନମାନେ ଆଞ୍ଜିଆସଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏକ ସ୍ମାରକପତ୍ର ପଠାଇ କହିଲେ, "ଦେଖ, ଟର୍ଣ୍ଣସ୍ ଜାନିଆଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସହିତ ବିବାହ କରିବାକୁ ଡାକିଛନ୍ତି, ଏବଂ ଆମେ ତାଙ୍କୁ ଏହିପରି ଉତ୍ତର ଦେଇଛୁ; ଏବଂ ଆମେ ଶୁଣିଲୁ ଯେ ସେ ତୁମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେ ତୁମ ଭାଇ ଲୁକସ୍ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ସାର୍ଦୁନିଆର ରାସ୍ତା ଦେଇ ଯିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ, ଏବଂ ତା'ପରେ ସେ ତୁମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଆସିବେ।"

16 ଆଞ୍ଜିଆସ୍ ଚିତ୍ତୀମ୍ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣିଲେ ଯାହା ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ବିବରଣୀରେ ପଠାଇଥିଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କର କ୍ରୋଧ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ହେଲା ଏବଂ ସେ ଉଠି ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟବାହିନୀକୁ ଏକତ୍ର କଲେ ଏବଂ ସମୁଦ୍ରର ଦ୍ୱୀପପୁଞ୍ଜ ଦେଇ ସାର୍ଦୁନିଆର ରାଜା ଲୁକସ୍ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ।

୧୭ ଏବଂ ଲୁକସ୍ଙ୍କ ପୁଅ ନିକ୍ଲୋସ୍ ଶୁଣିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ମାମୁଁ ଆଞ୍ଜିଆସ୍ ଆସୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେ ଏକ ପ୍ରବଳ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ସହିତ ତାଙ୍କୁ ଭେଟିବାକୁ ବାହାରିଲେ, ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କୁ ଚୁମ୍ବନ ଦେଇ ଆଲିଙ୍ଗନ କଲେ, ଏବଂ ନିକ୍ଲୋସ୍ ଆଞ୍ଜିଆସ୍ଙ୍କୁ କହିଲେ, ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ମୋ ପିତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବ, ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ତୁମ ସହିତ ଟର୍ଣ୍ଣସ୍ଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଯିବି, ମୋତେ ତାଙ୍କ ସେନାପତି କରିବାକୁ ତାଙ୍କୁ କୁହ, ଏବଂ ଆଞ୍ଜିଆସ୍ ସେହିପରି କଲେ, ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କ ଭାଇଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଭାଇ ତାଙ୍କୁ ଭେଟିବାକୁ ଆସିଲେ, ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କ ମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ ପଚାରିଲେ।

18 ଏବଂ ଆଞ୍ଜିଆସ୍ ତାଙ୍କ ଭାଇ ଲୁକସ୍ ଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ନିକ୍ଲୋସ୍ ଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସେନାର ସେନାପତି କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ, ଏବଂ ଲୁକସ୍ ତାହା କଲେ, ଏବଂ ଆଞ୍ଜିଆସ୍ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଭାଇ ଲୁକସ୍ ଉଠି ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ଟର୍ଣ୍ଣସ୍ ଆଡକୁ ଗଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଏକ ମହାନ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଏବଂ ଏକ ଭାରୀ ଲୋକ ଥିଲା।

19 ସେ ଜାହାଜରେ ଆସି ଅଷ୍ଟୋରାଶ ପ୍ରଦେଶରେ ପହଞ୍ଚିଲେ, ଏବଂ ଦେଖିଲେ ଟର୍ଣ୍ଣସ୍ ସେମାନଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଆସିଲେ, କାରଣ ସେ ସାର୍ଦ୍ଦୁନିଆକୁ ଯାଇ ତାହା ଧ୍ୱଂସ କରିବାକୁ ଯୋଜନା କରିଥିଲେ ଏବଂ ପରେ ସେଠାରୁ ତାଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ଆଞ୍ଜିଆକୁ ଯିବାକୁ ଯୋଜନା କରିଥିଲେ।

20 ଏବଂ ଆଞ୍ଜିଆସ୍ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଭାଇ ଲୁକସ୍ କାନୋପିଆ ଉପତ୍ୟକାରେ ଟର୍ଣ୍ଣସ୍ ଙ୍କୁ ଭେଟିଲେ, ଏବଂ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବଳ ଏବଂ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଯୁଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲା।

21 ଏବଂ ସାର୍ଦୁନିଆର ରାଜା ଲୁକସ୍ ଉପରେ ଯୁଦ୍ଧ ଭୟଙ୍କର ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟ ପତନବରଣ କଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ନିବ୍ଲୋସ୍ ମଧ୍ୟ ସେହି ଯୁଦ୍ଧରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ।

22 ଏବଂ ତାଙ୍କ କାକା ଆଞ୍ଜିଆସ୍ ତାଙ୍କ ଦାସମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ନିବ୍ଲୋସ୍ ପାଇଁ ଏକ ସୁନା କଫିନ୍ ତିଆରି କଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ସେଥିରେ ରଖିଲେ, ଏବଂ ଆଞ୍ଜିଆସ୍ ପୁଣି ଥରେ ଟର୍ଣ୍ଣସ୍ ଆଡ଼କୁ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ, ଏବଂ ଆଞ୍ଜିଆସ୍ ତାଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଥିଲେ, ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ, ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଖଣ୍ଡାଧାରରେ ଆଘାତ କଲେ, ଏବଂ ଆଞ୍ଜିଆସ୍ ତାଙ୍କ ଭାଇର ପୁଅ ନିବ୍ଲୋସ୍ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଭାଇ ଲୁକସ୍ଙ୍କ ସେନାର କାରଣର ପ୍ରତିଶୋଧ ନେଲେ।

23 ଏବଂ ଟର୍ଣ୍ଣସ୍ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବା ପରେ, ଯୁଦ୍ଧରୁ ବଞ୍ଚିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କର ହାତ ଦୁର୍ବଳ ହୋଇଗଲା, ଏବଂ ସେମାନେ ଆଞ୍ଜିଆସ୍ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଭାଇ ଲୁକସ୍ ସମ୍ମୁଖରୁ ପଳାଇଗଲେ।

24 ଆଞ୍ଜିଆସ୍ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଭାଇ ଲୁକସ୍ ଆଲଫାନୁ ଏବଂ ରୋମା ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ରାଜପଥ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କର ପଛେ ପଛେ ଗୋଡ଼ାଇଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ଟର୍ଣ୍ଣସର ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟଙ୍କୁ ଖଡ୍ଗଧାରରେ ହତ୍ୟା କଲେ।

25 ଏବଂ ସାର୍ଦୁନିଆର ରାଜା ଲୁକସ୍ ତାଙ୍କ ଦାସମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ ଯେ ସେମାନେ ପିତ୍ତଳର ଏକ କଫିନ୍ ତିଆରି କରନ୍ତୁ ଏବଂ ସେଥିରେ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ନିବ୍ଲୋସ୍ଙ୍କ ଶରୀର ରଖନ୍ତୁ, ଏବଂ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ସେହି ସ୍ଥାନରେ କବର ଦେଲେ।

26 ଆଉ ସେମାନେ ସେଠାରେ ରାଜପଥ ଉପରେ ଏକ ଉଚ୍ଚ ଗଡ଼ ନିର୍ମାଣ କଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିବ୍ଲୋସ୍ ନାମ ଅନୁସାରେ ଏହାର ନାମ ରଖିଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ନିବ୍ଲୋସ୍ ସହିତ ବିବେଣ୍ଟୁର ରାଜା ଟର୍ଣ୍ଣସ୍ଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କବର ଦେଇଥିଲେ।

27 ଏବଂ ଦେଖ, ଆଲଫାନୁ ଏବଂ ରୋମା ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ରାଜପଥରେ ଗୋଟିଏ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ନିବ୍ଲୋସ୍ଙ୍କ କବର ଏବଂ ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଟର୍ଣ୍ଣସ୍ଙ୍କ କବର ଅଛି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ ରାସ୍ତା ଅଛି।

28 ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ନିବ୍ଲୋସ୍ କବରପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ, ତାଙ୍କ ପିତା ଲୁକସ୍ ତାଙ୍କ ସେନା ସହିତ ତାଙ୍କ ଦେଶ ସାର୍ଡୁନିଆକୁ ଫେରି ଆସିଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ଭାଇ ଆଫ୍ରିକାର ରାଜା ଆଞ୍ଜିଆସ୍ ତାଙ୍କ ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ବିବେଣ୍ଟୁ ସହରକୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ଟର୍ଣ୍ଣସ୍ ସହରକୁ ଗଲେ।

29 ଏବଂ ବିବେଣ୍ଟୁର ବାସିନ୍ଦାମାନେ ତାଙ୍କର ପ୍ରସିଦ୍ଧି ଶୁଣିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ବହୁତ ଭୟ କଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ କାନ୍ଦି କାନ୍ଦି ଏବଂ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ତାଙ୍କୁ ଭେଟିବାକୁ ବାହାରିଲେ, ଏବଂ ବିବେଣ୍ଟୁର ବାସିନ୍ଦାମାନେ ଆଞ୍ଜିଆସଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା ନ କରନ୍ତୁ କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କ ନଗରକୁ ନଷ୍ଟ ନ କରନ୍ତୁ; ଏବଂ ସେ ତାହା କଲେ, କାରଣ ସେହି ସମୟରେ ବିବେଣ୍ଟୁକୁ ଚିତ୍ତୀମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ନଗର ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଭାବରେ ଗଣନା କରାଯାଉଥିଲା; ତେଣୁ ସେ ନଗରକୁ ନଷ୍ଟ କରି ନଥିଲେ।

30 କିନ୍ତୁ ସେହି ଦିନଠାରୁ ଆଫ୍ରିକାର ରାଜାଙ୍କ ସୈନ୍ୟମାନେ ଚିତ୍ତୀମକୁ ଲୁଣ୍ଠନ ଏବଂ ଲୁଣ୍ଠନ କରିବାକୁ ଯାଉଥିଲେ, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଯାଉଥିଲେ, ଆଞ୍ଜିଆସର ସେନାପତି ସିଫୋ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯାଉଥିଲେ।

31 ଏହା ପରେ ଆଞ୍ଜିଆସ୍ ତାଙ୍କ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ସହିତ ଫେରିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ପୁଜିମ୍ନା ନଗରକୁ ଆସିଲେ, ଏବଂ ଆଞ୍ଜିଆସ୍ ସେଠାରୁ ଉଜୁଙ୍କ ଝିଅ ଜାନିଆଙ୍କୁ ବିବାହ କରି ଆଫ୍ରିକାକୁ ତାଙ୍କ ସହରକୁ ଆଣିଲେ।

ଅଧ୍ୟାୟ 61

1 ସେହି ସମୟରେ ମିଶରର ରାଜା ଫାରୋ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ମିଶରରେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଦୃଢ଼ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ।

2 ଏବଂ ସେ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ ମିସ୍ରୀୟମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ, ଏବଂ ମିସ୍ରୀୟମାନେ ରାଜକୀୟ ବାସସ୍ଥାନ ପାଇଁ ଏକ ସୁନ୍ଦର ଏବଂ ସୁନ୍ଦର ପ୍ରାସାଦ ନିର୍ମାଣ କଲେ, ଏବଂ ସେ ସେଠାରେ ବାସ କଲେ ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କର ଶାସନ ନୂତନ କଲେ ଏବଂ ସେ ନିରାପଦରେ ରାଜତ୍ୱ କଲେ।

3 ଇସ୍ରାଏଲୀୟମାନଙ୍କର ମିଶରରେ ପ୍ରବେଶର ବାସ୍ତରି ବର୍ଷରେ ଯାକୁବର ପୁତ୍ର ସବୂଲୂନ ମଲା। ସବୂଲୂନ 114 ବର୍ଷ ବୟସରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ। ଏହା ପରେ ତାଙ୍କୁ ଏକ କଫିନରେ ରଖାଗଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପିତ କରାଗଲା।

4 ପଞ୍ଚସ୍ତରି ବର୍ଷରେ ତାଙ୍କର ଭାଇ ଶିମିୟୋନ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ। ଶିମିୟୋନଙ୍କ ବୟସ 120 ବର୍ଷ ଥିଲା। ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏକ କଫିନରେ ରଖାଯାଇ ତାଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପିତ କରାଗଲା।

5 ଆଉ ଦିହ୍ନାବାର ରାଜା ଆଙ୍ଗେଯର ସୈନ୍ୟଦଳର ସେନାପତି ଏଷୌର ପୌତ୍ର ଇଲୀଫସ୍ର ପୁତ୍ର ସଫୋ ପ୍ରତିଦିନ ଅଙ୍ଗେଯକୁ ମିସର ରେ ଯାକୁବଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହବୋକୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଉଥିଲା; କିନ୍ତୁ ଅଙ୍ଗେଯ ଏହି କାମ କରିବାକୁ ଅସମ୍ମତ ଥିଲେ, କାରଣ ତାଙ୍କର ଦାସମାନେ ଯାକୁବଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ପରାକ୍ରମ, ଏଷୌ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯାହା କରିଥିଲେ, ତାହା ତାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ।

6 ସେହି ସମୟରେ ସଫୋ ପ୍ରତିଦିନ ଆଞ୍ଜିଆକୁ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଉଥିଲା।

7 କିଛି ସମୟ ପରେ ଆଞ୍ଜିଆସ୍ ସଫୋଙ୍କ କଥା ଶୁଣିଲେ ଏବଂ ମିଶରରେ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ତାଙ୍କୁ ସମ୍ମତି

ଦେଲେ, ଏବଂ ଆଞ୍ଜିଆସ୍ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ, ସମୁଦ୍ର କୂଳର ବାଲି ପରି ଅସଂଖ୍ୟ ଲୋକଙ୍କୁ ସଜାଡ଼ିଲେ, ଏବଂ ସେ ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ମିଶରକୁ ଯିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କର ସଂକଳ୍ପ ସ୍ଥିର କଲେ।

8 ଆଞ୍ଜେୟର ଦାସମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପନ୍ଦର ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ଜଣେ ଯୁବକ ଥିଲା। ତା'ର ନାମ ବିଯୋରର ପୁତ୍ର ବିଲିଯମ୍ ଥିଲା। ସେ ବହୁତ ଜ୍ଞାନୀ ଥିଲା ଏବଂ ସେ ଯାଦୁବିଦ୍ୟାରେ ବିଜ୍ଞ ଥିଲା।

9 ଆଞ୍ଜେଯ ବିଲିଯମକୁ କହିଲେ, "ଆମ୍ଭମାନେେ ଯେଉଁ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଯାଉଛୁ, ତାହା ଦ୍ୱାରା ଆମ ପାଇଁ ମନ୍ତ୍ର କୁହ, ଯେପରି ଆମେ ଜାଣିପାରିବୁ ଯେ ଏହି ଯୁଦ୍ଧ ରେ କିଏ ଜିତିବ।"

10 ତହୁଁ ବିଲିଯମ ମହମ ଆଣିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ। ସେ ତା'ର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ରଥ ଓ ଅଶ୍ୱାରୋହୀ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ଆଞ୍ଜେଯ ସୈନ୍ୟ ଏବଂ ମିଶରର ସୈନ୍ୟବାହିନୀକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ଏକ ପ୍ରତିମା ନିର୍ମାଣ କଲେ। ସେ ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଜଳାଶଯ ରେ ସେମାନଙ୍କୁ ରଖିଲେ। ସେ ନିଜ ହାତ ରେ ମେ ହନ୍ଦେରୀ ବୃକ୍ଷର ଡାଳସବୁ ଧରି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ପାଣି ଉପରେ ଯୋଡ଼ି ଦେଲେ। ପାଣି ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ରେ ଆଞ୍ଜେଯ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ପ୍ରତିମାଗୁଡ଼ିକ ଦେଖାଗଲେ, ଯାହା ମିଶରୀୟମାନଙ୍କ ଓ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ପ୍ରତିମା ସମ୍ମୁଖ ରେ ପଡ଼ିଥିଲା।

11 ତହୁଁ ବିଲୀୟମ୍ ଆଙ୍ଗୀୟଙ୍କୁ ଏହି କଥା କହିଲା, ତହିଁରେ ଆଙ୍ଗୀୟ ନିରାଶ ହୋଇ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ମିସରକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଆପଣାକୁ ସଜ୍ଜିତ କଲେ ନାହିଁ, ଆଉ ସେ ଆପଣା ନଗରରେ ରହିଲେ।

12 ଯେତେବେଳେ ଇଲୀଫସର ପୁତ୍ର ସଫୋ ଦେଖିଲେ ଯେ ଆଙ୍ଗିୟ ମିଶରୀୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଯିବାକୁ ନିରାଶ ହେଉଛନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସଫୋ ଆଙ୍ଗିୟଙ୍କଠାରୁ ଆଫ୍ରିକାରୁ ପଳାଇ ଯାଇ କିତ୍ତୀମକୁ ଗଲା।

13 ଏବଂ ଚିତ୍ତିମର ସମସ୍ତ ଲୋକ ତାଙ୍କୁ ମହାସମ୍ମାନରେ ଗ୍ରହଣ କଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ଦିନ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ନିଯୁକ୍ତି ଦେଲେ, ଏବଂ ସେହି ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ସେଫୋ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଧନୀ ହୋଇଗଲା, ଏବଂ ଆଫ୍ରିକାର ରାଜାଙ୍କ ସୈନ୍ୟମାନେ ସେହି ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ମଧ ବିସ୍ତାରିତ ହେଲେ, ଏବଂ ଚିତ୍ତିମର ସନ୍ତାନମାନେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ଆଫ୍ରିକାର ରାଜା ଆଞ୍ଜିଆସ୍ଙ୍କ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ ଯୋଗୁଁ କମ୍ପିଜିଆ ପର୍ବତକୁ ଗଲେ, ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଗ୍ରସର ହେଉଥିଲେ।

14 ଗୋଟିଏ ଦିନ ସଫୋର ଗୋଟିଏ ଛୁଆ ଗାଈ ହଜିଗଲା, ସେ ତାକୁ ଖୋଜିବାକୁ ଗଲା, ଆଉ ସେ ପର୍ବତ ଚାରିପାଖରେ ତାକୁ ଗର୍ଜନ କରିବାର ଶୁଣିଲା।

15 ସଫୋ ଯାଇ ଦେଖିଲେ, ପର୍ବତ ତଳେ ଏକ ବଡ଼ ଗୁମ୍ଫା ଅଛି, ଏବଂ ଗୁମ୍ଫାର ପ୍ରବେଶ ସ୍ଥାନରେ ଏକ ବଡ଼ ପଥର ଅଛି, ଏବଂ ସଫୋ ପଥରଟିକୁ ବିଦୀର୍ଣ୍ଣ କରି ଗୁମ୍ଫା ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କଲେ ଏବଂ ଦେଖିଲେ, ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ପଶୁ ଗୋରୁକୁ ଗ୍ରାସ କରୁଛି; ମଧ୍ୟଭାଗରୁ ଏହା ଉପରକୁ ମଣିଷ ପରି ଦେଖାଯାଉଥିଲା, ଏବଂ ମଧ୍ୟଭାଗରୁ ନିମ୍ନଭାଗରୁ ଏହା ପଶୁ ପରି ଦେଖାଯାଉଥିଲା, ତେଣୁ ସଫୋ ପଶୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠି ନିଜ ଖଡ୍ଗରେ ତାହାକୁ ବଧ କଲା।

16 କିତ୍ତୀମ ନିବାସୀମାନେ ଏହି କଥା ଶୁଣି ମହା ଆନନ୍ଦ କଲେ ଓ କହିଲେ, "ଏହି ଲୋକ ପ୍ରତି ଆମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ କରିବା, ଯେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପଶୁମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ କଲା, ଏହି ପଶୁକୁ ବଧ କରିଅଛି ?"

+\v 17 ଆଉ, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ବର୍ଷକୁ ଗୋଟିଏ ଦିନ ତାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପବିତ୍ର କରିବା ପାଇଁ ଏକତ୍ର ହେଲେ; ଏବଂ ତାଙ୍କ ନାମାନୁସାରେ ଏହାର ନାମ ସିଫୋ ରଖିଲେ, ଏବଂ ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ ସେହି ଦିନ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ପେୟ-ନୈବେଦ୍ୟ ଆଣିଲେ ଓ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଭେଟୀ ଆଣିଲେ ।

18 ସେହି ସମୟରେ ରାଜା ଆଞ୍ଜିଆସ୍ଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଉଷୁଙ୍କ କନ୍ୟା ଜାନିଆ ଅସୁସ୍ଥ ହୋଇ ପଡ଼ିଲେ, ଏବଂ ଆଞ୍ଜିଆସ୍ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଅଧିକାରୀମାନେ ତାଙ୍କ ରୋଗକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅନୁଭବ କଲେ, ଏବଂ ଆଞ୍ଜିଆସ୍ ତାଙ୍କ ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ଜାନିଆକୁ କ'ଣ କରିବି ଏବଂ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ କିପରି ତାଙ୍କର ରୋଗରୁ ସୁସ୍ଥ କରିବି?" ଏବଂ ତାଙ୍କ ଜ୍ଞାନୀମାନେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "କାରଣ ଆମ ଦେଶର ବାୟୁ ଚିତ୍ତୀମ୍ ଦେଶର ବାୟୁ ପରି ନୁହେଁ, ଏବଂ ଆମର ଜଳ ସେମାନଙ୍କ ଜଳ ପରି ନୁହେଁ, ତେଣୁ ଏହି କାରଣରୁ ରାଣୀ ଅସୁସ୍ଥ ହୋଇଛନ୍ତି।"

19 କାରଣ ବାୟୁ ଓ ଜଳ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେତୁ ସେ ଅସୁସ୍ଥ ହୋଇ ପଡ଼ିଲା, ଏବଂ ତାଙ୍କ ଦେଶରେ କେବଳ ପୁରମାରୁ ଆସୁଥିବା ଜଳ ପିଇଥିଲା, ଯାହାକୁ ତାଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ ସେତୁବନ୍ଧ ସାହାଯ୍ୟରେ ପାଳନ କରିଥିଲେ।

20 ଆଞ୍ଜିଆସ୍ ତାଙ୍କ ଦାସମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ କିତ୍ତୀମର ପୁର୍ମାର ଜଳ ପାତ୍ରରେ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ଆଫ୍ରିକା ଦେଶର ସମସ୍ତ ଜଳ ସହିତ ସେହି ଜଳକୁ ମାପ କଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ସେହି ଜଳକୁ ଆଫ୍ରିକାର ଜଳ ଅପେକ୍ଷା ହାଲୁକା ପାଇଲେ।

21 ଆଞ୍ଜିଆସ୍ ଏହା ଦେଖିଲେ, ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ହଜାର ହଜାର ଏବଂ ଦଶ ହଜାର ପଥର କାଟିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ଅସଂଖ୍ୟ ପଥର କାଟିଲେ, ଏବଂ ନିର୍ମାଣକାରୀମାନେ ଆସିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୃଢ଼ ସେତୁ ନିର୍ମାଣ କଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ଚିତ୍ତିମ୍ ଦେଶରୁ ଆଫ୍ରିକା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜଳର ଝରଣା ପହଞ୍ଚାଇଲେ, ଏବଂ ସେହି ଜଳ ଜାନିଆ ରାଣୀ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଚିନ୍ତା ପାଇଁ ଥିଲା, ସେଥିରୁ ପିଇବା ଏବଂ ସେକ୍ କରିବା,

ଧୋଇବା ଏବଂ ସ୍ନାନ କରିବା ପାଇଁ, ଏବଂ ସେହି ସମସ୍ତ ବିହନକୁ ପାଣି ଦେବା ପାଇଁ ଯାହାରୁ ଖାଦ୍ୟ ମିଳିପାରିବ ଏବଂ ଭୂମିର ସମସ୍ତ ଫଳ ମଧ୍ୟ।
22 ରାଜା ବଡ଼ ଜାହାଜରେ ଚିତ୍ତିମର ମାଟି ଆଣିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ପଥର ମଧ୍ଯ ଆଣି ତାହା ସାହାଯ୍ୟରେ ନିର୍ମାଣ କଲେ, ଏବଂ ନିର୍ମାତାମାନେ ଜାନିଆ ରାଣୀଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାସାଦ ନିର୍ମାଣ କଲେ, ଏବଂ ରାଣୀ ତାଙ୍କ ରୋଗରୁ ସୁସ୍ଥ ହେଲେ।
23 ବର୍ଷର ପାଗ ପରିବର୍ତ୍ତନ ସମୟରେ ଆଫ୍ରିକାର ସୈନ୍ୟମାନେ ପୂର୍ବପରି ଲୁଟ କରିବା ପାଇଁ କିତ୍ତୀମ ଦେଶକୁ ଆସିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଏବଂ ଇଲୀଫସର ପୁତ୍ର ସଫୋ ସେମାନଙ୍କର ଖବର ଶୁଣି ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ, ତେଣୁ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରୁ ପଳାଇଗଲେ, ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ କିତ୍ତୀମ ଦେଶକୁ ଉଦ୍ଧାର କଲେ।
24 କିତ୍ତୀମର ଲୋକମାନେ ସଫୋର ବୀରତ୍ୱ ଦେଖିଲେ। କିତ୍ତୀମର ଲୋକମାନେ ସଂକଳ୍ପ କଲେ ଏବଂ ସଫୋକୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ରାଜା କଲେ। ସେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ରାଜା ହେଲେ। ସେ ରାଜତ୍ୱ କରିବା ସମୟରେ ସେମାନେ ତୁବଲର ସନ୍ତାନଗଣ ଏବଂ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ ସମସ୍ତ ଦ୍ୱୀପପୁଞ୍ଜକୁ ପରାସ୍ତ କରିବାକୁ ଗଲେ।
25 ସେମାନଙ୍କ ରାଜା ସଫୋ ସେମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଗମନ କଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ତୁବଲ ଓ ଦ୍ୱୀପପୁଞ୍ଜ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କଲେ। ଯୁଦ୍ଧରୁ ଫେରି ଆସି ସେମାନେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ତାଙ୍କର ସରକାରକୁ ନୂତନ କଲେ। ସେମାନେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ରାଜକୀୟ ବାସସ୍ଥାନ ଓ ଆସନ ପାଇଁ ଏକ ବଡ଼ ପ୍ରାସାଦ ନିର୍ମାଣ କଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ବଡ଼ ସିଂହାସନ ନିର୍ମାଣ କଲେ। ସଫୋ ସମଗ୍ର କିତ୍ତୀମ ଦେଶ ଓ ଇଟାଲିଆ ଦେଶ ଉପରେ ପଚାଶ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାଜତ୍ୱ କଲେ।

ଅଧ୍ୟାୟ 62

+\v 1 ଇସ୍ରାଏଲୀୟମାନଙ୍କ ମିସରକୁ ଯାତ୍ରାର ଅଣସ୍ତରି ବର୍ଷରେ ସେହି ବର୍ଷ, ଯାକୁବଙ୍କର ପୁତ୍ର ରୁବେନ୍ ମିସର ଦେଶରେ ମଲେ; ରୁବେନ୍ ମଲା ସମୟରେ ତାଙ୍କୁ ଏକ ଶହ ପଚିଶ ବର୍ଷ ବୟସ ହୋଇଥିଲା; ତେଣୁ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଏକ କବାଟରେ ରଖି ତାଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପିତ କଲେ ।
2 ଅଶୀ ବର୍ଷରେ ତାଙ୍କର ଭାଇ ଦାନ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ। ସେ ଯେତେବେଳେ 120 ବର୍ଷ ବୟସରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ, ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏକ କଫିନରେ ରଖାଗଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପିତ କରାଗଲା।
3 ସେହି ବର୍ଷ ଇଦୋମର ରାଜା କୂଶମ୍ ମଲେ ଓ ତାହା ଉତ୍ତାରେ ବଦଦର ପୁତ୍ର ହଦଦ୍ ପଞ୍ଚତିରିଶ ବର୍ଷ ରାଜ୍ୟ କଲେ; ଆଉ ଏକଅଶୀ ବର୍ଷରେ ଯାକୁବଙ୍କର ପୁତ୍ର ଇଷାଖର ମିସରରେ ମଲେ; ଆଉ ଇଷାଖର ମୃତ୍ୟୁ ସମୟରେ ଏକ ଶହ ବାଇଶ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ହୋଇଥିଲେ; ପୁଣି, ତାଙ୍କୁ ମିସରରେ ଏକ କବାଟରେ ରଖାଯାଇ ଆପଣା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପିତ କରାଗଲା।
4 ବାୟାଶୀ ବର୍ଷ ରେ ତାଙ୍କର ଭାଇ ଆଶର ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ। ଆଶରେ 123 ବର୍ଷ ବୟସ ରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ। ଏହା ପରେ ତାଙ୍କୁ ମିଶର ରେ ଏକ କବାଟରେ ରଖାଗଲା ଓ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ହସ୍ତ ରେ ସମର୍ପିତ କରାଗଲା।
5 ଗାଦ ତେୟାଅଶୀ ବର୍ଷରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ। ଗାଦ ଯେତେବେଳେ 125 ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ମିଶରରେ ଏକ କବାଟରେ କବର ପାଇଲେ ଓ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପିତ ହେଲେ।
6 ଇଦୋମର ରାଜା ବଦଦର ପୁତ୍ର ହଦଦର ରାଜତ୍ୱର ଚଉରାଶୀ ବର୍ଷରେ, ଅର୍ଥାତ୍, ପଚାଶତମ ବର୍ଷରେ ହଦଦ୍ ଏଷୌର ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କଲା ଓ ତାହାର ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ, ଅର୍ଥାତ୍, ପ୍ରାୟ ଚାରି ଲକ୍ଷ ସୈନ୍ୟକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲା ଓ ମୋୟାବ ଦେଶକୁ ଗମନ କଲା; ସେ ମୋୟାବ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଆପଣାର ଦାସ କରିବାକୁ ଗଲା।
7 ମାୟାେବର ଲୋକମାନେ ଏହା ଶୁଣିଲେ ଓ ଭୟଭୀତ ହେଲେ। ସମାନେେ ଇଦୋମର ରାଜା ବଦଦର ପୁତ୍ର ହଦଦ୍ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ମିଦିଯନୀଯମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ ରରଣେ କଲେ।
8 ହଦଦ୍ େମାୟାବ େଦଶ େର ଉପସ୍ଥିତ େହେଲ। େମାୟାବ ଓ ମିଦିଯନର େଲାକମାେନ ତାକୁ ଭେଟିବାକୁ ଗେଲ। େସମାେନ େମାୟାବ େଦଶ େର ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧ େର ଯୁଦ୍ଧ ସଜାଇେଲ।
9 ହଦଦ୍ େମାୟାବ ବିରୁଦ୍ଧ େର ଯୁଦ୍ଧ କେଲ। ତହିଁେର େମାୟାବ ଓ ମିଦିଯନୀଯ େଲାକମାନଙ୍କ ମଧ୍ଯରୁ ଅନେକ ନିହତ େହେଲ। 2,00,000 େଲାକ ନିହତ େହେଲ।
10 େମାୟାବ ପ୍ରତି ଯୁଦ୍ଧ ଅତି ଭୟଙ୍କର େହଲା। େମାୟାବର େଲାକମାେନ େଦଖିେଲ େଯ ଯୁଦ୍ଧ େସମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅତି ଭୟଙ୍କର। େସମାେନ େସମାନଙ୍କର ହସ୍ତ ଦୁର୍ବଳ କରି େଦେଲ ଏବଂ ପଛକୁ େଫରିଗେଲ। େସମାେନ ମିଦିଯନୀଯମାନଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଛାଡି େଦେଲ।
11 ମିଦିଯନୀଯମାେନ େମାୟାବର ଗନ୍ତବ୍ୟ ଜାଣି ନଥିେଲ। େସମାେନ ଯୁଦ୍ଧ େର ନିଜକୁ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କେଲ। େସମାେନ ହଦଦ୍ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟଦଳ ବିରୁଦ୍ଧ େର ଯୁଦ୍ଧ କେଲ। ଏବଂ ସମସ୍ତ ମିଦିଯନୀଯମାେନ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖ େର ପରାଜିତ େହେଲ।
12 ତହିଁେର ହଦଦ୍ ସମସ୍ତ ମିଦିଯନୀଯଙ୍କୁ ମହାସଂହାର କେଲ। େସ ଖଡ୍ଗ ଧାର େର େସମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କେଲ। େସ େମାୟାବକୁ

ସାହାୟ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଥିବା େକୌଣସି େଲାକଙ୍କୁ ଛାଡିେଲ ନାହିଁ।

13 ମିଦିଯନୀଯମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଲୋକ ଯୁଦ୍ଧ ରେ ମରିଗଲେ। ମାୟୋବର ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନଗଣ ପଳାଇଗଲେ। ହଦଦ୍ ସହେି ସମୟରେ ସମସ୍ତ ମାୟୋବୀଯ ଲୋକଙ୍କୁ କ୍ରୀତଦାସ ଭାବରେ କାମ କରିବାକୁ କହିଲେ। ସମାନେେ ତା'ର ଅଧୀନ ରେ ରହିଲେ। ସମାନେେ ପ୍ରତିବର୍ଷ କର ଦେବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦଇେଥିଲେ। ତା'ପରେ ହଦଦ୍ ନିଜ ଦେଶକୁ ଫରେିଗଲେ।

14 ବର୍ଷର ଆରମ୍ଭ େର, ମିଦିଯନୀଯ େଯଉଁମାେନ େଦଶ େର ବାସ କରୁଥିେଲ, େସମାେନ ଶୁଣିେଲ େଯ େସମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଭାଇମାେନ େମାୟାବ ପାଇଁ ହଦଦ୍ ବିରୁଦ୍ଧ େର ଯୁଦ୍ଧ କରିଅଛନ୍ତି। କାରଣ େମାୟାବୀଯ େଲାକମାେନ ଯୁଦ୍ଧରୁ ପଳାଯନ କରି ମିଦିଯନୀଯମାନଙ୍କୁ ଛାଡି ଆସିଛନ୍ତି। ଏହି ସମୟେର ମିଦିଯନୀଯର ପାଞ୍ଚ ଅଧିପତି େସମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଭାଇମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶି େମାୟାବ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି େନେଲ। େସମାେନ ନିଜ ନିଜ ଭାଇମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧ େର ପ୍ରତି େଶାଧ େନେଲ।

15 ମିଦିଯନୀଯମାନେ ସମାନଙ୍କେର ପୂର୍ବ ଦେଶୀଯ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ସମାନଙ୍କେର ସମସ୍ତ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ମାୟୋବ ବିରୁଦ୍ଧ ରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ପଠାଇଲେ। କଟୁରାର ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନ ମାୟୋବ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ମିଦିଯନୀଯମାନଙ୍କୁ ସାହାୟ୍ୟ କରିବାକୁ ଆସିଲେ।

16 ମାଯାବେର ଲୋକମାନେ ଏହା ଶୁଣିଲେ, ସମାନେେ ଭୟଭୀତ ହେଲେ ଯେ, ପୂର୍ବ ଦେଶୀଯ ଲୋକମାନେ ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ଏକତ୍ରିତ ହାଇେଥିଲେ। ତେଣୁ ସମାନେେ ବଦଦର ପୁତ୍ର ହଦଦ୍ ନିକଟକୁ ଇଦୋମ ଦେଶକୁ ଏକ ସ୍ମାରକପତ୍ର ପଠାଇ ଦେଲେ। ସମାନେେ କହିଲେ,

17 ଏବେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସ ଏବଂ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କର, ଆମ୍ଭେମାନେ ମିଦିୟନୀୟମାନଙ୍କୁ ଆଘାତ କରିବୁ। କାରଣ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କର ଭାଇମାନଙ୍କ ସହିତ, ପୂର୍ବ ଦେଶୀୟ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଆସିଅଛନ୍ତି, ଯୁଦ୍ଧରେ ହତ ମିଦିୟନୀୟଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବାକୁ।

18 ଇଦୋମର ରାଜା ବଦଦର ପୁତ୍ର ହଦଦ୍ ନିଜ ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟ ସହିତ ମିଦିୟନ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ମୋୟାବ ଦେଶକୁ ଗଲେ। ତହିଁରେ ମିଦିୟନ ଓ ପୂର୍ବ ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନେ ମୋୟାବ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମୋୟାବ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅତି ଭୟଙ୍କର ଯୁଦ୍ଧ ହେଲା।

19 ହଦଦ୍ ମିଦିଯନୀଯ ଓ ପୂର୍ବ ଦେଶୀଯ ସମସ୍ତ େଲାକଙ୍କୁ ଖଡ୍ଗ େର ହତ୍ୟା କେଲ। େସ ସମୟେର ହଦଦ୍ େମାୟାବକୁ ମିଦିଯନୀଯଙ୍କଠାରୁ ରକ୍ଷା କେଲ। ମିଦିଯନୀଯ ଓ ପୂର୍ବ ଦେଶୀଯ ଅବଶିଷ୍ଟ େଲାକମାେନ ହଦଦ୍ ଓ ତାଙ୍କର ସୈନ୍ୟଦଳ ସମ୍ମୁଖରୁ ପଳାଇ ଗେଲ। ହଦଦ୍ େସମାନଙ୍କ ପଛ େର େଗାଡ଼ାଇ େଗାଡ଼ାଇ େସମାନଙ୍କ ପଛ େର ମହାସଂହାର କେଲ। ହତ େଲାକମାେନ ପଥେର ପଡିଗେଲ।

+\v 20 ପୁଣି, ହଦଦ୍ ମୋୟାବକୁ ମିଦୀୟନର ହସ୍ତରୁ ରକ୍ଷା କଲା; କାରଣ ସମସ୍ତ ମିଦୀୟନ ସନ୍ତାନ ଖଡ୍ଗଧାରରେ ପତିତ ହୋଇଥିଲେ; ତହିଁରେ ହଦଦ୍ ଫେରି ଆପଣା ଦେଶକୁ ଫେରିଗଲା ।

21 ସେହି ଦିନଠାରୁ ମିଦିୟନର ଲୋକମାନେ ମୋୟାବୀୟମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କଲେ, କାରଣ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯୁଦ୍ଧରେ ପତିତ ହୋଇଥିଲେ; ଏବଂ ସବୁଦିନ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ମହା ଶତ୍ରୁତା ରହିଲା।

22 ପୁଣି, ମୋୟାବ ଦେଶର ପଥ ମଧ୍ୟରେ ମିଦୀୟନର ସମସ୍ତ ଲୋକ ମୋୟାବର ଖଡ୍ଗରେ ହତ ହେଲେ, ଆଉ ମୋୟାବର ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ମିଦୀୟନର ପଥ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ମିଦୀୟନର ଖଡ୍ଗରେ ହତ ହେଲେ; ଏହି ପ୍ରକାରେ ମିଦୀୟନ ମୋୟାବ ପ୍ରତି ଓ ମୋୟାବ ମିଦୀୟନ ପ୍ରତି ଅନେକ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଲା।

23 ଯାକୁବଙ୍କ ମିସରକୁ ଯିବାର ଛୟାଅଶୀ ବର୍ଷରେ ସେହି ସମୟରେ ଯାକୁବଙ୍କର ପୁତ୍ର ଯିହୁଦା ମିସରରେ ମଲା; ଆଉ ମୃତ୍ୟୁ ସମୟରେ ଯିହୁଦା ଏକ ଶହ ଅଣତିରିଶ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ଥିଲା; ତହୁଁ ସେମାନେ ତାହାକୁ ସଂସ୍କାର କରି ଏକ କଫିନରେ ରଖିଲେ ଓ ତାଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପିତ କଲେ।

24 ନପ୍ତାଲି ଅଶୀଳୀନ ବର୍ଷରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ। ସେ 132 ବର୍ଷ ବୟସରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ। ତାଙ୍କୁ ଏକ କବାଟରେ ରଖାଗଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପିତ କରାଗଲା।

25 ଇସ୍ରାଏଲୀୟମାନେ ମିସରକୁ ଯିବାର ଏକାନବେ ବର୍ଷରେ, ଅର୍ଥାତ୍, କିତ୍ତୀମ ସନ୍ତାନଗଣ ଉପରେ ଏଷୌର ପୁତ୍ର ଇଲୀଫସ୍‌ର ପୁତ୍ର ସଫୋର ରାଜତ୍ୱର ତିରିଶ ବର୍ଷରେ, ଆଫ୍ରିକୀୟ ସନ୍ତାନଗଣ ପୂର୍ବପରି କିତ୍ତୀମ ସନ୍ତାନଗଣକୁ ଲୁଟିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କଲେ, ମାତ୍ର ଏହି ତେର ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରି ନ ଥିଲେ।

26 ସେହି ବର୍ଷ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ, ତହିଁରେ ଇଲୀଫସର ପୁତ୍ର ସଫୋ ଓ ତାହାର କେତେକ ଲୋକ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ବାହାର ହୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କଲେ, ତହିଁରେ ଆଫ୍ରିକୀୟ ସୈନ୍ୟମାନେ ସଫୋ ସମ୍ମୁଖରୁ ପଳାଇଲେ ଓ ନିହତ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପଡ଼ିଗଲେ, ଏବଂ ସଫୋ ଓ ତାହାର ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପଛେ ପଛେ ଗୋଡ଼ାଇଲେ, ଆଉ

ସେମାନେ ଆଫ୍ରିକୀୟ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କଲେ।

27 ଆଫ୍ରିକୀୟ ରାଜା ଆଞ୍ଜିଆସ୍ ସିଫୋର ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଶୁଣିଲେ ଏବଂ ତାହା ତାଙ୍କୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିଚଳିତ କଲା, ଏବଂ ଆଞ୍ଜିଆସ୍ ସଫୋକୁ ସବୁଦିନ ଭୟ କରୁଥିଲେ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୭୩

1 ତେୟାନବେ ବର୍ଷ ରେ ଯାକୁବଙ୍କ ପୁତ୍ର ଲବୀ ମିଶର ରେ ମଲେ। ଲବୀ 137 ବର୍ଷ ବୟସ ରେ ମଲେ। ଲବୀ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ। ଲବୀମାନେ ତାଙ୍କୁ ଏକ କବର ରେ କବର ଦେଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ହସ୍ତ ରେ ସମର୍ପିତ ହେଲେ।

+\v 2 ଲେବୀଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଉତ୍ତାରେ ଯେତେବେଳେ ସମସ୍ତ ମିସରୀୟ ଲୋକ ଦେଖିଲେ ଯେ ଯୋଷେଫଙ୍କର ଭ୍ରାତା ଯାକୁବଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନେ ମରିଅଛନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେହି ଦିନଠାରୁ ମିସରରୁ ବାହାର ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ମିସ୍ରୀୟ ଲୋକମାନେ ଯାକୁବଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ କ୍ଲେଶ ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାଣକୁ କଷ୍ଟ ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ; ପୁଣି, ଯୋଷେଫ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ଓ କ୍ଷେତ୍ର ଦେଇଥିଲେ, ସେସବୁ, ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ଲୋକମାନେ ବାସ କରୁଥିବା ସମସ୍ତ ସୁନ୍ଦର ଗୃହ, ଏବଂ ମିସ୍ରୀୟ ଲୋକମାନେ ଯାକୁବଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କଠାରୁ ସମସ୍ତ ମେଦ ନେଇଗଲେ ।

+\v 3 ସେହି ସମୟରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସମଗ୍ର ମିସ୍ରୀୟର ହସ୍ତ ଅଧିକ ଉତ୍ତେଜିତ ହେଲା, ପୁଣି, ମିସ୍ରୀୟମାନେ ଇସ୍ରାଏଲୀୟମାନଙ୍କୁ ଅତ୍ୟାଚାର କଲେ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ମିସ୍ରୀୟମାନଙ୍କ ସକାଶୁ ଆପଣା ଆପଣା ପ୍ରାଣରୁ କ୍ଳାନ୍ତ ହେଲେ ନାହିଁ ।

4 ଇଶ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କର ମିଶର ଦେଶକୁ ଯିବାର 120ତମ ବର୍ଷ ରେ ମିଶରର ରାଜା ଫାରୋଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହେଲା। ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ମେଲୋଲ ତାଙ୍କ ପଦ ରେ ରାଜା ହେଲେ। ମିଶର ଦେଶର ସମସ୍ତ ବୀରମାନେ ଏବଂ ଯୋଷଫଙ୍କେ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଜାଣିଥିବା ସମସ୍ତ ଲୋକ ସହେି ସମୟରେ ମଲେ।

5 ଅନନ୍ତର ସେମାନଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ଆଉ ଏକ ପିଢ଼ି ଉଠିଲା, ଯେଉଁମାନେ ଯାକୁବଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ, ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଏବଂ ମିସରରେ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ପରାକ୍ରମକୁ ଜାଣି ନ ଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କଠାରୁ କିଛି ଜାଣି ନ ଥିଲେ।

+\v 6 ଏହେତୁ ସେହି ଦିନଠାରୁ ସମୁଦାୟ ମିସର ଯାକୁବ-ସନ୍ତାନଗଣର ପ୍ରାଣକୁ ବିରକ୍ତ କରିବାକୁ ଓ ନାନା ପ୍ରକାର କଠିନ ପରିଶ୍ରମ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଲେଶ ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ, କାରଣ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ସମୟରେ ଯେଉଁ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ ଜାଣି ନ ଥିଲେ ।

7 ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଡୁ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ଶେଷ କାଳରେ ସାହାଯ୍ୟାର୍ଥେ ହୋଇଥିଲା, ଯେପରି ଇସ୍ରାଏଲର ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଜାଣି ପାରିବେ।

8 ସଦାପ୍ରଭୁ ମିଶର ରେ ଆପଣା ଲୋକ ଇଶ୍ରାୟେଲର ପାଇଁ ଯେଉଁ ଆଶ୍ଚର୍ୟ୍ୟ କର୍ମମାନ କରିବେ, ତାହା ଏସବୁ ଜାଣିବାକୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହିପରି କଲେ। ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟ ଲୋକମାନେ ସମାନଙ୍କେ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କର ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୟ କରିବେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ପଥରେ ଚାଲିବେ, ସମାନେେ ଓ ସମାନଙ୍କେ ପରେ ସମାନଙ୍କେର ବଂଶଧରମାନେ ଅନନ୍ତକାଳ ପାଇଁ।

9 ମେଲୋଲ ରାଜ୍ୟ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବା ସମୟରେ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ଥିଲେ ଓ ସେ ଚଉରାନବେ ବର୍ଷ ରାଜ୍ୟ କଲେ; ପୁଣି, ସମସ୍ତ ମିସର ତାଙ୍କର ପିତାଙ୍କ ନାମାନୁସାରେ ଫାରୋ ନାମ ଦେଲେ; ମିସରରେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ରାଜତ୍ୱ କରିଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ରାଜାଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେପରି କରିବାର ରୀତି ଥିଲା।

10 ସେହି ସମୟରେ ଆଫ୍ରିକାର ରାଜା ଆଞ୍ଜିଆସ୍ଙ୍କ ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟ ଯଥାରୀତି ଲୁଟ୍ ପାଇଁ ଚିତ୍ତୀମ୍ ଭୂମିରେ ବିସ୍ତାର କରିବାକୁ ବାହାରି ପଡ଼ିଲେ।

11 ଏଷୌର ପୌତ୍ର ଇଲୀଫସ୍ର ପୁତ୍ର ସଫୋ ସେମାନଙ୍କର ଜନରବ ଶୁଣିଲା। ସେ ଆପଣା ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ସହିତ ସେମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ଗଲା ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ପଥ ମଧ୍ୟରେ ଆକ୍ରମଣ କଲା।

12 ତହୁଁ ସଫୋ ଆଫ୍ରିକୀୟ ରାଜାଙ୍କ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଖଡ୍ଗଧାରରେ ଆଘାତ କଲା, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାକୁ ଅବଶିଷ୍ଟ ରଖିଲା ନାହିଁ, ଏପରିକି ଜଣେ ମଧ୍ୟ ଆଫ୍ରିକୀୟରେ ଆପଣା ପ୍ରଭୁ ନିକଟକୁ ଫେରି ଗଲା ନାହିଁ।

13 ଅନ୍ୟେଯ ଶୁଣିେଲ େଯ ସଫୋ ଇଲୀଫସର ପୁତ୍ର ଥିଲା ଏବଂ େସମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିଛି। ଅନ୍ୟେଯ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟଦଳକୁ ଏକତ୍ର କେଲ, ଅର୍ଥାତ୍ ସମୁଦ୍ର ତୀରସ୍ଥ ବାଲି ପରି ଅସଂଖ୍ୟ େଲାକମାନଙ୍କୁ।

14 ଆଞ୍ଜିଆସ୍ ତାଙ୍କ ଭାଇ ଲୁକସ୍ ନିକଟକୁ ପଠାଇ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ନେଇ ମୋ' ପାଖକୁ ଆସ ଏବଂ ସଫୋ ଏବଂ ମୋହର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିଥିବା ସମସ୍ତ କିତ୍ତୀମ୍ ସନ୍ତାନଙ୍କୁ ଆଘାତ କରିବା ପାଇଁ ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କର।" ଏବଂ ଲୁକସ୍ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ସହିତ ଆସିଲେ, ଏକ ଅତି ମହାନ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ, ସଫୋ ଏବଂ କିତ୍ତୀମ୍ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଭାଇ ଆଞ୍ଜିଆସ୍ଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ।

15 ସଫୋ ଓ କିତ୍ତୀମର ଲୋକମାନେ ଏହା ଶୁଣିଲେ ଓ ଅତିଶୟ ଭୟଭୀତ ହେଲେ। ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଏକ ମହାତ୍ରାସ ପଡ଼ିଲା।

16 ଅନନ୍ତର ସଫୋ ଇଦୋମ ଦେଶକୁ ଇଦୋମର ରାଜା ବଦଦର ପୁତ୍ର ହଦଦ୍ ଓ ଏଷୌର ସମସ୍ତ ବଂଶଧର ନିକଟକୁ ଏକ ପତ୍ର ପଠାଇଲା,

17 ମୁଁ ଶୁଣିଛି ଯେ ଆଫ୍ରିକାର ରାଜା ଆଞ୍ଜିଆସ୍ ତାଙ୍କ ଭାଇଙ୍କ ସହିତ ଆମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଆସୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ଆମେ ତାଙ୍କୁ ବହୁତ ଭୟ କରୁଛୁ, କାରଣ ତାଙ୍କର ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ବହୁତ ବଡ଼, ବିଶେଷକରି ସେ ତାଙ୍କ ଭାଇ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ସହିତ ଆମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆସୁଛନ୍ତି।

18 ତେଣୁ ଏବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ ମୋ ସହିତ ଆସି ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କର, ଆଉ ଆମ୍ଭେମାନେ ଏକତ୍ର ଆଞ୍ଜିଆ ଓ ତାଙ୍କ ଭାଇ ଲୁକସଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବୁ, ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବ, କିନ୍ତୁ ଯଦି ନ ଥାଅ, ତେବେ ଜାଣ ଯେ ଆମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ ମରିଯିବୁ।

19 ଏଥିଉତ୍ତାରେ ଏଷୌର ସନ୍ତାନଗଣ କିତ୍ତୀମ ସନ୍ତାନଗଣ ଓ ସେମାନଙ୍କ ରାଜା ସଫୋ ନିକଟକୁ ଏକ ପତ୍ର ପଠାଇ କହିଲେ, "ଆମ୍ଭେମାନେ ଅଞ୍ଜୀୟ ଓ ତାହାର ଲୋକମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିପାରୁ ନାହୁଁ କାରଣ ପ୍ରଥମ ରାଜା ବେଲାର ସମୟଠାରୁ ଓ ମିସରର ରାଜା ଯାକୁବଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯୋଷେଫଙ୍କ ସମୟଠାରୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ବର୍ଷ ଧରି ଶାନ୍ତିର ନିୟମ ରହିଅଛି; ସେ ଆପଣା ପିତାଙ୍କୁ କବର ଦେବା ସମୟରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯର୍ଦ୍ଦନର ସେପାରିରେ ଯାହା ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିଥିଲୁ, ତାହା ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିଥିଲୁ।"

20 ସଫୋ ତା'ର ଭାଇମାନେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଏଷୌର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର କଥା ଶୁଣିଲା। ସେ ସମାନଙ୍କେଠାରୁ ନିବୃତ୍ତ ହେଲା। ସଫୋ ଅଙ୍ଗିଯଙ୍କୁ ବହୁତ ଭୟ କଲା।

21 ଆଞ୍ଜେଯା ଓ ତାଙ୍କ ଭାଇ ଲୁକସ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟଦଳ, ପ୍ରାୟ ୪00,000 ସୈନ୍ୟ କିତ୍ତୀମ ସନ୍ତାନଗଣ ବିରୁଦ୍ଧ ରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲ।

22 କିତ୍ତୀମର ସମସ୍ତ ଲୋକ ସଫୋକୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କର, ହୁଏତ ସେ ଆମକୁ ଆଞ୍ଜେଯା ଏବଂ ତାଙ୍କ ସୈନ୍ୟଦଳର ହସ୍ତରୁ ରକ୍ଷା କରିବେ।" ଆମ୍ଭେ ଶୁଣିଛୁ ଯେ ସେ ଜଣେ ମହାନ ପରମେଶ୍ୱର ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କଠା ରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ସେ ସମାନଙ୍କୁେ ଉଦ୍ଧାର କରନ୍ତି।

23 ସଫୋ ସେମାନଙ୍କର କଥା ଶୁଣିଲା। ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଅନ୍ୱେଷଣ କଲା ଏବଂ କହିଲା,

24 0 ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପୂର୍ବପୁରୁଷ ଅବ୍ରହାମ ଓ ଇସ୍ହାକଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର, ଆଜି ମୁଁ ଜାଣେ ଯେ ତୁମ୍ଭେ ସତ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱର, ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଦେବତା ଅସାର ଓ ଅସାର।

25 ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେଉଁ ନିୟମ କରିଥିଲେ, ତାହା ଆଜି ମୋ' ନିକଟରେ ସ୍ମରଣ କର; ପୁଣି, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷ ଅବ୍ରହାମ ଓ ଇସ୍ହାକଙ୍କ ସକାଶେ ଆଜି ମୋ' ପ୍ରତି ଦୟା କର; ପୁଣି, ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆସୁଥିବା ଆଫ୍ରିକୀୟ ରାଜା ହସ୍ତରୁ ମୋତେ ଓ କିତ୍ତୀମର ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କର।

26 ସଦାପ୍ରଭୁ ସିଫୋର କଥା ଶୁଣିଲେ। ଅବ୍ରହାମ ଓ ଇସ୍ହାକଙ୍କ ପାଇଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି କୃପା କେଲ। ସଦାପ୍ରଭୁ ସିଫୋକୁ ଓ କିତ୍ତୀମର ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ ଅଙ୍ଗେଯ ଓ ତା'ର ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ରକ୍ଷା କେଲ।

27 ସେହି ଦିନ ସଫୋ ଆଫ୍ରିକୀୟ ରାଜା ଆଞ୍ଜିଆସ ଓ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କଲା, ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆଞ୍ଜିଆସର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ କିତ୍ତୀମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲେ।

28 ଆଙ୍ଗିଯାଶ ଉପେର ଯୁଦ୍ଧ ଭୟଙ୍କର ହେଲା। ସଫୋ ଆଙ୍ଗିଯାଶର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଓ ତା'ର ଭାଇ ଲୂକଙ୍କୁ ଖଡ୍ଗ ଧାର ରେ ବଧ କଲା। ସେହି ଦିନ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରେତ୍ୟକକ ଲୋକ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କେଲ।

29 ଯେତେବେଳେ ଆଞ୍ଜିଆସ୍ ଦେଖିଲେ ଯେ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଲୋକ ମରିଯାଇଛନ୍ତି, ସେ ଯୁଦ୍ଧରେ ତାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଆଫ୍ରିକାର ସମସ୍ତ ବାସିନ୍ଦାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିବାକୁ ଏକ ଚିଠି ପଠାଇଲେ, ଏବଂ ସେ ଚିଠିରେ ଲେଖିଲେ, "ଆଫ୍ରିକାରେ ଯେଉଁମାନେ ଦେଖାଯାଆନ୍ତି ସେମାନେ ଦଶ ବର୍ଷ ଏବଂ ତଦୁର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ବୟସ୍କ ମୋ ପାଖକୁ ଆସନ୍ତୁ; ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ମୋ ପାଖକୁ ଆସନ୍ତୁ, ଏବଂ ଦେଖନ୍ତୁ ଯଦି ସେ ନ ଆସେ ତେବେ ସେ ମରିଯିବେ, ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି, ତାଙ୍କ ପରିବାର ସହିତ, ରାଜା ନେଇଯିବେ।"

30 ଆଞ୍ଜିଆସ୍ଙ୍କ କଥାରେ ଆଫ୍ରିକାର ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ବାସିନ୍ଦା ଭୟଭୀତ ହୋଇଗଲେ, ଏବଂ ଦଶ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ବୟସର ପ୍ରାୟ ତିନି ଲକ୍ଷ ପୁରୁଷ ଓ ବାଳକ ନଗରରୁ ବାହାରି ଆଞ୍ଜିଆସ୍ଙ୍କୁ ଆସିଲେ।

31 ଦଶ ଦିନ ପରେ ଆଞ୍ଜେଯ ସଫୋ ଓ କିତ୍ତୀମର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧ ରେ ପୁନର୍ବାର ଯୁଦ୍ଧ କଲେ। ସମାନଙ୍କେ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ମହାଯୁଦ୍ଧ ହେଲା ଏବଂ ସହେି ଯୁଦ୍ଧ ଘଟାଇଲା।

32 ଆଞ୍ଜିଆସ୍ ଏବଂ ଲୁକସ୍ଙ୍କ ସୈନ୍ୟଦଳରୁ ସଫୋ ଅନେକ ଆହତ ଲୋକଙ୍କୁ, ପ୍ରାୟ ଦୁଇ ହଜାର ଲୋକଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ହାତରେ ପଠାଇଲେ, ଏବଂ ଆଞ୍ଜିଆସ୍ଙ୍କ ସୈନ୍ୟଦଳର ସେନାପତି ସୋସିପ୍ତାର ସେହି ଯୁଦ୍ଧରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ।

33 ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସୋସିଫ୍ଟାର ପତନ ହେଲା, ଆଫ୍ରିକୀୟ ସୈନ୍ୟମାନେ ପଳାଇବା ପାଇଁ ପଛକୁ ଫେରିଗଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ପଳାଇଗଲେ, ଏବଂ ଆଞ୍ଜିଆସ୍ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଭାଇ ଲୁକସ୍ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଥିଲେ।

34 ସଫୋ ଏବଂ କିତ୍ତୀମର ଲୋକମାନେ ସମାନଙ୍କୁେ ଗୋଡ଼ାଇଲେ। ସମାନେେ ପଥ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାୟ 200 ଲୋକଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କଲେ। ସମାନେେ ଅଦ୍ଧିଯର ପୁତ୍ର ଅସ୍ଦ୍ରୁବ୍ଦ୍ଦ୍ବାଲଙ୍କ ପେଛ ପେଛ ଗୋଡ଼ାଇଲେ, ଯିଏ କି ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ସହିତ ପଳାଇ ଯାଇଥିଲା। ସମାନେେ ତାଙ୍କର କୋଡିଏ ଜଣଙ୍କୁ ରାସ୍ତା ରେ ହତ୍ୟା କଲେ। କିନ୍ତୁ ଅସ୍ଦ୍ରୁବ୍ଦ୍ଦ୍ବାଲ କିତ୍ତୀମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ହାତରୁ ପଳାଇ ଯାଇଲା, କିନ୍ତୁ ସମାନେେ ତାଙ୍କୁ ବଧ କଲେ ନାହିଁ।

35 କିନ୍ତୁ ଆଞ୍ଜିଆସ୍ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଭାଇ ଲୁକସ୍ ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ପଳାଇଗଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ପଳାଇ ଯାଇ ଭୟ ଓ ଭୟରେ ଆଫ୍ରିକାରେ ପହଞ୍ଚିଲେ, ଏବଂ ଆଞ୍ଜିଆସ୍ ସବୁ ଦିନ ଭୟ କରୁଥିଲେ ଯେ ଇଲୀଫସର ପୁତ୍ର ସଫୋ ତାଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ନ ଯାଏ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୭୪

1 ସେହି ସମୟରେ ବିୟୋରର ପୁତ୍ର ବିଲିୟମ ଯୁଦ୍ଧରେ ଆଙ୍ଗିୟଙ୍କ ସହିତ ଥିଲେ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ଦେଖିଲେ ଯେ ସଫୋ ଆଙ୍ଗିୟଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିଛି, ସେଠାରୁ ପଳାଇ କିତ୍ତୀମକୁ ଆସିଲେ।

2 ସଫୋ ଏବଂ କିତ୍ତୀମର ସନ୍ତାନମାନେ ତାଙ୍କୁ ମହାସମ୍ମାନରେ ଗ୍ରହଣ କଲେ, କାରଣ ସଫୋ ବିଲିୟମର ଜ୍ଞାନ ଜାଣିଥିଲା; ଏବଂ ସଫୋ ବିଲିୟମକୁ ଅନେକ ଉପହାର ଦେଇଥିଲା ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କ ସହିତ ରହିଲା।

3 ଏହାପେର ସଫୋ ଯୁଦ୍ଧରୁ େଫରି ଆସିଲା, େସ କିତ୍ତୀମର ସମସ୍ତ େଲାକଙ୍କୁ ଗଣନା କରିବାକୁ ଆେଦଶ େଦଲା, େଯଉଁମାେନ ତାଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ୍ଦ୍ଧକୁ ଯାଇଥିେଲ। କିନ୍ତୁ େକହି ଜଣକହ୍ଦ୍ବ ହଜି ଯାଇ ନ ଥିେଲ।

4 ଏହି କଥାରେ ସିଫୋ ବହୁତ ଆନନ୍ଦିତ ହେଲା, ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ପୁନର୍ବାର ସ୍ଥାପନ କଲେ, ଏବଂ ସେ ନିଜର ସମସ୍ତ ପ୍ରଜାଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଭୋଜି ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ।

5 ମାତ୍ର ସଫୋ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କଲା ନାହିଁ ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁ ଯୁଦ୍ଧରେ ତାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଫ୍ରିକୀୟ ରାଜାର ହସ୍ତରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିଥିଲେ, ଏହା ସେ ମନେ କଲା ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଆପଣା ଭ୍ରାତା ଏଷୌର ସନ୍ତାନମାନେ, ଅର୍ଥାତ୍ , ଅନ୍ୟ ଦେବତାମାନଙ୍କର ସେବା କରିବା ପାଇଁ କିତ୍ତୀମ ସନ୍ତାନଗଣର ଓ ଏଷୌର ଦୁଷ୍ଟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପଥରେ ଚାଲିଲା; ତେଣୁ କୁହାଯାଏ, ଦୁଷ୍ଟଠାରୁ ଦୁଷ୍ଟତା ବାହାରେ।

6 ସଫୋ କିତ୍ତୀମର ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନଙ୍କ ଉପରେ ନିରାପଦରେ ରାଜତ୍ୱ କଲା, କିନ୍ତୁ ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଜାଣି ନ ଥିଲା ଯିଏ ତାଙ୍କୁ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଆଫ୍ରିକୀୟ ରାଜାଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିଥିଲେ; ଏବଂ ଆଫ୍ରିକୀୟ ସୈନ୍ୟମାନେ ପୂର୍ବପରି ଲୁଟ କରିବା ପାଇଁ ଆଉ କିତ୍ତୀମକୁ ଆସିଲେ ନାହିଁ, କାରଣ ସେମାନେ ସଫୋର ଶକ୍ତି ବିଷୟରେ ଜାଣିଥିଲେ ଯିଏ ସେମାନଙ୍କୁ ଖଡ୍ଗଧାରରେ ଆଘାତ କରିଥିଲେ, ତେଣୁ ଆଞ୍ଜେୟସ ସମସ୍ତ ଦିନ ଇଲୀଫସ୍ର ପୁତ୍ର ସଫୋ ଏବଂ କିତ୍ତୀମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଭୟ କରୁଥିଲେ।

7 ସେହି ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ସଫୋ ଯୁଦ୍ଧରୁ ଫେରି ଆସିଲା, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସଫୋ ଦେଖିଲା ଯେ ସେ କିପରି ସମସ୍ତ ଆଫ୍ରିକୀୟ ଲୋକଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରି ଖଡ୍ଗଧାରରେ ଯୁଦ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଘାତ କରିଛି, ସେତେବେଳେ ସଫୋ କିତ୍ତୀମର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ସହିତ ଏବଂ ମିସରର ରାଜା ଫାରୋ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ମିସରକୁ ଯିବାକୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଲା।

୫ କାରଣ ସଫୋ ଶୁଣିଲା ଯେ ମିଶରର ବୀରମାନେ ମରିଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ଯୋଷେଫ ଓ ଯାକୁବଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନେ ମଧ୍ୟ ମରିଅଛନ୍ତି, ଆଉ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନ, ଅର୍ଥାତ୍ ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ଲୋକମାନେ ମିଶରରେ ରହିଅଛନ୍ତି।

9 ସଫୋ ଆପଣା ଭାଇମାନେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଏଷୌର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବା ନିମନ୍ତେ ମିଶରର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲା। ଏଷୌ ଯୋଷେଫ ଓ ତାଙ୍କ ଭାଇମାନେ ଯାକୁବଙ୍କୁ କବର ଦେବାକୁ ହିବ୍ରୋଣକୁ ଯିବା ସମୟରେ କିଣାନ ଦେଶରେ ପରାସ୍ତ କରିଥିଲେ।

10 ସଫୋ ଇଦୋମର ରାଜା ବଦଦର ପୁତ୍ର ହଦଦ୍ ଏବଂ ତା'ର ସମସ୍ତ ଭ୍ରାତା ଏଷୌର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଦୂତ ପଠାଇଲା।

11 ତୁମେ କହିଲ ନାହିଁ ଯେ ତୁମେ ଆଫ୍ରିକାର ରାଜା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବ ନାହିଁ କାରଣ ସେ ତୁମର ନିୟମର ଜଣେ ସଦସ୍ୟ? ଦେଖ, ମୁଁ ତାଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରି ତାଙ୍କୁ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଆଘାତ କଲି।

12 ଏହେତୁ ମୁଁ ଏବେ ମିସର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଓ ସେଠାରେ ଥିବା ଯାକୁବଙ୍କ ସନ୍ତାନଗଣ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ମନସ୍ଥ କରିଅଛି; ପୁଣି, ଯୋଷେଫ, ତାଙ୍କର ଭାଇମାନେ ଓ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ କିଣାନ ଦେଶରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯାହା କରିଥିଲେ, ହିବ୍ରୋଣକୁ ସେମାନଙ୍କ ପିତାଙ୍କୁ କବର ଦେବାକୁ ଯିବା ସମୟରେ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବୁ।

+\v 13 ଏହେତୁ ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଓ ମିସର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ମୋହର ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ମୋହର ନିକଟକୁ ଆସିବାକୁ ସମ୍ମତ ହୁଅ, ତେବେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଭ୍ରାତୃଗଣର ବିଚାରର ପରିଶୋଧ ନେବା ।

14 ଏଷୌର ସନ୍ତାନମାନେ ସଫୋର କଥା ଶୁଣିଲେ। ଏଷୌର ସନ୍ତାନମାନେ ଏକତ୍ରିତ ହେଲେ, ସେମାନେ ଏକତ୍ରିତ ହେଲେ, ସେମାନେ ଏକତ୍ରିତ ହେଲେ। ସେମାନେ ସଫୋ ଓ କିତ୍ତୀମର ସନ୍ତାନଗଣକୁ ଯୁଦ୍ଧରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଗଲେ।

15 ଅନନ୍ତର ସଫୋ ପୂର୍ବ ଦିଗସ୍ଥ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଓ ଇଶ୍ମାଏଲୀୟ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ ଏହି ପ୍ରକାର କଥା କହି ପଠାଇଲା; ତହୁଁରେ ସେମାନେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ମିସର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧରେ ସଫୋ ଓ କିତ୍ତୀମର ସନ୍ତାନଗଣକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଆସିଲେ ।

16 ଏହି ସମସ୍ତ ରାଜା ଯଥା: ଇେଦାମର ରାଜା, ପୂର୍ବ ଦେଶର ରାଜା, ଇଶ୍ମାୟେଲର ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନ ଓ କିତ୍ତୀମର ରାଜା ସଫୋ ଏକତ୍ରିତ େହେଲ। େସମାେନ େସମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟଙ୍କୁ ହିବ୍େରାଣ େର ସଜ୍ଜିତ କେଲ।

17 ଛାଉଣିଟି ଅତି ଭାରୀ ଥିଲା, ଅର୍ଥାତ୍, ତିନି ଦିନର ପଥ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟାପିଥିଲା, ସମୁଦ୍ର ତୀରର ବାଲି ପରି ଅସଂଖ୍ୟ ଲୋକ ଥିଲେ, ଏମାନେ ଗଣାଯାଇ ନ ପାରନ୍ତି।

18 ଏହି ସମସ୍ତ ରାଜାମାନେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ସୈନ୍ୟମାନେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଯାଇ ସମସ୍ତ ମିଶର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆସିଲେ। ସେମାନେ ପାଥ୍ରୋଷ ଉପତ୍ୟକାରେ ଏକତ୍ର ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ।

+\v 19 ଏଥିରେ ସମଗ୍ର ମିସର ସେମାନଙ୍କର କଥା ଶୁଣିଲା, ପୁଣି, ମିସର ଦେଶରୁ ଓ ମିସରସ୍ଥ ସମସ୍ତ ନଗରରୁ ପ୍ରାୟ ତିନି ଲକ୍ଷ ଲୋକ ଏକତ୍ରିତ ହେଲେ ।

20 ଏହାପେର ମିଶରର େଲାକମାେନ େଗାଶନ େପ୍ରଦଶ େର ବାସ କରୁଥିବା ଇଶ୍ରାେୟଲୀୟ େଲାକମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପ୍ େରରିତ କେଲ। େସମାେନ ରାଜାମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧ େର ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ େଯାଜନା କେଲ।

21 ତହୁଁରେ ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ଲୋକମାନେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ପ୍ରାୟ ଏକ ଶହ ପଚାଶ ଲୋକ ଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ମିସ୍ରୀୟମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଗଲେ।

22 ଏଥିଉତ୍ତାରେ ଇସ୍ରାଏଲ ଓ ମିସରର ଲୋକମାନେ ପ୍ରାୟ ତିନି ଲକ୍ଷ ପୁରୁଷ ଓ ଏକ ଶହ ପଚାଶ ଲୋକ ବାହାରକୁ ଗଲେ; ଆଉ ସେମାନେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ସେହି ରାଜାମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗଲେ; ଆଉ ସେମାନେ ଗୋଶନ ପ୍ରଦେଶର ବାହାରେ ପାଥ୍ରୋଷ ସମ୍ମୁଖସ୍ଥ ସ୍ଥାନରେ ଠିଆ ହେଲେ।

+\v 23 ତହୁଁରେ ମିସ୍ରୀୟମାନେ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ନାହିଁ ଯେ ସେମାନେ ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଛାଉଣିକୁ ଯିବେ; କାରଣ ସମସ୍ତ ମିସ୍ରୀୟ କହିଲେ, "କେବେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଏଷୌର ଓ ଇଶ୍ମାଏଲର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କରିବେ, କାରଣ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଭାଇ"।

+\v 24 ତହୁଁରେ ମିସ୍ରୀୟ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣକୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ସ୍ଥାନରେ ଏକତ୍ର ଥାଅ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଏଷୌର ଓ ଇଶ୍ମାଏଲର ସନ୍ତାନଗଣ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଯାଇ, ଆଉ ଯଦି ଏହି ରାଜାମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ଜୟୀ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆସି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ କର," ତହୁଁରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ସେହିପରି କଲେ ।

+\v 25 କିତ୍ତୀମ-ରାଜା ଏଷୌର ପୌତ୍ର ଇଲୀଫସ୍‌ର ପୁତ୍ର ସଫୋ ଓ ଇଦୋମର ରାଜା ବଦଦର ପୁତ୍ର ହଦଦ୍ ଓ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଦଳ, ପୂର୍ବ ଦିଗସ୍ଥ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଓ ଇଶ୍ମାଏଲର ସନ୍ତାନଗଣ, ଅର୍ଥାତ୍, ବାଲୁକା ପରି ଅସଂଖ୍ୟ ଲୋକ ତଟପଞ୍ଚ ସମ୍ମୁଖସ୍ଥ ପାଥ୍ରୋଷ୍ ଉପତ୍ୟକାରେ ଏକତ୍ର ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ ।

+\v 26 ସେହି ସମୟରେ ଅରାମୀୟ ବିୟୋରର ପୁତ୍ର ବିଲୀୟମ୍ ସଫୋ ଛାଉଣିରେ ଥିଲା; କାରଣ ସେ କିତ୍ତୀମ-ସନ୍ତାନଗଣ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଆସିଥିଲେ; ସେହି ସମୟରେ ବିଲୀୟମ୍ ସଫୋ ଓ ତାହାର ଲୋକମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅତି ସମ୍ଭ୍ରାନ୍ତ ପୁରୁଷ ଥିଲା ।

+\v 27 ତହୁଁରେ ସଫୋ ବିଲୀୟମକୁ କହିଲା, "ଯୁଦ୍ଧରେ କିଏ ଜୟୀ ହେବ, ଆମ୍ଭେ କି ମିସ୍ରୀୟ, ତାହା ଜାଣିବା ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମନ୍ତ୍ର ଦ୍ୱାରା ପରୀକ୍ଷା କର ।"

28 ବିଲିଯମ ଉଠି ଗୁଲିବାଣ୍ଟ ବିଦ୍ୟା ପରୀକ୍ଷା କରିବାକୁ ଲାଗିଲା। ଏବଂ ସେ ତାହା ଜ୍ଞାନ ରେ ପାରଙ୍ଗମ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସେ କ୍ଲାନ୍ତ ହାଇଗେଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ହାତ ରେ ସେ କାର୍ଯ୍ୟ ନଷ୍ଟ ହାଇଗେଲା।

29 ସେ ପୁନର୍ବାର ଚେଷ୍ଟା କଲେ କିନ୍ତୁ ତାହା ସଫଳ ହେଲା ନାହିଁ; ତେଣୁ ବିଲୀୟମ ନିରାଶ ହୋଇ ତାହା ତ୍ୟାଗ କଲେ ଏବଂ ତାହା ସମାପ୍ତ କଲେ ନାହିଁ, କାରଣ ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଡୁ ହୋଇଥିଲା, ଯେପରି ସଫୋ ଓ ତାହାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କ ହସ୍ତରେ ପତିତ କରାଯାଏ, ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଯୁଦ୍ଧରେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ।

30 ତହୁଁ ସଫୋ ଓ ହଦଦ୍ ଆପଣା ଆପଣା ସୈନ୍ୟସାମନ୍ତଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ସଜାଇଲେ; ପୁଣି, ସମସ୍ତ ମିସ୍ରୀୟ କେବଳ ତିନି ଲକ୍ଷ ଲୋକ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗଲେ; ଇସ୍ରାଏଲର ଜଣେ ବି ପୁରୁଷ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ନ ଥିଲେ।

31 ଆଉ ସମସ୍ତ ମିସ୍ରୀୟ ପାଥ୍ରୋଷ ଓ ତଚପଞ୍ଚେଷ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହି ରାଜାମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ, ଏବଂ ମିସ୍ରୀୟମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ ଭୟଙ୍କର ହେଲା।

32 ସେହି ଯୁଦ୍ଧରେ ରାଜାମାନେ ମିଶରୀୟମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେଲେ। ସେହି ଦିନ ମିଶରୀୟମାନଙ୍କର ପ୍ରାୟ ଏକ ଶହ ଅଶୀ ଜଣ ଲୋକ ହତ ହେଲେ ଏବଂ ରାଜାଙ୍କ ସେନାର ପ୍ରାୟ ତିରିଶ ଜଣ ଲୋକ ହତ ହେଲେ। ମିଶରୀୟମାନେ ରାଜାମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରୁ ପଳାଇ ଗଲେ। ତେଣୁ ଏଷୌ ଓ ଇଶ୍ମାଏଲର ସନ୍ତାନମାନେ ମିଶରୀୟମାନଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଗୋଡ଼ାଇ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର ଛାଉଣି ସ୍ଥାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ।

+\v 33 ତହିଁରେ ସମସ୍ତ ମିସ୍ରୀୟ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ ଡାକ ପକାଇ କହିଲେ, "ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଶୀଘ୍ର ଆସନ୍ତୁ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ, ଆଉ ଏଷୌ, ଇଶ୍ମାଏଲ ଓ କିତ୍ତୀମ ସନ୍ତାନଗଣର ହସ୍ତରୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରନ୍ତୁ"।

34 ତହୁଁ ଇଶ୍ରାେୟଲୀୟ ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ 150 ଜଣ ଦୌଡ଼ି ପଳାଇ ରାଜାମାନଙ୍କ ଛାଉଣୀକୁ ଗେଲ। ଇଶ୍ରାେୟଲର େଲାକମାେନ େସମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ସଦାପ୍ରଭୁ େସମାନଙ୍କର ପରେମଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକେଟର କ୍ରନ୍ଦନ କେଲ।

35 ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଶ୍ରାେୟଲର ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣିେଲ। ସଦାପ୍ରଭୁ ସମସ୍ତ ରାଜାଗଣଙ୍କୁ େସମାନଙ୍କ ହସ୍ତ େର ସମର୍ପଣ କେଲ। ଇଶ୍ରାେୟଲୀୟମାେନ େସହି ରାଜାମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧ େର ଯୁଦ୍ଧ କେଲ, େଯେତେବେଳ ଇଶ୍ରାେୟଲୀୟମାେନ େସମାନଙ୍କର ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କେଲ।

36 ସଦାପ୍ରଭୁ ରାଜଗଣର ଛାଉଣୀ େର ମହାବିଶ୍ୱାସ ପକାଇେଲ। ତହିଁେର ଇଶ୍ରାେୟଲୀୟମାେନ େସମାନଙ୍କୁ ଭୟଭୀତ କେଲ।

37 ତହୁଁ ସମସ୍ତ ରାଜାଙ୍କର ସୈନ୍ୟ ଇଶ୍ରାେୟଲୀୟମାନଙ୍କ ଆଗରୁ ପଳାୟନ କେଲ। ଇଶ୍ରାେୟଲୀୟମାେନ େସମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରି କୁଶ େଦଶର ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ େସମାନଙ୍କ ପେଛ ପେଛ େଗାଡ଼ାଇେଲ।

38 କିନ୍ତୁ ଇଶ୍ରାେୟଲର ସୈନ୍ୟମାେନ େସମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ 2,000 େଲାକଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କେଲ। କିନ୍ତୁ େକହି ଜେଣ େହେଲ ବି ହତ୍ୟା େହେଲ ନାହିଁ।

39 ମିଶରୀଯମାନେ ଦେଖିଲେ ଯେ, ଇଶ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ରାଜାମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧ ରେ ଅଳ୍ପ ସଂଖ୍ୟକ ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିଥିଲେ। ଏବଂ ସମାନେେ ଏପରି ଭୟଙ୍କର ଯୁଦ୍ଧ କଲେ ଯେ,

40 ସହେ ଭୟଙ୍କର ଯୁଦ୍ଧ ସକାଶୁ ମିସ୍ରୀୟମାନେ ସମସ୍ତେ ଆପଣା ଆପଣା ପ୍ରାଣ ସକାଶୁ ଅତିଶୟ ଭୀତ ହେଲେ; ତେଣୁ ମିସ୍ରୀୟମାନେ ପଳାଇଲେ; ପ୍ରତ୍ୟେକେ ସୈନ୍ୟଦଳଠାରୁ ଆପଣାକୁ ଲୁଚି ରହି ପଥରେ ଲୁଚି ରହିଲେ; ଆଉ ସେମାନେ ଇସ୍ରାଏଲୀୟମାନଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଛାଡି ଦେଲେ।

41 କିନ୍ତୁ ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ଲୋକମାନେ ରାଜାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭୟଙ୍କର ଭାବରେ ପରାସ୍ତ କଲେ। ତେଣୁ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁଶ ଦେଶର ସୀମାକୁ ତଡ଼ି ଦେବା ପରେ ଫେରି ଆସିଲେ।

42 ସମସ୍ତ ଇଶ୍ରାେୟଲୀୟ ଜାଣିେଲ େଯ ମିଶରୀଯମାେନ େସମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯାହା କରିଥିେଲ, ତାହା େସମାେନ ଜାଣିେଲ। େସମାେନ ଜାଣିେଲ େଯ େସମାେନ ଯୁଦ୍ଧ କ୍ଷେତ୍ରରୁ ପଳାଇ ଯାଇଥିେଲ ଏବଂ େସମାନଙ୍କୁ ଏକାକୀ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ଛାଡି େଦଇଥିେଲ।

43 ତେଣୁ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନେ ମଧ୍ୟ ଚତୁର ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କଲେ। ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଯୁଦ୍ଧରୁ ଫେରିବା ସମୟରେ ସେମାନେ ପଥ ମଧ୍ୟରେ ମିସ୍ରୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ପାଇ ସେଠାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବଧ କଲେ।

44 ସେମାନେ ମଷେ ଓ ମଷେମାନଙ୍କୁ ମାରି ଦେଉଥିବା ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି କଥା କହିଲେ:

45 ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅଳ୍ପ ସଂଖ୍ୟକ ଲୋକ ନ କରି ଏହି ରାଜାମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଆସିଲ? ସେହି ରାଜାମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଏକ ମହାଜନତା ଥିଲା, ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପ୍ରାଣ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆଘାତ କଲେ।

46 ପୁଣି, ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ବାଟରେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଭେଟିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ସେମାନେ କହିଲେ, "ଆଘାତ, ଆଘାତ କର; କାରଣ ସେ ଜଣେ ଇଶ୍ମାଏଲୀୟ, ଇଦୋମୀୟ, କିତ୍ତୀମ ସନ୍ତାନ"; ଆଉ ସେମାନେ ତାହା ଉପରେ ଠିଆ ହୋଇ ତାକୁ ବଧ କଲେ; ଆଉ ସେମାନେ ଜାଣିଲେ ଯେ ସେ ଜଣେ ମିସ୍ରୀୟ।

47 ଇସ୍ରାଏଲୀୟମାନେ ମିଶରୀୟମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହିସବୁ କୌଶଳ ବ୍ୟବହାର କଲେ। କାରଣ ସେମାନେ ଯୁଦ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ପଳାଇ ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ପଳାଇ ଯାଇଥିଲେ।

48 ଏବଂ ଇଶ୍ରାେୟଲୀୟ ସୈନ୍ୟମାେନ ମିଶରୀଯମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ 200 େଲାକଙ୍କୁ ଯାତ୍ରା କରୁଥିବା ସମେୟର ବଧ କେଲ।

49 ମିଶରୀୟ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଇସ୍ରାଏଲୀୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେଉଁ ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ, ତାହା ଦେଖିଲେ। ତେଣୁ ମିଶରୀୟ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଇସ୍ରାଏଲୀୟମାନଙ୍କୁ ଭୟ କଲେ। କାରଣ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ମହାପରାକ୍ରମ ଦେଖିଥିଲେ ଏବଂ ଜଣେ ହେଲେ ବି ପତିତ ହୋଇ ନ ଥିଲେ।

50 ଏହା ପରେ ଇସ୍ରାଏଲର ସମସ୍ତ ଲୋକ ଆନନ୍ଦରେ ଗୋଶନ ରାସ୍ତାରେ ଫେରିଗଲେ। ମିଶରର ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକମାନେ ନିଜ ନିଜ ସ୍ଥାନକୁ ଫେରିଗଲେ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୭୫

1 ଏହିସବୁ ଘଟଣା ପରେ ମିଶରର ରାଜା ଫାରୋଙ୍କର ସମସ୍ତ ମନ୍ତ୍ରୀମାନେ ଏବଂ ମିଶରର ସମସ୍ତ ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗ ଏକତ୍ରିତ ହେଲେ। ସମାନେେ ରାଜାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖ ରେ ଆସି ଭୂମିଷ୍ଠ ପ୍ରଣାମ କରି ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖ ରେ ବସିଲେ।
2 ତେଣୁ ମିଶରର ମନ୍ତ୍ରୀ ଓ ପ୍ରାଚୀନମାନେ ଫାରୋଙ୍କୁ କହିଲେ,
3 ଦେଖ, ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଓ ବୃଥା! ଆଉ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯୁଦ୍ଧରୁ ଫେରି ଆସିବା ବେଳେ ପଥରେ ସେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କିପରି ଦୁଷ୍ଟତା କରିଥିଲେ, ତାହା ତୁମ୍ଭେ ଜାଣ।
4 ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରବଳ ପରାକ୍ରମ ମଧ ଦେଖିଅଛ, କାରଣ ଏହି ଶକ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କଠାରୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଛି, କାରଣ କେବଳ ଅଳ୍ପ କେତେକ ଲୋକ ବାଲୁକା ପରି ଅସଂଖ୍ୟ ଏକ ଜାତି ବିରୁଦ୍ଧରେ ଠିଆ ହୋଇ ଖଡ୍ଗଧାରରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଘାତ କଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ପତିତ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି, ଏପରି ଯେ ଯଦି ସେମାନେ ବହୁସଂଖ୍ୟକ ହୋଇଥାନ୍ତେ ତେବେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିନାଶ କରିଥାନ୍ତେ।
5 ତେଣୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧୀରେ ଧୀରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ନଷ୍ଟ କରି ନ ଥାଉ, ନୋହିଲେ ଦେଶରେ ସେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟକ ହୋଇଯିବେ, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କ'ଣ କରିବାକୁ ହେବ, ତାହା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମନ୍ତ୍ରଣା କର।
6 କାରଣ ଯଦି ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଦେଶରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଆନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବାଧା ହେବେ; ପୁଣି ଯଦି କୌଣସି ଯୁଦ୍ଧ ହୁଏ, ତେବେ ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ମହାପରାକ୍ରମରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁ ସହିତ ଯୋଗଦେବେ, ପୁଣି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବେ, ଦେଶରୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରି ଏଠାରୁ ଚାଲିଯିବେ।
7 ଏଥିରେ ରାଜା ମିସ୍ରୀୟ ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, "ଇସ୍ରାଏଲ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହି ମନ୍ତ୍ରଣା ଥୁଆ ହୋଇଛି। ଆମ୍ଭେମାନେ ସେଥିରୁ ବିମୁଖ ହେବୁ ନାହିଁ।
8 ଦେଖ, ସେହି ଦେଶରେ ପିଥୋମ୍ ଓ ରାମିଷେଷ୍ ନଗର ଅଛି, ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ସୁରକ୍ଷିତ ନୁହେଁ। ଏହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଓ ଆମ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ଯେ, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ନିର୍ମାଣ ଓ ଦୃଢ଼ କରିବା।
9 ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେ ମଧ ମିସର ଓ ଗୋଶନରେ ରାଜାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ଏକ ଘୋଷଣା କର।
10 ହେ ମିଶରର ସମସ୍ତ ଲୋକ, ଗୋଶନ, ପାଥ୍ରୋଷ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ନିବାସୀ! ରାଜା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପିଥୋମ୍ ଏବଂ ରାମିଷେଷ ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ଦୃଢ଼ କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଛନ୍ତି; ସମସ୍ତ ମିଶରର, ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଏବଂ ନଗର ନିବାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ଆମ ସହିତ ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ, ପ୍ରତ୍ୟେକେ ରାଜାଙ୍କ ଆଦେଶରେ ପ୍ରତିଦିନ ସେମାନଙ୍କର ପାରିଶ୍ରମିକ ପାଇବେ; ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରଥମେ ଯାଅ ଏବଂ ଚତୁରତାର ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ କର, ଏବଂ ନିଜକୁ ଏକତ୍ର କରି ପିଥୋମ୍ ଏବଂ ରାମିଷେଷ ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଆସ।
11 ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେତେବେଳେ ନିର୍ମାଣ କରୁଅଛ, ରାଜାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାରେ ପ୍ରତିଦିନ ମିସରରେ ଏହି ପ୍ରକାରର ଘୋଷଣା କର;
12 ଆଉ ଯେତେବେଳେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ତୁମ୍ଭ ସହିତ ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଆସିବେ, ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଳ୍ପ ଦିନ ପାଇଁ ପ୍ରତିଦିନ ସେମାନଙ୍କର ବେତନ ଦେବ।
13 ପୁଣି, ସେମାନେ ଦୈନିକ ମଜୁରୀ ପାଇଁ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ନିର୍ମାଣ କରିସାରିବା ପରେ, ପ୍ରତିଦିନ ଜଣେ ଜଣେ କରି ଗୋପନରେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ନିଜକୁ ଦୂରେଇ ନିଅ, ଏବଂ ତା'ପରେ ତୁମେ ଉଠି ସେମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ-ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଓ ଅଧିକାରୀ ହେବ, ଏବଂ ପରେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିନା ମଜୁରୀରେ ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଛାଡ଼ି ଦେବ, ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ମନା କରନ୍ତି, ତେବେ ତୁମର ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ସହିତ ସେମାନଙ୍କୁ ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ବାଧ କରିବ।
14 ଆଉ ଯଦି ତୁମେ ଏହା କର, ତେବେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆମ ଦେଶକୁ ଦୃଢ଼ କରିବା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ ହେବ, କାରଣ ନିର୍ମାଣ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟର କ୍ଳାନ୍ତି ହେତୁ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ହ୍ରାସ ପାଇବେ, କାରଣ ତୁମେ ଦିନକୁ ଦିନ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଭାର୍ଯ୍ୟାଙ୍କଠାରୁ ବଞ୍ଚିତ କରିବ।
15 ମିଶରର ସମସ୍ତ ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗ ରାଜାଙ୍କର ମନ୍ତ୍ରଣା ଶୁଣିଲେ। ସମାନଙ୍କେ ଦୃଷ୍ଟି ରେ, ଫାରୋଙ୍କର ଦାସମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ରେ ଏବଂ ସମସ୍ତ ମିଶରୀୟ ଲୋକଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ରେ ଏହି ମନ୍ତ୍ରଣା ଉତ୍ତମ ବୋଧ ହେଲା। ତେଣୁ ସମାନେେ ରାଜାଙ୍କ ବାକ୍ୟାନୁସା ରେ କର୍ମ କଲେ।

16 ଏଥିଉତ୍ତାରେ ସମସ୍ତ ଦାସ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟରୁ ବିଦାୟ ନେଲେ ଓ ସମୁଦାୟ ମିସର ଦେଶରେ, ତନ୍ତ୍ୱଞ୍ ଓ ଗୋଶନରେ ଓ ମିସର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ ସମସ୍ତ ନଗରରେ ଏହା ଘୋଷଣା କଲେ,

17 ଏଶୌ ଓ ଇଶ୍ମାଏଲର ସନ୍ତାନମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯାହା କରିଥିଲେ, ତାହା ତୁମ୍ଭେ ଦେଖିଛ। ସେମାନେ ଆମର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଆସିଥିଲେ ଏବଂ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଧ୍ୱଂସ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ।

18 ତେଣୁ ରାଜା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହି ଦେଶକୁ ଦୃଢ଼ କରିବାକୁ, ପିଥୋମ୍ ଏବଂ ରାମିଷେଷ୍ ନଗର ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ପୁନର୍ବାର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆସିବେ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ଦୃଢ଼ କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ।

19 ପୁଣି, ସମଗ୍ର ମିସର ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେକେହି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଆସିବ, ସେ ରାଜାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ଦୈନିକ ବେତନ ପାଇବ।

20 ଫାରୋଙ୍କର ଦାସମାନେ ଯାହା କହିଥିଲେ, ମିଶରୀୟମାନେ ଏବଂ ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ଲୋକମାନେ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ଶୁଣିଲେ। ତେଣୁ ଫାରୋଙ୍କର ଦାସ ପିଥୋମ୍ ଓ ରାମିଷେଷଙ୍କ ସହିତ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କରିବା ପାଇଁ ମିଶରୀୟମାନେ ଓ ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ଲୋକମାନେ ଆସିଲେ। ମାତ୍ର ଲେବୀର ସନ୍ତାନଗଣର କେହି ନିଜ ନିଜ ଭାଇମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଆସିଲେ ନାହିଁ।

21 ଆଉ ଫାରୋଙ୍କର ସମସ୍ତ ଦାସ ଓ ତାଙ୍କର ଅଧିପତିମାନେ ପ୍ରଥମେ ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲ ସହିତ ପ୍ରତିଦିନ ଭେଟପାଲଟ ଶ୍ରମିକ ଭାବରେ ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଛଳନା କରି ଆସିଲେ, ଏବଂ ଆରମ୍ଭରେ ସେମାନେ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ସେମାନଙ୍କର ଦୈନିକ ଭଡ଼ା ଦେଲେ।

22 ଫାରୋଙ୍କର ଦାସମାନେ ସମଗ୍ର ଇସ୍ରାଏଲ ସହିତ ମିଶି ନିର୍ମାଣ କଲେ। ପୁଣି, ଏକ ମାସ ପାଇଁ ଇସ୍ରାଏଲ ସହିତ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଯୁକ୍ତ ରହିଲେ।

23 ଅନନ୍ତର ମାସର ଶେଷରେ ଫାରୋଙ୍କର ସମସ୍ତ ଦାସ ପ୍ରତିଦିନ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କଠାରୁ ଗୋପନରେ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

24 ସେହି ସମୟରେ ଇସ୍ରାଏଲ କାର୍ଯ୍ୟ ଜାରି ରଖିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଦୈନିକ ବର୍ତ୍ତନ ପାଇଲେ; କାରଣ ସେହି ସମୟରେ ମିସ୍ରୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଇସ୍ରାଏଲ ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ; ଏହେତୁ ମିସ୍ରୀୟମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହକର୍ମୀ ମିସ୍ରୀୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଆପଣା ଆପଣା ଶ୍ରମର ପାରିଶ୍ରମିକ ନେବା ପାଇଁ ସେହି ସମୟରେ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ସେମାନଙ୍କର ବର୍ତ୍ତନ ଦେଲେ।

+\v 25 ଏକ ବର୍ଷ ଚାରି ମାସର ଶେଷରେ ମିସ୍ରୀୟମାନେ ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କଠାରୁ ପୃଥକ ହୋଇଗଲେ, ତହିଁରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଏକାକୀ ରହିଲେ ।

26 ଅନନ୍ତର ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣଠାରୁ ସମସ୍ତ ମିସ୍ରୀୟ ପୃଥକ ହେଲା ଉତ୍ତାରେ, ସେମାନେ ଫେରିଗଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଓ ଅଧିକାରୀ ହେଲେ; ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣକୁ କାର୍ଯ୍ୟଶାସକ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ, ଯେପରି ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପରିଶ୍ରମର ପରିଶ୍ରମ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଦେଲେ, ତାହା ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ।

+\v 27 ତହିଁରେ ମିସ୍ରୀୟମାନେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ କ୍ଲେଶ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରତିଦିନ ଏହି ପ୍ରକାର କଲେ ।

28 ଆଉ ଇସ୍ରାଏଲର ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନ କେବଳ ପରିଶ୍ରମରେ ନିୟୋଜିତ ଥିଲେ, ପୁଣି ମିସ୍ରୀୟମାନେ ସେହି ସମୟଠାରୁ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣକୁ କୌଣସି ଭଡ଼ା ଦେବାକୁ ନିବୃତ୍ତ ହେଲେ।

+\v 29 ଆଉ ଇସ୍ରାଏଲର କେତେକ ଲୋକ ସେମାନଙ୍କୁ ବେତନ ନ ଦେବା ହେତୁ କାମ କରିବାକୁ ମନା କଲେ, ସେତେବେଳେ ଫାରୋଙ୍କର କରଗ୍ରାହୀମାନେ ଓ ଦାସମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ମହାପ୍ରହାର କଲେ, ପୁଣି, ଆପଣା ଆପଣା ଭାଇମାନଙ୍କ ସହିତ ଦାସ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କୁ ବଳପୂର୍ବକ ଫେରାଇ ଆଣିଲେ; ସମସ୍ତ ମିସ୍ରୀୟ ଲୋକମାନେ ଯାବଜ୍ଜୀବନ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ପ୍ରତି ଏହି ପ୍ରକାର କଲେ ।

30 ଏଥିରେ ଇସ୍ରାଏଲର ସମସ୍ତ ଲୋକ ମିସ୍ରୀୟମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଭୟଭୀତ ହେଲେ। ତେଣୁ ଇସ୍ରାଏଲର ସମସ୍ତ ଲୋକ ଫେରିଗଲେ ଏବଂ ବିନା ପାରିଶ୍ରମିକରେ ଏକାକୀ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ।

31 ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ପିଥୋମ୍ ଓ ରାମିଷେଷ ନିର୍ମାଣ କଲେ। ଇସ୍ରାଏଲର ସମସ୍ତ ଲୋକ ଇଟା ତିଆରି କଲେ ଓ କେତେକ ନିର୍ମାଣ କଲେ। ଇସ୍ରାଏଲୀୟମାନେ ମିଶରର ସମସ୍ତ ଦେଶ ଓ ତହିଁର ପ୍ରାଚୀର ନିର୍ମାଣ କରି ଦୃଢ଼ କଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରି ମିଶରରୁ ବାହାର କରି ଆଣିବାର ସମୟ ନ ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ବହୁ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିୟୋଜିତ ରହିଲେ।

32 ମାତ୍ର ଲବୀର ସନ୍ତାନଗଣ ଆରମ୍ଭରୁ ମିଶର ଛାଡିବା ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କ ଭାଇମାନଙ୍କ ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ ରେ ନିଯୁକ୍ତ ନଥିଲେ।

+\v 33 କାରଣ ମିସ୍ରୀୟମାନେ ଇସ୍ରାଏଲସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ ଏହିସବୁ କଥା ଛଳରେ କହିଥିଲେ ବୋଲି ଲେବୀର ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନ ଜାଣିଲେ, ଏହେତୁ ଲେବୀର ସନ୍ତାନମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଭ୍ରାତୃଗଣ ସଙ୍ଗରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ କ୍ଷାନ୍ତ ହେଲେ ।

+\v 34 ତହିଁରେ ମିସ୍ରୀୟମାନେ ଲେବୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ କର୍ମ କରାଇବାକୁ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଧ୍ୟାନ ଦେଲେ ନାହିଁ, କାରଣ ସେମାନେ ଆରମ୍ଭରେ ଆପଣା ଭାଇମାନଙ୍କ ସହିତ ନ ଥିଲେ, ଏହେତୁ ମିସ୍ରୀୟମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକାକୀ ଛାଡ଼ି ଦେଲେ ।

35 ଆଉ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ମିସ୍ରୀୟ ଲୋକମାନେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିଷ୍ଠୁର ହେଲେ, ତହିଁରେ ମିସ୍ରୀୟମାନେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ କଠିନ ପରିଶ୍ରମ କରାଇଲେ।

+\v 36 ତହିଁରେ ମିସ୍ରୀୟମାନେ କାଦୁଅ, ଇଟା ଓ କ୍ଷେତର ସମସ୍ତ କଠିନ ପରିଶ୍ରମ ଦ୍ୱାରା ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କ ଜୀବନକୁ ବିରକ୍ତ କଲେ ।

37 ଇସ୍ରାଏଲର ଲୋକମାନେ ମିଶରର ରାଜା ମେଲୋଲକୁ "ମିଶରର ରାଜା ମଲୋଲ" ବୋଲି କହିଲେ, କାରଣ ତାଙ୍କ ସମୟରେ ମିଶରୀୟମାନେ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ପରିଶ୍ରମ କରି ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନକୁ କଷ୍ଟ ଦେଇଥିଲେ।

+\v 3୮ ପୁଣି, ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣକୁ କ୍ଲେଶ ଦେବା ପାଇଁ ମିସ୍ରୀୟମାନେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ ଯେସକଳ ପରିଶ୍ରମ କରାଇଥିଲେ, ସେସବୁ କଠିନ ପରିଶ୍ରମରେ ସେମାନେ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ; ମାତ୍ର ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେତେ ଅଧିକ କ୍ଲେଶ ଦେଲେ, ସେମାନେ ସେତେ ଅଧିକ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଲେ ଓ ବର୍ଦ୍ଧିଷ୍ଣୁ ହେଲେ; ଆଉ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ସକାଶୁ ମିସ୍ରୀୟମାନେ ଦୁଃଖିତ ହେଲେ ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୭୭

1 ସେହି ସମୟରେ ଇଦୋମୀୟ ରାଜା ବଦଦର ପୁତ୍ର ହଦଦ୍ ମରିଗଲା ଓ ପୂର୍ବ ଦେଶୀୟ ଦେଶଛ ମସ୍ରେକା ନିବାସୀ ସମ୍ଲ ତାହାର ପଦରେ ରାଜତ୍ୱ କଲେ।

2 ମିଶରର ରାଜା ଫାରୋଙ୍କର ରାଜତ୍ୱର ତ୍ରୟୋଦଶ ବର୍ଷରେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଇସ୍ରାଏଲୀୟମାନଙ୍କ ମିସରକୁ ଯାତ୍ରା କରିବାର ଏକ ଶହ ପଚିଶ ବର୍ଷରେ ସମ୍ଲ ଇଦୋମ ଉପରେ ଅଠର ବର୍ଷ ରାଜତ୍ୱ କରିଥିଲେ।

3 ସେ ରାଜା ହେଲା ପରେ, ସେ ତାଙ୍କର ସୈନ୍ୟବାହିନୀକୁ ଇଲୀଫସର ପୁତ୍ର ସଫୋ ଓ କିତ୍ତୀମର ସନ୍ତାନଗଣ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଏକତ୍ର କଲେ। କାରଣ ସେମାନେ ଆଫ୍ରିକୀୟ ରାଜା ଆଞ୍ଜେୟଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିଥିଲେ ଓ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟବାହିନୀକୁ ବିନାଶ କରିଥିଲେ।

4 କିନ୍ତୁ ସେ ତାଙ୍କ ସହିତ ବନ୍ଧନ ରଖିଲେ ନାହିଁ, କାରଣ ଏଷୌର ସନ୍ତାନମାନେ ତାଙ୍କୁ ବାଧା ଦେଲେ, “ସେ ସେମାନଙ୍କର ଭାଇ,” ବୋଲି କହିଲେ। ତେଣୁ ସମ୍ଲ ଏଷୌର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣିଲେ, ପୁଣି, ସେ ଆପଣାର ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟ ସହିତ ଇଦୋମ ଦେଶକୁ ଫେରିଗଲେ; ପୁଣି, ଇଲୀଫସର ପୁତ୍ର ସଫୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଗଲେ ନାହିଁ।

5 ମିସରର ରାଜା ଫାରୋ ଏ କଥା ଶୁଣି କହିଲେ, “ଇଦୋମର ରାଜା ସମ୍ଲ କିତ୍ତୀମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ସଂକଳ୍ପ କରିଅଛି, ଆଉ ତହିଁ ଉତ୍ତାରେ ସେ ମିସର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଆସିବ।”

6 ମିଶରୀଯମାନେ ଏହି କଥା ଶୁଣି ଇଶ୍ରାୟେଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଉପରେ କଠିନ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ। ସମାନେେ ଏପରି କଲେ ନାହିଁ ଯେ ହଦଦ୍ଙ୍କ ସମୟରେ ଏଷୌର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧ ରେ ଇଶ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନେ ଯେପରି କରିଥିଲେ, ସେପରି ସମାନଙ୍କେ ପ୍ରତି କରିବେ।

+\v 7 ତହିଁରେ ମିସ୍ରୀୟ ଲୋକମାନେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣକୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶୀଘ୍ର ଆପଣା ଆପଣା କାର୍ଯ୍ୟ କର, ଆପଣା ଆପଣା କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ କର, ଆଉ ଦେଶକୁ ଦୃଢ଼ କର, ନୋହିଲେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭ୍ରାତୃଗଣ ଏଷୌର ସନ୍ତାନଗଣ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଆସିବେ, କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସକାଶୁ ସେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବେ ।"

୮ ଆଉ ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନେ ପ୍ରତିଦିନ ମିସ୍ରୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ପରି ପରିଶ୍ରମ କଲେ; ପୁଣି ମିସ୍ରୀୟମାନେ ସେହି ଦେଶରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣକୁ କ୍ଷୀଣ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଲେଶ ଦେଲେ।

+\v 9 ମାତ୍ର ମିସ୍ରୀୟମାନେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଉପରେ ପରିଶ୍ରମ ବଢ଼ାଇଲେ, ସେପରି ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ଓ ବହୁସଂଖ୍ୟକ ହେଲା; ପୁଣି, ସମୁଦାୟ ମିସର ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା ।

10 ଇସ୍ରାଏଲର ମିସରରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାର ଏକ ଶହ ପଚିଶ ବର୍ଷରେ ସମସ୍ତ ମିସ୍ରୀୟ ଦେଖିଲେ ଯେ ଇସ୍ରାଏଲ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କର ମନ୍ତ୍ରଣା ସଫଳ ହେଲା ନାହିଁ, ବରଂ ସେମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ପାଇଲା ଓ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଲା। ପୁଣି ମିସର ଦେଶ ଓ ଗୋଶନ ଦେଶ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା।

11 ତେଣୁ ମିଶରର ସମସ୍ତ ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗ ଓ ବିଦ୍ୱାନମାନେ ରାଜାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖ ରେ ଆସି ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କଲେ। ଏବଂ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖ ରେ ବସିଲେ।

12 ସେତେବେଳେ ମିସରର ସମସ୍ତ ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗ ଓ ବିଦ୍ୱାନ ଲୋକମାନେ ରାଜାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ରାଜା ଚିରଜୀବି ହୁଅନ୍ତୁ, ଆପଣ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ, ଆଉ ଆମ୍ଭେ ରାଜାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କର୍ମ କରିଅଛୁ ।"

13 କିନ୍ତୁ ପରିଶ୍ରମର ବୃଦ୍ଧି ସହିତ, ସେମାନେ ଦେଶରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଆନ୍ତି ଓ ବଢ଼ନ୍ତି। ଏବଂ ସମଗ୍ର ଦେଶ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ।

14 ଏହେତୁ ହେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ଓ ମହାରାଜ, ସମଗ୍ର ମିସର ଦେଶ ଆପଣଙ୍କ ଉପରେ ଦୃଷ୍ଟି ରଖିଛି, ଏଥିପାଇଁ ସେମାନେ ଆପଣଙ୍କ ଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ମନ୍ତ୍ରଣା ଦିଅନ୍ତୁ, ଯେପରି ସେମାନେ ଇସ୍ରାଏଲ

ଉପରେ ଜ୍ୱଳନ୍ତ ହୋଇ ବିନାଶ ହେବେ କିମ୍ବା ଦେଶରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଲୋପ କରିବେ; ରାଜା ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ଏ ବିଷୟରେ ଆପଣମାନେ ପରାମର୍ଶ ଦିଅନ୍ତୁ, ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କ'ଣ କରାଯିବ ତାହା ଆମ୍ଭେ ଜାଣିବା।"

15 ତହିଁରେ ଉଷ୍ ଦେଶର ମେସୋପଟାମିଆର ରାଜାଙ୍କର ଜଣେ ପରାମର୍ଶଦାତା ଆୟୁବ ନାମକ ଜଣେ ପଦାଧିକାରୀ ରାଜାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ,

16 ଯଦି ମହାରାଜ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ସେ ଆପଣା ଦାସର ପରାମର୍ଶ ଶୁଣନ୍ତୁ ।" ଏବଂ ରାଜା ତାହାକୁ କହିଲେ, "କୁହ ।"

17 ତା'ପରେ ଆୟୁବ ମିଶରର ରାଜା, କର୍ତ୍ତାମାନେ ଏବଂ ସମସ୍ତ ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ କଥା କହିଲେ,

18 ଦେଖ, ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର ପରିଶ୍ରମ ବିଷୟରେ ରାଜା ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ, ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ତମ। ଏହି ପରିଶ୍ରମକାରୀମାନଙ୍କୁ ସବୁଦିନ ପାଇଁ ଦୂର କରିଦିଅ ନାହିଁ।

19 ମାତ୍ର ଏହି ମନ୍ତ୍ରଣା ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଊଣା କରିପାରିବେ, ଯଦି ରାଜା ସେମାନଙ୍କୁ କଷ୍ଟ ଦେବାକୁ ଭଲ ପାଆନ୍ତି।

20 ଦେଖ, ଆମ୍ଭେମାନେ ବହୁ କାଳ ଧରି ଯୁଦ୍ଧକୁ ଭୟ କରୁଅଛୁ; ଆଉ ଆମ୍ଭେ କହିଲୁ, ଯେତେବେଳେ ଇସ୍ରାଏଲ ଦେଶରେ ଫଳବନ୍ତ ହେବେ, ଯୁଦ୍ଧ ହେଲେ ସେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେଶରୁ ତଡ଼ି ଦେବେ।

21 "ଏଥିପାଇଁ ଯଦି ମହାରାଜା ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି, ତବେେ ଏକ ରାଜକୀଯ ଆଜ୍ଞା ପ୍ରକାଶିତ ହେଉ ଏବଂ ମିଶରର ବ୍ୟବସ୍ଥା ରେ ଲିଖିତ ହେଉ, ଯାହା ବାତିଲ ହବେ ନାହିଁ। ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ଜାତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁତ୍ରର ରକ୍ତ ଭୂମିରେ ଛିଟାୟିବ।"

22 ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଇସ୍ରାଏଲର ସମସ୍ତ ପୁରୁଷ ସନ୍ତାନ ମଲେ, ସେମାନଙ୍କ ଯୁଦ୍ଧର ମନ୍ଦତା ବନ୍ଦ ହେବ; ରାଜା ତାହା କରନ୍ତୁ ଏବଂ ସମସ୍ତ ଏବ୍ରୀୟ ଧାତ୍ରୀଙ୍କୁ ଡକାଇ ଏହି ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହା କରିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦିଅନ୍ତୁ; ଏହି କଥା ରାଜା ଓ ଅଧିପତିମାନଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କଲା, ଆଉ ରାଜା ଆୟୁବଙ୍କ ବାକ୍ୟାନୁସାରେ କଲେ।

23 ରାଜା ସେହି ଏବ୍ରୀୟା ଧାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଡକାଇଲେ, ଜଣକର ନାମ ଶଫ୍ରା ଓ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କର ନାମ ପୂୟା ଥିଲା।

24 ତା'ପେର େସମାେନ ରାଜାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖ େର ଠିଆ େହେଲ।

25 ରାଜା ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏବ୍ରୀୟା ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କର ଧାତ୍ରୀର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ତନ୍ୟପାନ ଉପରେ ଦେଖିବ, ଯଦି ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ହୁଏ, ତେବେ ତାକୁ ବଧ କରିବ; ଆଉ ଯଦି କନ୍ୟା ସନ୍ତାନ ହୁଏ, ତେବେ ତାକୁ ଜୀବିତ ରଖିବ।"

26 ମାତ୍ର ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହା ନ କର ତେବେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ ଗୃହ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କରିବା।

27 ମାତ୍ର ଧାତ୍ରୀମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୟ କଲେ ଏବଂ ମିସ୍ରୀୟ ରାଜାଙ୍କ କଥାରେ କର୍ଣ୍ଣପାତ କଲେ ନାହିଁ; ଆଉ ଯେତେବେଳେ ଏବ୍ରୀୟା ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ଧାତ୍ରୀ ପାଇଁ ପୁତ୍ର କି କନ୍ୟା ପ୍ରସବ କଲେ, ସେତେବେଳେ ଧାତ୍ରୀ ବାଳକର ସମସ୍ତ ପ୍ରୟୋଜନ କରି ତାହାକୁ ଜୀବିତ ରଖିଲେ; ସବୁଦିନ ଧାତ୍ରୀମାନେ ଏହିପରି କଲେ।

28 ରାଜାଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହି କଥା କୁହାଗଲା। ତେଣୁ ସେ ଧାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଡକାଇ ପଠାଇ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏପରି କାହିଁକି କଲ? କାହିଁକି ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଜୀବିତ ରଖିଲ?"

29 ତହୁଁ ଧାତ୍ରୀମାନେ ରାଜାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକତ୍ର କଥାବାର୍ତ୍ତା କରି କହିଲେ,

\v 30 ମହାରାଜ ଏବ୍ରୀୟା ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ମିସ୍ରୀୟ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ପରି ମନେ ନ କରନ୍ତୁ; କାରଣ ଇସ୍ରାଏଲର ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନ ସୁସ୍ଥ ଲୋକ, ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଧାତ୍ରୀ ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ ସେମାନେ ପ୍ରସବ କରନ୍ତି; ଆଉ ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣଙ୍କର ଦାସୀମାନେ, ଅନେକ ଦିନ ହେଲା କୌଣସି ଏବ୍ରୀୟା ସ୍ତ୍ରୀ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରସବ କରି ନାହୁଁ; କାରଣ ସମସ୍ତ ଏବ୍ରୀୟା ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ସୁସ୍ଥ ଲୋକ, ତେଣୁ ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଧାତ୍ରୀ।

31 ଫାରୋ ସେମାନଙ୍କର କଥା ଶୁଣିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କ କଥାରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ। ତା'ପରେ ଧାତ୍ରୀମାନେ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଫେରିଗଲେ। ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମଙ୍ଗଳ କଲେ; ପୁଣି, ଲୋକମାନେ ବହୁସଂଖ୍ୟକ ଓ ଅତିଶୟ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଲେ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୬୭

\s 5 \c 9 \s ଲେବୀ ବଂଶଜ ଏକ ପୁରୁଷ ମିସର ଦେଶରେ ବାସ କରୁଥିଲା, ତାହାର ନାମ ଅମ୍ରାମ୍, ସେ କହାତର ପୁତ୍ର, ଯିଏ ଲେବୀର ପୁତ୍ର, ଯିଏ ଇସ୍ରାଏଲର ପୁତ୍ର।

2 ଏହି ଲୋକ ଯାଇ ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ବିବାହ କଲା। ନାମ ଥିଲା ୟୋକେବଦ। ସେ ତାଙ୍କ ପିତୃଭଗିନୀ ଲବେୀର ଝିଅ ଥିଲେ। ତାଙ୍କର ବୟସ 126 ବର୍ଷ ଥିଲା।

3 ଅନନ୍ତର ସେ ସ୍ତ୍ରୀ ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇ ଏକ କନ୍ୟା ପ୍ରସବ କଲେ। ସେ ତାହାର ନାମ ମରୀୟମ ରଖିଲେ, କାରଣ ସେହି ସମୟରେ ମିଶରୀୟମାନେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବିବ୍ରତ ହୋଇ ପଡ଼ିଥିଲେ।

4 ଅନନ୍ତର ସେ ପୁନର୍ବାର ଗର୍ଭବତୀ ହେଲେ ଓ ପୁତ୍ର ପ୍ରସବ କଲେ; ଏବଂ ସେ ତାହାର ନାମ ହାରୋଣ ରଖିଲେ; କାରଣ ଫାରୋ ତାଙ୍କ ଗର୍ଭଧାରଣ ସମୟରେ ଇସ୍ରାଏଲର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ରକ୍ତପାତ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ।

5 ସେହି ସମୟରେ କିତ୍ତୀମର ରାଜା ଏଷୌର ପୌତ୍ର, ଇଲୀଫସର ପୁତ୍ର ସଫୋ ମଲା, ଆଉ ଯାନୟସ୍ ତାହାର ପଦରେ ରାଜ୍ୟ କଲେ।

6 ସଫୋ କିତ୍ତୀମ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ପଗ୍ୱଶ୍ ବର୍ଷ ରାଜତ୍ୱ କଲେ। ତା'ପରେ ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଲା ଓ ତାଙ୍କୁ କିତ୍ତୀମ ଦେଶସ୍ଥ ନାବ୍ନା ନଗରରେ କବର ଦିଆଗଲା।

7 ତାଙ୍କ ପରେ କିତ୍ତୀମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ଯରୁ ଜଣେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ପୁରୁଷ ଜାନୟସ୍ ରାଜତ୍ୱ କଲେ ଏବଂ ସେ ପଚାଶ ବର୍ଷ ରାଜତ୍ୱ କଲେ।

8 କିତ୍ତୀମ ରାଜାର ମୃତ୍ୟୁ ପରେ, ବିୟୋରର ପୁତ୍ର ବିଲିୟମ କିତ୍ତୀମ ଦେଶରୁ ପଳାଇ ମିଶରରେ ମିଶରର ରାଜା ଫାରୋ ନିକଟକୁ ଯାଇ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ।

9 ଫାରୋ ତାଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ବିଷୟରେ ଶୁଣିବାରୁ ତାଙ୍କୁ ମହାସମାଦରରେ ଗ୍ରହଣ କଲେ। ସେ ତାଙ୍କୁ ଉପହାର ଦେଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ମନ୍ତ୍ରୀ କରି ତାଙ୍କୁ ମହାନ କଲେ।

10 ବିଲିୟମ ମିଶର ରେ ବାସ କଲା। ରାଜାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଅଧିପତିଙ୍କ ମଧ୍ଯରେ ସମ୍ମାନ ଓ ସମ୍ମାନ ଥିଲା। ଏବଂ ମହାନ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ କଲେ, କାରଣ ସମାନେେ ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ଶିକ୍ଷା କରିବାକୁ ଆଗ୍ରହୀ ଥିଲେ।

11 ଇସ୍ରାଏଲର ମିସରକୁ ଯିବାର ଏକ ଶହ ତିରିଶ ବର୍ଷରେ ଫାରୋ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିଲେ ଯେ ସେ ତାଙ୍କର ରାଜ ସିଂହାସନରେ ବସିଛନ୍ତି। ସେ ଆଖି ଉଠାଇ ଦେଖିଲେ ଯେ ଜଣେ ବୃଦ୍ଧ ଲୋକ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହୋଇଛନ୍ତି। ସେହି ବୃଦ୍ଧଙ୍କ ହାତରେ ବଣିକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟବହୃତ ନିକ୍ଷିଦ୍ଧ ତରାଜୁ ଅଛି।

12 ତେଣୁ ବୃଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତି ନିକିତି ଘେନି ଫାରୋଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଟାଙ୍ଗି ଦେଲେ।

13 ଏହା ପରେ ସେହି ବୃଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତି ମିଶରର ସମସ୍ତ ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗଙ୍କୁ, ସମସ୍ତ ପ୍ରଧାନ ଲୋକଙ୍କୁ ଓ ମହାନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଏକତ୍ର ବାନ୍ଧି ଗୋଟିଏ ତରାଜୁରେ ରଖିଲେ।

14 ସେ ଗୋଟିଏ ଦୁଗ୍ଧ ଛେଳିଛୁଆ ନେଇ ଅନ୍ୟ ତରାଜୁରେ ରଖିଲେ, ଆଉ ସେହି ଛେଳିଛୁଆଟି ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହୋଇଗଲା।

15 ଫାେରା ଏହି ଭୟଙ୍କର ଦର୍ଶନ େଦଖି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ େହେଲ। କାରଣ େସହି ବାଳକଟି ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ କାହିଁକି ଶ୍ରେଷ୍ଠ େହଲା? ଫାେରା ନିଦ୍ରାରୁ ଉଠି ପଡ଼ିେଲ ଏବଂ ଜାଣିେଲ େଯ ଏହା ଏକ ସ୍ୱପ୍ନ ଥିଲା।

16 ପ୍ରଭାତରେ ଫାରୋ ଉଠି ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଦାସଙ୍କୁ ଡାକି ସ୍ୱପ୍ନ ବିଷୟରେ କହିଲେ। ଏଥିରେ ସେମାନେ ଭୟଭୀତ ହେଲେ।

17 ରାଜା ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ବିଦ୍ୱାନ େଲାକଙ୍କୁ କହିେଲ, "ମୁଁ େଯଉଁ ସ୍ୱପ୍ନ େଦଖିଥିଲି, ତାହା ବୁଝାଅ। ତାହା େହେଲ ମୁଁ ତାହା ବୁଝିପାରିବି।"

18 ବିୟୋରର ପୁତ୍ର ବିଲିୟମ ରାଜାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲା, "ଏହା କେବଳ ଆଉ କିଛି ବୁଝାଏ ନାହିଁ, କେବଳ ଶେଷ ଦିନରେ ମିଶରରେ ମହା ଅମଙ୍ଗଳ ଘଟିବ।"

19 କାରଣ ଇସ୍ରାଏଲର ଏକ ପୁତ୍ର ଜାତ ହେବ, ସେ ସମସ୍ତ ମିସରକୁ ଏବଂ ତନ୍ନିବାସୀମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବେ, ଏବଂ ଏକ ବଳବାନ ହସ୍ତ ଦ୍ୱାରା ଇସ୍ରାଏଲକୁ ମିସରରୁ ବାହାର କରି ଆଣିବେ।

20 ଏହେତୁ ହେ ମହାରାଜ, ମିସର ପ୍ରତି ଏହି ଅମଙ୍ଗଳ ଉପୃନ୍ନ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର ଆଶା ଓ ସେମାନଙ୍କ ଆଶା ଲୁପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଏବେ ଏହି ବିଷୟରେ ମନ୍ତ୍ରଣା କରନ୍ତୁ।

21 ତା'ପରେ ରାଜା ବିଲିୟମକୁ କହିଲେ, "ଆମ୍ଭେମାନେ ଇସ୍ରାଏଲୀୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କ'ଣ କରିବୁ? ପ୍ରଥମେ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମନ୍ତ୍ରଣା କରିଥିଲୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିପାରିଲୁ ନାହିଁ।"

22 ଏହେତୁ ଏବେ ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ଯ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମନ୍ତ୍ରଣା ଦିଅ, ଯେପରି ଆମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରି ପାରିବୁ।

23 ତହିଁରେ ବିଲିୟମ ରାଜାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲା, "ତୁମ୍ଭେ ଏବେ ଲୋକ ପଠାଅ, ଆପଣା ଦୁଇ ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଡାକ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଦେଖିବା, ଏ ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କର ପରାମର୍ଶ କି, ତାହା ପରେ ମୁଁ କହିବି।"

24 ତା'ପରେ ରାଜା ତାଙ୍କର ଦୁଇ ମନ୍ତ୍ରୀ ମିଦିୟନୀୟ ରୁୟେଲକୁ ଓ ଉଷୀୟ ଯୋବକୁ ଡକାଇଲେ। ସେମାନେ ଆସି ରାଜାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଲେ।

25 ରାଜା ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଦେଖ, ମୁଁ ଯେଉଁ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିଅଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହା ଓ ତାହାର ଅର୍ଥ ଶୁଣିଅଛ; ଏଣୁ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କ ଅମଙ୍ଗଳ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଘଟିବା ପୂର୍ବରୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରି ପାରିବା, ଏହା ମନ୍ତ୍ରଣା କର ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କ'ଣ କରିବାକୁ ହେବ, ତାହା ବିବେଚନା କର ଏବଂ ବିଚାର କର।"

26 ମିଦିୟନୀୟ ରୁୟେଲ ରାଜାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲା, "ମହାରାଜ ଜୀବିତ ହୁଅନ୍ତୁ, ମହାରାଜ ଚିରଜୀବୀ ହୁଅନ୍ତୁ।"

27 ଯଦି ରାଜାଙ୍କୁ ଏହା ଭଲ ଲାଗେ, ତେବେ ସେ ଏବ୍ରୀୟମାନଙ୍କଠାରୁ ନିବୃତ୍ତ ହୁଅନ୍ତୁ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ତ୍ୟାଗ କରନ୍ତୁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣା ହସ୍ତ ବିସ୍ତାର ନ କରନ୍ତୁ।

\s 5 \v 28 କାରଣ ପୂର୍ବ କାଳରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହିମାନଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କରିଥିଲେ ଓ ପୃଥିବୀସ୍ଥ ସମସ୍ତ ଗୋଷ୍ଠୀ ଓ ପୃଥିବୀସ୍ଥ ରାଜାମାନଙ୍କ ମଧ୍ଯରୁ ଆପଣା ଅଧିକାରର ଗୁଲିବାଣ୍ଟ ସ୍ୱରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ; ଆଉ ଏପରି

କିଏ ଅଛି ଯେ ବିନା ଦଣ୍ଡରେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣା ହସ୍ତ ବିସ୍ତାର କରିଥିଲା ? ସେମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ଯାହାଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେଇ ନଥିଲେ ?

+\v 29 ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ ଜାଣ ଯେ, ଅବ୍ରହାମ ମିସରକୁ ଯାତ୍ରା କରିବା ସମୟରେ ମିସରର ପୂର୍ବ ରାଜା ଫାରୋ ଆପଣା ଭାର୍ଯ୍ୟା ସାରାଙ୍କୁ ଦେଖି ବିବାହ କଲେ, କାରଣ ଅବ୍ରହାମ କହିଥିଲେ, "ସେ ମୋହର ଭଉଣୀ," ଯେହେତୁ ସେ ଭୟ କରୁଥିଲେ ଯେ ମିସରୀୟ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କ ଭାର୍ଯ୍ୟା ସକାଶେ ତାଙ୍କୁ ବଧ କରିବେ ।

+\v 30 ଅନନ୍ତର ମିସରର ରାଜା ସାରାଙ୍କୁ ଧରିନେବା ଉତ୍ତାରେ ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କ ପରିବାରକୁ ମହାମାରୀରେ ଆଘାତ କଲେ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ତାଙ୍କ ଭାର୍ଯ୍ୟା ସାରା ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ ଫେରାଇ ଆଣି ନ ଥିଲେ; ତହୁଁ ସେ ସୁସ୍ଥ ହେଲେ ।

31 ପୁଣି, ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ରାଜା ଗରାରୀୟ ଅବିମେଲକଙ୍କୁ, ପରମେଶ୍ୱର ଅବ୍ରହାମଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ ସାରାଙ୍କୁ ନେଇ ଦଣ୍ଡ ଦେଲେ। ପରମେଶ୍ୱର ମନୁଷ୍ୟଠାରୁ ପଶୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ଗର୍ଭରୋଧ କଲେ।

+\v 32 ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ରାତ୍ରିର ସ୍ୱପ୍ନରେ ଅବୀମେଲକଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ, ଏବଂ ଯେଉଁ ସାରା ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ ଧରିଥିଲେ, ତାଙ୍କୁ ଫେରାଇ ଦେବା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଭୟଭୀତ କଲେ; ଏବଂ ଶେଷରେ ସାରାଙ୍କ ସକାଶୁ ଗରାରର ସମସ୍ତ ଲୋକ ଦଣ୍ଡ ପାଇଲେ; ସେତେବେଳେ ଅବ୍ରହାମ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଆପଣା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ, ଆଉ ସେ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ, ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କଲେ ।

33 ସେତେବେଳେ ଅବିମେଲକ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଓ ତାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଘଟିଥିବା ସମସ୍ତ ଅମଙ୍ଗଳ ଭୟ କଲେ। ତେଣୁ ସେ ତାଙ୍କର ଭାର୍ଯ୍ୟା ସାରା ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରି ଆସିଲେ ଓ ତାଙ୍କୁ ଅନେକ ଉପହାର ଦେଲେ।

34 ପରମେଶ୍ୱର ଇସ୍ହାକଙ୍କୁ ଗରାରରୁ ତଡି ଦବୋ ସମୟରେ ମଧ ସହେିପରି କଲେ। ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମମାନ କଲେ। ଗରାରର ସମସ୍ତ ଜଳଧାର ଶୁଷ୍କ ହାଇଗେଲା ଏବଂ ବୃକ୍ଷଗୁଡିକ ଫଳ ଦେଲେ ନାହିଁ।

35 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗରାରର ଅଧିବାସୀ ଅବିମେଲକ, ତାଙ୍କର ବନ୍ଧୁ ଅହୁଷତ୍ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସୈନ୍ୟଦଳର େସେନାପତି ପିଖୋଲ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିେଲ। େସମାେନ ତାଙ୍କ ଆଗ େର ନତ େହେଲ ଓ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କେଲ।

36 େଲାକମାେନ େସମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ନିମନ୍େତ ତାଙ୍କୁ ଅନୁ େରାଧ କେଲ। େସ େସମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକେଟର ପ୍ରାର୍ଥନା କେଲ। ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କେଲ ଏବଂ େସ େସମାନଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କେଲ।

37 ମଧ ସରଳ ପୁରୁଷ ଯାକୁବ ଆପଣା ସରଳତା ଦ୍ୱାରା ଆପଣା ଭ୍ରାତା ଏଷୌର ହସ୍ତରୁ ଓ ଆପଣା ମାତାର ଭ୍ରାତା ଅରାମୀୟ ଲାବନର ହସ୍ତରୁ, ଯେ ତାହାର ପ୍ରାଣନାଶ କରିଥିଲା, ତାଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ରକ୍ଷା ପାଇଲା, ସେହିପରି କିଣାନର ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ରାଜା ତାଙ୍କୁ ଓ ତାହାର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବାକୁ ଏକତ୍ର ହୋଇଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ମଧ ରକ୍ଷା ପାଇଲା; ଆଉ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କଲେ, ଯେହେତୁ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଫେରି ସେମାନଙ୍କୁ ଆଘାତ କଲେ; କାରଣ କିଏ କେବେ ଦଣ୍ଡମୁକ୍ତ ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣା ହସ୍ତ ବିସ୍ତାର କରିଅଛି ?

38 ତୁମ୍ଭ ପିତାଙ୍କ ପିତା ଫାରୋ, ଯାକୁବର ପୁତ୍ର ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ମିଶର ଦେଶର ସମସ୍ତ ଅଧିପତିଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ମହାନ କରିଥିଲେ। ସେ ତାଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ଦେଶନିବାସୀ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷରୁ ରକ୍ଷା କରିଥିଲେ।

39 ଏହା ପରେ ସେ ଯାକୁବ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ମିଶରକୁ ଆସିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ, ଯେପରି ସେମାନଙ୍କ ପୁଣ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ମିଶର ଦେଶ ଏବଂ ଗୋଶନ ଦେଶ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷରୁ ରକ୍ଷା ପାଇପାରିବ।

+\v 40 ଏହେତୁ ଏବେ ଯଦି ତୁମ୍ଭ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଭଲ ଦିଶେ, ତେବେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣକୁ ବିନାଶ କର ନାହିଁ; ମାତ୍ର ଯଦି ସେମାନେ ମିସରରେ ବାସ କରିବାକୁ ତୁମର ଇଚ୍ଛା ନ ଥାଏ, ତେବେ ଏଠାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରି ଦିଅ, ଯେପରି ସେମାନେ କିଣାନ ଦେଶକୁ ଯାଆନ୍ତି, ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ ପ୍ରବାସ କରିଥିଲେ ।

41 ଯେତେବେଳେ ଫାରୋ ଯିଥ୍ରୋଙ୍କର କଥା ଶୁଣିଲେ, ସେ ତାଙ୍କ ଉପରେ ବହୁତ କ୍ରୋଧ ହେଲେ। ତେଣୁ ସେ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଲଜ୍ଜିତ ହେଲେ। ସେ ନିଜ ଦେଶ ମିଦିୟନକୁ ଗଲେ ଏବଂ ଯୋଷେଫଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦ ସାଙ୍ଗରେ ନେଲେ।

42 ରାଜା ଉଷୀୟ ଆୟୁବକୁ କହିଲେ, “ଆୟୁବ, ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ କହୁଛ? ଏବ୍ରୀୟମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭର ପରାମର୍ଶ କି?”

43 ତେଣୁ ଆୟୁବ ରାଜାଙ୍କୁ କହିଲା, “ଦେଖ, ଏହି ଦେଶର ସମସ୍ତ ଲୋକ ଆପଣଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଅଛନ୍ତି, ମହାରାଜ ଯାହା ଭଲ ଦିଶେ, ତାହା କରନ୍ତୁ।”

44 ତା’ପରେ ରାଜା ବିଲିୟମକୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ କହୁଛ, ବିଲିୟମ, ଆମ୍ଭେମାନେ ତାହା ଶୁଣିବାକୁ ଚାହୁଁଛୁ, ତାହା କୁହ।”

45 ତହୁଁ ବିଲିୟମ ରାଜାଙ୍କୁ କହିଲା, "ରାଜା ଏବ୍ରୀୟମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯେଉଁସବୁ ମନ୍ତ୍ରଣା କରିଅଛନ୍ତି, ତହିଁରୁ ସେସବୁ ଉଦ୍ଧାର ପାଇବେ, ପୁଣି ରାଜା କୌଣସି ମନ୍ତ୍ରଣାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ।"

+\v 46 କାରଣ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ଅଗ୍ନି ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ଊଣା କରିବାକୁ ଚିନ୍ତା କର, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିପାରିବ ନାହିଁ, କାରଣ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର କଲଦୀୟମାନଙ୍କ ଉରରୁ ସେମାନଙ୍କ ପିତା ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିଥିଲେ, ଆଉ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଖଡ୍‌ଗ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବାକୁ ଚିନ୍ତା କର, ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କ ପିତା ଇସ୍‌ହାକ ତଦ୍ଦ୍ୱାରା ରକ୍ଷା ପାଇଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ଏକ ମେଷ ରଖାଗଲା ।

+\v 47 ଆଉ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ କଠିନ ଓ କଠିନ ପରିଶ୍ରମ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ଊଣା କରିବାକୁ ଚିନ୍ତା କର, ତେବେ ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ; କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ପିତା ଯାକୁବ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର କଠିନ ପରିଶ୍ରମ କରି ଲାବନଙ୍କର ସେବା କରିଥିଲେ ଏବଂ ସଫଳ ହୋଇଥିଲେ ।

48 ବର୍ତ୍ତମାନ, ହେ ମହାରାଜ, ମୋରେ କଥା ଶୁଣ। କାରଣ ସମାନଙ୍କେ ବିରୁଦ୍ଧ ରେ ଏହି ମନ୍ତ୍ରଣା ଅଛି। ଏହା ଦ୍ୱାରା ଆପଣ ସମାନଙ୍କେୁ ପରାସ୍ତ କରିବେ ଏବଂ ଏହି ମନ୍ତ୍ରଣାରୁ ବିମୁଖ ହବେେ ନାହିଁ।"

49 ଯଦି ମହାରାଜ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ଆଜିଠାରୁ ଜନ୍ମିଥିବା ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନଙ୍କୁ ଜଳରେ ନିକ୍ଷେପ କରିବାକୁ ସେ ଆଜ୍ଞା ଦିଅନ୍ତୁ, କାରଣ ଏହା ଦ୍ୱାରା ଆପଣ ସେମାନଙ୍କର ନାମ ଲୋପ କରି ପାରିବେ, କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରି କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରି ଏପରି ପରୀକ୍ଷା ହୋଇନାହିଁ।"

50 ଏଥିରେ ରାଜା ବିଲିୟମର କଥା ଶୁଣିଲେ ଏବଂ ଏହି କଥା ରାଜା ଓ ଅଧିପତିମାନଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କଲା; ପୁଣି, ରାଜା ବିଲିୟମର କଥାନୁସାରେ କର୍ମ କଲା।

51 ଏଥିଉତ୍ତାରେ ରାଜା ସମସ୍ତ ମିସର ଦେଶରେ ଏକ ଘୋଷଣା ଓ ଆଜ୍ଞା ପ୍ରଣୟନ କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ, ଏହି ପ୍ରକାରେ, ଆଜିଠାରୁ ଏବ୍ରୀୟମାନଙ୍କ ଜାତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁତ୍ରସନ୍ତାନକୁ ଜଳରେ ନିକ୍ଷେପ କରାଯିବ।

+\v 52 ଅନନ୍ତର ଫାରୋ ଆପଣା ସମସ୍ତ ଦାସଙ୍କୁ ଡାକି କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏବେ ଗୋଶନ ପ୍ରଦେଶର ସର୍ବତ୍ର ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କଠାରେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କର; ଆଉ ଦେଖ, ଏବ୍ରୀୟମାନଙ୍କ ଜାତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁତ୍ରକୁ ନଦୀରେ ନିକ୍ଷେପ କରାଯିବ, ମାତ୍ର ପ୍ରତ୍ୟେକ କନ୍ୟାକୁ ଜୀବିତ ରଖିବ ।"

53 ଅନନ୍ତର ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ସନ୍ତାନଗଣ ଫାରୋଙ୍କର ଏହି ଆଜ୍ଞା ଶୁଣିଲେ, ଯେ ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନଦୀରେ ଫୋପାଡ଼ି ଦେବେ, ସେତେବେଳେ କେତେକ ଲୋକ ଆପଣା ଆପଣା ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କଠାରୁ ପୃଥକ ହେଲେ ଓ ଅନ୍ୟ କେତେକ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଲାଗି ରହିଲେ।

54 ସେହି ଦିନଠାରୁ, ଯେତେବେଳେ ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ନିଜ ସ୍ୱାମୀମାନଙ୍କ ସହିତ ରହିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରସବ ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା, ସେମାନେ ପ୍ରସବ କରିବା ପାଇଁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଗଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରସବ କଲେ, ଏବଂ ନିଜ ନିଜ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଛାଡି ଘରକୁ ଫେରିଗଲେ।

55 ଆଉ ଯେଉଁ ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି କରିବା ପାଇଁ ଶପଥ କରିଥିଲେ, ସେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଥିବା ଆପଣା ସେବାକାରୀ ଦୂତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବାଳକକୁ ଜଳରେ ଧୋଇବା ପାଇଁ, ଅଭିଷେକ କରି ସିଲାଇ କରିବା ପାଇଁ ଏବଂ ତାହାର ହାତରେ ଦୁଇଟି ଚିକ୍କଣ ପଥର ଦେବା ପାଇଁ ପଠାଇଲେ, ଯାହା ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏରୁ ସେ କ୍ଷୀର ଏବଂ ଅନ୍ୟଟିରୁ ମଧୁ ଶୋଷିଲା, ଏବଂ ସେ ତାହାର କେଶ ଆଣ୍ଠୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଢ଼ାଇଲେ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେ ନିଜକୁ ଆଚ୍ଛାଦନ କରିପାରିବ, ଏବଂ ତା' ପ୍ରତି ନିଜର କରୁଣା ଦ୍ୱାରା ତାହାକୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେବା ପାଇଁ ଏବଂ ତା' ସହିତ ଲାଗି ରହିବା ପାଇଁ।

56 ଯେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟା କଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ପୃଥିବୀରେ ବହୁସଂଖ୍ୟକ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ, ସେ ତାଙ୍କର ପୃଥିବୀକୁ ସେମାନଙ୍କର ବଡ଼ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଂରକ୍ଷଣ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ, ତା'ପରେ ପୃଥିବୀ ନିଜର ମୁଖ ଖୋଲି ସେମାନଙ୍କୁ ବାନ୍ତି କଲା ଏବଂ ସେମାନେ ନଗରରୁ ବାହାରି ପୃଥିବୀର ଘାସ ଏବଂ ଜଙ୍ଗଲର ଘାସ ପରି ବାହାରି ଆସିଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ନିଜ ନିଜ ପରିବାର ଏବଂ ନିଜ ନିଜ ପିତୃଗୃହକୁ ଫେରିଗଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ରହିଲେ।

57 ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ହେତୁ ଇସ୍ରାଏଲର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଶିଶୁମାନେ କ୍ଷେତ୍ରର ଘାସ ପରି ପୃଥିବୀରେ ବଢ଼ିଥିଲେ।

+\v 58 ତହୁଁ ସମସ୍ତ ମିସ୍ରୀୟ ଏହି ଘଟଣା ଦେଖି ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଆପଣା ଆପଣା ଗୋରୁ ହଳ ଓ ହଳ ଫାଳ ସହିତ ଆପଣା ଆପଣା କ୍ଷେତକୁ ବାହାରି ଆସିଲେ; ପୁଣି, ବୀଜବପନ ସମୟରେ ହଳ କରୁଥିବା ପରି ସେମାନେ ତାହା ଚାଷ କଲେ ।

59 ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ହଳ କରୁଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଇସ୍ରାଏଲର ଶିଶୁମାନଙ୍କର କ୍ଷତି କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ। ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କର ପରିବାରବର୍ଗ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟାପିଗଲେ।

60 ଫାରୋ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ ଖୋଜିବା ପାଇଁ ପ୍ରତିଦିନ ଗୋଶନ ପ୍ରଦେଶକୁ ଯିବାକୁ ତାଙ୍କ ଦାସମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ।

+\v 61 ଆଉ ସେମାନେ ଅନ୍ୱେଷଣ କରି ଗୋଟିଏ ପାଇଲା ଉତ୍ତାରେ, ବଳପୂର୍ବକ ତାହାର ମାତାର କୋଳରୁ ତାହା ନେଇ ନଦୀରେ ପକାଇ ଦେଲେ, ମାତ୍ର କନ୍ୟାକୁ ତାହାର ମାତା ନିକଟରେ ଛାଡ଼ି ଗଲେ,

ମିସ୍ରୀୟମାନେ ଯାବଜ୍ଜୀବନ ଇସ୍ରାଏଲ-ସନ୍ତାନଗଣ ପ୍ରତି ଏହି ପ୍ରକାର କଲେ ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୬୮

1 ସେହି ସମୟରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମା ହାରୋଣଙ୍କର ଭଉଣୀ ଅମ୍ରମର କନ୍ୟା ମରିୟମଙ୍କ ଉପରେ ଅଧିଷ୍ଠାନ କଲେ। ମରିୟମ ବାହାରକୁ ଯାଇ ଗୃହ ବିଷୟରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାକ୍ୟ ପ୍ରଚାର କରି କହିଲେ, "ଦେଖ, ଏହି ଥର ମୋହର ପିତାମାତାଙ୍କଠାରୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ପୁତ୍ର ଜନ୍ମ ହେବ। ସେ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ମିଶରର ହସ୍ତରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବେ।"

2 ଯେତେବେଳେ ଫାରୋ ଯାକୁବଙ୍କ ପରିବାରର ସମସ୍ତ ପୁତ୍ରସନ୍ତାନକୁ ଜଳରେ ପକାଇ ଦେବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ, ସେହି ସମୟରେ ଅମ୍ରମ ତାଙ୍କ କନ୍ୟାର କଥା ଶୁଣି ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଘରୁ ତଡ଼ି ଦେଇ ଘରକୁ ଫେରି ଆସିଲେ।

3 ତେଣୁ ଅମ୍ରମ୍ ତାଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ ଯୋକେବଦଙ୍କୁ ତଡ଼ି ଦେବାର ତିନି ବର୍ଷ ପରେ, ତାଙ୍କୁ ବିବାହ କଲେ। ସେ ତାଙ୍କର ସହବାସ କରନ୍ତେ, ସେ ଗର୍ଭବତୀ ହେଲେ।

4 ସାତମାସର ଶେଷରେ ସେ ଏକ ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ ଦେଲେ। ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରର ଆଲୋକ ପରି ସମଗ୍ର ଘରଟି ମହାଆଲୋକରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଗଲା।

5 ଯେତେବେଳେ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକଟି ଦେଖିଲା ଯେ ଶିଶୁଟି ସୁନ୍ଦର ଏବଂ ସୁନ୍ଦର ଦେଖାଯାଉଛି, ସେ ତାହାକୁ ତିନି ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ ଭିତର କୋଠରୀରେ ଲୁଚାଇ ରଖିଲା।

6 ସେହି ସମୟରେ ମିସ୍ରୀୟମାନେ ସେଠାରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଏବ୍ରୀୟଙ୍କୁ ଧ୍ୱଂସ କରିବାକୁ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର କଲେ।

7 ଏହା ପରେ ମିଶରୀୟ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକମାନେ ଗୋଶନ ପ୍ରଦେଶକୁ ଗଲେ ଯେଉଁଠାରେ ଇସ୍ରାଏଲୀୟମାନେ ବାସ କରୁଥିଲେ। ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପିଲାମାନଙ୍କୁ କାନ୍ଧରେ ବୋହି ନେଲେ।

+\v 8 ଆଉ ସେହି ସମୟରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ପ୍ରସବ କରୁଥିବା ସମୟରେ, ମିସ୍ରୀୟମାନେ ଯେପରି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରସବ ବିଷୟରେ ଜାଣି ନ ପାରିବେ ଏବଂ ଦେଶରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ନ କରିପାରିବେ, ଏଥିପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ତ୍ରୀ ମିସ୍ରୀୟମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରୁ ଆପଣା ଆପଣା ପୁତ୍ରକୁ ଲୁଚାଇ ରଖନ୍ତି ।

9 ଅନନ୍ତର ମିସ୍ରୀୟ ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ଗୋଶନକୁ ଆସିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କ କାନ୍ଧରେ କଥା କହି ନ ପାରିଥିବା ପିଲାମାନେ ଥିଲେ। ଜଣେ ମିସ୍ରୀୟ ସ୍ତ୍ରୀ ଏକ ଏବ୍ରୀୟା ସ୍ତ୍ରୀର ଗୃହକୁ ଆସିଲା, ତା'ର ଶିଶୁ କାନ୍ଦିବାକୁ ଲାଗିଲା।

10 ସେ ପିଲାଟି ଡାକିବା ମାତ୍ରେ ଅନ୍ତରାଗାରରେ ଥିବା ପିଲାଟି ଉତ୍ତର ଦେଲା। ତେଣୁ ମିଶରୀୟ ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ଫାରୋଙ୍କ ଗୃହକୁ ଯାଇ ଏହି କଥା କହିଲେ।

11 ଅନନ୍ତର ଫାରୋ ବାଳକମାନଙ୍କୁ ନେଇ ବଧ କରିବା ପାଇଁ ଆପଣା ଦାସମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ, ପୁଣି, ମିସ୍ରୀୟମାନେ ଏବ୍ରୀୟା ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସର୍ବଦା ଏପରି କଲେ।

12 ଆଉ ଯୋକେବଦ ଆପଣା ପୁତ୍ରକୁ ଲୁଚାଇ ରଖିବାର ପ୍ରାୟ ତିନି ମାସ ପରେ ଫାରୋଙ୍କର ଗୃହରେ ଏହି କଥା ଜଣାଗଲା।

13 ତେଣୁ କର୍ମଚାରୀମାନେ ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ ସେ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟି ଶୀଘ୍ର ତା'ର ପୁଅକୁ ନେଇଯିବା ପାଇଁ ଚଞ୍ଚଳ ହୋଇଗଲା। ସେ ଏକ ଟୋକେଇ ତିଆରି କରି ମାଟିଆ ତେଲ ଓ ରାଳ ଲେପନ କଲା। ଏବଂ ତା' ଭିତରେ ବାଳକଟିକୁ ଥୋଇ ନଦୀ ତୀରସ୍ଥ ନଳବନ ମଧ୍ୟରେ ରଖିଲା।

+\v 14 ପୁଣି, ତାଙ୍କ ପ୍ରତି କ'ଣ କରାଯିବ ଓ ତାଙ୍କ କଥାର କ'ଣ ହେବ, ତାହା ଜାଣିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଭଉଣୀ ମରୀୟମ ଦୂରରେ ଠିଆ ହୋଇ ରହିଲେ ।

+\v 15 ସେହି ସମୟରେ ପରମେଶ୍ୱର ମିସର ଦେଶରେ ଭୟଙ୍କର ଉତ୍ତାପ ପଠାଇଲେ, ଯାହା ଆପଣା ଚକ୍ରରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ପରି ମନୁଷ୍ୟର ମାଂସ ପୋଡ଼ି ଦେଲା, ଏବଂ ତାହା ମିସ୍ରୀୟମାନଙ୍କୁ ଅତିଶୟ କଷ୍ଟ ଦେଲା ।

+\v 16 ପୁଣି, ଉତ୍ତାପ ହେତୁ ସମସ୍ତ ମିସ୍ରୀୟ ଲୋକ ନଦୀରେ ସ୍ନାନ କରିବାକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଗଲେ । +\s5

17 ଅନନ୍ତର ଫାରୋଙ୍କର କନ୍ୟା ବଥୀୟ ମଧ୍ୟ ପ୍ରବଳ ଗରମ ହେତୁ ନଦୀକୁ ସ୍ନାନ କରିବାକୁ ଗଲେ; ପୁଣି, ତାହାର ଦାସୀଗଣ ଓ ମିସ୍ରୀୟ ସମସ୍ତ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ନଦୀ କୂଳରେ ଭ୍ରମଣ କଲେ।

18 ସେତେବେଳେ ବଥୀୟ ନଦୀ ଆଡ଼କୁ ଅନାଇ ଜଳ ଉପରେ ସିନ୍ଦୁକ ଦେଖି ତାହା ଆଣିବାକୁ ଆପଣା ଦାସୀକୁ ପଠାଇଲା।

19 ରାଜାଙ୍କର କନ୍ୟା ଟୋକେଇଟିକୁ ୋଖାଲି ୋସହି ଶିଶୁଟିକୁ ୋଦେଖିୋଲ। ୋସହି ଶିଶୁଟି କାନ୍ଦୁ ଥିଲା। ୋସ ତା' ପ୍ରତି ଦୟା କେଲ। ୋସ କହିୋଲ, "ଏ ଏବ୍ରୀଯ ବାଳକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣଙ୍କର ଅେଟ।"

20 ନଦୀ କୂଳରେ ଭ୍ରମଣକାରୀ ସମସ୍ତ ମିଶରୀୟ ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ତାକୁ ସ୍ତନପାନ କରାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ। କିନ୍ତୁ ସେ ସ୍ତନପାନ କରାଇବାକୁ ମନା କଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଡୁ ଏହା ଘଟିଥିଲା, କାରଣ ତାକୁ ତା'ର ମାତାର ସ୍ତନପାନ ପୁନର୍ବାର ପାଇବା ପାଇଁ ଏହା ହୋଇଥିଲା।

21 ୋସେତେବେଳ ତାଙ୍କର ଭଉଣୀ ମରିଯମ ନଦୀ କୂଳ ୋର ମିଶରୀଯ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟେର ଥିୋଲ। ମରିଯମ ଏହା ୋଦେଖି ଫାୋରାଙ୍କର କନ୍ୟାକୁ କହିୋଲ, "ମୁଁ ଯାଇ ଏହି ବାଳକଟିକୁ ତା'ର ସ୍ତନ୍ୟପାନ କରାଇବା ପାଇଁ ଜେଣ ଏବ୍ରୀଯା ଧାତ୍ରୀକୁ ଆଣିବି କି?"

22 ରାଜାଙ୍କର କନ୍ୟା କହିଲା, "ଯାଅ," ତେଣୁ ସେ ଝିଅଟି ଯାଇ ତା'ର ମା'କୁ ଡାକି ଆଣିଲା।

23 ସେତେବେଳେ ଫାରୋଙ୍କର କନ୍ୟା ଯୋକେବଦକୁ କହିଲା, "ଏ ବାଳକକୁ ନେଇ ମୋ' ପାଇଁ ସ୍ତନ୍ୟପାନ କରାଅ; ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଦିନକୁ ଦୁଇ ମୁଦ୍ରା ରୂପା ଦେବି," ତହୁଁ ସେ ସ୍ତ୍ରୀ ବାଳକକୁ ନେଇ ସ୍ତନ୍ୟପାନ କରାଇଲା ।

+\v 24 ଆଉ ଦୁଇ ବର୍ଷ ଶେଷରେ, ବାଳକଟି ବଢ଼ିଲା, ପୁଣି, ସେ ତାକୁ ଫାରୋଙ୍କର କନ୍ୟାକୁ ଆଣିଲା; ତହିଁରେ ସେ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ତୁଲ୍ୟ ହେଲା; ଏଣୁ ସେ ତାହାର ନାମ ମୋଶା (ଆକର୍ଷିତ) ଦେଲା, କାରଣ ସେ କହିଲା, "ମୁଁ ଜଳରୁ ଏହାକୁ ଆକର୍ଷଣ କଲି"।

25 ତା'ର ପିତା ଅମ୍ରମ ତାହାର ନାମ କବାର ରଖିଲେ, କାରଣ ସେ କହିଲେ, "ଯେଉଁ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ସେ ଫେରାଇ ଦେଇଥିଲେ, ତାହା ସହିତ ସେ ନିଜର ସହବାସ କରିଥିଲେ।"

26 ତାଙ୍କର ମାତା ଯୋକେବଦ ତାହାର ନାମ ଯିକୁଥୀୟେଲ ରଖିଲେ, କାରଣ ସେ କହିଲେ, "ମୁଁ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ତାହାକୁ ଆଶା କଲି, ଆଉ ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ପୁନର୍ବାର ଆଣିଲେ।"

27 ତାଙ୍କର ଭଉଣୀ ମରିୟମ ତାଙ୍କର ନାମ ଯେରଦ ଦେଲେ। କାରଣ ତାଙ୍କର ଶେଷ ଅବସ୍ଥା କ'ଣ ହେବ, ତାହା ଜାଣିବା ପାଇଁ ସେ ତାଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ନଦୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସିଥିଲେ।

28 ତା'ପରେ ତାଙ୍କର ଭାଇ ହାରୋଣ ତାଙ୍କର ନାମ ଅବୀସାନୁକ ରଖିଲେ। ହାରୋଣ କହିଲେ, "ମୁଁ ପିତା ମାତାଙ୍କୁ ଛାଡି ତାଙ୍କ ସକାଶୁ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିଗଲେ।"

29 ଅମ୍ରାମର ପିତା କହାତ୍ ତାହାର ନାମ ଅବୀଗ୍‌ଦୋର ରଖିଲେ, କାରଣ ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କ ସକାଶୁ ଯାକୁବ ବଂଶର ଭଗ୍ନସ୍ଥାନ ମରାମତି କରିଥିଲେ, ଯେପରି ସେମାନେ ଆଉ ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଜଳରେ ନିକ୍ଷେପ କରିପାରି ନ ଥା'ନ୍ତି।

+\v 30 ତହିଁରେ ସେମାନଙ୍କ ଧାତ୍ରୀ ତାହାର ନାମ ଅବୀସୋଖୋ, କାରଣ ସେ କହିଲା, "ହାମର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ହେତୁରୁ ସେ ଆପଣା ତମ୍ବୁରେ ତିନି ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲୁଚି ରହିଲେ ।"

31 ତେଣୁ ସମଗ୍ର ଇଶ୍ରାୟେଲ ତାଙ୍କର ନାମ ଶମୟିଯ ଦେଲେ। ଶମୟିଯ କହିଲେ, "ତାଙ୍କ ସମୟରେ ପରମେଶ୍ୱର ସମାନଙ୍କେର କ୍ରନ୍ଦନ ଶୁଣିଲେ ଏବଂ ସମାନଙ୍କୁେ ଉପଦ୍ରବକାରୀମାନଙ୍କଠାରୁ ଉଦ୍ଧାର କଲେ।"

32 ମାଶାେ ଫାରୋଙ୍କର ଗୃହ ରେ ଥିଲେ। ଆଉ ସେ ଫାରୋଙ୍କ କନ୍ୟା ବଥିଯାର ପୁତ୍ରପରି ଥିଲେ। ମାଶାେ ରାଜାଙ୍କର ପିଲାମାନଙ୍କ ସହିତ ବଢ଼ିଲେ।

ଅଧ୍ୟାୟ 69

1 ଅନନ୍ତର ଇଦୋମର ରାଜା ଆପଣା ରାଜତ୍ୱର ଅଷ୍ଟାଦଶ ବର୍ଷରେ ସେହି ସମୟରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ, ପୁଣି, ଇଦୋମ ଦେଶରେ ଆପଣା ରାଜକୀୟ ବାସସ୍ଥାନ ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ, ସେହି ମନ୍ଦିରରେ ତାହା କବର ପାଇଲେ।

2 ଏଥିଉତ୍ତାରେ ଏଷୌର ସନ୍ତାନଗଣ ନଦୀ କୂଳସ୍ଥ ପଥୋରକୁ ଲୋକ ପଠାଇ ସେଠାରୁ ଶାଉଲ ନାମକ ଏକ ସୁନ୍ଦର ଚକ୍ଷୁ ଓ ସୁନ୍ଦର ଶରୀର ଥିବା ଯୁବାକୁ ଅଣାଗଲେ, ପୁଣି, ସେମାନେ ସମ୍ଳ ସ୍ଥାନରେ ତାହାକୁ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଉପରେ ରାଜା କଲେ।

3 ଶାଉଲ ଇଦୋମ ଦେଶରେ ଏଷୌଙ୍କ ସମସ୍ତ ବଂଶଧର ଉପରେ ଚ୍ଛଳିଶ୍ ବର୍ଷ ରାଜତ୍ୱ କଲେ।

4 ମିଶରର ରାଜା ଫାରୋ ଦେଖିଲେ ଯେ, ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ବିଷୟରେ ବିଲିୟମ ଯେଉଁ ମନ୍ତ୍ରଣା ଦେଇଥିଲେ, ତାହା ସଫଳ ହେଲା ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ମିସର ଦେଶରେ ପ୍ରଜାବନ୍ତ, ବହୁବଂଶ ଓ ବହୁବଂଶ ହେଉଅଛନ୍ତି।

+\v 5 ସେତେବେଳେ ଫାରୋ ସମସ୍ତ ମିସରରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ନିକଟରେ ଏହି ଘୋଷଣା କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ, "କୌଣସି ଲୋକ ଆପଣା ଦୈନିକ ପରିଶ୍ରମରୁ କିଛି ଉଣା ନ କରିବ"।

+\s5 +\v 6 ଆଉ ଯେଉଁ ଲୋକ ପ୍ରତିଦିନର ପରିଶ୍ରମରେ, ଅର୍ଥାତ୍
କାଚୁରୀ ହେଉ କି ଇଟା ତିଆରି କରିବାରେ ନିକୃଷ୍ଟ ଦେଖାଯିବ, ତେବେ
ତାହାର କନିଷ୍ଠ ପୁତ୍ରକୁ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯିବ । +\v 7
ପୁଣି, ଯେଉଁ ଲୋକ ଆପଣା ପ୍ରତିବର୍ଷ ପରିଶ୍ରମ କରେ, ସେ କାଚୁରୀ
ହେଉ କି ଇଟା ତିଆରି ହେଉ, ସେଠାରେ ନିକୃଷ୍ଟ ହେବ ।

7 ସେହି ସମୟରେ ଇସ୍ରାଏଲୀୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ମିଶରର ପରିଶ୍ରମ ପ୍ରବଳ ହୋଇଗଲା। ଯଦି କାହାରି ଦୈନିକ ପରିଶ୍ରମରେ ଗୋଟିଏ ଇଟାର ଅମଳ ଥାଏ, ତେବେ ମିଶରୀୟମାନେ ତା'ର ସାନ ପୁଅକୁ ତା' ମାତାଙ୍କଠାରୁ ନେଇ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ଅଭାବରେ ଥିବା ଇଟା ସ୍ଥାନରେ ରଖିଲେ।

+\v 8 ଏହିପରି ମିସ୍ରୀୟ ଲୋକମାନେ ବହୁ କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତିଦିନ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏହିପରି କଲେ ।

9 ମାତ୍ର ସେସମୟରେ ଲେବୀ ବଂଶ ଆପଣା ଭ୍ରାତୃଗଣ ଇସ୍ରାଏଲୀୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଆରମ୍ଭରୁ କର୍ମ କଲେ ନାହିଁ; କାରଣ ଲେବୀ ସନ୍ତାନଗଣ ଇସ୍ରାଏଲୀୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରଥମେ ମିସ୍ରୀୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେଉଁ ଚତୁରତା ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ, ତାହା ବୁଝିପାରିଲେ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୭୦

1 ମାଶାଙ୍କେ ଜନ୍ମର ତୃତୀୟ ବର୍ଷ ରେ, ଫାରୋ ଏକ ଭୋଜ ରେ ବସିଥିଲେ। ରାଣୀ ଅଲ୍ପାରଣୀତ୍ ତାଙ୍କର ଦକ୍ଷିଣ ପାଶର୍ବ ରେ ଓ ବାମ

ପାଶର୍ବ ରେ ବସିଥିଲେ। ମାଶାେ ତାଙ୍କ କୋଳ ରେ ଶଯନ କରୁଥିଲେ। ବିଯୋରର ପୁତ୍ର ବିଲିଯମ ଓ ତାଙ୍କର ଦୁଇ ପୁତ୍ର ଓ ସମସ୍ତ ରାଜ୍ୟର ଅଧିପତିମାନେ ରାଜାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖ ରେ ଭୋଜନ କରୁଥିଲେ।

2 ତା'ପେର ବାଳକଟି ରାଜାଙ୍କ ମସ୍ତକ ଉପେର ହାତ ବିସ୍ତାର କଲା ଏବଂ ରାଜାଙ୍କ ମସ୍ତକରୁ ମୁକୁଟ କାଢି େନଲା ଏବଂ େସହି ମୁକୁଟଟି ତାଙ୍କ ମସ୍ତକେର ରଖିଲା।

3 ରାଜା ଏବଂ ଅଧିପତିମାନେ ବାଳକର ଏହି କାମ ଦେଖି ଭୟଭୀତ ହେଲେ, ଏବଂ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ତାଙ୍କ ପଡ଼ୋଶୀଙ୍କୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କଲା।

4 ରାଜା ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଭୋଜନରେ ବସିଥିବା ଅଧିପତିମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ହେ ଅଧିପତିଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏ ବିଷୟରେ କ’ଣ କହୁଛ ଏବଂ କ’ଣ କହୁଛ? ଏହି କର୍ମ ପାଇଁ ବାଳକ ପ୍ରତି କି ଦଣ୍ଡ ହେବ?”

5 ବିଯୋରର ପୁତ୍ର ମନ୍ତ୍ରଜ୍ଞ ବିଲିଯମ ରାଜା ଏବଂ ଅଧିପତିମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତ ରେ ଉତ୍ତର ଦଇେ କହିଲା, " ହେ ମାରେ ମହାଶୟ ଏବଂ ମହାରାଜ, ଆପଣ ବହୁ ଦିନ ଧରି ଯେଉଁ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିଛନ୍ତି ଓ ଆପଣଙ୍କର ଦାସ ଆପଣଙ୍କୁ ଯାହା ଅର୍ଥ କରିଅଛି, ତାହା ସ୍ମରଣ କରନ୍ତୁ।"

6 ଏ ବାଳକଟି ଏବ୍ରୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ଯରୁ ଏକ ବାଳକ, ଯାହାଙ୍କଠାରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମା ଅଛି; ପୁଣି, ମୋହର ପ୍ରଭୁ ମହାରାଜ ଭାବନ୍ତୁ ନାହିଁ ଯେ, ଏହି ବାଳକ ଅଜ୍ଞାନତାରେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛି।

7 କାରଣ ସେ ଜଣେ ଏବ୍ରୀୟ ବାଳକ, ପୁଣି ସେ ବାଳକ ହେଲେ ହେଁ ଜ୍ଞାନ ଓ ବୁଦ୍ଧି ତାଙ୍କ ସହିତ ଅଛି, ଆଉ ସେ ଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ଏହା କରି ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ମିସର ରାଜ୍ୟ ମନୋନୀତ କରିଅଛି।

8 କାରଣ ପୃଥିବୀର ରାଜାମାନଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭୟଭୀତ କରିବା ପାଇଁ ରାଜାମାନଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କର କୁଳୀନମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତାରଣା କରିବା, ଏହିସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଚତୁରତାର ସହିତ କରିବା ସମସ୍ତ ଏବ୍ରୀୟମାନଙ୍କର ଏହି ପ୍ରକାର।

9 ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ ଜାଣ ଯେ ସେମାନଙ୍କର ପିତା ଅବ୍ରହାମ ଏପରି ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ? ସେ ବାବିଲର ରାଜା ନିମ୍ରୋଦ ଓ ଗରାରର ରାଜା ଅବିମେଲକଙ୍କ ସୈନ୍ୟବାହିନୀକୁ ଠକିଥିଲେ, ଆଉ ସେ ହିତ୍ତୀୟମାନଙ୍କ ଦେଶ ଓ କିଣାନର ସକଳ ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାର କରିଥିଲେ।

10 ଏବଂ ସେ ମିଶରକୁ ଯାଇ ଆପଣା ଭାର୍ଯ୍ୟା ସାରା ବିଷୟରେ କହିଲେ, "ସେ ମୋର ଭଉଣୀ," ଏହା ମିଶରୀୟମାନଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କ ରାଜାଙ୍କୁ ଭୁଲାଇବା ପାଇଁ କହିଥିଲେ।

11 ଅନନ୍ତର ତାହାର ପୁତ୍ର ଇସ୍‌ହାକ ମଧ୍ୟ ଗରାରକୁ ଯାଇ ସେଠାରେ ବାସ କଲେ, ତହିଁରେ ତାଙ୍କର ଶକ୍ତି ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ରାଜା ଅବିମେଲକର ସୈନ୍ୟ ଉପରେ ପ୍ରବଳ ହେଲା ।

12 ସେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ରାଜ୍ୟକୁ ପତନ କରାଇବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଚିନ୍ତା କରିଥିଲେ, କାରଣ ସେ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ରିବିକାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଭଉଣୀ ବୋଲି କହିଥିଲେ।

13 ଯାକୁବ ତାଙ୍କର ଭାଇ ପ୍ରତି ପ୍ରବଞ୍ଚନା କଲା ଏବଂ ତା'ର ଜେଷ୍ଠାଧିକାର ଏବଂ ଆଶୀର୍ବାଦ ଛଡ଼ାଇ ନେଲା।

+\v 14 ଏଥିଉତ୍ତାରେ ସେ ପଦ୍ଦନ୍-ଅରାମରେ ଆପଣା ମାତୁଳ ଲାବନର ଗୃହକୁ ଗଲେ ଓ ତାହାଠାରୁ ଆପଣା କନ୍ୟା, ପଶୁପଲ ଓ ସର୍ବସ୍ୱ ଛଳନା କରି ପଳାଇ କିଣାନ ଦେଶକୁ ଆପଣା ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିଗଲେ ।

15 ଯୋଷଫେର ପୁଅମାନେ ସମାନଙ୍କେର ଭାଇ ଯୋଷଫେକୁ ବିକ୍ରୀ କଲେ। ଯୋଷଫେ ମିଶରକୁ କ୍ରୀତଦାସ ହାଇେ ରହିଲେ। ଏବଂ ସେ ବାର ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାରାଗାର ରେ ରହିଲେ।

16 ଶେଷରେ ସେହି ପୂର୍ବ ଫାରୋ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖି ତାଙ୍କୁ କାରାଗାରରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲେ। ସେ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ସ୍ୱପ୍ନର ଅର୍ଥ କହିବା ହେତୁ ମିସରର ସମସ୍ତ ଅଧିପତିଙ୍କଠାରୁ ତାଙ୍କୁ ମହାନ କଲେ।

17 ଯେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱର ସାରା ଦେଶରେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ କରାଇଲେ, ସେ ଲୋକ ପଠାଇ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କୁ, ସମସ୍ତ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ପରିବାରକୁ ଡକାଇ ଆଣିଲେ, ଏବଂ କୌଣସି ମୂଲ୍ୟ କିମ୍ବା ପୁରସ୍କାର ବିନା ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିପାଳନ କଲେ, ଏବଂ ମିଶରୀୟମାନଙ୍କୁ ଦାସ ଭାବରେ କିଣିଲେ।

18 ଏହେତୁ ଏବେ ହେ ପ୍ରଭୁ ମହାରାଜ, ଦେଖନ୍ତୁ, ଏହି ବାଳକ ମିସରରେ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ଉଠିଅଛି, ଆଉ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମାନୁସାରେ କର୍ମ କରିବ, ପୁଣି ପ୍ରତ୍ୟେକ ରାଜା, ଅଧିପତି ଓ ବିଚାରକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ତୁଚ୍ଛ କର୍ମ କରିବ।

19 ଯଦି ମହାରାଜ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ଆସ, ଆମେ ତାଙ୍କର ରକ୍ତ ଭୂମିରେ ଢାଳିଦେବା। ତାହାହେଲେ ସେ ବଡ଼ ହୋଇ ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତରୁ ରାଜ୍ୟ ଛଡ଼େଇ ନେବେ। ଏବଂ ତାଙ୍କ ରାଜତ୍ୱ ପରେ ମିଶରର ଆଶା ଧ୍ୱଂସ ପାଇବ।”

20 ବିଲିଯମ ରାଜାଙ୍କୁ କହିଲା, "ଆମ୍ଭେମାେନ ମିଶରର ସମସ୍ତ ବିଚାରକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଓ ବିଦ୍ୱାନ େଲାକମାନଙ୍କୁ ଡାକିବା। ଏବଂ ଆପଣଙ୍କ କଥା ଅନୁସାେର, ଏହି ବାଳକ ପ୍ରତି ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡର ଆବଶ୍ୟକ କି ନାହିଁ, ଏହା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାନ୍ତୁ। େତଣୁ ଆମ୍ଭେମାେନ ତାକୁ ବଧ କରିବୁ।"

21 ତେଣୁ ଫାରୋ ଲୋକ ପଠାଇ ମିଶରର ସମସ୍ତ ବିଦ୍ୱାନ ଲୋକଙ୍କୁ ଡକାଇଲେ। ତେଣୁ ସେମାନେ ରାଜାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସିଲେ। ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଜଣେ ଦୂତ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ। ସେ ମିଶରର ଜଣେ ବିଦ୍ୱାନ ଲୋକଙ୍କ ପରି ଥିଲେ।

22 ରାଜା ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଏହି ଏବ୍ରୀୟ ବାଳକଟି ଯେ ଗୃହରେ ଅଛି, ତାହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଶୁଣିଛ, ଏବଂ ବିଲିୟମ ଏହି ବିଷୟରେ ଏପରି ବିଚାର କରିଅଛି।"

23 ଏବେ ତୁମେ ମଧ୍ୟ ବିଚାର କର ଏବଂ ଦେଖ ଯେ ବାଳକଟି ଯାହା କରିଛି, ସେଥିପାଇଁ ତା'ର କ'ଣ ପ୍ରାପ୍ୟ ଅଛି।

24 ସେତେବେଳେ ଫାରୋଙ୍କର ଜଣେ ବିଦ୍ୱାନଙ୍କ ପରି ଦେଖାଯାଉଥିବା ଦୂତ ମିସରର ସମସ୍ତ ବିଦ୍ୱାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ, ରାଜା ଓ ଅଧିପତିମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଏହି ପ୍ରକାର କହିଲେ,

25 ଯଦି ମହାରାଜ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ମହାରାଜ ଲୋକ ପଠାଇ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗୋଟିଏ ଗୋମେଦକ ପଥର ଓ ଏକ ଅଗ୍ନିକୁଣ୍ଡ ଆଣି ବାଳକ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖନ୍ତୁ। ଆଉ ଯଦି ବାଳକଟି ହାତ ବିସ୍ତାର କରି ଗୋମେଦକ ପଥର ନେଇଯାଏ, ତେବେ ଆମେ ଜାଣିପାରିବୁ ଯେ ଯୁବା ଯାହା କରିଛି, ତାହା ଜ୍ଞାନରେ କରିଅଛି, ଏବଂ ଆମେ ତାକୁ ବଧ କରିବାକୁ ହେବ।

26 କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେ ଅଙ୍ଗାର ଉପରେ ହାତ ବିସ୍ତାର କରେ, ତେବେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିବୁ ଯେ ସେ ଜ୍ଞାନରେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ କରି ନାହିଁ, ଏବଂ ସେ ବଞ୍ଚିବ।

27 ଏହି କଥା ରାଜା ଓ ଅଧିପତିମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଉତ୍ତମ ବୋଧ ହେବାରୁ ରାଜା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୂତଙ୍କ ବାକ୍ୟାନୁସାରେ କର୍ମ କଲେ।

28 ତହୁଁ ରାଜା ଗୋମେଦକମଣି ଓ କୋଇଲା ଆଣି ମୋଶାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ।

29 ତହୁଁ ସେମାନେ ବାଳକକୁ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖିଲେ, ଆଉ ବାଳକ ଗୋମେଦକ ପଥର ଆଡ଼କୁ ହାତ ବଢ଼ାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲା, ମାତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୂତ ତାଙ୍କ ହସ୍ତ ଧରି ଅଙ୍ଗାର ଉପରେ ରଖିଲେ, ତହିଁରେ ତାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଅଙ୍ଗାର ଲିଭିଗଲା; ପୁଣି, ସେ ତାହା ଉଠାଇ ଆପଣା ମୁଖରେ ଦେଲେ, ତହିଁରେ ତାଙ୍କ ଓଠର କିଛି ଅଂଶ ଓ ଜିଭର କିଛି ଅଂଶ ପୋଡ଼ିଗଲା, ଆଉ ସେ ମୁଖ ଓ ଜିହ୍ୱାରେ ଭାରୀ ହୋଇଗଲା।

30 ରାଜା ଏବଂ ଅଧିପତିମାନେ ଏହା ଦେଖି ଜାଣିଲେ ଯେ ମୋଶା ରାଜାଙ୍କ ମସ୍ତକରୁ ମୁକୁଟ କାଢ଼ିବା ବିଷୟରେ ଜ୍ଞାନର ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ନାହାଁନ୍ତି।

31 ତେଣୁ ରାଜା ଓ ଅଧିପତିମାନେ ଶିଶୁକୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ମନା କଲେ। ତେଣୁ ମୋଶା ଫାରୋଙ୍କର ଗୃହରେ ରହିଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କ ସହିତ ଥିଲେ।

32 ବାଳକଟି ରାଜଗୃହରେ ଥିବା ସମୟରେ ସେ ବାଇଗଣୀ ରଙ୍ଗର ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିଥିଲା ଏବଂ ସେ ରାଜପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବଢ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲା।

33 ମୋଶା ଯେତେବେଳେ ରାଜଗୃହରେ ବଢ଼ିଲେ, ସେତେବେଳେ ଫାରୋଙ୍କର କନ୍ୟା ବଥିୟା ତାଙ୍କୁ ଆପଣା ପୁତ୍ର ପରି ମାନିଲେ। ଫାରୋଙ୍କର ସମସ୍ତ ପରିବାର ତାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ କଲେ। ମିଶରୀୟ ସମସ୍ତ ଲୋକ ତାଙ୍କୁ ଭୟ କଲେ।

+\v 34 ସେ ପ୍ରତିଦିନ ବାହାରକୁ ଯାଇ ଗୋଶନ ପ୍ରଦେଶରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ତାଙ୍କ ଭ୍ରାତୃଗଣ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଥିଲେ; ଆଉ ମୋଶା ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଦିନ ଶ୍ୱାସକ୍ଲାନ୍ତତା ଓ କଷ୍ଟକର ବ୍ୟାଧିରେ ଦେଖିଲେ ।

+\v 35 ଏଥିରେ ମୋଶା ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଦିନକୁ ଦିନ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏହି ପରିଶ୍ରମ କାହିଁକି କରାଯାଉଅଛି ?"

36 ତା'ପରେ ସମାନେେ ତାଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ଘଟଣା ଜଣାଇଲେ। ଏବଂ ଫାରୋ ତାଙ୍କର ଜନ୍ମ ପୂର୍ବରୁ ସମାନଙ୍କେ ଉପରେ ଯାହା ସବୁ ଆଜ୍ଞା ଲଗାଇଥିଲେ, ସେସବୁ ବିଷଯ କହିଲେ।

37 ଆଉ ବିଯୋରର ପୁତ୍ର ବିଲିଯମ ସମାନଙ୍କେ ପ୍ରତିକୂଳ ରେ ଯେ ସମସ୍ତ ମନ୍ତ୍ରଣା କରିଥିଲା ଏବଂ ସେ ରାଜମୁକୁଟ କାଢି ନବୋ ପରେ ତାକୁ ବଧ କରିବା ପାଇଁ ଯାହା ମନ୍ତ୍ରଣା କରିଥିଲା, ସମାନେେ ତାକୁ ସମସ୍ତ କଥା ଜଣାଇଲେ।

+\v 38 ଯେତେବେଳେ ମୋଶା ଏହି କଥା ଶୁଣିଲେ, ତାଙ୍କ ପ୍ରତିକୂଳରେ କ୍ରୋଧ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ହେଲା; ତେଣୁ ସେ ତାକୁ ବଧ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ, ଆଉ ସେ ପ୍ରତିଦିନ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଛକି ରହିଲେ ।

39 ବିଲିୟମ ମୋଶାଙ୍କୁ ଭୟ କଲା। ତେଣୁ ସେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଦୁଇ ପୁତ୍ର ମିଶର ଛାଡ଼ି ପଳାଇଲେ। ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପ୍ରାଣ ରକ୍ଷା କରି କୂଶ ଦେଶକୁ କୂଶର ରାଜା କିକିୟନ ନିକଟକୁ ଗଲେ।

40 ମୋଶା ରାଜଗୃହରେ ବାହାରକୁ ଯାଉଥିଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ଫାରୋ, ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଦାସମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଏବଂ ମିଶରୀୟ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ତାଙ୍କୁ ଅନୁଗ୍ରହ କଲେ। ସେମାନେ ମୋଶାଙ୍କୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରେମ କଲେ।

+\v 41 ଅନନ୍ତର ମୋଶା ଆପଣା ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଭେଟିବା ପାଇଁ ଗୋଶନ ପ୍ରଦେଶକୁ ଗଲେ; ସେହି ଦିନ ସେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣକୁ କଠିନ ପରିଶ୍ରମ ଓ କଠିନ ପରିଶ୍ରମର ଶିକାର ହୋଇଥିବାର ଦେଖିଲେ, ତହିଁରେ ମୋଶା ସେମାନଙ୍କ ସକାଶୁ ଦୁଃଖିତ ହେଲେ ।

42 ଅନନ୍ତର ମୋଶା ମିସରକୁ ଫେରିଗଲେ। ପୁଣି, ଫାରୋଙ୍କ ଗୃହକୁ ଯାଇ ରାଜାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଗମନ କଲେ; ତହିଁରେ ମୋଶା ରାଜାଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କଲେ।

+\v 43 ତହିଁରେ ମୋଶା ଫାରୋଙ୍କୁ କହିଲେ, "ହେ ମୋହର ପ୍ରଭୁ, ମୁଁ ଆପଣଙ୍କଠାରୁ ଏକ କ୍ଷୁଦ୍ର ନିବେଦନ କରିବାକୁ ଆସିଅଛି, ଖାଲି ମୋହର ମୁଖ ଫେରାଇ ନ ଦିଅନ୍ତୁ," ତହିଁରେ ଫାରୋ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "କହନ୍ତୁ"।

+\v 44 ଅନନ୍ତର ମୋଶା ଫାରୋଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଗୋଶନ ପ୍ରଦେଶରେ ଥିବା ତୁମ୍ଭ ଦାସ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ, ସେମାନଙ୍କ କର୍ମରୁ ଗୋଟିଏ ଦିନ ବିଶ୍ରାମ ପାଇଁ ଦିଆଯାଉ ।"

45 ତା'ପରେ ରାଜା ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଦେଖ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ପ୍ରାର୍ଥନା ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଉପରକୁ ଉଠାଇ କହୁଅଛି।"

46 ତହୁଁ ଫାରୋ ମିସର ଓ ଗୋଶନ୍ ସର୍ବତ୍ର ଏକ ଘୋଷଣା କରି କହିଲେ,

47 ରାଜା ଏହି କଥା କହନ୍ତି, "ହେ ଇସ୍ରାଏଲର ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଛଅ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କର୍ମ କରିବ, ମାତ୍ର ସପ୍ତମ ଦିନରେ ବିଶ୍ରାମ ନେବ ଏବଂ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ନାହିଁ। ରାଜା ଏବଂ ବଥୀୟଙ୍କ ପୁତ୍ର ମୋଶାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ସମସ୍ତ ଦିନ ଏହିପରି କରିବ।"

48 ରାଜା ତାଙ୍କୁ ଏହି କଥା କହିବାରୁ ମୋଶା ବହୁତ ଆନନ୍ଦିତ ହେଲେ। ଇସ୍ରାଏଲର ସମସ୍ତ ଲୋକ ମୋଶାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ କର୍ମ କଲେ।

49 କାରଣ ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ପାଇଁ ହୋଇଥିଲା, କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ।

50 ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କ ସହିତ ଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଖ୍ୟାତି ସାରା ମିଶର ଦେଶରେ ବ୍ୟାପିଗଲା।

51 ମୋଶା ମିଶରୀୟମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଓ ଇସ୍ରାଏଲର ସମସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ମହାନ ହେଲେ। ସେ ତାଙ୍କର ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ ଓ ରାଜାଙ୍କୁ ଶାନ୍ତିର ବାକ୍ୟ କହିଲେ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୭୧

1 ମାଶାେ ଅଠର ବର୍ଷ ବୟସ ରେ ତାଙ୍କର ପିତାମାତାଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ। ସେ ଗୋଶନ ପ୍ରଦେଶକୁ ଗଲେ। ମାଶାେ ଗୋଶନ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହାଇେ ସେ ସହେି ସ୍ଥାନକୁ ଗଲେ, ଯେଉଁଠା ରେ ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ପରିଶ୍ରମ କରୁଥିଲେ। ସେ ଦେଖିଲେ, ସମାନଙ୍କେର କଠିନ ପରିଶ୍ରମ କରିବା ପାଇଁ ବାଧ କରାଯାଉ ଅଛି। ସହେି ସମୟରେ ସେ ଦେଖିଲେ ଜଣେ ମିଶରୀଯ ଲୋକ ତା'ର ଜଣେ ଏବ୍ରୀଯ ଭାଇକୁ ପ୍ରହାର କରୁଛି।

2 ମାରୁଥିବା ଲୋକଟି ମୋଶାଙ୍କୁ ଦେଖି ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଦୌଡ଼ିଗଲା, କାରଣ ମୋଶା ଫାରୋଙ୍କ ଗୃହରେ ଅତି ସମ୍ମାନପ୍ରାପ୍ତ ଥିଲେ। ତେଣୁ ସେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ପ୍ରଭୁ, ମୋ' କଥା ଶୁଣ; ଏହି ମିସ୍ରୀୟ ରାତ୍ରିରେ ମୋ' ଘରକୁ ଆସି ମୋତେ ବାନ୍ଧି ମୋ' ସମ୍ମୁଖରେ ମୋ' ଭାର୍ଯ୍ୟା ନିକଟକୁ ଆସିଥିଲା, ଆଉ ଏବେ ସେ ମୋ' ପ୍ରାଣ ନେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛି।"

+\v 3 ସେତେବେଳେ ମୋଶା ଏହି ଦୁଷ୍ଟ କଥା ଶୁଣି ମିସ୍ରୀୟ ପ୍ରତି କ୍ରୋଧରେ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ହେଲେ । ସେ ଏଣେତେଣେ ବୁଲିପଡ଼ିଲେ; ପୁଣି, ସେଠାରେ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ନାହିଁ ଦେଖି ସେହି ମିସ୍ରୀୟକୁ ଆଘାତ କରି ବାଲିରେ ପୋତି ଦେଲେ, ପୁଣି, ପ୍ରହାରକ ହସ୍ତରୁ ସେହି ଏବ୍ରୀୟକୁ ରକ୍ଷା କଲେ ।

4 ତା'ପରେ ସେହି ଏବ୍ରୀୟ ଲୋକଟି ନିଜ ଘରକୁ ଗଲା ଓ ମୋଶା ମଧ ନିଜ ଘରକୁ ଫେରିଗଲେ। ପୁଣି ବାହାରକୁ ଯାଇ ରାଜଗୃହକୁ ଫେରିଗଲେ।

5 ଅନନ୍ତର ସେହି ପୁରୁଷ ଗୃହକୁ ଫେରି ଆସି ଆପଣା ଭାର୍ଯ୍ୟାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ଚିନ୍ତା କଲା, କାରଣ ଯାକୁବ ବଂଶରେ କେହି ଆପଣା ଭାର୍ଯ୍ୟାକୁ ଅଶୁଚି କଲା ଉତ୍ତାରେ ନିକଟକୁ ଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ।

6 ତା'ପେର େସ ସ୍ତ୍ରୀ େଲାକଟି ତା'ର ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଏକଥା କହିଲା। େସ ସ୍ତ୍ରୀର ଭାଇମାେନ ତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ େଚଷ୍ଟା କେଲ। େତଣୁ େସ ନିଜ ଘରକୁ ପଳାଇ ପଳାଇଗଲା।

7 ଆଉ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦିନ ମୋଶା ଆପଣା ଭାଇମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ଦେଖିଲେ ଯେ, ସେମାନେ ପରସ୍ପର ମଧରେ କଳି କରୁଛନ୍ତି। ସେ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକକୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଭାଇକୁ କାହିଁକି ପ୍ରହାର କରୁଛ?"

8 ତହୁଁ ସେ ତାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, "କିଏ ତୁମ୍ଭକୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶାସକ ଓ ବିଚାରକର୍ତ୍ତା କରି ନିଯୁକ୍ତ କରିଅଛି ? ତୁମ୍ଭେ ସେହି ମିସ୍ରୀୟ ଲୋକଟିକୁ ବଧ କଲା ପରି କି ମୋତେ ବଧ କରିବାକୁ ଯୋଜନା କରୁଅଛ ? ତହିଁରେ ମୋଶା ଭୟଭୀତ ହୋଇ କହିଲେ, "ଏ କଥା ଅବଶ୍ୟ ଜଣା ପଡ଼ିଛି ?"

+\v 9 ଅନନ୍ତର ଫାରୋ ଏ କଥା ଶୁଣି ମୋଶାଙ୍କୁ ବଧ କରିବା ପାଇଁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ । ତେଣୁ ପରମେଶ୍ୱର ଆପଣା ଦୂତଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ, ତହିଁରେ ସେ ରକ୍ଷକ ସେନାପତିଙ୍କ ମୂର୍ତ୍ତିରେ ଫାରୋଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଲେ ।

10 ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଦୂତ ପ୍ରହରୀ ସେନାପତିଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ଖଡ୍ଗ ନେଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ମସ୍ତକ ଛେଦନ କଲେ; କାରଣ ପ୍ରହରୀ ସେନାପତିଙ୍କ ଆକୃତି ମୋଶାଙ୍କ ଆକୃତିରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଥିଲା।

11 ଏହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଦୂତ ମାଶାଙ୍କେ ଡାହାଣ ହାତ ଧରି ତାଙ୍କୁ ମିଶରରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲେ। ସେ ତାଙ୍କୁ ମିଶରର ସୀମା ବାହା ରେ ରଖିଲେ। ଏହା ଚାଳିଶ ଦିନର ପଥ ଥିଲା।

12 ମାତ୍ର ତାଙ୍କର ଭାଇ ହାରୋଣ ମିଶରରେ କେବଳ ରହିଲେ। ତେଣୁ ସେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀ କହିଲେ,

13 ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ଏହି କଥା କହନ୍ତି, "ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣ ନିଜ ନିଜ ଦୃଷ୍ଟିର ଘୃଣ୍ୟ ଛବିଗୁଡ଼ିକୁ ଦୂର କରିଦିଅ ଏବଂ ମିଶରୀୟ ମୂର୍ତ୍ତି ଦ୍ୱାରା ନିଜକୁ ଅଶୁଚି କର ନାହିଁ।

14 କିନ୍ତୁ ଇସ୍ରାଏଲର ଲୋକମାନେ ହାରୋଣଙ୍କ କଥା ଶୁଣିବାକୁ ମନା କଲେ।

15 ସଦାପ୍ରଭୁ ଅବ୍ରହାମ, ଇସ୍ହାକ ଓ ଯାକୁବଙ୍କ ସହିତ କରିଥିବା ସେ ଯେଉଁ ନିୟମ କରିଥିଲେ ତାହା ମନେ ପକାଇଲେ, ତେବେ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଧ୍ୱଂସ କରିବାକୁ ଚାହିଁଲେ।

16 ସେସମୟରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ପ୍ରତି ଫାରୋଙ୍କର ହସ୍ତ ନିଷ୍ଠୁର ହୋଇଗଲା, ପୁଣି, ପରମେଶ୍ୱର ଆପଣା ବାକ୍ୟ ପଠାଇ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରିବା ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅତ୍ୟାଗ୍ରର ଓ ଅତ୍ୟାଚାର କଲେ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୭୨

1 ସେହି ସମୟରେ କୂଶୀୟ, ପୂର୍ବ ଦେଶୀୟ ଓ ଅରାମୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭୟଙ୍କର ଯୁଦ୍ଧ ହେଲା। ସେମାନେ କୂଶୀୟ ରାଜାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଦ୍ରୋହ କଲେ ଯାହାଙ୍କର ସେମାନେ ଅଧୀନରେ ଥିଲେ।

2 ତେଣୁ କୂଶର ରାଜା କିକିଯନସ୍ ବାଲୁକା ପରି ଅସଂଖ୍ୟ କୂଶର ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନଙ୍କୁ ନେଇ ବାହାରକୁ ଗଲେ। ସେ ଅରାମ ଓ ପୂର୍ବ ଦେଶୀଯ ଲୋକମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧ ରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଗଲେ। ସେ ସମାନଙ୍କୁେ ପରାସ୍ତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ।

3 ପୁଣି କିକିୟନ୍ସ ବାହାରକୁ ଗଲା ପରେ, ସେ ନଗରର ଜଗିବା ପାଇଁ ଏବଂ ଦେଶର ସବୁଠାରୁ ନୀଚ ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ମନ୍ତ୍ରଜ୍ଞ ବିଲିୟମକୁ ଓ ତାହାର ଦୁଇ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିଦେଲେ।

4 ତେଣୁ କିକିୟନ୍ ଅରାମ ଓ ପୂର୍ବ ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ। ସେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କଲେ। ସେମାନେ ସମସ୍ତେ କିକିୟନ୍ ଓ ତାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆହତ ହୋଇ ପଡ଼ିଲେ।

5 ସେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରି ନେଲେ ଓ ପୂର୍ବ ପରି ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଅଧୀନ ରେ ରଖିଲେ। ସେ ସବୁଥର ପରି ସେମାନଙ୍କଠାରୁ କର ଆଦାୟ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ଦେଶ ରେ ଛାଉଣୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ।

6 ଯେତେବେଳେ କୂଶର ରାଜା ବିୟୋରର ପୁତ୍ର ବିଲିୟମକୁ ନଗରର ଜଗିବା ପାଇଁ ଏବଂ ନଗରର ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଛାଡି ଦେଇଥିଲେ, ସେ ଉଠି ଦେଶର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଲେ ଯେ ସେମାନେ କିକିୟନ୍ସ ରାଜାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଦ୍ରୋହ କରନ୍ତୁ, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ଘରକୁ ଫେରିବେ ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ନଗରରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ଦେବେ ନାହିଁ।

7 ତହୁଁ ଦେଶର ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କ କଥାରେ ରାଜି ହେଲେ ଓ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଶପଥ କଲେ; ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ରାଜା କଲେ ଓ ତାଙ୍କର ଦୁଇ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ସେନାପତି କଲେ।

8 ତେଣୁ ସେମାନେ ଉଠି ନଗରର ଦୁଇ କୋଣରେ ପ୍ରାଚୀର ନିର୍ମାଣ କଲେ ଓ ଏକ ଅତି ଦୃଢ଼ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କଲେ।

9 ତୃତୀୟ କୋଣରେ ସେମାନେ ସମସ୍ତ କୂଶ ଦେଶକୁ ବେଷ୍ଟନ କରୁଥିବା ନଗର ଓ ନଦୀର ମଧ୍ୟସ୍ଥାନରେ ଗଣିତ ନ ଥିବା ଖାତ ଖୋଳିଲେ ଏବଂ ସେଠାରେ ନଦୀର ଜଳ ପ୍ରବାହିତ ହେଲା।

10 ଚତୁର୍ଥ କୋଣରେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ମନ୍ତ୍ର ଓ ମାୟା ଦ୍ୱାରା ଅନେକ ସର୍ପ ସଂଗ୍ରହ କଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ନଗରକୁ ଦୃଢ଼ କଲେ ଏବଂ ସେଠାରେ ବାସ କଲେ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ କେହି ବାହାରକୁ ଗଲେ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଭିତରକୁ ଗଲେ ନାହିଁ।

11 କିକିୟନ୍ସ ଅରାମ ଏବଂ ପୂର୍ବ ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ବ ପରି ପରାସ୍ତ କଲେ। ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ସାଧାରଣ କର ଦେଲେ, ତା'ପରେ ସେ ନିଜ ଦେଶକୁ ଫେରିଗଲେ।

12 ଯେତେବେଳେ କୂଶର ରାଜା କିକିୟନ୍ସ ଓ ତାଙ୍କ ସହିତ ସମସ୍ତ ସେନାପତି ତାଙ୍କ ନଗର ନିକଟକୁ ଆସିଲେ, ସେମାନେ ଉପରକୁ ଚାହିଁ ଦେଖିଲେ ଯେ ନଗରର ପ୍ରାଚୀର ନିର୍ମିତ ଏବଂ ବହୁତ ଉଚ୍ଚ ହୋଇଥିଲା, ତେଣୁ ଲୋକମାନେ ଏଥିରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ।

13 ତହିଁରେ ସେମାନେ ପରସ୍ପର କହିଲେ, "ସେମାନେ ଦେଖିଲେ ଯେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯୁଦ୍ଧରେ ବିଳମ୍ବ କରିଛୁ, ଆଉ ସେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଭୟ କରୁଥିଲେ। ତେଣୁ ସେମାନେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ କିଣାନୀୟ ରାଜାମାନେ ଯେପରି ଯୁଦ୍ଧକୁ ଆସି ନ ପାରନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ସେମାନେ ନଗର ପ୍ରାଚୀର ଉଚ୍ଚ କରି ତାହା ଦୃଢ଼ କରିଛନ୍ତି।"

14 ତେଣୁ ରାଜା ଓ ସୈନ୍ୟମାନେ ନଗରଦ୍ୱାର ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ଉପରକୁ ଚାହିଁଲେ ଏବଂ ଦେଖିଲେ ଯେ, ନଗରର ସମସ୍ତ ଦ୍ୱାର ବନ୍ଦ ଅଛି। ସେମାନେ ପ୍ରହରୀମାନଙ୍କୁ ଡାକି କହିଲେ, "ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଖୋଲ, ଆମ୍ଭେମାନେ ନଗର ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବୁ।"

15 ମାତ୍ର ପ୍ରହରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦ୍ୱାର ଖୋଲିବାକୁ ମନା କଲେ, ସେମାନଙ୍କର ରାଜା ମନ୍ତ୍ରଜ୍ଞ ବିଲିୟମର ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ନଗରରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ଦେଲେ ନାହିଁ।

16 ତେଣୁ ସେମାନେ ନଗରଦ୍ୱାର ନିକଟରେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ। ସେହି ଦିନ କିକିୟନରେ ଥିବା ଏକ ଶହ ତିରିଶ ଜଣ ସୈନ୍ୟ ହତ ହେଲେ।

17 ପରଦିନ ସେମାନେ ଯୁଦ୍ଧ କରି ଚାଲିଲେ ଏବଂ ନଦୀ କୂଳରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ; ସେମାନେ ଆଗକୁ ଯିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ କିନ୍ତୁ ପାରିଲେ ନାହିଁ, ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଗାତରେ ବୁଡ଼ି ମଲେ।

18 ତେଣୁ ରାଜା ସେମାନଙ୍କୁ ଗଛ କାଟି ଭେଳା ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇପାରିବେ, ଏବଂ ସେମାନେ ସେହିପରି କଲେ।

19 ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଖାଲ ସ୍ଥାନରେ ପହଞ୍ଚିଲେ, ପାଣି ମିଲ୍ ଦ୍ୱାରା ଘୂର୍ଣ୍ଣନ ପାଇଲା, ଏବଂ ଦଶଟି ଭେଳାରେ ଥିବା ଦୁଇ ଶହ ଲୋକ ବୁଡ଼ି ଗଲେ।

20 ତୃତୀୟ ଦିନ ସେମାନେ ସର୍ପମାନଙ୍କ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଆସିଲେ, ମାତ୍ର ସେମାନେ ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚି ପାରିଲେ ନାହିଁ, କାରଣ ସର୍ପମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ଶହ ସତୁରି ଜଣଙ୍କୁ ବଧ କରିଥିଲେ। ତେଣୁ ସେମାନେ କୂଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ ବନ୍ଦ କରି ନଅ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୂଶକୁ ଅବରୋଧ କଲେ; କେହି ବାହାରକୁ କିମ୍ବା ଭିତରକୁ ଆସି ନଥିଲେ।

21 ସେହି ସମୟରେ କୂଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ ଏବଂ ଅବରୋଧ ସମୟରେ, ମୋଶା ଫାରୋଙ୍କଠାରୁ ମିସରରୁ ପଳାଇଗଲେ। ଫାରୋ ସେହି ମିସରୀୟଙ୍କୁ ବଧ କରିଥିବାରୁ ତାଙ୍କୁ ବଧ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ।

22 ମୋଶା ଅଠର ବର୍ଷ ବୟସରେ ଫାରୋଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରୁ ମିଶରରୁ ପଳାଇ ଯାଇଥିଲେ। ସେ ପଳାଇ ଯାଇ କିକିୟନଙ୍କ ଛାଉଣିକୁ ପଳାଇ ଗଲେ, ଯେଉଁ ଛାଉଣି ସେହି ସମୟରେ କୂଶ ଅବରୋଧ କରିଥିଲା।

23 କୂଶ ଦେଶ ଅବରୋଧ କରୁଥିବା ସମୟର ସମସ୍ତ ସମୟ ମୋଶା କୂଶର ରାଜା କିକିଆନସଙ୍କ ଛାଉଣିରେ ନଅ ବର୍ଷ ରହିଲେ। ମୋଶା ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ବାହାରକୁ ଯାଇ ଭିତରକୁ ଗଲେ।

24 ରାଜା, ଅଧିପତିଗଣ ଏବଂ ସମସ୍ତ ଯୋଦ୍ଧା ମୋଶାଙ୍କୁ ଭଲ ପାଉଥିଲେ। କାରଣ ସେ ମହାନ ଓ ଯୋଗ୍ୟ ଥିଲେ। ତାଙ୍କର ଶରୀର ସିଂହ ତୁଲ୍ୟ ଉଚ୍ଚ, ତାଙ୍କର ମୁଖ ସୂର୍ଯ୍ୟ ତୁଲ୍ୟ ଓ ତାଙ୍କର ଶକ୍ତି ସିଂହ ପରି ଥିଲା। ସେ ରାଜାଙ୍କର ପରାମର୍ଶଦାତା ଥିଲେ।

25 ନଅ ବର୍ଷ ଶେଷରେ, କିକିଅନସ୍ ଏକ ମରାତ୍ମକ ରୋଗରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ହେଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କର ରୋଗ ତାଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରବଳ ହେଲା, ଏବଂ ସେ ସପ୍ତମ ଦିନରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ।

26 ତେଣୁ ତାଙ୍କର ଦାସମାନେ ତାଙ୍କ ଶରୀରକୁ ସଂସ୍କାର ନିମନ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ବହନ କରି ମିଶର ଦେଶର ଉତ୍ତର ଦିଗସ୍ଥ ନଗର ଦ୍ୱାର ନିକଟରେ କବର ଦେଲେ।

27 ଆଉ ସେମାନେ ତାହା ଉପରେ ଏକ ସୁନ୍ଦର, ଦୃଢ଼ ଓ ଉଚ୍ଚ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କଲେ, ଏବଂ ତଳେ ବଡ଼ ବଡ଼ ପଥର ସ୍ଥାପିତ କଲେ।

28 ରାଜାଙ୍କ ଲେଖକମାନେ ସେହି ପଥରଗୁଡ଼ିକରେ ସେମାନଙ୍କର ରାଜା କିକିଅନସ୍ଙ୍କ ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହିତ ହୋଇଥିବା ସମସ୍ତ ଯୁଦ୍ଧ ଖୋଦନ କରିଥିଲେ, ଦେଖ, ସେଗୁଡ଼ିକ ଆଜି ସେଠାରେ ଲେଖାଯାଇଛି।

29 କୂଶର ରାଜା କିକିୟାନସଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ, ଯୁଦ୍ଧ ଯୋଗୁଁ ତାଙ୍କର ସୈନ୍ୟ ଓ ସୈନ୍ୟମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖିତ ହେଲେ।

30 ତେଣୁ ସେମାନେ ପରସ୍ପରକୁ କହିଲେ, "ଆମ୍ଭେମାନେ ଏହି ସମୟରେ କ'ଣ କରିବା, ତାହା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମନ୍ତ୍ରଣା କର, କାରଣ ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଘରଠାରୁ ନଅ ବର୍ଷ ଦୂରରେ ପ୍ରାନ୍ତରରେ ବାସ କରିଅଛୁ।"

31 ଯଦି ଆମ୍ଭେମାନେ ନଗର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ବୋଲି କହିବା, ତେବେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ଆହତ କିମ୍ବା ନିହତ ହେବେ। ଆଉ ଯଦି ଆମେ ଏହି ସ୍ଥାନରେ ଅବରୋଧ ମଧ୍ୟରେ ରହିଲୁ, ତେବେ ମଧ୍ୟ ମରିବା।

32 କାରଣ ଏବେ ଅରାମର ସମସ୍ତ ରାଜା ଓ ପୂର୍ବ ଦେଶର ସମସ୍ତ ରାଜା ଶୁଣିବେ ଯେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ରାଜା ମରିଛନ୍ତି। ସେମାନେ ହଠାତ୍ ଆମକୁ ଶତ୍ରୁ ଭାବରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବେ। ସେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବେ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାକୁ ଅବଶିଷ୍ଟ ରଖିବେ ନାହିଁ।

33 ତେଣୁ ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଯିବା, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ଜଣେ ରାଜା ନିଯୁକ୍ତ କରୁ। ନଗର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପିତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମ୍ଭେମାନେ ଅବରୋଧରେ ରହିବା।

\v 34 ଆଉ ସେମାନେ ସେହି ଦିନ କିକିଅନଙ୍କ ସୈନ୍ୟଦଳ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ରାଜା ମନୋନୀତ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ରାଜା ହେବା ପାଇଁ ମୋଶାଙ୍କ ପରି ଆଉ କୌଣସି ମନୋନୀତ ବ୍ୟକ୍ତି ପାଇଲେ ନାହିଁ|

35 ଏହା ପରେ ସେମାନେ ଶୀଘ୍ର ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଆପଣା ଆପଣା ବସ୍ତ୍ର କାଢ଼ି ଭୂମିରେ ପକାଇ ଦେଲେ। ପୁଣି, ସେମାନେ ଏକ ବଡ଼ ରାଶି କରି ତା' ଉପରେ ମୋଶାଙ୍କୁ ରଖିଲେ।

36 ତା'ପରେ ସେମାନେ ଉଠି ତୂରୀ ବଜାଇଲେ ଓ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଘୋଷଣା କରି କହିଲେ, "ରାଜା ଜୀବିତ ହୁଅନ୍ତୁ, ମହାରାଜ ଜୀବିତ ହୁଅନ୍ତୁ।"

37 ତେଣୁ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଓ ପ୍ରଧାନବର୍ଗ ତାହାଙ୍କୁ କିକିଯନଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ କୁଶୀଯା ଅଦୋନିଯଙ୍କୁ ବିବାହ ଦବୋ ପାଇଁ ଶପଥ କଲେ। ସମାନେେ ସହେିଦନି ମାଶାଙ୍କୁେ ସମାନଙ୍କେ ଉପରେ ରାଜା କଲେ।

+\v 38 ଆଉ ସେହି ଦିନ କୂଶର ସମସ୍ତ ଲୋକ ଏକ ଘୋଷଣା କରି କହିଲେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ଆପଣା ଆପଣା ଅଧିକାରରୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କିଛି ଦେବ ।

39 ପୁଣି, ସେମାନେ ଗଦା ଉପରେ ଏକ ଚାଦର ବିଛାଇ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଆପଣା ଆପଣାର କିଛି ନାକ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ପକାଇଲେ, ଗୋଟିଏ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ନଥ ଓ ଅନ୍ୟଟି ଗୋଟିଏ ମୁଦ୍ରା।

40 କୂଶର ସନ୍ତାନଗଣ ମାଶାଙ୍କେ ପାଇଁ ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣ ରେ ଗୋମଦେକମଣି, ଗୁଡିଲ, ମୁକ୍ତା ଓ ମାର୍ବଲ ପଥର ଦଇେ ରୂପା ଓ ସୁନା ପକାଇଲେ।

41 ଏହାପରେ ମାଶାେ ସମସ୍ତ ସୁନା, ରୂପା ଓ ପାତ୍ର ନଇେ ନିଜକୁ ସଂଗ୍ରହ କଲେ। ସେ ସମସ୍ତ ଜିନିଷଗୁଡିକୁ କୂଶ ଦେଶୀଯମାନେ ଦଇେଥିଲେ। ଏବଂ ସେ ସବୁକୁ ନିଜ ଭଣ୍ଡାର ଗୃହ ରେ ରଖିଲେ।

42 ପୁଣି, ମୋଶା କୂଶର ରାଜା କିକୀୟାନର ସ୍ଥାନରେ ସେହି ଦିନ କୂଶର ସନ୍ତାନଗଣ ଉପରେ ରାଜତ୍ୱ କଲେ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୭୩

1 ମିଶରର ରାଜା ଫାରୋଙ୍କର ରାଜତ୍ୱର ପଞ୍ଚପବନ ବର୍ଷରେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଇସ୍ରାଏଲୀୟମାନଙ୍କର ମିସରକୁ ଯାତ୍ରାର ଏକ ଶହ ସତାବନ ବର୍ଷରେ ମୋଶା କୂଶରେ ରାଜତ୍ୱ କଲେ।

2 ମୋଶା ସତାଇଶ ବର୍ଷ ବୟସରେ କୂଶ ଦେଶରେ ରାଜତ୍ୱ କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ ଓ ସେ ଚାଳିଶ ବର୍ଷ ରାଜତ୍ୱ କଲେ।

3 ସଦାପ୍ରଭୁ କୂଶର ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ମୋଶାଙ୍କୁ ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ଅନୁଗ୍ରହ ପାତ୍ର କଲେ। ଆଉ କୂଶର ସନ୍ତାନମାନେ ତାଙ୍କୁ ଅତିଶୟ ପ୍ରେମ କଲେ; ଏଥିପାଇଁ ମୋଶା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଓ ମନୁଷ୍ୟର ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇଲେ।

4 ତାଙ୍କ ରାଜତ୍ୱର ସପ୍ତମ ଦିନରେ, କୂଶର ସମସ୍ତ ଲୋକ ଏକତ୍ରିତ ହେଲେ। ସେମାନେ ମୋଶାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ତାଙ୍କୁ ଭୂମିଷ୍ଠ ପ୍ରଣାମ କଲେ।

5 ଏଥିରେ ସମସ୍ତ ବାଳକ ରାଜାଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଏକତ୍ର କହିଲେ, “ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମନ୍ତ୍ରଣା ଦିଅ, ଏହି ନଗର ପ୍ରତି କ'ଣ କରାଯିବ ତାହା ଆମ୍ଭେ ଦେଖିବା।”

6 କାରଣ ଏବେ ନଅ ବର୍ଷ ହେଲା ଆମ୍ଭେ ନଗରର ଚାରିପାଖରେ ଘେରି ରହିଅଛୁ, ଆଉ ଆମ ସନ୍ତାନସନ୍ତତି ଓ ଭାର୍ଯ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ନାହୁଁ।

7 ରାଜା େସମାନଙ୍କୁ କହିେଲ, "ତୁମ୍ଭେମାେନ େମାର ସମସ୍ତ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କର, ଯାହା ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିବି। ତୁମ୍ଭେମାେନ ଯଦି େମା କଥା ପାଳନ କରିବ, େତେବ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ହସ୍ତ େର ନଗର ସମର୍ପଣ କରିେବ। ଏବଂ ଆମ୍ଭେମାେନ ଏହାକୁ ପରାସ୍ତ କରିବୁ।"

8 କାରଣ କିକିୟାନଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପୂର୍ବରୁ ଆମେ ଯେଉଁ ପୂର୍ବ ଯୁଦ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିଥିଲୁ, ସେହିପରି ଯଦି ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରୁ, ତେବେ ଆମ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକେ ପୂର୍ବ ପରି ଆହତ ହୋଇ ପଡ଼ିବା।

9 ତେଣୁ ଏବେ ଏହି ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମନ୍ତ୍ରଣା ଅଛି। ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭ କଥା ଶୁଣ, ତେବେ ନଗର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପିତ ହେବ।

10 ତେଣୁ ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟ ରାଜାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, “ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ଯାହା ଆଜ୍ଞା କରିବେ ଆମ୍ଭେ ତାହା କରିବୁ।”

11 ଏହାପରେ ମାଶାେ ସମାନଙ୍କେୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭମାନେେ ଯାଅ ଏବଂ ଛାଉଣୀର ସର୍ବତ୍ର ଏକ ଉଚ୍ଚସ୍ୱର ରେ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ କୁହ,

12 ରାଜା ଏହି କଥା କୁହନ୍ତି, "ତୁମ୍ଭେ ବନକୁ ଯାଅ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ହାତରେ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଛୁଆ ଧରି ସାରସ ପକ୍ଷୀର ଛୁଆମାନଙ୍କୁ ସଙ୍ଗରେ ଆଣ।"

13 ଆଉ ଯେକେହି ରାଜାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଅବମାନନା କରେ, ସେ ଆପଣା ଯୁବା ସନ୍ତାନକୁ ଆଣ ନାହିଁ, ତାହାର ମୃତ୍ୟୁ ହେବ, ପୁଣି ରାଜା ତାହାର ସର୍ବସ୍ୱ ନେଇଯିବ।

14 ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଣିବ, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ଯତ୍ନ ନେବେ। ସେମାନେ ବଡ଼ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ ପାଳନ କରିବ। ଆଉ ବାଜପକ୍ଷୀ ଛୁଆମାନଙ୍କର ରୀତି ଅନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୌଡ଼ିବା ଶିଖାଇବ।

+\s5 +\v 15 ତହୁଁ କୂଶର ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନ ମୋଶାଙ୍କର କଥା ଶୁଣି ଉଠି ଛାଉଣିର ସର୍ବତ୍ର ଏକ ଘୋଷଣା କଲେ, "ଏହା ଶୁଣି ଲୋକମାନେ ଏକତ୍ରିତ ହେଲେ ।"

16 ହେ ସମସ୍ତ କୂଶୀୟ ସନ୍ତାନଗଣ, ରାଜାଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ଏହି ଯେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକତ୍ର ବନକୁ ଯାଅ ଓ ସେଠାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଆପଣା ଆପଣା ହାତରେ ସାରସ ପକ୍ଷୀ ଛୁଆମାନଙ୍କୁ ଧରି ଘରକୁ ନେଇଯାଅ।

17 ଆଉ େଯ େକହି ରାଜାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଅବମାନନା କେର, େସ ମରିବ। ପୁଣି ରାଜା ତାଙ୍କର ସର୍ବସ୍ୱ େନେଇଯିେବ।

18 ତେଣୁ ସମସ୍ତ ଲୋକ ସେହିପରି କଲେ। ସେମାନେ ଜଙ୍ଗଲକୁ ଗଲେ ଏବଂ ଦେବଦାରୁ ଗଛ ଚଢ଼ିଲେ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ହାତରେ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଛୁଆ ଧରିଲେ। ରାଜାଙ୍କ ଆଦେଶରେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାନ୍ତରକୁ ଆଣି ପାଳନ କଲେ। ସେମାନେ ବାଜପକ୍ଷୀ ପରି ସେମାନଙ୍କୁ ବାଜେଇବା ଶିଖାଇଲେ।

19 ଆଉ ସାରସ ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ପାଳନ କରାଯିବା ପରେ, ରାଜା ସେମାନଙ୍କୁ ତିନି ଦିନ ପାଇଁ ଭୋକରେ ରହିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ, ଏବଂ ସମସ୍ତ ଲୋକ ସେହିପରି କଲେ।

20 ତୃତୀୟ ଦିନ ରାଜା ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜକୁ ସବଳ କର ଏବଂ ବୀର ହୁଅ। ପ୍ରତ୍ୟେକେ ନିଜ ନିଜ କବଚ ପରିଧାନ କର, ନିଜ ନିଜ ଖଡ୍ଗ ପିନ୍ଧ, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଆପଣା ଆପଣା ଅଶ୍ୱ ଆରୋହଣ କର ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଆପଣା ଆପଣା ସାରସ ପକ୍ଷୀ ହାତରେ ନିଅ।"

21 ଆଉ ଆମ୍ଭେମାନେ ଉଠି ସର୍ପମାନଙ୍କ ସ୍ଥାନ ସହିତ ନଗର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବୁ; ଏବଂ ସମସ୍ତ ଲୋକ ରାଜାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ କର୍ମ କଲେ।

22 ତହୁଁ ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଆପଣା ଆପଣା ଛୁଆକୁ ହାତରେ ଧରି ଚାଲିଗଲେ। ଆଉ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସର୍ପମାନଙ୍କ ସ୍ଥାନ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ, ରାଜା ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଚରଳ ଛୁଆ ସର୍ପମାନଙ୍କ ଉପରେ ପଠାଅ।"

23 ତହୁଁ ସେମାନେ ରାଜାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଆପଣା ଆପଣା ଚରଳ ପକ୍ଷୀ ପଠାଇଲେ; ତହିଁରେ ଚରଳ ପକ୍ଷୀମାନେ ସର୍ପମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦୌଡ଼ିଗଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ କଲେ ଓ ସେଠାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କଲେ।

24 ରାଜା ଏବଂ ପ୍ରଜାମାନେ ଯେତେବେଳେ ଦେଖିଲେ ଯେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ସମସ୍ତ ସର୍ପ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି, ସମସ୍ତ ପ୍ରଜା ଏକ ମହା ଜୟଧ୍ୱନି କଲେ।

25 ପୁଣି ସେମାନେ ନିକଟକୁ ଆସି ନଗର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ ଏବଂ ନଗରକୁ ହସ୍ତଗତ କଲେ। ପରେ ସେମାନେ ନଗର ମଧ୍ୟକୁ ପ୍ରବେଶ କଲେ।

26 ସେହିଦିନ ନଗରର ସମସ୍ତ ଲୋକ ମେଲ, ସମସ୍ତ ନଗରବାସୀ 1,100 ଲୋକ ମେଲ। କିନ୍ତୁ ଅବେରାଧ କରିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଜେଣ ହେଲ ମଲେ ନାହିଁ।

27 ତେଣୁ କୂଶର ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନ ନିଜ ନିଜ ଗୃହକୁ, ନିଜ ନିଜ ସ୍ତ୍ରୀ, ପିଲାମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏବଂ ତା'ର ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କଲେ।

28 ସେତେବେଳେ ମନ୍ତ୍ରଜ୍ଞ ବିଲିୟମ ନଗର କବଳିତ ହେବାର ଦେଖି ଦ୍ୱାର ଫିଟାଇଲେ; ଏବଂ ସେ ଓ ତାହାର ଦୁଇ ପୁତ୍ର ଓ ଆଠ ଭାଇ ପଳାଇ ମିଶରକୁ ମିଶରର ରାଜା ଫାରୋ ନିକଟକୁ ଫେରିଗଲେ।

29 ଏହି ଲୋକମାନେ ମୋଶାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ ଯେତେବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମିଶର ଉପରେ ମହାମାରୀ ଆଣିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପୁସ୍ତକରେ ସେମାନଙ୍କର ନାମ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି। ଏହି ଲୋକମାନେ ମନ୍ତ୍ରଜ୍ଞ ଓ ମନ୍ତ୍ରଜ୍ଞ ଥିଲେ।

30 ତେଣୁ ମୋଶା ନିଜ ଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ନଗରକୁ ଅଧିକାର କଲେ, ଏବଂ କୂଶର ସନ୍ତାନମାନେ କୂଶର ରାଜା କିକିୟନ୍ସଙ୍କ ବଦଳରେ ତାଙ୍କୁ ସିଂହାସନରେ ବସାଇଲେ।

31 ସେମାନେ ତାଙ୍କ ମସ୍ତକେର ରାଜ ମୁକୁଟ ପିନ୍ଧାଇେଲ ଓ କିକିଯନଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ କୁଶୀଯା ରାଣୀ ଅଦୋନିଯଙ୍କୁ ବିବାହ ଦେଲ।

32 ମୋଶା ତାଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୟ କରୁଥିଲେ। ତେଣୁ ସେ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲେ ନାହିଁ କି ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିପାତ କଲେ ନାହିଁ।

33 ମୋଶା ମନେ ପକାଇଲେ ଯେ, ଅବ୍ରହାମ ତାଙ୍କର ଦାସ ଇଲୀୟେଜରଙ୍କୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରାଇଥିଲେ। ସେ କହିଥିଲେ, "ମୋର ପୁତ୍ର ଇସ୍ହାକ ପାଇଁ କିଣାନ ଦେଶର କୌଣସି କନ୍ୟାକୁ ବିବାହ କରିବ ନାହିଁ।"

34 ଯାକୁବ ଭାଇ ନିକଟରୁ ପଳାଇ ଯିବା ବେଳେ ଇସ୍ହାକ ଯାହା କରିଥିଲେ, ସେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି କରିଥିଲେ। ଇସ୍ହାକ ତାଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ କିଣାନୀୟ କନ୍ୟାକୁ ବିବାହ କରିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ହାମର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ରଖିବ ନାହିଁ।"

35 କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ନୋହର ପୁତ୍ର ହାମକୁ, ତାହାର ସନ୍ତାନଗଣକୁ ଓ ତାହାର ସମସ୍ତ ବଂଶଧରମାନଙ୍କୁ ଶେମ ଓ ଯେଫତ୍ ସନ୍ତାନଗଣର ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟତ୍ ବଂଶଧରମାନଙ୍କୁ ଅନନ୍ତକାଳ ପାଇଁ ଦାସ୍ୟକର୍ମ କରିବା ପାଇଁ ସମର୍ପଣ କେଲ।

36 ତେଣୁ ମୋଶା କୂଶ ଦେଶରେ ରାଜତ୍ୱ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କିକିଆନଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ପ୍ରତି ମନ କି ଦୃଷ୍ଟି ଫେରାଇଲେ ନାହିଁ।

37 ମୋଶା ତାଙ୍କର ଜୀବନସାରା ସଦାପ୍ରଭୁ ଆପଣା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୟ କଲେ, ପୁଣି, ମୋଶା ଆପଣାର ସମସ୍ତ ଅନ୍ତଃକରଣ ଓ ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣ ସହିତ ସତ୍ୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଗମନାଗମନ କଲେ; ସେ ଜୀବନସାରା ସଠିକ୍ ପଥରେ ଫେରିଲେ ନାହିଁ; ପୁଣି, ଅବ୍ରହାମ, ଇସ୍ହାକ ଓ ଯାକୁବ ଯେଉଁ ପଥରେ ଗମନ କରିଥିଲେ, ସେହି ପଥରେ ସେ ଦକ୍ଷିଣରେ କି ବାମରେ ଫେରିଲେ ନାହିଁ।

38 ମୋଶା କୂଶର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ନିଜକୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କଲେ। ସେ ନିଜର ସାଧାରଣ ଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା କୂଶର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କଲେ। ମୋଶା ତାଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ସଫଳ ହେଲେ।

39 ସେହି ସମୟରେ ଅରାମୀୟ ଓ ପୂର୍ବ ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନେ ଶୁଣିଲେ ଯେ କୂଶର ରାଜା କିକିୟନ୍ସ ମରିଛନ୍ତି। ତେଣୁ ଅରାମୀୟ ଓ ପୂର୍ବ ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନେ ସେହି ସମୟରେ କୂଶୀୟଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଦ୍ରୋହ କଲେ।

40 ଅନନ୍ତର ମୋଶା କୂଶର ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କଲେ, ସେମାନେ ପ୍ରାୟ ତିରିଶ ହଜାର ଲୋକ ଥିଲେ, ଆଉ ସେ ଅରାମ ଓ ପୂର୍ବ ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଗଲେ ।

41 ସେମାନେ ପ୍ରଥମେ ପୂର୍ବ ଦେଶୀଯ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଗେଲ। ପୂର୍ବ ଦେଶୀଯ ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଖବର ଶୁଣି

େସମାନଙ୍କୁ ଭେଟିବାକୁ ଗେଲ ଓ େସମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧ େର ଯୁଦ୍ଧ କେଲ।
42 ପୂର୍ବ ଦେଶୀଯ େଲାକମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧ େର ଯୁଦ୍ଧ ଭୟଙ୍କର େହଲା। େତଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ େମାଶାଙ୍କ ହସ୍ତ େର ପୂର୍ବ ଦେଶୀଯ େଲାକମାନଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କେଲ। େତଣୁ ପ୍ରାୟ 300 େଲାକ ସୈନ୍ୟହତ େହେଲ।
43 ଏହାପରେ ପୂର୍ବ ଦେଶୀଯ ଲୋକମାନେ ପଳାଯନ କଲେ। ତେଣୁ ମାଶାେ ଓ କୂଶର ଲୋକମାନେ ସମାନଙ୍କେ ପଛ ରେ ଗୋଡାଇଲେ ଏବଂ ସମାନଙ୍କେୁ ପରାସ୍ତ କଲେ। ପୁଣି ସମାନଙ୍କେର ରୀତି ଅନୁସାରେ ସମାନଙ୍କେ ଉପରେ କର ଲଗାଇଲେ।
44 ତେଣୁ ମାଶାେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଲୋକ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ଅରାମ ଦେଶକୁ ଗଲେ।
45 ଅରାମୀଯମାେନ ମଧ୍ଯ େସମାନଙ୍କୁ ବିରକ୍ସ୍ତଦ୍ଧ େର ଗେଲ। େସମାେନ େସମାନଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧ କେଲ। ସଦାପ୍ରଭୁ େମାଶାଙ୍କ ହସ୍ତ େର େସମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କେଲ। ତହିଁେର ଅନେକ ଅରାମୀଯ େଲାକ ସୈନ୍ୟଦଳ େର ହତ୍ୟା େହେଲ।
46 ମୋଶା ଓ କୂଶୀୟ ଅରାମୀୟମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କଲେ। ଏବଂ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବ କର ଦେଲେ।
47 ମୋଶା ଅରାମୀୟ ଓ ପୂର୍ବଦେଶୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୂଶୀୟମାନଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଆଣିଲେ। ପୁଣି, ମୋଶା ଓ ତାଙ୍କ ସହିତ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ କୂଶ ଦେଶକୁ ଫେରି ଗଲେ।
48 ମୋଶା କୂଶର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ନିଜକୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କଲେ। ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କ ସହିତ ଥିଲେ। ସମସ୍ତ କୂଶର ଲୋକ ତାଙ୍କୁ ଭୟ କଲେ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୭୪

1 କିଛି ବର୍ଷ ପରେ ଇଦୋମର ରାଜା ଶାଉଲଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ହେଲା। ଅକ୍ବୋରର ପୁତ୍ର ବାଲ୍କାନାନ୍ ତାହା ପଦରେ ରାଜତ୍ୱ କଲେ।
2 କୂଶ ଉପରେ ମୋଶାଙ୍କ ରାଜତ୍ୱର ଷୋଡ଼ଶ ବର୍ଷରେ ଅକ୍ବୋରର ପୁତ୍ର ବାଲ୍ହନନ୍ ଇଦୋମ ଦେଶରେ ସମସ୍ତ ଇଦୋମ ସନ୍ତାନଗଣ ଉପରେ ଅଠତିରିଶ ବର୍ଷ ରାଜତ୍ୱ କଲେ।
3 ତାଙ୍କ ସମୟରେ ମୋୟାବ ଇଦୋମର ଶକ୍ତି ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଦ୍ରୋହ କଲା। ବଦଦର ପୁତ୍ର ହଦଦ୍‌ର ସମୟରୁ ମୋୟାବ ଇଦୋମର ଅଧୀନରେ ଥିଲା। ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଓ ମିଦୀୟନକୁ ପରାସ୍ତ କରିଥିଲେ ଓ ମୋୟାବକୁ ଇଦୋମର ଅଧୀନରେ ଆଣିଥିଲେ।
4 ଯେତେବେଳେ ଅକ୍ବୋରର ପୁତ୍ର ବାଲ୍କାନନ୍ ଇଦୋମ ଉପରେ ରାଜତ୍ୱ କଲେ, ସେତେବେଳେ ମୋୟାବର ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନ ଇଦୋମରୁ ବିମୁଖ ହେଲେ।
5 ସେହି ସମୟରେ ଆଫ୍ରିକାର ରାଜା ଆଞ୍ଜିଆସ୍ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ ଓ ତାଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଆଜ୍ଚୁବାଲ୍ ରାଜା ହେଲେ।
6 ସେହି ସମୟରେ କିତ୍ତୀମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ରାଜା ଯାନୟସ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନ ପାଇଁ କାନୋପିଆ ସମତଳରେ ନିଜ ପାଇଁ ନିର୍ମିତ ମନ୍ଦିରରେ କବର ଦେଲେ, ଏବଂ ଲାଟିନସ୍ ତାଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ରାଜତ୍ୱ କଲେ।
7 କୂଶ ସନ୍ତାନଗଣ ଉପରେ ମୋଶାଙ୍କ ରାଜତ୍ୱର ବାଇଶ ବର୍ଷରେ, ଲାଟିନସ୍ କିତ୍ତୀମ ସନ୍ତାନଗଣ ଉପରେ ପଞ୍ଚାଳିଶ ବର୍ଷ ରାଜତ୍ୱ କଲେ।
8 ଏବଂ ସେ ନିଜ ପାଇଁ ଏକ ବଡ଼ ଏବଂ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଦୁର୍ଗ ମଧ୍ୟ ନିର୍ମାଣ କଲେ, ଏବଂ ପ୍ରଥା ଅନୁଯାୟୀ ନିଜର ସରକାର ପରିଚାଳନା କରିବା ପାଇଁ ସେଠାରେ ନିଜର ବାସସ୍ଥାନ ପାଇଁ ଏକ ସୁନ୍ଦର ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କଲେ।
9 ତାଙ୍କର ରାଜତ୍ୱର ତୃତୀୟ ବର୍ଷ ରେ ସେ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଦକ୍ଷ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏକ ଘୋଷଣା କରାଇଲେ। ସମାନେେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଅନେକ ଜାହାଜ ନିର୍ମାଣ କଲେ।
10 ଏବଂ ଲାଟିନସ୍ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟବାହିନୀକୁ ଏକତ୍ର କଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ଜାହାଜରେ ଆସିଲେ, ଏବଂ ଆଫ୍ରିକାର ରାଜା ଆଞ୍ଜିଆସ୍ ଙ୍କ ପୁତ୍ର ଆଜଡ୍ରୁବାଲ୍ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ସେଠାକୁ ଗଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ଆଫ୍ରିକାକୁ ଆସି ଆଜଡ୍ରୁବାଲ୍ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ।
11 ଲାଟିନସ୍ ଆଜଡ୍ରୁବାଲ୍ ଉପରେ ଜୟଲାଭ କଲେ, ଏବଂ ଲାଟିନସ୍ ତାଙ୍କ ପିତା କିତ୍ତୀମର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କଠାରୁ ଆଣିଥିବା ଜଳପଥ ଅଜଡ୍ରୁବାଲ୍ ଠାରୁ ନେଇଗଲେ, ଯେତେବେଳେ ସେ ଉଷିର କନ୍ୟା ଯାନିୟାକୁ ବିବାହ କରିଥିଲେ, ତେଣୁ ଲାଟିନସ୍ ଜଳପଥର ପୋଲକୁ ଓଲଟାଇ ଦେଲେ ଏବଂ ଅଜଡ୍ରୁବାଲ୍ର ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟବାହିନୀକୁ ଏକ ଭୟଙ୍କର ଆଘାତ କଲେ।
12 ଏବଂ ଆଜ୍ଚୁବଲର ଅବଶିଷ୍ଟ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଲୋକମାନେ ନିଜକୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ଈର୍ଷାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଗଲା, ଏବଂ ସେମାନେ ମୃତ୍ୟୁକୁ ଚାହିଁଲେ, ଏବଂ ପୁନର୍ବାର ଚିତ୍ତିମର ଲାଟିନସ୍ ରାଜାଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧରେ ଲିପ୍ତ ହେଲେ।
13 ଏବଂ ଯୁଦ୍ଧ ଆଫ୍ରିକାର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ଉପରେ ଭୟଙ୍କର ଥିଲା, ଏବଂ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଲାଟିନସ୍ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଲୋକଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆହତ ହୋଇଥିଲେ, ଏବଂ ରାଜା ଆଜଡ୍ରୁବାଲ୍ ମଧ୍ୟ ସେହି ଯୁଦ୍ଧରେ ପତିତ ହୋଇଥିଲେ।

14 ରାଜା ଅସ୍ଥୁବାଲଙ୍କ ଏକ ସୁନ୍ଦରୀ ଝିଅ ଥିଲା, ଯାହାର ନାମ ଉଷ୍ପସେନା ଥିଲା। ତାଙ୍କର ମହାନ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଓ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ହେତୁ ଆଫ୍ରିକୀୟ ସମସ୍ତ ଲୋକ ନିଜ ନିଜ ପୋଷାକରେ ତାଙ୍କର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି କାରୁକାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ।

15 ସେତେବେଳେ ଲାଟିନର ଲୋକମାନେ ଅସ୍ଥୁବଲର କନ୍ୟା ଉଷ୍ପସେନାକୁ ଦେଖି ସେମାନଙ୍କ ରାଜା ଲାଟିନଙ୍କ ନିକଟରେ ତାହାର ପ୍ରଶଂସା କଲେ।

16 ଏବଂ ଲାଟିନସ୍ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆଣିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ, ଏବଂ ଲାଟିନସ୍ ଉଷ୍ପେଜେନାଙ୍କୁ ବିବାହ କଲେ, ଏବଂ ସେ କିତ୍ତୀମକୁ ଫେରିଗଲେ।

୧୭ ଏବଂ ଆଞ୍ଜିଆସର ପୁତ୍ର ଆଜଡ୍ରୁବାଲଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ, ଯେତେବେଳେ ଲାଟିନସ୍ ଯୁଦ୍ଧରୁ ନିଜ ଦେଶକୁ ଫେରି ଆସିଥିଲେ, ଆଫ୍ରିକାର ସମସ୍ତ ବାସିନ୍ଦା ଉଠି ଆଜଡ୍ରୁବାଲଙ୍କ ସାନ ଭାଇ ଆଞ୍ଜିଆସର ପୁତ୍ର ଆନିବଲଙ୍କୁ ଧରି ତାଙ୍କ ଭାଇଙ୍କ ବଦଳରେ ସମଗ୍ର ଆଫ୍ରିକାର ରାଜା କଲେ।

18 ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ରାଜତ୍ୱ କଲେ, ସେ ଚିତ୍ତିମ୍ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ଚିତ୍ତିମ୍ ଯିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲେ, ତାଙ୍କ ଭାଇ ଆଜଡ୍ରୁବାଲଙ୍କ କାରଣ ଏବଂ ଆଫ୍ରିକାର ବାସିନ୍ଦାଙ୍କ କାରଣର ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବା ପାଇଁ, ଏବଂ ସେ ସେହିପରି କଲେ।

19 ଆଉ ସେ ଅନେକ ଜାହାଜ ନିର୍ମାଣ କଲେ, ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟ ସହିତ ସେଥିରେ ଆସି କିତ୍ତୀମକୁ ଗଲେ।

20 ତେଣୁ ଆନିବଲ ଚିତ୍ତୀମର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ, ଏବଂ ଚିତ୍ତୀମର ସନ୍ତାନମାନେ ଆନିବଲ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ସମ୍ମୁଖରେ ଆହତ ହୋଇ ପଡ଼ିଲେ, ଏବଂ ଆନିବଲ ତାଙ୍କ ଭାଇର ପ୍ରତିଶୋଧ ନେଲେ।

21 ଆନିବଲ କିତ୍ତୀମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସହିତ ଅଠର ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ, ଏବଂ ଆନିବଲ କିତ୍ତୀମ ଦେଶରେ ବାସ କରି ସେଠାରେ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ପାଇଁ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ।

22 ଆନିବଲ କିତ୍ତୀମର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅତିଶୟ ପରାସ୍ତ କଲେ, ସେମାନଙ୍କର ମହାନ ପୁରୁଷ ଓ ଅଧିପତିମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ। ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରାୟ ଅଶୀ ହଜାର ଲୋକଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ।

23 ଦିନ ଏବଂ ବର୍ଷ ଶେଷରେ, ଆନିବାଲ୍ ତାଙ୍କ ଆଫ୍ରିକା ଭୂମିକୁ ଫେରି ଆସିଲେ, ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କ ଭାଇ ଆଜଡ୍ରୁବାଲଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ନିରାପଦରେ ରାଜତ୍ୱ କଲେ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୭୫

1 ଇସ୍ରାଏଲୀୟମାନେ ମିସରରେ ଯାଉଅଛନ୍ତି, ଏହା ପରେ ଅଶୀ ବର୍ଷରେ ମିସରରୁ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ତିରିଶ ହଜାର ବଳବାନ ଲୋକ ପଦାତିକ ବାହାରି ଆସିଲେ। ଏମାନେ ସମସ୍ତେ ଯୋଷେଫଙ୍କ ବଂଶଧର, ଯୋଷେଫଙ୍କ ପୁତ୍ର ଇଫ୍ରୟିମର ସନ୍ତାନ ଥିଲେ।

2 କାରଣ ସେମାନେ କହିଲେ ଯେ, ପ୍ରଭୁ ପୂର୍ବକାଳରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁ ସମୟ ନିରୂପଣ କରିଥିଲେ, ତାହା ସମାପ୍ତ ହେଲା, ଯାହା ସେ ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ କହିଥିଲେ।

3 ତେଣୁ ଏହି ଲୋକମାନେ କଟି ବାନ୍ଧିଲେ। ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଆପଣା ଆପଣା ଖଡ୍ଗ କଟି ଦେଶରେ ରଖିଲେ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଆପଣା ଆପଣା ଅସ୍ତ୍ର ଆପଣା ଉପରେ ରଖିଲେ। ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ଶକ୍ତି ଉପରେ ନିର୍ଭର କଲେ ଓ ଏକ ମହାନ ହସ୍ତ ଦ୍ୱାରା ମିଶରରୁ ବାହାରି ଆସିଲେ।

4 ମାତ୍ର ସେମାନେ ପଥ ପାଇଁ କୌଣସି ଖାଦ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟ ଆଣି ନ ଥିଲେ, କେବଳ ରୂପା ଓ ସୁନା, ଏପରିକି ସେହି ଦିନ ପାଇଁ ରୁଟି ମଧ୍ୟ ହାତରେ ଆଣି ନ ଥିଲେ, କାରଣ ସେମାନେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କଠାରୁ ବେତନ ପାଇଁ ଖାଦ୍ୟ ପାଇବାକୁ ଚିନ୍ତା କରିଥିଲେ, ଆଉ ଯଦି ନ ଥାଆନ୍ତେ, ତେବେ ବଳପୂର୍ବକ ତାହା ନେଇଯିବେ।

5 େସହି େଲାକମାେନ ଅତି ବଳଶାଳୀ ଓ ସାହସୀ ଥିେଲ। ଜେଣ େଲାକ ଏକ ହଜାର େଲାକଙ୍କଙ୍କୁ େଗାଡ଼ାଇ ପାରିଥାନ୍ତା ଏବଂ ଦୁଇଜଣ େଲାକ ଦଶ ହଜାର େଲାକଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିପାରିଥାନ୍ତେ। ତେଣୁ େସମାେନ ନିଜ ନିଜର ଶକ୍ତି ଉପେର ନିର୍ଭର କେଲ ଏବଂ ଏକତ୍ର ଅଗ୍ରସର େହେଲ।

6 େସମାେନ ତାଙ୍କର ପଥ ଗାଥ ଅଞ୍ଚଳ ଆଡକୁ ଗେଲ। େସମାେନ ତଳକୁ ଯାଇ େଦଖିେଲ େଯ ଗାଥ ନଗରର େମଷପାଳକମାେନ ଗାଥ େଲାକମାନଙ୍କର ପଶୁପାଳନ କରୁଥିେଲ।

7 ସେମାନେ ମେଷପାଳକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭକୁ ମଜୁରୀ ଦେଇ କିଛି ମେଷ ଦିଅ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଖାଇବା। ଆମ୍ଭେମାନେ ଭୋକିଲା ଅଛୁ, କାରଣ ଆମ୍ଭେମାନେ ଆଜି ରୋଟୀ ଖାଇ ନାହୁଁ।”

8 ମେଷପାଳକମାନେ କହିଲେ, "ଏହା କ'ଣ ଆମର ମେଷ ନା ଗାଈ ଯାହା ଆମେ ତୁମ୍ଭକୁ ପାରିଶ୍ରମିକ ଦେଇ ଦେବୁ?" ତେଣୁ ଇଫ୍ରୟିମର ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ବଳପୂର୍ବକ ନେବାକୁ ଆସିଲେ।

9 ଗାଥର େମଷପାଳକମାେନ େସମାନଙ୍କ ଉପେର ଚିତ୍କାର କେଲ। େସମାନଙ୍କର କ୍ରନ୍ଦନ ବହୁ ଦୂର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୁଣାଗଲା। ଗାଥର ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନ େସମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ବାହାରି ଆସିେଲ।

10 ଗାଥର େଲାକମାେନ ଇଫ୍ରୟିମର ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟ େଦଖିେଲ। େତଣୁ େସମାେନ ଗାଥର େଲାକମାନଙ୍କୁ େଫରି ଆସି ଏକତ୍ର କେଲ। େସମାେନ ପ୍ରେତ୍ୟକକ ସୈନ୍ୟ ନିଜ ନିଜ ଅସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କେଲ ଏବଂ ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ଇଫ୍ରୟିମଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧ େର ଯୁଦ୍ଧ କେଲ।

11 ଗାଥ ଉପତ୍ୟକାରେ ତାଙ୍କର ସୈନ୍ୟମାନେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ। ସେଠାରେ ଭୟଙ୍କର ଯୁଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲା। ସେହି ଦିନ ସେମାନେ ପରସ୍ପରରୁ ଅନେକଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ।

12 ଦ୍ୱିତୀୟ ଦିନ ଗାଥର ସନ୍ତାନଗଣ ପେଲଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ସହରକଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ପଠାଇେଲ।

13 "ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କର। ଆମ୍ଭେ ଇଫ୍ରଯିମର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଘାତ କରିବୁ, ଯେଉଁମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପଶୁଗଣଙ୍କୁ ନେଇ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧ ରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ମିଶରରୁ ଆସିଛନ୍ତି।"

14 ଇଫ୍ରଯିମର ଲୋକମାନେ କ୍ଷୁଧାର୍ତ୍ତ ଓ ତୃଷାର୍ତ୍ତ ଥିଲେ। ସମାନେେ ତିନି ଦିନ ହେଲା କିଛି ଖାଇ ନଥିଲେ। ତେଣୁ ପଲେଷ୍ଟୀୟ ନଗରରୁ 40,000 ଲୋକ ଗାଥୀୟମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଗଲେ।

15 ଏହାପେର ଏହି େଲାକମାେନ ଇଫ୍ରଯିମ େଲାକମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧ େର ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ବାହାରିେଲ। ସଦାପ୍ରଭୁ ପେଲଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ହସ୍ତ େର ଇଫ୍ରଯିମ େଲାକମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କେଲ।

16 ଆଉ େସମାେନ ଇଫ୍ରଯିମର ସମସ୍ତ େଲାକଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କେଲ। ମିଶରରୁ ବାହାରି ଆସିଥିବା ସମସ୍ତ େଲାକଙ୍କୁ େସମାେନ ହତ୍ୟା କେଲ। ଆଉ େକହି ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିେଲ ନାହିଁ। କେବଳ ଦଶଜଣ େଲାକ ଯୁଦ୍ଧ କ୍ଷେତ୍ରରୁ ପଳାଇ ଯାଇଥିେଲ।

17 କାରଣ ଇଫ୍ରଯିମ ସନ୍ତାନଗଣ ପ୍ରତି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ଏହି ଅମଙ୍ଗଳ ଘଟିଲା। କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ପୂର୍ବ କାଳରେ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଯେଉଁ ସମୟ ନିରୂପିତ କରିଥିଲେ, ତାହା ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ ସେମାନେ ମିଶରରୁ ବାହାର ହୋଇ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଲଙ୍ଘନ କରିଥିଲେ।

18 ମାତ୍ର େସମାନଙ୍କର ଆତ୍ମୀଯମାେନ ପେଲଷ୍ଟୀୟ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କେଲ। େସମାେନ ପ୍ରାୟ 20,000 ସୈନ୍ୟ ଥିେଲ।

19 ଇଫ୍ରଯିମଙ୍କ ନିହତ େଲାକମାନଙ୍କୁ ଗାଥ ଉପତ୍ୟକା େର ବହୁ ଦିନ ଓ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରିତ୍ୟାଗ ରଖାଯାଇଥିଲା। େସମାନଙ୍କୁ କବର ଦିଆଯାଇ ନ ଥିଲା। ଏବଂ ଉପତ୍ୟକା ମନୁଷ୍ୟର ଅସ୍ଥି େର ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା।

20 ଆଉ ଯୁଦ୍ଧରୁ ରକ୍ଷା ପାଇଥିବା ଲୋକମାନେ ମିଶରକୁ ଆସି ଇସ୍ରାଏଲୀୟମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯାହା ଯାହା ଘଟିଥିଲା, ତାହା ସବୁ ଜଣାଇଲେ।

21 ଇଫ୍ରଯିମ, ଏତସର ଓ ଇଲୀଶାୟର ପିତା ଥିଲେ। ଇଫ୍ରଯିମ ଅନକେ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କ୍ରନ୍ଦନ କଲେ। ଇଫ୍ରଯିମଙ୍କର ପରିବାର ତାଙ୍କୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦବୋ ନିମନ୍ତେ ଆସିଲେ।

22 ଏହାପରେ, ଇଫ୍ରଯିମ ତାଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ସହିତ ଯୌବନ ଆରମ୍ଭ କଲେ। ଇଫ୍ରଯିମଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଗୋଟିଏ ପୁତ୍ରକୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ। ଇଫ୍ରଯିମ ଏହି ନବଜାତ ପୁତ୍ରର ନାମ ବରୀଯ ଦେଲେ, କାରଣ ତାଙ୍କ ଗୃହ ରେ ସେ ଦୁଷ୍ଟାମି ଥିଲା।

ଅଧ୍ୟାୟ ୭୭

1 ଅମ୍ରାମଙ୍କ ପୁତ୍ର ମୋଶା ସେହି ସମୟରେ କୂଶ ଦେଶକୁ ଯାଇଥିଲେ। ମୋଶା ତାଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ସଫଳ ହୋଇଥିଲା। ସେ କୂଶର ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କର ନ୍ୟାୟ, ଧାର୍ମିକତା ଓ ସରଳତାରେ ଶାସନ କରୁଥିଲେ।

2 କୂଶର ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନ ମୋଶାଙ୍କ ଉପରେ ରାଜତ୍ୱ କରୁଥିବାର ସମସ୍ତ ସମୟ ତାଙ୍କର ପ୍ରିୟପାତ୍ର ଥିଲେ। ପୁଣି, କୂଶ ଦେଶର ସମସ୍ତ ନିବାସୀ ତାଙ୍କୁ ଭୟ କରୁଥିଲେ।

3 ମୋଶା କୂଶ ଦେଶ ଉପରେ ରାଜତ୍ୱ କରିବାର ଚାଳିଶତମ ବର୍ଷରେ ମୋଶା ରାଜ ସିଂହାସନରେ ଉପବିଷ୍ଟ ଥିଲେ ଓ ରାଣୀ ଅଦୋନିୟ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିଲେ। ଆଉ ସମସ୍ତ ରାଜକୀୟ ଲୋକ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ବସିଥିଲେ।

4 ତେଣୁ ରାଣୀ ଅଦୋନିଯ ରାଜା ଓ ଅଧିପତିଗଣଙ୍କ ସାକ୍ଷାତ ରେ ପଚାରିଲେ, "ତୁମ୍ଭମାନେେ କୂଶର ସନ୍ତାନମାନେ ଏତେ ଦିନ ଧରି ଏ କି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଆସୁଛନ୍ତି? ୨ "

5 ଆପଣ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ, ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ଚାଳିଶ ବର୍ଷ ଧରି କୂଶରେ ରାଜତ୍ୱ କରିବା ପାଇଁ ମୋ' ନିକଟକୁ ଆସି ନାହିଁ, କିଅବା ସେ କୂଶ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ଦେବତାମାନଙ୍କର ସେବା କରି ନାହିଁ।

6 ତେଣୁ ହେ କୂଶର ସନ୍ତାନଗଣ, ଶୁଣ, ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଜାଗତିକ ନୁହେଁ, ତେଣୁ ସେ ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ରାଜତ୍ୱ ନ କରୁ।

7 ଦେଖ, ମୋର ପୁତ୍ର ମେନାକ୍ରୁସ ବଡ଼ ହୋଇଅଛି, ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ରାଜା ହେଉ, କାରଣ ମିଶରର ରାଜାର ଦାସ ବିଦେଶୀର ସେବା କରିବା ଅପେକ୍ଷା ଆପଣା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପୁତ୍ରର ସେବା କରିବା ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ଭଲ।

8 ଏହାପରେ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଓ କୂଶର ସମ୍ପ୍ରଦାୟର କୁଳୀନ ଲୋକ ରାଣୀ ଅଦୋନିଯଙ୍କ ଏହି କଥା ଶୁଣିଲେ।

9 ଆଉ ସମସ୍ତ ଲୋକ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲେ, ଆଉ ପ୍ରଭାତରେ ସେମାନେ ଉଠି କିକିଅନଙ୍କ ପୁତ୍ର ମେନାକ୍ରସଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ରାଜା କଲେ।

10 କୂଶର ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନ ମୋଶାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ହସ୍ତ ଉଠାଇବାକୁ ଭୟ କଲେ। କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କ ସହିତ ଥିଲେ। ତେଣୁ କୂଶର ସନ୍ତାନଗଣ ମୋଶାଙ୍କ ନିକଟରେ ଆପଣା ପ୍ରତିଜ୍ଞାକୁ ମନେ ରଖିଲେ, ତେଣୁ ସେମାନେ ତାଙ୍କର କୌଣସି କ୍ଷତି କଲେ ନାହିଁ।

11 କିନ୍ତୁ କୂଶର ସନ୍ତାନମାନେ ମୋଶାଙ୍କୁ ଅନେକ ଉପହାର ଦେଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ମହାସମାରୋହରେ ପଠାଇଲେ।

12 ଏଥିଉତ୍ତାରେ ମୋଶା କୂଶ ଦେଶରୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରି ସ୍ୱସ୍ଥାନକୁ ଗଲେ ଓ କୂଶରେ ରାଜତ୍ୱ କରିବା ବନ୍ଦ କଲେ; ପୁଣି, କୂଶ ଦେଶରୁ ବାହାରକୁ ଯିବା ସମୟରେ ମୋଶା ଛଷଠି ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ହୋଇଥିଲେ, କାରଣ ଏହି କଥା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଡୁ ଥିଲା; କାରଣ ହାମ-ସନ୍ତାନଗଣର କ୍ଳେଶରୁ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ବାହାର କରିବା ପାଇଁ ସେ ପୂର୍ବ କାଳରେ ଯେଉଁ ସମୟ ନିରୂପଣ କରିଥିଲେ, ତାହା ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲା।

13 ତେଣୁ ମୋଶା ମିଦିୟନକୁ ଗଲେ। କାରଣ ସେ ଫାରୋଙ୍କ ଭୟରେ ମିସରକୁ ଫେରି ଯିବାକୁ ଭୟ କଲେ। ତେଣୁ ସେ ମିଦିୟନରେ ଥିବା ଗୋଟିଏ ଜଳକୂପ ନିକଟରେ ଯାଇ ବସିଲେ।

14 ମିଦିୟନୀୟ ରୁୟେଲର ସାତୋଟି ଝିଅ ତାଙ୍କର ପିତାଙ୍କର ମେଷପଲ ଚରାଇବାକୁ ବାହାରି ଗଲେ।

15 ସେହି କନ୍ୟାମାନେ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କର ମେଷପଲ ପାଇଁ ପାଣି ପିଆଇବା ପାଇଁ କୂପ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ। ଏବଂ ସେହି କୂପରୁ ପାଣି କାଢ଼ିଲେ।

16 ତେଣୁ ମିଦିୟନୀୟ ମେଷପାଳକମାନେ ଆସି ସେମାନଙ୍କୁ ଘଉଡ଼ାଇ ଦେଲେ। ମାତ୍ର ମୋଶା ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କଲେ ଓ ମେଷପଲକୁ ଜଳ ଦେଲେ।

17 ତେଣୁ ସେମାନେ ତାଙ୍କର ପିତା ରୁୟେଲଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିଗଲେ। ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୋଶା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯାହା କରିଥିଲେ।

18 ◌େସମା◌େନ କହି◌େଲ, "ଜଣେ ମିସ୍ରୀଯ ◌େଲାକ ଆମ୍ଭକୁ ◌େମଷପାଳକମାନଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ଉଦ୍ଧାର କେଲ। ◌େସ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପାଣି କାଢି ◌େମଷମାନଙ୍କୁ ଜଳପାନ କରାଇେଲ।"

19 ତେଣୁ ରୂଯଲେ ତାଙ୍କର କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, " ସହେି ଲୋକଟି କେଉଁଠା ରେ? ତୁମ୍ଭମାନେ◌େ କାହିଁକି ତାଙ୍କୁ ଛାଡି ଆସିଲ?"

20 ତା'ପରେ ରୁୟେଲ ତାଙ୍କୁ ଡକାଇ ଆଣି ତାଙ୍କ ଗୃହକୁ ଆଣିଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଭୋଜନ କଲେ।

21 ମୋଶା ରୁୟେଲକୁ କହିଲେ ଯେ, ସେ ମିସରରୁ ପଳାଇ ଆସିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେ କୂଶ ଉପରେ ଚାଳିଶ ବର୍ଷ ରାଜତ୍ୱ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ଶେଷରେ ସେମାନେ ତାଙ୍କଠାରୁ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ କାଢ଼ି ନେଇଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଓ ଉପହାର ଦେଇ ଶାନ୍ତିରେ ବିଦାୟ କରିଥିଲେ।

22 ତା'ପେର ରୁୟେଲ ◌େମାଶାଙ୍କର କଥା ଶୁଣିଲା। ◌େସ ନିଜକୁ ନି◌େଜ କହିଲା, "ମୁଁ ଏହି ◌େଲାକକୁ କାରାଗାର ◌େର ରଖିବି। ମୁଁ କୂଶୀଯ ◌େଲାକମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବି। କାରଣ ◌େସ ◌େସମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ପଳାଇ ଯାଇଛି।"

23 ଅନନ୍ତର ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଧରି କାରାଗାରରେ ରଖିଲେ; ଆଉ ମୋଶା ଦଶ ବର୍ଷ କାରାଗାରରେ ରହିଲେ; ଆଉ ମୋଶା କାରାଗାରରେ ଥିବା ସମୟରେ ରୁୟେଲର କନ୍ୟା ସିପ୍‌ପୋରା ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟା କରି ସବୁବେଳେ ଅନ୍ନ ଓ ଜଳ ଦେଇ ତାହାର ପ୍ରତିପାଳନ କଲା।

+\v 24 ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ସମସ୍ତେ ମିସର ଦେଶରେ ରହି କଠିନ ପରିଶ୍ରମରେ ମିସ୍ରୀୟମାନଙ୍କ ଦାସ୍ୟକର୍ମ କଲେ; ମାତ୍ର ସେହି ସମୟରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଉପରେ ମିସ୍ରୀୟମାନଙ୍କର ହସ୍ତ କଠୋର ହୋଇ ରହିଲା ।

\v 25 ସେହି ସମୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମିସ୍ରୀୟ ରାଜା ଫାରୋଙ୍କୁ ଆଘାତ କଲେ, ଆଉ ସେ ତାଙ୍କର ପାଦତଳୁ ମସ୍ତକର ତାଳୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୁଷ୍ଠରୋଗର ମହାମାରୀରେ ଆଘାତ କଲେ; ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କ ପ୍ରତି କଠିନ ବ୍ୟବହାର ହେତୁରୁ ସେହି ସମୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ମିସ୍ରୀୟ ରାଜା ଫାରୋଙ୍କ ଉପରେ ଏହି ମହାମାରୀ ଘଟିଥିଲା।

26 କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆପଣା ଲୋକ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ କଠିନ ପରିଶ୍ରମର ସହକାରେ ଡାକ ଶୁଣିଲେ।

27 ତଥାପି ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ତାହାଙ୍କର କ୍ରୋଧ କ୍ଷାନ୍ତ ହେଲା ନାହିଁ। ଇସ୍ରାଏଲୀୟମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଫାରୋଙ୍କର ହସ୍ତ ଏବେ ବିସ୍ତାର ହେଲା। ତେଣୁ ଫାରୋ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆପଣା ବେକ କଠିନ କଲେ। ପୁଣି, ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଉପରେ ଆପଣା ଯୁଆଳି ବଢ଼ାଇଲେ, ପୁଣି, ନାନା ପ୍ରକାର କଠିନ ପରିଶ୍ରମ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନକୁ ଦୁଃଖିତ କଲେ।

28 ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁ ମିଶରର ରାଜା ଫାରୋଙ୍କୁ ମହାମାରୀ ଦେଲେ, ତେଣୁ ସେ ତାଙ୍କର ଜ୍ଞାନୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ଓ ମନ୍ତ୍ରଜ୍ଞମାନଙ୍କୁ ଡାକି ତାଙ୍କୁ ଆରୋଗ୍ୟ କଲେ।

29 ତେଣୁ ତାଙ୍କ ଜ୍ଞାନୀ ଲୋକମାନେ ଓ ମନ୍ତ୍ରଜ୍ଞମାନେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଯଦି ଛୋଟ ପିଲାମାନଙ୍କ ରକ୍ତ କ୍ଷତ ସ୍ଥାନରେ ଲଗାଯାଏ, ତେବେ ସେ ସୁସ୍ଥ ହୋଇଯିବେ।

30 ଫାରୋ ସେମାନଙ୍କର କଥା ଶୁଣିଲେ। ସେ ଇସ୍ରାଏଲର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଧରି ଗୋଶନକୁ ଯିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କର ଦାସମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ।

31 ଅନନ୍ତର ଫାରୋଙ୍କର ପରିଚାରକମାନେ ଯାଇ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ମାତାମାନଙ୍କ କୋଳରୁ ବଳପୂର୍ବକ ନେଇଗଲେ, ଆଉ ସେମାନେ ପ୍ରତିଦିନ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଶିଶୁ, ଫାରୋଙ୍କ ନିକଟକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଣୁଥିଲେ; ଆଉ ଚିକିତ୍ସକମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ବଧ କରି ମହାମାରୀରେ ପ୍ରୟୋଗ କଲେ; ସେମାନେ ସବୁଦିନ ଏହିପରି କଲେ।

32 ଫାରୋ ଯେଉଁ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବଧ କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ତିନି ଶହ ପଞ୍ଚସ୍ତରି ଜଣ ଥିଲା।

33 ମାତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁ ମିସ୍ରୀୟ ରାଜାଙ୍କ ଡାକ୍ତରମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ। ତେଣୁ ମହାମାରୀ ଆହୁରି ବଢ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲା।

34 ଫାରୋ ଦଶ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ମହାମାରୀରେ କ୍ଲେଶବରଣ କଲେ, ତଥାପି ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ପ୍ରତି ଫାରୋଙ୍କର ହୃଦୟ କଠିନ ହେଲା।

35 ଦଶ ବର୍ଷ ପରେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଫାରୋଙ୍କୁ କ୍ଷୟକାରୀ ମହାମାରୀରେ ଦଣ୍ଡ ଦେଲେ।

36 ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ ଏକ ଭୟଙ୍କର ଆବରଣ ଓ ପେଟରେ ରୋଗରେ ଆଘାତ କଲେ, ଆଉ ସେହି ରୋଗ ଅତିଶୟ ବଥ ହୋଇଗଲା।

37 ଏହି ସମୟରେ ଫାରୋଙ୍କର ଦୁଇ ଜଣ ପରିଚାରକ ଗୋଶନ ପ୍ରଦେଶରୁ ଆସିଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ଇସ୍ରାଏଲର ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନ ଥିଲେ। ସେମାନେ ଫାରୋଙ୍କ ଗୃହକୁ ଯାଇ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଆମ୍ଭେମାନେ ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଆଳସ୍ୟ ଏବଂ ପରିଶ୍ରମରେ ଅବହେଳା କରିବାର ଦେଖିଅଛୁ।"

38 ଫାରୋ ଆପଣା ଦାସମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣିବା ମାତ୍ରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ରୋଧିତ ହେଲେ, କାରଣ ସେ ଆପଣା ଶରୀରର ଯନ୍ତ୍ରଣାରେ ଅତିଶୟ ଦୁଃଖିତ ହେଲେ।

39 ତହୁଁ ସେ ଉତ୍ତର କରି କହିଲେ, "ମୁଁ ଅସୁସ୍ଥ ଅଛି ବୋଲି ଇସ୍ରାଏଲ-ସନ୍ତାନମାନେ ଜାଣିପାରି ଏବେ ଫେରି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପରିହାସ କରନ୍ତି; ଏନିମନ୍ତେ ମୋହର ରଥ ସଜାଡ଼; ତହିଁରେ ମୁଁ ଗୋଶନ୍‌କୁ ଯିବି, ଆଉ ଇସ୍ରାଏଲ-ସନ୍ତାନଗଣ ଯେଉଁ ପରିହାସରେ ମୋତେ ବିଦ୍ରୁପ କରୁଅଛନ୍ତି, ତାହା ଦେଖିବି," ତେଣୁ ତାଙ୍କର ଦାସମାନେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ରଥ ସଜାଡ଼ିଲେ।

40 ସେ ନିଜେ ଚଢ଼ି ପାରିଲେ ନାହିଁ। ତେଣୁ ସେମାନେ ତାହାକୁ ଅଶ୍ୱରେ ଚଢ଼ାଇଲେ।

41 ସେ ଦଶ ଜଣ ଅଶ୍ୱାରୋହୀ ଓ ଦଶ ଜଣ ପଦାତିକ ସୈନ୍ୟ ସହିତ ଗୋଶନକୁ ଗଲେ।

42 ପୁଣି, ସେମାନେ ମିସର ସୀମାରେ ପହଞ୍ଚିବା ପରେ ରାଜାଙ୍କର ଅଶ୍ୱ ଏକ ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରବେଶ କଲା, ଯାହା ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର ଖାଲ ମଧ୍ୟରେ ଉଚ୍ଚ ଥିଲା, ଉଭୟ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ବାଡ଼ଯୁକ୍ତ ଥିଲା, ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ତଳଭୂମି ଥିଲା।

43 ଆଉ ଘୋଡାଗୁଡ଼ିକ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଦ୍ରୁତ ଗତିରେ ଦୌଡ଼ି ପରସ୍ପରକୁ ପିଟିଲେ, ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଘୋଡାଗୁଡ଼ିକ ରାଜାଙ୍କ ଘୋଡାକୁ ପିଟିଲେ।

44 ରାଜା ଆରୋହଣ କରୁଥିବା ସମୟରେ ତାଙ୍କର ଘୋଡ଼ା ତଳ ଭୂମିରେ ପଡ଼ିଗଲା। ରାଜା ପଡ଼ିଯିବା ମାତ୍ରେ ରଥଟି ରାଜାଙ୍କ ମୁହଁ ଉପର ଦେଇ ଗଲା। ଅଶ୍ୱଟି ରାଜାଙ୍କ ଉପରେ ଶୋଇ ପଡ଼ିଲା। ରାଜା ଚିତ୍କାର କଲେ, କାରଣ ତାଙ୍କର ଶରୀର ଅତ୍ୟନ୍ତ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଥିଲା।

45 ରାଜାଙ୍କର ମାଂସ ତାଙ୍କ ଠାରୁ ଛିଣ୍ଡିଗଲା ଏବଂ ତାଙ୍କର ହାଡ଼ ଭାଙ୍ଗିଗଲା। ସେ ଆରୋହଣ କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ। ଏହି ଘଟଣା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଡ଼ୁ ହୋଇଥିଲା, କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କ ଲୋକ ଇସ୍ରାଏଲର କ୍ରନ୍ଦନ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଦୁଃଖ ଶୁଣିଥିଲେ।

46 ତାଙ୍କର ଦାସମାନେ ତାଙ୍କୁ ଅଳ୍ପ ଅଳ୍ପ କରି କାନ୍ଧରେ ବୋହି ଆଣି ମିସରକୁ ଫେରାଇ ଆଣିଲେ, ପୁଣି ତାଙ୍କ ସହିତ ଥିବା ଅଶ୍ୱାରୋହୀମାନେ ମଧ୍ୟ ମିସରକୁ ଫେରି ଆସିଲେ।

47 ଆଉ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଶଯ୍ୟାରେ ଶୁଆଇ ଦେଲେ; ରାଜା ଜାଣିଲେ ଯେ ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁକାଳ ଉପସ୍ଥିତ, ତେଣୁ ତାଙ୍କର ପତ୍ନୀ ଅପରାଣିଥ୍ ରାଣୀ ଆସି ରାଜାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କାନ୍ଦିଲେ; ତହୁଁ ରାଜା ତାଙ୍କ ସହିତ ବହୁତ ରୋଦନ କଲେ।

48 ସେହି ଦିନ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଅମାତ୍ୟ ଓ ଦାସମାନେ ଆସି ରାଜାଙ୍କୁ ସେହି ଦୁଃଖରେ ପଡ଼ିଥିବାର ଦେଖିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହିତ ବହୁତ ରୋଦନ କଲେ।

49 ରାଜାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଅଧିପତି ଓ ମନ୍ତ୍ରୀମାନେ ରାଜାଙ୍କୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଲେ ଯେ, ସେ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯାହାକୁ ମନୋନୀତ କରିବେ, ସେ ଦେଶରୁ ତାଙ୍କୁ ଶାସନ କରିବାକୁ ନିଯୁକ୍ତ କରନ୍ତୁ।

50 ରାଜାଙ୍କର ତିନି ପୁତ୍ର ଓ ଦୁଇ ଝିଅ ଥିଲେ। ତାଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ ଅପାରଣୀତଙ୍କଠାରୁ ସେମାନେ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ। ଏହି ପୁତ୍ରମାନେ ରାଜାଙ୍କ ଉପପତ୍ନୀମାନଙ୍କଠାରୁ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ।

51 ସେମାନଙ୍କର ନାମ ଏହିପରି ଥିଲା, ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ପୁତ୍ର ଅଥ୍ରି, ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଦୀକାମ୍ ଓ ତୃତୀୟ ମୋରିୟୋନ୍ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଭଉଣୀମାନଙ୍କର ନାମ ଥିଲା, ବଡ଼ ପୁତ୍ର ବଥୀୟର ନାମ ଓ ଅନ୍ୟ ପୁତ୍ର ଅକୁସୀ।

52 ଏବଂ ରାଜାଙ୍କର ପ୍ରଥମଜାତ ଓଥ୍ରି ଜଣେ ମୂର୍ଖ ଥିଲା, ସେ ଅଳସୁଆ ଏବଂ ଶୀଘ୍ର କଥା କହୁଥିଲା।

53 ମାତ୍ର ଆଦିକାମ୍ ଜଣେ ଚତୁର ଓ ଜ୍ଞାନୀ ଲୋକ ଥିଲେ ଏବଂ ମିସରର ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନରେ ଜ୍ଞ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ସୁନ୍ଦର ଭାବରେ ଦେଖାଯାଉ ନଥିଲେ, ଶରୀରରେ ମୋଟା ଏବଂ ଶରୀରରେ ଅତି ଛୋଟ ଥିଲେ; ତାଙ୍କର ଉଚ୍ଚତା ଏକ ହାତ ଥିଲା।

54 ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ରାଜା ଦେଖିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ପୁଅ ଆଦିକାମ ସବୁ ବିଷୟରେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଏବଂ ଜ୍ଞାନୀ, ରାଜା ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ସେ ତାଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ରାଜା ହେବେ।

55 ଏବଂ ରକୋବ ଅବୀଲୋଟର କନ୍ୟା ଗିଦୂଦାଙ୍କୁ ବିବାହ କେଲା। ଗିଦୂଦା ଦଶ ବର୍ଷ ବୟସ େର ଥିଲା। େସ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଚାରି ପକ୍ସ୍ଟତ୍ର ଜନ୍ମ କେଲା।

56 ତା'ପେର େସ ଯାଇ ତିନି ସ୍ତ୍ରୀ ବିବାହ କେଲ। େସ ଆଠ ପୁତ୍ର ଓ ତିନି ଝିଅ ଜନ୍ମ େହେଲ।

57 ରାଜାଙ୍କ ଉପରେ ଏହି ଉତ୍ତପ୍ତ କୋଳାହଳ ଅତିଶୟ ବଢ଼ିଗଲା। ତାଙ୍କର ମାଂସ ଗ୍ରୀଷ୍ମକାଳୀନ ସୂର୍ଯ୍ୟର ଉତ୍ତାପରେ କ୍ଷେତ୍ର ଉପରେ ପକାଯାଇଥିବା ଶବର ମାଂସ ପରି ଦୁର୍ଗନ୍ଧମୟ ହୋଇଗଲା।

58 ରାଜା ଯେତେବେଳେ ଦେଖିଲେ ଯେ ତାଙ୍କର ରୋଗ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଅତିଶୟ ପ୍ରବଳ ହୋଇଗଲା, ସେ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଆଦିକାମକୁ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ। ସେମାନେ ତାଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ତାଙ୍କୁ ଦେଶର ରାଜା କଲେ।

59 ତିନି ବର୍ଷ ପରେ ରାଜା ଲଜ୍ଜିତ, ଅପମାନିତ ଓ ଘୃଣାରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ। ତାଙ୍କର ଦାସମାନେ ତାଙ୍କୁ ନେଇ ସୋୟନ ମିଶରରେ ମିଶରର ରାଜାମାନଙ୍କ କବରରେ କବର ଦେଲେ।

60 ମାତ୍ର ରାଜାମାନଙ୍କ ପରି ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ସଂସ୍କାର କଲେ ନାହିଁ, କାରଣ ତାଙ୍କର ଶରୀର ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ହୋଇଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ହେତୁ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ସଂସ୍କାର କରିବାକୁ ନିକଟକୁ ଯାଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ, ତେଣୁ ସେମାନେ ଶୀଘ୍ର ତାଙ୍କୁ କବର ଦେଲେ।

61 କାରଣ ଏହି ଅମଙ୍ଗଳ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଡୁ ଘଟିଲା; କାରଣ ସେ ତାଙ୍କ ଜୀବନ କାଳରେ ଇସ୍ରାଏଲର ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯାହା କରିଥିଲେ, ତାହା ପାଇଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାହାଙ୍କୁ ମନ୍ଦ ପ୍ରତିଫଳ ଦେଲେ।

62 ଆଉ ସେ ଭୟ ଓ ଲଜ୍ଜାରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ। ଆଉ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଆଦିକାମ୍ ତାଙ୍କ ପଦରେ ରାଜ୍ୟ କଲେ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୭୭

1 ଆଦିକାମ ମିଶର ଉପରେ ରାଜତ୍ୱ କରିବା ସମୟରେ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ଥିଲେ, ସେ ଚାରି ବର୍ଷ ରାଜତ୍ୱ କଲେ।

2 ଇସ୍ରାଏଲର ଲୋକମାନେ ମିଶରରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାର 206 ବର୍ଷରେ ଅଦୀକାମ୍ ମିଶର ଉପରେ ରାଜତ୍ୱ କଲେ। ମାତ୍ର ସେ ତାଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପରି ମିଶରରେ ଅଧିକ ଦିନ ରାଜତ୍ୱ କଲେ ନାହିଁ।

3 କାରଣ ତାଙ୍କର ପିତା ମେଲୋଲ ମିସରରେ ଚଉରାନବେ ବର୍ଷ ରାଜ୍ୟ କରିଥିଲେ; ମାତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦୁଷ୍ଟ ଥିବାରୁ ସେ ଦଶ ବର୍ଷ ପୀଡ଼ିତ ହୋଇ ମଲେ।

+\v 4 ପୁଣି, ସମସ୍ତ ମିସ୍ରୀୟ ଲୋକ ମିସରରେ ଆପଣା ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କ ନାମାନୁସାରେ ଅଦୀକାମ୍ ଫାରୋଙ୍କର ନାମ ରଖିଲେ ।

5 ଫାରୋଙ୍କ ସମସ୍ତ ବିଦ୍ୱାନ ଲୋକ ଏହାର ନାମ ଆଦୀକାମ୍ ଆହୁସ୍ ରଖିଥିଲେ, ସଂକ୍ଷେପରେ ମିଶରୀୟ ଭାଷାରେ ଏହାକୁ ଆହୁସ୍ କୁହାଯାଏ।

6 ଅଦୀକାମ୍ ଅତ୍ୟନ୍ତ କୁତ୍ସିତ ଥିଲା, ସେ ଅଢ଼େଇ ହାତ ଦୀର୍ଘ ଏବଂ ତାହାର ବଡ଼ ଦାଢ଼ି ଥିଲା ଯାହା ତାହାର ପାଦତଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟାପିଥିଲା।

7 ଫାେରା ମିଶର େର ରାଜତ୍ୱ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କର ପିତାଙ୍କର ସିଂହାସନ େର ବସିେଲ। େସ ନିଜ ଜ୍ଞାନ ବଳ େର ମିଶରର ଶାସନ ଚଳାଇେଲ।

8 େଯେତେବେଳ େସ ରାଜ୍ୟ େର ଥିଲେ, େସ ତାଙ୍କର ପିତା ଓ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ସମସ୍ତ ରାଜାଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଦୁଷ୍ଟତା କେଲ। େସ ଇଶ୍ରାେୟଲ ଉପେର ତାଙ୍କ ଯୁଆଳି ବଢାଇେଲ।

9 ସେ ତାଙ୍କର ଦାସମାନଙ୍କ ସହିତ ଗୋଶନରେ ଇସ୍ରାଏଲର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭେଟିଲେ। ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଦୃଢ଼ କଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରତିଦିନର କାର୍ଯ୍ୟ ସାର, ଏବଂ ମୋ' ପିତାଙ୍କ ସମୟରେ ଯେପରି କରୁଥିଲ, ସେହିପରି ଆଜିଠାରୁ ଆପ୍ତମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟରେ ଶିଥିଳ ହୁଅ ନାହିଁ।"

10 ଆଉ ସେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ନେତାମାନଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆପଣା ଦାସମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାର୍ଯ୍ୟଶାସକମାନଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ।

11 ସେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦିନକୁ ଦିନ, ସେହି ସଂଖ୍ୟା ଅନୁସାରେ ଇଟା ତିଆରି କଲେ। ଏହି ପ୍ରକାରେ ସେ ମିଶରକୁ ଫେରି ଗଲେ।

12 ସେହି ସମୟରେ ଫାରୋଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟଶାସକମାନେ ଫାରୋଙ୍କର ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର ଅଧ୍ୟକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ,

13 ଫାରୋ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, "ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରତିଦିନ କର୍ମ କର ଓ ଆପଣାର କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ କର, ଓ ଇଟାର ଦିନସାରା ପରିମାଣ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କର; କିଛି ଊଣା କର ନାହିଁ।"

+\v 14 ଆଉ ଯଦି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦୈନିକ ଇଟାର ଅଭାବ ହେବ, ତେବେ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସାନ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ରଖିବା ।

15 ଫାରୋ ଯେପରି ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ ମିଶରୀୟ କାର୍ଯ୍ୟଶାଳମାନେ ସେହିପରି କଲେ।

+\v 16 ଆଉ ଯେତେବେଳେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କ ଦୈନିକ ଇଟାର ପରିମାଣରେ କୌଣସି ଊଣା ଦେଖାଯାଉଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଫାରୋଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟଶାସକମାନେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଭାର୍ଯ୍ୟାମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ ଇଟାର ଊଣା ସଂଖ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନେଇଯାଉଥିଲେ, ସେମାନେ ବଳପୂର୍ବକ ସେମାନଙ୍କ ମାତାର କୋଳରୁ ତାହା ନେଇ ଇଟା ବଦଳରେ ଗୃହରେ ରଖିଥାନ୍ତେ;

17 ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ପିତାମାତାମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କାନ୍ଦୁଥିଲେ ଏବଂ ରୋଦନ କରୁଥିଲେ, ସେମାନେ ପ୍ରାଚୀରର କାନ୍ଥରେ ସେମାନଙ୍କର ଶିଶୁମାନଙ୍କର କ୍ରନ୍ଦନ ସ୍ୱର ଶୁଣିଲେ।

18 କିନ୍ତୁ କାର୍ଯ୍ୟଶାସକମାନେ ଇସ୍ରାଏଲ ଉପରେ ପ୍ରବଳ ହେଲେ। ଇସ୍ରାଏଲୀୟମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଗୃହରେ ଚଳାଇବା ପାଇଁ ବାଧ କଲେ। ତେଣୁ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ପୁଅକୁ କାନ୍ଥରେ ରଖି ତାହା ଉପରେ କାନ୍ଥ ଲଗାଇଲେ। ସେହି ସମୟରେ ତାହାର ଆଖି ତାହା ପାଇଁ କାନ୍ଦୁଥିଲା ଏବଂ ତା'ର ଲୁହ ପିଲା ଉପରେ ପଡ଼ିଲା।

19 ପୁଣି ମିସ୍ରୀୟ କାର୍ଯ୍ୟଶାସକମାନେ ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ଶିଶୁମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବହୁ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହିପରି କଲେ; ପୁଣି ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କେହି ଦୟା କିମ୍ବା ଦୟା କଲେ ନାହିଁ।

20 ସେହି ଗୃହରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିବା ସମସ୍ତ ପିଲାଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଦୁଇ ଶହ ସତୁରି ଜଣ ଥିଲା, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କ୍ଷୀଣ ଇଟା ବଦଳରେ ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ କେତେକଙ୍କୁ ସେମାନେ ଗୃହରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଥିଲେ।

21 ଅଦୀକାମର ସମୟରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଉପରେ ଯେଉଁ ପରିଶ୍ରମ କରାଯାଇଥିଲା, ତାହା ତାଙ୍କ ପିତାର ସମୟରେ ସେମାନେ ଯାହା କରିଥିଲେ, ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ କଷ୍ଟକର ଥିଲା।

22 ପୁଣି, ଇସ୍ରାଏଲୀୟମାନେ ଆପଣା ଆପଣା କଠିନ ପରିଶ୍ରମ ପାଇଁ ପ୍ରତିଦିନ ହାହାକାର କଲେ। କାରଣ ସେମାନେ ମନେ ମନେ କହୁଥିଲେ, "ଦେଖ, ଫାରୋ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ, ତାହାର ପୁତ୍ର ଉଠିବ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ହାଲୁକା କରିବ।"

23 କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ପୂର୍ବ ଅପେକ୍ଷା ଦ୍ୱିତୀୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଧିକ ବୃଦ୍ଧି କଲେ; ତେଣୁ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଏଥିରେ ହାହାକାର କଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପରିଶ୍ରମ ସକାଶୁ ସେମାନଙ୍କ ଆର୍ତ୍ତନାଦ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଛାମୁରେ ଉଠିଲା।

24 ପରମେଶ୍ୱର ସେହି ସମୟରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର ଆର୍ତ୍ତନାଦ ଓ ଆର୍ତ୍ତନାଦ ଶୁଣିଲେ, ଆଉ ଅବ୍ରହାମ, ଇସ୍‌ହାକ ଓ ଯାକୁବଙ୍କ ସହିତ କରିଥିବା ଆପଣା ନିୟମ ସ୍ମରଣ କଲେ।

25 ପରମେଶ୍ୱର ସେହି ସମୟର ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ସନ୍ତାନଗଣର କଠିନ ପରିଶ୍ରମ ଓ ସେମାନଙ୍କ କଠିନ ପରିଶ୍ରମ ଦେଖିଲେ, ତେଣୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବାକୁ ସ୍ଥିର କଲେ।

+\v 26 ସେହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଅମ୍ରାମ୍‌ର ପୁତ୍ର ମୋଶା ମିଦୀୟନୀୟ ରୁୟେଲର ଗୃହରେ ବନ୍ଦୀ ଥିଲେ; ଏବଂ ରୁୟେଲର କନ୍ୟା ସିପ୍‌ପୋରା ପ୍ରତିଦିନ ଗୁପ୍ତରେ ଖାଦ୍ୟ ଦେଇ ତାହାର ପ୍ରତିପାଳନ କରୁଥିଲା ।

27 ତେଣୁ ମୋଶା ରୁୟେଲର ଗୃହର କାରାଗାରରେ ଦଶ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବନ୍ଦୀ ରହିଲେ।

28 ଦଶ ବର୍ଷର ଶେଷ ରେ, ମିଶର ଉପରେ ଫାରୋଙ୍କର ରାଜତ୍ୱର ପ୍ରଥମ ବର୍ଷ ରେ। ଏହି ବର୍ଷଟି ଫାରୋଙ୍କର ପିତାଙ୍କ ସ୍ଥାନ ରେ ଗଲା।

29 ସିପ୍ପୋରା ଆପଣା ପିତା ରୁୟେଲକୁ କହିଲା, "ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଏବ୍ରୀୟ ଲୋକକୁ ଦଶ ବର୍ଷ ଧରି କାରାଗାରରେ ବାନ୍ଧି ରଖିଥିଲ, ସେ ବିଷୟରେ କେହି ପଚାରନ୍ତି ନାହିଁ କି ଖୋଜନ୍ତି ନାହିଁ।"

30 ତେଣୁ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଇଚ୍ଛା କର, ତେବେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଲୋକ ପଠାଇ ଦେଖିବା। ସେ ଜୀବିତ କି ମରିଯାଇଛି। କିନ୍ତୁ ତା'ର ପିତା ଜାଣି ନ ଥିଲେ ଯେ ସେ ତାଙ୍କୁ ସମର୍ଥନ କରିଛି।

31 ତା'ର ପିତା ରୁୟେଲ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "କେବେ ଏପରି ଘଟିଲା ଯେ କୌଣସି ଲୋକ ଦଶ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖାଦ୍ୟ ବିନା କାରାଗାରରେ ବନ୍ଦୀ ରହିଲା ଏବଂ ସେ ବଞ୍ଚିଲା?""

+\v 32 ସେତେବେଳେ ସିପ୍‌ପୋରା ଆପଣା ପିତାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲା, "ଏବ୍ରୀୟମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ମହାନ୍ ଓ ଭୟଙ୍କର, ପୁଣି, ସେ ନିତ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର୍ମ କରନ୍ତି, ଏହା ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭେ ଶୁଣିଅଛ ।"

33 ସେ ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ କଲଦୀୟମାନଙ୍କ ଉରରୁ, ଇସ୍ହାକଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ଖଡ୍ଗରୁ ଏବଂ ଯାକୁବଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୂତରୁ ରକ୍ଷା କଲେ, ଯିଏ ଯବ୍ବୋକ ଘାଟରେ ତାଙ୍କ ସହିତ ମଲ୍ଲଯୁଦ୍ଧ କରିଥିଲେ।

34 ଏହି ଲୋକ ସହିତ ସେ ଅନେକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି। ସେ ତାଙ୍କୁ ମିଶରର ନଦୀରୁ, ଫାରୋଙ୍କ ଖଡ୍ଗରୁ ଓ କୂଶର ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କଠାରୁ ରକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି। ତେଣୁ ସେ ତାଙ୍କୁ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷରୁ ମଧ୍ୟ ରକ୍ଷା କରି ଜୀବିତ ରଖିପାରିବେ।

+\v 35 ତହୁଁ ଏହା ରୁୟେଲଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଭଲ ବୋଧ ହେଲା; ତେଣୁ ସେ ଆପଣା କନ୍ୟାର କଥାନୁସାରେ କର୍ମ କରି ମୋଶାଙ୍କର କଅଣ ହୋଇଛି, ତାହା ଜାଣିବା ପାଇଁ କାରାଗାରକୁ ପଠାଇଲେ ।

36 ସେ ଦେଖିଲେ ଯେ ମୋଶା ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ କୂପ ଭିତରେ ବାସ କରୁଥିଲେ। ସେ ନିଜ ପାଦରେ ଠିଆ ହୋଇ ନିଜ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ପ୍ରଶଂସା ଓ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ।

37 ତହୁଁ ରୂୟେଲ ମୋଶାଙ୍କୁ କାରାଗାରରୁ ବାହାରକୁ ଆଣିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ। ତେଣୁ ସେମାନେ ତାଙ୍କର କ୍ଷୌର କଲେ ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କର କାରାଗାରର ପୋଷାକ ବଦଳାଇ ରୋଟୀ ଖାଇଲେ।

38 ଏହାପେର ◌ାମାଶା ଗୃହର ପଛ ପେଟ ଥିବା ରୁୟେଲ ଉଦ୍ୟାନକୁ ଗେଲ। ◌ାସଠା◌ାର ତାଙ୍କର ସଦାପ୍ରଭୁ ପରେମଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା େକଲ। ◌ାଯ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ମହାନ୍ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମମାନ କରିଥି◌ାଲ।

39 ସେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିବା ସମୟରେ ତାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଚାହିଁଲେ, ଆଉ ଦେଖିଲେ ଯେ ଏକ ନୀଳକାନ୍ତମଣି କାଠି ଭୂମିରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି, ଯାହା ଉଦ୍ୟାନର ମଧ୍ୟଭାଗରେ ରୋପଣ କରାଯାଇଥିଲା।

40 ସେ ଯଷ୍ଟି ପାଖକୁ ଯାଇ ଚାହିଁଲେ। ଆଉ ଦେଖିଲେ, ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ନାମ ସେହି ଯଷ୍ଟି ରେ ଖୋଦିତ ଓ ବିସ୍ତାରିତ ହୋଇଥିଲା।

41 ଆଉ ସେ ତାହା ପଢିଲେ ଏବଂ ହାତ ବଢ଼ାଇ ବୁଦାରୁ ଜଙ୍ଗଲ ଗଛ ପରି ଏହାକୁ ଟାଣି ଆଣିଲେ, ଏବଂ ବାଡ଼ିଟି ତାଙ୍କ ହାତରେ ଥିଲା।

42 ଆଉ ଏହି କାଠ ହେଉଛି ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ପୃଥିବୀ, ତନ୍ମଧ୍ୟସ୍ଥ ସମସ୍ତ ବାହିନୀ, ସମୁଦ୍ର, ନଦୀ ଓ ତନ୍ମଧ୍ୟସ୍ଥ ସମସ୍ତ ମତ୍ସ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରିସାରିବା ପରେ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କରିଥିଲେ।

43 ପରମେଶ୍ୱର ଆଦମଙ୍କୁ ଏଦନ ଉଦ୍ୟାନରୁ ତଡ଼ି ଦେବା ପରେ, ସେ ନିଜ ହାତରେ ବାଡ଼ିଟି ଘେନି ଯାଇ ଯେଉଁ ମାଟିରୁ ତାଙ୍କୁ ନିଆଯାଇଥିଲା, ସେହି ଭୂମିରେ କୃଷିକର୍ମ କଲେ।

44 ଅନନ୍ତର ସେହି ଯଷ୍ଟି ନୋହଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲା, ଆଉ ସେ ଶେମ ଓ ତାଙ୍କ ବଂଶଧରଙ୍କୁ, ଏବ୍ରୀ ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଆସିଲା ନାହିଁ ।

45 ଅବ୍ରହାମ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ଇସ୍ହାକକୁ ଦେଲେ। ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କୁ ଏହି ଆଶାବାଡ଼ି ମଧ ଦେଲେ।

46 ଯାକୁବ ପଦନ୍ ଅରାମକୁ ପଳାଇ ତାହା ହସ୍ତରେ ଧରିଥିଲା। ସେ ଆପଣା ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିଯିବା ସମୟରେ ତାହା ଛାଡ଼ି ନ ଥିଲା।

47 ଯାକୁବ ମିଶରକୁ ଗଲେ। ସେ ତାହା ସହିତ ତାହା ଆଣି ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ଦେଲେ। ତା'ର ଭାଇମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଗୋଟିଏ ଅଂଶ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ଦେଲେ। ଯାକୁବ ଏଷୌଠାରୁ ସେ ସମ୍ପଦ ବଳପୂର୍ବକ ଅଧିକାର କରିଥିଲେ।

48 ଯୋଷେଫଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ, ମିଶରର କୁଳୀନମାନେ ଯୋଷେଫଙ୍କ ଗୃହରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ। ସେହି ଯଷ୍ଟି ମିଦିୟନୀୟ ରୁୟେଲଙ୍କ ହାତରେ ଲାଗିଲା। ସେ ମିଶରରୁ ବାହାରକୁ ଗଲାବେଳେ, ସେ ତାକୁ ହାତରେ ନେଇ ନିଜର ଉଦ୍ୟାନରେ ରୋପଣ କଲେ।

49 କିନ୍ତୁ କିନୀୟମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ବୀର ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କ କନ୍ୟା ସିପ୍ପୋରାକୁ ନେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ବିଫଳ ହେଲେ।

50 ତେଣୁ ସେହି କାଠ ରୁୟେଲର ଉଦ୍ୟାନରେ ରୋପିତ ହୋଇ ରହିଲା, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାର ଅଧିକାର ଥିବା ଲୋକ ଆସି ତାହା ନେଇଗଲା।

51 ତହୁଁ ରୁୟେଲ ମୋଶାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଥିବା ଯଷ୍ଟି ଦେଖି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ; ପୁଣି, ସେ ତାଙ୍କ କନ୍ୟା ସିପ୍ପୋରାକୁ ତାଙ୍କ ସହିତ ବିବାହ ଦେଲେ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୭୮

1 ସେହି ସମୟରେ ଇଦୋମର ରାଜା ଅକ୍ବୋରର ପୁତ୍ର ବାଲ୍ହନନର ମୃତ୍ୟୁ ହେଲା। ତାଙ୍କୁ ଇଦୋମ ଦେଶରେ ତାଙ୍କ ଗୃହରେ କବର ଦିଆଗଲା।

2 ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ, ଏଷୌର ସନ୍ତାନମାନେ ଇଦୋମ ଦେଶକୁ ଲୋକ ପଠାଇ ସେଠାରୁ ହଦଦ୍ ନାମକ ଏକ ଲୋକକୁ ଇଦୋମରୁ ଆଣିଲେ। ସେମାନେ ବାଲ୍ହାନନର ରାଜା ପଦରେ ତାଙ୍କୁ ରାଜା କଲେ।

3 ହଦଦ୍ ଇଦୋମର ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ୪୮ ବର୍ଷ ରାଜତ୍ୱ କଲେ।

4 ତା'ପରେ ସେ ରାଜତ୍ୱ କଲାପରେ ମୋୟାବ-ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ, ଯେପରି ସେମାନେ ପୂର୍ବ ପରି ଏଷୌ-ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଣନ୍ତି, ସେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲେ, ମାତ୍ର ସେ ପାରିଲେ ନାହିଁ, କାରଣ ମୋୟାବ-ସନ୍ତାନମାନେ ଏହି କଥା ଶୁଣିଲେ, ସେମାନେ ଉଠି ଆପଣା ଆପଣା ଭାଇମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଜଣେ ରାଜା ମନୋନୀତ କରିବାକୁ ଶୀଘ୍ର ହେଲେ।

5 ଏହାପରେ ଇଦୋମର ଲୋକମାନେ ଏକତ୍ର ହେଲେ, ସମାନେେ ନିଜର ଆତ୍ମୀୟମାନଙ୍କୁ ଅମ୍ମୋନେ ସନ୍ତାନଗଣ ସହିତ ଇଦୋମର ରାଜା ହଦଦ୍ ବିରୁଦ୍ଧ ରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ପଠାଇଲେ।

6 ହଦଦ୍ ମୋୟାବ ସନ୍ତାନଗଣର କୃତ କର୍ମର କଥା ଶୁଣି ଅତିଶୟ ଭୟଭୀତ ହେଲା। ସେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧ ରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲା ନାହିଁ।

7 ସେହି ସମୟରେ ମିଦିୟନରେ ଅମ୍ରାମର ପୁତ୍ର ମୋଶା ମିଦିୟନୀୟ ରୂୟେଲର କନ୍ୟା ସିପ୍ପୋରାକୁ ବିବାହ କରିଥିଲେ।

8 ସିପ୍ପୋରା ଯାକୁବର ଝିଅମାନଙ୍କ ପଥରେ ଚାଲିଲା। ସେ ସାରା, ରିବିକା, ରାହେଲ ଓ ଲେୟାଙ୍କ ପରି ଧାର୍ମିକତାଠାରୁ କମ୍ ନଥିଲା।

9 ସିପ୍ପୋରା ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇ ଏକ ପୁତ୍ର ପ୍ରସବ କଲା, ଏବଂ ତାହାର ନାମ ଗେର୍ଶୋମ ରଖିଲା, କାରଣ ସେ କହିଲେ, "ମୁଁ ବିଦେଶରେ ପ୍ରବାସୀ ଥିଲି; ମାତ୍ର ଆପଣା ଶ୍ୱଶୁର ରୁୟେଲର ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ସେ ଆପଣା ଲିଙ୍ଗାଗ୍ର ଚର୍ମ ସୁନ୍ନତ କଲେ ନାହିଁ।"

10 ତା'ପରେ ସେ ପୁନର୍ବାର ଗର୍ଭବତୀ ହେଲେ ଏବଂ ଏକ ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ପ୍ରସବ କଲେ। କିନ୍ତୁ ସେ ତାଙ୍କର ଲିଙ୍ଗାଗ୍ର ଚର୍ମ ଛେଦନ କରି ତାଙ୍କର ନାମ ଇଲୀୟେଜର ରଖିଲେ। ମାଶାେ କହିଥିଲେ, "କାରଣ ମାରେ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ମାେତେ ସାହାଯ୍ୟ କଲେ ଏବଂ ଫାରୋଙ୍କର ଖଡ୍ଗରୁ ରକ୍ଷା କଲେ।"

11 ସେହି ସମୟରେ ମିସ୍ରୀୟ ରାଜା ଫାରୋ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର ପରିଶ୍ରମକୁ ଅତିଶୟ ବୃଦ୍ଧି କଲେ ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଉପରେ ଆପଣା ଯୁଆଳିକୁ ଆହୁରି ଭାରୀ କଲେ।

+\v 12 ତହୁଁ ସେ ମିସରରେ ଏକ ଘୋଷଣା କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ ଇଟା ନିର୍ମାଣ ନିମନ୍ତେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଉ ପାଳ ଦିଅ

ନାହିଁ; ସେମାନେ ଯାଇ ଯେତେ ପାଳ ପାଇ ପାରିବେ, ସେତେ ସଂଗ୍ରହ କରନ୍ତୁ"।

13 ସେମାନେ ଇଟା ତିଆରି କରିବାର ପରିମାଣ ପ୍ରତିଦିନ ଦିଅନ୍ତୁ ଏବଂ ସେଥିରୁ କିଛି ଊଣା କରନ୍ତୁ ନାହିଁ, କାରଣ ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅଳସୁଆ।

14 ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ତାହା ଶୁଣିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାଣର ତିକ୍ତତା ହେତୁ ସେମାନେ ବିଳାପ ଓ ହାହାକାର କଲେ ଓ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ।

15 ସେତେବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଇସ୍ରାଏଲୀୟମାନଙ୍କର କ୍ରନ୍ଦନ ଶୁଣିଲେ ଏବଂ ମିଶରୀୟମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ କିପରି ଅତ୍ୟାଚାର କଲେ, ତାହା ଦେଖିଲେ।

16 ସଦାପ୍ରଭୁ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଓ ଆପଣା ଅଧିକାର ପ୍ରତି ଈର୍ଷା କଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ରବ ଶୁଣିଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ମିସରର ଦୁଃଖରୁ ବାହାର କରି ଆଣିବାକୁ, ଏବଂ କିଣାନ ଦେଶ ଅଧିକାର କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେବା ପାଇଁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲେ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୭୯

1 ସେହି ସମୟରେ ମୋଶା ସୀନ ମରୁଭୂମିର ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ତାଙ୍କର ଶ୍ୱଶୁର ମିଦିୟନୀୟ ରୁୟେଲଙ୍କ ମେଷପଲ ଚରାଉଥିଲେ। ଏବଂ ତାଙ୍କ ଶ୍ୱଶୁରଙ୍କଠାରୁ ଏକ ଆଶାବାଡ଼ି ତାଙ୍କ ହାତରେ ଥିଲା।

2 ଆଉ ଦିନେ ଗୋଟିଏ ଛାଗଛୁଆ ପଲ ମଧ୍ୟରୁ ହଜିଗଲା; ମୋଶା ତାହାର ପଛେ ପଛେ ଗୋଡ଼ାଇଲେ; ଆଉ ତାହା ହୋରେବରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପର୍ବତରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା।

+\v 3 ଅନନ୍ତର ସେ ହୋରେବରେ ପହଞ୍ଚିଲା ଉତ୍ତାରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେଠାରେ ବୁଦା ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଲେ, ପୁଣି, ସେ ବୁଦାକୁ ଅଗ୍ନିରେ ଜଳୁଥିବାର ଦେଖିଲେ, ମାତ୍ର ଅଗ୍ନି ବୁଦାକୁ ଗ୍ରାସ କରିବା ପାଇଁ ଶକ୍ତି ପାଇଲା ନାହିଁ ।

+\v 4 ଏହି ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖି ମୋଶା ଅତିଶୟ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ, କାରଣ ବୁଦାଟି ନଷ୍ଟ ହେଲା ନାହିଁ । ତେଣୁ ସେ ଏହି ମହାନ ଜିନିଷ ଦେଖିବା ପାଇଁ ନିକଟକୁ ଗଲେ; ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟରୁ ମୋଶାଙ୍କୁ ଡାକି ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣକୁ ତାଙ୍କ ସେବାରୁ ବିଦାୟ କରିବା ପାଇଁ ମିସରକୁ, ମିସରର ରାଜା ଫାରୋ ନିକଟକୁ ଯିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ।

+\v 5 ଆଉ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ମିସରକୁ ଫେରିଯାଅ; କାରଣ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରାଣ ଅନ୍ୱେଷଣ କରୁଥିଲେ, ସେସମସ୍ତେ ମରିଅଛନ୍ତି; ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେ ଫାରୋଙ୍କୁ କୁହ, ତାହାର ଦେଶରୁ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣକୁ ଛାଡ଼ି ଦେବା ପାଇଁ"।

6 ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ ଫାରୋ ଓ ତାଙ୍କର ପ୍ରଜାମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ମିଶରରେ ନାନା ଚିହ୍ନ ଓ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର୍ମ ଦେଖାଇଲେ, ଯେପରି ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ଯେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ ପଠାଇ ଅଛନ୍ତି।

7 ସେତେବେଳେ ମୋଶା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ସମସ୍ତ ଆଜ୍ଞାରେ ମନୋଯୋଗ କଲେ। ତେଣୁ ସେ ଆପଣା ଶ୍ୱଶୁରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରି ଯାଇ ତାଙ୍କୁ ସେହି କଥା କହିଲେ। ତହିଁରେ ରୁୟେଲ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "କୁଶଳରେ ଯାଅ।"

8 ତହୁଁ ମୋଶା ମିସରକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଉଠିଲେ, ଏବଂ ଆପଣା ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ସାଙ୍ଗରେ ଘେନି ପଥ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ପାଥେୟାନରେ ଥିଲେ; ଆଉ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଜଣେ ଦୂତ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସୁଯୋଗ ଖୋଜିବାକୁ ଲାଗିଲେ।

9 ଆଉ ସେ ଆପଣା ଜ୍ୟେଷ୍ଠପୁତ୍ରଙ୍କ ପାଇଁ ତାହାକୁ ବଧ କରିବାକୁ ଚାହିଁଲେ, କାରଣ ସେ ତାହାଙ୍କୁ ସୁନ୍ନତ କରି ନ ଥିଲେ, ଆଉ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ସହିତ ଯେଉଁ ନିୟମ କରିଥିଲେ, ତାହା ଲଙ୍ଘନ କରିଥିଲେ।

10 କାରଣ ମୋଶା ଆପଣା ଶ୍ୱଶୁରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶୁଣିଲେ, ଯେ ଆପଣା ଜ୍ୟେଷ୍ଠପୁତ୍ରକୁ ସୁନ୍ନତ ନ କରିବାକୁ କହିଥିଲେ, ତେଣୁ ସେ ତାହାଙ୍କୁ ସୁନ୍ନତ କଲେ ନାହିଁ।

11 ସିପ୍ପୋରା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୂତଙ୍କୁ ଦେଖିଲା ଯେ, ମୋଶାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସୁଯୋଗ ଖୋଜୁଥିଲେ। ସେ ଜାଣିଲା ଯେ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଗେର୍ଶୋମର ସୁନ୍ନତ ନ ହେବା ହେତୁ ଏହା ହେଉଛି।

12 ସେତେବେଳେ ସିପ୍ପୋରା ଶୀଘ୍ର ଯାଇ ସେଠାରେ ଥିବା ତୀକ୍ଷ୍ଣ ପଥରସବୁ କାଢ଼ି ନେଲା ଏବଂ ସେ ଆପଣା ପୁତ୍ରକୁ ସୁନ୍ନତ କଲା। ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୂତଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ଆପଣା ସ୍ୱାମୀ ଓ ପୁତ୍ରକୁ ରକ୍ଷା କଲା।

13 ସେହି ଦିନ ମୋଶାଙ୍କର ଭ୍ରାତା ଅମ୍ରାମର ପୁତ୍ର ହାରୋଣ ମିଶରରେ ନଦୀ କୂଳରେ ବୁଲୁଛନ୍ତି।

14 ସେହି ସ୍ଥାନରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଲେ। ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ମରୁଭୂମିକୁ ମୋଶାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଅ। ତେଣୁ ସେ ଯାଇ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପର୍ବତରେ ମୋଶାଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରି ତାଙ୍କୁ ଚୁମ୍ବନ କଲେ।"

15 ହାରୋଣ ଅନାଇଲେ ଓ ମୋଶାଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ ସିପ୍ପୋରାକୁ ଦେଖିଲେ। ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ ଥିଲେ। ସେ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଏମାନେ କିଏ? ଏମାନେ ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ କିଏ?"

+\v 16 ମୋଶା ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଏମାନେ ମୋହର ଭାର୍ଯ୍ୟା ଓ ପୁତ୍ର, ପରମେଶ୍ୱର ମିଦୀୟନରେ ମୋତେ ଏମାନଙ୍କୁ ଦେଇଥିଲେ," ଆଉ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ତାହାର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ହେତୁ ହାରୋଣଙ୍କୁ ଦୁଃଖ ଲାଗିଲା ।

17 ହାରୋଣ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ତା'ର ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପିତୃଗୃହକୁ ପଠାଇ ଦିଅ।" ମୋଶା ହାରୋଣଙ୍କ କଥାରେ ମନୋଯୋଗ କରି ସେହିପରି କଲେ।

18 ଅନନ୍ତର ସିପ୍‌ପୋରା ଆପଣା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଫେରିଗଲା; ପୁଣି, ସଦାପ୍ରଭୁ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନ କରିବା ଓ ଫାରୋଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ମିସରରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରି ଆଣିବାର ଦିନ ନ ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ରୁୟେଲର ଗୃହକୁ ଗଲେ ।

19 ଅନନ୍ତର ମୋଶା ଓ ହାରୋଣ ମିସରରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସମାଜ ନିକଟକୁ ଗଲେ; ଆଉ ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ସମସ୍ତ ବାକ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ; ତହୁଁ ଲୋକମାନେ ମହା ଆନନ୍ଦରେ ଆନନ୍ଦ କଲେ ।

20 ତା'ପରେ ମୋଶା ଓ ହାରୋଣ ପରଦିନ ପ୍ରଭାତରେ ଉଠି ଫାରୋଙ୍କ ଗୃହରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଶାବାଡ଼ି ହସ୍ତରେ ଘେନିଗଲେ।

21 ପୁଣି ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ରାଜଦ୍ୱାର ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଲେ, ସେତେବେଳେ ଦୁଇ ଯୁବା ସିଂହ ଲୁହା ଅସ୍ତ୍ର ସହିତ ସେଠାରେ ବନ୍ଧା ହୋଇଥିଲେ, ଏବଂ ରାଜା ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଆସିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ, ସେମାନେ ନ ଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା କେହି ବାହାରକୁ ଯାଉ ନଥିଲେ କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରୁ ଭିତରକୁ ଯାଉ ନଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ମନ୍ତ୍ରଜ୍ଞମାନେ ଆସି ସେମାନଙ୍କ ମନ୍ତ୍ର ଦ୍ୱାରା ସିଂହମାନଙ୍କୁ ଫେରାଇ ଆଣିଥିଲେ, ଏବଂ ଏହା ସେମାନଙ୍କୁ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିଥିଲା।

22 ତେଣୁ ମୋଶା ଶୀଘ୍ର ସିଂହମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆଶାବାଡ଼ି ଉଠାଇଲେ। ତା'ପରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କଲେ। ତେଣୁ ମୋଶା ଓ ହାରୋଣ ରାଜଗୃହକୁ ଗଲେ।

23 ସିଂହମାନେ ମଧ୍ୟ ଆନନ୍ଦରେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଆସିଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଗଲେ ଏବଂ ଯେପରି କୁକୁର ଆପଣା ପ୍ରଭୁ କ୍ଷେତ୍ରରୁ ଫେରିବା ବେଳେ ଆନନ୍ଦ କରେ, ସେହିପରି ସେମାନେ ଆନନ୍ଦ କଲେ।

24 ଫାରୋ ଏହା ଦେଖି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ। ସେ ଏହି କଥା ଶୁଣି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୟଭୀତ ହେଲେ। କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ଆକୃତି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପରି ଥିଲା।

+\v 25 ତହିଁରେ ଫାରୋ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭର କଅଣ ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି?" ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ଏବ୍ରୀୟମାନଙ୍କ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ପଠାଇ ଅଛନ୍ତି, ଏ କଥା କହିବାକୁ ଯେ, ଆମ୍ଭର ସେବା କରିବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପଠାଇ ଦିଅ ।"

26 ଫାେରା ଏହା ଶୁଣିେଲ ଓ େସମାନଙ୍କ ଆଗ େର ଭୟଭୀତ େହେଲ। େସ େସମାନଙ୍କୁ କହିେଲ, "ଆଜି ଯାଅ। କାଲି େମା ନିକଟକୁ ଆସ।" େସମାେନ ରାଜାଙ୍କ କଥାନୁସା େର କର୍ମ କେଲ।

27 ତା'ପେର େସମାେନ ଗଲାପେର ଫାେରା ମନ୍ତ୍ରଜ୍ଞ ବିଲିଯମକୁ, ତା'ର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଓ ରାଜାଙ୍କର ସମସ୍ତ ମନ୍ତ୍ରଜ୍ଞ, ମନ୍ତ୍ରଜ୍ଞ ଓ ପରାମର୍ଶଦାତାମାନଙ୍କୁ ଡକାଇେଲ। ତହୁଁ େସମାେନ ସମସ୍େତ ରାଜାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖ େର ବସିେଲ।

28 ରାଜା ସେମାନଙ୍କୁ ମୋଶା ଓ ତାଙ୍କର ଭାଇ ହାରୋଣ ଯାହା କହିଥିଲେ, ତାହା ସବୁ କହିଲେ। ମନ୍ତ୍ରଜ୍ଞମାନେ ରାଜାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତଥାପି ଦ୍ୱାରରେ ବନ୍ଦୀ ସିଂହମାନଙ୍କ ହେତୁ ସେମାନେ କିପରି ଆପଣଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ?"

29 ରାଜା କହିଲେ, "କାରଣ ସେମାନେ ସିଂହମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆପଣା ଆପଣା ଯଷ୍ଟି ଉଠାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରି ମୋ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ, ଆଉ କୁକୁର ଯେପରି ଆପଣା ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଭେଟିବାକୁ ଆନନ୍ଦ କରେ, ସେପରି ସିଂହମାନେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆନନ୍ଦ କଲେ।"

+\v 30 ଏଥିରେ ବିୟୋରର ପୁତ୍ର ମନ୍ତ୍ରଜ୍ଞ ବିଲୀୟମ ରାଜାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର କରି କହିଲା, "ଏମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରି ମନ୍ତ୍ରଜ୍ଞ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କିଛି ନୁହଁନ୍ତି ।"

31 ଏଣୁ ଏବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଡାକ, ସେମାନଙ୍କୁ ଆସି ଆମ୍ଭମାନେେ ପରୀକ୍ଷା କରିବୁ।" ରାଜା ସେପରି କଲେ।

32 ପ୍ରଭାତରେ ଫାରୋ ରାଜାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ପାଇଁ ମୋଶା ଓ ହାରୋଣଙ୍କୁ ଡକାଇଲେ; ତହିଁରେ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଯଷ୍ଟି ଘେନି ରାଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ତାଙ୍କୁ କହିଲେ,

33 ସଦାପ୍ରଭୁ ଏବ୍ରୀୟମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ଏହି କଥା କହିଛନ୍ତି, "ମୋର ସେବା କରିବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପଠାଅ।"

34 ରାଜା ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "କିଏ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୂତ ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେ ତାହାଙ୍କ ଆଦେଶରେ ମୋ' ନିକଟକୁ ଆସ?"

\v 35 ଏଣୁ ଏବେ ଏହି ବିଷୟରେ କୌଣସି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର୍ମ କିମ୍ବା ଚିହ୍ନ ଦେଖାଅ, ତାହାହେଲେ ତୁମ୍ଭ କଥା ବିଶ୍ୱାସ ହେବ।

+\v 36 ସେତେବେଳେ ହାରୋଣ ଶୀଘ୍ର ଫାରୋ ଓ ତାଙ୍କର ଦାସମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆପଣା ହସ୍ତରୁ ଯଷ୍ଟି ପକାଇ ଦେଲେ; ତହିଁରେ ସେହି ଯଷ୍ଟି ସର୍ପ ହେଲା ।

37 ସେତେବେଳେ ମନ୍ତ୍ରଜ୍ଞମାନେ ଏହା ଦେଖି ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଆପଣା ଆପଣା ଯଷ୍ଟି ଭୂମିରେ ପକାଇଲେ ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକ ସର୍ପରେ ପରିଣତ ହୋଇଗଲା।

38 ସେତେବେଳେ ହାରୋଣଙ୍କ ଯଷ୍ଟିର ସର୍ପ ମୁଣ୍ଡ ଉଠାଇ ମନ୍ତ୍ରଜ୍ଞମାନଙ୍କ ଯଷ୍ଟିଗୁଡ଼ିକୁ ଗିଳିବା ପାଇଁ ମୁଖ ଖୋଲିଲା।

+\v 39 ତହିଁରେ ମନ୍ତ୍ରଜ୍ଞ ବିଲୀୟମ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲା, "ପୁରୁଣା କାଳରୁ ଏହି କଥା ହୋଇଅଛି, ସର୍ପ ଆପଣା ଆପଣା ସାଥୀକୁ ଗ୍ରାସ କରେ, ଆଉ ଜୀବିତ ପ୍ରାଣୀ ପରସ୍ପରକୁ ଗ୍ରାସ କରନ୍ତି ।"

40 ଏହେତୁ ଏବେ ପୂର୍ବ ପରି ତାହା ପୁନର୍ବାର ଏକ ଯଷ୍ଟିରେ ଫେରାଇ ଦିଅ, ପୁଣି ଆମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ଯ ପୂର୍ବ ପରି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଯଷ୍ଟିଗୁଡ଼ିକୁ ପୁନର୍ବାର ଫେରାଇ ଦେବୁ; ଆଉ ଯଦି ତୁମ୍ଭର ଯଷ୍ଟି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଯଷ୍ଟିକୁ ଗ୍ରାସ କରେ, ତେବେ ଆମ୍ଭେ ଜାଣିବୁ ଯେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମା ତୁମ୍ଭଠାରେ ଅଛି; ଆଉ ଯଦି ନ ଥାଏ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରି କେବଳ ଜଣେ କାରିଗର।

41 ସେତେବେଳେ ହାରୋଣ ଶୀଘ୍ର ଆପଣା ହସ୍ତ ବଢ଼ାଇ ସର୍ପର ଲାଞ୍ଜ ଧରିଲେ, ତହିଁରେ ତାହା ତାଙ୍କ ହାତରେ ଏକ ଯଷ୍ଟି ହେଲା, ପୁଣି, ମନ୍ତ୍ରଜ୍ଞମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଯଷ୍ଟିରେ ସେହିପରି କଲେ; ପୁଣି, ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଆପଣା ଆପଣା ସର୍ପର ଲାଞ୍ଜ ଧରିଲେ; ତହିଁରେ ସେମାନେ ପୂର୍ବ ପରି ଦଣ୍ଡ ହେଲେ।

+\v 42 ପୁଣି, ସେମାନେ ପୁନର୍ବାର ଯଷ୍ଟିରେ ପରିଣତ ହୁଅନ୍ତେ, ହାରୋଣଙ୍କ ଯଷ୍ଟି ସେମାନଙ୍କର ଯଷ୍ଟିଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରାସ କଲା ।

43 ରାଜା ଏହି କଥା ଦେଖି ମିସରର ରାଜାମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଇତିହାସ ପୁସ୍ତକ ଆଣିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ; ଆଉ ସେମାନେ ମିସରର ରାଜାମାନଙ୍କ ଇତିହାସ ପୁସ୍ତକ, ଅର୍ଥାତ୍, ମିସରର ସମସ୍ତ ପ୍ରତିମା ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଥିବା ଇତିହାସ ପୁସ୍ତକ ଆଣିଲେ; କାରଣ ସେମାନେ ସେଥିରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମ ପାଇବାକୁ ଚିନ୍ତା କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ତାହା ପାଇଲେ ନାହିଁ।

44 ଅନନ୍ତର ଫାରୋ ମୋଶା ଏବଂ ହାରୋଣଙ୍କୁ କହିଲେ, ଦେଖ, ମୁଁ ଏହି ପୁସ୍ତକରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନାମ ଲିଖିତ ପାଇ ନାହିଁ, କିଅବା ତାହାଙ୍କ ନାମ ମୁଁ ଜାଣେ ନାହିଁ।

45 ସେଥିରେ ମନ୍ତ୍ରୀ ଓ ଜ୍ଞାନୀମାନେ ରାଜାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଆମ୍ଭେ ଶୁଣିଅଛୁ ଯେ ଏବ୍ରୀୟମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କ ପୁତ୍ର, ପ୍ରାଚୀନ ରାଜାମାନଙ୍କର ପୁତ୍ର।

46 ଫାରୋ ମୋଶା ଏବଂ ହାରୋଣଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିଷୟରେ କହିଲ, ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଜାଣେ ନାହିଁ। ତେଣୁ ମୁଁ ତାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପଠାଇବି ନାହିଁ।"

\v 47 ସେମାନେ ରାଜାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର କରି କହିଲେ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କର ନାମ, ପୁଣି, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷଙ୍କ ସମୟରୁ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆପଣା ନାମ ଘୋଷଣା କରିଅଛନ୍ତି, ପୁଣି, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପଠାଇ କହିଲେ, ଫାରୋ ନିକଟକୁ ଯାଇ ତାଙ୍କୁ କୁହ, ଆମ୍ଭର ସେବା କରିବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପଠାଅ।

+\v 48 ଏଣୁ ଏବେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପଠାଅ, ଆମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରାନ୍ତରରେ ତିନି ଦିନର ପଥ ଯାଇ ସେଠାରେ ତାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବଳିଦାନ କରିବା; କାରଣ ଆମ୍ଭେମାନେ ମିସରକୁ ଯିବା ଦିନଠାରୁ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ହୋମବଳି, ନୈବେଦ୍ୟ କି ବଳିଦାନ କିଛି ନେଇ ନାହାନ୍ତି; ଆଉ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନ ପଠାଅ, ତେବେ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତିକୂଳରେ ତାହାଙ୍କର କ୍ରୋଧ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ହେବ, ଆଉ ସେ ମହାମାରୀ କିମ୍ବା ଖଡ୍ଗ ଦ୍ୱାରା ମିସରକୁ ଆଘାତ କରିବେ ।

49 ତହୁଁ ଫାରୋ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଏବେ ତାହାଙ୍କ ଶକ୍ତି ଓ ପରାକ୍ରମ କୁହ," ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ସେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ, ସମୁଦ୍ର ଓ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ମତ୍ସ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, ସେ ଆଲୋକ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, ଅନ୍ଧକାର ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, ପୃଥିବୀରେ ବୃଷ୍ଟି କରାଇ ତାକୁ ଜଳସେଚିତ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ଘାସ ଓ ଘାସ ଅଙ୍କୁରିତ କରିଛନ୍ତି, ସେ ମନୁଷ୍ୟ ଓ ପଶୁ ଏବଂ ବନର ପଶୁଗଣ, ଆକାଶର ପକ୍ଷୀଗଣ ଓ ସମୁଦ୍ରର ମାଛ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, ଆଉ ତାଙ୍କ ମୁଖ ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଜୀବିତ ଓ ମରିଯାଆନ୍ତି।"

50 ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ତୁମ୍ଭ ମାତାର ଗର୍ଭରେ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି। ସେ ତୁମ୍ଭ ଭିତରେ ଜୀବନର ନିଶ୍ୱାସ ଦେଇଛନ୍ତି। ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ପ୍ରତିପାଳନ କରି ମିସରର ରାଜସିଂହାସନରେ ବସାଇଛନ୍ତି। ସେ ତୁମ୍ଭର ପ୍ରାଣ ଓ ପ୍ରାଣ ନେଇଯିବେ, ପୁଣି ଯେଉଁଠାରୁ ତୁମ୍ଭେ ନୀତ ହୋଇଥିଲ, ସେହି ଭୂମିକୁ ପୁନର୍ବାର ଫେରାଇ ଆଣିବେ।

51 ରାଜା େସମାନଙ୍କ କଥା େର ଅତ୍ୟନ୍ତ େକାର୍ଧିତ େହେଲ, ଓ େସ େସମାନଙ୍କୁ କହିେଲ, "କିନ୍ତୁ ନାନା ଦେଶୀଯ େଦବତାଗଣ ମଧ୍ୟରୁ କିଏ ଏହା କରିପାରିେବ? େମାର ନଦୀ େମାର, ଏବଂ ମୁଁ ନିଜ ପାଇଁ ତାହା ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛି।"

52 ପୁଣି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ନିକଟରୁ ଦୂରେଇ ଦେଲେ, ପୁଣି ଇସ୍ରାଏଲ ଉପରେ ଗତକାଲି ଓ ପୂର୍ବ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ କଠିନ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ।

53 ଅନନ୍ତର ମୋଶା ଏବଂ ହାରୋଣ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟରୁ ବିଦାୟ ନେଇଗଲେ। ସେମାନେ ଦେଖିଲେ, ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କଠିନ ପରିସ୍ଥିତିରେ ପକାଇବାକୁ ବାଧ କରାଯାଇଥିଲା। କାରଣ କାର୍ଯ୍ୟଶାସକମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କଠିନ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ବାଧ କରିଥିଲେ।

54 ଏହାପରେ ମାଶାେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫରେିଗଲେ ଏବଂ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏପରି ଖରାପ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛ? ମୁଁ ଫାରୋଙ୍କୁ କହିବାକୁ ଆସିଲି, ଯେଉଁ ଦିନଠାରୁ ସେ ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତି ଅମଙ୍ଗଳ କରିଅଛନ୍ତି।"

55 ଏହା ପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଦେଖ, ଫାରୋ ତାଙ୍କର ହସ୍ତ ବିସ୍ତାରିତ କରି ଓ ଭୟଙ୍କର ମହାମାରୀ ଦ୍ୱାରା ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣକୁ ଆପଣା ଦେଶରୁ ବାହାର କରିଦେବ।

56 ମାଶାେ ଏବଂ ହାରୋଣ ମିଶର ରେ ନିଜ ନିଜ ଭାଇ ଇଶ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କଲେ।

57 ମିଶରୀୟମାନେ ଇସ୍ରାଏଲୀୟମାନଙ୍କୁ କଠିନ ପରିଶ୍ରମ କରାଇଲେ। ତେଣୁ ମିଶରୀୟମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ କଷ୍ଟ ଦେଲେ।

ଅଧ୍ୟାୟ 80

+\v 1 ଦୁଇ ବର୍ଷ ଶେଷରେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଇସ୍ରାଏଲ-ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ ବାହାର କରି ଆଣିବା ପାଇଁ ଓ ମିସର ଦେଶରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପଠାଇବା ପାଇଁ ମୋଶାଙ୍କୁ ଫାରୋଙ୍କ ନିକଟକୁ ପୁନର୍ବାର ପଠାଇଲେ ।

+\v 2 ଅନନ୍ତର ମୋଶା ଯାଇ ଫାରୋଙ୍କ ଗୃହକୁ ଗଲେ, ଆଉ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ ଯେଉଁ କଥା କହିଥିଲେ, ତାହା ତାଙ୍କୁ କହିଲେ; ମାତ୍ର ଫାରୋ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ରବରେ ମନୋଯୋଗ କଲେ ନାହିଁ, ପୁଣି, ପରମେଶ୍ୱର ମିସରରେ ଫାରୋ ଓ ତାଙ୍କର ପ୍ରଜାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆପଣା ପରାକ୍ରମ ଉତ୍ତେଜିତ କଲେ, ପୁଣି, ପରମେଶ୍ୱର ଫାରୋ ଓ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅତି ମହା ଓ ଦୁଃଖଦାୟକ ଆଘାତରେ ଆଘାତ କଲେ ।

3 ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ହାରୋଣଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ପ୍ରେରଣା ଦେଲେ ଏବଂ ମିଶରର ସମସ୍ତ ଜଳକୁ, ନଦୀ ଓ ନଦୀସବୁକୁ ରକ୍ତରେ ପରିଣତ କଲେ।

+\v 4 ତହୁଁ ଜଣେ ମିସ୍ରୀୟ ଲୋକ ପାନ କରି ଜଳ କାଢ଼ିବାକୁ ଆସିଲା, ସେ ଆପଣା କଳସରେ ଅନାଇ ଦେଖିଲେ, ଆଉ ଦେଖ, ସମସ୍ତ ଜଳ ରକ୍ତ ହୋଇଗଲା; ପୁଣି, ସେ ଆପଣା ପାତ୍ରରୁ ପାନ କରିବାକୁ ଆସନ୍ତେ, ପାତ୍ରର ଜଳ ରକ୍ତ ହୋଇଗଲା ।

5 ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀ ମଇଦା ଦଳି ଖାଦ୍ୟ ରାନ୍ଧିଲା, ସେତେବେଳେ ତାହା ରକ୍ତ ପରି ଦେଖାଗଲା।

6 ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ପୁନର୍ବାର ଜଳ ପଠାଇଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ଜଳରୁ ବେଙ୍ଗ ବାହାରକୁ ଆଣିଲେ। ସମସ୍ତ ବେଙ୍ଗ ମିଶରୀୟମାନଙ୍କ ଗୃହରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ।

7 ଯେତେବେଳେ ମିଶରୀୟମାନେ ଜଳପାନ କଲେ, ସେମାନଙ୍କର ପେଟ ବେଙ୍ଗରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଗଲା। ସେମାନେ ନଦୀରେ ନାଚିବା ପରି ନିଜ ନିଜ ପେଟରେ ନାଚିଲେ।

8 ସେମାନଙ୍କର ପାନୀୟ ଜଳ ଏବଂ ରୋଷେଇ ପାଣି ସବୁ ବେଙ୍ଗରେ ପରିଣତ ହେଲା। ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଶୟନ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ଝାଳ ବେଙ୍ଗ ଜନ୍ମ କଲା।

9 ତଥାପି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ କ୍ରୋଧ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ନିବୃତ୍ତ ହେଲା ନାହିଁ, ପୁଣି ସମସ୍ତ ମିସ୍ରୀୟଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାରର ମହାମାରୀ ଦ୍ୱାରା ସଂହାର କରିବା ପାଇଁ ତାହାଙ୍କ ହସ୍ତ ବିସ୍ତାର ହେଲା।

+\v 10 ପୁଣି, ସେ ଲୋକ ପଠାଇ ସେମାନଙ୍କ ଧୂଳିକୁ ଉକୁଣିଆ ପୋକରେ ଆଘାତ କଲେ; ତହିଁରେ ପୃଥିବୀରେ ଦୁଇ ହାତ ଉଚ୍ଚତାରେ ଉକୁଣିଆ ପୋକ ମିସରରେ ବଢ଼ିଗଲେ ।

11 ପୁଣି, ମିସର ନିବାସୀ ସମୁଦାୟ ମନୁଷ୍ୟ ଓ ପଶୁର ମାଂସରେ ଅତି ସଂଖ୍ୟକ ଉକୁଣିଆ ପୋକ ଥିଲେ; ମଧ୍ୟ ସଦାପ୍ରଭୁ ରାଜା ଓ ରାଣୀଙ୍କ ଉପରେ ଉକୁଣିଆ ପୋକ ପଠାଇଲେ; ଆଉ ଉକୁଣିଆ ପୋକ ସକାଶୁ ମିସର ଅତିଶୟ ଦୁଃଖିତ ହେଲା।

12 ତଥାପି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର କ୍ରୋଧ ହ୍ରାସ ହେଲା ନାହିଁ, ଆଉ ମିସର ଉପରେ ତାହାଙ୍କର ହସ୍ତ ବିସ୍ତାରିତ ହେଲା ।

13 ସଦାପ୍ରଭୁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ପଶୁମାନଙ୍କୁ ମିଶରକୁ ପ୍ରେରଣ କଲେ। ସେମାନେ ମିଶରୀୟମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କଲେ ଏବଂ ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ, ପଶୁ, ବୃକ୍ଷ ଏବଂ ମିଶରୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀ ନଷ୍ଟ କଲେ।

14 ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଗ୍ନିମୟ ସର୍ପ, ବିଛା, ମୂଷା, ନିଉଶ ଓ ବେଙ୍ଗ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କୁ ଧୂଳିରେ ଘୁଷୁରି ପଠାଇଲେ।

15 ମାଛି, ବିରଙ୍ଗ, ପୋକ ଓ ଉକୁଣି, ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜ ନିଜ ଜାତି ଅନୁସାରେ ଏକତ୍ର ରହିବେ।

16 ପୁଣି, ଆପଣା ଆପଣା ଜାତି ଅନୁସାରେ ସମସ୍ତ ସରୀସୃପ ଓ ପକ୍ଷୀଗଣ ମିସରକୁ ଆସିଲେ ଓ ମିସ୍ରୀୟମାନଙ୍କୁ ଅତିଶୟ ଦୁଃଖ ଦେଲେ।

17 ମିଶରୀୟମାନଙ୍କ ଆଖି ଏବଂ କାନରେ ପୋକ ଏବଂ ମାଛି ପଶିଗଲେ।

18 ତେଣୁ ବିରକ୍ତିକରଗୁଡିକ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆସି ସେମାନଙ୍କୁ ଘଉଡାଇ ଦେଲେ। ଏହାପରେ ସମାନେେ ଆପଣା ଆପଣା କୋଠରୀକୁ ପଳାଯନ କଲେ। ଏବଂ ସେ ସମାନଙ୍କେୁ ଗୋଡ଼ାଇଲେ।

19 ଯେତେବେଳେ ମିସ୍ରୀୟମାନେ ପଶୁପଲ ହେତୁ ଲୁଚି ରହିଲେ, ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଦ୍ୱାର ବନ୍ଦ କରିଦେଲେ, ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ସମୁଦ୍ରରେ ଥିବା ସୁଲନୁତକୁ ମିସରକୁ ଯିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ।

20 ତାଙ୍କର ବାହୁ ଲମ୍ବା ଏବଂ ପୁରୁଷର ହାତ ଦଶ ହାତ ଲମ୍ବ ଥିଲା।

21 ସେତେବେଳେ ସେ ଛାତ ଉପରେ ଯାଇ ଛିଣ୍ଡା ଓ ଚଟାଣ ଖୋଲି କାଟିଲା, ପୁଣି, ଗୃହ ମଧ୍ୟକୁ ଆପଣା ହସ୍ତ ବିସ୍ତାର କରି ତାଳି ଓ ଅର୍ଗଳ ବାହାର କରି ମିସ୍ରୀୟ ଗୃହ ଫିଟାଇଲା।

22 ଏଥିଉତ୍ତାରେ ମିସରୀୟମାନଙ୍କ ଗୃହରେ ପଶୁପଲ ପ୍ରବେଶ କଲେ, ପୁଣି, ପଶୁପଲ ମିସ୍ରୀୟମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟାତ କଲେ, ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କୁ ଅତିଶୟ ଦୁଃଖ ଦେଲେ।

23 ତଥାପି ସଦାପ୍ରଭୁ ମିଶରୀୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତିକୂଳରେ କ୍ରୋଧିତ ହେଲେ ନାହିଁ, ଆଉ ତାଙ୍କ ହସ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିସ୍ତାର କଲେ ।

24 ତେଣୁ ପରମେଶ୍ୱର ମହାମାରୀ ପଠାଇଲେ, ପୁଣି, ମିଶରରେ ଅଶ୍ୱ, ଗଧ, ଓଟ, ଗୋରୁପଲ ଓ ମେଷପଲ ଓ ମନୁଷ୍ୟଠାରେ ମହାମାରୀ ବ୍ୟାପିଗଲା।

25 ପ୍ରଭାତରେ ମିଶରୀୟମାନେ ପଶୁପଲକୁ ଚରାଇବାକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଉଠିଲେ। ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପଶୁପଲ ମରିଯାଇଥିବା ଦେଖିଲେ।

+\v 26 ମିସ୍ରୀୟମାନଙ୍କର ଦଶ ପଶୁ ମଧ୍ୟରୁ କେବଳ ଗୋଟିଏ ରହିଲା, ଆଉ ଗୋଶନରେ ଇସ୍ରାଏଲୀୟମାନଙ୍କର ପଶୁଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ମଧ୍ୟ ମଲା ନାହିଁ ।

27 ପରମେଶ୍ୱର ମିସ୍ରୀୟମାନଙ୍କ ଶରୀରରେ ଜ୍ୱଳନ୍ତ ପ୍ରଜ୍ଜ୍ୱଳିତ କଲେ, ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ଚର୍ମ ବିଦୀର୍ଣ୍ଣ କଲା, ଏବଂ ତାହା ସମସ୍ତ ମିସ୍ରୀୟଙ୍କ ଶରୀରରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଦତଳୁଠାରୁ ମସ୍ତକର ମୁକୁଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରବଳ କୁଣ୍ଡିଆ ହୋଇଗଲା।

28 ସେମାନଙ୍କର ଶରୀରରେ ଅନେକ ବଥ ଥିଲା। ସେମାନଙ୍କର ମାଂସ କ୍ଷୀଣ ହୋଇଗଲା ଓ ପଚିଗଲା।

29 ତଥାପି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର କ୍ରୋଧ ହ୍ରାସ ପାଇଲା ନାହିଁ। ଏବଂ ତାଙ୍କର ହସ୍ତ ସମସ୍ତ ମିଶର ଉପରେ ବିସ୍ତାରିତ ହେଲା।

30 ସଦାପ୍ରଭୁ ପ୍ରଚଣ୍ଡ ଶିଳାବୃଷ୍ଟି କେଲ। କାରଣ ଶିଳାବୃଷ୍ଟି ୋସେମାନଙ୍କର ଦ୍ରାକ୍ଷାଲତାକୁ ଆଘାତ କଲା, ଏବଂ ୋସେମାନଙ୍କର ଫଳ ବୃକ୍ଷ ଭାଙ୍ଗି ପକାଇଲା। ୋସେଗୁଡ଼ିକୁ ଶୁଷ୍କ କରି ୋଦେଲା ଏବଂ ତା' ଉପେର ପଡ଼ିଲା।

31 ସମସ୍ତ ସବୁଜ ଔଷଧି ଶୁଖିଗଲା ଓ ନଷ୍ଟ ହୋଇଗଲା, କାରଣ ଶିଳାବୃଷ୍ଟି ମଧ୍ୟରେ ମିଶ୍ରିତ ଅଗ୍ନି ପଡ଼ିଲା, ତେଣୁ ଶିଳାବୃଷ୍ଟି ଓ ଅଗ୍ନି ସମସ୍ତ ଜିନିଷକୁ ପୋଡ଼ି ଦେଲା।

32 ଏବଂ ବାହାରେ ଥିବା ମନୁଷ୍ୟ ଓ ପଶୁମାନେ ଅଗ୍ନି ଓ ଶିଳାବୃଷ୍ଟିରେ ମଲେ। ସିଂହମାନେ ସମସ୍ତ କ୍ଳାନ୍ତ ହୋଇଗଲେ।

33 ସଦାପ୍ରଭୁ ମିଶରକୁ ପଙ୍ଗପାଳ ପଠାଇଲେ। ସେମାନେ ହସେଲ, ଶାଲୋମ, କାରଗୋଲ ଏବଂ କାଗୋଲ ଥିଲେ। ଏହି ପଙ୍ଗପାଳମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାରର ଥିଲେ। ଏହି ପଙ୍ଗପାଳମାନେ ଶିଳାବୃଷ୍ଟିରୁ ଯାହା କିଛି ବଞ୍ଚିଥିଲା ତାହା ସବୁ ଗ୍ରାସ କରିଦେଲେ।

34 ମିଶରୀୟମାନେ ପଙ୍ଗପାଳଙ୍କ ଉପରେ ଆନନ୍ଦ କଲେ, ଯଦିଓ ସେମାନେ କ୍ଷେତ୍ରର ଫସଲ ଖାଇ ପକାଇଥିଲେ। ତେଣୁ ସେମାନେ ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଧରି ଖାଦ୍ୟ ପାଇଁ ଲବଣ ଦେଲେ।

35 ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁ ସମୁଦ୍ରର ପ୍ରଚଣ୍ଡ ବାୟୁ ଫେରାଇ ଆଣି ସମସ୍ତ ଲବଣାକ୍ତ ପଙ୍ଗପାଳଙ୍କୁ ଉଠାଇ ନେଇ ସୂଫ ସାଗରରେ ନିକ୍ଷେପ କଲେ; ମିସର ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ପଙ୍ଗପାଳ ରହିଲା ନାହିଁ।

36 ପରମେଶ୍ୱର ମିଶରରେ ଅନ୍ଧକାର ପଠାଇଲେ, ତହିଁରେ ସମସ୍ତ ମିଶର ଦେଶ ଓ ପାଥ୍ରୋଷ ତିନି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ଧକାରମୟ ହୋଇଗଲା, ଯେଉଁଥିପାଇଁ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ମୁଖକୁ ହାତ ଉଠାଇଲେ ତାହା ଦେଖି ପାରିଲା ନାହିଁ।

37 ସେହି ସମୟରେ ଇସ୍ରାଏଲର ଅନେକ ଲୋକ ମଲେ, ଯେଉଁମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଦ୍ରୋହ କରିଥିଲେ ଏବଂ ମୋଶା ଓ ହାରୋଣଙ୍କ କଥା ଶୁଣିବାକୁ ମନା କରିଥିଲେ ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଥିବା କଥାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ନ ଥିଲେ।

38 ଆଉ କିଏ କହିଥିଲା, "ଆମ୍ଭେମାନେ ମିଶରରୁ ବାହାରି ଯିବୁ ନାହିଁ, ନ ହେଲେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଏକ ନିର୍ଜନ ମରୁଭୂମିରେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷରେ ମରିବା।" ଆଉ କିଏ ମୋଶାଙ୍କ କଥା ମାନିଲା ନାହିଁ।

39 ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ତିନି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ଧକାରରେ ଆଘାତ କଲେ, ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ଇସ୍ରାଏଲୀୟମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ କବର ଦେଲେ। ମିଶରୀୟମାନେ ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଜାଣିଲେ ନାହିଁ କି ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆନନ୍ଦ କଲେ ନାହିଁ।

+\v 40 ଅନନ୍ତର ମିସରରେ ତିନି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅତି ଘୋର ଅନ୍ଧକାର ହେଲା; ଅନ୍ଧକାର ହେବା ସମୟରେ ଯେକେହି ଠିଆ ହେଉଥିଲା, ସେ ଆପଣା ସ୍ଥାନରେ ଠିଆ ହୋଇ ରହିଲା, ଆଉ ଯେ ବସିଥିଲା, ସେ ବସି ରହିଲା, ପୁଣି, ଯେ ଶୋଇଥିଲା, ସେ ସେହି ଅବସ୍ଥାରେ ପଡ଼ି ରହିଲା, ଆଉ ଯେ ଚାଲୁଥିଲା, ସେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଭୂମିରେ ବସି ରହିଲା; ଆଉ ଅନ୍ଧକାର ଦୂର ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ମିସ୍ରୀୟଙ୍କ ପ୍ରତି ଏହି କଥା ଘଟିଲା ।

41 ଅନନ୍ତର ଅନ୍ଧକାରର ଦିନ ଚାଲିଗଲା, ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶା ଓ ହାରୋଣଙ୍କୁ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ନିକଟକୁ ପଠାଇ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ପର୍ବ ପାଳନ କର ଓ ନିସ୍ତାରପର୍ବ ପାଳନ କର; କାରଣ ଦେଖ, ମୁଁ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିରେ ସମସ୍ତ ମିସ୍ରୀୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆସୁଅଛି; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରଥମଜାତକୁ, ମନୁଷ୍ୟର ପ୍ରଥମଜାତଠାରୁ ପଶୁର ପ୍ରଥମଜାତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ପ୍ରଥମଜାତକୁ ଆଘାତ କରିବି; ଆଉ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିସ୍ତାରପର୍ବ ଦେଖିବି, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଯିବି।"

42 ଏହି ଆଜ୍ଞା ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶା ଏବଂ ହାରୋଣଙ୍କୁ ଦେଇଥିଲେ। ଇସ୍ରାଏଲର ଲୋକମାନେ ସେହି ରାତ୍ରିରେ ସମସ୍ତ କର୍ମ କଲେ।

43 ମାତ୍ର ମଧ୍ୟରାତ୍ରିରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମିସର ମଧ୍ୟ ଦେଇ ବାହାରି ମନୁଷ୍ୟର ପ୍ରଥମଜାତଠାରୁ ପଶୁର ପ୍ରଥମଜାତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମିସ୍ରୀୟମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ପ୍ରଥମଜାତ ସନ୍ତାନଙ୍କୁ ସଂହାର କଲେ।

+\v 44 ତହିଁରେ ଫାରୋ ଓ ତାଙ୍କର ଦାସଗଣ ଓ ମିସ୍ରୀୟ ସମସ୍ତେ ରାତ୍ରିରେ ଉଠିଲେ; ପୁଣି, ସେହି ରାତ୍ରିରେ ମିସର ଦେଶରେ ମହା ରୋଦନ ହେଲା; କାରଣ ଏପରି କୌଣସି ଗୃହ ନ ଥିଲା ଯେଉଁ ଗୃହରେ ଶବ ନ ଥିଲା ।

45 ପୁଣି ମିଶରର ପ୍ରଥମଜାତ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ, ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ଗୃହର କାନ୍ଥରେ ଖୋଦିତ ହୋଇଥିଲା, ଧ୍ୱଂସ ପାଇ ଭୂମିରେ ପଡ଼ିଗଲା।

46 ଏପରିକି ଏହି ଦିନ ପୂର୍ବରୁ ମରିଯାଇଥିବା ଏବଂ ଯେଉଁ ପ୍ରଥମଜାତ ସନ୍ତାନମାନେ ନିଜ ନିଜ ଘରେ ପୋତି ଦେଇଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କର ଅସ୍ଥିସବୁ ମିଶରୀୟ କୁକୁରମାନେ ସେହି ରାତିରେ ବାହାର କରି ମିଶରୀୟମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଟାଣି ଆଣି ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଫୋପାଡ଼ି ଦେଇଥିଲେ।

+\v 47 ସେତେବେଳେ ସମସ୍ତ ମିସ୍ରୀୟ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ହଠାତ୍ ଏହି ଅମଙ୍ଗଳ ଘଟିଲା ତାହା ଦେଖିଲେ, ପୁଣି, ସମସ୍ତ ମିସ୍ରୀୟ ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ ଡାକ ପକାଇଲେ ।

+\v 48 ଆଉ ସେହି ରାତ୍ରିରେ ମିସରର ସମସ୍ତ ପରିବାର, ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଆପଣା ଆପଣା ପୁତ୍ର ପାଇଁ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଆପଣା ଆପଣା ଜ୍ୟେଷ୍ଠ କନ୍ୟା ପାଇଁ ରୋଦନ କଲେ; ଆଉ ସେହି ରାତ୍ରି ମିସରର କୋଳାହଳ ଦୂର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୁଣାଗଲା ।

49 ବଥିଯା ସେହି ରାତ୍ରି ରେ ଫାରୋଙ୍କ କନ୍ୟା, ରାଜାଙ୍କ ସହିତ ଯାତ୍ରା କେଲ। ସେ ମୋଶା ଓ ହାରୋଣଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଗୃହ ରେ ଖୋଜିବାକୁ ଗେଲ। ସେମାେନ ସେମାନଙ୍କୁ ଗୃହ ରେ ଭୋଜନ ଓ ପାନ କେଲ ଓ ଇଶ୍ରାୟେଲର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ଆନନ୍ଦ କେଲ।

50 ତହୁଁ ବାଥୀୟ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ତୁମ ପ୍ରତି ଯେଉଁ ମଙ୍ଗଳ କରିଅଛି, ଯେ ତୁମକୁ ପ୍ରତିପାଳନ କରିଅଛି ଓ ବିସ୍ତାର କରିଅଛି, ଆଉ ତୁମେ ମୋ' ଉପରେ ଓ ମୋ' ପିତୃଗୃହ ଉପରେ ଏହି ଅମଙ୍ଗଳ ଘଟାଇଅଛ, ତହିଁର କି ଏହା ପ୍ରତିଫଳ ?"

+\v 51 ତହିଁରେ ମୋଶା ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ସଦାପ୍ରଭୁ ମିସର ଉପରେ ନିଶ୍ଚୟ ଦଶ ଆଘାତ ଘଟାଇଥିଲେ; ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ଆଘାତ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ଘଟିଲା କି? ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସିଟି ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ଆଘାତ କରିଛି କି?" ସେ କହିଲା, "ନା" ।

+\v 52 ତହିଁରେ ମୋଶା ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ମାତାର ପ୍ରଥମଜାତ ହେଲେ ହେଁ ମରିବ ନାହିଁ, ଆଉ ମିସରରେ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି କୌଣସି ଅମଙ୍ଗଳ ଘଟିବ ନାହିଁ ।"

53 ସେ କହିଲା, "ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ରାଜା, ମୋ' ଭାଇ ଓ ତାଙ୍କ ପରିବାରର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଏହି ବିପଦରେ ପଡ଼ିବାର ଦେଖେ, ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶରର ପ୍ରଥମଜାତ ସନ୍ତାନର ମଧ୍ୟ ପ୍ରଥମଜାତ ସନ୍ତାନ ମରିଯାଏ, ଏଥିରେ ମୋ' ପାଇଁ କ'ଣ ଲାଭ?"

54 ମାଶାେ ତାକୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭର ଭାଇ ଏବଂ ତାଙ୍କର ପରିବାର ଓ ମିଶରୀଯ ପରିବାରବର୍ଗ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ରେ ମନୋଯୋଗ କଲେ ନାହିଁ। ତେଣୁ ସମାନଙ୍କେ ଉପରେ ଏହି ଅମଙ୍ଗଳ ଘଟିଲା।"

55 ତେଣୁ ମିଶରର ରାଜା ଫାରୋ, ମୋଶା, ହାରୋଣ ଏବଂ ଇସ୍ରାଏଲର କେତେକ ସନ୍ତାନ ଯେଉଁମାନେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି କହିଲେ,

56 ଉଠ, ତୁମ୍ଭର ଭ୍ରାତୃଗଣଙ୍କୁ, ଇସ୍ରାଏଲର ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ, ସେମାନଙ୍କର ମେଷ, ଗୋରୁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସର୍ବସ୍ୱକୁ ନେଇଯାଅ। ସେମାନେ କିଛି ଅବଶିଷ୍ଟ ରଖିବେ ନାହିଁ। କେବଳ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ମୋ' ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କର।

57 କିନ୍ତୁ ମୋଶା ଫାରୋଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଦେଖ, ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ମାତାର ପ୍ରଥମଜାତ ସନ୍ତାନ, କିନ୍ତୁ ଭୟ କର ନାହିଁ। ତୁମ୍ଭେ ମରିବ ନାହିଁ। ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭକୁ ତାଙ୍କର ମହାନ ଶକ୍ତି ଏବଂ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ବାହୁ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ବଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଛନ୍ତି।"

58 ଫାରୋ ଇସ୍ରାଏଲୀୟମାନଙ୍କୁ ବିଦାୟ ଦେବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ, ତେଣୁ ମିଶରୀୟ ସମସ୍ତ ଲୋକ ସେମାନଙ୍କୁ ପଠାଇବା ପାଇଁ ଦୃଢ଼ ହେଲେ, କାରଣ ସେମାନେ କହିଲେ, "ଆମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ ମରୁଅଛୁ।"

\v 59 ପୁଣି, ସମସ୍ତ ମିସ୍ରୀୟ ଇସ୍ରାଏଲୀୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଚୁର ଧନ, ମେଣ୍ଢା, ଗୋରୁ ଓ ବହୁମୂଲ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟ ସହିତ ପଠାଇଲେ, ଯେପରି ପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତା ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ସହିତ ଶପଥ କରିଥିଲେ।

60 କିନ୍ତୁ ଇସ୍ରାଏଲୀୟମାନେ ରାତ୍ରିରେ ବାହାରକୁ ଯିବାରେ ବିଳମ୍ବ କଲେ। ଯେତେବେଳେ ମିଶରୀୟମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରିବାକୁ ଆସିଲେ, ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଆମ୍ଭେମାନେ ଚୋର, ଯେ ଆମେ ରାତିରେ ବାହାରକୁ ଯିବୁ?"

61 ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ଲୋକମାନେ ମିଶରୀୟମାନଙ୍କୁ ରୁପା, ସୁନା ଅଳଙ୍କାର ଏବଂ ବସ୍ତ୍ର ମାଗିଲେ। କିନ୍ତୁ ଇସ୍ରାଏଲୀୟମାନେ ମିଶରୀୟମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଲୁଗା ଲୁଗା ନଇଗେଲେ।

62 ସେତେବେଳେ ମୋଶା ଶୀଘ୍ର ଉଠି ମିସର ନଦୀ ନିକଟକୁ ଗଲେ; ପୁଣି, ସେଠାରୁ ଯୋଷେଫଙ୍କର କବକ ଆଣି ଆପଣା ସହିତ ନେଇଗଲେ।

63 ଇସ୍ରାଏଲର ଲୋକମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ନିଜ ନିଜ ପିତାଙ୍କର କଫିବ ସହିତ ଏବଂ ନିଜ ନିଜ ପରିବାରବର୍ଗର କଫିବ ଆଣିଲେ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୮୧

1 ଇସ୍ରାଏଲର ସନ୍ତାନମାନେ ରାମିଷେଷଠାରୁ ସୁକ୍କୋତକୁ ଯାତ୍ରା କଲେ। ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଛୋଟ ପିଲାମାନେ ଓ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ପ୍ରାୟ ଛଅ ଲକ୍ଷ ପୁରୁଷ ପାଦରେ ଯାତ୍ରା କଲେ।

2 ପୁଣି, ମିଶ୍ରିତ ଲୋକମାନଙ୍କର ଏକ ମହାଜନତା ଓ ଗୋମେଷାଦି ଅନେକ ଅନେକ ପଶୁ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲେ।

3 ଇସ୍ରାଏଲୀୟମାନେ ମିଶରରେ ଦୁଇ ଶହ ଦଶ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଠିନ ପରିଶ୍ରମ କରି ପ୍ରବାସ କଲେ।

4 ଦୁଇଶହ ଦଶ ବର୍ଷ ପରେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ବଳବାନ ହସ୍ତ ଦ୍ୱାରା ଇସ୍ରାଏଲୀୟମାନଙ୍କୁ ମିଶରରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲେ।

5 ଇସ୍ରାଏଲର ଲୋକମାନେ ମିଶରରୁ, ଗୋଶନ ଓ ରାମିଷେଷରୁ ଯାତ୍ରା କରି ପ୍ରଥମ ମାସର ପଞ୍ଚଦଶ ଦିନରେ ସୁକ୍କୋତରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ।

6 ମିଶରୀଯମା େନ େସହିମାନଙ୍କର ପ୍ରଥମଜାତମାନଙ୍କୁ କବର େଦେଲ, େଯଉଁମା େନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଥି େଲ। ଏବଂ ସମସ୍ତ ମିଶରୀଯ େଲାକମା େନ ତିନିଦିନ ପର୍ୟ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କର ମୃତ ଶରୀରକୁ କବର େଦେଲ।

7 ଇସ୍ରାଏଲର ଲୋକମାନେ ସୁକ୍କୋତଠାରୁ ଯାତ୍ରା କରି ମରୁଭୂମିର ଶେଷଭାଗରେ ଏଥୋମରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ।

8 ମିଶରୀୟମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରଥମଜାତ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ କବର ଦେବାର ତୃତୀୟ ଦିନ, ଅନେକ ଲୋକ ମିଶରରୁ ଉଠି ଇସ୍ରାଏଲକୁ ମିଶରକୁ ଫେରାଇ ଆଣିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଗଲେ; କାରଣ ସେମାନେ ଇସ୍ରାଏଲୀୟମାନଙ୍କୁ ଦାସତ୍ୱରୁ ବିଦାୟ କରିଥିବାରୁ ଅନୁତାପ କରିଥିଲେ।

9 ସେତେବେଳେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଆପଣା ପଡ଼ୋଶୀକୁ କହିଲା, "ମୋଶା ଓ ହାରୋଣ ଫାରୋଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବଳିଦାନ କରି ପ୍ରାନ୍ତରରେ ତିନି ଦିନର ଯାତ୍ରା ଯିବାକୁ ହେବୁ।"

10 ଏହେତୁ ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରଭାତରେ ଉଠି ସେମାନଙ୍କୁ ଫେରାଇ ଆଣିବା; ଯଦି ସେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ମିସରକୁ ଆପଣା ପ୍ରଭୁମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରି ଯାଆନ୍ତି, ତେବେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିବା ଯେ ସେମାନଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ ଅଛି; ମାତ୍ର ଯଦି ସେମାନେ ଫେରି ନ ଆସନ୍ତି, ତେବେ ଆମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ଓ ମହାପରାକ୍ରମ ଓ ବଳବାନ୍ ହସ୍ତ ସାହାଯ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଫେରାଇ ଆଣିବା।

11 ତା'ପର ଦିନ ପ୍ରଭାତ ରେ ଫାରୋଙ୍କର ସମସ୍ତ ଅଧିପତିମାନେ ଓ ସମାନଙ୍କେ ସହିତ ପ୍ରେତ୍ୟକକ ସାତ ଲକ୍ଷ ଲୋକ ଉଠିଲେ। ସମାନେେ ସହେିଦିନ ମିଶରରୁ ବାହାରି ଇଶ୍ରାୟେଲ ସନ୍ତାନଗଣର ବାସସ୍ଥାନକୁ ଗଲେ।

12 ମିଶରୀୟମାନେ ଦେଖିଲେ ଯେ ମୋଶା, ହାରୋଣ ଏବଂ ଇସ୍ରାଏଲର ସମସ୍ତ ଲୋକମାନେ ପୀହହୀରୋତ ସମ୍ମୁଖରେ ବସି ଭୋଜନପାନ କରୁଥିଲେ। ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ପର୍ବ ପାଳନ କରୁଥିଲେ।

13 ସେତେବେଳେ ମିଶରୀୟ ସମସ୍ତେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣକୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ କହିଲ, ଆମ୍ଭେମାନେ ତିନି ଦିନ ପାଇଁ ପ୍ରାନ୍ତରରେ ଯାତ୍ରା କରି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବଳିଦାନ କରି ଫେରି ଯିବୁ।"

14 ଏହେତୁ ଏବେ ତୁମ୍ଭ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ବାହାରି ଆସିବାର ଆଜି ପାଞ୍ଚ ଦିନ ହେଲା, କାହିଁକି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରି ଯାଉ ନାହିଁ ?"

15 ଏଥିରେ ମୋଶା ଏବଂ ହାରୋଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଶପଥ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଯେ, 'ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆଉ ମିଶରକୁ ଫେରିଯିବ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଏକ ଦୁଗ୍ଧମଧୁପ୍ରବାହୀ ଦେଶକୁ ଯିବା, ଯାହା ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଶପଥ କରିଥିଲେ।'

16 ମିଶରର କୁଳୀନମା େନ େଦଖି େଲ େଯ ଇଶ୍ରା େୟଲୀୟମା େନ େସମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣି େଲ ନାହିଁ। େସମା େନ ମିଶରକୁ େଫରି ଯିବା ପାଇଁ େସମାନଙ୍କର କଥା ଶୁଣି େଲ ନାହିଁ। େତଣୁ େସମା େନ ଇଶ୍ରା େୟଲ ବିରୁଦ୍ଧ େର ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ସଜ୍ଜିତ େହେଲ।

17 ସଦାପ୍ରଭୁ ମିଶରୀଯମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧ େର ଇଶ୍ରା େୟଲୀୟମାନଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କେଲ। େତଣୁ େସମା େନ ମିଶରୀୟମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କେଲ। ମିଶରୀଯମା େନ ଭୟଙ୍କର ଯୁଦ୍ଧ କେଲ। େତଣୁ ମିଶରୀଯମା େନ ସମସ୍ତ ଇଶ୍ରା େୟଲୀୟଙ୍କ ଆଗରୁ ପଳାଇ ଗେଲ। କାରଣ ଇଶ୍ରା େୟଲୀୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା େସମାନଙ୍କର ଅେନକ ହତ୍ୟା େହାଇଥି େଲ।

+\v 18 ଅନନ୍ତର ଫାରୋଙ୍କର କୁଳୀନମାନେ ମିସରକୁ ଯାଇ ଫାରୋଙ୍କୁ ଜଣାଇ କହିଲେ, "ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ପଳାଇ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଆଉ ମିସରକୁ ଫେରି ଯିବେ ନାହିଁ," ମୋଶା ଓ ହାରୋଣ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହି ପ୍ରକାର କହିଲେ ।

+\v 19 ସେତେବେଳେ ଫାରୋ ଏହି କଥା ଶୁଣିଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କର ଓ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ପ୍ରଜାଙ୍କ ହୃଦୟ ଇସ୍ରାଏଲ ପ୍ରତିକୂଳରେ ବିମୁଖ ହେଲା, ପୁଣି, ଇସ୍ରାଏଲକୁ ପଠାଇବା ସକାଶୁ ସେମାନେ ଅନୁତାପ କଲେ; ଆଉ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣକୁ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଭାର ବହିବାକୁ ଫେରାଇ ଆଣିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଗୋଡ଼ାଇବା ପାଇଁ ସମସ୍ତ ମିସ୍ରୀୟ ଫାରୋଙ୍କୁ ମନ୍ତ୍ରଣା ଦେଲେ ।

20 ପୁଣି, ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଆପଣା ଆପଣା ଭାଇକୁ କହିଲେ, "ଆମ୍ଭେମାନେ ଏ କ'ଣ କରିଅଛୁ ଯେ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଆପଣା ଆପଣା ଦାସତ୍ୱରୁ ତଡ଼ି ଦେଇଅଛୁ?"

21 ଏହିରୂପେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଇସ୍ରାଏଲୀୟମାନଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଗୋଡ଼ାଇବା ପାଇଁ ସମସ୍ତ ମିସ୍ରୀୟଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ସାହସୀ କଲେ; କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ସୂଫ ସାଗରରେ ମିସ୍ରୀୟମାନଙ୍କୁ ନିପାତ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲେ।

22 ତହୁଁ ଫାରୋ ଉଠି ରଥ ସଜାଡ଼ିଲେ, ପୁଣି, ସମସ୍ତ ମିସ୍ରୀୟ ଲୋକଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ; କେବଳ ବାଳକ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ଛଡ଼ା ଆଉ କୌଣସି ପୁରୁଷ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଲା ନାହିଁ।

+\v 23 ତହୁଁ ସମସ୍ତ ମିସ୍ରୀୟ ଲୋକ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର ପଛେ ପଛେ ଗୋଡ଼ାଇବା ପାଇଁ ଫାରୋଙ୍କ ସହିତ ବାହାରକୁ ଗଲେ; ସେହି ମିସ୍ରୀୟ ଛାଉଣି ପ୍ରାୟ ଦଶ ଲକ୍ଷ ଲୋକର ଏକ ଅତି ବୃହତ ଓ ଭାରୀ ଛାଉଣି ଥିଲା ।

24 ତେଣୁ ଏହି ସମସ୍ତ ଦଳ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ ମିଶରକୁ ଫେରାଇ ଆଣିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଗୋଡ଼ାଇଲେ ଓ ସୂଫ ସାଗର ନିକଟରେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଲେ।

25 ଇସ୍ରାଏଲୀୟମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଚାହାଁନ୍ତି, ଆଉ ଦେଖିଲେ ଯେ, ମିଶରୀୟମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପଛରେ ଗୋଡ଼ାଇଛନ୍ତି। ତେଣୁ ଇସ୍ରାଏଲୀୟମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୟଭୀତ ହେଲେ ଓ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଡାକିଲେ।

+\v 26 ମିସ୍ରୀୟମାନଙ୍କ ହେତୁରୁ ଇସ୍ରାଏଲ-ସନ୍ତାନମାନେ ଚାରି ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ ହେଲେ, ପୁଣି, ସେମାନେ ମିସ୍ରୀୟମାନଙ୍କ ସକାଶୁ ଭୀତ ହେବାରୁ ଆପଣା ଆପଣା ମତରେ ବିଭକ୍ତ ହେଲେ; ଆଉ ମୋଶା ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ସହିତ କଥା କହିଲେ ।

27 ପ୍ରଥମ ଦଳ ରୁବେନ୍, ଶିମିୟୋନ ଓ ଇଷାଖର ସନ୍ତାନଗଣର ଥିଲା; ସେମାନେ ମିସ୍ରୀୟମାନଙ୍କୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୟ କରିବାରୁ ସମୁଦ୍ରରେ ଡେଇଁ ପଡ଼ିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲେ।

28 କିନ୍ତୁ ମୋଶା ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଭୟ କର ନାହିଁ। ଦୌଡ଼ି ଛିଡ଼ା ହୁଅ। ସଦାପ୍ରଭୁ ଆଜି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବେ, ଏହା ଦେଖ।

29 ଦ୍ୱିତୀୟ ଦଳ ସବୂଲୂନ, ବିନ୍ୟାମୀନ ଏବଂ ନପ୍ତାଲି ପରିବାରବର୍ଗର ଥିଲା। ଏହି େଲାକମାେନ ମିଶରୀଯମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶରକୁ େଫରି ଯିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି େନେଲ।

+\v 30 ସେତେବେଳେ ମୋଶା ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଭୟ କର ନାହିଁ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆଜି ଯେପରି ମିସ୍ରୀୟମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଅଛ, ସେହିପରି ଆଉ କେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଉ କେବେ ଦେଖିବ ନାହିଁ"।

31 ତୃତୀୟ ଦଳ ଯିହୁଦା ଏବଂ ଯୋଷେଫଙ୍କ ପରିବାରବର୍ଗର ଥିଲା। ସେମାନେ ମିଶରୀୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ଯିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲେ।

32 ଏଥିରେ ମୋଶା ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜ ନିଜ ସ୍ଥାନରେ ଛିଡ଼ା ହୁଅ, କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯୁଦ୍ଧ କରିବେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ନୀରବରେ ରହିବ।"

33 ଚତୁର୍ଥ ଦଳ େଲବୀ, ଗାଦ ଓ ଆଶେର ବଂଶଧରମାନଙ୍କର ଥିଲା। େସମାେନ ମିଶରୀଯମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟକୁ ଯାଇ େସମାନଙ୍କୁ ଲଜ୍ଜିତ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି େନେଲ। େମାଶା େସମାନଙ୍କୁ କହିେଲ, "ତୁମ୍ େଭମାେନ ନିଜ ନିଜ ସ୍ଥାନ େର ରୁହ ଓ ଭୟ କର ନାହିଁ। କେବଳ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟେର ପ୍ରାର୍ଥନା କର େଯ େସ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ େସମାନଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ରକ୍ଷା କରିେବ।"

34 ଏହା ପରେ ମୋଶା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉଠି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି କହିଲେ,

+\v 35 ହେ ପ୍ରଭୁ, ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀର ପରମେଶ୍ୱର, ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ମିସରରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଅଛ, ଏବେ ଆପଣାକୁ ପରିତ୍ରାଣ କର; ପୁଣି, ମିସ୍ରୀୟମାନେ ବଳ ଓ ପରାକ୍ରମ ସେମାନଙ୍କର ବୋଲି ଦର୍ପ ନ କରନ୍ତୁ ।"

36 ସଦାପ୍ରଭୁ ମାଶାଙ୍କୁେ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭମାନେେ କାହିଁକି ମାେ ପାଖ ରେ କ୍ରନ୍ଦନ କରୁଛ? ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କୁ କୁହ ସମାନେେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି, ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଆଶାବାଡିକୁ ସମୁଦ୍ର ଉପରେ ବିସ୍ତାର କରି ତାହା ବିଭକ୍ତ କର, ଯାହା ଫଳ ରେ ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ସଠାେ ଦେଇ ପାର ହବେେ।"

+\v 37 ତହୁଁ ମୋଶା ସେହିରୂପ କଲେ; ପୁଣି, ସେ ସମୁଦ୍ର ଉପରେ ଆପଣା ଯଷ୍ଟି ଉଠାଇ ତାହା ଦୁଇ ଭାଗ କଲେ ।

38 ସମୁଦ୍ରର ଜଳ ବାର ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ ହେଲା। ଇସ୍ରାଏଲର ଲୋକମାନେ ପାଦୁକା ପିନ୍ଧି ପାଦରେ ଚାଲିଗଲେ, ଯେପରି ମଣିଷ ପ୍ରସ୍ତୁତ ପଥ ଦେଇ ଯାଉଥିଲା।

39 କିନ୍ତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶା ଏବଂ ହାରୋଣଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରି ମିଶରରେ ଓ ସମୁଦ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣକୁ ଆପଣା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକ୍ରିୟା ଦେଖାଇଲେ।

40 ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ସମୁଦ୍ରରେ ପ୍ରବେଶ କଲା ଉତ୍ତାରେ ମିସ୍ରୀୟମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଆସିଲେ; ପୁଣି, ସମୁଦ୍ରର ଜଳ ପୁନର୍ବାର ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଉଠିଲା; ପୁଣି, ସମସ୍ତେ ଜଳରେ ବୁଡ଼ିଗଲେ; ତହିଁରେ ଫାରୋ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ ଜଣେ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଲା ନାହିଁ, ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଲେ ଓ ତାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ; ଏହେତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେହି ସମୟରେ ମିସ୍ରୀୟମାନଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କୁ ବିନଷ୍ଟ କଲେ ନାହିଁ।

41 ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁ ଜଣେ ଦୂତଙ୍କୁ ମିସରୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଆଣି ତାଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ, ଯେଉଁ ଦୂତ ତାହାଙ୍କୁ ନିନୀବା ଦେଶରୁ ନିକ୍ଷେପ କଲେ ଓ ସେ ସେହି ଦେଶରେ ବହୁକାଳ ରାଜତ୍ୱ କଲେ।

42 ଏହିପରି ଦିନ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଇସ୍ରାଏଲୀୟମାନଙ୍କୁ ମିଶରୀୟମାନଙ୍କଠାରୁ ରକ୍ଷା କଲେ। ଇସ୍ରାଏଲର ସମସ୍ତ ଲୋକ ଦେଖିଲେ ଯେ,

ମିଶରୀୟମାନେ ମରିଯାଇଛନ୍ତି। ତେଣୁ ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ମହାନ ହସ୍ତ ଦେଖିଲେ। ସେ ମିଶର ଓ ସମୁଦ୍ରରେ ଯାହା କରିଥିଲେ।

43 ଯେଉଁଦିନ ସଦାପ୍ରଭୁ ମିଶରୀୟମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପରାଜିତ କଲେ, ସେହି ଦିନ ମୋଶା ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏହି ଗୀତ ଗାନ କଲେ।

44 ପୁଣି, ସମଗ୍ର ଇସ୍ରାଏଲ ଏକତ୍ର ଗାନ କରି କହିଲେ, "ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଗାନ କରିବି, କାରଣ ସେ ମହାନ ହୋଇଅଛନ୍ତି; ସେ ଅଶ୍ୱ ଓ ଅଶ୍ୱାରୋହୀଙ୍କୁ ସମୁଦ୍ରରେ ନିକ୍ଷେପ କରିଅଛନ୍ତି; ଦେଖ, ଏହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖା ଅଛି।"

45 ଏଥିଉତ୍ତାରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଯାତ୍ରା କରି ମାରାରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ; ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁ ମାରାଠାରେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ ବିଧି ଓ ଶାସନ ପ୍ରଦାନ କଲେ; ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କର ସମସ୍ତ ପଥରେ ଚାଲିବାକୁ ଓ ତାହାଙ୍କର ସେବା କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ।

+\v 46 ପୁଣି, ସେମାନେ ମାରାରୁ ଯାତ୍ରା କରି ଏଲୀମରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ; ସେହି ଏଲୀମରେ ଜଳର ବାର ଝରଣା ଓ ସତୁରି ଖଜୁରୀ ବୃକ୍ଷ ଥିଲା; ପୁଣି, ସନ୍ତାନଗଣ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଜଳ ନିକଟରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ ।

+\v 47 ଅନନ୍ତର ସେମାନେ ଏଲୀମରୁ ଯାତ୍ରା କରି ସୀନ୍ ପ୍ରାନ୍ତରରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ; ମିସରରୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲା ଉତ୍ତାରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ମାସର ପଞ୍ଚଦଶ ଦିନରେ ।

48 ସେହି ସମୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ ଭୋଜନ ନିମନ୍ତେ ମାନ୍ନା ଦେଲେ, ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ପାଇଁ ପ୍ରତିଦିନ ଆକାଶରୁ ଖାଦ୍ୟ ବୃଷ୍ଟି କରାଇଲେ।

49 ଇସ୍ରାଏଲର ଲୋକମାନେ ଚାଳିଶ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମରୁଭୂମିରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଦିନ, ଅର୍ଥାତ୍ କିଣାନ ଦେଶ ଅଧିକାର କରିବାକୁ ପହଞ୍ଚିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ମାନ୍ନା ଖାଇଲେ।

50 ପୁଣି ସେମାନେ ସୀନ୍ ପ୍ରାନ୍ତରରୁ ଯାତ୍ରା କରି ଆଲୂଶରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ।

51 ପୁଣି ସେମାନେ ଆଲୂଶରୁ ଯାତ୍ରା କରି ରଫୀଦୀମରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ।

52 ଇସ୍ରାଏଲର ଲୋକମାନେ ରଫୀଦୀମରେ ଥିଲେ। ଏହିପରି ଅମାଲେକ ଇଲିଫସର ପୁତ୍ର ଥିଲେ। ଇଲୀଫସ ଏଷୌର ପୁତ୍ର ଥିଲେ ଏବଂ ସେ ସଫୋର ଭ୍ରାତା ଥିଲେ।

53 ପୁଣି ସେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଆଠ ଲକ୍ଷ ଏକ ହଜାର ମନ୍ତ୍ରଜ୍ଞ ଓ ଗଣକମାନଙ୍କୁ ଆଣି ରଫୀଦୀମରେ ଇସ୍ରାଏଲ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲେ।

54 ଏହାପରେ ସମାନେେ ଇଶ୍ରାୟେଲ ବିରୁଦ୍ଧ ରେ ଏକ ମହା ଓ ଭୟଙ୍କର ଯୁଦ୍ଧ କଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ଅମାଲେକୀଯମାନଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମାଶାଙ୍କେ ଓ ଇଶ୍ରାୟେଲ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କ ହସ୍ତ ରେ ଓ ନୂନର ପୁତ୍ର ଯିହାଶୂେୟଙ୍କ ହସ୍ତ ରେ ସମର୍ପଣ କଲେ। ନୂନ ମାଶାଙ୍କେ ଦାସ ଇଫ୍ରୟିମୀୟ ଥିଲେ।

55 ଇସ୍ରାଏଲୀୟମାନେ ଅମାଲେକୀୟମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ। ଇସ୍ରାଏଲ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୟଙ୍କର ହୋଇଗଲା।

56 ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଏହି କଥା ଆପଣା ପାଇଁ ସ୍ମରଣାର୍ଥେ ଏକ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖ ଏବଂ ତାହା ତୁମ୍ଭ ଦାସ ନୂନର ପୁତ୍ର ଯିହୋଶୂୟଙ୍କ ହସ୍ତରେ ରଖ। ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ ଏହି ଆଜ୍ଞା ଦିଅ: 'ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ କିଣାନ ଦେଶରେ ପ୍ରବେଶ କରିବ, ତୁମ୍ଭେ ଆକାଶ ମଣ୍ଡଳରୁ ଅମାଲେକୀୟମାନଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଲୋପ କରିବ।'"

57 ତେଣୁ ମୋଶା ସେହିପରି କଲେ; ପୁଣି, ସେ ପୁସ୍ତକ ନେଇ ତହିଁ ଉପରେ ଏହି କଥା ଲେଖିଲେ,

\s 5 \v 58 ତୁମ୍ଭେ ମିସରରୁ ବାହାର ହୋଇ ଆସିବା ବେଳେ ପଥ ମଧ୍ୟରେ ଅମାଲେକ ତୁମ୍ଭକୁ ଯାହା କଲା, ତାହା ସ୍ମରଣ କର।

59 ସେ ପଥରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଭେଟି ତୁମ୍ଭ ପଛେ ପଛେ ଦୁର୍ବଳ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଘାତ କଲେ, ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭେ କ୍ଳାନ୍ତ ଓ କ୍ଳାନ୍ତ ହୋଇ ପଡ଼ିଥିଲ।

60 କିନ୍ତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ତକ୍ସ୍ଟ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦବେେ, ସହେି ଦେଶ ରେ ପ୍ରେବଶ କଲେ ତକ୍ସ୍ଟ୍ୟ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କଠାରକ୍ସ୍ଟ ତୁମ୍ଭକୁ ବିଶ୍ରାମ ଦେଲେ, ତୁମ୍ଭେ ପୃଥିବୀରକ୍ସ୍ଟ ଅମାଲେକୀଯମାନଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିବ। ତୁମ୍ଭେ ତାହା ଭୁଲିଯିବ ନାହିଁ।

61 ପୁଣି ଯେଉଁ ରାଜା ଅମାଲେକକୁ କି ତାହାର ସ୍ମୃତିକୁ ବା ତାହାର ବଂଶକୁ ଦୟା କରିବ, ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ତାହାଠାରୁ ଦୟା ନେଇ ତାହାର ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତାକୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବା।"

+\v 62 ଅନନ୍ତର ମୋଶା ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଏକ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖିଲେ, ପୁଣି, ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୮୨

12:1 ଇଶ୍ରାେୟଲର େଲାକମାେନ ରଫୀଦୀମଠାରୁ ଯାତ୍ରା କେଲ ଏବଂ ମିଶର େଦଶରୁ ବାହାରି ଆସିବାର ତୃତୀୟ ମାସ େର ସୀନଯ ମରୁଭୂମିେର ଛାଉଣୀ ସ୍ଥାପନ କେଲ।

2 ସେହି ସମୟରେ ମୋଶାଙ୍କର ଶ୍ୱଶୁର ମିଦୀୟନୀୟ ରୁୟେଲ, ତାଙ୍କର କନ୍ୟା ସିପ୍ପୋରା ଓ ତାହାର ଦୁଇ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଘେନି ଆସିଲେ; କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ଇସ୍ରାଏଲ ପ୍ରତି ଯେଉଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର୍ମ କରିଥିଲେ ଓ ମିସର

ହସ୍ତରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିଥିଲେ, ତାହାର ସେହିସବୁ ସେ ଶୁଣିଥିଲେ।
+\v 3 ଅନନ୍ତର ରୁୟେଲ ମୋଶାଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରାନ୍ତରରେ, ଯେଉଁଠାରେ ସେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ, ସେହି ସ୍ଥାନରେ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପର୍ବତ ଥିଲା, ଆସିଲେ ।
4 ଅନନ୍ତର ମୋଶା ମହାସମାରୋହରେ ଆପଣା ଶ୍ୱଶୁରଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ବାହାରକୁ ଗଲେ; ସମଗ୍ର ଇସ୍ରାଏଲ ତାଙ୍କ ସହିତ ଥିଲେ ।
5 ରୁୟେଲ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନେ ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ଦିନ ରହିଲେ। ସେହି ଦିନଠାରୁ ରୁୟେଲ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଜାଣିଲେ।
6 ମିଶରରୁ ଇସ୍ରାଏଲୀୟମାନେ ବାହାରିବାର ତୃତୀୟ ମାସର ଷଷ୍ଠ ଦିନରେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ସୀନୟ ପର୍ବତରେ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଦଶ ଆଜ୍ଞା ପ୍ରଦାନ କଲେ।
7 ଏଥିରେ ସମଗ୍ର ଇସ୍ରାଏଲ ଏହି ସମସ୍ତ ଆଜ୍ଞା ଶୁଣନ୍ତେ, ସେହି ଦିନ ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ ମହାଆନନ୍ଦ କଲେ।
8 ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରତାପ ସୀନୟ ପର୍ବତ ଉପରେ ଅବସ୍ଥିତ ହେଲା; ତହୁଁ ସେ ମୋଶାଙ୍କୁ ଡାକିଲେ; ତହିଁରେ ମୋଶା ମେଘ ମଧ୍ୟରେ ଆସି ପର୍ବତ ଉପରକୁ ଉଠିଲେ।
9 ମୋଶା ଚ୍ଚାଳିଶ୍ ଦିନ ଓ ଚାଳିଶ ରାତି ପର୍ବତ ଉପରେ ରହିଲେ, ସେ ଅନ୍ନ ଭୋଜନ କଲେ ନାହିଁ କି ଜଳପାନ କଲେ ନାହିଁ। ସଦାପ୍ରଭୁ ଇସ୍ରାଏଲର ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ନିମନ୍ତେ ତାଙ୍କୁ ବିଧି ଓ ଶାସନ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ।
10 ସଦାପ୍ରଭୁ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଦଶ ଆଜ୍ଞା ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ, ସେହି ସବୁ ସେ ଦୁଇଟି ପ୍ରସ୍ତର ପଟାରେ ଲେଖିଲେ। ସେ ମୋଶାଙ୍କୁ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ଦଶ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ।
11 ଚାଳିଶ ଦିନ ଓ ଚାଳିଶ ରାତିର ଶେଷରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ସୀନୟ ପର୍ବତରେ ମୋଶାଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା ସମାପ୍ତ କଲେ। ତା'ପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅଙ୍ଗୁଳି ଲିଖିତ ପ୍ରସ୍ତର ଫଳକ ମୋଶାଙ୍କୁ ଦେଲେ।
12 ଇସ୍ରାଏଲର ଲୋକମାନେ ଦେଖିଲେ ଯେ, ମୋଶା ପର୍ବତ ଉପରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିବାକୁ ଡେରି କରୁଛନ୍ତି। ତେଣୁ ସେମାନେ ହାରୋଣଙ୍କ ନିକଟରେ ରୁଣ୍ଡ ହୋଇ କହିଲେ, "ଆମ୍ଭେ ଜାଣୁ ନାହୁଁ ଏହି ଲୋକ, ମୋଶାଙ୍କର କ'ଣ ହୋଇଛି।"
13 ଏଣୁ ଉଠ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆଗେଇ ନେବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଦେବତା ନିର୍ମାଣ କର, ଯେପରି ତୁମ୍ଭେ ନ ମର।
14 ହାରୋଣ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅତିଶୟ ଭୟ କଲେ। ତେଣୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଆଣିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ। ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେଥିରୁ ଏକ ଢଳା ବାଛୁରି ନିର୍ମାଣ କଲେ।
+\v 15 ଆଉ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ ପର୍ବତରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିବା ପୂର୍ବେ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ଓହ୍ଲାଇ ଯାଅ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମିସରରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଥିଲ, ତୁମ୍ଭର ସେହି ଲୋକମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଭ୍ରଷ୍ଟ କରିଅଛନ୍ତି ।"
16 ସମାନେେ ନିଜ ପାଇଁ ଏକ ଢଳା ବାଛୁରୀ ନିର୍ମାଣ କରି ତାକୁ ପ୍ରଣାମ କରିଛନ୍ତି। ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ମାେେତ ଛାଡ଼, ଯେଉଁଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ସମାନଙ୍କେୁ ପୃଥିବୀରୁ ସଂହାର କରିବା; କାରଣ ସମାନେେ ଶକ୍ତଗ୍ରୀବ ଲୋକ।
17 ତହୁଁ ମୋଶା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ଅନୁଗ୍ରହ ଭିକ୍ଷା କଲେ, ପୁଣି, ସେମାନେ ଯେଉଁ ବାଛୁରି ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ, ସେଥିପାଇଁ ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ। ତହିଁ ଉତ୍ତାରେ ସେ ପର୍ବତରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିଲେ; ତାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଇସ୍ରାଏଲୀୟମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ଦୁଇଟି ପ୍ରସ୍ତର ଫଳକ ତାଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେହି ଦୁଇଟି ଥିଲା।
18 ଏଥିରେ ମୋଶା ଛାଉଣିର ନିକଟକୁ ଯାଇ ଲୋକମାନେ ନିର୍ମିତ ବାଛୁରି ଦେଖିଲେ। ତେଣୁ ମୋଶାଙ୍କର କ୍ରୋଧ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ହେଲା; ଏବଂ ସେ ପର୍ବତ ତଳେ ସେହି ପ୍ରସ୍ତର ଫଳକଗୁଡ଼ିକୁ ଭାଙ୍ଗି ପକାଇଲେ।
+\v 19 ତହୁଁ ମୋଶା ଛାଉଣିକୁ ଆସି ସେହି ବାଛୁରିକୁ ନେଇ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କଲେ, ପୁଣି, ତାହା ସରୁ ଧୂଳି ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପେଷିଲେ, ଆଉ ତାହା ପାଣି ଉପରେ ମିଶାଇ ଇସ୍ରାଏଲର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପାନ କରାଇଲେ ।
20 ସେହି ବାଛୁରି ନିର୍ମାଣକାରୀ ପ୍ରାୟ ତିନି ହଜାର ଲୋକ ପରସ୍ପର ଖଡ୍ଗରେ ମଲେ।
+\s5 +\v 21 ତହିଁ ଆର ଦିନ ମୋଶା ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବି, ହୁଏତ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ଯେଉଁ ପାପ କରିଅଛ, ତାହାର ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରିବି ।"
22 ମୋଶା ପୁନର୍ବାର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ଉଠିଗଲେ। ଆଉ ସେ ଚାଳିଶ ଦିନ ଓ ଚାଳିଶ ରାତି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହିତ ରହିଲେ।
23 ୋମାଶା ଚାଳିଶ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଇଶ୍ରାେୟଲୀୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କେଲ। ତହିଁେର ସଦାପ୍ରଭୁ ୋମାଶାଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣିେଲ। େତଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଶ୍ରାେୟଲୀୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ନିକେଟର ପ୍ରାର୍ଥନା କେଲ।

24 ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ଦୁଇଟି ପଥର ପଟା କାଟି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିଲ। ସଦାପ୍ରଭୁ ତହିଁ ଉପରେ ଦଶ ଆଜ୍ଞା ଲେଖିବେ।"

25 ତହୁଁ ମୋଶା ସେହିପରି କଲେ; ସେ ଓହ୍ଲାଇ ଆସି ସେହି ଦୁଇଟି ପ୍ରସ୍ତର ଫଳକ କାଟି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ସୀନୟ ପର୍ବତକୁ ଗଲେ; ଆଉ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେହି ପ୍ରସ୍ତର ଫଳକରେ ଦଶ ଆଜ୍ଞା ଲେଖିଲେ।

26 ମୋଶା ଚାଳିଶ୍ ଦିନ ଓ ଚାଳିଶ ରାତି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହିତ ରହିଲେ ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ସମସ୍ତ ବିଧି ଓ ଶାସନ ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ।

27 ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ ଇଶ୍ରାେୟଲର େଲାକମାନଙ୍କ ବିଷୟ େର ଆଜ୍ଞା େଦେଲ େଯ, େସମାେନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମ େଯପରି େସଠାେର ବାସ କରିେବ, ଏଥିପାଇଁ ଏକ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ କହିେବ। ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ଆକୃତି ଏବଂ ତହିଁର ସମସ୍ତ ପାତ୍ରର ଆକୃତି େଦଖାଇେଲ।

28 ଚାଳିଶ ଦିନର ଶେଷରେ ମୋଶା ପର୍ବତ ଉପରୁ ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିଲେ। ମୋଶାଙ୍କ ହାତରେ ସେହି ଦୁଇଟି ପ୍ରସ୍ତର ଫଳକ ଥିଲା।

29 ଅନନ୍ତର ମୋଶା ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ନିକଟକୁ ଆସି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ସମସ୍ତ ବାକ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ପୁଣି, ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା, ବିଧି ଓ ଶାସନ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିଲେ, ତାହା ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ।

30 ଅନନ୍ତର ମୋଶା ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣକୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ କହିଲେ, ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ନିର୍ମାଣ କରାଯିବ।

31 ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁସବୁ ମଙ୍ଗଳ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ, ତହିଁ ବିଷୟରେ ଲୋକମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦିତ ହେଲେ। ସେମାନେ କହିଲେ, "ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଯାହା କହିଛନ୍ତି, ଆମ୍ଭେମାନେ ତାହା କରିବୁ।"

32 ପୁଣି, ଲୋକମାନେ ଏକ ମନୁଷ୍ୟ ପରି ଉଠି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ନିମନ୍ତେ ଉଦାର ଦାନ କଲେ; ଆଉ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ତହିଁର ସକଳ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଉପହାର ଆଣିଲେ।

33 ଏଣୁ ସମଗ୍ର ଇଶ୍ରାେୟଲର େଲାକମାେନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ନିର୍ମାଣ କରିବା ପାଇଁ ନିଜ ନିଜ ସମ୍ପତ୍ତି େର ସୁନା, ରୁପା, ପିତ୍ତଳ ଓ ସମସ୍ତ ଦ୍ରବ୍ୟ ଆଣିେଲ।

34 ତହିଁରେ କର୍ମରେ ନିପୁଣ ସମସ୍ତ ବିଜ୍ଞ ବ୍ୟକ୍ତି ଆସି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ, ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଆପଣା ଆପଣା କର୍ମରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ନିର୍ମାଣ କଲେ; ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ସମସ୍ତ ବିଜ୍ଞ ବ୍ୟକ୍ତି ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ, ତହିଁର ପାତ୍ର ଓ ପବିତ୍ର ସେବା ପାଇଁ ସମସ୍ତ ପାତ୍ର ନିର୍ମାଣ କଲେ।

35 ପବିତ୍ର ତମ୍ବୁରୂପ ପବିତ୍ର ତମ୍ବୁ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଞ୍ଚ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ସମାପ୍ତ ହେଲା। ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ ଯାହା ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ, ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ।

36 ଅନନ୍ତର ସେମାନେ ମୋଶାଙ୍କ ନିକଟକୁ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ଏବଂ ତହିଁର ସମସ୍ତ ପାତ୍ର ଆଣିଲେ; ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆକୃତି ଅନୁସାରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି କଲେ।

37 ମୋଶା ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖିଲେ, ଆଉ ଦେଖିଲେ ଯେ, ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଅନୁସାରେ ସବୁ କରୁଛନ୍ତି। ତେଣୁ ମୋଶା ସେମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୮୩

1 ଦ୍ୱାଦଶ ମାସର ତେଇଶତମ ଦିନ ରେ ମାଶାେ ହାରୋଣ ଓ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରଗଣଙ୍କୁ ନେଇ ସମାନଙ୍କୁେ ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧାଇଲେ, ସେ ସମାନଙ୍କୁେ ଅଭିଷକେ କଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଅନୁସାରେ ସମାନଙ୍କେ ପ୍ରତି କଲେ। ମାଶାେ ସେହିଦିନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଅନୁସାରେ ସମସ୍ତ ନବୈେଦ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ।

2 ତା'ପରେ ମୋଶା ହାରୋଣ ଓ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଡାକି କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ ସାତ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମାଗମ-ତମ୍ବୁର ଦ୍ୱାରରେ ରହିବ, କାରଣ ମୁଁ ଏହି ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛି।"

3 ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯେଉଁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ, ହାରୋଣ ଓ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରଗଣ ସେସବୁ ପାଳନ କଲେ; ସେମାନେ ସାତ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆବାସ ଦ୍ୱାରରେ ରହିଲେ।

+\v 4 ଇସ୍ରାଏଲ-ସନ୍ତାନଗଣ ମିସର ଦେଶରୁ ବାହାରିବାର ଦ୍ୱିତୀୟ ବର୍ଷର ଅଷ୍ଟମ ଦିନରେ, ଅର୍ଥାତ୍, ପ୍ରଥମ ମାସର ପ୍ରଥମ ଦିନରେ ମୋଶା ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ସ୍ଥାପନ କଲେ; ପୁଣି, ମୋଶା ଆବାସର ସମସ୍ତ ପାତ୍ର ଓ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ସମସ୍ତ ପାତ୍ର ସ୍ଥାପନ କଲେ, ପୁଣି, ସଦାପ୍ରଭୁ ଯାହା ଆଜ୍ଞା କରିଥିଲେ, ସେ ସମସ୍ତ କର୍ମ କଲେ ।

5 ଅନନ୍ତର ମୋଶା ହାରୋଣଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରଗଣଙ୍କୁ ଡାକିଲେ; ତହିଁରେ ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ନିମନ୍ତେ ହୋମବଳି ଓ ପାପାର୍ଥକ ବଳି ଆଣିଲେ; ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ସେମାନେ ଏହା କଲେ।

6 ସେହି ଦିନ ହାରୋଣଙ୍କର ଦୁଇ ପୁତ୍ର ନାଦବ୍ ଓ ଅବୀହୂ ଅଜଣା ଅଗ୍ନି ନେଇ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆଣିଲେ, ଯେଉଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ସେମାନଙ୍କୁ ନଥିଲା; ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରୁ ଅଗ୍ନି ନିର୍ଗତ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ କଲା; ତହିଁରେ ସେମାନେ ସେହିଦିନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ମଲେ।

7 ମାଶାେ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ନିର୍ମାଣ ସମାପ୍ତ କରିବା ଦିନଠାରୁ ଇଶ୍ରାୟେଲର ଅଧିପତିଗଣ ଯଜ୍ଞବେଦୀର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ନିମନ୍ତେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆପଣା ଆପଣା ଉପହାର ଆଣିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ।

୫ ପୁଣି, ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ଦିନ ପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଧିପତି, ପ୍ରତ୍ୟେକ ବାର ଦିନ ପାଇଁ ଜଣେ ଅଧିପତି ଆପଣା ଆପଣା ଉପହାର ଆଣିଲେ।

9 ପୁଣି, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣ ଆପଣା ଆପଣା ଦିନକୁ ସମସ୍ତ ଉପହାର ଆଣିଲେ, ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ଶେକଲ ଅନୁସାରେ ଏକ ଶହ ତିରିଶ ଶେକଲ ପରିମିତ ଏକ ରୂପା ଥାଳୀ ଓ ସତୁରି ଶେକଲ ପରିମିତ ଏକ ରୂପା କୁଣ୍ଡ; ଏହି ଦୁଇ ଭକ୍ଷ୍ୟ ନୈବେଦ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ତୈଳ ମିଶ୍ରିତ ସରୁ ମଇଦାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ।

10 ଧୂପରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଦଶ ଶେକଲ ଓଜନର ସୁନାର ଏକ ଚାମଚ।

11 ହୋମବଳି ନିମନ୍ତେ ଏକ ଗୋବତ୍ସ, ଗୋଟିଏ ମେଷ ଓ ଏକବର୍ଷୀୟ ଗୋଟିଏ ମେଷବତ୍ସ;

12 ଆଉ ପାପାର୍ଥକ ବଳିଦାନ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଛାଗ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ଉଚିତ୍।

13 ମଙ୍ଗଳାର୍ଥକ ବଳିଦାନ ନିମନ୍ତେ ଦୁଇ ଗୋରୁ, ପାଞ୍ଚ ମେଷ, ପାଞ୍ଚ ଛାଗ ଓ ଏକବର୍ଷୀୟ ପାଞ୍ଚ ମେଷବତ୍ସ;

14 ଏହିପରି ଇସ୍ରାଏଲର ବାର ଅଧିପତି ପ୍ରତିଦିନ, ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଆପଣା ଆପଣା ଦିନରେ କଲେ।

15 ଏଥିଉତ୍ତାରେ ମାସର ତ୍ରୟୋଦଶ ଦିନରେ ମୋଶା ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ ନିସ୍ତାର ପର୍ବ ପାଳନ କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ।

16 ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ ଯେପରି ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ, ସେହିପରି ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ମାସର ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଦିନରେ ନିସ୍ତାରପର୍ବ ପାଳନ କଲେ।

17 ଦ୍ୱିତୀୟ ମାସର ପ୍ରଥମ ଦିନ ରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମାଶାଙ୍କେୁ କହିଲେ,

18 "ତୁମ୍ଭେ, ତୁମ୍ଭର ଭାଇ ହାରୋଣ ଓ ଇଶ୍ରାୟେଲର ବାରଜଣ ଅଧିପତି, କୋଡିଏ ବର୍ଷ ଏବଂ ତହିଁରୁ ଅଧିକ ବୟସ୍କ ସମସ୍ତ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ମସ୍ତକ ଗଣନା କର।"

+\v 19 ଅନନ୍ତର ମୋଶା ସେହିରୂପ କଲେ; ପୁଣି, ହାରୋଣ ଇସ୍ରାଏଲର ବାର ଅଧିପତିଙ୍କ ସହିତ ଆସିଲେ ଓ ସେମାନେ ସୀନୟ ପ୍ରାନ୍ତରରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ ଗଣନା କଲେ ।

+\v 20 ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଆପଣା ଆପଣା ପିତୃଗୃହ ଅନୁସାରେ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ ଏବଂ ତହିଁରୁ ଅଧିକ ବୟସ୍କ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଛଅ ଲକ୍ଷ ତିନି ହଜାର ପାଞ୍ଚ ଶହ ପଚାଶ ହେଲା ।

21 ମାତ୍ର ଲେବୀୟମାନେ ଇସ୍ରାଏଲର ଲୋକମାନଙ୍କ ପରି ଗଣନା କଲେ ନାହିଁ।

+\v 22 ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର ଏକ ମାସରୁ ଅଧିକ ବୟସ୍କ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ବାଇଶ ହଜାର ଦୁଇ ଶହ ତେସ୍ତରି ହେଲା ।

23 ଲେବୀୟମାନଙ୍କର ଏକ ମାସ ଏବଂ ତଦୁର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ବଂଶଧରଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ବାଇଶ ହଜାର ହେଲା।

24 ଆଉ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ମୋଶା ଆବାସର ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ସେବା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯାଜକ ଓ ଲେବୀୟମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣକୁ ଆପଣା ଆପଣା ସେବା ଓ ଭାର ଉପରେ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ।

+\v 25 ପୁଣି, ମାସର ବିଂଶତମ ଦିନରେ ସାକ୍ଷ୍ୟରୂପ ତମ୍ବୁ ଉପରୁ ମେଘ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ହେଲା ।

26 ସେହି ସମୟରେ ଇସ୍ରାଏଲ-ସନ୍ତାନଗଣ ସୀନୟ ପ୍ରାନ୍ତରରୁ ପଥ ଆରମ୍ଭ କଲେ, ସେମାନେ ତିନି ଦିନର ପଥ କଲେ, ପୁଣି ସେହି ମେଘ ପାରଣ ପ୍ରାନ୍ତର ଉପରେ ଅବସ୍ଥିତି କଲା; ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଇସ୍ରାଏଲ ପ୍ରତି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର କ୍ରୋଧ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ହେଲା, କାରଣ ସେମାନେ ଭୋଜନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ମାଂସ ମାଗି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ବିରକ୍ତ କରିଥିଲେ।

27 ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣିେଲ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାଂସ ଦେଲେ।

28 ମାତ୍ର ଏ ସମସ୍ତ ଘଟଣା ପରେ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ କ୍ରୋଧ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ହେଲା ଓ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ମହାସଂହାରରେ ସଂହାର କଲେ। ପୁଣି ସେହି ସ୍ଥାନରେ ସେମାନେ କବର ପାଇଲେ।

29 ତେଣୁ ଇସ୍ରାଏଲର ଲୋକମାନେ ସେହି ସ୍ଥାନର ନାମ କବ୍ରୋତ୍-ହତ୍ତାବା ରଖିଲେ। କାରଣ ସେମାନେ ମାଂସ ଲୋଭୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେହି ସ୍ଥାନରେ କବର ଦେଇଥିଲେ।

30 ପୁଣି ସମାନେେ କବରୋତହତ୍ତାବାରୁ ଯାତ୍ରା କରି ପାରଣ ମରୁଭୂମିସ୍ଥିତ ହତ୍ ସରୋତ୍ ରେ ଛାଉଣୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ।

31 ଇଶ୍ରାେୟଲର େଲାକମାେନ ହତ୍ େସରୋତ େର ଥିବା ସମୟେର ସଦାପ୍ରଭୁ ମରିଯମଙ୍କ ଉପେର େକାର୍ଧ କେଲ। ମରିଯମ ହିମପରି ଶ୍ୱେତବର୍ଣ୍ଣ, କୁଷ୍ଠଗ୍ରସ୍ତା େହେଲ।

32 ଆଉ ତା'ର କୁଷ୍ଠ ରୋଗ ଛାଡ଼ିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ସାତ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଛାଉଣି ବାହାରେ ରହିଲା।

33 ଏହାପରେ ଇଶ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ହତ୍ ସରୋତ୍ଠାରୁେ ଯାତ୍ରା କରି ପାରଣ ମରୁଭୂମିର ସୀମା ରେ ଛାଉଣୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ।

34 ସେହି ସମୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ ଯେ, "କିଣାନ ଦେଶ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବା ପାଇଁ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ବାର ଜଣଙ୍କୁ ଏକ ଏକ ବଂଶ ପାଇଁ ପଠାଇବେ।"

35 ଅନନ୍ତର ମୋଶା ସେହି ବାର ଜଣଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ; ସେମାନେ କିଣାନ ଦେଶ ଅନୁସନ୍ଧାନ ଓ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବାକୁ ଆସିଲେ, ଆଉ ସେମାନେ ସୀନ୍ ପ୍ରାନ୍ତରରୁ କମୋତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରେଖୋବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ଦେଶ ଅନୁସନ୍ଧାନ କଲେ।

36 ଚାଳିଶ ଦିନ ପରେ ସେମାନେ ମୋଶା ଓ ହାରୋଣଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମନରେ ଯାହା ଥିଲା, ତାହା ତାଙ୍କୁ କହିଲେ। ପୁଣି ଦଶ ଜଣ ପୁରୁଷ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଯେଉଁ ଦେଶ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିଥିଲେ, ସେହି ଦେଶ ବିଷୟରେ ଏକ ଅମଙ୍ଗଳର ଖବର ଆଣି କହିଲେ, "ଏହି ଦେଶକୁ ଯିବା ଅପେକ୍ଷା ମିଶରକୁ ଫେରି ଯିବା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପକ୍ଷରେ ଭଲ," ଯେଉଁ ଦେଶ ନିଜ ନିବାସୀମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ କରେ, ସେଠାକୁ ଯିବା ଅପେକ୍ଷା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଭଲ।

37 ତହୁଁ ଦେଶ ଅନୁସନ୍ଧାନକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ନୂନର ପୁତ୍ର ଯିହୋଶୂୟ ଓ ଯିଫୁନ୍ନିର ପୁତ୍ର କାଲେବ୍ କହିଲେ, “ଏହି ଦେଶ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ତମ।”

38 ଯଦି ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସେହି ଦେଶକୁ ଆଣିବେ ଓ ତାହା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେବେ, କାରଣ ଏହା ଦୁଗ୍ଧ ଓ ମଧୁ ପ୍ରବାହୀ ଦେଶ।

39 ମାତ୍ର ଇସ୍ରାଏଲର ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର କଥା ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ। ସେମାନେ ସେହି ଦଶ ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ କଥା ଶୁଣିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ଇସ୍ରାଏଲର ଅଖ୍ୟାତି ଆଣିଥିଲେ।

40 ସେତେବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର ଅଭିଯୋଗ ଶୁଣିଲେ ଓ କ୍ରୋଧ କଲେ, ପୁଣି ଶପଥ କରି କହିଲେ,

+\v 41 ନିଶ୍ଚୟ ଯିଫୁନ୍ନିର ପୁତ୍ର କାଲେବ ଓ ନୂନର ପୁତ୍ର ଯିହୋଶୂୟ ବ୍ୟତୀତ ଏହି ଦୁଷ୍ଟ ବଂଶର କେହି କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ ଓ ତହିଁରୁ ଅଧିକ ବୟସ୍କ ଦେଶ ଦେଖିବେ ନାହିଁ ।

42 ମାତ୍ର ଏହି ଦୁଷ୍ଟ ବଂଶ ଏହି ପ୍ରାନ୍ତରରେ ନିଶ୍ଚୟ ବିନଷ୍ଟ ହେବ, ଆଉ ସେମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନଗଣ ଦେଶକୁ ଆସି ତାହା ଅଧିକାର କରିବେ; ଏହି ହେତୁ ଇସ୍ରାଏଲ ପ୍ରତି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର କ୍ରୋଧ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ହେଲା, ପୁଣି, ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଅନୁଗାମୀ ନ ହେବାରୁ ସେ ସେହି ଦୁଷ୍ଟ ବଂଶର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ ଚାଳିଶ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାନ୍ତରରେ ଭ୍ରମଣ କରାଇଲେ।

43 ତହିଁରେ ଲୋକମାନେ ପାରଣ ମରୁଭୂମିରେ ବହୁ ଦିନ ବାସ କଲେ, ପୁଣି ସେମାନେ ସୂଫ ସାଗର ପଥ ଦେଇ ମରୁଭୂମିରେ ଯାତ୍ରା କଲେ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୮୪

1 ସେହି ସମୟରେ ଲେବୀର ପ୍ରପୌତ୍ର, କହାତର ପୌତ୍ର, ଯେତସରର ପୁତ୍ର କୋରହ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକଙ୍କୁ ଧରି ମୋଶା, ହାରୋଣ ଓ ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀ ସହିତ ବିବାଦ କଲେ।

2 ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କ୍ରୋଧ କଲେ, ତେଣୁ ପୃଥିବୀ ଆପଣା ମୁଖ ବିସ୍ତାର କରି ସେମାନଙ୍କୁ, ସେମାନଙ୍କ ଗୃହକୁ, ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ, ଆଉ କୋରହର ସକଳ ଲୋକଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ କଲା।

3 ଏହା ପରେ, ପରମେଶ୍ୱର ସେୟୀର ପର୍ବତ ଦେଇ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭ୍ରମଣ କରାଇଲେ।

+\v 4 ସେହି ସମୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ଏଷୌ-ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କର ନାହିଁ; କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ପାଦତଳେ ପଦଦଳନ କରିପାରୁଥିବା ଦ୍ରବ୍ୟରୁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ କିଛି ଦେବା ନାହିଁ; କାରଣ ଆମ୍ଭେ ଏଷୌକୁ ଅଧିକାରାର୍ଥେ ସେୟୀର ପର୍ବତ ଦେଇଅଛୁ ।"

5 ତେଣୁ ପୂର୍ବେ ଏଷୌର ସନ୍ତାନଗଣ ସୟୋୀରର ସନ୍ତାନଗଣ ବିରୁଦ୍ଧ ରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ସୟୋୀରର ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ ଏଷୌର ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କ ହସ୍ତ ରେ ସମର୍ପଣ କରିଥିଲେ। ସମାନଙ୍କେ ସମ୍ମୁଖରୁ ସମାନଙ୍କେୁ ବିନାଶ କରିଥିଲେ। ତେଣୁ ଏଷୌର ସନ୍ତାନଗଣ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଠାେରେ ବାସ କରୁଛନ୍ତି।

6 ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଇସ୍ରାଏଲର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭର ଭ୍ରାତା ଏଷୌର ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କର ନାହିଁ। କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ଭୂମିରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କୌଣସି ଅଧିକାର ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଟଙ୍କା ଦେଇ ଖାଦ୍ୟ କିଣି ଖାଇପାରିବ ଓ ପାଣି ପିଇପାରିବ।”

7 ତେଣୁ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ କର୍ମ କଲେ।

8 ଇସ୍ରାଏଲର ଲୋକମାନେ ସୀନୟ ପର୍ବତ ଦେଇ ପ୍ରାନ୍ତରରେ ବହୁ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭ୍ରମଣ କଲେ, ସେମାନେ ଏଷୌର ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ ସ୍ପର୍ଶ କଲେ ନାହିଁ। ତେଣୁ ସେମାନେ ସେହି ଅଞ୍ଚଳରେ ଉଣାଇଶ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିଲେ।

9 ସେହି ସମୟରେ କିତ୍ତୀମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ରାଜା ଲାଟିନସ୍ଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ହେଲା, ତାଙ୍କ ରାଜତ୍ୱର ପଞ୍ଚଚାଳିଶ ବର୍ଷରେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର ମିସର ଦେଶରୁ ପ୍ରସ୍ଥାନର ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ବର୍ଷରେ।

10 ଆଉ ସେ କିତ୍ତୀମ ଦେଶରେ ଆପଣା ପାଇଁ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନ ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ, ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ ସେହି ସ୍ଥାନରେ କବର ଦେଲେ। ଏବଂ ଅବୀମ୍ନସ୍ ତାଙ୍କ ପଦରେ ଅଠତିରିଶ ବର୍ଷ ରାଜତ୍ୱ କଲେ।

11 ଏହି ସମୟରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଉଣାଇଶ ବର୍ଷ ଶେଷରେ ଏଷୌ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ସୀମା ପାର ହୋଇ ମୋୟାବ ପ୍ରାନ୍ତରର ପଥ ଦେଇ ଆସିଲେ।

12 ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୋୟାବ ଦେଶକୁ ଅବରୋଧ କର ନାହିଁ, କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କର ନାହିଁ, କାରଣ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ସେମାନଙ୍କ ଦେଶରୁ କିଛି ଦେବି ନାହିଁ।”

13 ଇସ୍ରାଏଲର ଲୋକମାନେ ଉଣାଇଶ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋୟାବ ପ୍ରାନ୍ତରକୁ ପଥ ଦେଇ ଗଲେ। ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ ନାହିଁ।

14 ଇସ୍ରାଏଲୀୟମାନେ ମିଶରରୁ ବାହାରି ଆସିବାର ଛତିଶତମ ବର୍ଷରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଇମୋରୀୟମାନଙ୍କ ରାଜା ସୀହୋନର ହୃଦୟକୁ ଆଘାତ କଲେ। ସେ ମୋୟାବୀୟମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ।

15 ପୁଣି ସୀହୋନ ମିସରର ରାଜାର ପରାମର୍ଶଦାତା ବିଲିୟମର ପୌତ୍ର ଯାନହିୟର ପୁତ୍ର ବିୟୋର ନିକଟକୁ ଓ ତାହାର ପୁତ୍ର ବିଲିୟମ ନିକଟକୁ ଦୂତ ପଠାଇଲେ, ଯେପରି ମୋୟାବ ସୀହୋନର ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ ହୁଏ, ଏଥିପାଇଁ ତାହାକୁ ଅଭିଶାପ ଦିଆଯାଏ ।

16 ତା'ପରେ ଦୂତମାନେ ଯାଇ ମେସୋପଟାମିଆର ପଥୋର ନଗରରୁ ଯାନୟିର ପୁତ୍ର ବିୟୋରକୁ ଓ ତାହାର ପୁତ୍ର ବିଲିୟମକୁ ଆଣିଲେ। ତେଣୁ ବିୟୋର ଓ ତାହାର ପୁତ୍ର ବିଲିୟମ ସୀହୋନ ନଗରକୁ ଆସିଲେ ଏବଂ ଇମୋରୀୟମାନଙ୍କ ରାଜା ସୀହୋନ ସମ୍ମୁଖରେ ମୋୟାବ ଓ ତାହାର ରାଜାଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ ଦେଲେ।

17 ତହିଁରେ ସୀହୋନ ଓ ତାହାର ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟ ବାହାରକୁ ଗଲେ, ପୁଣି, ସେ ମୋୟାବକୁ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ, ପୁଣି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ନତ କଲେ; ତହିଁରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲେ; ପୁଣି, ସୀହୋନ ମୋୟାବର ରାଜାକୁ ବଧ କଲେ।

18 ପୁଣି ସୀହୋନ ଯୁଦ୍ଧରେ ମୋୟାବର ସମସ୍ତ ନଗର ହସ୍ତଗତ କଲା, ପୁଣି ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ହିଷ୍‌ବୋନ ମଧ୍ୟ ହସ୍ତଗତ କଲା; କାରଣ ହିଷ୍‌ବୋନ ମୋୟାବର ଏକ ନଗର ଥିଲା; ପୁଣି ସୀହୋନ ହିଷ୍‌ବୋନରେ ଆପଣା ଅଧିପତି ଓ ଅଧିପତିମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥାପନ କଲା; ସେହି ସମୟରେ ହିଷ୍‌ବୋନ ସୀହୋନର ଅଧୀନ ଥିଲା।

19 ତେଣୁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ବକ୍ତା ବିୟୋର ଓ ତାହାର ପୁତ୍ର ବିଲିୟମ ଏହି କଥା କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ ହିଷ୍‌ବୋନକୁ ଆସ, ସୀହୋନର ନଗର ନିର୍ମିତ ଓ ସ୍ଥାପିତ ହେବ।"

20 ହେ କମୋଶର ଲୋକମାନେ, ତୁମ୍ଭେ ବିନଷ୍ଟ ହୋଇଅଛ, ମୋୟାବ, ଦେଖ, ଏହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖା ଅଛି।

21 ପୁଣି ସୀହୋନ ମୋୟାବକୁ ପରାସ୍ତ କଲା ଉତ୍ତାରେ ସେ ମୋୟାବଠାରୁ ହସ୍ତଗତ କରିଥିବା ନଗରଗୁଡ଼ିକରେ ପ୍ରହରୀମାନଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କଲା, ପୁଣି ମୋୟାବର ଅନେକ ସନ୍ତାନ ଯୁଦ୍ଧରେ ସୀହୋନର ହସ୍ତରେ ପତିତ ହେଲେ ଓ ସେ ସେମାନଙ୍କ ପୁତ୍ରକନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ବନ୍ଦୀ କରି ସେମାନଙ୍କ ରାଜାଙ୍କୁ ବଧ କଲେ; ତହିଁରେ ସୀହୋନ ନିଜ ଦେଶକୁ ଫେରିଗଲା।

22 ପୁଣି ସୀହୋନ ବିୟୋରକୁ ଓ ଆପଣା ପୁତ୍ର ବିଲିୟମକୁ ଅନେକ ରୂପା ଓ ସୁନା ଉପହାର ଦେଲେ ଓ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଦାୟ ଦେଲେ, ତହିଁରେ ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଦେଶ ଏବଂ ବାସସ୍ଥାନ ଅରାମନହରୟିମକୁ ଚାଲିଗଲେ।

23 ଏହି ସମୟରେ ଇସ୍ରାଏଲର ସମସ୍ତ ଲୋକ ମୋୟାବ ପ୍ରାନ୍ତରର ପଥ ଦେଇ ଯାତ୍ରା କଲେ। ସେମାନେ ଇଦୋମ ମରୁଭୂମିକୁ ଫେରାଇ ଆଣିଲେ।

+\v 24 ଏହିରୂପେ ମିସରରୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରିବାର ଚାଳିଶ ବର୍ଷର ପ୍ରଥମ ମାସରେ ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀ ସୀନ୍ ପ୍ରାନ୍ତରରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ; ଆଉ ଇସ୍ରାଏଲ-ସନ୍ତାନଗଣ ସୀନ୍ ପ୍ରାନ୍ତରସ୍ଥ କାଦେଶରେ ବାସ କଲେ; ପୁଣି, ସେହି ସ୍ଥାନରେ ମରୀୟମ ମଲେ ଓ ସେହିଠାରେ ତାଙ୍କୁ କବର ଦିଆଗଲା ।

25 ସେହି ସମୟରେ ମୋଶା ଇଦୋମର ରାଜା ହଦଦ୍ ନିକଟକୁ ଦୂତ ପଠାଇ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭର ଭ୍ରାତା ଇସ୍ରାଏଲ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ବିନୟ କରୁଅଛି, ତୁମ୍ଭ ଦେଶ ଦେଇ ମୋତେ ଯିବାକୁ ଦିଅ। ଆମ୍ଭେମାନେ ଶସ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର କି ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ଦେଇ ଯିବୁ ନାହିଁ, କିଅବା କୂପର ଜଳ ପାନ କରିବୁ ନାହିଁ; ଆମ୍ଭେମାନେ ରାଜପଥରେ ଗମନ କରିବୁ।"

26 କିନ୍ତୁ ଇଦୋମ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭ ଦେଶ ଦେଇ ଯିବ ନାହିଁ।" ତେଣୁ ଇଦୋମ ଏକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ସହିତ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ ଭେଟିବାକୁ ବାହାରିଲା।

27 କିନ୍ତୁ ଏଷୌର ସନ୍ତାନଗଣ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଆପଣା ଦେଶ ଦେଇ ଯିବାକୁ ଦେବା ପାଇଁ ମନା କଲେ, ତେଣୁ ଇସ୍ରାଏଲର ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ପଳାଇଗଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ ନାହିଁ।

28 କାରଣ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏଷୌ ସନ୍ତାନଗଣ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କର ନାହିଁ," ତେଣୁ ଇସ୍ରାଏଲର ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ପଳାଇଗଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ ନାହିଁ।

+\v 29 ଏଥିଉତ୍ତାରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ କାଦେଶରୁ ଯାତ୍ରା କଲେ ଓ ସମସ୍ତ ଲୋକ ହୋର ପର୍ବତରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ।

30 ସେହି ସମୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଭାଇ ହାରୋଣଙ୍କୁ କୁହ ଯେ, ସେ ସେଠାରେ ମରିବ, କାରଣ ସେ ସେହି ଦେଶରେ ପ୍ରବେଶ କରିବ ନାହିଁ, ଯାହା ମୁଁ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ ଦେଇଅଛି।"

+\v 31 ଆଉ ହାରୋଣ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ଚାଳିଶତମ ବର୍ଷର ପଞ୍ଚମ ମାସର ପ୍ରଥମ ଦିନରେ ହୋର ପର୍ବତକୁ ଗଲେ ।

+\v 32 ଆଉ ହୋର ପର୍ବତରେ ହାରୋଣ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବା ସମୟରେ ସେ ଏକ ଶହ ତେଇଶ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ଥିଲେ ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୮୫

1 କିଣାନ ବଂଶୀୟ ରାଜା ଆରାଦ ଦକ୍ଷିଣ ପ୍ରଦେଶରେ ବାସ କରୁଥିବା ବେଳେ ଶୁଣିଲେ ଯେ ଇସ୍ରାଏଲର ଲୋକମାନେ ଅଥାରୀମର ପଥ ଦେଇ

ଆସୁଛନ୍ତି। ତେଣୁ ସେ ତାଙ୍କର ସୈନ୍ୟବାହିନୀକୁ ଇସ୍ରାଏଲୀୟମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ।

2 ଇସ୍ରାଏଲର ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ ବହୁତ ଭୟ କଲେ, କାରଣ ତାଙ୍କର ଏକ ବିଶାଳ ଏବଂ ପ୍ରବଳ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଥିଲା। ତେଣୁ ଇସ୍ରାଏଲର ଲୋକମାନେ ମିଶରକୁ ଫେରିଯିବା ପାଇଁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲେ।

3 ଇସ୍ରାଏଲର ଲୋକମାନେ ମାସେରତ୍-ବନୀଯାକୋନକୁ ତିନି ଦିନର ପଥ ପରେ ଫେରି ଆସିଲେ। ସେମାନେ ଅରାଦ ରାଜାକୁ ଭୟ କରିଥିଲେ। ତେଣୁ ସେମାନେ ବହୁତ ଭୟଭୀତ ହେଲେ।

4 କିନ୍ତୁ ଇସ୍ରାଏଲର ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ଥାନକୁ ଫେରିବାକୁ ରାଜି ହେଲେ ନାହିଁ। ତେଣୁ ସେମାନେ ବନିୟାକୋନରେ ତିରିଶ୍ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିଲେ।

5 େଲବୀୟମାେନ େଦଖିେଲ େଯ ଇଶ୍ରାେୟଲର େଲାକମାେନ େସମାନଙ୍କର ପଛକୁ େଫରି ନ ଆସନ୍ତି। େତଣୁ େସମାେନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଶ୍ରଯ େର ଇର୍ଷାପରାୟଣ େହେଲ। େସମାେନ େସମାନଙ୍କର ଭାଇମାେନ ଇଶ୍ରାେୟଲୀୟମାନଙ୍କ ବିପକ୍ଷ େର ଯୁଦ୍ଧ େକଲ। େସମାେନ େସମାନଙ୍କର ଅେନକ େଲାକଙ୍କୁ ହତ୍ୟା େକଲ। ଆଉ େସମାନଙ୍କୁ େହାର ପର୍ବତକୁ େଫରି ଯିବା ପାଇଁ ବାଧ େକଲ।

6 ଏହାପେର, ଇଶ୍ରାେୟଲୀୟମାେନ େଫରି ଆସିେଲ। ରାଜା ଅରାଦ ଇଶ୍ରାେୟଲୀୟମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧ େର ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ତାଙ୍କର ସୈନ୍ୟବାହିନୀକୁ ସଜାଡୁଥିେଲ।

7 ପୁଣି, ଇସ୍ରାଏଲ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରି କହିଲେ, “ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କର, ତେବେ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ନଗରସବୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବିନଷ୍ଟ କରିବା।”

8 ତହୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଇସ୍ରାଏଲର ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣିଲେ, ସେ କିଣାନୀୟମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲେ। ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ନଗର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବିନାଶ କଲେ। ପୁଣି, ସେହି ସ୍ଥାନର ନାମ ହର୍ମା ହେଲା।

9 ଇସ୍ରାଏଲର ଲୋକମାନେ ହୋର ପର୍ବତରୁ ଯାତ୍ରା କରି ଓବୋତରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ। ଓବୋତରୁ ଯାତ୍ରା କରି ମୋୟାବ ସୀମାସ୍ଥିତ ଇୟ-ଅବାରୀମରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ।

10 ଇସ୍ରାଏଲର ସନ୍ତାନଗଣ ମୋୟାବକୁ ଏକ ବାର୍ତ୍ତା ପଠାଇଲେ, “ଆମ୍ଭକୁ ତୁମ୍ଭ ଦେଶ ଦେଇ ଆମ୍ଭ ସ୍ଥାନକୁ ଯିବାକୁ ଦିଅ।” କିନ୍ତୁ ମୋୟାବର ଲୋକମାନେ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ସେମାନଙ୍କ ଦେଶ ଦେଇ ଯିବାକୁ ଦେଲେ ନାହିଁ। ସେମାନେ ମୋୟାବର ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ଦେଲେ ନାହିଁ। କାରଣ ସେମାନେ ଭୟଭୀତ ହେଲେ ଯେ, ଇମୋରୀୟମାନଙ୍କ ରାଜା ସୀହୋନ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେପରି କରିଥିଲେ, ସେପରି ଇସ୍ରାଏଲର ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ କରିବେ ନାହିଁ। ସେ ସେମାନଙ୍କର ଦେଶ ଅଧିକାର କଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ।

11 ଏହିପରି େମାୟାବ ଆପଣା େଦଶ ମଧ େଦଇ ଇଶ୍ରାେୟଲକୁ ଯାତ୍ରା କରିବାକୁ େଦେଲ ନାହିଁ। ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଶ୍ରାେୟଲର େଲାକମାନଙ୍କୁ ଆେଦଶ େଦଇଥିେଲ, "ତୁମ୍ଭେମାେନ େମାୟାବ ବିରୁଦ୍ଧ େର ଯୁଦ୍ଧ କର ନାହିଁ।" େତଣୁ ଇଶ୍ରାେୟଲୀୟ େଲାକମାେନ େମାୟାବ ପରିତ୍ୟାଗ େକଲ।

12 ଏହା ପରେ ଇସ୍ରାଏଲର ଲୋକମାନେ ମୋୟାବ ସୀମାରୁ ଯାତ୍ରା କଲେ। ସେମାନେ ମୋୟାବ ଓ ଇମୋରୀୟମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ମୋୟାବର ସୀମା ଅର୍ଣ୍ଣୋନର ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ। ସେମାନେ କଦେମୋତ୍ ପ୍ରାନ୍ତରରେ ଇମୋରୀୟମାନଙ୍କ ରାଜା ସୀହୋନର ସୀମାରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ।

13 ଅନନ୍ତର ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଇମୋରୀୟମାନଙ୍କ ରାଜା ସୀହୋନ ନିକଟକୁ କେତେକ ଦୂତଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ, ସେମାନେ ରାଜାଙ୍କୁ କହିଲେ,

14 ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭ ରାଜ୍ୟ ଦେଇ ଯିବାକୁ ଦିଅ। ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭ ଶସ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର କିମ୍ବା ଦ୍ରାକ୍ଷାଲତାକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବୁ ନାହିଁ। ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭ ସୀମା ପାର ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାଜପଥ ଦେଇ ଗମନ କରିବୁ, ମାତ୍ର ସୀହୋନ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଯିବାକୁ ଦେଲେ ନାହିଁ।

15 ସୀେହାନ ଇ େମାରୀୟମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ େଲାକଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରି ଇଶ୍ରାେୟଲର ସନ୍ତାନଗଣ ବିରୁଦ୍ଧ େର ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ପ୍ରାନ୍ତରକୁ ଗେଲ। ଯହସ େର େସ ଇଶ୍ରାେୟଲର ବିରୁଦ୍ଧ େର ଯୁଦ୍ଧ େକଲ।

16 ତହୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଇମୋରୀୟମାନଙ୍କ ରାଜା ସୀହୋନକୁ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲେ; ତହିଁରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସୀହୋନର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଖଡ୍ଗଧାରରେ ଆଘାତ କରି ମୋୟାବର ପାପର ପ୍ରତିଶୋଧ ନେଲେ।

17 ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଅରାମଠାରୁ ଯବ୍ବୁକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅର୍ଥାତ୍ ଅମ୍ମୋନୀୟମାନଙ୍କର ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୀହୋନ ଦେଶ ଅଧିକାର କଲେ। ସେମାନେ ସେହି ସହରରୁ ସମସ୍ତ ଲୁଟିତ ଦ୍ରବ୍ୟ ଲୁଟି ନେଲେ।

18 ଏହିରୂପେ ଇସ୍ରାଏଲ ସେହି ସମସ୍ତ ନଗର ଦଖଲ କଲେ। ଇସ୍ରାଏଲ ଇମୋରୀୟମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ନଗରରେ ବାସ କଲେ।

19 ଏହାପେର ଇଶ୍ରାେୟଲର ସମସ୍ତ େଲାକ ଅମ୍େମାନ ସନ୍ତାନଗଣ ବିରୁଦ୍ଧ େର ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଓ େସମାନଙ୍କ ଭୂମି ଅଧିକାର କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି େନେଲ।

20 ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଅମ୍ମୋନ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ ଅବରୋଧ କର ନାହିଁ, ଅଥବା ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କର ନାହିଁ, କାରଣ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଦେଶରୁ କିଛି ଦେବି

ନାହିଁ।" ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶୁଣିଲେ ଏବଂ ଅମ୍ମୋନ ସନ୍ତାନଗଣ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ ନାହିଁ।

21 ଅନନ୍ତର ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଫେରି ବାଶନର ପଥରେ ବାଶନର ରାଜା ଓଗର ଦେଶକୁ ଗେଲ, ତହିଁରେ ବାଶନର ରାଜା ଓଗ ଇସ୍ରାଏଲର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ବାହାର ହୋଇଗଲେ; ଆଉ ତାଙ୍କ ସହିତ ଅନେକ ବିକ୍ରମଶାଳୀ ସୈନ୍ୟ ଏବଂ ଇମୋରୀୟମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନଗଣର ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଥିଲା।

22 ବାଶନର ରାଜା ଓଗ୍ ଜଣେ ମହାନ ପୁରୁଷ ଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ତା'ର ପୁତ୍ର ନାରୋଣ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଥିଲା, ଏବଂ ତା'ଠାରୁ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଥିଲା।

23 ଆଉ ଓଗ୍ ମନେ ମନେ କହିଲା, ଦେଖ, ଇସ୍ରାଏଲର ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟଦଳ ତିନି ପାର୍ସା ସ୍ଥାନ ଗ୍ରହଣ କରୁଛନ୍ତି, ଏବେ ମୁଁ ଖଡ୍ଗ କିମ୍ବା ବର୍ଚ୍ଛା ବିନା ସେମାନଙ୍କୁ ଏକାବେଳେ ଆଘାତ କରିବି।

24 ଏଉତ୍ତାରେ ଓଗ୍ ଯହସ୍ ପର୍ବତ ଉପରକୁ ଗଲେ ଏବଂ ତହିଁରୁ ତିନି ପାର୍ସା ଲମ୍ବ ଏକ ବଡ଼ ପଥର ନେଇ ଆପଣା ମସ୍ତକରେ ରଖିଲେ, ଆଉ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର ଛାଉଣି ଉପରେ ତାହା ପକାଇ ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଆଘାତ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲେ।

25 ଏହାପେର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଦୂତ ଆସି ପଥରଟିକୁ ଓଗ୍ ର ମସ୍ତକରେ ବିଦ୍ଧ କେଲ। ତହିଁେର େସହି ପଥରଟି ଓଗ୍ ର ବେକ େର ପଡିଲା। ପଥରର ଓଜନ ହେତୁ ଓଗ୍ ଭୂମିେର ପଡିଗଲା।

26 ସେହି ସମୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣକୁ କହିଲେ, "ତାହାକୁ ଭୟ କର ନାହିଁ, କାରଣ ମୁଁ ତାହାକୁ, ତାହାର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଓ ତାହାର ସମସ୍ତ ଦେଶ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିଅଛି; ତୁମ୍ଭେମାନେ ସୀହୋନ ପ୍ରତି ଯେପରି କରିଥିଲ, ତାହା ପ୍ରତି ସେହିପରି କରିବ।"

27 ତେଣୁ ମାଶାେ ଏବଂ ଇଶ୍ରାୟେଲ ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ଅଳ୍ପ ସଂଖ୍ୟକ ଲୋକ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲେ। ମାଶାେ ଓଗଙ୍କୁ ଏକ ଆଶାବାଡି ରେ ତାଙ୍କର ପାଦ ଗଣ୍ଠି ରେ ଆଘାତ କରି ବଧ କଲେ।

28 ଏହା ପରେ ଇସ୍ରାଏଲର ଲୋକମାନେ ଓଗ୍ର ସନ୍ତାନଗଣ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଗୋଡ଼ାଇଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଘାତ କଲେ। ସେମାନେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବିନାଶ କଲେ।

29 ଏହାପରେ ମାଶାେ ଇଶ୍ରାୟେଲର କେତକେ ଲୋକଙ୍କୁ ୟା ସରେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବା ପାଇଁ ପଠାଇଲେ। କାରଣ ୟା ସରେ ଏକ ବହୁତ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ନଗର ଥିଲା।

30 ତେଣୁ ଗୁପ୍ତଚରମାନେ ଯାସେରକୁ ଗଲେ ଏବଂ ତାହା ଅନୁସନ୍ଧାନ କଲେ। ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ବିଶ୍ଵାସ କଲେ ଏବଂ ଯାସେରର ଲୋକଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ।

31 ଇଶ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ୟା ସରେ ଏବଂ ତା'ର ନିକଟରେ ଥିବା ଛୋଟ ସହରଗୁଡ଼ିକୁ ଅକ୍ତିଆର କଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ସମାନଙ୍କେୁ ପରାସ୍ତ କରିବାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କଲେ। ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ସଠାେରେ ବାସ କରୁଥିବା ଇ ମାେରାେୟମାନଙ୍କୁ ତଡି ଦେଲେ।

32 ମାତ୍ର ଇସ୍ରାଏଲର ଲୋକମାନେ ଇମୋରୀୟମାନଙ୍କ ଦୁଇ ରାଜାଙ୍କର ଭୂମି ଅଧିକାର କଲେ। ଯର୍ଦ୍ଦନର ପୂର୍ବ ପାରିସ୍ଥ ଷାଠିଏଟି ନଗର ଥିଲା। ସେହି ଷାଠିଏଟି ନଗର ଅର୍ଣ୍ଣୋନ ନଦୀଠାରୁ ହର୍ମୋନ ପର୍ବତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥିଲା।

33 ଏହା ପରେ ଇସ୍ରାଏଲର ଲୋକମାନେ ମୋୟାବରେ ଥିବା ପଦାରେ ପହଞ୍ଚିଲେ, ଯାହାକି ଯର୍ଦ୍ଦନ ନଦୀର ପୂର୍ବପାରିରେ ଥିଲା, ଯାହାକି ଯିରୀହୋ ନିକଟସ୍ଥ।

34 ମୋୟାବର ଲୋକମାନେ ଇମୋରୀୟମାନଙ୍କ ଦୁଇ ରାଜା ସୀହୋନ ଓ ଓଗ୍ ପ୍ରତି ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର ସମସ୍ତ ଦୁଷ୍କର୍ମ ଶୁଣିଲେ। ତେଣୁ ମୋୟାବର ସମସ୍ତ ଲୋକ ଇସ୍ରାଏଲୀୟମାନଙ୍କୁ ଭୟଭୀତ କଲେ।

35 ମୋୟାବର ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗମାନେ କହିଲେ, "ଦେଖ, ଇମୋରୀୟମାନଙ୍କ ଦୁଇ ରାଜା ସୀହୋନ୍ ଓ ଓଗ୍, ଯେଉଁମାନେ ପୃଥିବୀସ୍ଥ ସମସ୍ତ ରାଜାଙ୍କଠାରେ ଅଧିକ ବଳବାନ ଥିଲେ। ସେମାନେ ଇସ୍ରାଏଲୀୟମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଠିଆ ହୋଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ, ତେବେ ଆମ୍ଭେ କିପରି ସେମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିପାରିବୁ?"

36 ପ୍ରକୃତରେ ସେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦେଶ ଦେଇ ଆପଣା ଆପଣା ପଥରେ ଯିବା ପାଇଁ ପୂର୍ବରୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବାର୍ତ୍ତା ପଠାଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ଦେଇ ନ ଥିଲୁ, ଏବେ ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଭାରୀ ଖଡ୍ଗ ଦ୍ଵାରା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବେ; ପୁଣି, ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ସକାଶୁ ମୋୟାବ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୀତ ହେଲା, ପୁଣି, ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ପ୍ରତି କ'ଣ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ, ତାହା ବିଷୟରେ ମନ୍ତ୍ରଣା କଲେ।

+\v 37 ଏଥିଉତ୍ତାରେ ମୋୟାବର ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗ ବିଚାର କରି ଆପଣାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ, ଅର୍ଥାତ୍, ମୋୟାବୀୟ ସିପ୍ପୋରର ପୁତ୍ର ବାଲାକଙ୍କୁ ନେଇ ସେହି ସମୟରେ ତାହାକୁ ରାଜା କଲେ; ଆଉ ବାଲାକ ଅତି ଜ୍ଞାନୀ ଲୋକ ଥିଲେ ।

38 େମାୟାବର ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗ ଉଠି ମିଦିୟନୀୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଶାନ୍ତି ଚୁକ୍ତି କରିବାକୁ େଲାକ ପଠାଇେଲ। େସହି ସମୟେର େମାୟାବ ଓ ମିଦିୟନୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟେର ଏକ ମହାଯୁଦ୍ଧ ଓ ଶତ୍ରୁତା ଥିଲା। ଇେଦାମୀୟ ରାଜା ବଦଦର ପୁତ୍ର ହଦଦ୍ େମାୟାବ େଦଶ େର ମିଦିୟନୀୟଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିବାଠାରୁ ଆଜି ପର୍ୟ୍ୟନ୍ତ େସହି ସମୟ ପର୍ୟ୍ୟନ୍ତ େମାୟାବ ଓ ମିଦିୟନୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟେର ଏକ ମହାଯୁଦ୍ଧ ଓ ଶତ୍ରୁତା ଥିଲା।

39 ମୋୟାବୀୟମାନେ ମିଦିୟନୀୟମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଲୋକ ପଠାଇଲେ ଓ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ କଲେ। ତହିଁରେ ମିଦିୟନୀୟ ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗ ମିଦିୟନୀୟମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ମୋୟାବ ଦେଶରେ ଆସିଲେ।

40 ମୋୟାବର ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗ ମିଦିୟନର ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗଙ୍କ ସହିତ ମନ୍ତ୍ରଣା କଲେ। ସେମାନେ ଇସ୍ରାଏଲଠାରୁ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ କ'ଣ କରିବା ଉଚିତ୍, ତାହା କରିବାକୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଲେ।

+\s5 +\v 41 ତହୁଁ ମୋୟାବ-ସନ୍ତାନଗଣ ସମସ୍ତେ ମିଦୀୟନୀୟ ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗଙ୍କୁ କହିଲେ, ଏହେତୁ ଏବେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଚାଟି ପକାଇବେ, ଯେପରି ଗୋରୁ କ୍ଷେତର ଘାସ ଚାଟି ଖାଏ; କାରଣ ସେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ ବଳବାନ ଇମୋରୀୟମାନଙ୍କ ଦୁଇ ରାଜାଙ୍କ ପ୍ରତି ଏପରି କରିଥିଲେ ।

+\v 42 ପୁଣି, ମିଦୀୟନର ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗ ମୋୟାବକୁ କହିଲେ, "ଆମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣିଅଛୁ ଯେ, ଯେଉଁ ସମୟରେ ଇମୋରୀୟମାନଙ୍କ ରାଜା ସୀହୋନ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦେଶ ଅଧିକାର କରିଥିଲା, ସେତେବେଳେ ସେ ଯାନୟିର ପୁତ୍ର ବିୟୋରକୁ ଓ ଅରାମ-ନହରୟିମର ତାହାର ପୁତ୍ର ବିଲୀୟମକୁ ପଠାଇଥିଲା; ଆଉ ସେମାନେ ଆସି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ ଦେଲେ; ଏହେତୁ ସୀହୋନର ହସ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ଜୟଲାଭ କରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦେଶ ଅଧିକାର କଲା ।"

+\v 43 ଏନିମନ୍ତେ ଏବେ ତୁମ୍ଭେ ତାହାର ପୁତ୍ର ବିଲୀୟମ ନିକଟକୁ ମଧ୍ୟ ପଠାଅ, କାରଣ ସେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣା ଦେଶରେ ଅଛି, ଆଉ ତାହାକୁ ତାହାର ବର୍ତ୍ତନ ଦିଅ, ତହିଁରେ ସେ ଆସି ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭୟ କରୁଅଛ, ସେହି ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ ଦେବ; ତେଣୁ ମୋୟାବର ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗ ଏହି କଥା ଶୁଣିଲେ; ପୁଣି, ବିୟୋରର ପୁତ୍ର ବିଲୀୟମ ନିକଟକୁ ପଠାଇବାକୁ ସେମାନେ ପସନ୍ଦ କଲେ ।

+\v 44 ତହୁଁ ମୋୟାବର ରାଜା ସିପ୍ପୋରର ପୁତ୍ର ବାଲାକ ବିଲୀୟମ ନିକଟକୁ ଦୂତ ପଠାଇ ଏହି କଥା କହିଲେ,

45 ଦେଖ, ମିଶରରୁ ଏକ ଲୋକ ଆସିଛନ୍ତି। ସେମାନେ ସମଗ୍ର ଦେଶକୁ ଆଛନ୍ନ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ମୋ' ସମ୍ମୁଖରେ ଅଛନ୍ତି।

+\v 46 ଏହେତୁ ଏବେ ଆସି ଆମ୍ଭ ନିମନ୍ତେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ ଦିଅ; କାରଣ ସେମାନେ ଆମ୍ଭ ଅପେକ୍ଷା ଅତି ବଳବାନ; ହୋଇପାରେ, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ତଡ଼ି ଦେଇ ନ ପାରିବା; କାରଣ ମୁଁ ଶୁଣିଅଛି ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ଯାହାକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କର, ସେ ଆଶୀର୍ବାଦପ୍ରାପ୍ତ, ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ଯାହାକୁ ଅଭିଶାପ ଦିଅ, ସେ ଅଭିଶାପପ୍ରାପ୍ତ ।

47 ତେଣୁ ବାଲାକର ଦୂତମାନେ ବିଲିୟମ ନିକଟକୁ ଗଲେ ଏବଂ ମାୟୋବ ବିରୁଦ୍ଧ ରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ ଦବୋ ପାଇଁ ବିଲିଯମକୁ ଆଣିଲେ।

48 ଏଥିଉତ୍ତାରେ ବିଲିୟମ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଅଭିଶାପ ଦେବା ପାଇଁ ବାଲାକ ନିକଟକୁ ଆସିଲା; ପୁଣି, ସଦାପ୍ରଭୁ ବିଲିୟମକୁ କହିଲେ, "ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ ଦିଅ ନାହିଁ, କାରଣ ଏମାନେ ଆଶୀର୍ବାଦପ୍ରାପ୍ତ।"

49 ପୁଣି, ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଅଭିଶାପ ଦେବା ପାଇଁ ବାଲାକ ପ୍ରତିଦିନ ବିଲୀୟମ୍‌କୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇଲେ; ମାତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିଲୀୟମ୍ ପ୍ରତି ଉକ୍ତ ବାକ୍ୟ ସକାଶୁ ବିଲୀୟମ୍ ବାଲାକ୍‌ର କଥାରେ ମନୋଯୋଗ କଲେ ନାହିଁ।

50 ଯେତେବେଳେ ବାଲାକ୍ ଦେଖିଲେ ଯେ, ବିଲିୟମ ତାଙ୍କ ଇଚ୍ଛାରେ ରାଜି ହେଲେ ନାହିଁ, ସେ ଉଠି ଗୃହକୁ ଚାଲିଗଲେ; ଏବଂ ବିଲିୟମ ମଧ୍ୟ ନିଜ ଦେଶକୁ ଫେରିଗଲା ଓ ସେଠାରୁ ମିଦିୟନକୁ ଗଲା।

51 ଇସ୍ରାଏଲର ଲୋକମାନେ ମୋୟାବର ଅର୍ଦ୍ଧାଖଣ୍ଡରୁ ଯାତ୍ରା କରି ଯର୍ଦ୍ଦନ ନିକଟସ୍ଥ ବୈଥଯିଶୀମୋତଠାରୁ ଆବେଲ ଶିଟୀମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋୟାବ ପଦାର ପ୍ରାନ୍ତଭାଗରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ।

52 ଇସ୍ରାଏଲର ଲୋକମାନେ ଶିଟୀମ ଉପତ୍ୟକାରେ ବାସ କଲେ। ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ମୋୟାବର କନ୍ୟାମାନଙ୍କ ସହିତ ବ୍ୟଭିଚାର ପାପରେ ମାତି ରହିଲେ।

53 ଯେତେବେଳେ ଇସ୍ରାଏଲର ଲୋକମାନେ ମୋୟାବ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ, ସେମାନେ ଇସ୍ରାଏଲର ଛାଉଣି ପାଖରେ ସେମାନଙ୍କର ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ।

54 ମାୟୋବର ଲୋକମାନେ ଇଶ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ଭୟଭୀତ ହେଲେ। ତେଣୁ ସମାନେେ ସମାନଙ୍କେର ସମସ୍ତ ସୁନ୍ଦରୀ ଓ ସୁନ୍ଦରୀ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ନଇଗେଲେ। ସମାନେେ ସମାନଙ୍କେୁ ସୁନା, ରୂପା ଏବଂ ବହୁମୂଲ୍ୟ ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧାଇଲେ।

+\v 55 ପୁଣି, ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଯେପରି ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଫେରି ମୋୟାବ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ ନ କରନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ମୋୟାବ ସନ୍ତାନଗଣ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ଆପଣା ତମ୍ବୁ ଦ୍ୱାରରେ ବସାଇଲେ ।

56 ସମସ୍ତ ମୋୟାବୀୟ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ପ୍ରତି ଏହିପରି କଲେ, ପ୍ରତ୍ୟେକେ ନିଜ ନିଜ ସ୍ତ୍ରୀ ଓ କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ନିଜ ନିଜ ତମ୍ବୁ ଦ୍ୱାର ନିକଟରେ ରଖିଲେ। ଇସ୍ରାଏଲର ସମସ୍ତ ଲୋକ ମୋୟାବୀୟମାନଙ୍କର ଏହି କର୍ମ ଦେଖିଲେ। ଇସ୍ରାଏଲର ଲୋକମାନେ ମୋୟାବର କନ୍ୟାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଫେରି ସେମାନଙ୍କୁ ଲୋଭ କଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲେ।

57 ଅନନ୍ତର ଜଣେ ଏବ୍ରୀୟ ମୋୟାବ ଦେଶୀୟ ଏକ କନ୍ୟାକୁ ଦେଖି ମନେ ମନେ ତାକୁ ଚାହୁଁଥିଲା, ପୁଣି ତମ୍ବୁ ଦ୍ୱାରରେ ତାହା ସହିତ ଯାହା

ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲା, ତାହା କହେ; ସେମାନେ ଏକତ୍ର କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଥିବା ସମୟରେ ତମ୍ବୁସ୍ଥ ଲୋକମାନେ ବାହାରକୁ ଆସି ଏହି କଥା ଏବ୍ରୀୟଙ୍କୁ କହିଲେ,

୫8 ତୁମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ ଜାଣ ଯେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଭାଇ, ଆମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ଲୋଟର ବଂଶ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଭାଇ ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ବଂଶଧର, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ଆମ ସହିତ ରହିବ ନାହିଁ? ଏବଂ କାହିଁକି ଆମର ଅନ୍ନ ଓ ବଳିଦାନ ଭୋଜନ କରିବ ନାହିଁ?

59 ମୋୟାବର ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କ କଥାରେ ତାଙ୍କୁ ଆକର୍ଷିତ କଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଚାଟୁବାଦ କଥାରେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରତାରିତ କଲେ। ତେଣୁ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ତମ୍ବୁରେ ବସାଇ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ରାନ୍ଧିଲେ ଏବଂ ବଳିଦାନ କଲେ। ସେ ସେମାନଙ୍କର ବଳିଦାନ ଓ ରୋଟୀ ଖାଇଲେ।

60 ତା'ପରେ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଦେଲେ ଏବଂ ସେ ପାନ କରି ମତ୍ତ ହୋଇଗଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ସୁନ୍ଦରୀ କନ୍ୟା ରଖିଲେ, ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଯାହା ଇଚ୍ଛା କଲେ, କାରଣ ସେ ଜାଣି ନଥିଲେ ଯେ ସେ କ'ଣ କରୁଛନ୍ତି, କାରଣ ସେ ପ୍ରଚୁର ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପିଇଥିଲେ।

61 ଏହି ପ୍ରକାରେ ମୋୟାବ ସନ୍ତାନଗଣ ଶିଟୀମ ପଦାରେ ଇସ୍ରାଏଲ ପ୍ରତି କଲେ; ଆଉ ଏହି କଥା ସକାଶୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ କ୍ରୋଧ ଇସ୍ରାଏଲ ପ୍ରତି ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ହେଲା; ତହୁଁ ସେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମହାମାରୀ ପଠାଇଲେ; ତହିଁରେ ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରୁ ଚବିଶ ହଜାର ଲୋକ ମଲେ।

62 ଇସ୍ରାଏଲର ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ମିଦୀୟନୀୟ ରାଜା ସୂରର କନ୍ୟା ମିଦୀୟନୀୟ କସବୀ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ। ଶିମିୟୋନ ବଂଶଧରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସିମ୍ରି ନାମକ ଜଣେ ପୁରୁଷ ଥିଲା, ସେ ସାଲୂର ପୁତ୍ର।

63 ହାରୋଣ ଯାଜକର ପୌତ୍ର, ଇଲିଯାସରର ପୁତ୍ର ପୀନହସ୍ ସିମ୍ରିର ଏହି ମନ୍ଦକାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖିଲା। ସେ ଏକ ବର୍ଚ୍ଛା ଧରି ସମାନଙ୍କେ ପଛ ରେ ଗୋଡ଼ାଇଲେ ଓ ସମାନଙ୍କେୁ ବିଦ୍ଧ କଲେ। ତା'ପରେ ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମହାମାରୀ ବନ୍ଦ ହାଇଗେଲା।

ଅଧ୍ୟାୟ ୮୬

1 ମହାମାରୀ ପରେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ ଏବଂ ହାରୋଣର ପୁତ୍ର ଯାଜକ ଇଲିୟାସରଙ୍କୁ କହିଲେ,

2 "ଇଶ୍ରାୟେଲର ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀର ପ୍ରଧାନମାନଙ୍କୁ, କୋଡିଏ ବର୍ଷ ଏବଂ ତହିଁରୁ ଅଧିକ ବୟସ୍କ ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ସୈନ୍ୟଦଳ ରେ ଯାଇଥିବା ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଗଣନା କର।"

3 ମୋଶା ଓ ଇଲିୟାସର ଇସ୍ରାଏଲର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପରିବାର ଅନୁସାରେ ଗଣନା କଲେ, ତହିଁରେ ସମୁଦାୟ ଇସ୍ରାଏଲର ଗଣିତ ସଂଖ୍ୟା ସାତ ଲକ୍ଷ ସାତ ଶହ ତିରିଶ ହେଲା।

+\v 4 ଲେବୀୟ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା, ଅର୍ଥାତ୍, ଏକ ମାସରୁ ଅଧିକ ବୟସ୍କ, ତେଇଶ ହଜାର ଥିଲା; ଆଉ ସୀନୟ ପ୍ରାନ୍ତରରେ ମୋଶା ଓ ହାରୋଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗଣିତ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ମଧ୍ୟ ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନ ଥିଲା ।

5 କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ପ୍ରାନ୍ତରରେ ମରିବେ, ତେଣୁ ସମସ୍ତେ ମଲେ; ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯିଫୁନ୍ନିର ପୁତ୍ର କାଲେବ ଓ ନୂନର ପୁତ୍ର ଯିହୋଶୂୟ ବ୍ୟତୀତ କେହି ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଲେ ନାହିଁ।

+\v 6 ଏଥିଉତ୍ତାରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ କୁହ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଭାଇ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର ମୃତ୍ୟୁ ପାଇଁ ମିଦୀୟନ ଉପରେ ପ୍ରତିଶୋଧ ନିଅ ।"

7 ଅନନ୍ତର ମୋଶା ସେହିପରି କଲେ; ତହିଁରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତି ବଂଶ ନିମନ୍ତେ ଏକ ହଜାର ପୁରୁଷ, ଅର୍ଥାତ୍ ବାର ହଜାର ପୁରୁଷଙ୍କୁ ବାଛି ମିଦୀୟନକୁ ଗଲେ ।

୫ ଇସ୍ରାଏଲ ଲୋକମାନେ ମିଦିୟନୀୟମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ। ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁରୁଷଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ। ସେମାନେ ମିଦିୟନୀୟମାନଙ୍କର ପାଞ୍ଚ ଜଣ ନେତୃବର୍ଗଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ହତ୍ୟା କଲେ। ଆଉ ମଧ୍ୟ ବିୟୋରର ପୁତ୍ର ବିଲିୟମକୁ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଖଡ୍ଗରେ ହତ୍ୟା କଲେ।

9 ଇସ୍ରାଏଲର ଲୋକମାନେ ମିଦିୟନର ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ, ସେମାନଙ୍କ ପିଲାମାନଙ୍କୁ, ପଶୁମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ବନ୍ଦୀ କରି ନେଲେ।

10 ସେମାନେ ସମସ୍ତ ଲୁଟିତ ଦ୍ରବ୍ୟ ଏବଂ ଲୁଟିତ ଦ୍ରବ୍ୟ ନେଇ ମୋଶା ଓ ଇଲିୟାସର ନିକଟକୁ ମୋୟାବ ପଦାରେ ଆଣିଲେ।

+\v 11 ତହୁଁ ମୋଶା, ଇଲୀୟାସର ଓ ମଣ୍ଡଳୀର ନେତୃବର୍ଗ ଆନନ୍ଦରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ବାହାରିଲେ ।

12 ଏବଂ ସେମାନେ ମିଦିୟନୀୟମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଲୁଟିତ ଦ୍ରବ୍ୟ ବାଣ୍ଟି ନେଲେ। ଏହିପରି ଇସ୍ରାଏଲୀୟମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଭାଇମାନେ ଇସ୍ରାଏଲୀୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମିଦିୟନୀୟମାନଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେଇଥିଲେ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୮୭

1 ସେହି ସମୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଦେଖ, ତୁମ୍ଭର ସମୟ ଶେଷ ହୋଇଗଲା। ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଦାସ ନୂନର ପୁତ୍ର

ଯିହୋଶୂୟକୁ ନେଇ ତମ୍ବୁରେ ରଖ। ଆମ୍ଭେ ତାହାଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେବୁ।" ତେଣୁ ମୋଶା ସେହିପରି କଲେ।

2 ସଦାପ୍ରଭୁ ତମ୍ବୁ ମଧରେ ମେଘସ୍ତମ୍ଭ ମଧରେ ଦର୍ଶନ ଦେଲେ ଓ ମେଘସ୍ତମ୍ଭ ତମ୍ବୁ ଦ୍ୱାରରେ ସ୍ଥିର ହୋଇ ରହିଲା।

3 ତା'ପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ନୂନର ପକ୍ସ୍ଟ୍ରତ୍ର ଯିହୋଶୂଯଙ୍କକ୍ସ୍ଟ କହିଲେ, "ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଓ ସାହାସୀ ହକ୍ସ୍ଟଅ। ତୁମ୍ଭେ ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦବୋ ପାଇଁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଅଛକ୍ସ୍ଟ, ସହେି ଦେଶକକ୍ସ୍ଟ ନଇେ ଯିବ ଏବଂ ଆମ୍ଭେ ତକ୍ସ୍ଟମ୍ଭ ସହିତ ସର୍ବଦା ରହିବା।"

4 ଏହା ପରେ ମୋଶା ଯିହୋଶୂୟଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଓ ସାହସୀ ହୁଅ। କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେହି ଦେଶ ଅଧିକାର କରାଇବ। ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭର ସହବର୍ତ୍ତୀ ହେବେ। ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବେ ନାହିଁ କି ତ୍ୟାଗ କରିବେ ନାହିଁ। ଭୟ କର ନାହିଁ କି ନିରାଶ ହୁଅ ନାହିଁ।"

5 ତେଣୁ ମୋଶା ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲୀୟମାନଙ୍କୁ ଡାକି କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ପ୍ରାନ୍ତରରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯେଉଁ ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି, ତାହା ଦେଖିଛ।

6 "ଏଣୁ ଏବେ ତୁମ୍ଭେ ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥାର ସମସ୍ତ କଥା ମାନ। ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପଥରେ ଚାଲିବ। ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ଯେଉଁ ପଥରେ ଆଜ୍ଞା ଦଇେଅଛନ୍ତି, ତହିଁର ଡାହାଣକୁ କି ବାମକୁ ଫରେିବ ନାହିଁ।

7 ମୋଶା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ଇସ୍ରାଏଲର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେହି ଦେଶରେ ପାଳନ କରିବାକୁ ଥିବା ବିଧି, ଶାସନ ଓ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ।

8 ଆଉ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପଥ ଓ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ; ଦେଖ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପୁସ୍ତକରେ ସେହିସବୁ ଲେଖା ଅଛି ଯାହା ସେ ମୋଶାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣକୁ ଦେଇଥିଲେ।

+\v 9 ଏହିରୂପେ ମୋଶା ଇସ୍ରାଏଲ-ସନ୍ତାନଗଣକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ ସମାପ୍ତ କଲେ, ପୁଣି, ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ଅବାରୀମ ପର୍ବତ ଉପରକୁ ଯାଅ, ଆଉ ସେଠାରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କର ଓ ତୁମ୍ଭ ଭାଇ ହାରୋଣ ପରି ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସଂଗୃହୀତ ହୁଅ ।"

10 ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ମୋଶା ପର୍ବତକୁ ଗଲେ। ତେଣୁ ଇସ୍ରାଏଲର ଲୋକମାନେ ମିଶର ଦେଶରୁ ବାହାରି ଆସିବାର ଚାଳିଶତମ ବର୍ଷରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ସେ ମୋୟାବ ଦେଶରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ।

11 ଇସ୍ରାଏଲ ଲୋକମାନେ ମୋଶାଙ୍କ ପାଇଁ ତିରିଶ୍ ଦିନ ଧରି ମୋୟାବର ସମତଳ ଭୂମିରେ କାନ୍ଦିଲେ। ସେମାନେ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଶୋକ ଓ ଦୁଃଖଦ ଦିନସବୁ ମୋୟାବର ପାଇଁ ଶେଷ କଲେ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୮୮

1 ମାଶାଙ୍କେ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ନୂନର ପୁତ୍ର ଯିହାଶୂେୟଙ୍କକ୍ସ୍ଟ କହିଲେ,

2 "ଆମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣକୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେଇଅଛୁ, ତୁମ୍ଭେ ଯର୍ଦ୍ଦନ ପାର ହୋଇ ସେହି ଦେଶକୁ ଯାଅ; ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣକୁ ସେହି ଦେଶ ଅଧିକାର କରାଅ।"

3 ଯେଉଁଠାରେ ତୁମ୍ଭର ପାଦ ପଡ଼ିବ, ସେ ସ୍ଥାନ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ହେବ। ଲିବାନୋନ୍ର ପ୍ରାନ୍ତରଠାରୁ ଫରାତ୍ ନଦୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ସ୍ଥାନ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ହେବ।

4 ତୁମ୍େଭ ବଞ୍ଚିଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ େକହି ତୁମର ପ୍ରତିକୂଳ େର ଠିଆ େହବ ନାହିଁ। ମୁଁ େଯପରି େମାଶାଙ୍କ ସହିତ ଥିଲି, େସପରି ମୁଁ ତୁମର ସହିତ ରହିବି। କେବଳ ତୁମ୍େଭ ବଳବାନ ଓ ସାହସୀ ହୁଅ ଏବଂ େମାଶା ତୁମ୍ଭକୁ େଯଉଁ ସମସ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଆେଦଶ େଦଇଛନ୍ତି, ତାହା ପାଳନ କର। ପଥରୁ ଦକ୍ଷିଣକୁ କି ବାମକୁ େଫରିବ ନାହିଁ, ତହିଁେର ତୁମ୍େଭ ଯାହା କିଛି କରିବ, େସଥି େର କୁଶଳପ୍ରାପ୍ତ େହବ।

5 ତେଣୁ ଯିହୋଶୂୟ ଇସ୍ରାଏଲର ଅଧକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଲେ, "ଛାଉଣି ମଧ ଦେଇ ଯାଅ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦିଅ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର, କାରଣ ତିନି ଦିନ ମଧରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯର୍ଦ୍ଦନ ପାର ହୋଇ ଦେଶ ଅଧିକାର କରିବ।"

6 େତଣୁ ଇଶ୍ରାେୟଲର ଅଧିପତିମାେନ େସହିପରି କେଲ। େତଣୁ େସମାେନ େଲାକମାନଙ୍କୁ ଆେଦଶ େଦେଲ। ଯିେହାଶୂୟ ଯାହା ଆଜ୍ଞା କରିଥିେଲ, େସମାେନ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କେଲ।

7 ଯିହୋଶୂୟ ଯିରୀହୋ ଦେଶ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବା ପାଇଁ ଦୁଇଜଣଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ। ସେହି ଲୋକମାନେ ଯାଇ ଯିରୀହୋ ଦେଶ ଅନୁସନ୍ଧାନ କଲେ।

8 ସାତଦିନ ପେର, େସମାେନ ଛାଉଣୀ ଭିତରକୁ ଆସି ଯିେହାଶୂୟଙ୍କୁ କହିେଲ, "ସଦାପ୍ରଭୁ ସମଗ୍ର େଦଶ ଆମ୍ଭକୁ େଦଇଛନ୍ତି। େସଠାେର ବାସ କରୁଥିବା େଲାକମାେନ ଆମ୍ଭର ଭୟ େର ଭୟଭୀତ େହଉଛନ୍ତି।"

9 ଏଥିଉତ୍ତାରେ ଯିହୋଶୂୟ ଓ ତାଙ୍କ ସହିତ ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲ ପ୍ରଭାତରେ ଉଠିଲେ, ପୁଣି ସେମାନେ ଶିଟୀମରୁ ଯାତ୍ରା କଲେ; ପୁଣି ଯିହୋଶୂୟ ଓ ତାଙ୍କ ସହିତ ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲ ଯର୍ଦ୍ଦନ ପାର ହେଲେ; ଯିହୋଶୂୟ ଇସ୍ରାଏଲ ସହିତ ଯର୍ଦ୍ଦନ ପାର ହେବା ସମୟରେ ବୟାଶୀ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ଥିଲେ।

10 ପ୍ରଥମ ମାସର ଦଶମ ଦିନରେ ଲୋକମାନେ ଯର୍ଦ୍ଦନରୁ ଯାତ୍ରା କରି ଯିରୀହୋର ପୂର୍ବ କୋଣସ୍ଥିତ ଗିଲ୍‌ଗଲ୍‌ରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ।

11 ଇଶ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ମାଶାଙ୍କେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖିତ ସ୍ମରଣାର୍ଥକ ପଥ ଅନୁସାରେ ଯିରୀହାେ ସମତଳ ଭୁମିସ୍ଥିତ ଗିଲ୍ଗଲ୍ରା ରେ ନିସ୍ତାରପର୍ବ ପାଳନ କଲେ।

12 ନିସ୍ତାର ପର୍ବର ପୂର୍ବଦିନ ମାହ୍ନା ବନ୍ଦ ହେଲା। ତେଣୁ ଇସ୍ରାଏଲର ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆଉ ମାହ୍ନା ରହିଲା ନାହିଁ। ତେଣୁ ସେମାନେ କିଣାନ ଦେଶର ଶସ୍ୟ ଭୋଜନ କଲେ।

13 ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ସମ୍ମୁଖରେ ଯିରୀହୋ ସହର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ବନ୍ଦ ଥିଲା। କେହି ବାହାରକୁ କି ଭିତରକୁ ଯାଉ ନ ଥିଲେ।

14 ଦ୍ୱିତୀୟ ମାସର ପ୍ରଥମ ଦିନ ରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଯିହାଶୂେୟଙ୍କକ୍ସ୍ଟ କହିଲେ, "ଉଠ, ମୁ ଯିରୀହାେ ନଗରକକ୍ସ୍ଟ ତକ୍ସ୍ଟୟ ହସ୍ତ ରେ ସମର୍ପଣ କରିବି। ମୁ ଯିରୀହାେ ନଗରକକ୍ସ୍ଟ ଏବଂ ଏହାର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିବି। ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଯୋଦ୍ଧା ପ୍ରତିଦିନ ଥରେ ନଗର ପରିକ୍ରମା କରିବେ। ଏହିପରି ତୁମ୍ଭମାନେେ ଛଅ ଦିନ ପାଇଁ କରିବ।"

15 ଯାଜକମାନେ ତୂରୀ ବଜାଇବେ ଓ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତୂରୀର ଶବ୍ଦ ଶୁଣିବ ସେତେବେଳେ ସମସ୍ତ ଲୋକ ମହାଜୟ ଜୟଧ୍ୱନି କରିବେ ଏବଂ ନଗରର ପ୍ରାଚୀର ପଡ଼ିଯିବ; ସମସ୍ତ ଲୋକ ନିଜ ନିଜ ଶତ୍ରୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠିଯିବେ।

16 ତେଣୁ ଯିହାଶୂେୟ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସା ରେ ସମସ୍ତ କାର୍ୟ୍ୟ କଲେ।

17 ସପ୍ତମ ଦିନ ସେମାନେ ସାତଥର ନଗର ପ୍ରଦକ୍ଷିଣ କଲେ ଓ ଯାଜକମାନେ ତୂରୀ ବଜାଇଲେ।

18 ସପ୍ତମ ଚକ୍ରରେ ଯିହୋଶୂୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଜୟଧ୍ୱନି ଦିଅ, କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ସମସ୍ତ ନଗରକୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିଅଛନ୍ତି।"

19 କେବଳ ନଗର ଏବଂ ତନ୍ମଧ୍ୟସ୍ଥ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅଭିଶପ୍ତ ହେବ, ଏବଂ ସେହି ବର୍ଜିତ ବସ୍ତୁଠାରୁ ନିଜକୁ ଦୂରରେ ରଖ, ନୋହିଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଇସ୍ରାଏଲର ଛାଉଣିକୁ ଅଭିଶପ୍ତ କରିବ ଏବଂ ତହିଁ ମଧରେ ବିପଦ ସୃଷ୍ଟି କରିବ।

20 ସମସ୍ତ ରୂପା, ସୁନା, ପିତ୍ତଳ ଓ ଲୁହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରାଯିବ ଓ ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଭଣ୍ଡାରକୁ ଗ୍ଦଲିଯିବ।"

21 ସେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ତୂରୀ ବଜାଇ ମହା ଜୟଧ୍ୱନି କଲେ। ଯିରୀହୋ ନଗରର ପ୍ରାଚୀର ପଡ଼ିଗଲା, ସମସ୍ତ ଲୋକ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସିଧା ଉଠିଗଲେ। ସେମାନେ ନଗରକୁ ନିଜ ଅଧୀନକୁ ଆଣିଲେ ଏବଂ ନଗର ଭିତରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଜୀବିତ ପ୍ରାଣୀଙ୍କୁ, ପୁରୁଷ, ସ୍ତ୍ରୀ, ଯୁବା, ବୃଦ୍ଧ, ଗାଈ, ମେଷ ଏବଂ ଗଧକୁ ଖଡ୍ଗ ଧାରରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ହତ୍ୟା କଲେ।

22 େସମାେନ ସମଗ୍ର ନଗରକୁ ଅଗ୍ନି େର ଦଗ୍ଧ କେଲ। େସମାେନ ରୂପା, ସୁନା, ପିତ୍ତଳ ଓ ଲୁହାବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକୁ କେବଳ ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁକୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଭଣ୍ଡାର ଗୃହ େର ଜମା କେଲ।

23 ତେଣୁ ଯିହୋଶୂୟ ସେହି ସମୟରେ ଶପଥ କରି କହିଲେ, "ଯେକୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଯିରୀହୋ ନିର୍ମାଣ କରେ, ସେ ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ହେଉ; ସେ ଆପଣା ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ପୁତ୍ରର ମୃତ୍ୟୁ ସହିତ ତହିଁର ଭିତ୍ତିମୂଳ ସ୍ଥାପନ କରିବ ଓ ଆପଣା କନିଷ୍ଠ ପୁତ୍ରର ମୃତ୍ୟୁ ସହିତ ତହିଁର ଦ୍ୱାରମାନ ସ୍ଥାପନ କରିବ।"

24 ଯିହୁଦାର ପ୍ରପୌତ୍ର, ସେରହର ପ୍ରପୌତ୍ର, ସବଦିର ପୌତ୍ର, କର୍ମିର ପୁତ୍ର ଆଖନ୍ ବର୍ଜିତ ବସ୍ତୁ ବିଷୟରେ ବିଶ୍ୱାସଘାତକତା କଲା ଓ ବର୍ଜିତ ବସ୍ତୁରୁ କିଛି ନେଇ ତମ୍ବୁରେ ଲୁଚାଇ ରଖିଲା। ତହିଁରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର କ୍ରୋଧ ଇସ୍ରାଏଲ ପ୍ରତି ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ହେଲା।

25 ଇଶ୍ରାେୟଲର େଲାକମାେନ ଯିରୀେହାକୁ ପୋଡ଼ି ପକାଇବା ପେର େଫରି ଆସିେଲ। ଯିେହାଶୂୟ ଅଯ ନଗରର ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବା ପାଇଁ ଏବଂ ତହିଁ ବିରୁଦ୍ଧ େର ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ େଲାକମାନଙ୍କୁ ପଠାଇେଲ।

26 ଏଣୁ େସହି େଲାକମାେନ ଯାଇ ଅଯ େର ଅନକ୍ସ୍ଟସନ୍ଧାନ କେଲ। ତା'ପେର େସମାେନ େଫରି ଆସି କହିେଲ, "ତୁମ୍ଭ ସହିତ ସମସ୍ତ େଲାକ ଅଯକକ୍ସ୍ଟ ଯାଇ ନ ଯାଆନ୍ତୁ। କେବଳ ତିନି ହଜାର େଲାକ ଯାଇ ନଗରକକ୍ସ୍ଟ ଆକ୍ରମଣ କରିବା ପାଇଁ ପଠାନ୍ତୁ, କାରଣ େସଠାେର ଅଳ୍ପ ସଂଖ୍ୟକ େଲାକ ଅଛନ୍ତି।"

27 ତେଣୁ ଯିହୋଶୂୟ ସେହିପରି କଲେ। ଇସ୍ରାଏଲର ତିନି ହଜାର ସୈନ୍ୟ ତାଙ୍କ ସହିତ ଗଲେ। ସେମାନେ ଅୟର ଲୋକମାନେ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ।

28 ଏହାପେର ଇଶ୍ରାେୟଲ ବିରୁଦ୍ଧ େର ଏକ ଭୟଙ୍କର ଯୁଦ୍ଧ େହଲା। ଅଯର େଲାକମାେନ ଇଶ୍ରାେୟଲର ଛତିଶ ଜଣଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କେଲ। ତେଣୁ ଇଶ୍ରାେୟଲର େଲାକମାେନ ଅଯର େଲାକମାନଙ୍କ ସମ୍ମକ୍ସ୍ଟଖରକ୍ସ୍ଟ େଦୗଡି ପଳାଇେଲ।

29 ଯିହାଶୂେୟ ଏହା ଦେଖିଲେ, ସେ ତାଙ୍କର ବସ୍ତ୍ରକୁ ଚିରି ଦେଲେ। ସେ ଏବଂ ଇଶ୍ରାୟେଲର ନେତୃବର୍ଗ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମକ୍ସ୍ଟଖ ରେ ମଥାମାଡ଼ି ଭୂମିରେ ପଡିଲେ। ତେଣୁ ସମାନେେ ତାଙ୍କର ମସ୍ତକରେ ଧୂଳି ଫିଙ୍ଗିଲେ।

30 ଯିହାଶୂେୟ କହିଲେ, " ହେ ମାରେ ପ୍ରଭୁ, ତୁମ୍ଭେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ କାହିଁକି ଯର୍ଦ୍ଦନ ପାର କରାଇଲ? ଇଶ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ଶତୃମାନଙ୍କଠାରୁ ପରାଜିତ ହବୋ ପରେ ମୁ କ'ଣ କହିବି?"

31 ତେଣୁ ଏ ଦେଶ ନିବାସୀ ସମସ୍ତ କିଣାନୀୟ ଲୋକମାନେ ଏହା ଶୁଣିବେ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଘେରି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନାମ କାଟି ଦେବେ।

32 ସଦାପ୍ରଭୁ ଯିହୋଶୂୟଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଁଇ ଭୂମିରେ ପଡ଼ିଉଛ? ଉଠ, ଏଠାରୁ ପଳାଇଯାଅ। କାରଣ ଇଶ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ପାପ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ପାପ କରିଥିବା ବସ୍ତୁର କିଛି ଅଂଶ ନେଇଯାଇଛନ୍ତି। ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସେହି ବସ୍ତୁ ଧ୍ୱଂସ ନ କେଲ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁ ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗ ରେ ରହିବି ନାହିଁ।"

33 ଏଥିଉତ୍ତାରେ ଯିହୋଶୂୟ ଉଠି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କଲେ, ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ଉରୀମ୍ ଆଣିଲେ; ତହିଁରେ ଯିହୁଦା ବଂଶ ନିର୍ଣ୍ଣିତ ହେଲା, ଓ କର୍ମିର ପୁତ୍ର ଆଖନ୍ ନିର୍ଣ୍ଣିତ ହେଲା।

34 ଯିହୋଶୂୟ ଆଖନ୍‌କୁ କହିଲେ, “ମୋହର ପୁତ୍ର, ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ କରିଛ, ମୋତେ କୁହ।” ଆଖନ୍ କହିଲା, “ମୁଁ ଲୁଟିତ ଦ୍ରବ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ସୁନ୍ଦର ଶିନିୟର ବସ୍ତ୍ର, ଦୁଇ ଶହ ଶେକଲ ରୂପା ଓ ପଚାଶ ଶେକଲ ଓଜନର ଏକ ସୁନା କୋଳ ଦେଖିଲି। ମୁଁ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଲୋଭ କରି ନେଇଥିଲି। ଆଉ ଦେଖ, ସେସବୁ ତମ୍ବୁ ମଧ୍ୟରେ ଭୂମିରେ ପୋତି ଅଛି।”

35 ଯିହୋଶୂୟ କିଛି ଲୋକଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ। ସେମାନେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଆଖନର ତମ୍ବୁରୁ ଆଣିଲେ। ସେମାନେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଯିହୋଶୂୟଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ।

36 ଏହା ପରେ ଯିହୋଶୂୟ ଆଖନ୍‌କୁ ଓ ତା'ର ପୁତ୍ରକନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଓ ତା'ର ସମସ୍ତ ଜୀବନ୍ତ ପ୍ରାଣୀକୁ ଆଖୋର ଉପତ୍ୟକାକୁ ନେଇଗଲେ।

37 ଏହାପେର ଯିହୋଶୂୟ ସେହି ସ୍ଥାନ ରେ ସେଗୁଡିକୁ ଅଗ୍ନି ରେ ଦଗ୍ଧ କେଲ। ଏବଂ ସମସ୍ତ ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟ ଲୋକମାନେ ଆଖନଙ୍କୁ ପଥର ଫିଙ୍ଗି ତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କେଲ। ସେମାନେ ତା' ଉପେର ପଥର ଗଦା କେଲ। ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର କୋର୍ଧକୁ ଶାନ୍ତ କେଲ। ଯିହୋଶୂୟ ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ଆଖୋର ଉପତ୍ୟକା ନାମ ଦେଲ। ଏହାପେର ଯିହୋଶୂୟ ନଗରକୁ ଆସି ତା' ବିରୁଦ୍ଧ ରେ ଯୁଦ୍ଧ କେଲ।

38 ଏହାପେର ସଦାପ୍ରଭୁ ଯିହୋଶୂୟଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଭୟ କର ନାହିଁ, ନିରାଶ ହୁଅ ନାହିଁ। ମୁଁ ଅଯ ନଗରକୁ ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତ ରେ ପରାସ୍ତ କରାଇବି। ମୁ ଅଯ ନଗରକୁ, ତା'ର ରାଜା ଏବଂ ତା'ର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିବାକୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଅନୁମତି ଦେବି। ତୁମ୍ଭେ ଯିରୀହୋ ଏବଂ ତା'ର ରାଜା ପ୍ରତି ଯେପରି କରିଥିଲ, ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସେହିପରି କରିବ। କେବଳ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ଧନ, ଦୌଲତ୍ ଏବଂ ପଶୁମାନଙ୍କୁ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭିତ ରେ ବାଣ୍ଟି ନେବ। ନଗର ପଛପଟେ ଲୁଚି ରଖ।"

39 ତେଣୁ ଯିହୋଶୂୟ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟାନୁସା ରେ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ। ଯିହୋଶୂୟ 30,000 ସାହସୀ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବାଛିଲେ। ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ନଗର ପ୍ରତି ଲୁଚି ରହିବାକୁ ପଠାଇ ଦେଲେ, ତେଣୁ ସେମାନେ ନଗରକୁ ଆକ୍ରମଣ କଲେ।

40 ଏହାପେର ଇଲୀଶାୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭକୁ ଦେଖିଲେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଚତୁରତାର ସହିତ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରୁ ପଳାଇବୁ। ସେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପଛ ରେ ଗୋଡ଼ାଇବେ। ତା'ପେର ତୁମ୍ଭେମାନେ ଲୁଚି ରହିଥିବା ସ୍ଥାନରୁ ବାହାରି ନଗରକୁ ଅକ୍ତିଆର କରିବ।" ସେମାନେ ସେହିପରି କେଲ।

41 ଯିହୋଶୂୟ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ। ନଗରର ଲୋକମାନେ ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କ ଆଡକୁ ଗଲେ। ସେମାନେ ଜାଣି ନଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ନଗରର ପଛପଟେ ଲୁଚି ଅଛନ୍ତି।

42 ଯିହୋଶୂୟ ଏବଂ ଇସ୍ରାଏଲର ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ଆଗରେ କ୍ଳାନ୍ତ ହେବା ପରି ଦେଖାଇଲେ। ସେମାନେ ଚତୁରତାର ସହିତ ମରୁଭୂମି ଆଡ଼କୁ ଦୌଡ଼ି ପଳାଇଲେ।

43 ଅୟର ଲୋକମାନେ ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କୁ ଗୋଡ଼ାଇବା ପାଇଁ ନଗରର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କଲେ। ସେମାନେ ନଗର ବାହାରକୁ ଗଲେ ଏବଂ ଦୌଡିଗଲେ। ଜଣେ ହେଲେ ବି ବଞ୍ଚିଲେ ନାହିଁ। ନଗର ଖୋଲା ଛାଡି ଇଶ୍ରାୟେଲର ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ ପଛ ରେ ଗୋଡ଼ାଇଲେ।

44 ତହୁଁ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଲୁଚି ରହିଥିଲେ, ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ସ୍ଥାନରୁ ଉଠି ନଗରକୁ ଯାଇ ତାହା ହସ୍ତଗତ କରି ଅଗ୍ନି ଲଗାଇ ଦେଲେ; ଆଉ ଅୟର ଲୋକମାନେ ଫେରି ଦେଖିଲେ, ନଗରର ଧୂଆଁ ଆକାଶକୁ ଉଠୁଅଛି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ବାଟ ନ ଥିଲା, ସେମାନେ କୌଣସି ବାଟ ଦେଇ ପଳାଇବାକୁ ପଛେଇ ଗଲେ ନାହିଁ।

45 ଏହି ସମୟରେ ଅୟର ସମସ୍ତ ଲୋକ ଇସ୍ରାଏଲର ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲେ, କେତେକ ଲୋକ ଏପାଖରେ ଥିଲେ ଓ କେତେକ ସେପାଖରେ ଥିଲେ। ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଆଘାତ କଲେ ଯେ, ଜଣେ ଜଣେ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଲେ ନାହିଁ।

46 ଇସ୍ରାଏଲର ଲୋକମାନେ ଅୟର ରାଜା ମେଲୋଶକୁ ଜୀବିତ ରଖିଲେ। ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଯିହୋଶୂୟଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ। ଯିହୋଶୂୟ ତାଙ୍କୁ ଗଛରେ ଝୁଲାଇ ଦେଲେ।

47 ଇଶ୍ରାୟେଲର ସୈନ୍ୟମାନେ ସହରକୁ ଫେରି ଆସିଲେ ଓ ତାହାକୁ ଅଗ୍ନି ରେ ଦଗ୍ଧ କେଲ। ସେମାନେ ସହରକୁ ଫେରି ଆସିଲେ ଓ ସେଠାରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଖଡ୍ଗ ରେ ହତ୍ୟା କେଲ।

48 ଅୟର ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ହତ ଲୋକମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା, ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ଉଭୟ ବାର ହଜାର ଥିଲେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଯିହୋଶୂୟଙ୍କୁ ଯେପରି

କହିଥିଲେ, ସେହିପରି ସେମାନେ କେବଳ ନଗରର ପଶୁ ଏବଂ ଲୁଟିତ ଦ୍ରବ୍ୟ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନେଲେ।

49 ଯିରୀହୋ ଓ ଅୟ ପ୍ରତି ଇଶ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ଯେଉଁ ପ୍ରକାରର ବିପଦ ଆଣିଥିଲେ, ତାହା ଯର୍ଦ୍ଦନ ପଶ୍ଚିମ ପାରିସ୍ଥ ସମସ୍ତ ରାଜାମାନେ ଏବଂ କିଣାନୀୟ ରାଜାମାନେ ଶୁଣିଲେ। ସେମାନେ ଇଶ୍ରାୟେଲ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯିବା ପାଇଁ ଏକତ୍ରୀତ ହେଲେ।

50 କେବଳ ଗିବିୟୋନ ନିବାସୀମାନେ ଇସ୍ରାଏଲ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ବହୁତ ଭୟ କରିଥିଲେ। ତେଣୁ ସେମାନେ ଚତୁରତା ପୂର୍ବକ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ। ତା'ପରେ ସେମାନେ ଯିହୋଶୂୟ ଏବଂ ଇସ୍ରାଏଲର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି କହିଲେ, "ଆମ୍ଭେମାନେ ଦୂର ଦେଶରୁ ଆସିଛୁ, ତେଣୁ ଆମ ସହିତ ଏକ ନିୟମ କର।"

51 ଗିବିଯୋନ ନିବାସୀମାନେ ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କ ସହିତ ପଶି ଆସିଲେ। ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଏକ ଚୁକ୍ତି କଲେ। ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ କଲେ। ଇଶ୍ରାୟେଲର ନେତୃବର୍ଗମାନେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଶପଥ କଲେ। କିନ୍ତୁ ତା'ପରେ ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ଜାଣିଲେ ଯେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପଡ଼ୋଶୀ ଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରୁଥିଲେ।

52 ମାତ୍ର ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ସେମାନଙ୍କୁ ବଧ କଲେ ନାହିଁ, କାରଣ ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମରେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଶପଥ କରିଥିଲେ, ଆଉ ସେମାନେ କାଠକଟାଳୀ ଓ ଜଳକଢ଼ାଳୀ ହେଲେ।

53 ଯିହୋଶୂୟ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ କାହିଁକି ପ୍ରତାରଣା କଲ? କାହିଁକି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ ପାଇଁ ଏପରି କଲ?" ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଇମୋରୀୟ ରାଜାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯାହା କରିଛ, ତାହା ଆମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣିଛୁ। ତେଣୁ ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ଜୀବନକୁ ଭୟ କରିଥିଲୁ। ତେଣୁ ଆମ୍ଭେ ଏହି କର୍ମ କରିଅଛୁ।

54 ଯିହୋଶୂୟ ସେହି ଦିନ ସେମାନଙ୍କୁ କାଠ କାଟିବା ପାଇଁ ଏବଂ ପାଣି କାଢ଼ିବା ପାଇଁ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ। ପୁଣି ଇସ୍ରାଏଲର ସମସ୍ତ ପରିବାରବର୍ଗ ମଧରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦାସ ଭାବରେ ବାଣ୍ଟି କଲେ।

55 ଯିରୀହୋ ଓ ଅୟ ପ୍ରତି ଇଶ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ଯାହା ଯାହା କରିଥିଲେ, ତାହା ଯିରୁଶାଲମର ରାଜା ଅଦୋନିଷେଦକ ଶୁଣିଲେ। ତେଣୁ ସେ ହିବ୍ରୋଣର ରାଜା ହୋହମ ଓ ଯମୂର୍ତ୍ତର ରାଜା କିରାମ୍ ଓ ଲାଖୀଶର ରାଜା ଯାଫିଯ ଓ ଇଗ୍ଲୋନ ରାଜା ଦେବର ନିକଟକୁ କହି ପଠାଇଲେ,

56 "ମୋ ନିକଟକୁ ଆସ ଏବଂ ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କର। ଆମ୍ଭେ ଇଶ୍ରାୟେଲ ସନ୍ତାନଗଣକୁ ଏବଂ ଗିବିଯୋନ ନିବାସୀମାନଙ୍କୁ ଆଘାତ କରିବୁ, ଯେଉଁମାନେ ଇଶ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ଶାନ୍ତି ଚୁକ୍ତି କରିଛନ୍ତି।"

57 ତା'ପରେ ସେମାନେ ଏକତ୍ରିତ ହେଲେ। ଇମୋରୀୟମାନଙ୍କର ପାଞ୍ଚ ରାଜା ତାଙ୍କର ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ସହିତ ଅଗଣିତ ଥିଲେ। ସେମାନେ ସମୁଦ୍ର ତୀରର ବାଲି ପରି ଅଗଣିତ ଲୋକ ଥିଲେ।

58 ଏହି ସମସ୍ତ ରାଜାମାନେ ଆସି ଗିବିୟୋନ ସମ୍ମୁଖରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ ଓ ଗିବିୟୋନ ନିବାସୀମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ। ଗିବିୟୋନର ସମସ୍ତ ଲୋକ ଯିହୋଶୂୟଙ୍କ ନିକଟକୁ ଲୋକ ପଠାଇ କହିଲେ, "ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଶୀଘ୍ର ଆସି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କର, କାରଣ ଇମୋରୀୟମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ରାଜାମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି।"

59 ଏହାପରେ ଯିହୋଶୂୟ ଏବଂ ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଗିଲ୍ଗଲରୁ ଯାତ୍ରା କଲେ। ଯିହୋଶୂୟ ଅକସ୍ମାତ୍ ସେମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କଲେ ଓ ସେ ପାଞ୍ଚଜଣ ରାଜାଙ୍କୁ ମହାସଂହାର କଲେ।

60 ସଦାପ୍ରଭୁ ସୈନ୍ୟବାହିନୀକୁ ଦ୍ୱନ୍ଦରେ ପକାଇଲେ, କାରଣ ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରୁଥିଲେ। ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ଗିବିଯୋନଠାରୁ ଆକ୍ରମଣ କରି ବୈଥୋରୋଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମକ୍କେଦା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାସ୍ତାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଗୋଡ଼ାଇଲେ। ସେମାନେ ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରୁ ପଳାୟନ କଲେ।

61 ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଦୌଡ଼ି ପଳାଇଲେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆକାଶରୁ ଶିଳାବୃଷ୍ଟି କଲେ। ତେଣୁ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବା ଅପେକ୍ଷା ଶିଳାବୃଷ୍ଟିରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକ ଲୋକ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ।

62 ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଗୋଡ଼ାଇଲେ, ଆଉ ସେମାନେ ବାଟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କଲେ।

63 ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରୁଥିଲେ, ଦିନ ସନ୍ଧ୍ୟା ହେବାକୁ ଲାଗିଲା। ତେଣୁ ଯିହୋଶୂୟ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କହିଲେ, "ହେ ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଗିବିୟୋନ ଉପରେ ସ୍ତବ୍ଧ ହୁଅ; ହେ ଚନ୍ଦ୍ର, ଅୟାଲୋନ୍ ଉପତ୍ୟକାରେ ସ୍ତବ୍ଧ ରୁହ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଶ ଆପଣା ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ ନ କରେ।"

64 ତହୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଯିହୋଶୂୟଙ୍କ କଥା ଶୁଣିଲେ। ସୂର୍ଯ୍ୟ ଆକାଶର ମଧଭାଗରେ ସ୍ତବ୍ଧ ରହିଲା ଏବଂ ଏହା ଛତିଶ କ୍ଷଣ ସ୍ଥିର ରହିଲା। ଚନ୍ଦ୍ର ମଧ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକ ଦିନ ଅସ୍ତ ଯିବାକୁ ଚଞ୍ଚଳ ହେଲା ନାହିଁ।

65 ଏହା ପୂର୍ବରୁ ବା ଏହା ପରେ ଏପରି ଦିନ ଆଉ ହୋଇ ନାହିଁ। ସେହି ଦିନ ସଦାପ୍ରଭୁ ମନୁଷ୍ୟର କଥା ଶୁଣିଲେ। କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ଇସ୍ରାଏଲ ସପକ୍ଷରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିଥିଲେ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୮୯

ସହେିଦିନ ସଦାପ୍ରଭୁ ଇ ମାରେୀଯମାନଙ୍କୁ ଯିହାଶୂେୟେ ଏବଂ ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କଲେ। ଯିହାଶୂେୟେ ଏହି ଗୀତ ଗାନ କଲେ। ସମସ୍ତ ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖ ରେ ଏହା କହିଲେ,

2 ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ତୁମ୍ଭେ ମହାନ କାର୍ଯ୍ୟମାନ କରିଅଛ, ତୁମ୍ଭେ ମହତ୍ କାର୍ଯ୍ୟମାନ କରିଅଛ। ତୁମ୍ଭ ତୁଲ୍ୟ ଆଉ କିଏ ଅଛି? ମୋର ଓଷ୍ଠ ତୁମ୍ଭ ନାମ ପ୍ରଶଂସା ଗାନ କରିବ।

3 ମୋର ମଙ୍ଗଳ, ମୋର ଦୁର୍ଗ, ମୋର ଉଚ୍ଚ ଦୁର୍ଗ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏକ ନୂତନ ଗୀତ ଗାନ କରିବି। ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଧନ୍ୟବାଦର ଗୀତ ଗାନ କରିବି। ତୁମ୍ଭେ ମୋର ପରିତ୍ରାଣର ବଳ।

4 ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ରାଜା ତୁମ୍ଭର ପ୍ରଶଂସା କରିବେ, ପୃଥିବୀର ଅଧିପତିମାନେ ତୁମ୍ଭ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଗୀତ ଗାନ କରିବେ। ଇସ୍ରାଏଲର ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭର ପରିତ୍ରାଣରେ ଉଲ୍ଲସିତ ହେବେ। ସେମାନେ ଗୀତ ଗାନ କରି ତୁମ୍ଭ ଶକ୍ତିର ପ୍ରଶଂସା କରିବେ।

5 ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛୁ; ଆମ୍ଭେ କହିଲୁ, ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର, କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆଶ୍ରୟସ୍ଥଳ ଏବଂ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁଗଣର ଦୃଢ଼ ଦୁର୍ଗ।

6 ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ଡାକୁଥିଲୁ ଏବଂ ଲଜ୍ଜିତ ହେଲୁ ନାହିଁ, ତୁମ୍ଭଠାରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଭରସା କରି ଉଦ୍ଧାର ପାଇଲୁ; ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ଡାକୁଥିଲୁ, ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ରବ ଶୁଣିଲ, ତୁମ୍ଭେ ଖଡ୍ଗରୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରାଣକୁ ଉଦ୍ଧାର କଲ, ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆପଣା ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ କଲ, ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ପରିତ୍ରାଣ ଦେଲ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଶକ୍ତିରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ଆନନ୍ଦିତ କଲ।

7 ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇଁ ବାହାରି ଆସିଲ, ଆପଣା ବାହୁ ଦ୍ୱାରା ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କଲ; ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପବିତ୍ର ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲ, ତୁମ୍ଭେ ଅୟୁତ ଅୟୁତ ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କଲ।

8 ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ଚନ୍ଦ୍ର ସ୍ୱର୍ଗରେ ସ୍ତବ୍ଧ ହୋଇ ରହିଲେ, ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା କ୍ରୋଧରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପଦ୍ରବକାରୀଙ୍କ ପ୍ରତିକୂଳରେ ଠିଆ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆପଣା ଶାସନ ଆଜ୍ଞା ଦେଲ।

9 ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ଅଧିପତିମାନେ ଠିଆ ହେଲେ, ସମସ୍ତ ଦେଶୀୟ ରାଜାମାନେ ଏକତ୍ରିତ ହେଲେ। ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ବିଚଳିତ ହେଲେ ନାହିଁ। ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ଯୁଦ୍ଧକୁ ପସନ୍ଦ କଲେ।

10 ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା କ୍ରୋଧରେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତିକୂଳରେ ଉଠିଲ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା କ୍ରୋଧ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ପକାଇଲ; ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା କ୍ରୋଧରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କଲ, ଏବଂ ଆପଣା ହୃଦୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କଲ।

11 ତୁମ୍ଭ କ୍ରୋଧରେ ଜାତିମାନେ କ୍ଷୟ ପାଇଅଛନ୍ତି। ତୁମ୍ଭ କ୍ରୋଧ ହେତୁ ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଧ୍ୱଂସ ପାଇଅଛି। ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା କ୍ରୋଧର ଦିନରେ ରାଜାମାନଙ୍କୁ କ୍ଷତବିକ୍ଷତ କଲ।

12 ତୁମ୍ଭେେ େସମାନଙ୍କ ଉପେର ଆପଣା େକାର୍ଧ ଢ଼ାଳି ଦେଲ, ତୁମ୍ଭର େକାର୍ଧ େସମାନଙ୍କୁ ଧରିଲା। ତୁମ୍ଭେେ େସମାନଙ୍କର ଅଧର୍ମ େସମାନଙ୍କ ଉପ େର ବର୍ତ୍ତାଇଲ ଏବଂ େସମାନଙ୍କ ଦୁଷ୍ଟତା େର େସମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କଲ।

13 କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଜାଲ ବିଛାଇଥିଲେ, ସେମାନେ ସେଥିରେ ପଡ଼ିଲେ; ଯେଉଁ ଜାଲରେ ସେମାନେ ଲୁଚି ରହିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ପାଦ ଧରାଗଲା।

14 ତୁମ୍ଭ ଶତ୍ରୁମାନେ କହିଥିଲେ, "ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ଖଡ୍ଗ ଦ୍ୱାରା ଦେଶ ଅଧିକାର କଲେ, ସେମାନଙ୍କର ବାହୁ ବଳରେ ସେମାନେ ନଗରରେ ବାସ କଲେ।" ତେଣୁ ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲା। ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ମୁଖ ଲଜ୍ଜାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛ, ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ଶିଙ୍ଗକୁ ଭୂମିରେ ପକାଇଅଛ। ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା କ୍ରୋଧରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୟଭୀତ କରିଅଛ ଓ ଆପଣା କ୍ରୋଧରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଧ୍ୱଂସ କରିଅଛ।

15 ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ତୁମ୍ଭ ଝଡ଼ର ଶବ୍ଦରେ ପୃଥିବୀ କମ୍ପିତ ଓ କମ୍ପିତ ହେଲା, ତୁମ୍ଭେ ମୃତ୍ୟୁରୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାଣକୁ ରକ୍ଷା କଲ ନାହିଁ, ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜୀବନକୁ ପାତାଳରେ ପକାଅ।

16 ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଝଡ଼ରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଗୋଡ଼ାଇଲ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଘୂର୍ଣ୍ଣିବାତ୍ୟାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ କଲ, ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ବୃଷ୍ଟିକୁ କୁଆପଥରରେ ପରିଣତ କଲ, ସେମାନେ ଗଭୀର ଗାତରେ ପଡ଼ିଗଲେ ଯେ, ସେମାନେ ଆଉ ଉଠିପାରିଲେ ନାହିଁ।

17 ସେମାନଙ୍କର ଶବ ରାସ୍ତା ମଝିରେ ପକାଯାଇଥିବା ଅଳିଆ ପରି ପଡ଼ିରହିଲା।

18 ତୁମ୍ଭ କ୍ରୋଧରେ ସେମାନେ କ୍ଷୟ ପାଇଲେ ଏବଂ ବିନଷ୍ଟ ହେଲେ। ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପରାକ୍ରମରେ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କଲ।

19 ତେଣୁ ଆମର ହୃଦୟ ତୁମ୍ଭଠାରେ ଆନନ୍ଦିତ। ତୁମ୍ଭ ପରିତ୍ରାଣରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣ ଉଲ୍ଲସିତ ହୁଏ।

20 ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଜିହ୍ୱା ତୁମ୍ଭର ଶକ୍ତି ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବ। ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କ୍ରିୟା ବିଷୟରେ ଗୀତ ଗାନ କରି ତାରିଫ କରିବୁ।

21 କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କଠାରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିଅଛ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉତ୍ତେଜିତ ଲୋକମାନଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିଅଛ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସେମାନଙ୍କୁ

ସଂହାର କରିଅଛ ଏବଂ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଦତଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଘେରି ଦେଇଅଛ।

22 ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ ଶତ୍ରୁ ଏହିପରି ବିନଷ୍ଟ ହେବେ। ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକମାନେ ବାୟୁ ଦ୍ୱାରା ଉଡ଼ାଇ ଯାଇଥିବା ତୁଷ ପରି ହେବେ। ତୁମ୍ଭର ପ୍ରିୟତମ ଜଳ ନିକଟରେ ରୋପିତ ବୃକ୍ଷ ତୁଲ୍ୟ ହେବେ।

23 ଏହାପେର ଯିେହାଶୂୟ ଏବଂ ଇଶ୍ରାେୟଲର ସମସ୍ତ ରାଜାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କେଲ। ଏହାପେର ଯିେହାଶୂୟ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହିତ ସମସ୍ତ ଇଶ୍ରାେୟଲ ଗିଲ୍ଗଲସ୍ଥିତ ଛାଉଣୀକି େଫରିଗେଲ।

24 ତହୁଁ ସେହି ପାଞ୍ଚ ରାଜା ଯୁଦ୍ଧରୁ ଏକାକୀ ପାଦଗତିରେ ପଳାଇ ଏକ ଗୁମ୍ଫାରେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଲୁଚାଇଲେ; ଆଉ ଯିହୋଶୂୟ ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷେତ୍ରରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଖୋଜିଲେ, ମାତ୍ର ପାଇଲେ ନାହିଁ।

25 ପରେ ଯିହୋଶୂୟଙ୍କୁ ଜଣାଇ କୁହାଗଲା, "ରାଜାମାନେ ମିଳିଗଲେଣି। ସେମାନେ ଗୁମ୍ଫାରେ ଲୁଚି ରହିଛନ୍ତି।"

26 ଯିହୋଶୂୟ କହିଲେ, "ଗୁମ୍ଫାର ମୁହଁରେ ଲୋକ ନିଯୁକ୍ତ କର ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଗିବା ପାଇଁ ଲୋକ ନିଯୁକ୍ତ କର। ସେମାନେ ନଚେତ୍ ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଦେବେ।" ତେଣୁ ଇସ୍ରାଏଲର ଲୋକମାନେ ସେହିପରି କଲେ।

27 ଏହାପେର ଯିହୋଶୂଯ ସମସ୍ତ ଇଶ୍ରାେୟଲଙ୍କ େଲାକମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରୀତ କେଲ। େସ ଯୁଦ୍ଧ ଅଧାୟକାରୀମାନଙ୍କୁ କହିେଲ, "ଏହି ରାଜାମାନଙ୍କ ବେକେର ପାଦ ଦିଅ।" ତା'ପେର ଯିେହାଶୂୟ କହିେଲ, "ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଶତୃଙ୍କୁ ଏହିପରି କରିେବ।"

28 ଏହାପେର ଯିେହାଶୂୟ ଆଜ୍ଞା େଦେଲ, "ଆଗକୁ ରାଜାମାନଙ୍କୁ ବଧ କରି ଗୁମ୍ଫା ଭିତରକୁ ଫୋପାଡି ଦିଅ।" ଏବଂ ଗୁମ୍ଫା ମୁହଁ େର ବଡ ବଡ ପଥର ଫୋପାଡ଼ିଲେ।

29 ଏହାପେର ଯିେହାଶୂୟ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟ େସହିଦିନ ମକ୍କେଦାକୁ ଗେଲ ଏବଂ ନଗରକୁ ଖଡ୍ଗ ଧାର େର ଆଘାତ କେଲ।

30 ଆଉ ସେମାନେ ସହରକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଧ୍ୱଂସ କଲେ, ରାଜା ଓ ତାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେପରି ଯିରୀହୋ ପ୍ରତି କରିଥିଲେ, ସେହିପରି କଲେ।

31 ଅନନ୍ତର ଇଲୀଶାୟ ସେଠାରୁ ଲିବ୍ନାକୁ ଗଲେ ଓ ତହିଁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ଯିହୋଶୂୟଙ୍କୁ ସେହି ନଗରକୁ ପରାସ୍ତ କରିବାକୁ ସହାୟ ହେଲେ। ଯିହୋଶୂୟ ସେ ସହରକୁ ଏବଂ ତାହାର ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀଙ୍କୁ ଖଣ୍ଡା ଧାରରେ ହତ୍ୟା କଲେ। ସେ ଯିରୀହୋ ପ୍ରତି ଯେପରି କରିଥିଲେ, ସେହିପରି ସେ ନଗର ଓ ତାହାର ରାଜାଙ୍କୁ କଲେ।

32 ସେଠାରୁ ସେ ଲାଖୀଶକୁ ଗଲେ ଏବଂ ତାହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ। ଘସାର ରାଜା ହୋରମ ଲାଖୀଶର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଗଲେ। ଯିହୋଶୂୟ ତାଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏପରି ହତ୍ୟା କଲେ ଯେ, କେହି ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଲେ ନାହିଁ।

33 ଏହା ପରେ ଯିହୋଶୂୟ ଲାଖୀଶ୍ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅକ୍ତିଆର କଲେ। ସେ ଲିବ୍ନା ପ୍ରତି ଯେପରି କରିଥିଲେ, ସେହିପରି ଏହି ସ୍ଥାନକୁ ମଧ୍ୟ କଲେ।

34 ଏହାପେର ଯିେହାଶୂୟ େସଠାରୁ ଇଗ୍ଲୋନକୁ ଗେଲ ଓ ତାହା ହସ୍ତଗତ କେଲ। େସ ସହରକୁ ଓ ତାହାର ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଖଣ୍ଡା ଧାର େର ହତ୍ୟା କେଲ।

35 ପୁଣି ସେ ସେଠାରୁ ହିବ୍ରୋଣକୁ ଗଲେ ଓ ତହିଁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରି ତାହା ହସ୍ତଗତ କଲେ ଓ ତାହାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବିନାଶ କଲେ; ପୁଣି ସେ ସେଠାରୁ ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲ ସହିତ ଦବୀରକୁ ଫେରି ଆସିଲେ ଓ ତହିଁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରି ଖଡ୍ଗଧାରରେ ତାହାକୁ ଆଘାତ କଲେ।

36 େସମାେନ ସହରର ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀକୁ ହତ୍ୟା କେଲ। କାହାରିକୁ ଅବଶିଷ୍ଟ ଛାଡିେଲ ନାହିଁ। ଯିରୀେହା ପ୍ରତି ଯାହା କରିଥିେଲ, େସହିପରି ଏହି ସ୍ଥାନ ଓ ତା'ର ରାଜାଙ୍କୁ କେଲ।

37 ଯିେହାଶୂୟ କାେଦେଶ ବର୍ଣ୍ଣେଯଠାରୁ ଆସା ପର୍ୟ୍ୟନ୍ତ ଇ େମାରୀଯମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ରାଜାଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କେଲ। ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଶ୍ରାେୟଲ ସପକ୍ଷ େର ଯୁଦ୍ଧ କରିଥିେଲ। େତଣୁ ଯିେହାଶୂୟ େସମାନଙ୍କର େଦଶକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶୀଘ୍ର ହସ୍ତଗତ କେଲ।

38 ଏହା ପରେ ଯିହୋଶୂୟ ଏବଂ ଇସ୍ରାଏଲର ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଗିଲ୍ଗଲ୍ ଛାଉଣିକୁ ଆସିଲେ।

39 ସେହି ସମୟରେ ହଷୋରର ରାଜା ଯାବୀନ୍ ଇମୋରୀୟମାନଙ୍କ ରାଜାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯିହୋଶୂୟ ଯାହା ଯାହା କରିଥିଲେ, ତାହା ଶୁଣନ୍ତେ, ଯାବୀନ୍ ମିଦୀୟନର ରାଜା ଯୋବବ୍ ଓ ଶିମ୍ରୋଣର ରାଜା ଲାବନ୍ ଓ ଅକ୍ଷଫର ରାଜା ଯିଫଲ୍ ଓ ଇମୋରୀୟମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇ କହିଲେ,

40 "ଆମ୍ଭେ ଶୀଘ୍ର ଆସି ଆମ୍ଭକୁ ସାହାଯ୍ୟ କର, ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଏବଂ ଇ ମାରୋଯ ରାଜାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେପରି କରିଅଛନ୍ତି, ସେପରି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦଣ୍ଡ ଦବୋ ପୂର୍ବରୁ ଆମ୍ଭେ ସମାନଙ୍କେୁ ପରାସ୍ତ କରିବୁ।"

41 ତହୁଁ ଏହି ସମସ୍ତ ରାଜା ହସୋରର ରାଜା ଯାବୀନର କଥା ଶୁଣିଲେ। ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟ ସହିତ ବାହାରି ଗଲେ, ଅର୍ଥାତ୍ ସତର ଜଣ ରାଜା ଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କର ଲୋକ ସମୁଦ୍ର ତୀରସ୍ଥ ବାଲି ପରି ଅସଂଖ୍ୟ ଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କର ଅଗଣିତ ଅଶ୍ୱ ଓ ରଥ ଥିଲା। ସେମାନେ ଆସି ମେରୋମ୍ ନଦୀ କୂଳରେ ଏକତ୍ର ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ ଏବଂ ଇସ୍ରାଏଲ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ଏକତ୍ରିତ ହେଲେ।

42 ସଦାପ୍ରଭୁ ଯିହୋଶୂୟଙ୍କୁ କହିଲେ, "ସେମାନଙ୍କୁ ଭୟ କର ନାହିଁ। କାଲି ଏହି ସମୟରେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ପରାସ୍ତ କରାଇବି। ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ଘୋଡାମାନଙ୍କୁ ଛିଣ୍ଡା କରିଦେବ ଏବଂ ରଥଗୁଡ଼ିକୁ ପୋଡ଼ି ଦେବ।"

43 ଯିହାଶୂେୟ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଅକସ୍ମାତ୍ ସମାନଙ୍କୁେ ଆକ୍ରମଣ କଲେ। ଏବଂ ସମାନଙ୍କୁେ ହତ୍ୟା କଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ସମାନଙ୍କୁେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲେ। ତେଣୁ ସମାନେେ ସମାନଙ୍କେର ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କଲେ।

44 ତେଣୁ ଇଶ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ସମାନଙ୍କେର ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ସହିତ ସମାନଙ୍କେ ପଛ ରେ ଗୋଡାଇଲେ। ସମାନେେ ସମାନଙ୍କୁେ ପରାସ୍ତ କଲେ। ଜଣେ ହେଲେ ଅବଶିଷ୍ଟ ନ ରହିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଇଶ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ସମାନଙ୍କେ ପ୍ରତି ଯେପରି କରିଥିଲେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ ଯେପରି କହିଥିଲେ। ଯିହାଶୂେୟ ସମାନଙ୍କୁେ ସହେିପରି କଲେ।

45 ଏହାପେର ଯିେହାଶୂୟ ହେଷାରକକୁ େଫରି ଆସିେଲ ଏବଂ ନଗରକକୁ ଖଣ୍ଡା େର ଆଘାତ କେଲ ଏବଂ ତହିଁେର ଥିବା ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କେଲ। ଏବଂ ତାକୁ ଅଗ୍ନି େର େପାଡ଼ି େଦେଲ। ଆଉ ଯିେହାଶୂୟ ହେଷାରରକୁ ଶିମ୍ରୋଣକକୁ ଗେଲ ଏବଂ ତାକୁ ଆଘାତ କରି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂେପ ବିନାଶ କେଲ।

46 ସେଠାରୁ ଏଲିଯ ଅକଷଫଙ୍କୁ ଗଲେ ଓ ଶିମ୍ରୋଣ ପ୍ରତି ଯେପରି କରିଥିଲେ, ତାହା ପ୍ରତି ମଧ ସହେିପରି କଲେ।

47 ସେଠାରୁ ସେ ଅଦୁଲମକୁ ଗଲେ ଓ ତନ୍ମଧ୍ଯସ୍ଥ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ସଂହାର କଲେ; ପୁଣି, ଅକଷଫ ଓ ଶିମ୍ରୋଣ ପ୍ରତି ଯେପରି କରିଥିଲେ, ସେପରି ଅଦୁଲମ ପ୍ରତି କଲେ।

48 ହଁ, େସ େସହି ସ୍ଥାନରୁ ବାହାରି ଆସିେଲ, େଯଉଁଠାକୁ େସ ରାଜଗଣଙ୍କ ନଗରଗୁଡ଼ିକୁ ପରାସ୍ତ କରିଥିେଲ। େସ ଅବଶିଷ୍ଟ େଲାକଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କେଲ। େସ େସମାନଙ୍କୁ ବଧ କେଲ, େଯଉଁମାନଙ୍କୁ େସ ବ୍ୟକ୍ତି ପରାସ୍ତ କରିଥିେଲ।

49 ଇଶ୍ରାେୟଲର େଲାକମାେନ େକବଳ େସମାନଙ୍କର ଧନସମ୍ପଦ ଓ ପଶୁକୁଗଣଙ୍କକୁ ନିଜ ନିଜ ପାଇଁ େନେଲ। କିନ୍ତୁ େସମାେନ େଯ େକୗଣସି େଲାକକୁ ହତ୍ୟା କେଲ, େକୗଣସି ବ୍ୟକ୍ତିକକୁ ବଞ୍ଚିବାକୁ େଦେଲ ନାହିଁ।

50 ସଦାପ୍ରଭୁ ମାଶାଙ୍କୁେ ଯେପରି ଆଜ୍ଞା ଦଇେଥିଲେ, ଯିହାଶୂେୟ ଏବଂ ସମସ୍ତ ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ସହେିପରି କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ। ସମାନେେ କୌଣସି କଥା ରେ ବିଫଳ ହେଲେ ନାହିଁ।

51 ଏହିପରି ଯିେହାଶୂୟ ଏବଂ ଇଶ୍ରାେୟଲର ସମସ୍ତ େଲାକମାେନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା େଦେଲ, େସହିପରି େସମାେନ କିଣାନର ସମସ୍ତ େଦଶକକୁ ପରାସ୍ତ କେଲ। ଏବଂ େସମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ରାଜାଙ୍କକୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ଏକତିରିଶ ଜଣ ରାଜାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କେଲ। ଏବଂ ଇଶ୍ରାେୟଲର େଲାକମାେନ େସମାନଙ୍କର ସମଗ୍ର େଦଶ ଅକ୍ତିଆର କେଲ।

52 ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଯର୍ଦ୍ଦନ ନଦୀର ସେପାରିସ୍ଥ ସୀହୋନ ଓ ଓଗ୍ର ରାଜ୍ୟ ସବୁ ଥିଲା। ମୋଶା ଯେଉଁ ନଗରଗୁଡ଼ିକୁ ପରାସ୍ତ କରିଥିଲେ, ସେହି ନଗରଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ଯରୁ ମୋଶା ରୁବେନୀୟ ଓ ଗାଦୀୟମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ମନଃଶିର ଅର୍ଦ୍ଧ ବଂଶକୁ ଦେଲେ।

53 ଯିହୋଶୂୟ ଯର୍ଦ୍ଦନର ପଶ୍ଚିମ ପାରିସ୍ଥ ସମସ୍ତ ରାଜାଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କଲେ। ଯିହୋଶୂୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଧିକାର ଭାବରେ ନଅ ବଂଶ ଓ ଇସ୍ରାଏଲର ଅର୍ଦ୍ଧ ବଂଶକୁ ଦେଲେ।

54 ଯିହୋଶୂୟ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ରାଜାମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ। ସେ ସେମାନଙ୍କର ନଗରଗୁଡ଼ିକୁ ଇସ୍ରାଏଲୀୟମାନଙ୍କୁ ଦେଲେ। ତେଣୁ ଇମୋରୀୟ ଓ କିଣାନୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କର ଦେଶ ଯୁଦ୍ଧରୁ ଶାନ୍ତି ପାଇଲା।

ଅଧ୍ୟାୟ 90

ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ କିଣାନୀୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧରୁ ବିଶ୍ରାମ ନେବା ପରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଯର୍ଦ୍ଦନ ପାର ହେବାର ପଞ୍ଚମ ବର୍ଷରେ, ସେହି ସମୟରେ ଇଦୋମ ଓ କିତ୍ତୀମ ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ଯରେ ମହା ଓ ଭୟଙ୍କର ଯୁଦ୍ଧ ହେଲା, ଏବଂ କିତ୍ତୀମ ସନ୍ତାନଗଣ ଇଦୋମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ।

2 ସେହି ବର୍ଷ, ଅର୍ଥାତ୍, ଆପଣା ରାଜତ୍ୱର ଏକତିରିଶ ବର୍ଷରେ କିତ୍ତୀମର ରାଜା ଅବୀୟାନ, କିତ୍ତୀମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ଯରୁ ଏକ ମହାନ ସୈନ୍ୟଦଳ ସହିତ ବାହାରକୁ ଗଲେ, ଆଉ ସେ ଏଷୌ ସନ୍ତାନଗଣ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ସେୟୀରକୁ ଗଲେ।

3 ଇେଦାମର ରାଜା ହଦଦ୍ ଏହା ଶୁଣିେଲ। େତଣୁ େସ ଏକ ପ୍ରବଳ ସୈନ୍ୟଦଳ ଓ ଏକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସୈନ୍ୟଦଳ େନଇ ଇେଦାମ େଦଶ େର ତାହାର ବିରୁଦ୍ଧ େର ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଗେଲ।

+\v 4 ଅନନ୍ତର କିତ୍ତୀମର ହସ୍ତ ଏଷୌର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରବଳ ହେଲା, ପୁଣି, କିତ୍ତୀମର ସନ୍ତାନମାନେ ଏଷୌର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ଯରୁ ବାଇଶ ହଜାର ଲୋକଙ୍କୁ ବଧ କଲେ; ପୁଣି, ଏଷୌର ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରୁ ପଳାଇଗଲେ ।

5 କିତ୍ତୀମର ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଗୋଡ଼ାଇଲେ। ସେମାନେ ଇଦୋମର ରାଜା ହଦଦ୍ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଲେ। ହଦଦ୍

ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଦୌଡ଼ି ଆସୁଥିଲା। ସେମାନେ ତାକୁ ଜୀବନ୍ତ ଧରିଲେ ଏବଂ କିତ୍ତୀମର ରାଜା ଅବୀୟାନ ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ।

6 ଏବଂ ଅବିଆନସ୍ ତାଙ୍କୁ ବଧ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ। ଇଦୋମର ରାଜା ହଦଦ୍ ତାଙ୍କ ରାଜତ୍ୱର ଅଠଚାଳିଶ ବର୍ଷରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ।

7 କିତ୍ତୀମର ଲୋକମାନେ ଇଦୋମ ଲୋକଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଗୋଡ଼ାଇଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ମହାସଂହାରରେ ପରାସ୍ତ କଲେ। ତହିଁରେ ଇଦୋମ କିତ୍ତୀମର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅଧୀନ କଲା।

8 କିତ୍ତୀମଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନେ ଇଦୋମ ଉପରେ ରାଜତ୍ୱ କଲେ। ଏବଂ ଇଦୋମ କିତ୍ତୀମଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଗଲା। ସେହି ଦିନଠାରୁ ଇଦୋମ ଏକ ରାଜ୍ୟ ହେଲା।

9 ସେହି ସମୟଠାରୁ ସେମାନେ ଆଉ ମସ୍ତକ ଉଠାଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ। ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ରାଜ୍ୟ କିତ୍ତୀମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସହିତ ଏକ ହୋଇଗଲା।

10 ଏବଂ ଅବିୟାନସ୍ ଇଦୋମରେ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ ଏବଂ ଇଦୋମର ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନ ଅବିଆନର ଅଧୀନ ଏବଂ ଦାସ ହେଲେ, ଏବଂ ଅବିୟାନସ୍ ନିଜ ଦେଶ କିତ୍ତୀମକୁ ଫେରିଗଲେ।

11 ପୁଣି ସେ ଫେରି ଆସି ତାଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ପୁନଃନିର୍ମାଣ କଲେ ଏବଂ ନିଜ ପାଇଁ ଏକ ରାଜକୀୟ ବାସସ୍ଥାନ ପାଇଁ ଏକ ପ୍ରଶସ୍ତ ଓ ଦୃଢ଼ ପ୍ରାସାଦ ନିର୍ମାଣ କଲେ ଏବଂ କିତ୍ତୀମ ଓ ଇଦୋମର ସନ୍ତାନଗଣ ଉପରେ ନିରାପଦରେ ରାଜତ୍ୱ କଲେ।

12 ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ସମସ୍ତ କିଣାନୀୟ ଓ ଇମୋରୀୟମାନଙ୍କୁ ତଡ଼ିଦେଲା ଉତ୍ତାରେ ଯିହୋଶୂୟ ବୃଦ୍ଧ ଓ ବୃଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲେ।

13 ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁ ଯିହୋଶୂୟଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ବୃଦ୍ଧ ଏବଂ ପରମାୟୁ ହୋଇଗଲଣି, କିନ୍ତୁ ଦେଶର ଏକ ମହାଅଂଶ ଅଧିକାର କରିବାକୁ ବାକି ଅଛି।

14 ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଧିକାର ନିମିତ୍ତ ନଅ ବଂଶକୁ ଓ ମନଃଶିର ଅର୍ଦ୍ଧ ବଂଶକୁ ଏହି ଭୂମି ବଣ୍ଟନ କର। ତହିଁରେ ଯିହୋଶୂୟ ଉଠିଲେ ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁ ଯେପରି କହିଥିଲେ, ସେହିପରି କଲେ।

15 ଏହିପରି ଭାବରେ ଯିହୋଶୂୟ ସମସ୍ତ ଭୂମି ଇସ୍ରାଏଲର ପରିବାରବର୍ଗ ମଧ୍ୟରେ ଭାଗ କଲେ।

16 ମାତ୍ର ସେ ଲେବୀ ବଂଶଧରକୁ କୌଣସି ଅଧିକାର ଦେଲେ ନାହିଁ। ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଉତ୍ସର୍ଗୀକୃତ ନୈବେଦ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ଅଧିକାର ହେଲା, ଯେପରି ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ କହିଥିଲେ।

17 ଯିହୋଶୂୟ ଯିଫୁନ୍ନିର ପୁତ୍ର କାଲେବଙ୍କୁ ହିବ୍ରୋଣ ପର୍ବତ ଦେଲେ, ଯାହାର ପ୍ରତିଜ୍ଞା ମୋଶାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ କରିଥିଲେ। ଯିହୋଶୂୟ ଏହା କଲେ ତାଙ୍କ ଭ୍ରାତୃଗଣ ଅପେକ୍ଷା ଅନ୍ୟ ଏକ ଅଂଶ ଅଧିକ।

18 ଏବଂ ହିବ୍ରୋଣ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାଲେବ ଓ ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ଅଧିକାର ରେ ଅଛି।

19 ଯିହୋଶୂୟ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହେବା ପାଇଁ ଗୁଲିବାଣ୍ଟ ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତ ଦେଶ ବାଣ୍ଟ କଲେ।

20 ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଆପଣା ଆପଣା ଅଧିକାର ମଧ୍ୟରୁ ନଗର ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ପଶୁପଲ ଏବଂ ସମ୍ପତ୍ତି ପାଇଁ ସ୍ୱରଣଭୂମି ଦେଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ ଯେପରି ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ, ଇସ୍ରାଏଲର ଲୋକମାନେ ସେହିପରି କଲେ। ଏବଂ ସେମାନେ ଗୁଳାବାଣ୍ଟ ଦ୍ୱାରା ଦେଶ ବାଣ୍ଟ କଲେ।

21 ଏହିରୂପେ ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ସୀମାନୁସାରେ ଦେଶ ଅଧିକାର କରିବାକୁ ଗଲେ; ଆଉ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଆପଣାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନୂନର ପୁତ୍ର ଯିହୋଶୂୟଙ୍କୁ କିଛି ଅଧିକାର ଦେଲେ ।

22 ସଦାପ୍ରଭୁ ଆଜ୍ଞା େଦଲ, ଏହିସବୁ ନଗର ତାଙ୍କୁ ଦିଆଗଲା। ଇଫ୍ରୟିମ ପର୍ବତମଯ େଦଶ େର ତିମତ୍- େସରହ ନଗର ଥିଲା। େତଣୁ େସ େସଠାେର ନଗର ଗଠନକରି େସଠାେର ବାସ କେଲ।

23 ଏହିସବୁ ଅଧିକାର ଇଲିୟାସର ଯାଜକ, ନୂନର ପୁତ୍ର ଯିହୋଶୂୟ ଓ ବଂଶୀୟ ପିତୃବଂଶୀୟ ପ୍ରଧାନମାନେ ଶୀଲୋରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆବାସ ଦ୍ୱାର ନିକଟରେ ଗୁଲିବାଣ୍ଟ ଦ୍ୱାରା ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣକୁ ବାଣ୍ଟି ଦେଲେ; ଆଉ ସେମାନେ ଦେଶ ବିଭାଗ କରିବାରୁ ନିବୃତ୍ତ ହେଲେ।

24 ସଦାପ୍ରଭୁ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ ସେହି ଭୂମି ଦେଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେପରି କହିଥିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣଙ୍କ ନିକଟରେ ଯେପରି ଶପଥ କରିଥିଲେ, ସେହିପରି ସେମାନେ ତାହା ଅଧିକାର କଲେ।

25 ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଶ୍ରାେୟଲୀୟମାନଙ୍କୁ େସମାନଙ୍କ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗ େର ଥିବା ସମସ୍ତ ଶତ୍ରୁଙ୍କଠାରୁ ବିଶ୍ରାମ ପ୍ରଦାନ କେଲ। େକହି େସମାନଙ୍କର ସମ୍ମୁଖ େର ଠିଆ େହଲ ନାହିଁ। ସଦାପ୍ରଭୁ େସମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଶତ୍ରୁଙ୍କୁ େସମାନଙ୍କ ହସ୍ତ େର ସମର୍ପଣ କେଲ। ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଶ୍ରାେୟଲୀୟମାନଙ୍କୁ େଯଉଁ ଉତ୍ତମ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିେଲ, େସ ସବୁର େଗାଟିଏ େହଲ ବିଫଳ େହଲା ନାହିଁ। ସଦାପ୍ରଭୁ ସମସ୍ତ କର୍ମ ସଫଳ କେଲ।

26 ତା'ପେର ଯିେହାଶୂୟ ସମସ୍ତ ଇଶ୍ରାେୟଲ େଲାକମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରୀତ କେଲ। େସ େସମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କେଲ ଓ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର େସବା କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା େଦେଲ। ଏହାପେର େସ େସମାନଙ୍କୁ ବିଦାଯ କେଲ। େସମାେନ ପ୍ରେତ୍ୟକକ େଲାକ ନିଜ ନିଜ ନଗରକୁ ଓ ପ୍ରେତ୍ୟକକ େଲାକ ନିଜ େଦଶକୁ େଫରିଗେଲ।

27 ଯିେହାଶୂୟ ବଞ୍ଚିଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଇଶ୍ରାେୟଲୀୟ େଲାକମାେନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର େସବା କେଲ। ସଦାପ୍ରଭୁ େସମାନଙ୍କୁ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରୁ ଶାନ୍ତି ପ୍ରଦାନ କେଲ। େତଣୁ େସମାେନ ନିଜ ନିଜ ନଗର େର ନିରାପଦ େର ବାସ କେଲ।

28 ସେହି ସମୟରେ କିତ୍ତୀମର ରାଜା ଅବିଆନସ୍ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ, ତାଙ୍କ ରାଜତ୍ୱର ଅଠତିରିଶ ବର୍ଷରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଇଦୋମ ଉପରେ ତାଙ୍କର ରାଜତ୍ୱର ସପ୍ତମ ବର୍ଷରେ, ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହେଲା। ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ନିଜ ପାଇଁ ନିର୍ମିତ ସ୍ଥାନକୁ କବର ଦେଲେ ଏବଂ ଲାଟିନସ୍ ତାଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ପଚାଶ ବର୍ଷ ରାଜତ୍ୱ କଲେ।

29 ତାଙ୍କ ରାଜତ୍ୱ କାଳ େର େସ ଏକ ସୈନ୍ୟଦଳ ଆଣି ଯବନର ପୁତ୍ର ଇଲୀଶାୟର ସନ୍ତାନ ବ୍ରିଟାନିଆ ଓ କର୍ଣ୍ଣନିଯ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କେଲ। େସ େସମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କେଲ ଓ େସମାନଙ୍କୁ କ୍ରିତଦାସ କେଲ।

30 ଏହା ପରେ ସେ ଶୁଣିଲେ ଯେ ଇଦୋମ କିତ୍ତୀମର ଅଧୀନରୁ ବିଦ୍ରୋହ କରିଛି, ତେଣୁ ଲାଟିନସ୍ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଘାତ କରି ନତ କଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କିତ୍ତୀମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲେ, ଏବଂ ଇଦୋମ ସବୁଦିନ ପାଇଁ କିତ୍ତୀମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସହିତ ଏକ ରାଜ୍ୟ ହେଲା।

31 ବହୁ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଇଦୋମରେ କୌଣସି ରାଜା ନ ଥିଲା। ସେମାନଙ୍କର ସରକାର କିତ୍ତୀମ ସନ୍ତାନଗଣ ଓ ସେମାନଙ୍କ ରାଜା ସହିତ ଥିଲା।

32 ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଯର୍ଦ୍ଦନ ପାର ହେବାର ଛବିଶ ବର୍ଷରେ, ଅର୍ଥାତ୍, ମିସରରୁ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ବାହାର ହେବାର ଛଷଠି ବର୍ଷରେ ଯିହୋଶୂୟ ବୃଦ୍ଧ ଓ ବୃଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲେ; ସେହି ସମୟରେ ତାଙ୍କର ବୟସ ଏକ ଶହ ଆଠ ବର୍ଷ ଥିଲା।

33 ସଦାପ୍ରଭୁ ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ ସମସ୍ତ ଶତ୍ରୁଠାରୁ ବିଶ୍ରାମ ଦେଲା ଉତ୍ତାରେ ଯିହୋଶୂୟ ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କୁ, ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗଙ୍କୁ, ସେମାନଙ୍କ ବିଚାରକର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କୁ ଓ ଅଧକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ଡକାଇଲେ। ଆଉ ଯିହୋଶୂୟ ଇସ୍ରାଏଲର ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ବିଚାରକର୍ତ୍ତୃଗଣଙ୍କୁ କହିଲେ, ଦେଖ, ମୁଁ ବୃଦ୍ଧ ଓ ବୃଦ୍ଧ ହେଲିଣି; ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରୁ ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ଗୋଷ୍ଠୀୟ ଲୋକଙ୍କୁ ତଡ଼ି ଦେଇଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯାହା କରିଅଛନ୍ତି, ତାହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦେଖିଅଛ; କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିଅଛନ୍ତି।

\s 5 \v 34 ଏନିମନ୍ତେ ଏବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋଶାଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥାର ସମସ୍ତ ବାକ୍ୟ ପାଳନ କରିବାକୁ ଓ ପାଳନ କରିବାକୁ ଆପଣା ଆପଣାକୁ ଦୃଢ଼ କର, ତହିଁରୁ ଦକ୍ଷିଣରେ କି ବାମରେ ବିଚଳିତ ନ ହୁଅ, ପୁଣି ଦେଶରେ ଅବଶିଷ୍ଟ ଥିବା ଅନ୍ୟ ଗୋଷ୍ଠୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ ନ କର; ଅବା ସେମାନଙ୍କ ଦେବତାଗଣର ନାମ ଉଚ୍ଚାରଣ କରିବ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେପରି କରିଅଛ, ସେହିପରି ସଦାପ୍ରଭୁ ଆପଣା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ଆସକ୍ତ ହେବ।

35 ଯିହୋଶୂୟ ଇସ୍ରାଏଲୀୟମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଜୀବନସାରା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ସେବା କରିବା ପାଇଁ ଦୃଢ଼ ଉତ୍ସାହିତ କଲେ।

36 ଏବଂ ସମସ୍ତ ଇଶ୍ରାେୟଲୀୟମାେନ କହିେଲ, "ଆମ୍ଭେମାେନ ଚିରକାଳ ପାଇଁ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନମାେନ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୌତ୍ରଗଣ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ବଂଶଧରମାେନ ସର୍ବଦା ସଦାପ୍ରଭୁ ପରେମଶ୍ୱରଙ୍କର େସବା କରିବୁ।"

37 ତେଣୁ ସହେଦିନ ଯିହାଶୂେୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ଏକ ଚକ୍ତ୍ତ୍କ୍ତି କଲେ। ଏହିପରି ସେ ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କୁ ଯିବାକକ୍ତ୍ତ ଦେଲେ। ସମାନେେ ପ୍ରେତ୍ୟକକ ଲୋକ ନିଜ ନିଜ ଦେଶକକ୍ତ୍ତ ଓ ନିଜ ନଗରକୁ ଫରେିଗଲେ।

38 ଯେତେବେଳେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ନିରାପଦରେ ଆପଣା ଆପଣା ନଗରରେ ବାସ କରୁଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ମିସରରୁ ଆନୀତ ଆପଣା ଆପଣା ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ ବଂଶର କବରକୁ ଆପଣା ଆପଣା ସନ୍ତାନଗଣର ଅଧିକାରରେ କବର ଦେଇଥିଲେ; ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଯାକୁବଙ୍କର ବାର ପୁତ୍ରଙ୍କୁ, ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଆପଣା ଆପଣା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଅଧିକାରରେ କବର ଦେଇଥିଲେ।

39 ଯାକୁବଙ୍କର ବାର ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ମିଶରରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଥିଲେ, ଯେଉଁ ଯେଉଁ ନଗରରେ ସେମାନେ କବର ଦେଇଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କର ନାମ ଏହି।

40 ଏହାପେର େସମାେନ ରୁବେନ୍ ଓ ଗାଦ୍ଙ୍କୁ ଯର୍ଦ୍ଦନ ନଦୀର ପୂର୍ବ ପାରି େର କବର େଦେଲ। େସହି ରୋମିଯ ନଗର େର େମାଶା ତାଙ୍କ ବଂଶଧରମାନଙ୍କୁ ଏହି ଦାନ କରିଥିେଲ।

41 ଶିମିେୟାନ ଓ େଲବୀମାନଙ୍କୁ ମୌଦା ନଗର େର କବର ଦିଆଗଲା, ଯାହା ୟାରବିଯାମ ଶିମିେୟାନ ପରିବାରବର୍ଗଙ୍କୁ େଦଇଥିେଲ। େସହି ନଗରର ଚାରଣଭୂମି େଲବୀୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଥିଲା।

42 ପୁଣି, ସେମାନେ ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବେଥଲେହିମ ନିକଟସ୍ଥ ବିନ୍ୟାମୀନ ନଗରରେ କବର ଦେଲେ।

43 ଏବଂ ଇଷାଖର ଓ ସବୂଲୂନର ଅସ୍ଥିକୁ ସୀଦୋନ ରେ ସମାନଙ୍କେ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ଅଂଶ ରେ କବର ଦିଆଗଲା।

44 ଦାନକୁ ତାଙ୍କ ପରିବାରବର୍ଗର ଇଷ୍ଟାଯେଲ ନଗର େର କବର ଦିଆଗଲା। ନପ୍ତାଲି ଓ ଆଶେର ନଗର େର େସମାେନ ନିଜ ନିଜ ସନ୍ତାନଗଣକୁ େଦଇଥିବା ସ୍ଥାନ େର କାେଦଶ-ନପ୍ତାଲି େର କବର େଦେଲ।

45 ତେଣୁ ଲୋକମାନେ ଯୋଷଫଙ୍କେର ଅସ୍ଥିକୁ ଶିଖିମଠା ରେ କବର ଦେଲେ। ସହେି ସ୍ଥାନଟି ଯାକୁବ ହ ମାରେଠାରୁ କ୍ରଯ କରିଥିଲେ। ଏହା ଯୋଷଫଙ୍କେର ଅଧିକାର ଥିଲା।

46 ଏହାପରେ ଲୋକମାନେ ଯିରୁଶାଲମ ରେ ବିନ୍ୟାମୀନକୁ କବର ଦେଲେ। ବିନ୍ୟାମୀନ ପରିବାରବର୍ଗକୁ ଯିବୂଷୀଯ ନଗର ସମ୍ମୁଖ ରେ, ଇଶ୍ରାୟେଲ ସନ୍ତାନଗଣ ସମାନଙ୍କେର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ସମାନଙ୍କେର ପରିବାରବର୍ଗର ନଗର ରେ କବର ଦେଲେ।

47 ଦୁଇ ବର୍ଷ ପରେ ନୂନର ପୁତ୍ର ଯିହୋଶୂୟ 110 ବର୍ଷ ବୟସରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ। ଯିହୋଶୂୟ ଇସ୍ରାଏଲର ବିଗ୍ଭର କରିବାର ସମୟ ଅଠାଇଶ ବର୍ଷ ଥିଲା। ଇସ୍ରାଏଲୀୟମାନେ ତାଙ୍କର ଜୀବନସାରା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ସେବା କଲେ।

48 ଯିହୋଶୂୟଙ୍କ ଅବଶିଷ୍ଟ ଘଟଣା, ତାଙ୍କର ଯୁଦ୍ଧ ଏବଂ ସେ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଯେଉଁ ସବୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ସମୟରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ନଗର ଅଧିକାର କରିଥିଲେ, ସେସବୁର ନାମ, ଦେଖ, ସେସବୁ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ ଯିହୋଶୂୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲିଖିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକରେ ଏବଂ ମୋଶା, ଯିହୋଶୂୟ ଏବଂ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଦ୍ୱାରା ଲିଖିତ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଯୁଦ୍ଧ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖାଯାଇଅଛି।

49 ଇଶ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ଯିହାଶୂେୟଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ନିଜର ଭୂମିରେ କବର ଦେଲେ। ଏହା ଇଫ୍ରଯିମ ପର୍ବତମଯ ଦେଶ ରେ ଥିବା ତିମ୍ନତ୍-ସରହରେ ଯିହାଶୂେୟଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା।

50 ତା'ପରେ ହାରୋଣଙ୍କର ପୁତ୍ର, ଇଲିଯାଷେର ମଲେ, ଓ ଇଫ୍ରଯିମର ପାର୍ବତ୍ୟମଯ ଦେଶର ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ପୀନହସର ପର୍ବତ ରେ ତାଙ୍କୁ କବର ଦିଆଗଲା।

ଅଧ୍ୟାୟ ୯୧

1 ଯିହୋଶୂୟଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ, ସେହି ସମୟରେ କିଣାନୀୟ ସନ୍ତାନମାନେ ସେହି ଦେଶରେ ଥିଲେ ଏବଂ ଇସ୍ରାଏଲୀୟମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ତଡ଼ି ଦେବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲେ।

2 ଇଶ୍ରାେୟଲର େଲାକମାେନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପଚାରିେଲ, "କିଣାନୀଯ େଲାକମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧ େର ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ କିଏ ପ୍ରଥମେ ଯିବ?" ସଦାପ୍ରଭୁ କହିେଲ, "ଯିହୁଦା ଯିବ।"

3 ଯିହୁଦାର େଲାକମାେନ ଶିମିେୟାନକୁ କହିେଲ, "ଆମ୍ଭ ସହିତ ଆମ୍ଭର ଭୂମିକୁ ସାହାୟ୍ୟ କରିବାକୁ ଆଗଇେ ଆସ। ଯଦି ତୁମ୍େଭ ଆମ୍ଭର ଭୂମି ପାଇଁ ଯୁଦ୍ଧ କର, ଆମ୍େଭ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ତୁମ୍ଭକୁ ସାହାୟ୍ୟ କରିବୁ।" ଶିମିେୟାନର େଲାକମାେନ ଯିହୁଦାର େଲାକମାନଙ୍କ ସହିତ ଯିେଲ।

4 ଯିହୁଦାର େଲାକମାେନ କିଣାନୀୟମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧ େର ଯୁଦ୍ଧ କେଲ। ସଦାପ୍ରଭୁ କିଣାନୀୟମାନଙ୍କୁ ଯିହୁଦାର େଲାକମାନଙ୍କ ହସ୍ତ େର ସମର୍ପଣ କେଲ। ଏବଂ େସମାେନ 10,000 େଲାକଙ୍କୁ ବେଷକ େର ହତ୍ୟା କେଲ।

5 ଏବଂ େସମାେନ ବେଷକରେ ଅଦୋନୀବେଷକ୍ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କେଲ। େସ େସମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରୁ ପଳାଇ ଗେଲ। କିନ୍ତୁ େସମାେନ ତାଙ୍କୁ େଗାଡ଼ାଇେଲ ଏବଂ ଧରିଲେ। େସମାେନ ତାଙ୍କୁ ଧରିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ବୁଢ଼ା ଆଙ୍ଗୁଳି ଏବଂ ପାଦର ବୁଢ଼ା ଆଙ୍ଗୁଳି କାଟି େନେଲ।

6 ଏହାପେର ଅଦୋନୀବେଷକ୍ କହିଲା, "ହସ୍ତପାଦର ଏବଂ ପାଦର ବୁଢ଼ାଆଙ୍ଗୁଳି ଛିନ୍ନ କରାଯାଇଥିବା ସତୁରି ଜଣ ରାଜା େମା ମେଜ ତେଳ ନିଜର ଆହାର ସଂଗ୍ରହ କେଲ, େଯପରି ମୁଁ କରିଥିଲି। ପରେମଶ୍ୱର େମାେତ େସହିପରି ଦଣ୍ଡ େଦେଲ।" େତଣୁ େସମାେନ ତାଙ୍କୁ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆଣିେଲ ଓ େସ େସଠାେର ମୃତ୍ୟୁବରଣ କେଲ।"

7 ତା'ପରେ ଶିମିୟୋନର ଲୋକମାନେ ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ଗଲେ। ସେମାନେ କିଣାନୀୟମାନଙ୍କୁ ଖଣ୍ଡାରେ ପରାସ୍ତ କଲେ।

8 ସଦାପ୍ରଭୁ ଯିହୁଦାର େଲାକମାନଙ୍କ ସହିତ ଥିେଲ। ଯିହୁଦାର େଲାକମାେନ ପର୍ବତମଯ େଦଶରୁ ଅଧିକାର କେଲ। ତା'ପେର େଯାେଷଫର ପରିବାରବର୍ଗ ବୈଥେଲହମକୁ ଗେଲ। ଲୂସ୍ କୁ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଉଥିଲା। ସଦାପ୍ରଭୁ େସମାନଙ୍କ ସହିତ ଥିେଲ।

9 େଯାେଷଫର ପରିବାରବର୍ଗ ବୈଥେଲ େର ଗେଲ। େସମାେନ େଦଖିେଲ େକହି ଜେଣ େଲାକ ନଗରରୁ ବାହାରକୁ ଆସୁଛି। େସମାେନ ତାକୁ ଧରି କହିେଲ, "ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସହରକୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବାର ପଥ େଦଖାଅ। ଆମ୍େଭମାେନ ତୁମ୍ଭକୁ ଦୟା କରିବୁ।"

10 ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ନଗରର ପ୍ରବେଶ ପଥ ଦେଖାଇଲେ। ତେଣୁ ଯୋଷେଫଙ୍କ ପରିବାରବର୍ଗ ଆସିଲେ ଏବଂ ଖଡ୍ଗଧାରରେ ନଗରକୁ ଆଘାତ କଲେ।

11 ତେଣୁ ସମାନେେ ସହେି ପୁରୁଷ ଏବଂ ତାହାର ପରିବାରକୁ ବିଦାଯ ଦେଲେ। ସେ ହିତ୍ତୀଯମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଗଲେ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ନଗର ନିର୍ମାଣ କଲେ। ସେ ସହେି ସହରକୁ ଲୂସ୍ ନାମ ଦେଲେ। ତେଣୁ ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟ ସମସ୍ତ ଲୋକ ସମାନଙ୍କେ ନଗର ରେ ବାସ କଲେ। ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟ ଲୋକମାନେ ସମାନଙ୍କେ ନଗର ରେ ବାସ କଲେ। ଯିହାଶୂେୟ ବଞ୍ଚିଥିବା ପର୍ୟ୍ୟନ୍ତ ଏବଂ ଯେଉଁ ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗମାନେ ଯିହାଶୂେୟଙ୍କ ପରେ ବହୁତ ଜୀବନ କାଟିଥିଲେ, ସମାନଙ୍କେର ଜୀବନକାଳ ପର୍ୟ୍ୟନ୍ତ ଇଶ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ସବୋ କଲେ।

12 ଯିହୋଶୂୟଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଇସ୍ରାଏଲର ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗ ସତର ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଚାର କଲେ।

13 ଆଉ ସମସ୍ତ ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗ ଇସ୍ରାଏଲର ଲୋକମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କିଣାନୀୟମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ କିଣାନୀୟମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଭୂମିରେ ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ଇସ୍ରାଏଲୀୟମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରୁ ତଡ଼ି ଦେଲେ।

14 ଅନନ୍ତର ସେ ଅବ୍ରହାମ, ଇସ୍‌ହାକ ଓ ଯାକୁବଙ୍କୁ ଯାହା କହିଥିଲେ, ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ, ଅର୍ଥାତ୍, କିଣାନୀୟମାନଙ୍କର ଦେଶ ଦେବାକୁ ଯେଉଁ ଶପଥ କରିଥିଲେ, ତାହା ସମସ୍ତ ସଫଳ କଲେ।

15 ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଯେଉଁ ଶପଥ କରିଥିଲେ, ତଦନୁସାରେ ସେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ ସମସ୍ତ କିଣାନ ଦେଶ ଦେଲେ ଓ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ରାମ ଦେଲେ। ଏବଂ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ସେମାନଙ୍କ ନଗରରେ ନିରାପଦରେ ବାସ କଲେ।

16 ପ୍ରଭୁ ଅନନ୍ତକାଳ ଧନ୍ୟ ହେଉନ୍ତୁ, ଆମେନ୍, ଆମେନ୍।

17 ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୁଅ, ପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବା ସମସ୍ତଙ୍କ ହୃଦୟ ସାହସୀ ହେଉ। ଶେଷ।